

Giới thiệu Lạt Thủ Binh Vương Convert

Hắn là thiên chi kiêu tử, hàng đầu binh vương, thương mại thiên tài, nghệ thuật đại sư, hào môn danh viện đầu hoai tổng bảo. . . ! Hắn từ đỉnh cao rơi rụng, một người một đôi tay, cắn răng, ngheh đầu, giẫm xương, cất bước ở từ vong bên trong, với máu tanh bên trong quật khỏi, từng bước từng bước, trở lại đỉnh cao.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Binh Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Long tiềm đô thị

"Các nữ sĩ các tiên sinh, lần này chuyến bay sẽ ở mười phút sau khi bắt đầu hạ xuống, mời ngài thắt chặt dây an toàn, dựng thẳng ghế dựa chỗ tựa lưng. . . !"

Bắc Sơn thị bầu trời, một chiếc Boeing 747 phi cơ chở hành khách bắt đầu chậm rãi hạ xuống.

Trong khoang hạng nhất.

"Tiên sinh chào ngài, máy bay lập tức liền muốn hạ xuống rồi, ngài còn có cái gì cần sao?"

Đẹp để nữ tiếp viên hàng không nhìn trước mắt thanh niên, quyến rũ nở nụ cười.

Thanh niên vóc người thon dài, đứng lên đến có ít nhất 185 cm, lúa mì màu da, giữ lại đầu đinh.

Khuôn mặt đường nét đao tước bình thường cường tráng, đôi môi thật mỏng có chút gợi cảm lãnh khốc, hai đạo lông mày bay vào thái dương, khác nào lợi kiếm.

Nửa người trên ăn mặc trắng như tuyết kiểu Pháp bó thân áo somi, hạ thân là đen kịt ôm thân quần tây, phối hợp Italy thủ công may giày da, một bộ hào môn đại thiếu kiêu cách.

Chỉ là hắn tư thế ngồi, nhường này kiêu cách mất giá rất nhiều.

Cả người hắn cả người lại như không có xương, lười biếng co quắp ngồi, khắp toàn thân vẫn không nhúc nhích, chỉ có cái kia một đôi mắt, đều là đang không ngừng vòng tới vòng lui, rất sống động.

Thanh niên cười hi hi nhìn nữ tiếp viên hàng không một chút, nhẹ nhàng nói rằng :

"Cho ta rót chén nước ấm."

Hắn tiếng nói trầm thấp gợi cảm, trêu chọc đến nữ tiếp viên hàng không cả người đều nhẹ nhàng.

"Được rồi!"

Không tới nửa phút, nữ tiếp viên hàng không bưng một chén nước đi tới, thanh niên tiếp nhận đi thời điểm, thập phần tự nhiên ở nữ tiếp viên hàng không trắng mịn trên ngón tay sờ soạng một cái.

"Cảm ơn."

Nữ tiếp viên hàng không mặt nhất thời đỏ một hồi, cúi đầu có chút kinh hoàng lui xuống.

Nhìn nữ tiếp viên hàng không miêu mạn bóng lưng, thanh niên vẻ mặt hơi có tiếc nuối, sau đó cười hi hi thu hồi ánh mắt, nhìn chăm chăm cửa sổ mạn tàu ở ngoài, rơi vào trầm tư.

"Ha ha, các người khẳng định không nghĩ tới, ta Đỗ Phong không có chết chứ?"

"Các người cũng khẳng định không nghĩ tới, ta còn dám trở về chứ?"

"Ân Long chiến đội, từ đây xoá tên, thế nhưng, tiểu gia còn sống sót."

"Như vậy, các người làm tốt nghênh tiếp tiểu gia chuẩn bị sao?"

Đỗ Phong trong mắt cả lơ phất phơ chậm rãi biến mất, thay vào đó, là mơ hồ máu tanh.

"Các anh em, ta sẽ dùng máu tươi, đến cọ rửa này một phần sỉ nhục, ta sẽ dùng đầu người, để tế điện các người anh linh."

Ân Long Đỗ Phong, đã từng là này cái quốc gia mạnh mẽ nhất đặc chủng chiến đội —— Ân Long chiến đội thủ lĩnh.

Mười sáu tuổi nhập ngũ, mười tám tuổi gia nhập Ân Long chiến đội, hai mươi hai tuổi trở thành chiến đội thủ lĩnh.

Từ rày về sau bốn năm, Đỗ Phong dẫn dắt chiến đội ngang dọc thế giới, chưa từng một bại.

Chết ở Ân Long chiến đội trên tay, không phải các quốc gia cường hãn nhất bộ đội đặc chủng vương, chính là kinh khủng nhất tội phạm.

Đỗ Phong cá nhân càng là liên đoạt bốn năm thế giới bộ đội đặc chủng vương người thứ nhất.

Hai mươi sáu tuổi, tấn lên thượng tá.

Một viên đem tinh, từ từ bay lên.

Đáng tiếc, mạnh mẽ đến đâu chiến đội, cường hãn hơn nữa chiến lực cá nhân, cũng không ngăn nổi đến từ phía sau tên bắn lên.

Một tháng trước cái kia một hồi tuyệt mật nhiệm vụ, hóa ra là một cái bẫy, Ân Long đứng thành hàng chín người, toàn bộ hi sinh.

Đó là một hắc phái chết cục, nếu như không phải Đỗ Phong chiến hữu ở cuối cùng thời khắc liên thủ vì hắc tranh thủ đến một điểm quý giá thời gian, phía trên thế giới này, lại không Ân Long.

Đỗ Phong lúc này mới phát hiện, mạnh mẽ đến đâu chiến lực cá nhân, ở âm mưu quỷ kế trước mặt, thì ra là như vậy không đỡ nổi một đòn!

Hay là, hay là bởi vì chính mình không đủ mạnh đi.

"Xem ra, ta nên tăng lên một hồi thực lực cá nhân."

Đỗ Phong trong mắt máu tanh dần dần biến mất, lông mày chậm rãi tản ra, một mặt dăm chiêu.

"Ta thân phận bây giờ không thể bại lộ, chỉ ít ở thực lực của ta tiến thêm một bước nữa trước, không thể bại lộ."

"Một người cố nhiên đi tới tự do, thế nhưng, thành lập một phần vững chắc cơ nghiệp, không chế một phần thực lực, đều là mới có lợi."

Chậm rãi thu hồi trong lòng các loại ý nghĩ, Đỗ Phong khước miệng, hiện lên nụ cười quái dị.

Nụ cười tà mị mà lãnh khốc.

"Ta có nhiều thời gian, ta muốn để cho các người đang sợ hãi bên trong tuyệt vọng, ở tuyệt vọng bên trong run rẩy."

"Đúng rồi, Thẩm Nhượng Hi biết ta không chết, lại sẽ là một cái gì về mặt đây?"

Nhìn máy bay bên ngoài thành thị càng ngày càng rõ ràng, Đỗ Phong trong lòng mạnh mẽ co giật một hồi.

Thẩm Nhượng Hi, bên trong kinh Thẩm gia Đại tiểu thư, thiên hoàng quý tộc, Thẩm gia công chúa, Đỗ Phong vị hôn thê.

Đây chính là một hồi trần trụi âm mưu, cái tròng, Đỗ Phong bắt hạnh ở giữa cái này cái tròng.

Hắn Đỗ Phong. Chỉ có điều chính là Đỗ gia tay chân, diệt trừ dị kỷ công cụ, dùng hết liên tùy ý vứt bỏ.

Thậm chí vì phòng ngừa Đỗ Phong trả thù, không tiếc bỏ trí một một đi không trở lại sát cục.

Đỗ Phong trong mắt, áp chế xuống máu tanh, lại chậm rãi hiện lên lên.

"Nguyên bản ta thật sự cho rằng người là chân tâm yêu ta, ta cũng thật chuẩn bị oan ức một hồi chính mình, cưới người quên đi, thế nhưng không nghĩ tới...!"

"Tiểu gia thực sự là mất bị mù, làm hại huynh đệ chết rồi sạch sành sanh, hiện tại càng là không còn gì cả."

"Thế nhưng Thẩm đại tiểu thư, người cùng người phía sau người, vẫn là đánh giá thấp ta a."

Đỗ Phong trong ánh mắt, lại hiện lên một tia ý cười nhàn nhạt.

Nụ cười lạnh lùng như đao.

"Ta rất chờ mong, khi ta lại xuất hiện thời điểm, các người trên mặt sẽ là sao vậy về mặt đây?"

"Lần này trở về, tiểu gia muốn nợ máu trả bằng máu, tàn sát bên trong kinh!"

Nửa giờ sau khi, máy bay vững vàng hạ xuống ở Bắc Sơn sân bay.

Đỗ Phong đứng lên đến, mở ra hành lý giá, xách ra một màu đen tay túi, đi ra cửa máy thời điểm, hán quay về cái kia bị hán sợ đến quá chừng nữ tiếp viên hàng không nháy mắt mặt giãn ra ý cười :

"Cảm ơn."

Nữ tiếp viên hàng không gương mặt xinh đẹp dâng địa một hồi liền đỏ, trong lòng nai vàng ngo ngác.

Hạ xuống máy bay, Đỗ Phong bước nhanh hướng về cửa ra phi trường đi đến.

Đi tới ước định lối ra : mở miệng, một chiếc màu đen Bentley xe con Tinh Tinh đậu ở chỗ này.

Một cả người hắc y, đeo kính đen trắng hán lạnh lùng đứng ở nơi đó, cực kỳ phong cách.

Đỗ Phong đi tới, đại hán áo đen liếc mắt nhìn hán, mở miệng hỏi :

"Đỗ thiếu?"

"Ta là!"

Đại hán lập tức mở cửa xe, thái độ cung kính rất nhiều :

"Ngài mời lên xe, Lâm gia đã ở xin đợi ngài đại giá."

Đỗ Phong lên xe, đại hán áo đen lập tức đóng cửa xe, phát động ô tô, rời đi sân bay.

Hơn một giờ sau khi, màu đen Bentley lái vào Bắc Sơn sang trọng nhất lưng chừng núi khu biệt thự.

Lưng chừng núi biệt thự, là Bắc Sơn thị nổi danh nhất biệt thự, ở nơi này đều là không giàu sang thì cũng cao quý, đều không ngoại lệ, đều là xã hội tầng cao nhất tồn tại.

Bắc Sơn thị cũng không phải một đơn giản thị, ở vị trí địa lý trên, ở vào Hoa Quốc thủ đô bên trong kinh phương Bắc.

Bên trong kinh là Hoa Quốc chính trị trung tâm. Mà Bắc Sơn, Đông Dương, tây đều, Nam Hải, phân biệt là tứ đại siêu cấp thành thị quần, là Hoa Quốc hết sức quan trọng tứ đại kinh tế, trung tâm văn hóa.

Bắc Sơn thị công nghiệp phát đạt, trụ cột sản nghiệp là ngọc thạch ngành nghề, trung tâm thành phố khoảng cách Châu Á to lớn nhất ngọc thạch quảng chỉ có năm trăm km, nơi này ngọc thạch giao dịch toàn cầu đều thập phần có tiếng.

Màu đen Bentley đứng ở lưng chừng núi khu biệt thự cuối cùng một dãy biệt thự trước mặt.

Đỗ Phong lười biếng từ trên xe bước xuống, sau đó liếc mắt nhìn đứng cửa cái kia hơn mười ăn mặc cao cấp Tây phục đại hán, trong mắt có một tia nhàn nhạt châm chọc.

Những người này, có điều đều là trò mèo, hán một cái tay liền có thể phóng tới một mảnh.

Một người mặc đường trang lão giả tóc hoa râm, bước nhanh tới, nhìn thấy Đỗ Phong, nhiệt tình hô :

"Tiểu tử nguoi, có thể coi là đợi được nguoi!"

Đỗ Phong liếc mắt nhìn hán, chậm rãi gạt đầu, cười hì hì nói :

"Mấy năm không gặp, lão Lâm nguoi thực sự là càng già càng dẻo dai, Long hồ tinh thần, nói thật, nơi này là không phải nguoi Kim Ốc Tăng Kiều địa phương?"

Ông lão cả người run run một cái, đầy mặt cười khổ :

"Đi vào đi vào."

Nói xong hán nghiêng người nhường Đỗ Phong đi trước, Đỗ Phong cũng căn bản không có khiêm tốn ý tứ, nhanh chân đi vào, nhìn ra cửa một đám đại hán áo đen, đầy mặt khiếp sợ.

Cái tên này là ai?

Hắn lại dám ở Lâm gia trước mặt như thế làm càn?

Toàn bộ Bắc Sơn, dù cho là thị trưởng nhìn thấy Lâm gia, cũng đến khách khí.

Lâm gia, nhưng là Bắc Sơn nguyên lão hội mười ba đại lão một trong a.

Bắc Sơn thị thân là Hoa Quốc tứ đại kinh tế trung tâm một trong, thế lực rắc rối phức tạp, chỉ có đến nhất định độ cao, mới có thể biết một chút nửa điểm.

Bắc Sơn kinh tế mạch máu, vẫn bị hơn mười thần bí hào môn gia tộc vững vàng khống chế.

Những gia tộc này biết điều cực kỳ, căn bản không ra mặt, trong bóng tối tạo thành nguyên lão hội khống chế kinh tế quyền to, coi như là thị trưởng, nếu như không chiếm được khắp nơi cân bằng, đều hưu muốn ở chỗ này dừng bước.

Những đại gia tộc này tua vôi, kéo dài tới mỗi cái ngành nghề cùng sản nghiệp, hô mưa gọi gió.

Các đại trong gia tộc mặt ngoài ôn hòa, trong bóng tối nhưng là đâm đá nhau.

Mà cùng Bắc Sơn như thế, cái khác ba cái thành thị cũng là như vậy.

Này bốn thành phố lớn nguyên lão hội trong lúc đó cũng là minh tranh ám đấu, ám chiến không ngừng.

Nguyên lão hội mỗi năm năm đều sẽ một lần nữa thanh tẩy, mười ba cái ghế ở trong, trừ tứ đại gia tộc ở ngoài, cái khác chín gia một khi địa vị khó giữ được, kết cục chỉ có một —— bị thôn tính từng bước xâm chiếm.

Lâm gia Lâm Cửu Thành, liền chiếm cứ mười ba cái ghế một trong, là Bắc Sơn một tay che trời tồn tại.

Xa hoa cực kỳ trong phòng khách, Lâm gia dặn dò tất cả mọi người lui ra, sau đó ngồi ở Đỗ Phong đối diện, cười híp mắt nói rằng :

"Ngươi tới được quá nhanh, vội vàng bên trong ta cũng không chuẩn bị cái gì, trong tám thẻ này có 50 triệu, này căn biệt thự cũng quy ngươi!"

Lung chừng núi biệt thự cực kỳ xa hoa, giá thị trường hơn 50 triệu, thậm chí còn không mua được.

Đỗ Phong co quắp ngồi ở trên ghế salông, hai chân khoát lên trên khay trà, cười hi hi nhìn Lâm Cửu Thành một chút :

"Lão Lâm, ta cảm thấy là đến tổng tiền?"

Cái nhìn này, nhường đậm chân một cái Bắc Sơn đều muốn run rẩy Lâm gia, phía sau mát lạnh.

Hắn cười khổ một tiếng nói rằng :

"Ta ở đâu là ý này, ta chỉ là. . .!"

Đỗ Phong khoát tay, Lâm gia im bất đi.

"Thẻ thu hồi đi, chìa khoá lưu lại, ta chỉ là ở nhờ, chẳng bao lâu nữa, ta lẽ ra có thể mua lại nơi này!"

Lâm Cửu Thành sững sờ, thế nhưng cũng không nói nhiều cái gì, lập tức nói rằng :

"Ngươi muốn làm cái gì? Cần ta sắp xếp sao?"

Đỗ Phong khước miệng, hiện lên nụ cười quái dị :

"Lão Lâm a, Bắc Sơn nổi danh nhất chính là cái gì?"

Lâm Cửu Thành khẽ cau mày :

"Ngươi muốn làm ngọc thạch? Trong này nước có thể sâu a, hơn nữa trên căn bản bản địa hết thấy ngọc thạch châu báu, đều bị nguyên lão hội khống chế, ngươi rất khó xuyên đến tiền vào tay, ta danh nghĩa cũng có mấy nhà công ty châu báu, không bằng ngươi tùy ý chọn một nhà!"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Ngươi cái kia mấy nhà công ty, ta còn không lọt nổi mắt xanh."

Lâm Cửu Thành đột nhiên một cái miệng, một hơi dẩu ở trong cổ họng, không thể trên không thể dưới, trên mặt vẻ mặt trở nên thập phần đặc sắc.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Phá Jetta

Ngày thứ hai, Đỗ Phong ngủ thẳng mười giờ sáng mới rời giường.

Giặt sạch một tấm nước lạnh, đổi một thân quần áo thể thao, hấn đi ra tiểu khu.

Lưng chừng núi biệt thự rất lớn, ở người đều không giàu sang thì cũng cao quý, căn bản không có xe taxi, hấn đi ra ngoài thật xa mới phát tay ngăn cản một chiếc.

"Sir phụ, đi Bắc Sơn khí mậu trung tâm."

Làm Hoa Quốc to lớn nhất bốn cái thành thị quần, Bắc Sơn khí mậu trung tâm, bao quát hầu như toàn cầu hết thấy ô tô hàng hiệu.

Từ mấy vạn khối một chiếc quốc sản loại nhỏ xe, đến mấy triệu, hơn mười triệu xe sang trọng, thậm chí còn mấy ngàn vạn siêu xe, nơi này đều là không thiếu gì cả.

Nơi này đã sớm hình thành một cái Long sản nghiệp liên, từ mua xe đến các loại đồng bộ linh kiện, các loại phục vụ, chỉ cần người muốn lấy được, nơi này đều có.

Hơn nửa giờ sau khi, Đỗ Phong ở khí mậu trung tâm lái vào xuống xe, sau đó trực tiếp hướng về tận cùng bên trong đi đến.

Dọc theo đường đi đi ngang qua Mercedes BMW, hấn căn bản không có dừng lại ý tứ.

Đi thẳng đến tận cùng bên trong một nhà chuyên bán điểm, hấn đi vào.

Nhà này chuyên bán điểm trên bảng hiệu, là một cũng hình tam giác tiêu chí, bên trong có một con phát điên trâu đực.

Lamborghini.

Làm nổi danh thế giới siêu xe chế tạo thương, Lamborghini ở Hoa Quốc có hơn mười gia 4s điểm, ở Bắc Sơn cửa hàng, quy mô là trong đó to lớn nhất.

Chỉ cần hơi hơi hiểu xe người, đều biết Lamborghini đại biểu cái gì.

Cô bán hàng nhìn thấy Đỗ Phong, lập tức nhiệt tình đi lên :

"Tiên sinh chào ngài, rất cao hứng vì là ngài phục vụ."

Tuy rằng Đỗ Phong mặc vào một thân không phải rất bắt mắt đồ thể thao, thế nhưng cô bán hàng không hề có một chút nào trông mặt mà bắt hình dong ý tứ. Hơn nữa này vẫn là một rất đẹp mắt anh chàng đẹp trai.

"Ha ha, mỹ nữ, đừng như thế nhìn ta mà, ta sẽ thẹn thùng!"

Thế giới như thế này đỉnh cấp siêu xe tiêu thụ nhân viên, đều là đại mỹ nữ, nghe được Đỗ Phong câu nói này, cô bán hàng xì một tiếng bật cười :

"Tiên sinh, ngài thật biết nói đùa, yêu thích cái nào một khoản, ta bồi ngài nhìn?"

Đỗ Phong lắc lắc đầu :

"Ta tìm đến người, không mua xe."

"Ồ!"

Cô bán hàng rõ ràng có chút thất vọng.

"Vậy ngài là tìm ai đây?"

"Trần Thiết!"

Đỗ Phong trực tiếp mở miệng.

Cô bán hàng suy nghĩ một chút, cười nói :

"Tiên sinh, chúng ta nơi này không có một người gọi là Trần Thiết, ngài là không phải nhớ lầm?"

Đỗ Phong quay về nàng chớp mắt vài cái chữ, cười hi hi nói :

"Khẳng định không có? Không tin người đi hỏi một hồi kinh lý của các người."

Mỹ nữ bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nói rằng :

"Được rồi, ngài chờ."

Mỹ nữ xoay người rời đi, Đỗ Phong vây quanh phòng triển lãm quay một vòng, sau đó đặt mông ngồi vào một chiếc xe.

Đây là một khoản mới nhất Lamborghini lp700-4, xếp lượng 6,5lít, mã lực đạt đến kinh người bảy trăm thốt, nếu như tìm cao thủ cái trang điều giáo, thậm chí có thể đột phá một ngàn thốt, có thể nói là quái thú cấp siêu xe.

Không mấy phút nữa, một hơn ba mươi tuổi, âu phục giày da nam người đi ra :

"Tiên sinh, là người tìm Trần sư phó sao?"

Đỗ Phong không ngẩng đầu, trực tiếp nói :

"Người nói cho hắn, ta tới lấy xe."

Quản lý sững sờ, có chút ngờ vực nhìn Đỗ Phong một chút, trên mặt biểu hiện trở nên cung kính rất nhiều.

Trần Thiết là bọn họ nơi này thủ tịch cái trang chuyên gia, toàn bộ Bắc Sơn siêu xe, trên căn bản đều là hắn một tay dạy dỗ cái trang đi ra, thậm chí ở Lamborghini tổng bộ đều có chút danh tiếng.

Cái tên này nếu là lấy xe, tuyệt đối là siêu cấp xe thể thao, mở nổi siêu xe, khẳng định thân phận không đơn giản.

"Được rồi, ngài chờ."

Lại qua mấy phút, từ phía sau đi tới một dãy người vây mờ người đàn ông trung niên.

Đỗ Phong lập tức đi tới, cười nói :

"Lão Trần, ta xe xong chưa?"

Trần Thiết nhìn thấy Đỗ Phong, trên mặt lập tức hiện lên một mặt vẻ cung kính.

"Đỗ thiếu, được rồi, bao ngài thoải mái! Ta đã phái người cho ngài lái tới."

"Cùng đi nhìn?"

"Được rồi!"

Đỗ Phong xoay người rời đi đi ra ngoài, phía sau quản lý cùng cô bán hàng, đều là một trận kinh ngạc.

"Oa, Trần sư phó gọi Trần Thiết sao? Hắn gặp được lão bản đều lạnh nhạt, cái tên này là ai vậy?"

"Ai biết được? Nhất định là một biết điều con nhà giàu đây, tìm Trần sư phó sửa xe chứ?"

"Chúng ta cũng đi xem xem, là cái gì xe!"

Rất nhanh, một chiếc toàn thân sơn hàng dùng rồi Jetta, liền đứng ở Lamborghini 4s cửa tiệm.

Vậy xem mỹ nữ không khỏi vô cùng thất vọng.

Loại này phá xe, 3 vạn khối đều không đáng.

Nếu như những mỹ nữ này biết này chiếc phá Jetta là hủy đi một chiếc giá trị 30 triệu Lamborghini Murcielago cải trang đi ra, e sợ con người đều sẽ rơi ra đến.

"Đồ thiếu, hoàn toàn dựa theo yêu cầu của ngài làm."

Nhìn Đỗ Phong, Trần Thiết trong mắt có một tia cuồng nhiệt về mặt.

Đỗ Phong gật gù, sau đó vây quanh này chiếc hàng dùng rồi Jetta quay một vòng, Trần Thiết cùng ở sau người, thấp giọng nói rằng :

"Trục bánh xe ta làm cũ, mã lực ta điều giáo đến 1,650 thốt. Âm thanh đã trải qua đặc thù xử lý, bình xăng gia tăng gấp ba, làm lạnh hệ thống công phóng to năm lần, vì lẽ đó ngài không cần lo lắng động cơ mạnh."

Đỗ Phong cực kỳ thoả mãn :

"Lão Trần, không sai, cái này người cảm"

Đỗ Phong trực tiếp ném cho đại trăn một tấm thẻ.

Trần Thiết vội vã từ chối :

"Đồ thiếu, ngài như vậy nhưng là khách khí, năm đó nếu như không phải ngài cứu ta, ta. . .!"

Đỗ Phong cười ha ha, thủ đoạn nhẹ một phen, tấm thẻ kia liền đến Trần Thiết túi áo.

"Đây là người nên được, được rồi, ta đi rồi, sau này có việc lại tới tìm người!"

Đỗ Phong tiếp nhận chìa khóa xe, liền chìa khoá đều là nguyên bản Jetta chìa khoá, nhìn đáng đáp lão Trần thực sự là dụng tâm.

Hắn đang muốn lên xe thời điểm, phía sau đột nhiên truyền đến một trận nổ vang.

Một chiếc đồ tươi Ferrari dài sườn bồng siêu xe, gào thét mà đến, một khăn xe trắng gấp, bánh xe cùng mặt đất ma sát, phát sinh sắc bén âm thanh.

"Cái gì phá xe, còn không cần mau cút đi! Chó ngoan không cần đường!"

Một thập phần thiếu kiên nhẫn âm thanh ở phía sau lớn tiếng quát lớn.

Đỗ Phong quay đầu liếc mắt nhìn tên kia, sau đó đưa tay khoa tay một cái ngón giữa.

"Khe nằm, tôn tử, con mẹ nó người. . .!"

Lời còn chưa nói, phía trước chiếc kia hàng dùng rồi phá Jetta, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, thân xe dưới đáy, một đạo hỏa diễm phun ra đi đầy đủ năm mét.

Đỗ Phong một cước chân ga xuống, phá Jetta lại như là mũi tên rời cung, bá một tiếng liền xông ra ngoài, chớp mắt biến mất.

"Khe nằm! Như thế trâu bò? Hắn sao vậy làm được?"

Phía sau cái kia Ferrari chủ xe nhìn nổi ba đầu suất chút nữa không rơi xuống, vậy xem mỹ nữ, càng là từng cái từng cái há to miệng, quên khép lại.

Quản lý nuốt nước miếng một cái, nhìn Trần Thiết đi tới dò hỏi :

"Trần sư phó, xe này là. . .!"

Trần Thiết nhìn đã sớm biến mất không còn tăm hơi phá Jetta, từ tốn nói :

"Đây là ta cho tới nay mới thôi, hài lòng nhất tác phẩm"

"Ngài nhưng là tổng bộ đều có danh tiếng cải trang đại sư a, bởi vì cái tên này sửa này một chiếc phá Jetta? Thực sự là. . .!"

"Phá Jetta?"

Trần Thiết quay đầu nhìn quản lý một chút, khoe miệng châm chọc căn bản không che giấu nổi.

"Người nếu như biết, này chiếc phá Jetta chỉ là một phá trục bánh xe liền giá trị một chiếc BMW bảy hệ, người có hay không phong?"

"Một. . . Trục bánh xe?"

"Hừ, nếu như người biết này chiếc phá Jetta trái tim giá trị 30 triệu, hừ hừ. . .!"

Trần Thiết lắc lắc đầu, quay đầu đi thẳng vào, lưu lại một loạt trọn mắt ngoác mồm mĩ nữ, còn có cái kia hung hăng Ferrari chủ xe ở trong gió ngổn ngang.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Đồ thạch

Dọc theo đường đi, Đồ Phong thấy xe liên siêu, vẫn đứng là gặp phải hai chiếc siêu xe.

Đối phương không phục, kết quả Đồ Phong trực tiếp để cho đối phương một bóng lưng nhanh chóng đi, tức giận đến hai cái siêu xe chủ xe hoài nghi mình là không phải bỏ ra mấy triệu mua được hàng nhái.

Việc muốn quen tay, lãnh nghề phải đồ tốt, Đồ Phong đem trên người hết thấy tiền, đều nện ở như vậy phá Jetta trên người.

Như thế nhiều năm, hấn mang theo Ân Long chiến đội vào sinh ra tử, lúc thi hành nhiệm vụ, cho tới không ít tiền đen, đại khái hai mươi ức đáng về.

Số tiền kia, quốc gia cũng không cần, vì lẽ đó bọn họ liền chính mình lưu lại, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Chín cái huynh đệ đều chết rồi, Đồ Phong đem số tiền kia chia làm chín phần, đã bí mật đánh vào chín cái huynh đệ trong nhà tài khoản.

Chính hấn chỉ chưa 50 triệu, toàn bộ nện ở này chiếc phá Jetta trên.

Bắc Sơn thị hấn có mấy cái gút, dựa vào những này gút, hấn liền có thể dựa theo kế hoạch, vì là huynh đệ đã chết báo thù.

Lượn một vòng sau khi, hấn trực tiếp đi tới Bắc Sơn thị Thành Tây ngọc thạch thị trường giao dịch.

Bắc Sơn Thành Tây cái này ngọc thạch thị trường giao dịch, là toàn quốc to lớn nhất ngọc thạch trung tâm giao dịch, cũng là to lớn nhất đồ thạch trung tâm, 24h không đóng cửa.

Đến địa phương, Đồ Phong đem dừng xe ở cửa, sau đó từ cửa lớn đi vào.

Cái này ngọc thạch thị trường giao dịch rất lớn, thế nhưng mỗi ngày đều là người đông như mắc cửi.

Rất nhiều nổi danh cửa hàng châu báu đều ở nơi này có thương trú phân công ty, trên căn bản, bán địa 80% tập đoàn công ty, ban đầu làm giàu, đều là dựa vào ngọc quý.

Toàn bộ ngọc thạch thị trường giao dịch rất lớn, chia làm năm khu vực, từ nguyên thạch đến thành phẩm, đều đầy đủ mọi thứ.

Nơi này một cái ngọc khí trên căn bản đều là trăm vạn trên dưới, trong đó cũng không ít là ngàn vạn cấp bậc cực phẩm mỹ ngọc.

Thế nhưng hấp dẫn người ta nhất, vẫn là đồ thạch.

Đồ thạch khu ngư long hỗn tạp, mỗi ngày hầu như đều có ngoài ý muốn sự tình phát sinh, nghiêm trọng thời điểm, chết mấy người đều qua quỷ binh bình, bình thường người có tiền tới đây giao dịch, đều là mang theo bảo tiêu.

Đồ Phong trực tiếp đi tới đồ thạch khu vực, hấn cũng không có đi bên trong, mà là ở phía ngoài cùng một loạt xếp đồ thạch quầy hàng xoay quanh.

Ánh mắt của hấn, vẫn ở những kia ba, năm một trăm khối góc viên phế liệu trên loanh quanh.

Đầy đủ loanh quanh hơn nửa canh giờ, hấn lúc này mới ngồi xổm ở một trên chỗ bán hàng, bắt đầu chuẩn bị ra tay.

Cái này quầy hàng không lớn, cũng chính là hơn ba mươi mét vuông, trên mặt đất chính tề bày ra từng khối từng khối tảng đá, có to bằng nắm tay, có chính là to bằng chậu rửa mặt, mặt trên đều đánh dấu nguyên thạch giá cả.

Từ một trăm khối, hai trăm khối, đến phía sau ba, năm ngàn khối đều có.

Những này nguyên thạch trên căn bản toàn bộ đều là góc viên phế liệu, căn bản không tính là đồ thạch.

Chân chính đại player, đều là đi bên trong chơi loại kia trăm vạn, ngàn vạn cấp bậc đồ thạch.

Đồ thạch, cần không chỉ có riêng là vận may, mà là quanh năm suốt tháng kinh nghiệm tích lũy.

Dù cho là kinh nghiệm phong phú cao thủ, cũng sẽ có lúc thất thủ.

Đỗ Phong nhưng không lo lắng điểm này.

Hắn vừa không có kinh nghiệm, cũng không dựa vào vận may.

Hắn dựa vào, là thực lực.

Hắn không phải người bình thường, hắn là một Vô Giả.

Nghiêm ngặt về mặt ý nghĩa tới nói, hắn là một Cổ Vô Giả.

Từ ba tuổi bắt đầu, hắn liền trong bóng tối tu luyện một môn thần kỳ công pháp, hai mươi tuổi thời điểm, cũng đã tu luyện được chân khí.

Đây mới là hắn ở trong quân ngang dọc vô địch to lớn nhất dựa vào.

Chân khí không chỉ có thể dùng đến giết người, hơn nữa, có thể làm máy X-quang sử dụng.

Nói thí dụ như, dùng để đồ thạch.

Ngồi xổm ở cái này trên chỗ bán hàng, Đỗ Phong hầu như mò khắp cả hết tầng tầng đá, sau đó âm thầm nhớ rồi trong đó mấy khối vị trí.

Hắn cầm lấy một khối tảng đá chỉ có to bằng nắm tay đá cuội, mặt trên yết giá năm trăm

"Lão bản, này một khối, ta muốn!"

Lão bản là một người trung niên, nhìn thấy Đỗ Phong không giống như là người có tiền, có chút không yêu phản ứng :

"Năm một trăm khối."

Đỗ Phong cố ý chứa trầm ngâm một chút :

"Quá đắt, nếu như bốn trăm, ta liền mua một khối!"

Nói hắn bứt ra liền muốn đi, lão bản lập tức nói rằng :

"Tiểu tử, chớ đi nha, bốn trăm liền bốn trăm, bán cho người!"

Đỗ Phong nhưng trực tiếp lắc đầu :

"Quên đi, vẫn là không mua, ta nhìn lại một chút đi!"

Lão bản nhất thời tức giận đến nở nụ cười :

"Tiểu tử, người đây là cố ý đến cợt nhả ta đây?"

Đỗ Phong chứa rất giả nói một bộ cả lợ phát phơ đáng đáp :

"Lão bản, ta chính là muốn tới đây tùy tiện nhìn, người những này tảng đá, nhiều nhất lừa gạt một hồi không hiểu việc người, một câu nói, nếu như bớt nửa một trăm, ta liền mua!"

Người trung niên tâm bảo hôm nay còn chưa khai trương, này phá tảng đá vốn là dùng để lừa gạt người, có thể bán một khối là một khối, ba trăm liền ba trăm

Hắn trên dưới đánh giá Đỗ Phong một chút, gật gật đầu nói :

"Được, tiểu tử, nếu người muốn thử một chút vận may, ta bán cho người!"

Đỗ Phong lập tức từ trên người lấy ra ba trăm khối, đưa cho lão bản, sau đó nắm lên cái kia khối tảng đá, cười nói :

"Lão bản, ta có thể hay không mượn người máy cắt dùng một chút, hiện trường mở một hồi, nhìn có hay không bảo bối."

Người trung niên trong lòng một trận châm biếm, tâm nói này tảng đá chính là lão tử ở thị trường đồng đá vụn bên trong nhặt được, người có thể mở ra bảo bối, đó mới là có quý.

"Được, người dùng đi."

Đỗ Phong tay chân lạnh lẽo mở ra máy cắt, sau đó cầm trên tay cái kia khối tảng đá cắt một khối nhỏ hạ xuống.

Hắn cầm lấy đến vừa nhìn, nhất thời hô to lên :

"Ha ha ha, ta mở tảng tới rồi!"

Này một tiếng nhất thời hấp dẫn xung quanh một đám người chen chúc tới.

Đỗ thạch có câu nói, một đao nghèo, một đao phú, một đao khoác vải bố, nói chính là cắt nguyên thạch thời điểm, loại kia kích thích.

Đỗ Phong giờ trên tay tảng đá, lão bản đèn pin cầm tay đánh, nhất thời giật nảy cả mình.

Dạo thị trường đồ cổ, đều có chút nhãn lực giới, xung quanh những lão già kia càng là trực tiếp không bình tĩnh.

"Tiểu tử này thực sự là chó ngáp phải ruồi a, thứ này lại có thể là một khối thượng phẩm Dương Chi Ngọc a, tuy rằng cái đầu không lớn, thế nhưng chỉ ít ba mươi vạn a!"

Đỗ Phong giả vờ vẻ mặt không đáng kể, kỳ thực trong lòng cũng là một trận chấn động.

Quá giỏi ạ thần a!

Ba trăm khối, trong nháy mắt liền đã biến thành ba mươi vạn, này so với kiếm tiền cũng dễ dàng.

Hắn quay về lão bản hi hi nở nụ cười, sau đó đi tới, ghé vào lão bản lỗ tai một bên lặng lẽ nói rồi vài câu cái gì.

Mặt của lão bản trên nguyên bản còn cực kỳ khó coi, thế nhưng nghe xong sau khi, một trận vui vẻ ra mặt, gật đầu liên tục.

"Được được được, được được, ta thu rồi, hai mươi vạn, một cái giới, ta lại cho người hai khối tảng đá, tiểu tử, người nhãn lực thật tốt, thực sự là lợi hại a! Cao thủ! Tượng Phật đá đều không như thế lợi hại a!"

Đỗ Phong cười nhạt một tiếng :

"Lợi hại cái gì, có điều chính là bằng nhãn lực ăn cơm mà thôi, người đem tiền chuyển tới ta cái này tài khoản là được!"

Lão bản không nói hai lời, lập tức chuyển khoản.

Này một khoản buôn bán, hắn chỉ ít kiếm lời hai mươi vạn.

Khối này Dương Chi Ngọc cái đầu không lớn, thế nhưng cũng đầy đủ có to bằng trứng ngỗng, mở ra đến nguyên liệu sao vậy đều có thể bốn mươi vạn bán đi.

Những này phá tảng đá, có thể khai ra đến một khối chính là kỳ tích, đưa hai khối là cái rắm gì, toàn đưa đều được.

Tiểu tử này nếu như lại có thể khai ra đến, đó mới là thật sự có quý.

Mấy phút sau khi, Đỗ Phong đi động liền thu được ngân hàng chuyển khoản tin tức.

Hai mươi vạn tới số.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp chọn mặt khác hai khối nguyên thạch, sau đó xoay người rời đi.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 4: Kiếm đại lộ

Lúc này, ngọc thạch sạp hàng xung quanh đã bu đầy người.

Người xem náo nhiệt vẫn không có xem đủ đây, nhìn thấy Đỗ Phong phải đi, nhất thời vỗ tổ :

"Tiểu tử, ngươi đừng đi a, lại mở một hồi!"

"Đừng vậy, lại nhường chúng ta mở mở mắt!"

"Chính là, tiểu tử, mở đi, nếu có thể ra tốt liệu, ta giá thị trường thu rồi!"

Đỗ Phong chơi chính là dục cảm cố túng, muốn chính là hiệu quả này, hán hôm nay tới mục đích, có thể không phải chơi đồ thạch.

"Được rồi, nếu đại gia muốn nhìn một chút, vậy ta liền thẳng thắn đều mở ra đi!"

Lão bản lượm cái món hồi lớn, vội vã rầm vui vẻ tiến tới gần :

"Tiểu tử, đến ta cho ngươi cắt, ngươi nói sao vậy cắt."

Một trận cắt chém thanh sau khi, khối thứ hai to bằng miệng chén nguyên thạch, bị bỏ xuống đến dày đặc một tảng.

Tất cả mọi người trở mắt ngoác mồm.

"Trời ạ, ra lục, đây là. . . Băng lục! !"

"Rầm, đây là thủy tinh chủng a! Dương lục, trời ạ!"

"Đế vương lục, đây là Phi Thủy bên trong cực phẩm, hàng đầu mặt hàng a!"

Đỗ Phong giơ tay lên trên tảng đá, mượn một cường quang đèn pin, ánh đèn đánh đi tới, cái kia một vệt màu xanh lục cực kỳ nhìn thấy mà giật mình.

Chào ông chủ huyền một hơi không có nghẹn chết chính mình, hai tay đánh liều mạng đánh bệnh phong gà, căn bản dừng không được đến,

Chính mình này một đám rác rưởi hàng, gộp lại đều không đáng một ngàn khối, lại mở ra đến đế vương lục.

Này có còn lẽ trời hay không?

Sớm biết, chính mình toàn bộ cắt ra được rồi.

Nhường tiểu tử này cho kiếm lộ.

Còn là một thiên đại đại lộ a.

Trong đám người, lập tức vang lên một thanh âm :

"Tiểu tử, này vật liệu ngươi bán không? Ta cho một triệu!"

Một âm thanh khác lập tức quát :

"Một triệu? Lưu Đại đầu ngươi thật sự dám nói, tiểu tử, ta cho ngươi năm triệu, công đạo giá cả!"

"Công đạo cái rắm, ta cho tám triệu, tiểu tử, lập tức cho tiền, tiền mặt cũng được, chuyển khoản cũng được! Ngươi định đoạt!"

"Tiểu tử, ngươi rất lợi hại a, đây là loại lâu năm, ta cho ngươi ngàn vạn, nói thật, nếu như cắt ra đến đều là lục, này liệu giá trị 50 triệu, thế nhưng, đây là đao thứ nhất, ai có thể bảo đảm đao đao thấy lục?"

Đỗ Phong chính mình cũng có chút tiểu kích động.

Dù sao, há mồm chính là ngàn vạn, món đồ này thực sự là kích thích.

Vừa lúc đó, một âm thanh quái gở từ phía sau vang lên :

"U a, tiểu tử, là cao thủ a? Còn là một đại soái ca a, chắc chắc, này tảng đá ta sao vậy nhìn khá quen a?"

Lão bản đột nhiên cả người đột nhiên run run một cái, hấn tựa hồ đối với âm thanh này cực kỳ sợ sệt, bốn phía ra giá những người kia, cũng nhất thời ngậm miệng lại, không lên tiếng nữa.

Đỗ Phong vừa nghiêng đầu, liền nhìn thấy một đám người đi tới, một cái vóc người cao to nam nhân, một mặt âm trầm, mang theo một đám người, vênh vào tự đắc đi tới.

Hắn chỉ là nhìn lướt qua đối phương một đám người, thế nhưng ánh mắt nhưng ở một người trong đó trên người thanh niên lực lưỡng để lại một giây đồng hồ.

"Lão Vương, người thành thật khai báo, những này tảng đá, con mẹ nó người là từ nơi nào trộm đến?"

"Ta. . . Chính là. . . ! Thiên ca, những thứ này đều là bên trong tuyển còn lại không muốn."

Lão bản rõ ràng hoảng rồi, có chút nói năng lộn xộn :

"Thiên ca, thật sự, đây là. . . Ta cũng không biết. . . Nếu như biết. . . !"

Thiên ca mạnh mẽ nhìn chằm chằm Đỗ Phong trên tay cắt ra tảng đá, trong mắt vẻ tham lam tia không che giấu chút nào, hấn tiến đến Đỗ Phong trước mặt, dụng thanh âm cực thấp nói rằng :

"Tiểu tử, người là từ nơi nào nhô ra? Lại mặt đến mức rất a?"

Đỗ Phong nhìn cái này Thiên ca một chút, quái lạ nở nụ cười :

"Người yêu thích này tảng đá?"

Thiên ca không khỏi gât gât đầu, làm ra một tiểu tử người rất trên đạo ánh mắt :

"Người ra cái giá, ta thu rồi, sau này ở đây, ta Ngô Thiên che chở người!"

Đỗ Phong cười híp mắt nói rằng :

"Vừa nãy có người mở ra ngàn vạn, người có muốn không?"

Ngô Thiên nhất thời há miệng, ánh mắt chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong :

"Tiểu tử, người chơi ta?"

Đỗ Phong cười nhạt :

"Chơi người thì lại làm sao?"

Ngô Thiên Minh hiện ra không phản ứng lại :

"Cái gì?"

Hắn phía sau một cái nhà hỏa chộc vào hấn một hồi :

"Lão đại, tên khốn này nói chơi người thì lại làm sao!"

Ngô Thiên nhất thời rõ ràng qua đến, đột nhiên trở mặt, khuôn mặt dữ tợn, quay về Đỗ Phong mặt, mạnh mẽ một quyền đập tới :

"Fuck your mother!"

Ngô Thiên thân hình cao lớn, hiển nhiên là một thường thường đánh nhau ấu đã luyện gia tử.

Một quyền này của hấn, sức mạnh rất lớn, người bình thường bị bắn trúng đầu, chí ít là một tại chỗ hôn mê tăng thêm độ não rung động.

Thế nhưng hấn ngày hôm nay gặp phải Đỗ Phong.

Đỗ Phong đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích, chỉ là khoát tay, trên tay cắt ra cái kia khối tảng đá, vừa vụn che ở trước mặt.

"A. . . !"

Ngô Thiên chỉ cảm thấy năm ngón tay đều không phải hấn, lập tức một luồng đau nhức từ trên tay bắt đầu lan tràn, rất nhanh hấn nửa người đều mất cảm

giác.

"Tiểu tử, con mẹ nó nguoi chết chắc rồi! Đại Uy, cho lão tử giết chết hần!"

Đi theo Ngô Thiên phía sau mấy tên côn đồ, lập tức đem Đỗ Phong bao vây lại, người xung quanh sợ đến vội vã rút lui, chỉ lo một lúc tai vạ tới cá trong chậu.

Đỗ Phong trong mắt nhưng là một mảnh châm chọc, nhìn Ngô Thiên bên người đại hán kia.

Đại hán thân cao một mét chín, mặc một bộ màu đen áo lót, trên cánh tay bắp thịt cương đội thiết đúc, đều sắp theo kịp người khác bắp đùi.

Trên chân một đôi màu đen đặc chủng ủng chiến, màu xanh sẫm nhiều màu sắc khó, đai lưng cũng là bộ đội chế tạo da trâu mang.

Lỏa lộ ở bên ngoài bắp thịt trên, đầu đầu cũng có vết sẹo, trong đó có một đạo, xuyên qua toàn bộ cánh tay, dữ tợn khủng bố.

Hần gọi Lưu Uy, là Thiên ca thủ hạ kim bài tay chân, mấy năm qua, Thiên ca chính là dựa vào hần ở ngọc thạch thị trường giao dịch hoành hành vô kỵ.

Nhìn Đỗ Phong, Lưu Uy đột nhiên nhú nhú mày, suy nghĩ một chút, lúc này mới nói thật :

"Tiểu tử, này khối tảng đá bán cho Thiên ca, ta không động tay, làm sao?"

Đỗ Phong trong lòng trong nháy mắt loé lên mấy ý nghĩ, cười hì hì nói :

"Ta nếu như không bán đây?"

Lưu Uy nhú mày đến càng sâu, thờ một hơi thật dài, sau đó hoạt động một chút gân cốt :

"Được! Vậy thì không oán . . !"

Lời nói của hần đều chưa nói xong, Đỗ Phong nhếch miệng nở nụ cười, răng trắng như tuyết rặng ngời rực rỡ, lóng lánh nuốt sống người ta ánh sáng.

Đánh một quyền đi.

Lưu Uy kinh hãi đến biến sắc, hai tay trong nháy mắt giao nhau, ôm ở ngực.

"Bồng! !"

Một luồng kinh phong né qua, Lưu Uy chỉ ít một trăm kg thân hình khổng lồ, lại trực tiếp bay ra ngoài, sau đó mạnh mẽ đánh vào một bên quầy hàng xin xắn trên cây cột.

Toàn bộ lều đều là mảnh liệt run lên.

Sự tình phát sinh đến quá nhanh, Thiên ca cùng thủ hạ của hần, còn chưa kịp phản ứng, chờ nhìn thấy Lưu Uy khoe miệng chảy ra một tia máu tươi, nhất thời dọa cho bọn họ câm như hến.

Đại Uy thật lợi hại, bọn họ là biết đến.

Hần một quyền có thể đem tám thép đều tạp ao đi vào.

Loại cao thủ này, lại bị người một quyền đánh bay ra ngoài.

Giời ạ a!

Xe tải va người, cũng chính là như vậy chứ?

Cú đấm kia nếu như nện ở trên người mình, không nở đánh bạo?

Toàn trường tĩnh mịch.

Tất cả mọi người đều choáng váng.

"Ha ha ha, hảo công phu, người trẻ tuổi, nguoi tảng đá, 15 triệu ta thu rồi."

Một người mặc đường trang, tinh thần quắc thước lão già, chậm rãi tách ra đoàn người, đi vào.

Nhìn thấy lão già này, những người khác nhất thời thờ phào nhẹ nhõm.

"Tần lão gia từ đến rồi! Nhìn đáng đáp, Ngô Thiên ngày hôm nay muốn ăn xep."

"Đó là, người không nhìn Tàn lão gia từ là cái gì người, cái tên này ý vào chính mình là người của Diệp gia, hoành hành vô ky, thật nên thu thập một hồi."

"Xuyt, nhỏ giọng một chút, đừng nói."

"Có điều tiểu tử này cũng không phải người bình thường a, thực sự là thấy quý, lại ở nơi như thế này có thể kiếm đại lộ, Tàn gia Quý nhân e sợ cũng không có này một phần nhân lực chứ?"

"Đúng vậy, ngày hôm nay cũng thực sự là mở mắt a!"

Nhìn thấy là Tàn lão gia từ, Thiên ca cổ nén cổ tay đau nhức, bé ngoan đi tới, cúi đầu khom lưng :

"Tàn lão, không nghĩ tới ngài cũng ở, tiểu tử này lạ mắt, ta sợ hấn là những nơi khác chạy tới đập bãi, vì lẽ đó. . . !"

Tàn lão gia từ liếc mắt nhìn hấn, lạnh lùng nói rằng :

"Vậy người liền ép mua ép bán? Phá hoại quy củ, mang tới người người, cút đi!"

Ngô Thiên trên mặt lúc thì trắng lúc thì xanh, cũng không dám phản bác, chỉ có thể ảo não mang thù hạ đi rồi.

Tàn lão gia từ quay đầu nhìn Đỗ Phong, trên mặt một lần nữa chất đầy nụ cười :

"Người trẻ tuổi, Lên ta ngồi bên kia ngồi?"

Đỗ Phong cười gật đầu :

"Được!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Anh hùng không hỏi xuất xứ, lưu manh không hỏi số tuổi

Ngô Thiên mang theo một đám tiểu đệ, đỡ sắc mặt trắng bệch Lưu Uy, trở lại phía sau chính mình gia công xưởng.

Chính hấn có một nhà ngọc thạch gia công xưởng, cũng chính là sản xuất một ít không đáng giá hàng giá rẻ, bắt được trên thị trường đi lừa gạt một hồi du lịch người ngoại địa.

Ngô Thiên phía sau dựa vào Diệp gia, Diệp gia ở Bắc Sơn, đó là chân chính hàng đầu hào môn, vì lẽ đó hấn mới có thể ở thị trường giao dịch điều vô dương oai.

"Mẹ nhà hấn, con chuột, người đi cho lão từ nhìn chăm chăm, tên khốn kia thời điểm nào đi ra."

Không những mình thủ đoạn bị thương, kim bài tay chân cũng bị người đã thương, Ngô Thiên nổi trận lôi đình :

"Tên khốn kiếp này là cái gì người? Từ nơi nào nhô ra?"

Một thủ hạ phi thân rồi đi đi giám thị Đỗ Phong, một cái khác cẩn thận từng li từng tí một nói rằng :

"Thiên ca, cái tên này quá lợi hại, từ hấn đi vào ta liền đang giám sát hấn, ba trăm khối liền kiếm lời ngàn vạn a, ta xem không bằng thông báo người của Diệp gia ra tay, đem hấn khống chế lên, đến thời điểm, ngài nhưng là một cái công lớn a!"

Thiên ca sững sờ, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Nào có như thế tiện nghi sự tình? Lão tử muốn. . .!"

Thủ hạ tiểu đệ liền vội vàng nói :

"Lão đại, nếu như hần thật là có bản lĩnh, đến thời điểm, Diệp gia chắc chắn sẽ không bạc đãi ngươi, nếu như hần là cái hàng giả, lại ra tay không muộn, Tần gia có một Quý nhân, mấy năm qua, vì là Tần gia kiếm lời năm mươi tỉ còn chưa hết chứ? Đến thời điểm, ngươi không được. . .!"

Thiên ca đột nhiên lại như là có một tia chớp bổ trúng, một luồng cảm giác mát mẻ từ cái cổ bá một tiếng, thấu đến đuôi cột, liền ngay cả trên tay thương đều không đau.

"Đúng vậy, đến thời điểm, lão tử há không phải chân chính phát đạt? Nếu như tiểu tử này đây là một đồ thạch cao thủ, ha ha ha."

Hần vội vã lấy ra điện thoại, đi tới một bên bát đánh ra ngoài.

Điện thoại đường giây được nối sau khi, Ngô Thiên lại như là biến thành người khác, lưng còng gập cong, một bộ cầu khẩn nhiều lần đáng đáp :

"Đại thiếu, có chuyện, ta đến cùng ngài nói một chút. . .!"

Đầu bên kia điện thoại truyền tới một cực kỳ thiếu kiên nhẫn âm thanh :

"Có chuyện nói mau, có rắm mau thả, thiếu gia ta vội vàng đây!"

Ngô Thiên căn bản không dám có không để chịu chút nào, lập tức đem chuyện vừa rồi nói một lần, đầu bên kia điện thoại người nhất thời hứng thú :

"Ngươi nói chính là thật sự?"

"Chính xác trăm phần trăm!"

"Vậy ngươi tìm người mật thiết giám thị tên kia, sau đó ta lập tức đến!"

"Được rồi!"

Vào lúc này, Đỗ Phong đã theo cái kia Tần lão gia tử đến đi tới một nhà cửa hàng đồ cổ, cửa Tụ Bảo Trai ba chữ, Long Phi Phượng Vũ.

Nội thất, một tia nhàn nhạt cực phẩm trầm hương như ẩn như hiện, Đỗ Phong kiêu hai chân, nghiêng người dựa vào ở một cái Minh triều ghé bành trên, nhìn chung quanh.

Tần lão gia tử chính một tay cầm tụ bàn tay ánh sáng điện, một tay cầm kính viễn vọng, gục xuống bàn, cẩn thận giám định khối này cất ra để vương lục nguyên thạch.

"Kỳ tích! Thực sự là kỳ tích a!"

"Bảo bối! Quả thực chính là cực phẩm a!"

Đến nửa ngày sau khi, Tần lão gia tử thả xuống đồ trên tay, kích động hoa tay múa chân đạo :

"Đây là hồ cũ thủy tinh chúng, đỉnh cấp để vương lục mẫn lục!"

Đỗ Phong một bộ ông lão này không từng va chạm xã hội về mặt, nhẹ như mây gió :

"Ha ha, lão nhân gia, đừng kích động."

"Người trẻ tuổi, ngươi lại như thế giữ được bình tĩnh, thực sự là không đơn giản a!"

Tần lão đầu tử đột nhiên mạnh mẽ một cái tát vỗ vào mặt bàn trên, một tiếng, trên bàn cái kia khối tảng đá đều nhảy lên.

"Tiểu tử, ta xem ngươi khung xương thanh kỳ, tướng mạo không tầm thường, nhất định còn không không có kết hôn, không bằng, ta giới thiệu chất tôn nữ cho ngươi biết chứ?"

Đỗ Phong chính bụng chén trà uống trà, nghe đến đó, một ngụm trà phun ra ngoài.

"Lão. . . Lão nhân gia, ngươi vẫn là trước tiên đem tiền cho ta đi."

"Tiền đều là việc nhỏ, người trẻ tuổi, nói thật, loại này cực phẩm vật liệu, coi như là một năm cũng khó khăn gặp được một lần, chớ nói chi là trực tiếp mở ra đến, này tảng đá nếu như điêu khắc thành vật trang trí, chỉ ít hơn trăm triệu, đương nhiên, chạm trổ rất đắt, ta cho ngươi 30 triệu, thêm vào khối này không mở, tổng cộng 50 triệu! Ra sao?"

Đỗ Phong trong lòng một trận run cầm cập.

Điên cuồng a!

Này không khỏi quá điên cuồng.

Chính mình bỏ ra ba trăm khối, thay đổi 50 triệu?

Thế này sao lại là lừa dối, quả thực chính là phát điên a.

Chẳng trách bao nhiêu người đều trước phó hậu kế ôm tiền đến đổ thạch, đúng là điên cuồng tâng đá.

Hắn vội vã ho khan một tiếng, một mặt dùng dung như không :

"Lão nhân gia, tiền đây, cứ dựa theo trước nói cẩn thận, này một khối 15 triệu, khối này ngươi cho năm triệu là được, tổng cộng hai ngàn vạn, thêm một phần ta không muốn, tâng đá đến trên tay của ngươi, là tặng hay giảm, cái kia không có quan hệ gì với ta. Chơi chúng ta nghề này, muốn chính là nhất ngôn cửu đỉnh, ngài nói sao?"

Tần lão đầu sững sờ.

Đến nửa ngày, hắn mới phải giơ ngón tay cái lên :

"Được! Thực sự là anh hùng không hỏi xuất xứ, lưu manh không hỏi số tuổi, tiểu huynh đệ, ta giao ngươi người bạn này, lão hủ họ Tần tên thọ, ngươi muốn không khách khí, gọi ta một tiếng lão ca ca! Tiểu lão đệ, ngươi gọi cái gì tên?"

Đỗ Phong suýt chút nữa không cầm trên tay sứ Thanh Hoa chén trà quay về lão gia hoá đập tới.

Lão gia hoá danh tự này, cũng thực sự là kỳ hoa.

Tần Thọ?

Cảm thú?

Thấy lão gia hoá trừng trừng nhìn mình chằm chằm, Đỗ Phong chỉ được bắt đắc dĩ cười nói :

"Ừm, ta theo lão ca ca ngươi cũng là vừa gặp mà đã như quen, ta tên Đỗ Phong!"

Nói chưa dứt lời, nói chuyện lão gia hoá lại là một trận kích động :

"Danh tự này tốt, Đỗ Phong huynh đệ, ta đã nói với ngươi a! Ngươi có này nhãn lực, lo gì không làm giàu làm giàu a? Hậu sinh đáng sợ a, ta đã nói với ngươi, ta cái kia chất cháu gái a, thực sự là. . .!"

Lão gia hoá một cái ôm Đỗ Phong vai, một già một trẻ kẻ vai sát cánh, tiến đến một khối liền nói thầm lên.

Mãi cho đến nhanh đến ba giờ chiều, Đỗ Phong rồi mới từ Tụ Bảo Trai đi ra.

Tần Thọ ở cửa vẫn xua tay đưa tiễn, mãi đến tận Đỗ Phong biến mất rồi nửa ngày, lúc này mới xoay người đi vào.

Trong nội thất, có thêm một người trung niên.

Người trung niên này trên người, có một luồng hơi thở cực kỳ nguy hiểm, lại như là một thanh bao bọc súng y trường thương.

"Lão gia tử, tiểu tử này, có thể hay không là. . .!"

Tần lão đầu từ cười khoát tay áo một cái, nơi nào còn có vừa nãy bắt cần đòi :

"Tiểu tử này tuyệt không đơn giản nhân vật, toàn quốc chơi tâng đá, ta đều rõ, thế nhưng tiểu tử này nhưng căn bản chưa từng thấy, này ba khối tâng đá, ta cũng không thấy, ha ha, có chút ý nghĩa! Ngươi đi đem Quý nhân sư phụ mời tới."

Người trung niên hơi như rùng rợn, một luồng sát khí vọt ra :

"Vậy này là không phải một cái bẫy?"

"Bẫy?"

Tần Thọ cười nhạt :

"Bán tâng đá lão Vương là thị trường lão nhân, như thế nhiều năm liền dựa vào lừa bịp kiếm chút đỉnh tiền, làm cái gì cực? Lại nói, ngày hôm nay ta là chủ động ra tay, nhưng mà, điều tra một chút cũng được, ta luôn cảm thấy, tiểu tử này trên người có một luồng khí, ta xem ngươi cũng chưa chắc là đối thủ

của hấn a!"

Người trung niên sắc mặt đều thay đổi.

"Ngài là không phải quá đánh giá cao hấn?"

Tần Thọ chậm rãi lắc đầu :

"Này khối tảng đá, kỳ thực chỉ ít giá trị một ức, ta cố ý ít nói 50 triệu, đối phương nhưng căn bản không phản ứng, chỉ có thể nói, hấn kỳ thực căn bản không hiểu việc, bằng không chính là tâm cơ quá sâu, ta đều nhìn không thấu. Hấn lại một mực phải kiên trì hai ngàn vạn giá gốc, nói rõ hấn không phải loại kia ham muốn tiền tài người, mấy chục triệu đặt ở trước mặt ngươi, ngươi có thể không nháy mắt sao?"

Người trung niên nhất thời tỉnh ngộ :

"Như vậy, cái tên này, nếu như có mục đích khác, nhất định là tính toán người lớn hơn!"

Tần Thọ trong mắt tinh mang lóe lên :

"Trong bóng tối điều tra một chút, chú ý không thể có chút nào chỗ sơ suất."

"Vậy ngài với hấn. . .!"

Tần Thọ chậm rãi ngồi xuống, ngữ khí trở nên thập phần cổ quái :

"Tháng sau, chính là mỗi năm một lần đồ thạch giải thi đấu, quan hệ này đến Tần gia tương lai một năm thu hoạch, mặc kệ tiểu tử này là không phải có bản lĩnh vẫn là dựa vào vận may, nói chung, tiểu tử này không làm việc cho ta, cũng không thể bị người khác dùng! Hiểu ý của ta không?"

Người trung niên đột nhiên mà kinh, lập tức khom người lùi ra.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Dám đánh ta?

Ba trăm khối đồ lấy hai ngàn vạn, dù là Đỗ Phong nhìn quen sóng to gió lớn, cũng là cả người nhẹ nhàng.

Tiền này làm đến quá dễ dàng.

Có điều chút tiền này, đối với kế hoạch của hấn tới nói, quả thực chính là như muối bỏ bể cũng không bằng.

Bên trong kinh cái kia mấy Đại Hào Môn, bất kỳ một nhà tài phú, đều là dùng ngàn tỉ đến cân nhắc.

Mà chính mình muốn báo thù đối tượng, còn không phải một cái nào đó gia.

Muốn báo này huyết hải thâm cừu, nhất định phải muốn chính diện đánh bại bọn họ, sau đó thừa loạn ra tay.

Nếu như liền như vậy mạo tùy tiện giết tới môn đi, Đỗ Phong biết, chính mình e sợ liền cửa đều không vào được.

Những đại gia tộc kia, phía sau đều có Cổ Võ Giả làm cung phụng, chính mình thực lực bây giờ, căn bản không phải là đối thủ của bọn họ.

Cổ Võ Giả ở trên thế giới này hiếm như lá mùa thu, đã ít lại càng ít, bất luận cái nào, đều đáng giá những kia hàng đầu gia tộc đổ xô tới.

Tổng có một ngày, tiểu gia muốn đứng ở trước mặt các ngươi, sau đó tự mình đưa các ngươi đi chết.

Hấn trong lòng âm thầm bắt chắp.

Từ ngọc thạch thị trường giao dịch đi ra, một đám người trực tiếp chặn đứng đường đi của hắn.

Ven đường trước hậu ba chiếc màu đen Land Rover ôm đồm thủng, đem một chiếc Bentley hai cửa xe thể thao bảo vệ quanh ở chính giữa.

Land Rover thân xe ngay ngắn, đường nét thô lỗ, là nhà giàu mới nổi cùng xã hội đại ca yêu nhất, cũng là hào môn bảo tiêu tiêu phối.

Sáu cái trâu cao ngựa lớn, trên người mặc Tây phục trắng hán, đứng ở một người trẻ tuổi phía sau, trắng hán phía sau, chính là trước Đỗ Phong ở bên trong gặp phải tên côn đồ cắc kè.

Người trẻ tuổi hai mươi lăm, hai mươi sáu, tướng mạo anh tuấn, mang theo một luồng nhân nhạ âm nhu khí tức, trong ánh mắt thình thoảng né qua một đạo nham hiểm, hiển nhiên là một tâm cơ thâm trầm gia hỏa.

Nhìn thấy Đỗ Phong, Ngô Thiên lập tức từ cái kia sáu cái trắng hán phía sau trốn ra, đứng ở người trẻ tuổi bên người, cúi đầu khom lưng :

"Đại thiếu, chính là tên tiểu tử này."

Người trẻ tuổi gật gù, quay về Đỗ Phong đi rồi hai bước, trên mặt chất lên một mặt nụ cười, đưa tay ra :

"Xin chào, ta tên Diệp Chi Ngang, muốn mời ngươi tìm một chỗ nói chuyện làm sao?"

Đỗ Phong căn bản không có đưa tay ý tứ, cười híp mắt nhìn cái này gọi Diệp Chi Ngang gia hỏa, ánh mắt trêu tức :

"Nói chuyện liền miễn, có việc mời nói."

Diệp Chi Ngang nhìn thấy Đỗ Phong lại không với hắn nắm tay, trong mắt lộ ra một đạo âm trầm.

Chậm rãi thu tay về, hắn nhìn chăm chăm Đỗ Phong, chậm rãi nói :

"Nghe nói tiền sinh là cái đồ thạch cao thủ, ta Diệp gia cầu hiền nhược khát, muốn mời tiền sinh cho ta Diệp gia chương đánh giá, Diệp gia tuyệt đối sẽ không bạc đãi tiền sinh!"

Đỗ Phong lắc lắc đầu, cười híp mắt nói rằng :

"Không có hứng thú, chính ta có thể kiếm tiền thật tốt a? Bằng cái gì muốn đem tiền nhường ngươi kiếm?"

Diệp Chi Ngang mắt chữ hơi híp lại, nhìn chăm chăm Đỗ Phong, khẩu khí trở nên âm trầm rất nhiều :

"Ý của ngươi, chính là không chuẩn bị cho ta Diệp gia khuôn mặt này?"

Đỗ Phong một mặt cười xấu xa, cà lơ phát phơ nói rằng :

"Ta tại sao phải cho ngươi Diệp gia mặt mũi?"

Diệp Chi Ngang đột nhiên khẽ mỉm cười, sau đó lui xuống :

"Nếu là như vậy, vậy thì động thủ đi! Nắm lên đến!"

Lời còn chưa dứt, hắn phía sau sáu cái hắc Tây phục trắng hán, quay về Đỗ Phong liền xông lên trên.

Này mấy đại hán thực lực hiển nhiên rất cao, chỉ cần xem động tác thần thái liền biết, nhất định là trong quân đội đi ra rất chiến cao thủ.

"Tiểu tử, ngươi tốt nhất là đừng hoàng đường động thủ, bằng không, không thể làm gì khác hơn là mời ngươi ăn điểm vị đắng."

"Phí lời thật nhiều!"

Đỗ Phong nhếch miệng nở nụ cười.

Hắn liếc mắt là đã nhìn ra đến rồi, này sáu đại hán khung xương cường tráng, bắp thịt rắn chắc, tất cả đều là cận chiến cao thủ.

Thế nhưng, loại này cấp bậc cận chiến cao thủ, ở trước mặt hắn, trên căn bản chính là cắt rau gọt dưa.

Khoảng cách hắn gần nhất hai đại hán, đã động thủ, một thân thủ quay về cổ hắn chớp tới, một cái khác, nhưng là thân thủ đi bắt hắn cánh tay.

Đỗ Phong chỉ là nhẹ nhàng nhấc lên tay, hai ngón tay hai bên trái phải, nhanh như tia chớp tách ra, hai đại hán liền cảm thấy cánh tay tê rần.

Bọn họ phản ứng cực nhanh, một tiếng rống to, đồng thời nhấc chân.

Thế nhưng ngực của bọn họ, một luồng sức mạnh không lồ truyền đến, mạnh mẽ nện ở ngực.

Hai đại hán rên lên một tiếng, căn bản không bị khổng chế đập đập trùng rút lui ba mét.

Mặt khác bốn đại hán đồng thời ra tay, thế nhưng, bọn họ xa xa đánh giá thấp thực lực của đối thủ.

Đỗ Phong chỉ là giờ tay, xoay người, lại xoay người, bốn cái tráng hán liền che ngực lui ra ba mét, tan nát cõi lòng họ khan lên, trong miệng còn có dây đặc mùi máu tanh.

Bọn họ kinh hãi cực kỳ nhìn Đỗ Phong, hoàn toàn choáng váng.

Diệp Chi Ngang sắc mặt, trở nên cực kỳ âm trầm, hán chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, thâm trầm nói rằng :

"Tiểu tử, ngươi rất biết đánh nhau a? Ta lại cho ngươi cuối cùng một cơ hội, bé ngoan cho ta bán mạng, bằng không. . .!"

Đỗ Phong không nói hai lời, đi lên đưa tay chính là một bạt tai.

Đùng!

Diệp Chi Ngang bị bạt tai này đánh choáng váng, đến nửa ngày, hán mới giật mình nhìn Đỗ Phong :

"Ngươi. . . Ngươi lại dám. . . Đánh ta?"

Đỗ Phong cười hì hì liếc mắt nhìn hán, xoay người rồi đi :

"Ta không chỉ dám đánh ngươi, nếu như ngươi dám nữa đến quấy rầy ta, ta còn dám giết ngươi!"

Ngươi vậy xem không ít, tất cả mọi người đều khiếp sợ nhìn Đỗ Phong liền như vậy đi xa, đến nửa ngày không có phản ứng.

Xa xa, trong đám người, một người trung niên nhìn tình cảnh này, chân mày hơi nhíu lại, trong mắt sắc bén, chợt lóe lên.

"Hán dám đánh ta?"

Diệp Chi Ngang vào lúc này mới tỉnh ngộ lại :

"Hán lại đánh ta? Dài như thế lớn, lại còn có người dám đánh ta?"

Sắc mặt của hán đột nhiên trở nên cực kỳ dữ tợn, chết nhìn chòng chọc sáu cái bảo tiêu :

"Các ngươi! Các ngươi dám rác rưởi này, đều mẹ nhà hán rác rưởi!"

"Đồ đáng chết, các ngươi lại nhìn ta bị đánh cũng không biết động thủ?"

Diệp Chi Ngang cả người run cầm cập, con ngươi đỏ như máu một mảnh, hán đột nhiên xoay người, chết nhìn chòng chọc Ngô Thiên, sợ đến Ngô Thiên suýt chút nữa không có tiểu trong quần.

"Đại thiếu, ngài. . . Ta. . .!"

"Ngươi nói, ngươi cẩn thận nói với ta, cái này thứ hỗn trướng, đến cùng là từ nơi nào nhô ra?"

Ngô Thiên cả người đều đang run rẩy.

Hán quá biết Diệp Chi Ngang thiếu gia tính khí, một không đứng, hán liền muốn gặp vận rủi lớn.

Do dự một chút, hán nhỏ giọng run giọng nói rằng :

"Đại thiếu, ta cũng là ở thị trường gặp phải, thật sự, ta xin thề, Tần gia cái kia lão gia hoả, thật sự đem hán xin mời qua, ta phải người giám thị lắm, lão nhân kia tự mình đưa ra đến, hán khẳng định có bản lĩnh thật sự, bằng không, ngài trước tiên tạm thời nhin một chút? Nhỏ không nhân sẽ bị loạn đại mưu a!"

Diệp Chi Ngang tức giận đến nổi trận lôi đình, nhắc chân quay về Ngô Thiên liền đá tới :

"Fuck your mother, ngươi nhường thiếu gia ta nhân? Từ nhỏ đến lớn, ai hán mẹ dám động lão tử một đầu ngón tay? Hiện tại ngay ở trước mặt như thế nhiều người trước mặt, thiếu gia ta bị người phiền bạt tai, ngươi lại gọi ta nhân?"

Ngô Thiên ôm đầu ngồi chồm hổm trên mặt đất, căn bản không dám lộn xộn, chỉ có thể mạnh mẽ nhẫn nhịn.

Diệp Chi Ngang nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Ta vậy thì đi tìm ông nội, nhường hấn cho ta hai người cao thủ, thiếu gia ta nhất định phải tươi sống đùa chơi chết cái này thứ hồn trưởng!"

Nói hấn lại là mạnh mẽ một cước đá vào Ngô Thiên trên bả vai :

"Người lập tức tìm người, cho thiếu gia ta đi điều tra rõ ràng, người muốn cho hấn chạy, người sẽ chờ chết đi!"

Ngô Thiên căn bản không dám phản bác, chỉ có thể lo lắng đề phòng bò lên, xoay người liền chạy :

"Ta vậy thì đi, đại thiếu ngài yên tâm"

Nhìn Ngô Thiên chạy xa, Diệp Chi Ngang lúc này mới nghiêng răng nghiêng lợi trở lại trên xe, trên mặt còn đau rất.

Diệp Chi Ngang rất ngông cuồng, hấn cũng xác thực có cuồng ngạo tư bản.

Hấn là Diệp gia ba đời hai công tử, Diệp gia ở Bắc Sơn đó là hàng đầu hào môn, Diệp Chi Ngang càng là từ nhỏ đã bị mọi người vờn quanh, tính cách của hấn chính là có thù tất báo.

Chết nhìn chòng chọc nơi nào đó, hấn ánh mắt như rắn độc, thâm độc cực kỳ nói rằng :

"Khốn kiếp, người muốn chết cũng khó khăn."

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Người muốn tán tỉnh ta

Đỗ Phong kỳ thực không muốn phiền cái kia Diệp Chi Ngang bạt tai, thế nhưng đối phương ánh mắt kia, nhường hấn cực kỳ chán ghét.

Ánh mắt ấy, nhường hấn nhớ tới bên trong kính một ít người.

Đập liên đập đi, quần người cái gì người.

Muốn muốn trả thù liền đến, tiểu gia chờ người.

Chuyển qua giao lộ, hấn trực tiếp mở ra chiếc kia phá Jetta, trở về lưng chừng núi biệt thự.

Tiến vào biệt thự thời điểm, nhưng gặp phải phiền toái.

Trên người hấn chỉ có gác cổng thẻ, mà không có ô tô vào cửa thẻ.

Bảo an ở nhìn thấy hấn chiếc xe này sau khi, cũng là đầy mặt hoài nghi.

Lưng chừng núi biệt thự ở người, không giàu sang thì cũng cao quý, một dãy biệt thự đều chỉ ít 50 triệu, chủ nghiệp lái xe, Mercedes-Benz đều rất ít.

Tiểu tử này lái một xe phá Jetta, khắp toàn thân cũng không giống như là người có tiền, hấn cái kia gác cổng thẻ là từ đâu tới đây?

Mặc kệ hấn sao vậy giải thích, bảo an chính là không cho đi, không làm sao được, hấn không thể làm gì khác hơn là cho Lâm Cửu Thành gọi một cú điện thoại qua.

Lâm Cửu Thành lập tức dặn dò người thủ hạ liên hệ công ty Vật Nghiệp, vừa lúc đó, Đỗ Phong phá Jetta phía sau, đến rồi một hồi màu đỏ Mercedes sườn bông xe thể thao.

"Oa, hương xa mỹ nữ a!"

Đỗ Phong trước mắt không khỏi sáng ngời.

Dựa theo hán xoi mới tiêu chuẩn đến xem, người mỹ nữ này đều có thể đánh chín mười lăm phân.

Cũng không biết là sao vậy câu thông, công ty Vật Nghiệp bên này lãng phí mấy phút, vẫn không nhắc cái cho đi, phía sau mỹ nữ nhất thời không vui, trực tiếp theo : đề nổi lên kèn đồng.

Đỗ Phong dựa vào ở trên xe, quay đầu quay về mỹ nữ nhếch miệng nở nụ cười :

"Mỹ nữ, đừng nóng vội a, có bản lĩnh, người bay qua a!"

Mỹ nữ nguyên bản tâm tình liền không cao hứng, nghe được câu này, tức giận đến mỗi đều muốn sai lệch.

Nàng tức đến nỗi phổi xông xuống xe, chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, lạnh lùng nói rằng :

"Người nói cái gì?"

Đỗ Phong nhìn nàng một cái, cười hi hi nói :

"Ta nhường người bay qua!"

"Người . . . Người, sao vậy như thế lễ phép? Người là cái gì người? Bảo an, cái tên này căn bản không phải nơi này chủ nghiệp, nhất định là tiểu đầu, đem hán nắm lên đến."

Đỗ Phong nháy mắt nở nụ cười, bĩ khí mười phần :

"Người không bắt được ta, ta cũng không bắt được người, hà tất làm khó dễ mà."

Nói câu nói này thời điểm, Đỗ Phong mất chữ, trực tiếp trần trụi rơi vào mỹ nữ ngạo nhân trên ngực.

Mỹ nữ nơi nào còn không rõ, suýt chút nữa không nhảy lên :

"Khốn kiếp, người nói cái gì? Có bản lĩnh người lặp lại lần nữa?"

Đỗ Phong một đôi mắt chữ từ trên xuống dưới đánh giá nàng biến đổi, ánh mắt rơi vào nàng ngạo nhân trên ngực :

"Người muốn tán tỉnh ta?"

Mỹ nữ quả thực muốn nổi khùng.

Vô liêm sỉ!

Hạ lưu!

Đê tiện!

Tự đại!

Lão nương muốn tán tỉnh người?

Nàng tức giận đến ngực từng trận nổi, tựa hồ ngày hôm nay bra nút buộc chụp chặt một điểm.

Hai hàng lông mày dựng đứng, chết nhìn chòng chọc đối phương, mỹ nữ lớn tiếng nói rằng :

"Ta nhớ kỹ người."

Đỗ Phong bĩu môi một cái, cười nhạt :

"Nhớ kỹ ta làm gì ma? Tóm lại suối chán?"

Mỹ nữ khí muốn chết :

"Người lặp lại lần nữa?"

"Lời hay không nói hai lần."

Đỗ Phong một mặt cân nhắc, ánh mắt nhưng thủy chung đặt ở mỹ nữ trên người.

Không sai, dựa theo chính mình như thế xoi mói ánh mắt đến xem, cô nàng này nhi tuyệt đối là họa thủy cấp đại mỹ nữ.

Đặc biệt là vóc người của nàng, tươi đẹp cực kỳ.

Trước lời hậu kiêu, Dương Liễu eo nhỏ.

Một thân trang phục đều là quốc tế đại sư thủ công may, cực kỳ thiếp thân, tôn lên đến trước ngực nàng cái kia ngọn núi cao vút, bất cứ lúc nào đều tựa hồ muốn chống đỡ y phục rách rưới như thế, một bước ba chiến.

Đặc biệt là vào lúc này bị nhìn nàng bị tức đến hô hấp gấp gấp, ngực càng là ngực lớn, nhìn ra là d cup.

"Đừng tức giận hồng rồi, một lúc chống đỡ y phục rách rưới."

"Ngươi. . . Nói cái gì?"

Một mỹ nữ giặt mình, nàng giận không nhịn nổi một cái tay che ngực, một cái tay chỉ vào Đỗ Phong :

"Ngươi cái này. . . Ngươi cái này. . . !"

"Nữ nhân, cần phải như thế kích động sao?"

Đỗ Phong nhỏ giọng lầm bầm một câu :

"Che đến lại kín, còn không phải không bung bít được? Thật không biết là sao vậy phát triển!"

"Ngươi ngươi ngươi. . . Ngươi cái này hạ lưu. . . ! Cút! Cút ngay! Cút ngay lập tức! Đoàn viên cút!"

Mỹ nữ quả thực muốn nổ tung.

Nàng luôn luôn là cao lãnh nữ vương phạm, bao nhiêu nam nhân chính diện nhìn thấy nàng nhìn nhiều cũng không dám, thế nhưng một mực trước mắt tên ghê tởm này, chết chết nhìn mình chăm chăm, mắt sáng như đuốc, làm cho nàng có một loại bị cả người lột sạch cảm giác.

"Được rồi, ta lẩn!"

Vào lúc này, phía trước đón xe cái đã bay lên, Đỗ Phong nhún nhún vai, trực tiếp lên xe nghênh ngang rồi đi, lưu lại một đường tro bụi.

Mỹ nữ tức giận đến cả người đều run cầm cập, suýt chút nữa liền một cước chân ga, xe đều vọt tới phòng an ninh.

Sau khi vào cửa, bảo an đi tới, ngơ vờ nhìn nàng nói rằng :

"Lâm tiểu thư, ta mới nhớ tới đến, vừa nãy đi vào tên kia, vừa vặn là ngài nhà gác cổng thẻ! Ngài không quen biết hắn sao?"

Lâm tiểu thư sững sờ, nhất thời rít lên một tiếng :

"Trảo tiểu trâu!"

"Thế nhưng. . . !"

Bảo an trên trán mồ hôi lạnh đều đi ra, hắn cẩn thận từng li từng tí một nói rằng :

"Nhường chúng ta cho đi, là Lâm chủ tịch bên người Đồng gia a."

Lâm tiểu thư nhất thời sững sờ.

Lập tức, nàng tựa hồ nghĩ đến cái gì, sắc mặt đột nhiên biến đổi, một cước chân ga xuống, xe thể thao màu đỏ lập tức vọt vào.

Đỗ Phong mới căn bản mặc kệ phía sau phát sinh khúc nhạc dạo ngắn, trực tiếp đem lái xe tiến vào biệt thự gara, sau đó đập đập chuông lên lầu.

Sau đó móc ra chìa khoá, đang muốn mở cửa, lại phát hiện cửa không có khoá.

"Hả?"

Hắn lập tức đề phòng, lướt người đi, đẩy cửa ra nhanh như tia chớp nhảy tiến vào.

"Á Nam, ngươi trở về. . . A! ! !"

Rít lên một tiếng suýt chút nữa không lật tung nóc nhà, sợ đến hắn cả người run run một cái.

Ngẩng đầu nhìn lên, Đỗ Phong liền cảm giác trong óc ầm một tiếng.

Một luồng nhiệt huyết trên não, hần máu mũi suýt chút nữa không đi ra.

Khe nằm!

Phòng khách có một người phụ nữ.

Vẫn là một cực phẩm mỹ nữ.

Điểm chết người là, người mỹ nữ này lại ở trong phòng khách. . . Thay quần áo.

Nửa người trên áo khoác đã cởi, chỉ mặc một bộ màu trắng bra, nửa người dưới váy ngắn đã tuột đến gót chân.

Tốt có chết hay không, mỹ nữ một mực chính bán nghiêng người quay về Đỗ Phong, từ hần nơi này phóng tầm mắt nhìn, trước ngực cái kia ngạo nhân hai đám trắng mịn, mề người cực điểm.

Đặc biệt là cái kia sâu không thấy đáy khe, đủ khiến bất kỳ người đàn ông nào rơi vào đi đều không thể tự kiềm chế.

Bằng phẳng rắn chắc trên bụng còn có bí danh tuyến, một đôi thon dài chân dài to, càng là hoàn mỹ cực kỳ.

Thời gian lại như là đọng lại như thế, hai người trừng lớn con ngươi, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, sau đó, cô gái đẹp kia lại hai mắt đảo một cái, phù phù một tiếng ngã trên mặt đất.

"Giời ạ? Đây là. . . tức bất tỉnh?"

Thảm!

Chính mình đi nhầm nhà?

Tuyệt đối không phải!

Hắn có chút có tật giật mình, đang muốn lui ra thời điểm, đột nhiên phát hiện cái kia ngã đi mỹ nữ có gì đó không đúng.

Mỹ nữ sắc mặt lại đã biến thành một loại không bình thường màu trắng, nàng ngã trên mặt đất, trên người da thịt đều biến sắc.

"Mịa nó! Chuyện này. . .!"

Đỗ Phong sợ đến hồn phi phách tán, vội vã phi nhào tới, một cái ôm lấy mỹ nữ, sau đó đặt ở trên ghế salông nằm hòa, miệng lẩm bẩm :

"Cô nàng a cô nàng! Ngươi đừng làm ta sợ a, ta thật không phải có ý định muốn nhìn trộm a, ta bảo đảm, sau này tuyệt đối không có nhìn trộm ngươi thay quần áo, ta xin thề! Ngươi có thể đừng chết a!"

Vào lúc này, mỹ nữ sắc mặt lại bắt đầu chậm rãi đã biến thành màu xanh, Đỗ Phong sờ soạng một hồi cái trán, lại lạnh lẽo cực kỳ.

Một tầng tí mĩ mồ hôi lạnh chậm rãi từ cái trán thấm thấu ra ngoài, mỹ nữ hô hấp lại cũng biến thành như có như không.

Đỗ Phong suýt chút nữa không tiểu trong quần, hần cả người run cầm cập, ngay lập tức muốn muốn xông ra đi cầu cứu, lại muốn gọi cấp cứu điện thoại, thế nhưng hắn có một loại trực giác, nếu như lại trì hoãn một lúc, mỹ nữ nói không chắc thật sự muốn treo.

Đây là cái gì đột phát bệnh tật?

Sâu sắc nhìn mỹ nữ một chút, hần cắn răng một cái, sau đó đầu đi xuống nằm sấp, tựa ở mỹ nữ tron bóng trắng như tuyết trên ngực.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Phát điên chết lưu manh

Đỗ Phong nằm xuống cẩn thận nghe xong nửa phút.

Không nghe thì thôi, vừa nghe suýt chút nữa không hù chết hẳn.

Mẹ, đây là Tiên Thiên tính trái tim suy kiệt a!

Đỗ Phong ở Ân Long chiến đội đi lính như thế nhiều năm, hẳn bao nhiêu hiểu một điểm y lý.

Hơn nữa hẳn cũng biết một loại đặc biệt cấp cứu phương pháp, có thể rất nhanh giảm bớt loại bệnh trạng này.

Không có do dự chút nào, hẳn xoay người nhanh chóng ở trong phòng khách lục tung từng pheo tìm lên.

Rất nhanh, hẳn tìm ra hai cái kim băng, bài trực sau khi, nhìn cả người mồ hôi lạnh tràn trề mỹ nữ, trong miệng tự lẩm bẩm :

"Cô nàng a, thật không tiện, ta đây là cứu người a, người tuyệt đối không nên trách ta!"

Hắn đưa tay một cái kéo mỹ nữ ngực bra.

Một trận ngực lớn, vào mắt là sáng loáng trắng xóa như tuyết.

Ach . . ! !

Hắn vội vã sâu sắc thở 1 hơi, quanh năm quân lữ sinh hoạt nhường hẳn ánh mắt trong nháy mắt thanh minh.

Ân Long chiến đội chấp hành trên nguy hiểm nhất tuyệt mật nhiệm vụ, hơn nữa đi làm suất kỳ cao, trên căn bản qua đều là liếm máu trên lưỡi đao, có ngày hôm nay không ngày mai tháng ngày.

Vì lẽ đó từ Đỗ Phong cái này thủ lĩnh trở xuống, cái này chiến đội đều hưởng có một ít đặc quyền, làm rất nhiều khác người sự tình, cũng sẽ không phải chịu quân kỷ xử phạt.

Không màng sống chết sau khi, tốt nhất phát tiết con đường, tự nhiên là tìm cô gái dùng dùng dùng.

Vì lẽ đó Đỗ Phong mới đạt được một cực kỳ phong tao đánh giá.

Thiện Giải Nhân Y Ân Long Thủ, rút chỉ* m vô tình Đỗ đại thiếu.

Thế nhưng dù cho Đỗ Phong duyệt vô số người, trước mắt này trắng toát một mảnh, vẫn như cũ nhường hẳn có trong nháy mắt thất thần.

Cao, lớn, tròn, ưỡn!

Trần định một hồi, hẳn một tay nâng mỹ nữ hậu vác, sau đó tìm đúng curu vĩ huyết cùng huyết Đan Trung, cầm trên tay kim băng mạnh mẽ gai tiến vào.

Hai cái huyết này vị, bất thiên bất ý, vừa lúc ở cặp ngực trong lúc đó.

Một lát sau, hẳn lại hai tay chồng lên nhau, đặt tại cô giáo xinh đẹp trên ngực, bắt đầu làm trái tim thức tỉnh kim.

Hắn một bên kim, vừa quan sát mỹ nữ trên mặt vẻ mặt.

Đầy đủ kim hơn bảy mươi dưới, mỹ nữ sắc mặt, bắt đầu dần dần có một tia đỏ ửng, hô hấp cũng từ từ khôi phục lại.

Rốt cục, mỹ nữ chậm rãi mở mắt ra chứ.

"A! ! ! Người. . . Người. . . Người cái này chết lưu manh. . . Người! !"

Đỗ Phong lập tức buông tay, hai tay giơ lên rất cao, lớn tiếng nói :

"Ta đây là ở cứu người!"

Mỹ nữ hai tay gắt gao che ngực, hai mắt phun lửa, giận dữ và xấu hổ muốn chết.

Vừa lúc đó, cửa đập đập trùng một trận cao dép lê tiếng bước chân, cửa phòng bị đại lực đẩy ra, một cái vóc người cao gầy mỹ nữ từ bên ngoài đi vào.

Tình cảnh trong nháy mắt động lại.

Đỗ Phong choáng váng.

Người mỹ nữ này không phải người khác, chính là vừa nãy cửa cãi nhau đùa giỡn cái kia.

Đến nửa ngày sau khi, mỹ nữ nổi giận gầm lên một tiếng :

"Người cái này người cái này cầu vật, người đang làm gì ma? Người! Người. . . Người quả thực là phát điên!"

Lần này, dù là Đỗ Phong kinh nghiệm lâu năm sa trường, cũng có chút đồ mồ hôi.

"Cái kia. . . Người nghe ta. . . Giải thích a!"

Mỹ nữ nơi nào sẽ nghe hắn giải thích, trực tiếp liền nhào tới, quay về Đỗ Phong một trận quyền đấm cước đá.

"Người cái này đồ lưu manh, chết đi!"

Đỗ Phong không dám hoàn thủ, chỉ có thể nhanh chóng né tránh, trong phòng khách một trận náo loạn, tốt không náo nhiệt.

Mà trên ghế salông cô gái đẹp kia vào lúc này đã xả qua một cái rộng lớn quần áo, quần ở trên người, chính hai tay bung ngực, cúi đầu một bên rơi nước mắt một bên dờ ra.

Đỗ Phong bị đuổi theo đi vòng tốt vài vòng, thấy cái kia nữ nhi còn đang ngăn người, trong lòng tức thật đấy.

Giời ạ, này đều thời điểm nào, người vẫn còn đang suy tư nhân sinh, cô nàng, muốn không phải lão tử cứu người, người đã sớm. . . A, cái kia nửa bên bra còn ở người dưới mông đây.

Mỹ nữ tựa hồ cũng đánh mệt mỏi, thở hồng hộc chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, một mặt sương lạnh :

"Người đến cùng là cái gì người? Tại sao có nhà ta chia khoá? Người cùng đồng thức là cái gì quan hệ?"

Đỗ Phong không khỏi cả người run run một cái.

Giời ạ!

Xong đời!

Ta biết rồi.

Đây là lão Lâm tôn nữ a!

Không biết mình mò cái kia là ai?

A!

Cô nàng này nhi đôi kia đại bạch thổ cảm giác, hình dạng, thực sự là. . . Cực phẩm a!

"Cái kia, ta. . . Ta đi ra ngoài trước đi, một lúc ta lại giải thích!"

Nói xong, hắn lướt người đi, né đi ra ngoài.

Đi ra ngoài sau khi, hắn một cú điện thoại đánh tới Lâm Cửu Thành nơi đó, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Lão già, người nói cho ta nghe một chút, phòng này, đến cùng là sao vậy sự việc?"

Lâm Cửu Thành Lão Hồ Ly như thế người, nơi nào còn không rõ, cười khổ nói :

"Tiểu tử, ta đã quên, tôn nữ của ta nào còn có chìa khoá, người làm cái gì? Người là không phải nhìn lên nàng tắm rửa?"

Lão Lâm âm thanh cao tám độ :

"Tiểu tử, con gái gia thuần khiết thân thể bị người nhìn, người có thể muốn phụ trách a, ta vậy thì chuẩn bị đồ cưới. . . !"

Đỗ Phong tức giận đến nổi trận lôi đình :

"Nhìn lên người muội a!"

"Há, không nhìn lên a? Vậy thì tốt, vậy thì tốt!"

Lão Lâm trong miệng nói cẩn thận, thế nhưng Đỗ Phong rõ ràng liền nghe đến một luồng nhàn nhạt thất vọng.

Hai người thì thầm nói rồi hơn mười phút, Đỗ Phong lúc này mới nghiêng răng nghiêng lợi mang theo điện thoại, ở dưới lầu cũng không dám lên đi.

Cái kia bị hấn đùa giỡn mỹ nữ gọi Lâm Á Nam, là Lâm Cửu Thành chỉ có một tôn nữ, cũng Bắc Sơn Lâm thị tập đoàn người thừa kế.

Lâm thị tập đoàn nghiệp vụ bao trùm khai thác mỏ, điền sản, mậu dịch, sinh vật khoa học kỹ thuật, chế dược, nguồn năng lượng, hậu cần, tài sản cao tới hơn một nghìn ức hoa tệ.

Nàng năm nay hai mươi sáu tuổi, thân cao một mét bảy, tám, vóc người, khuôn mặt, gia thế, đều là cực phẩm bên trong cực phẩm, là Bắc Sơn thượng tầng trong vòng công nhận nữ thần.

Có người nói theo đuôi nàng người, quần lót còi ra nối liền cùng nhau, có thể nhiều Bắc Sơn thị ba vòng.

Cái này xưng tên băng sơn mỹ nữ đối với bất kỳ người theo đuôi đều là lạnh lùng cực kỳ, xưa nay không cùng bất kỳ nam nhân truyền ra scandal.

Bao nhiêu con nhà giàu con ông cháu cha đều ở đáy lòng bất chấp, đều trong bóng tối phân cao thấp, nhất định phải chinh phục cái này Băng Sơn mỹ nhân.

Đừng xem nàng tuổi không lớn lắm, hiện tại nhưng là Lâm thị tập đoàn tổng giám đốc, ở giới kinh doanh cũng là xưng tên nhân vật nổi tiếng.

Cho tới cái kia bị hấn nhìn ra gần như, mò gần như mỹ nữ, hấn cũng không dám cùng lão Lâm nói.

Cũng không biết mặt trên phát sinh cái gì, Đỗ Phong ở dưới lầu loanh quanh sắp đến một giờ, Lâm Á Nam lúc này mới quặm mặt lại, đi ra.

"Người, vừa nãy làm cái gì?"

Đứng Lâm mỹ nữ đối diện, Đỗ Phong một mặt lộn chết không sợ nước sôi nóng về mặt.

Hấn cũng lười giải thích, ngược lại hiện tại chính mình khẳng định là không nói được, giải thích cũng bạch giải thích.

Lâm mỹ nữ chết nhìn chòng chọc hấn, muốn xem ra điểm cái gì.

Vừa nãy thay quần áo mỹ nữ gọi Tần Tử Cẩm, là nàng bạn học thời đại học, cũng là nàng bạn thân, hai mươi sáu tuổi cũng đã là Bắc Sơn đại học giảng sư.

"Người gọi Đỗ Phong? Lão nương vừa nhìn liền biết người không phải cái gì người tốt, ông nội lại sẽ đem nhà tặng cho người ở, hừ, người nhất định là đối với ta Lâm gia có mưu đồ khác."

Đối mặt Lâm mỹ nữ hùng hổ dọa người thái độ, Đỗ Phong con người đảo một vòng, sau đó về mặt thành thật, một cái tay cầm lấy chính mình ngực, thề nhưng cái kia trào tu thái, quả thực muốn nhiều phong tao thì có nhiều phong tao.

"Tiểu muội muội, ta dám vuốt ta mẽ. . . Lương tâm, bảo đảm ta Đỗ Phong tuyệt đối không phải loại người như vậy, ta dám xin thề, người dám không? Có bản lĩnh, người cũng vuốt lương tâm phát cái thề, người đối với ta không có phiến diện?"

Lâm Á Nam bị cái tên này động tác làm cho đầy mặt ửng đỏ, nàng hận không thể đi tới một cước đá chết tên khốn kiếp này.

Người xin thề mò liền sờ đi, người nắm cái gì nắm?

Thật giống người có giống như là.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Không ước

Lâm Á Nam đã bình tĩnh lại.

Nàng cũng đại khái hiểu đến cùng là sao vậy sự việc.

Cái tên này, là ông nội sắp xếp tới đây , còn thân phận của hấn, cùng chính mình không có một phân tiền quan hệ.

Chỉ bằng lần thứ nhất gặp mặt ẩn tượng, nàng liền đối với cái này gọi Đỗ Phong gia hỏa, không có nửa điểm hảo cảm, chỉ có căm ghét.

Chính mình bạn thân có Tiên Thiên tính trái tim suy kiệt, cái này cũng là bạn thân to lớn nhất thống khổ cùng bí mật, thế giới cấp quyền uy chuyên gia đều đã nói, nàng không sống hơn ba mươi tuổi.

Vừa nãy Đỗ Phong nên không phải sai lưu manh chiếm tiện nghi, nói đến, cũng thật là một cái hiểu lầm, hơn nữa nên cảm tạ cái tên này.

Bằng không, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Thế nhưng lâm đại mỹ nữ có thể không phải loại kia tùy tiện chịu thua người, đẹp để cái cổ giương lên, lạnh lùng nói :

"Đỗ Phong, chuyện này nói cho cùng, cũng là người sai, cứu người cũng là bởi vì người xông loạn gây nên, vì lẽ đó, người vẫn là trước tiên chuyển đi thôi."

Đỗ Phong suýt chút nữa không nhảy lên :

"Ý gì? Nhường ta chuyển đi? Tiểu nha đầu, người lá gan không nhỏ a? Người biết ta là ai không?"

Lâm đại mỹ nữ gương mặt lạnh lùng, đứng cửa lạnh lùng nhìn chằm chằm Đỗ Phong :

"Người là ai có quan hệ tới ta sao? Nhường người chuyển đi liền chuyển đi, phòng này là ta biết không?"

Đỗ Phong tức giận đến xoay người phải đi, thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ không thể.

Chính mình tốt xấu cái lão Lâm ngang hàng luận giao, nha đầu này còn phải gọi mình một tiếng thúc gia, cùng tiểu hài tử đấu cái gì khi?

Lại nói hiện tại chính mình đi ở chỗ nào?

Ở khách sạn sao vậy cũng không có nơi này thanh tĩnh thoải mái, còn có hai cái tuyệt sắc đại mỹ nữ nhi có thể đùa giỡn.

Liền hấn lập tức tiếp theo vô cùng đau đớn nói rằng :

"Tiểu muội muội, ta thật sự biết được sai lầm, ta xin thề, ta thật không phải cố ý, vừa nãy ở cửa, cũng là nhất thời tức giận mới như vậy trên đầu người, người đem ta đánh đuổi, ta nhưng là phải đến ngủ rìa đường, xem ở ta thuở nhỏ phụ mẫu đều mất, một người lẻ loi hiu quạnh phân nhi trên, người. . . Người liền đem chuyện ngày hôm nay, làm một người rấm thía chứ? Ta sau này tuyệt đối không nhìn chằm chằm người nơi đó nhìn!"

Nói, Đỗ Phong dùng nháy mắt ra hiệu cho lâm đại mỹ nữ cái kia ngạo nhân bộ ngực.

Lâm Á Nam tức giận đến ngực từng trận nở, tựa hồ sáng sớm hôm nay nịt ngực nút buộc thật sự chụp chặt một điểm.

Nàng hai hàng lông mày dựng đứng, lớn tiếng nói rằng :

"Đỗ Phong người tên khốn kiếp này, đây là người nhận sai thái độ sao?"

Đỗ Phong lập tức khôi phục bản sắc, ánh mắt ở lâm đại mỹ nữ trên người liếc nhìn một chút, cười hi hi :

"Tiểu nha đầu người nói người mới hai mươi sáu, tính khí sao vậy như thế nóng nảy đây? Đến, cười cười, nếu như người mỗi ngày nhiều cười cười, ta bảo đảm người nhìn so với hiện tại tuổi trẻ hơn nhiều."

Lâm Á Nam khí muốn chết :

"Người nói ta già?"

"Ha hả, không già không già!"

Hấn một bên lắc đầu, ánh mắt nhưng thủy chung đặt ở Lâm Á Nam trên người.

"Người người người. . . Người cái này hạ lưu. . . ! Cút! Cút ngay! Không đi lão nương thả chó cắn người!"

Nàng thật sự muốn tại chỗ nổ tung.

Ở công ty, Lâm tổng luôn luôn là cao lãnh nữ vương phạm, thuộc hạ nhìn thấy nàng nhìn nhiều cũng không dám, thế nhưng một mực tên khốn này là cái kỳ hoa, ánh mắt lấp lánh, làm cho nàng có một loại bị cả người lột sạch cảm giác.

Đáng giận nhất là chính là ông nội, lại nghiêm khắc cảnh cáo chính mình, không cho trên chộc người này, nói hấn là Lâm gia đại ân nhân, không có hấn, sẽ không có ngày nay Lâm gia.

Đùa gì thế?

Lâm gia tài sản hơn một nghìn ức, cái tên này mở cái phá Jetta, sao vậy khả năng là Lâm gia đại ân nhân?

Nhất là cho người không chịu nhận, là ông nội lại muốn nhường hẳn cùng chính mình ở cùng một chỗ, hơn nữa còn muốn chính mình cố gắng với hẳn ở chung.

Đây rõ ràng chính là muốn đem mình gả cho tên khốn này tiết tấu a.

Nàng càng nghĩ càng là tức giận, cuối cùng lạnh lùng cực kỳ nói rằng :

"Đỗ Phong, ta mặc kệ ngươi là cái gì người, nói chung, ngươi không có thể ở nơi này, ta ở trong thành phố còn có rất nhiều nhà, ngươi tùy tiện tuyển một bộ đi."

Đỗ Phong sững sờ, quay về lâm đại mỹ nữ nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra miệng đầy Đại Bạch răng, xoay người rời đi.

Vừa muốn đi gara lái xe, Lâm Á Nam liền ở sau lưng lại nghiêng răng nghiêng lợi hô :

"Đỗ Phong, ngươi cho lão nương đứng lại!"

Đỗ Phong sững sờ, cười hi hi quay đầu :

"Tiểu muội muội, như ngươi vậy không tốt, ngươi nhường ta chút thì chút, ngươi nhường ta trở về thì trở về, này không phải bắt nạt người mà!"

Lâm Á Nam cười lạnh một tiếng :

Ngươi hiện tại ở nhà ta, lại phạm vào sai lầm lớn, ta nghĩ nhường ngươi làm gì ma, ngươi phải làm gì ma?"

Đỗ Phong cười hi hi, quay về nàng nháy mấy cái mắt chữ :

"Vậy ngươi hiện tại, muốn ta làm gì ma đây?"

Hắn đem cái kia làm tự cần đến đặc biệt trùng, tức giận đến lâm đại mỹ nữ trực tiếp cầm trên tay di động mạnh mẽ đập tới.

"Ngươi làm sao không chết đi a! Khốn kiếp!"

Đỗ Phong nhẹ đưa tay, tiếp được di động, sau đó cả lợ phát pho đi tới :

"Phá sản đàn bà nhí, như thế quý di động tùy tiện ném, thật đáng bị đánh đấy!"

Lâm Á Nam hít một hơi thật sâu, mạnh mẽ khống chế lại trong lòng Quỷ Hỏa, thản nhiên nói :

"Đỗ Phong, ngươi muốn ở nơi này, cũng không phải là không thể, có điều, chúng ta muốn ước pháp tam chương."

"Không ước, ngươi cũng đã gọi ta lần, ta tại sao muốn cùng ngươi ước!"

Lâm đại mỹ nữ lại sâu sắc hít một hơi, nói rằng :

"Ta không phải muốn ước ngươi, là muốn cùng ngươi ước pháp tam chương!"

Đỗ Phong đột nhiên trở mặt, mạnh mẽ một cái tát vỗ vào bấp đùi mình trên, dọa Lâm Á Nam giật mình :

"Ngươi. . . Ngươi làm gì ma?"

Đỗ Phong một mặt chỉ tiếc mại sắt không thành :

"Như ngươi vậy là không đúng! Ngươi thân là công ty cao quản, nói chuyện dường như nói láo, ta xem nhà ngươi công ty sớm muộn muốn ở trên tay ngươi đổ đi."

Nói xong, hắn cũng không quay đầu lại, nhanh chân đi ra ngoài.

Lâm đại mỹ nữ tức giận đến thất khiếu bốc khói, thật muốn nhào tới, bóp chết tên ghê tởm này.

"Ngươi. . . Ngươi trên chỗ nào đi?"

"Lên lầu, đi cửa sau!"

Nhìn Đỗ Phong chớp mắt biến mất, Lâm Á Nam tức giận đến sắc mặt đỏ lên, nắm đấm nắm đến gắt gao, lại không biết tap nơi nào.

Cửa phòng khách, Tần Từ Cẩm đỏ mặt, một bộ chân kinh đáng đáp, che ngực đi ra :

"Á Nam, kỳ thực. . . Đúng là cái hiểu lầm, người này cũng không có cố ý. . . !"

Lâm Á Nam sâu sắc lật một cái liếc mắt, nhìn bạn thân nói rằng :

"Người là không phải là bị tên khốn này mò nghiện?"

Tần Từ Cẩm thẹn đến muốn chui xuống đất, gương nanh múa vuốt nhào tới :

"Người. . . Đi chết đi!"

Hai cái mỹ nữ nhất thời ở trong sân truy đuổi lên.

Đỗ Phong trốn ở môn phía sau, lặng lẽ nhìn hai người, mở mang tầm mắt.

Đánh a! Xé a! Nhảy a! Run a!

Hắn trong lòng một trận gào thét, hận không thể bao dài hai đôi mắt chữ.

"Cô nàng này nhi, là Lâm Cửu Thành tôn nữ."

"Nếu là lão Lâm tôn nữ, dựa theo ta theo lão Lâm giao tình, người vẫn đúng là đến gọi ta một tiếng thúc công, ta cũng là không so đo với người."

Đỗ Phong không chút nào bởi vì vừa nãy ở cửa đùa giỡn nhân gia mà xấu hổ, trái lại cảm thấy cô nàng này nhi tính khí, người bình thường vẫn đúng là điều động không được.

Chẳng trách lão Lâm muốn chuẩn bị đồ cưới.

Lưng chừng núi biệt thự hộ hình rất lớn, tổng cộng ba tầng bán, ngày hôm qua Đỗ Phong đã đem toàn bộ biệt thự đều kiểm tra một lần, hai tầng mấy cái trên nóc phòng tóa, hắn sẽ không có đi vào.

Những kia khóa lại gian phòng, nghĩ đến đều là Lâm Á Nam phòng ngủ phòng giữ quần áo đi.

Tối ngày hôm qua hắn liền ngủ ở lầu ba một phòng ngủ, nơi này tầm nhìn trống trải, cũng là hắn nhiều năm đã thành thói quen.

Như vậy cũng được, đại gia tách ra ở, không liên quan tới nhau.

Đỗ Phong cười lắc lắc đầu, xoay người từ một cái khác trên thang lầu lầu ba.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Thuận tiện giúp một cái

"Người này. . . Đến cùng là ai vậy?"

Trong phòng khách, Tần Từ Cẩm một mặt hiểu kỳ.

Trong ấn tượng của nàng, chính hắn một bạn thân, đối với nam nhân tựa hồ có một loại đặc biệt căm ghét, thậm chí các nàng trong cái vòng này, trong bóng tối còn truyền lưu nàng là không phải đồng tính luyến ái.

Trong nhà vào ở đến một người đàn ông, này đã là không thể tưởng tượng sự tình, khiến người ta giật mình nhất chính là lại không bị đánh đuổi.

Lâm Á Nam nằm nghiêng trên ghế sa lon, chính đang hướng về trong miệng nhét cây nho, không hề chú ý cùng hình tượng của bản thân, một chân khoát lên sofa trên lưng, một chân khoát lên bạn thân trên đùi.

"Cái tên này à? Ta đã nói với người. . . Hẳn chính là. . . Ăn trước lại nói!"

Tần Tử Cẩm lườm một cái, đưa tay ở nàng trên đùi nhẹ nhàng vỗ một cái tát.

Lâm Á Nam lúc này mới đặt mông ngồi dậy đến, một mặt khó chịu nói rằng :

"Ông nội không nói với ta lời nói thật, thế nhưng ta luôn cảm thấy, trong này nhất định có vấn đề. Người đoán ông nội nói cái gì? Hẳn là cái tên này là nhà chúng ta đại ân nhân, không có hẳn, sẽ không có chúng ta Lâm gia ngày hôm nay."

Tần Tử Cẩm vào lúc này đã khôi phục yên tĩnh, cả người đều lộ ra một luồng biết tính, cùng Lâm Á Nam cao lãnh khí chất so ra, mỗi người mỗi vẻ.

Nàng một đôi mắt đẹp chuyển động, trên mặt hiện lên một tia đỏ ửng nhàn nhạt :

"Lâm gia gia lại như thế đánh giá hẳn? Không thể à, hẳn như thế tuổi trẻ, Lâm thị tập đoàn đã tồn tại hơn ba mươi năm, sao vậy sẽ?"

Lâm Á Nam hừ một tiếng :

"Chính là, vì lẽ đó ta là không tin, thế nhưng lời của gia gia, ta lại không dám không nghe."

Câu nói này lập tức bốc lên Tần Tử Cẩm hứng thú :

"Cái gì thoại?"

Lâm Á Nam muốn tình cổ tung, cười hi hi nói :

"Người muốn biết cái gì? Người không phải thật bị tên khốn này mò nghiện chứ?"

Tần Tử Cẩm đại tu, lập tức nhảy lên đến liền nhào tới, hai cái tuyệt sắc đại mỹ nữ nhí nhất thời đánh làm một đoàn.

Náo loạn một trận, ai cũng không chiếm tiện nghi, Lâm Á Nam rồi mới lên tiếng :

"Ông nội nói, đây là một kỳ nhân, sau này đối với Lâm gia đều phi thường trọng yếu, nhường ta cố gắng lung lạc hẳn đây! Ta xem ông nội ý tứ, nói không chắc muốn ta lấy thân báo đáp."

Tần Tử Cẩm con người đều suyết chút nữa không rơi ra đến.

"Không. . . Không thể nào?"

Nàng có thể biết mình bạn thân là làm sao kiều ngạo, bao nhiêu nam nhân bị nàng một cước giẫm chết, muốn khóc cũng khóc không được.

Nói trắng ra, đây chính là chuyên môn dẫn vật nam nhân tiểu yêu tinh.

"Ta lại nói cho người cái sự tình, xế chiều hôm nay phát sinh, hiện tại trong vòng đều truyền ra."

"Cái gì sự tình?"

"Diệp gia lão nhị Diệp Chi Ngang, ngày hôm nay ở ngọc thạch trung tâm giao dịch bị người ngay mặt đập một bạt tai."

Tần Tử Cẩm miệng nhỏ hơi mở ra, kinh ngạc nói :

"Không thể nào?"

Lâm Á Nam hi hi nở nụ cười :

"Người biết đánh hẳn người là ai?"

Tần Tử Cẩm đẹp để mắt chữ chớp đến mấy lần, khiếp sợ chi chi trên lầu :

"Sao vậy khả năng? Người này. . . Ta xưa nay chưa từng thấy, bọn họ chẳng lẽ trước nhận thức? Còn có quan hệ?"

Lâm Á Nam đưa tay nắm lên mấy viên cây nho, lại nhét vào một viên đến miệng bên trong, một bên tước một bên nhẹ nhàng nói rằng :

"Còn có một cái cang chuyện chơi vui đây! Người có muốn biết hay không?"

Tần Tử Cẩm tức giận đến đưa tay quay về Lâm Á Nam bộ ngực cao vút một cái tát đập tới, Lâm Á Nam hú lên quái dị, hai tay phủ ngực, một mặt hoa

đào, mắt to lung trông :

"Sao vậy? Thật bị mò nghiện?"

Tần Tử Cầm một bộ bị đánh bại đáng dấp, nằm trên ghế sa lông không nói lời nào.

"Được rồi ta nói còn không được sao? Liên ở buổi chiều, rất nhiều người đều nói Bắc Sơn lại ra một vị đồ thạch cao thủ, thậm chí so với nhà người vị kia giá cao mời tới Quý nhân đều lợi hại hơn đây!"

Tần Tử Cầm vừa liếc nhìn trên lầu, một mặt khó mà tin nổi :

"Không thể nào? Hấn. . .!"

"Cái tên này dùng ba trăm khối, ở ven đường trên sạp hàng mua ba khối tảng đá, sau đó cắt ra đến hai ngàn vạn, hơn nữa, có người nói ra tay thu người, vẫn là nhà người vị kia Nhị lão gia tử!"

Tần Tử Cầm đầy mặt khiếp sợ :

"Không phải chứ? Trời ạ!"

"Đúng vậy, loại kia quán vỉa hè người cũng biết, vốn là lừa gạt người ngoại địa, đừng nói phi thúy, tạp ngọc đều không cắt ra, hấn một mực liền chọn ba khối, quả thực làm cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt."

Lâm Á Nam nói tiếp :

"Ta còn nghe nói, chỉ là khối thứ hai phi thúy, làm thành vật trang trí, thành phẩm chỉ ít hơn trăm triệu, nhà người vị kia Nhị lão gia tử đồng ý cho hấn 30 triệu, hấn chỉ cần ngàn vạn đây!"

"Lúc ra cửa, Diệp Chi Ngang dẫn người bao vây hấn, rõ ràng là muốn hấn vì là Diệp gia phục vụ, thế nhưng một mình hấn đánh ngã Diệp Chi Ngang sáu cái bảo tiêu, người nói có lợi hại hay không?"

"Chỉ là tát Diệp Chi Ngang bạt tai, chỉ sợ cũng có thể làm cho hấn ở Bắc Sơn thượng tầng thanh danh vang dội."

"Nếu như hấn thật vẫn là một đồ thạch cao thủ, hi hi, người nói có bao nhiêu người sẽ nâng tiền đến xin hấn?"

Tần Tử Cầm thấy Lâm Á Nam vẻ mặt, lập tức cười nói :

"Ta cuối cùng cũng coi như rõ ràng người vừa nãy tại sao chế nhạo ta, nguyên lai a, có mấy người là ở tặc gọi làm tặc, nếu ta nói a, người từ chối như vậy nhiều người theo đuổi, hừ hừ, hóa ra là đã sớm biết, Lâm gia gia cho người. . .!"

Lần này đến phiên Lâm Á Nam cuống lên, nàng nhảy lên thật cao, trước ngực no đủ quả thực chính là trên dưới tung bay, rất mê người.

"Phi! Lão nương thiên chi kiều nữ, Worton thương học viện tốt nghiệp sinh viên tài cao, dài đến lại đẹp, ngực cái mông to kiều, có thể coi trọng hấn? Truyền đi, lão nương khuôn mặt này để vào đâu?"

Tần Tử Cầm không biết tại sao, quỷ thần xui khiến cảm thấy ngực từng trận ngứa, nàng hừ một tiếng :

"Chính là, tên kia đạo đức, quả thực chính là đầu trâu mặt ngựa, đầu heo mặt chó."

Lâm Á Nam bật thốt lên :

"Ta xem người là thật bị người mò nghiện!"

Tần Tử Cầm trực tiếp châm biếm lại :

"Mò liền sờ soạng chứ, còn không biết tiện nghi ai đó, nói không chắc, ta có thể làm cho hấn thành cho nhà ta thứ hai Quý nhân."

Lâm Á Nam tức giận đến tròn mắt :

"Tiểu móng, người đây là chuẩn bị theo ta Lâm gia cướp người sao?"

Vừa lúc đó, bên ngoài đột nhiên truyền tới một to lớn tiếng kèn.

"Thân ái Á Nam, ngày hôm nay, ta ngay ở trước mặt toàn bộ tiểu khu tất cả mọi người cùng người biểu lộ, ta có rất nhiều lời muốn nói cùng người, xin người nhất định cho ta một cơ. . .!"

Trong loa đột nhiên truyền đến một tiếng chói tai tạp âm, dB cao, quả thực xé rách màng nhĩ của người ta.

Sau đó trong loa truyền tới không phải biểu lộ, mà là một trận âm nhạc.

Trên đời chỉ có mẹ được, có mẹ hài tử là cái bảo!

Lâm Á Nam bên ngoài biệt thự cửa, đang chuẩn bị thông báo người nhất thời có chút há hốc mồm.

Cái này trong loa điện căn bản không có tiếng nhạc a, đây là nơi nào đến?

Hắn đang muốn đóng lại trên tay kèn đồng khai quan, lại phát hiện sao vậy đều quan không xong.

Tiếp theo, đỉnh tai nhúc ọc tiếng gào vang lên :

"Thu. . . Cũ điện gia dụng, thu TV, cũ tủ lạnh máy giặt đem ra bán a! !"

Thanh âm kia không ngừng tuần hoàn, Quan Đô quan không xong.

Toàn bộ lưng chừng núi biệt thự tiểu khu tất cả mọi người cũng nghe được âm thanh này, nhất thời tập thể cười phun.

Trong phòng khách Lâm Á Nam trong nháy mắt mặt cười đỏ bừng lên.

Nàng muốn cười lớn lại cảm thấy lúng túng, ức đến ngực Mimi từng trận nở.

Rốt cục, nàng thực sự không nhịn được, trực tiếp đập đập tròng xông lên lầu ba :

"Đỗ Phong, người cho lão nương đi ra!"

Phòng cửa bị mở ra, Đỗ Phong cười hi hi đứng cửa, nghiêng người dựa vào khung cửa :

"Tiểu muội muội, có gì chỉ giáo?"

Lâm Á Nam khí hai tay chống nạnh, đứng cửa, chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong :

"Dưới lầu đó là sao vậy sự việc?"

Đỗ Phong nhưng cười hi hi đứng lên, sau đó vươn người một cái, thở một hơi thật dài, cười híp mắt nói rằng :

"Ta xem có chút ngu ngốc ở cửa lại là bãi hoa, lại là điểm ngon nển, nghĩ thầm liền thuận tiện giúp hấn một tay, không nghĩ tới thành như vậy!"

Lâm đại mỹ nữ chết nhìn chòng chọc tên trước mắt này, đến cùng không bó cứng ở, xì một tiếng bật cười.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tra một chút hấn là ai

"Đóng lại, lập tức cho lão tử đóng lại!"

Cửa biệt thự, một công tử văn nhả tức giận đến nổi trận lôi đình, nơi nào còn nhớ được hình tượng.

Hắn gọi Chu Văn Hàn, là Chu gia thứ hai thuận vị người thừa kế.

Chu gia căn cơ cực kỳ thâm hậu, là Bắc Sơn có tiếng nhà giàu có.

Bắc Sơn có mười ba hào môn, tạo thành nguyên lão hội, trong bóng tối khống chế tất cả.

Chu gia ở này mười ba cái hào trong môn phái, xếp hạng trung thượng du.

Mà Lâm gia nhưng là hai năm trước, mới lên cấp gia nhập nguyên lão hội, xếp hạng hạ du.

Nguyên lão hội là năm năm tẩy một lần bài, trừ bốn cái gia tộc cao cấp ở ngoài, còn lại chín cái gia tộc, cũng có thể bị bị thế thân.

Một khi bị thế thân, như vậy, gia tộc địa vị sẽ một Lạc Thiên thượng, thậm chí có thể thất bại hoàn toàn, còn có rất lớn khả năng, bị người trực tiếp chiếm đoạt từng bước xâm chiếm.

Vì lẽ đó rất nhiều trung hạ bởi gia tộc, vì bảo vệ địa vị, thông gia ôm đoàn liên trở thành tối tin cậy phương thức.

Bảy chiếc siêu cấp xe thể thao, ở Lâm Á Nam cửa biệt thự chính tề xếp thành một loạt, cửa lớn trên mặt đất, dùng hoa hồng bày ra đến rồi một cái to lớn hình trái tim, còn vây quanh một vòng ngọn nến.

Chu Văn Hàn liền đứng ở đó cái to lớn hoa hồng trong lòng, trên tay kèn đồng bị hấn đập xuống đất, vẫn như cũ còn ở phát sinh từng trận tiếng la.

Bảy, tám cái tuổi trẻ tùy tùng, vây quanh hoa hồng tâm xoay quanh, căn bản không vào được.

"Chu thiếu, ta lập tức đóng lại, ngài đừng nóng giận!"

Một đám tùy tùng luống cuống tay chân đem kèn đồng cướp đi ra suy nghĩ cả nửa ngày, lại là giẫm lại là suýt, vẫn như cũ không được.

Cuối cùng vẫn có cái gia hỏa thông minh, trực tiếp từ trên xe mang tới một cái bóng chày côn, mạnh mẽ đập phá mấy lần, tiếng kèn âm mới ngừng lại.

Đầy đất hoa hồng, đã sớm bị bị đá liềng xiềng.

Chu Văn Hàn vào lúc này đang ngồi ở một chiếc màu xanh lam Bugatti Veyron bên trong, cả người toả ra khí tức âm lãnh, chết nhìn chòng chọc trước mặt một đám người.

Một đám người trẻ tuổi ở trước mặt hấn, khúm núm, cả người nhẹ nhàng run.

Bọn họ đều là Chu Văn Hàn tùy tùng, quá giải hấn tính khí cùng thù đoạn.

"Ta hiện tại liền thành một chuyện cười, nói đi, đây là sao vậy sự việc? Nếu như nói không rõ ràng, ha ha."

Chu Văn Hàn tiếng nói rất nhẹ, thế nhưng là lộ ra một luồng không rét mà run lạnh lùng, lạnh đến mức mấy người thân thể không tự chủ được nổi lên một thân nổi da gà.

Hắn sao vậy đều không nghĩ ra, tí mĩ chuẩn bị thông báo, sẽ biến thành như vậy.

Cái kia kèn đồng, đến cùng là ai đang giờ trò quý!

Không biết rõ điểm này, hấn ăn ngủ không yên.

Trong đó một người trẻ tuổi run lấy bầy nói rằng :

"Lão đại, ta dám xin thề, kèn đồng là ta tự mình mua, tuyệt đối không bất kỳ vấn đề gì a, ta điều chỉnh thử rất nhiều lần."

Chu Văn Hàn ánh mắt nhìn chung quanh tất cả mọi người một chút, nhẹ nhàng nói rằng :

"Như vậy, các người thế nào cũng phải nói cho ta một cái nguyên nhân chứ? Ngày hôm nay chuyện này, mặt mũi của ta, sao vậy tìm trở về?"

Chu Văn Hàn tuy rằng chỉ là Chu gia thứ hai thuận vị người thừa kế, thế nhưng cha của hắn danh nghĩa, có một nhà khai thác mỏ công ty, tài sản mấy trăm ức, dứt bỏ gia tộc, ở Bắc Sơn cũng là tiếng tăm lừng lẫy.

Coi như hắn không kế thừa Chu gia gia chủ, tương lai hắn, cũng là giá trị bản thân mấy trăm ức đại phú hào.

Bên cạnh hắn này một đám tùy tùng, thân phận cũng đều không đơn giản, bất luận cái nào, thả đang bình thường người trung gian, đều có thể được xưng là phú hào thiếu gia.

Chu Văn Hàn vóc người thon dài, tướng mạo anh tuấn, khắp toàn thân đều lộ ra một luồng England phạm nhi, rất là nhận người nhãn cầu, bao nhiêu danh viện đều muốn hướng về thân thể hắn nhào, chỉ tiếc, hắn tựa hồ chỉ quyết định Lâm Á Nam, vẫn điên cuồng đuổi theo không muốn.

Các loại thù đoạn đều bị hắn dùng, chỉ tiếc, hoa rơi hữu ý, mỹ nhân vô tình.

Thế nhưng hắn tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha.

Bởi vì chỉ cần hắn cùng Lâm gia thông gia, này đủ khiến thân phận của hắn, trực tiếp cùng người thừa kế đứng ngang hàng, hơn nữa, có Lâm gia chống

đồ, hắn đem tới đón vị trí gia chủ, so với đại ca hắn Chu Văn bản càng có thêm phần chắc chắn.

Dù sao, Lâm Cửu Thành, cũng là nguyên lão hội mười ba đại lão một trong.

Vì lẽ đó, Lâm Á Nam coi như là một con lợn cái, hắn cũng là tình thế bất buộc, huống chi, Lâm Á Nam vẫn là một tuyệt sắc đại mỹ nhân.

Ngay ở Chu Văn Hàn một đám tiểu đệ run lấy bấy thời điểm, biệt thự cửa lớn từ từ mở ra.

"Chu thiếu, đi ra đi ra!"

"Lâm tiểu thư đi ra!"

Chu Văn Hàn nhất thời thu hồi trên mặt âm trầm, nhảy xuống xe thu dọn quần áo một chút, đang chuẩn bị khuôn mặt tươi cười đón lấy thời điểm, cửa một chiếc màu đỏ xe thể thao, gào thét quay về hắn liền thẳng tắp vọt tới.

Tốc độ kia quả thực đáng sợ.

Chu Văn Hàn một đám tùy tùng sợ đến ngã trái ngã phải, liên tục lăn lộn tránh né, căn bản không có ai quản Chu Văn Hàn.

Chu Văn Hàn cũng dọa sợ, cả người cứng ngắc, liền như vậy nhìn ô tô quay về hắn vọt tới.

Lâm Á Nam màu đỏ Mercedes xe thể thao từ cái kia một đám lớn hoa hồng trên nghiền ép lên đi, sau đó một đẹp đề quấy đuôi, quăng Chu Văn Hàn một con một mặt đẩy người nát cánh hoa.

Cũng không có thiếu gai hoa hồng đâm vào trên mặt hắn, một tám anh tuấn tiểu bạch kiểm, trong nháy mắt đã biến thành mặt đỏ mặt.

Mấy cái trốn xe tùy tùng nhìn thấy hắn bộ dáng này, sợ đến quá chừng, tập hợp đi tới lại không dám làm cái gì, chỉ có thể một bên một bên lau mồ hôi một bên cúi đầu khom lưng :

"Đại thiếu, ngài đây là sao vậy?"

"Trời ạ, ngài trên mặt chảy máu a."

"Mau mau, ta trên xe có sang có thể thiếp, ta lập tức đi cho đại thiếu đem ra."

Chu Văn Hàn đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, đến nửa ngày sau khi, hắn mạnh mẽ một bạt tai quay về một người trong đó người vỗ tới.

"Đùng "

Vàng dội bạt tai sợ đến tất cả mọi người cảm như hén.

"Đại thiếu. . . Ta. . . !"

Chu Văn Hàn quay đầu bình tĩnh nhìn người kia một chút, dưới tên kia lập tức cảm miệng.

"Lái xe chính là cái nam, đi thăm dò một chút, tên kia cái gì lai lịch, cho các ngươi một buổi tối thời gian, không tra được. . . !"

Hắn không có nói rằng vẫn, trực tiếp trở lại trên xe.

Bugatti Veyron phát sinh gầm lên giận dữ, như mũi tên rời cung, bắn ra ngoài.

Mercedes trên xe thể thao, Lâm Á Nam ngồi ở vị trí kế bên tài xế, từ hậu coi kính nhìn thấy vừa nãy tình cảnh đó, cao hứng nâng tay múa chân.

"U! Thật là đẹp trai, cái tên nhà ngươi, kỹ thuật lái xe rất tốt mà!"

Đỗ Phong một cái tay cầm tay lái, biếng nhác đáp :

"Vẫn được, năm đó cùng Schumacher qua mấy tràng, không sao vậy thua qua!"

"Cát, không khoác lác sẽ chết a?"

Đỗ Phong cũng không tranh luận, chỉ là cười cợt.

Tần Tử Cẩm ngồi ở ghế sau, không được trộm đạo đánh giá cái này trước xông tới gia hòa.

Cái tên này rất đẹp trai.

Cái khác?

Sao vậy xem, cũng không giống như là một đồ thạch cao thủ a?

Cho tới nói thân thủ lợi hại, càng là không thấy được.

Lâm Á Nam nhưng là hết sức hưng phấn, vẫn trên ghế ngồi không được uốn éo người.

Cái này Chu Văn Hàn vẫn ở đối với nàng dính chặt lấy, nàng cũng từ chối qua rất nhiều lần, thế nhưng, đối phương chính là không buông tay.

Hơn nữa Chu Văn Hàn thân phận thật không đơn giản, nàng căn bản không có cách nào đối phó những người khác như thế đối phó hắn, chỉ có thể nhìn được đối phương quấy rầy.

Ngày hôm nay Đỗ Phong có thể coi là vì nàng thờ ra một hơi.

Chuyện này nói vậy chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp toàn bộ Bắc Sơn, đến thời điểm, xem tên kia còn có cái gì mặt dính chặt lấy.

Không nói cuối cùng cái kia một đẹp để quấy đuôi hủy dung, chính là cái kia đại kèn đồng, e sợ cũng đủ để cho Chu Văn Hàn ở một quãng thời gian rất dài bên trong, biến thành những người khác trò cười.

Lâm Á Nam càng nghĩ càng là muốn cười, ức đến ngực nở, Mimi đau đớn.

Đỗ Phong quay đầu nhìn nàng một cái, cười nói :

"Muốn cười liền bật cười, đừng một lúc kìm nén đến nội thương."

Lâm Á Nam mạnh mẽ lườm hắn một cái :

"Ai bảo ngươi xem ta? Quay đầu đi!"

Lời nói mặc dù nói như vậy, nàng khoe miệng, vẫn là không cảm thấy liền cong lên một đẹp để độ cong.

Cái tên này tuy rằng khó ưa, thế nhưng vẫn có chút dùng a.

Sau này, không bằng liền bắt hắn làm bia đỡ đạn?

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Tứ tiểu công tử

Trừ lưng chừng núi khu biệt thự, ở Bắc Sơn thành đông hai hoàn, nơi này còn có một xa hoa khu biệt thự.

Khu biệt thự có một cực kỳ có ý thơ tên.

Lâm Sơn Quan Nguyệt.

Toàn bộ khu biệt thự chiếm diện tích rất lớn, chỉ có tám mươi tám bộ, mỗi một bộ đều có thể nói là xa hoa cực điểm, là chỉ đứng sau lưng chừng núi biệt thự Chí Tôn biệt thự.

Khu biệt thự xây dựa lưng vào núi, chẳng chỉ có hứng thú, cảnh sắc ưu mỹ bên trong lại mang theo bàn bạc đại khí, không nói cái khác, chỉ nói tiểu khu vào cửa đường xe chạy, liền đầy đủ bốn chiếc xe sánh vai cùng nhau.

Hơn bảy giờ tối, một chiếc màu đen Bentley chạy như bay, chậm rãi lái tới, cửa bốn cái trên người mặc chế phục bảo an lập tức vây lại, cung kính mà lễ phép kiểm tra một chút ra vào chứng, lúc này mới cho đi.

Bentley chạy như bay trực tiếp mở ra khu biệt thự phía sau nhất tám mươi tám hào biệt thự.

Vào lúc này, toàn bộ biệt thự đều là đèn đuốc sáng choang, nơi này chính đang cử hành một hồi kích thước không lớn, quy cách nhưng cực cao tiệc rượu.

Cả người mang theo một luồng âm hàn khí tức Chu Văn Hàn từ trên xe bước xuống, một người tuổi còn trẻ nam nhân lập tức bùng một rượu đỏ chén tiến lên đón :

"Văn Hàn, người làm sao mới đến? Sao vậy là một người? Ta còn chờ thấy chúng ta Lâm đại mỹ nhân đây."

Chu Văn Hàn trên mặt không có một chút nào về mặt biến hóa, từ tốn nói :

"Khỏi nói con tiện nhân kia, mọi người đến đông đủ sao?"

Nam nhân trẻ tuổi liếc mắt nhìn hắn, thấy hắn một mặt thương, cười nói :

"Đều đến đủ, sẽ chờ người."

Nam nhân trẻ tuổi gọi Tần Khải, Bắc Sơn tứ tiểu công tử một trong.

Tần gia cùng Chu gia như thế, ở Bắc Sơn thâm căn cố đế, xa không phải những gia mới phát gia tộc có thể so sánh.

Thậm chí Tần gia địa vị, càng ở Chu gia bên trên.

Bởi vì Tần gia chính là mười ba hào trong môn phái mạnh mẽ nhất một trong bốn dòng họ lớn nhất.

"Đi thôi, nên đến đều đến rồi, người này một mặt thương, đến tột cùng là sao vậy sự việc?"

Quay về Tần Khải gật gù, Chu Văn Hàn trực tiếp đi vào phòng khách.

Toàn bộ phòng khách Kim Bích Huy Hoàng, lầu một chính là một to lớn phòng khách, có tới ba trăm mét vuông.

Hơn bốn mươi nam nữ trẻ tuổi, nam trên người mặc quý báu âu phục, anh tuấn tiêu sái, nữ nhưng là một thân dạ phục, từng cái từng cái điểm quang bản ra bốn phía.

"Ha ha ha, chúng ta Chu công tử đến rồi, đại gia hoan nghênh!"

Nhìn thấy Tần Khải mang theo Chu Văn Hàn đi vào, một người trong đó người thanh niên trẻ lập tức cười hô to lên :

"Văn Hàn, người này mặt sao vậy? Sẽ không là bị Lâm đại mỹ nhân cho gãi chứ?"

Câu nói này lập tức gây nên một trận cười phá lên.

Người trẻ tuổi này thân cao thon dài, hào hoa phong nhã.

Tất cả mọi người dần dần tụ tới, khác nào mọi người vờn quanh như thế, đem Tần Khải mấy người bao vây vào giữa.

Chu Văn Hàn trong lòng từng trận rét run, trên mặt vẻ mặt nhưng vẫn như cũ là bình thản, hắn tiếp nhận người trẻ tuổi này đưa tới chén rượu, đối với hắn mỉm cười nói :

"Chi Ngang, ta còn phải cảm tạ người đêm nay mời ta tới tham gia người tụ hội đây, sao vậy? Nghe nói buổi chiều người bị người giẫm?"

Một câu nói, Diệp Chi Ngang sắc mặt nhất thời không nhin được.

"Được rồi được rồi, đại gia đều là huynh đệ, hạc phi, người nhường đại gia đi ra ngoài trước, chúng ta bốn người trò chuyện."

Mạc Hạc Phi một mét tám lăm, giữ lại tròn đầu trọc, ngũ quan đường nét cường tráng, gò má hai bên nhưng lưu đi ra thật dài thái dương, có vẻ thần thái bất phàm, hắn cùng Chu Văn Hàn, Diệp Chi Ngang là quay chung quanh ở Tần Khải bên người thân tín.

Tần Khải cùng mặt khác tam đại gia tộc người trẻ tuổi, hợp xưng vì là Bắc Sơn tứ tiểu công tử, thân phận địa vị đều so với bọn họ hơi cao hơn nhất đẳng.

Mà Tần Khải mặt trên, còn có Bắc Sơn tứ đại công tử, bốn người kia, là Bắc Sơn thế hệ thanh niên bên trong nhân vật đứng đầu, tứ đại gia tộc người thừa kế, dễ dàng bình thường cũng không lộ diện.

Ở toàn bộ Bắc Sơn trẻ tuổi bên trong, tứ đại công tử tứ tiểu công tử liền không nói, coi như là có Chu Văn Hàn bọn họ bất cứ người nào xuất hiện trường hợp, cái kia quy cách cũng là cực cao.

Mà bọn họ bất cứ người nào, đều là tuyệt đối nhân vật chính.

Ngày hôm nay bốn người đồng thời xuất hiện, càng làm cho những người khác đổ xô tới.

Bắc Sơn từ tiểu công tử bên trong, Tần Khải cùng mặt khác ba cái hòa lúc mặc dù hòa hòa khí khí, thế nhưng phía sau nhưng là minh tranh ám đấu, tất cả mọi người đều là rõ ràng trong lòng.

"Được rồi, ngày hôm nay Chi Ngang làm cái này tự hội, đại gia nói vậy cũng biết, Văn Hàn trên mặt thương, khẳng định cũng cùng tên kia có quan hệ, đại gia nói một chút, tên kia là từ nơi nào nhô ra?"

Tần Khải lúc nói chuyện cười híp mắt, trong ánh mắt nhưng né qua một tia nhàn nhạt châm chọc.

Tần Khải làm việc thâm tàng bất lộ, bằng không cũng sẽ không trở thành ba người này người tâm phúc.

"Tiên sư nó, tên khốn kia lại cùng Lâm Á Nam tiện nhân này hỗn cùng nhau, còn vào ở lưng chừng núi biệt thự, ta này một mặt thương, chính là hấn làm ra đến, món nợ này, ta đến cố gắng với hấn xem là."

Tần Khải cười ha ha, sau đó đưa tay vỗ vỗ Chu Văn Hàn vai, từ tốn nói :

"Buổi chiều phát sinh sự tình, ngươi biết rồi chứ?"

Chu Văn Hàn mắt sáng lên, Diệp Chi Ngang lập tức cắn răng nói rằng :

"Tên kia là một đồ thạch cao thủ, ta nghe nói, hiện tại rất nhiều gia tộc đều chuẩn bị muốn xin hấn đây, ta trở lại còn bị trong nhà lão gia từ mắng một trận, nói ta đắc tội rồi cao thủ, mẹ!"

Tần Khải nhẹ nhàng nhấp một miếng rượu, khẽ cười một tiếng :

"Là không phải cao thủ, đương nhiên muốn thử qua mới biết."

Mạc Hạc Phi cũng khẽ mỉm cười :

"Một tháng sau khi, chính là mỗi năm một lần đồ thạch giải thi đấu, đối với các gia tộc lớn đều cực kì trọng yếu, vào lúc này, động hấn, không phải rất sáng suốt, chúng ta cần dùng biện pháp khác."

Tần Khải nhẹ nhàng ho khan một tiếng :

"Lâm Á Nam là Lâm Cửu Thành chỉ có một tôn nữ, lại là Lâm gia người thừa kế, Văn Hàn, vốn cho là ngươi có thể được nàng, hai nhà các người cường cường liên thủ, mấy năm sau khi, gia tộc của các người vị trí cũng có thể hướng về trước, ta cũng có thể. . .!"

Bốn người đồng thời trao đổi một cái ánh mắt, ngậm miệng lại.

Mười ba hào trong môn phái, đứng đầu nhất trong tứ đại gia tộc bộ, cũng cần tranh cướp tài nguyên, vì lẽ đó, cùng tìm tới người ủng hộ, bồi dưỡng tâm phúc chính là đơn giản nhất thô bạo, hữu hiệu nhất thủ đoạn.

Bắc Sơn từ đại công tử cái kia mức độ đấu tranh, Chu Văn Hàn đám người căn bản không xen tay vào được, thế nhưng, từ tiểu công tử trong lúc đó minh tranh ám đấu, bọn họ nhưng là quân chủ lực.

Tần Khải ý tứ rất rõ ràng, hấn là có dã tâm.

"Ha ha, khai ít, vậy ngươi chuẩn bị làm sao đây?"

Tần Khải trong mắt lộ ra một tia hàn khí, lạnh lùng nói :

"Ba ngày sau khi, Cửu Thành quán rượu lớn có một hồi đồ thạch biết, đây là Lâm thị tập đoàn làm, ta sẽ dẫn Quý nhân dự họp, đến thời điểm, nếu như cái tên này thực sự là một cao thủ, chúng ta lại nghĩ cách, nếu như hấn là cái hàng giả, hừ hừ. . .!"

Tần Khải nhàn nhạt nhún vai :

"Vậy ta liền mặc kệ hấn cùng Lâm Cửu Thành là cái gì quan hệ, bắt nạt huynh đệ của ta, quả thực chính là muốn chết."

Diệp Chi Ngang nhấp một miếng rượu, thăm dò nói rằng :

"Khai ít, ngươi nói, cái tên này, là không phải Lâm Cửu Thành cố ý mời về cao thủ? Lâm Cửu Thành dã tâm, cũng không nhỏ a?"

Tần Khải sững sờ, mắt chữ hơi nheo lại :

"Ha ha, cao thủ? Các người ai từng thấy, một cái nhà tộc, là dựa vào một đồ thạch cao thủ thịnh vượng phát đạt? Đồ thạch, có điều chính là thêm gắm thêm hoa mà thôi. Đại tông giao dịch, những này đồ thạch cao thủ, có điều chính là tranh phong thời điểm ra cái danh tiếng, tránh chút mặt mũi mà thôi, ngoài ra, căn bản cũng không có nửa điểm tác dụng."

Tần Khải trong mắt, né qua một tia sâu sắc xem thường.

Ba ngày sau khi, thiếu gia ta liền đi gặp gỡ một lần người.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Nam nhân lòng dạ

Bắc Sơn xa hoa nhất Vân Đình phòng ăn.

Đỗ Phong bồi tiếp hai cái đại mỹ nữ, chính đang ăn pháp món ăn.

Buổi chiều hiểu lầm xem như là miễn cưỡng mở ra, Đỗ Phong cũng nghiêm túc cẩn thận cùng Tần Từ Cẩm xin lỗi.

Hắn vốn là muốn đề một câu thân thể nàng bệnh trạng, thế nhưng thấy trong ánh mắt nàng cái kia một luồng thoải mái, nhất thời rõ ràng.

Tần lão sư đây là nhận mệnh.

Đỗ Phong không khỏi lại là một trận cảm thán.

Như thế một tuyệt sắc đại mỹ nữ, lại không sống hơn ba mươi tuổi, thực sự là thiên đồ hồng nhan.

"Nói, buổi chiều người đến cùng là sao vậy làm được?"

Đỗ Phong không phản đối, cười híp mắt nói rằng :

"Loại kia kèn đồng nguyên bản ở giữa thực một chút âm thanh đoạn ngắn, tên kia thủ hạ rõ ràng làm việc không chăm chú, tìm loại kia tiện nghi Ngũ Kim điểm mua, ha ha, ta chỉ là tùy tiện dùng trong nhà hộp điều khiển từ xa, làm một vô tuyến điện khổng chế trình tự mà thôi, lại nói, tán gái thủ đoạn ngàn ngàn vạn, tên kia một mực tuyển loser nhất một loại, ta đều thế hắn mặt đỏ. Lâm tổng, người nói ta nói có đúng hay không?"

Lâm Á Nam suốt chút nữa không cười bẻ bụng, Tần Từ Cẩm cũng là ức đến khổ cực, hai đại mỹ nhân tuyệt sắc tả hữu bồi tiếp, Đỗ Phong thực sự là phong cách cực kỳ, trong phòng ăn nam nhân nhìn hắn thời điểm, con người đều ở phun lửa.

Tần Từ Cẩm trầm mặc chốc lát, lúc này mới có chút quan tâm nói :

"Cái kia Chu Văn Hàn trong nhà không đơn giản, hắn tuyệt đối sẽ không giảng hoà, hơn nữa buổi chiều người đánh Diệp Chi Ngang, đồ. . . Đại ca, người cũng phải cẩn thận một điểm."

Đỗ Phong không sợ nhất chính là giẫm người, nghe được Tần Từ Cẩm nói như vậy, cười hi hi :

"Hai người này không tìm ta phiền phức thì thôi, thật muốn tìm ta phiền phức, ta nhất định nhường bọn họ biết, bông hoa tại sao như vậy hồng."

Lâm Á Nam nhưng giật mình :

"Người. . . Người cũng không nên xằng bậy, người không rõ ràng lai lịch của bọn họ, hai người này phía sau gia tộc, tuyệt đối không đơn giản."

Đỗ Phong cạc cạc nở nụ cười :

"Sợ cái gì? Người không phải nói che chở ta sao? Lâm tổng, người nhưng là Lâm thị tập đoàn tổng giám đốc, sau này ta hãy cùng người hỗn, cho người làm một người tài xế, thuận tiện chú ý một hồi sinh hoạt trợ lý, đương nhiên, mua nịt ngực quần lót chuyện như vậy, cũng cứ việc giao cho ta, ta nhất định làm tốt."

Lâm tổng không nghĩ tới Đỗ Phong lại tới đây mà một câu, tức giận đến nàng một cước mạnh mẽ từ dưới bàn đá tới.

Đỗ Phong chính nhắm mắt hưởng thụ đùa giỡn mỹ nữ tổng giám đốc mùi vị, không nghĩ tới mỹ nữ tổng giám đốc đến rồi như thế một cước.

Lâm tổng thân cao một mét bảy ba, trên chân cao dép lê đầy đủ cao mười cm, phía trước sắc bén cực kỳ, còn mang theo kim loại chụp kiện.

Này một cước đá đi, bị đá Đỗ Phong gào một tiếng, suýt chút nữa không khóc lên.

"Nữ nhân chết bầm nguoi. . .!"

Tần Tử Cẩm nhưng là xi một tiếng bật cười, nhìn Đỗ Phong thời điểm, ánh mắt rõ ràng mang theo một luồng hiếu kỳ.

Người đàn ông này, đến cùng là cái gì người?

Lâm đại mỹ nữ chết nhìn chòng chọc hắn :

"Nhường nguoi miệng tiện!"

Đỗ Phong đau đến mặt đều tái rồi, nghe răng trợn mắt đến nửa ngày, hắn mới thở một hơi thật dài, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Tổng có một ngày, lão tử muốn cho nguoi biết ta lợi hại, ăn xong, gặp lại."

Nói hắn đứng dậy muốn đi, Lâm Á Nam nhất thời cuống lên.

"Nguoi dám, đi tính hóa đơn!"

"Cái gì trò chơi?"

Đỗ Phong mặt như màu đất :

"Ta tính hóa đơn? Không phải đã nói rồi sao? Bữa này nguoi mời khách."

Lâm đại mỹ nữ kiêu ngạo như thiên nga, tron bóng cái cổ vung lên :

"Hừ, trên đời này chuyện tốt cũng làm cho nguoi chiếm toàn, hai người bọn ta tỷ muội, một nhường nguoi sờ soạng cái đùi, một còn muốn mời nguoi uống Laffey, là không phải tiện a?"

Một câu nói, làm cho Tần Tử Cẩm mặt đỏ tới mang tai, suýt chút nữa không đem sở trường đi đổ Lâm tổng miệng.

Đỗ Phong nhất thời không lời nào để nói.

Ra ngoài trước, Lâm Á Nam vỗ phình bộ ngực nói mời khách, trả tiền thời điểm nhưng là Đỗ Phong móc tiền túi.

Nhìn thấy Đỗ Phong căn bản không có muốn bỏ tiền ý tứ, Lâm tổng sầm mặt lại, lại trở nên lạnh Băng Băng lên :

"Đỗ Phong, nguoi sẽ không thật sự như thế keo kiệt chứ?"

Đỗ Phong hừ một tiếng, ngồi xuống nhìn Lâm tổng hi hi nở nụ cười :

"Ta là đào đây, vẫn là không đào đây? Không bằng, ta đi chịu vào sổ quên đi, liền nói này Lâm thị tập đoàn Lâm tổng ngày hôm nay quên mang bóp tiền."

Lâm Á Nam tức giận đến ngực một trận đập trùng kịch liệt, nàng lại cảm thấy đến chính mình Mimi từng trận nổ.

Tên khốn này, giận làm cho người ta. . . Không nói gì đối mặt.

Nhìn thấy Lâm tổng ánh mắt muốn giết người, Đỗ Phong cũng không muốn đem nàng đắc tội quá ác, dù sao, sau này còn muốn ở cùng nhau.

Mà này cô nàng này nhi rất rõ ràng là có chuyện yêu cầu mình, nhưng lại thật không tiện mở miệng.

Hắn bụng chén rượu lên nhẹ nhàng nhấp một miếng, sau đó cười hi hi nhìn nàng nói rằng :

"Lâm tổng, nguoi là không phải có cái gì sự tình muốn tìm ta hỗ trợ chứ?"

Lâm Á Nam nhất thời hiếu kỳ nói rằng :

"Nguoi làm sao. . .!"

Nói được nửa câu, nàng liền lập tức sửa lại khẩu :

"Ta có thể có cái gì sự tình tìm người biện pháp, hừ, nhưng mà, đúng là có một chuyện nhỏ, miễn cưỡng dùng đến trên người, ba ngày sau khi, ta sẽ ở Lâm thị tập đoàn dưới cờ Cửu Thành quán rượu lớn, tổ chức một hội ngọc thạch đánh giá biết, người không phải muốn làm ta trợ lý sao? Miễn cưỡng có thể cho người chức vị này."

Đỗ Phong con người đảo một vòng, vỗ ngực ầm ầm :

"Lâm tổng người yên tâm, ta Đỗ Phong vẫn có thể đề bút khổng Loli, võ có thể trên giường định nhân thế. Tiến vào có thể lừa gạt thân ép Chính Thái, lùi có thể đề mông nghênh chúng cơ. Một chỉ là ngọc thạch đánh giá biết, căn bản là điều chắc chắn, người nói đi, muốn ta làm cái gì?"

Lâm Á Nam bị cái tên này triệt để đánh bại, cố nén tức giận trong lòng hừ nói :

"Trước tiên đừng nói mạnh miệng, ta chỉ sợ người đến thời điểm cho ta mất mặt."

"Lâm tổng, ta lại không phải người người, mất mặt cũng là ném chính mình, sao vậy? Người chuẩn bị đem ta thu vào hậu cung?"

Tần Từ Cẩm ở một bên chỉ là xem trò vui cũng không xen mồm, liền nhìn hai người cãi nhau.

Lâm Á Nam khí muốn chết, bốc lên nắm đấm quay về Đỗ Phong ngực liền đập tới :

"Thu người cái đại đầu quỷ a?"

Đỗ Phong cạc cạc nở nụ cười : con người đảo một vòng, sau đó quay đầu nhìn Tần Từ Cẩm nói thật :

"Tần lão sư, hỏi người cái vấn đề, người biết phía trên thế giới này rộng lớn nhất chính là cái gì sao?"

Tần lão sư một mặt muốn biết :

"Là cái gì?"

Đỗ Phong một mặt say sưa, thanh tình tịnh mậu (tình cảm dạt dào) :

"Trên thế giới, rộng lớn nhất chính là biển! Người biết, so với biển càng rộng lớn chính là cái gì sao?"

"Vâng. . . Cái gì?"

"Là bầu trời! So với bầu trời càng rộng lớn chính là cái gì?"

"Không biết!"

"Là nam nhân lòng dạ! Nói thí dụ như giống ta, lại như hiện tại, ta có thể làm oan chính mình nhường Lâm tổng tùy tiện bắt nạt đều không mang theo tức giận!"

Lâm Á Nam nhất thời một mặt ghét bỏ, Tần Từ Cẩm nhưng bụng miệng nhỏ nở nụ cười.

Cái tên này, thực sự là quá thú vị.

"Hừ, ai có thời gian bắt nạt người? Nói chung người đáp ứng rồi ta sự tình nhớ kỹ là được, nếu như cho ta làm hư hại, người sẽ biết tay."

Đỗ Phong vỗ ngực ầm ầm. Còn kém nước miếng văng tung tóe :

"Lâm tổng người yên tâm, ta dùng ta hai mươi sáu năm rưỡi xử nam thân bảo đảm, dùng ta cứng chắc nhân cách bảo đảm, sự tình nếu như làm hư hại, ta tự động chuyển ra lưng chừng núi biệt thự."

Lâm tổng vẫn là quá ngây thơ.

"Được rồi, cái kia. . . Tôi hôm nay trở lại, ta theo người cẩn thận nói một chút chuyện này, tính hóa đơn đi thôi."

Đỗ Phong cười hi hi, đứng lên đến xoa người rồi đi, đi rồi hai bước hần lại dừng bước lại, chuyển sang đây xem hai cái đại mỹ nữ một mặt thâm trầm :

"Lâm tổng, Tần lão sư, các người biết, phía trên thế giới này, còn có so với nam nhân lòng dạ càng rộng lớn đồ vật sao?"

Tần lão sư một mặt muốn biết, Lâm tổng tuy rằng một mặt ghét bỏ, vẫn là hai mắt thẳng tắp nhìn hần.

"Là cái gì?"

Đỗ Phong quay về hai cái mỹ nữ một trận nháy mắt, sau đó ánh mắt rơi vào các nàng bộ ngực cao vút trên.

"Đương nhiên là. . . Ha ha ha!"

Lâm tổng cùng Tần lão sư đột nhiên tỉnh ngộ, hai cái đại mỹ nữ không hề chú ý hình tượng, cầm chén rượu lên liền quay về hân gọi qua. Trêu đến trong phòng ăn người người liếc mắt.

Đây chính là một cái bẫy, tên khốn này từ đầu tới đuôi đều ở biến đổi hí pháp đang đùa giỡn hai người mình.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Xin mời người làm bạn trai ta

Một trận kiểu Pháp bữa tiệc lớn, tiêu hết Đỗ Phong mười vạn đại dương.

Đem Tần Tử Cẩm đuổi về Bắc Sơn đại học sau khi, hân lái xe, cùng lâm đại mỹ nữ một đường cãi nhau, trở lại lưng chừng núi biệt thự.

Lên lầu sau khi, hân một cú điện thoại đánh tới Lâm Cửu Thành nơi đó.

"Lão Lâm, người không từ tế a, người có thể không nói với ta, cháu gái người cũng ở nơi này."

Lâm Cửu Thành rõ ràng liền đang chờ hân điện thoại, đã sớm nghĩ kỹ lời giải thích.

"Ta cũng không nghĩ tới, người lại còn sẽ đồ thạch, hơn nữa còn là cái đồ thạch cao thủ."

"Đừng vô nghĩa, tình huống của ta người lại không phải không biết, như người vậy, sau này có thể bị diệt tộc, đừng nói ta liên lụy người."

Lâm Cửu Thành ở đầu bên kia điện thoại thở dài một tiếng, từ tốn nói :

"Từ người ba ngày trước gọi điện thoại cho ta, ta đã nghĩ được rồi, người cho rằng, không có người, ta Lâm gia còn có thể chống đỡ bao lâu?"

Đỗ Phong sững sờ :

"Chỉ ít ba năm không là vấn đề chứ?"

Lâm Cửu Thành cười khò một tiếng, nói rằng :

"Người cũng biết a? Hai năm trước, nếu như không phải người âm thầm ra tay, Lâm gia sao vậy có thể có thể đi vào nguyên lão hội? Hai năm qua, ta vẫn khổ sở chống đỡ, liên sắp không chịu được nữa."

Lão gia hoá lúc nói chuyện, mang theo nòng đậm uể oải :

"Những gia tộc khác, đều là nhân số thịnh vượng, mà ta đây? Cũng chỉ có một tôn nữ, còn với ai đều không có liên minh, làm được càng lớn, càng là người khác trong miệng một tảng mỡ dày, cùng với ba năm sau khi bị người một cái nuốt lấy, không bằng đem nhà này nghiệp đưa cho người, ngược lại, này đều là người cho ta."

Đỗ Phong cười nói :

"Có như thế phức tạp?"

Lâm Cửu Thành nhẹ nhàng ho khan một tiếng, từ tốn nói :

"So với người tưởng tượng càng phức tạp, tiểu tử, ta biết ý của người, Bắc Sơn khoảng cách bên trong kinh xa nhất, Kinh Thành tay cũng rất khó đưa qua đến, vì lẽ đó người muốn từ nơi này lập nghiệp, trời cao Hoàng Đế xa mà, nếu người hữu tâm, vậy ta hãy theo người lại chơi một cái, thua cũng không nói cái gì, vạn nhất thắng cơ chứ?"

Nếu như Lâm Cửu Thành nếu ở trước mặt hân, Đỗ Phong tuyệt đối sẽ một cước đá đi.

Này Lão Hồ Ly, quả nhiên là tính toán khá lắm.

Cúp điện thoại sau khi, Đỗ Phong cởi quần áo, thoải mái xông tới một nước lạnh tắm, sau đó đi xuống lầu.

Lâm Á Nam đã ở phòng khách chờ hấn, nhìn thấy hấn chỉ ở bên hông vây quanh một cái khăn tắm, Lâm Á Nam trên mặt hơi đỏ lên, cảm tức hô :

"Người có thể hay không mặc quần áo vào?"

Đỗ Phong cười hi hi, sau đó cố ý ở trước mặt nàng xếp đặt một cực kỳ khuếch đại tư thế.

Hấn vóc người thon dài thẳng tắp, da dẻ màu vàng nhạt, bắp thịt cũng không khuếch đại, thế nhưng theo hấn hơi dùng sức, bụng tám khối bắp thịt, có thể thấy rõ ràng.

Phối hợp hấn cái kia Trương Thiên sinh ra được là câu dẫn nữ nhân khuôn mặt, này lực xung kích vẫn là rất lớn.

"Soái không?"

Lâm Á Nam trong lòng không hiểu ra sao nhảy mấy lần, lạnh rên một tiếng :

"Người có thể đi bán thịt!"

"Bán cho người!"

"Cút!"

Lâm Á Nam cầm lấy trên khay trà tư liệu muốn đập tới :

"Những tài liệu này người học thuộc lòng, người đã là phụ tá của ta, như vậy, sau này ở công ty liền muốn có người phụ tá đáng vẻ, ngày mai ta sẽ dẫn người đi làm quen một chút công ty tầng quản lý, ba ngày sau khi cái kia trằng ngọc thạch đánh giá biết, đối với Lâm thị tập đoàn rất trọng yếu, hi vọng người dùng điềm tâm."

Đỗ Phong tiếp nhận đi, tiện tay lật mấy lần :

"Thấy cái gì tầng quản lý? Ta chỉ là người phụ tá riêng, không đi."

Lâm Á Nam mạnh mẽ lườm hấn một cái, thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, gật gật đầu :

"Cái kia tùy tiện người, người cũng có thể không cần ở công ty đi làm, thế nhưng, ta gọi điện thoại, người nhất định phải theo gọi theo đến nhà."

Đỗ Phong vội vàng nói :

"Vậy không được, ta có thể không phải người bảo mẫu, sao vậy khả năng theo gọi theo đến?"

"Cái kia người lập tức từ lão nương trong nhà mang đi."

Đỗ Phong nhất thời há hốc mồm.

Giời ạ!

Có người như thế uy hiếp người sao?

Bỏ lại một tấm danh thiếp, Lâm tổng kiêu ngạo đến như là một con Khổng Tước, đập đập trừng lên lầu.

Đỗ Phong nằm lên dày đặc một xấp tài liệu, trở về phòng, vẫn nghiên cứu đến nửa đêm.

Trước khi ngủ, hấn trong lòng lại né qua một ý nghĩ.

Lão Lâm đây là đã sớm kế hoạch được rồi a.

Tài liệu này, rõ ràng chính là chuyên môn vì hấn chuẩn bị mà.

Lâm tổng một buổi trưa đều ở cùng chính mình diễn kịch?

Mẹ, lên này một lớn một nhỏ hai con hồ ly làm.

Ngày thứ hai hấn vẫn là ngủ thẳng mười giờ sáng mới rời giường, sau đó mở ra chiếc kia phá Jetta ra cửa.

Xuất hiện ở tiểu khu thời điểm, cửa bảo an ngăn lại hấn, sau đó một mực cung kính cho hấn một xe cộ ra vào cảm ứng thế.

Bảo an ở nhìn hấn thời điểm, trong mắt rõ ràng mang theo một luồng nét mặt cổ quái.

Lưng chừng núi khu biệt thự tổng cộng chỉ có ba mươi sáu hộ, vật nghiệp phục vụ tự nhiên càng là cực kỳ cao quý, lên tới quản lý xuống tới bảo đảm khiết, mỗi người đều đối với này ba mươi sáu hộ gia đình rõ ràng rành rành.

Đỗ Phong một đại nam nhân, tuy rằng lớn lên đẹp trai điểm, thế nhưng mở ra phá Jetta, ăn mặc bình thường, lại vào ở Lâm gia Đại tiểu thư biệt thự, chuyện này, sao vậy đều lộ ra quỷ dị.

Lâm đại tiểu thư, đó là cái gì người a?

Đỗ Phong mới không bảo đảm an sao vậy nghĩ, một cước chân ga, phá Jetta đảo mắt không còn bóng, để cho bảo an đặt mông gay mũi khói đen.

Này chiếc phá Jetta phản ứng thật nhanh, chỉ về tinh chuẩn, Mã Lực càng không cần phải nói, Đỗ Phong cực kỳ thoải mái.

Vây quanh Bắc Sơn tiêu một vòng, không biết bao nhiêu siêu xe bị hấn thuận sát, hấn lúc này mới đem lái xe tiến vào một nhà thương trường.

Từ đầu đến chân, từ giữa đến ở ngoài, mua mấy bộ quần áo, đều là giá cả tiện nghi quần áo thể dục phối hợp quần jean, giày cũng là ba, năm trăm một đôi hàng trong nước.

Cái trò này trang phục thêm vào chiếc kia phá Jetta, là trang bức giẫm người nhất quán lợi khí.

Xem xem thời gian sắp tới một điểm, Đỗ Phong gần đây tìm cái mỹ thực thành, đang muốn lúc ăn cơm, điện thoại đột nhiên vang lên.

Vừa nhìn bảng số, là một số xa lạ, thế nhưng số đuôi lại là năm số 0 .

Hấn nhất thời chau mày.

Loại này bảng số, có thể không phải người bình thường có thể có.

Do dự một giây đồng hồ, hấn nhận nghe điện thoại.

"Vị nào!"

Đầu bên kia điện thoại truyền tới một có chút căng thẳng âm thanh. Lại ôn nhu lại có chút sợ sệt :

"Đỗ. . . Đại ca, là. . . Ta!"

Đỗ Phong nhất thời há hốc mồm.

Tần lão sư?

Nàng sao vậy có điện thoại di động của mình bảng số?

Không cần phải nói, lại là Lâm Á Nam cái kia nữ nhi làm chuyện tốt.

"Tần lão sư, là người a, ta còn tưởng rằng là ai đó, cái kia một chuỗi 0 sợ đến ta suýt chút nữa đem điện thoại di động đều làm mất đi."

Một câu chuyện cười, nhường Tần Tử Cẩm ở đầu bên kia điện thoại rõ ràng thả ra rất nhiều.

"Người có rảnh không?"

"Rảnh rồi, ha ha, muốn ước hẹn ta? Không cái gì thật không tiện, nói thẳng mà, ta nhiều nhất làm bộ từ chối người hai lần."

Đầu bên kia điện thoại truyền đến xì một tiếng cười, Tần Tử Cẩm tựa hồ thật sự có cái gì làm khó dễ sự tình, do dự nửa ngày, mới tư tư ngả ngả nói rằng :

"Ta còn thực sự có chút việc, không biết tìm ai có thể giúp ta, vì lẽ đó, chỉ có thể tìm người!"

"Có việc người nói chuyện."

Đỗ đại ca vỗ ngực ầm ầm :

"Người một câu nói, Đỗ đại ca khẳng định bắt kẻ nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ."

Hấn vốn là muốn nói xem ở ngày hôm qua sờ soạn nửa ngày phần trên, thế nhưng lời chưa kịp ra khỏi miệng liền nuốt xuống.

Tần lão sư tính cách ôn nhu biết tính, cùng Lâm tổng hoàn toàn khác nhau, có chút chuyện cười, vẫn đúng là không có thể mở quá mức.

Dù sao đại gia mới nhận thức không tới 24h.

Tuy rằng quãng thời gian này bên trong, có một số việc thậm chí là bạn bè trai gái hai, ba tháng đều không nhất định làm.

"Ta nghĩ . . !"

Tần Tử Cẩm áp úng nửa ngày, cuối cùng cắn răng một cái :

"Ta nghĩ xin mời người làm bạn trai của ta!"

Đỗ Phong cả người run run một cái, trên tay điện thoại đều suýt chút nữa trượt tới trên đất.

Hắn há to mồm, há hốc mồm.

Không phải chứ?

Tần lão sư, ngày hôm qua sự kiện kia, không phải đã giải thích mở ra sao?

Vậy thì là cái hiểu lầm a.

Người đây là. . . Muốn ta phụ trách?

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Lý Mục Đình

Hơn mười phút sau khi, Đỗ Phong mở ra hần phá Jetta, đến Bắc Sơn đại học lối vào cửa chính.

Tần Tử Cẩm đã ở cửa chờ.

Đỗ Phong nhìn thấy nàng thời điểm, không khỏi trong lòng bay lên một luồng thập phần kinh diễm cảm giác.

Từ vài phương diện khác tới nói, Tần Tử Cẩm so với Lâm Á Nam càng thêm giàu có sức hấp dẫn.

Thân cao một mét bảy, ăn mặc một đôi nhũ màu trắng cao dép lê, xem ra có ít nhất một mét tám.

Cao gầy mà mềm mại vóc người, phối hợp cái kia tuyệt mỹ đường cong, nàng cả người đều tản mát ra một luồng sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng.

Đặc biệt là cái kia biết tính dịu dàng khí chất, có vẻ nàng tính xảo cực kỳ, quyến rũ động lòng người.

Đáng tiếc, như thế một mỹ nữ, lại có Tiên Thiên tính trái tim suy kiệt, loại bệnh này, trên căn bản là hiện đại y học thủ đoạn không có cách nào giải quyết.

Hơn nữa Đỗ Phong cũng hiểu rõ nàng một ít tình huống.

Nàng xuất thân cao quý, chính là Bắc Sơn cao cấp nhất Tứ Đại Hào Môn một trong Tần gia.

Nàng vẫn là một đóa lòng mỹ nữ, từ nhỏ thiên tài, hai mươi lăm học tập xong tiến sĩ, lưu giáo làm ba tháng trợ giáo sau khi, trở thành giảng sư.

Như thế tuổi trẻ giảng sư, toàn quốc đều là cực kỳ hiếm thấy.

Đem lái xe đến Tần Tử Cẩm trước mặt, Đỗ Phong bắt chuyện một tiếng :

"Tần lão sư, như thế xảo?"

Tần Tử Cầm vẫn trong tầm mắt cửa, nhìn thấy một chiếc xe nát trên có người chào hỏi, giật mình.

Cau mày ngẩng đầu, nhìn thấy là Đỗ Phong, trên mặt nàng nhất thời chính là một mặt xán lạn :

"Như thế nhanh?"

"Lên xe!"

Tần Tử Cầm liếc mắt nhìn hán xe, che miệng khẽ mỉm cười :

"Đồ đại ca, ngươi liền không thể đổi một chiếc tốt một chút xe?"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, vẫy vẫy đầu.

Tần Tử Cầm mở ra ghế lái phụ cửa xe, đi vào ngồi.

Xe tuy rằng rất phá, thế nhưng bên trong rất sạch sẽ, còn có một luồng nhân nhạ tươi mát mùi vị.

Tần Tử Cầm quý thần xui khiến nhẹ giọng nói rằng :

"Xe này. . . Tốt!"

Đỗ Phong nhìn nàng một cái, nghĩa chính ngôn từ nói rằng :

"Tần lão sư, ngươi không nên nhìn không nổi tiền lương giai tầng mà, ta hiện tại tốt xấu cũng là bạn trai của ngươi, như ngươi vậy, nhường ta đáng thương lòng tự ái sẽ rất khó chịu."

"Ta. . . Mới không tin đây!"

Tần Tử Cầm nhất thời đầy mặt ngượng ngùng, thấp thấp đầu, một lát mới nói đạo :

"Cái kia. . . Đồ. . . Đại ca, ta. . . Ta. . . Thật sự!"

Đỗ Phong quay đầu nhìn nàng, đột nhiên trong lòng lại hơi mềm nhũn.

Tựa hồ, trái tim bên ngoài cái kia một tầng cứng rắn xác ngoài, bị xúc nhúc nhích một chút.

"Tử Cầm a, ngươi không biết ngươi thân thể mình tình huống sao? Rất nghiêm trọng."

Tần Tử Cầm đột nhiên ngẩng đầu lên, cười nhạ, trong mắt mịt mờ né qua một tia nhìn thấu tất cả thoải mái.

Đỗ Phong chấn động trong lòng, lập tức lắc lắc đầu, suy nghĩ một chút, nhìn nàng nói thật :

"Ta biết mấy cái chuyên gia, bọn họ đều là thế giới đỉnh cấp tâm ngoại khoa chuyên gia, nếu như ngươi. . .!"

Tần Tử Cầm nhìn hán cười nhạ, lập tức lại hơi đỏ mặt, nhẹ nhàng cúi đầu, trong lòng một trận nai vàng ngơ ngác.

Người đàn ông này, ngoại hình cố nhiên anh tuấn, nói chuyện cũng rất khôi hài, những này đều đối với nàng không có nửa điểm sức hấp dẫn.

Thế nhưng đều là ở lo lắng thời điểm, hán mắt chữ sẽ toát ra đến một luồng ánh mắt.

Ánh mắt kia, lại như là biển sâu như thế, mang theo một luồng trí mạng khí tức, làm cho nàng đều có chút hoảng hốt.

Nàng chưa từng có ở trên người một người, từng thấy loại ánh mắt này.

"Đồ đại ca, ta biết tình huống của chính mình, ta chỉ muốn thật vui vẻ sống sót, xem là rồi, không nói chuyện này."

Đỗ Phong gật gù, cười híp mắt nói rằng :

"Đi thôi, dẫn ta đi gặp thấy ta vị kia tình địch."

Tần Tử Cầm mặt, nhất thời lại đỏ lên :

"Cái gì tình địch a, ta chỉ là. . . Không muốn đàm luận bạn trai mà thôi!"

Đỗ Phong đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười :

"Tần lão sư, ngươi cùng Lâm tổng, sẽ không thực sự là. . . Chứ?"

Tần Tử Cẩm sững sờ, đột nhiên hiểu được, dù là nàng tính tình lại là ôn nhu, cũng không nhận được bốc lên quả đấm nhỏ, quay về Đỗ Phong đập tới.

Đỗ Phong cũng không dám hoàn thủ, khiến cho rất chật vật :

"Tần lão sư, ta sai rồi còn không được sao?"

Tần Tử Cẩm bật cười, liếc mắt nhìn hắn :

"Nhường người nói lung tung, lái xe!"

Đỗ Phong phát động ô tô, phá Jetta mở đến vừa nhanh lại ổn, rất nhanh sẽ đi tới trung tâm thành phố một trảng nhà lớn cao chọc trời.

Đem dừng xe ở nhà lớn trước mặt bãi đậu xe, Đỗ Phong hạ xuống sau khi, ngửa đầu liếc mắt nhìn nhà lớn.

Toàn bộ nhà lớn chỉ ít sáu mươi mấy tầng, hơn hai trăm mét độ cao, ngay ngắn chỉnh tề, bốn phía đều là màn chắn thủy tinh trong.

Đại trên lầu chớp, cũng không có bất kỳ tên.

Tần Tử Cẩm xuống xe sau khi, đi tới Đỗ Phong bên người, đỏ mặt nhỏ giọng nói rằng :

"Đồ đại ca, từ hiện tại bắt đầu, người liên. . .!"

Đỗ Phong nơi nào không hiểu, trực tiếp một phát bắt được nàng tay nhỏ.

Nhu nhược không có xương, vào tay : bắt đầu ôn nhuận, lòng bàn tay cũng đã chảy mồ hôi.

"Đi lên!"

Tần Tử Cẩm tu không thể ngưỡng, cũng không dám giẫy dụa, không thể làm gì khác hơn là đi theo Đỗ Phong bên người, quay về nhà lớn vào miệng : lối vào đi đến.

Sau khi vào cửa, cửa hai bảo vệ rõ ràng nhận thức Tần Tử Cẩm, cung cung kính kính hô một tiếng Tần tiểu thư, nhìn Đỗ Phong thời điểm, nhưng một mặt khiếp sợ.

Trước sân khấu có người chuyên tiếp đón, ngồi trên chuyên dụng thang máy, mãi cho đến sáu mươi sáu tầng.

Cửa thang máy mở ra, cửa sớm có người nghênh tiếp.

Một mặc đồ chức nghiệp đại mỹ nữ, nhìn thấy Tần Tử Cẩm nắm một người đàn ông, khóe mắt cũng rõ ràng né qua một tia kính hãi, thế nhưng lập tức thu lại lên, cung cung kính kính nói rằng :

"Tần tiểu thư, mời tới bên này."

Đỗ Phong trong lòng bao nhiêu đã có chút rõ ràng.

Hắn nắm Tần Tử Cẩm, cùng ở cái kia mặc đồ chức nghiệp mỹ nữ phía sau, xuyên qua một cái thật dài rộng lớn hành lang, sau đó đi tới một tấm cửa lớn trước mặt.

Mặc đồ chức nghiệp mỹ nữ đưa tay ở trước cửa kêu gọi khí trên ấn xuống một cái, thái độ so với vừa nãy nhìn thấy Tần Tử Cẩm càng thêm cung kính :

"Công tử, Tần tiểu thư đến!"

Một có chút lười biếng thanh âm vang lên :

"Nhường bọn họ vào đi!"

Mặc đồ chức nghiệp mỹ nữ đẩy cửa phòng ra, làm một cái thủ hiệu mời.

Đỗ Phong căn bản không biết khách khí, lôi kéo Tần Tử Cẩm, đi thẳng vào.

Gian phòng lớn đến mức kinh người, gần như có ba ngàn mét vuông.

Trước mặt một chỉnh diện đều là roi xuống đất pha lê, tia sáng sung túc, mà cái khác ba mặt vách tường, nhưng là nhu hòa màu trắng vách tường, cùng trần nhà liền thành một khối.

Gian phòng bên tay phải, bày đặt một chiếc tam giác Piano, bên trái, nhưng là dựa vào vách tường có một Đại Ban đài.

Cả phòng, liền này có điểm này bố trí, liền dư thừa sô pha đều không có một tấm.

Ngắn gọn!

Sạch sẽ!

Đỗ Phong trong óc, cũng chỉ có bốn chữ này để hình dung.

Một người đàn ông, Tĩnh Tĩnh đứng màn chắn thủy tinh tường phía trước, không có xoay người lại.

Từ bóng lưng nhìn sang, người đàn ông này liền có thể hấp dẫn phía trên thế giới này rất nhiều mỹ nữ ánh mắt.

Vền vẹn là một bóng lưng, liền để Đỗ Phong đều hơi nhú nhú mày.

Đây là một vô cùng đặc sắc gia hỏa.

Thậm chí không cần bên trong kinh những kia hàng đầu hào môn người thừa kế kém.

Trắng như tuyết tu thân áo somi, màu đen tu thân quần tây, một đôi màu đen giày da, cùng Đỗ Phong xuống phi cơ trang phục, biết bao tương tự.

Nam nhân chậm rãi xoay người lại.

Tần Tử Sâm hô hấp, rõ ràng trở nên gấp gáp một điểm.

"Lý. . . Đại ca!"

"Tử Sâm, ngươi đến rồi? Vị này chính là. . .!"

Người đàn ông này tướng mạo cực kỳ anh tuấn, thậm chí trên mặt đường nét, so với Đỗ Phong đều còn muốn có sức hấp dẫn.

Ánh mắt ôn nhu, nụ cười ôn hòa, làm cho người ta một loại như gió xuân ấm áp cảm giác.

Bất luận người nào với hắn đứng chung một chỗ, tựa hồ cũng sẽ không có áp lực, sẽ cảm giác được rất yên tĩnh thoải mái.

"Đây là. . .!"

Đỗ Phong khẽ mỉm cười, đi tới đưa tay ra :

"Ta tên Đỗ Phong, Tử Sâm bạn trai!"

Nam nhân ánh mắt vẫn ở trên người hắn, vẫn như cũ vô cùng dịu dàng, chỉ có Đỗ Phong mới có thể nhìn thấy, một luồng sắc bén đến cực điểm khí tức, lóe lên một cái rồi biến mất.

Hắn cũng không có cùng Đỗ Phong nắm tay, mà là mỉm cười hai tay vây quanh, một tay sờ sờ cằm, cân nhắc nói rằng :

"Ngươi chính là Đỗ Phong?"

Đỗ Phong bất động thanh sắc lấy tay thu lại rồi, nhìn đối phương không nhường chút nào :

"Ta liền vâng."

Nam nhân lúc này mới đưa tay ra :

"Lý Mục Đình!"

Đỗ Phong nhưng không đưa tay, gật gật đầu :

"Tên rất hay!"

Lý Mục Đình nhìn hắn, đột nhiên ha ha bắt đầu cười lớn :

"Không sai! Có chút ý nghĩa, Tử Sâm, ngươi qua bên kia đánh đàn đi."

Khẩu khí ôn nhu, nhưng không thể nghi ngờ.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 16: Người đang uy hiếp ta?

Lý Mục Đình, Bắc Sơn tứ đại công tử đứng đầu, Lý gia người thừa kế.

Lý gia, Bắc Sơn Tứ Đại Hào Môn đứng đầu, nguyên lão hội hội trưởng ghế, vẫn chính là Lý gia.

Nếu như nói chủ nhà họ Lý là Bắc Sơn Hoàng Đế, như vậy, Lý Mục Đình chính là hoàng thái tử.

Đây là một cực kỳ biết điều, cực kỳ nhân vật thần bí.

Lý Á Nam cho Đỗ Phong trong tài liệu, liên quan với Bắc Sơn tứ đại công tử ghi chép rất tỉ mỉ, thế nhưng có liên quan với Lý Mục Đình, cũng chỉ có bốn chữ.

Sâu không lường được.

Này một phần tư liệu, tường tận cực kỳ, hiển nhiên không thể là Lâm Á Nam làm được.

Đây là Lâm Cửu Thành biết Đỗ Phong muốn tới Bắc Sơn sau khi, tiêu hao thời gian mười ngày, tự mình thu dọn đi ra tư liệu.

Có thể làm cho Lâm Cửu Thành đều cảm thấy sâu không lường được, Đỗ Phong đương nhiên cũng sẽ không bắt cần.

Tần Tử Cẩm nghe được Lý Mục Đình để cho mình rời đi, không khỏi cả người cứng đờ, nặn nặn tay, nhỏ giọng nói rằng:

"Lý đại ca, ta. . .!"

"Ha ha, đi thôi! Ta sẽ không đem người tiểu bạn trai ra sao!"

Tần Tử Cẩm đầy mặt đỏ bừng, thế nhưng là không dám nói nữa cái gì, cúi đầu quay về một bên Piano đi tới.

Cái này vẫn phòng to lớn, độ dài sáu mươi mét, ở Tần Tử Cẩm đi tới quãng thời gian này, hai người đều lẫn nhau nhìn, không nói gì, thậm chí ngay cả mắt chữ đều không nháy mắt một cái.

Mãi đến tận du dương tiếng đàn vang lên, Lý Mục Đình mới thản nhiên nói :

"Ta biết người mấy giờ xuống máy bay, biết người vài điểm tiến vào lưng chừng núi biệt thự, biết người đánh Diệp Chi Ngang, trêu đùa Chu Văn Hàn, thế nhưng, ta nhưng lại không biết người đến cùng là từ nơi nào nhô ra."

Lý Mục Đình đầy mặt cân nhắc, ánh mắt sáng quắc :

"Người. . . Đến tột cùng là cái gì người?"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, nhưng không hề trả lời hắn, mà là liếc mắt nhìn phòng làm việc của hắn, cười nói :

"Lý công tử phòng làm việc này đúng là trang sửa rất rất khác biệt, người có bệnh thích sạch sẽ? Ân, hơn nữa có chút ép buộc chứng."

Lý Mục Đình vẫn còn đang cười, thế nhưng con người nhưng là hơi co rụt lại.

Đỗ Phong quay về hắn chớp mắt vài cái chữ, sau đó không nói lời nào.

"Người tại sao muốn bồi tiếp Tử Cẩm hò hò?"

Đỗ Phong một mặt kinh ngạc :

"Người cảm thấy đây là hò nháo sao?"

Lý Mục Đình trên mặt, rốt cục có một vẻ tức giận, hần sâu sắc nhìn Đỗ Phong, hạ thấp giọng cau mày chậm rãi nói rằng :

"Người biết người ở làm cái gì sao?"

Đỗ Phong lại là nhếch miệng nở nụ cười, răng trắng như tuyết chính tề mà sạch sẽ :

"Ta biết, nàng tôn kính người, khẳng định là không thích người, biết tại sao sao? Bởi vì người người này quá mất mặt, trước sau là một bộ làm người cha đáng đáp, đối làm là ta, ta cũng sẽ không thích người!"

Lý Mục Đình cái gì mọi người gặp được, một mực sẽ không có gặp phải Đỗ Phong người như thế.

Trên mặt hần vẻ mặt, trở nên cực kỳ lúng túng.

Dù cho coi như là về buôn bán dính đến mười tỉ mấy trăm ức tài chính thu mua, hần xưa nay đều là mặt không biến sắc.

Thế nhưng ngày hôm nay, hần bị Đỗ Phong một câu nói, phá Kim thân.

"Người đến cùng là cái gì người?"

Đỗ Phong vẫn như cũ là cười hi hi, cười nhưng rất ngả ngón, tựa hồ ở trước mặt hần căn bản không phải cái kia tứ đại công tử đứng đầu, mà là hần một tiểu lão đệ.

"Không cần quan tâm ta là ai, ta giúp Tàn lão sư, tự nhiên có đạo lý của ta, đương nhiên, nếu như biết nàng muốn ta tới gặp người, ban đầu ta nên từ chối nàng, chỉ có điều, nàng hiển nhiên đối với người chỉ có tôn kính không có yêu, người hiểu."

Lý Mục Đình đột nhiên cười khở một tiếng, ánh mắt phức tạp nhìn Đỗ Phong :

"Đỗ Phong, người rất tốt, dựa theo đạo lý, ta vào lúc này nên phẫn nộ, phải gọi người đem người đánh gãy tay cước ném ra ngoài, thế nhưng, một mực ta lại sẽ có chút thương thức người."

Đỗ Phong nhất thời một mặt căng thẳng :

"Người... Người sẽ không thật sự muốn đánh ta chứ?"

Lý Mục Đình cười khở một tiếng, lắc lắc đầu :

"Bất kể như thế nào, ta hay là muốn xin khuyên người một câu, Từ Cẩm người không thể đụng vào, cũng không thể trêu chọc, ta đến đây là hết lời."

Đỗ Phong cười nhạt :

"Bởi vì trái tim của nàng bệnh?"

Lý Mục Đình cả người khí tức đột nhiên biến đổi, cả người sắc bén đến khác nào một thanh kiếm sắc, chét nhìn chòng chọc Đỗ Phong, sau một khắc liền muốn ra tay.

Đỗ Phong trong mắt, rốt cục né qua một tia đề phòng.

Cái tên này, lại là một Võ Giả.

Có chút ý nghĩa.

Hần vội vã cười nói :

"Ta thấy nàng phát qua một lần bệnh, người đừng cả nghĩ quá rồi."

Lý Mục Đình ngẩn ngơ, cả người khí tức đột nhiên biến mất, lại khôi phục lại như trước ôn hòa trạng thái, cùng vừa nãy quả thực như hai người khác nhau.

Hần cười lắc lắc đầu, sau đó xoay người đi tới bàn làm việc trước mặt, thân tay cầm lên một kính mắt hộp, đào làm ra một bộ kính mắt mang theo.

Một mang theo sau khi, cả người hần khí tức lại là biến đổi, đã biến thành một bá đạo tổng giám đốc.

Đỗ Phong nhưng gật gật đầu.

Cái tên này, quả nhiên có nhẹ nhàng ép buộc chứng.

Hần đem kính mắt hộp thả lúc trở về, cùng cầm lấy đến trước, giống như đúc.

Đây là một bộ Roths đặc chế kính mắt, chỉ là một bộ kính giả, liền theo kịp một chiếc hơn 500 vạn Bentley xe con.

Cái tên này, vẫn đúng là có chút ý nghĩa.

Nếu hết thấy đều yêu thích hoàn mỹ, như vậy, người thì có dục vọng.

Chỉ cần có dục vọng, vậy thì có kẻ hở.

"Ta tìm khắp cả toàn cầu cao cấp nhất chuyên gia, thế nhưng bọn họ đều bó tay toàn tập."

Lý Mục Đình nhìn Đỗ Phong, có chút thâm trầm nói rằng :

"Từ Cẩm còn có thể sống thêm ba năm, ta sẽ thỏa mãn nàng tất cả nguyện vọng, dù cho nàng yêu thích người không phải ta, thế nhưng, ta không cho phép nàng chịu đến một chút xúi thương tổn, hi vọng người có thể rõ ràng, nếu để cho ta biết có người thương tổn nàng, ta nghĩ, hẳn sẽ hối hận đi tới phía trên thế giới này."

Đỗ Phong ha ha nở nụ cười, nhìn đối phương cân nhắc nói rằng :

"Người đây là đang uy hiếp ta?"

"Nếu như người lý giải vì là uy hiếp, vậy thì là uy hiếp, người cảm thấy, ta có tư cách này uy hiếp người sao?"

Đỗ Phong ngẩn ngơ, nở nụ cười khô.

Người này, cũng thật là tự yêu mình a.

Có điều, Đỗ Phong lại sao vậy khả năng là một bị người uy hiếp người?

Lý Mục Đình nói câu nói này thời điểm, thập phần tự nhiên, thậm chí tựa hồ cũng không cần suy nghĩ nhiều một hồi.

"Người có thể thử một chút xem, thế nhưng ta không bảo đảm hậu quả."

Đỗ Phong nói xong, quay về Lý Mục Đình gật gù, xoay người rời đi.

Sớm biết là Lý Mục Đình, hẳn thật sự thì sẽ không đến.

Dù sao, hẳn đối với Bắc Sơn tính toán người lớn, hiện tại hãy cùng Lý Mục Đình đối đầu, quá không lý trí.

Đương nhiên, nếu như Lý Mục Đình muốn tìm hắn để gây sự, như vậy, hẳn cũng không ngại dùng một ít thủ đoạn.

Tuy rằng không biết giết hắn, khống chế sự sống chết của hắn, cho mình sử dụng, này vẫn là có thể.

Đỗ Phong cũng không cảm thấy, Lý Mục Đình chính là thật sự sâu không lường được.

Ngay ở Đỗ Phong xoay người, mới vừa đi rồi hai bước, Lý Mục Đình ở hắn phía sau từ tốn nói :

"Thích uống trà sao?"

Đỗ Phong sửng sốt, quay đầu nhìn hắn, cười nói :

"Ta chỉ uống đại hồng bào, hơn nữa là Đông Nam cái kia sáu thân cây hái xuống."

Lý Mục Đình sắc mặt, rốt cục thay đổi.

Đông Nam sáu cây trên đại hồng bào, hàng năm chỉ có không tới năm mươi kg, chuyên cung bên trong trong kinh thành, chỉ có cái kia trong truyền thuyết tam đại gia tộc mới có tư cách phân phối, tuyệt đối sẽ không chảy ra nội thành một hai lá trà.

Ánh mắt của hắn nghiêm nghị nhìn Đỗ Phong, sau đó làm một cái thủ hiệu mời.

Đỗ Phong gật gù, theo hắn đi tới bàn làm việc một góc.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 17: Diễn một tuồng kịch

Lý Mục Đình đưa tay ở trên vách tường ấn xuống một cái, rất nhanh, trên vách tường vô thanh vô tức trượt ra tới một người thấp bé bàn trà, còn có hai cái bồ đoàn.

"Mời ngồi!"

Đỗ Phong không chút khách khí, đặt mông ngồi xuống.

Lý Mục Đình bắt đầu pha trà, Đỗ Phong liền ở một bên nhìn.

Nấu nước, tuyển trà, chất lọc, pha, Lý Mục Đình làm được cẩn thận tỉ mỉ.

Hắn đem pha nước trà ngon rót vào trong chén nhỏ, làm một cái thủ hiệu mời.

Đỗ Phong bung lên đến trước tiên nghe thấy một hồi, sau đó uống một hớp cạn, không hề chú ý đó là sôi trào nước trà.

Lý Mục Đình sắc mặt, lại là biến đổi.

"Trà ngon!"

Lý Mục Đình theo dõi hắn :

"Hảo công phu!"

"Đa tạ khuếch đại!"

"Hà tất khách khí!"

Lý Mục Đình cũng bung lên trước mặt chén trà, ngửi một cái, sau đó cũng uống một hớp cạn, lúc này mới nói thật :

"Loại người như ngươi, là không nên ra hiện tại Bắc Sơn, chẳng lẽ, là nội thành một vị đại lão, muốn đối với Bắc Sơn động thủ?"

Đều là người thông minh, Lý Mục Đình đặc biệt là thông minh, câu nói đầu tiên nói đến điểm mấu chốt trên.

Đỗ Phong nhưng nhìn hắn, sau đó thần bí nở nụ cười, tự mình nâng chung trà lên, nhẹ nhàng rót cho mình một chén, âm thanh thấp đến mức chỉ có hai người bọn họ nghe được.

"Ta xác thực đến từ chính nội thành, thế nhưng, không phải có người muốn đối với Bắc Sơn động thủ, mà là ta muốn đối nội thành người nào đó động thủ."

Lý Mục Đình sắc mặt, rốt cục triệt để thay đổi.

Hắn khiếp sợ nhìn Đỗ Phong, thậm chí quên che giấu chính mình thất thố.

"Ngươi . . . Đến tột cùng là cái gì người?"

Đỗ Phong không thèm nhìn hắn, nhẹ nhàng phun ra một câu nói, nhưng dường như sấm nổ :

"Giúp ta, trong vòng một năm, phụng dưỡng Bắc Lý gia xưng tôn."

Lý Mục Đình trên tay chén trà, theo tiếng mà nát.

Này một bộ đầy đủ trà cụ, là Minh triều Thành Hóa hướng Thanh Hoa, chỉ cần này một cái to bằng trứng gà tiểu chén trà, giá trị chỉ ít là một chiếc Ferrari.

Hơn nữa một bộ đầy đủ Thanh Hoa trà cụ nát một con, vậy thì không hoàn mỹ.

Lý Mục Đình trong mắt, cũng chỉ có kính hãi.

Hắn nhìn chòng chọc vào Đỗ Phong, Đỗ Phong nhưng bình chân như vại uống trà, căn bản không có nửa điểm phản ứng.

"Người không sợ ta xoay người liền bán đứng người?"

Rốt cục, Lý Mục Đình nửa ngày lúc này mới phun ra như thế một câu nói.

Đỗ Phong nhưng hi hi nở nụ cười, lại như là đùa giỡn như thế, nhìn hắn nháy mắt :

"Ồ người bán ta trước, Lý gia e sợ cũng không người nào có thể sống được hạ xuống."

Lúc nói chuyện, Đỗ Phong trên tay chén trà, đột nhiên sôi vọt lên.

Lý Mục Đình cả người run lên, chết nhìn chòng chọc chén trà kia, khô khốc nuốt nước miếng một cái :

"Cổ Vỡ Giã?"

"Nửa bước cổ vỡ mà thôi, nhưng sắp rồi! Ha ha, chưa từng thấy như thế tuổi trẻ Cổ Vỡ Giã chứ? Chớ khen ta, ta sẽ tự hào."

Lý Mục Đình đột nhiên cười khò một tiếng, cúi đầu chịu thua :

"Người là đại gia, xin lỗi, ta thu hồi trước, thế nhưng ta thỉnh cầu người, không nên thương tổn Từ Cẩm, ta sẽ không đem gia tộc vận mệnh quán vào người hứa hẹn trên, thế nhưng ta cũng bảo đảm, sẽ không tiết lộ thân phận của người, chúng ta coi như chưa từng thấy."

Đỗ Phong cười ha ha, trong ánh mắt nhưng là một mảnh thất vọng :

"Lâm Cửu Thành đối với người đánh giá là sâu không lường được, thế nhưng ta xem, người cũng có điều chính là chỉ có dã tâm mà thôi."

Lý Mục Đình lông mày thấp xuống, từ tốn nói :

"Ta Lý gia vốn là Bắc Sơn tứ đại gia tộc đứng đầu, có ta ở, tương lai năm mươi năm, Lý gia địa vị, không người nào có thể lay động, người hứa hẹn, vốn là một câu nói suông, ta hà tất đem tốt đẹp gia tộc, quán vào người này một chiếc tự thân khó bảo toàn phá trên thuyền?"

Đỗ Phong nhìn Lý Mục Đình gật gật đầu, hắn đối với Lý Mục Đình phản ứng, không chút nào cảm thấy bất ngờ.

Đôi làm là hắn, hắn cũng sẽ như thế tuyến.

"Ta có hai câu, người có thể cân nhắc!"

Lý Mục Đình nhìn hắn, ra hiệu hắn nói tiếp.

"Thứ nhất, Tần lão sư bệnh, ta có chừng bảy phần nắm chữa khỏi!"

Lý Mục Đình trên mặt, bắp thịt nhỏ bé không thể nhận ra run nhúc nhích một chút, thế nhưng hắn không lên tiếng.

Đỗ Phong biết cái điều kiện này, không đủ để đánh động hắn, sau đó nhàn nhạt nói ra câu nói thứ hai.

"Nam nhi tốt, phải vào kinh!"

Lý Mục Đình trong ánh mắt, đột nhiên bắn ra hai đạo dọa người ánh sáng lạnh.

Sắc mặt của hắn ở gần gần mười giây đồng hồ bên trong, biến hóa ba lần.

Rốt cục, hắn khôi phục lại trước ôn văn nhĩ nhĩ, một cặp kính mắt, đem trên người hắn tất cả phong mang đều ẩn giấu lên.

"Nói thật hay, ta cần cân nhắc, người cũng cần vì ta làm một chuyện."

Lần này đến phiên Đỗ Phong không nói lời nào, hắn nhìn đối phương, chờ đợi hắn lời kế tiếp.

"Ta muốn giết một người, ta sẽ cho người tư liệu, cho người thời gian mười ngày, nếu như trong vòng mười ngày, người này chết rồi, chúng ta liền liên thủ, nếu như hắn không chết, như vậy, liền ngày hôm nay cái gì đều không phát sinh."

Đỗ Phong ánh mắt lóe lên một cái, gật gật đầu, ra hiệu hắn tiếp tục.

Lý Mục Đình có chút quái lạ nở nụ cười :

"Người không cảm thấy, như người vậy đến một chuyện, lại lông tóc không tổn hại đi ra ngoài, người khác sẽ hoài nghi cái gì? Chúng ta có muốn hay không diễn một tuồng kịch?"

Đỗ Phong cười ha ha, đột nhiên nhanh như tia chớp xáng một bạt tai.

Đừng! !

Tiếng đàn im bật đi.

Lý Mục Đình cũng không có khách khí, vung tay lên, âm trà liền mạnh mẽ nện ở Đỗ Phong trên đầu, sau đó hắn đột nhiên nhảy lên đến gào thét :

"Ngông cuồng! Người đến! !"

Trên vách tường, ba đạo cửa ngầm đồng thời mở ra, hơn mười cây lao binh thường tráng hán, ở một người trung niên dẫn dắt đi, vọt ra.

"Không được!"

Tần Tử Cẩm sợ đến hoa dung thất sắc, nhanh chóng đánh tới :

"Lý đại ca, không muốn, các người. . . Các người đang làm gì mà?"

Đỗ Phong ánh mắt, ở mang đội người trung niên kia trên người sâu sắc liếc mắt nhìn, đối với Lý gia thực lực, lại có một nhận thức.

Cái kia cái người đàn ông trung niên vóc người cũng không làm sao cao to rắn chắc, thế nhưng cả người nhưng mang theo một luồng so với sắc bén không trừ khí tức.

Người khác không cảm giác được, Đỗ Phong nhưng có thể cảm giác được cái kia cổ hơi thở hết sức nguy hiểm.

Lý Mục Đình trên lỗ mũi cái kia giá trị một chiếc xe Bentley kính mắt, đã sớm đứt đoạn mắt, anh tuấn trên mặt, một đỏ tươi máu tay, nhìn thấy mà giật mình.

Đỗ Phong cũng không tốt hơn chỗ nào, cả người đã biến thành ướt sũng, lá trà hồ đầy một mặt.

Tần Tử Cẩm vạn vạn không nghĩ tới, sự tình sẽ biến thành như vậy, nàng trong lòng quả thực hối hận chết rồi.

"Lý đại ca. . . !"

Lý Mục Đình nhìn nàng thời điểm, ánh mắt trở nên ôn nhu lên, sau đó hắn từ tốn nói :

"Luu ca, đem cái tên này đuổi ra ngoài!"

Người đàn ông trung niên kinh ngạc xem Lý Mục Đình, âm thanh có chút khàn khàn :

"Thiếu gia. . . !"

Lý Mục Đình có chút căm ghét phát tay một cái :

"Tiền khách!"

Luu ca không dám vì phạm thiếu gia ý tứ, nhìn chằm chằm Đỗ Phong ánh mắt như điện :

"Xin mời!"

Đỗ Phong nhưng cạc cạc nở nụ cười, đưa tay mạnh mẽ quăng một hồi trên người lá trà, quay về Tần Tử Cẩm làm một mặt quỷ :

"Từ Cẩm a, ta ở dưới lầu chờ người nha."

Nói xong, hắn xoay người nghênh ngang rời đi.

Người đàn ông trung niên Luu ca lập tức như hình với bóng, đi theo.

Còn lại bảo tiêu lại như là đến thời điểm như thế, rất nhanh sẽ biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tần Tử Cẩm đều sợ đến sắp khóc, nàng nhìn Lý Mục Đình, nước mắt vẫn ở viền mắt bên trong đảo quanh.

"Được rồi!"

Lý Mục Đình ôn nhu nhìn nàng, cười khổ nói :

"Ta sẽ không làm khó hắn, Từ Cẩm a, người thực sự là. . . Ha ha, cái tên này, rất thú vị, lại dám đánh ta, có điều ta ngày hôm nay rất cao hứng."

Tần Tử Cầm cho rằng Lý Mục Đình bị Đỗ Phong một cái tát phiến choáng váng.

"Người. . . Người cao hứng cái gì?"

Lý Mục Đình đột nhiên ngửa đầu một trận cười to, tiếng cười rung động, tràn ngập toàn bộ không gian.

Tốt một câu nam nhi tốt làm vào kinh.

Cái tên này, cũng thật là chính mình tri kỷ a.

[. .]

-----Câu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Chấn động Bắc Sơn

Ngồi ở phá Jetta trên xe đời hơn nửa canh giờ, Tần Tử Cầm mở cửa xe ra.

Nàng một mặt lo lắng nhìn Đỗ Phong, thân thiết đưa tay đi mò trán của hắn :

"Đồ đại ca, người không sao chứ? Các người đến cùng tại sao động thủ a?"

Đỗ Phong đương nhiên không thể nói là diễn kịch, hắn hi hi nở nụ cười, một phát bắt được Tần Tử Cầm tay nhỏ, bắt động thanh sắc xoa nhẹ một cái.

Tần Tử Cầm trên mặt nhất thời đỏ bừng, vội vã rút ra, cúi đầu một bộ bị kinh sợ đáng đáp.

"Được rồi, thật không có chuyện gì rồi, tên kia uy hiếp ta, nhường ta cách người xa một chút, sau đó ta hãy cùng hắn ầm ĩ vài câu, hắn lại uy hiếp muốn động thủ đánh ta, hừ, ta là có thể chịu thiệt người sao? Tự nhiên là động thủ trước, kết quả, ta đánh hắn một bạt tai, hắn tạt ta một bình, xem như là huề nhau."

Tần Tử Cầm lại là đầy bụng ưu sầu, cũng không nhịn được xì một tiếng bật cười, lập tức nàng lại đầy mặt sầu dung nói rằng :

"Đồ đại ca, người biết hắn là ai sao? Người hiện tại a. . . Ai, người mới đến hai ngày, cũng sắp đem Bắc Sơn đắc tội xong"

Đỗ Phong một mặt căng thẳng, nhìn Tần lão sư :

"Ai vậy? Cái tên này rất trâu bò sao? Hừ, ta xem cũng chính là trang giả vờ giả vịt, không có chuyện gì, đánh rồi thì thôi chứ, lẽ nào hắn còn có thể tìm ta tính sổ?"

Tần Tử Cầm thăm thẳm thở dài một tiếng, cúi đầu nói rằng :

"Đều là ta sai, ngày hôm nay liền không nên nhường người đến giả mạo bạn trai ta, ai, ngược lại sau này có ta ở, hắn cũng sẽ không đối với người làm sao."

Đỗ Phong trong lòng không khỏi một trận buồn cười.

Nha đầu này, tâm địa đúng là tốt.

Tần Tử Cầm lại nghiêm túc cẩn thận đánh giá một phen Đỗ Phong, nhìn thấy hắn chính là trên trán có thêm một cái túi lớn ở ngoài, những nơi khác cũng không có bị thương, lúc này mới hơi yên tâm.

"Tần lão sư a, cái tên này đến cùng là ai vậy?"

Tần Tử Cầm suy nghĩ một chút, thấp giọng nói rằng :

"Hắn là Lý gia người thừa kế, Lý Mục Đình!"

"Lý Mục Đình? Danh tự này đúng là êm tai, cũng vền vẹn là so với ta khó nghe một chút, Lý gia, cái nào Lý gia? Rất trâu bò sao?"

Tần Tử Cẩm nhìn Đỗ Phong một chút, cúi đầu ủ rũ nói rằng :

"Tự nhiên là cái kia Lý gia."

Đỗ Phong nhất thời gương mặt đều sộ đến bất mãn, hần kinh hải cực kỳ nhìn Tần Tử Cẩm, nói lấp bắp :

"Không. . . Không phải chứ?"

Tần Tử Cẩm rõ ràng từ trong mắt hắn nhìn thấy một tia treu tức, vừa buồn cười vừa tức giận :

"Đừng nghịch, đi thôi, ai, nói chung. . . Có ta ở, không có chuyện gì."

Đỗ Phong cười hi hi, phát động ô tô, nghênh ngang rời đi.

Không biết tin tức là sao vậy tiết lộ, nói chung, Tần Tử Cẩm mang theo Đỗ Phong đi gặp Lý Mục Đình, sau đó hai người ở Lý Mục Đình văn phòng ra tay đánh nhau, Lý Mục Đình bị Đỗ Phong đập một bạt tai, chuyện này liền như thế truyền ra ngoài.

Toàn bộ Bắc Sơn thượng tầng xã hội chấn động, thế hệ trước hơi giật mình nhưng bất động thanh sắc, thế nhưng trẻ tuổi tập thể vỡ tổ.

Cái này họ Đỗ gia hóa, đến cùng là thần thánh phương nào?

Vừa tới Bắc Sơn có điều ba ngày, liền giẫm ba cái hào môn đại thiếu, đặc biệt là Lý Mục Đình, đó là tứ đại công tử đứng đầu a.

Tứ đại công tử chia làm hai phái, cái khác ba người một phái, Lý Mục Đình một người một phái.

Loại này trâu bò nhân vật, lại bị đập bạt tai.

Trời ạ.

Hơn nữa còn có bát quái tin tức truyền ra, Tần gia vị kia Tần Tử Cẩm, đối với Đỗ Phong gặp mặt đã yêu, sau đó đây mới là này một hồi kinh thiên tin tức nguyên nhân.

Toàn bộ Bắc Sơn người nào không biết, Lý Mục Đình đối với Tần Tử Cẩm ái mộ rất nhiều, ai dám chia sẻ?

Lý Mục Đình tức giận bên dưới truyền lời xuống, cái này họ Đỗ ai cũng không được lộn xộn tay, hắn muốn đích thân động thủ.

Lần này, tất cả mọi người đều đem Đỗ Phong xem là người chết.

Chợ tới Diệp Chi Ngang, Chu Văn Hàn, Lâm gia còn có thể chống đỡ, thế nhưng, chợ tới Lý gia, Lâm gia ở nguyên lão hội mười ba cái ghế ở cuối cùng, mà Lý gia, vẫn chiếm lấy nguyên lão hội hội trưởng ghế.

Trong khoảng thời gian ngắn, nguyên bản liền không nhiều Thái Bình Bắc Sơn, gió nổi mây vần.

Đem Tần Tử Cẩm đuổi về Bắc Sơn đại học sau khi, Đỗ Phong mới vừa trở lại lưng chừng núi biệt thự, liền nhận được Lâm Cửu Thành điện thoại.

Lão Hồ Ly ở đầu bên kia điện thoại có chút tức đến nổ phổi :

"Tiểu tử, ngươi là không phải quá có thể gây sự? Ngươi làm sao liền chợ tới Lý Mục Đình? Ngươi thực sự là. . . Ai!"

Đỗ Phong nhưng dừng dung như không :

"Lý Mục Đình rất lợi hại phải không? Ta xem cũng là như vậy mà, lão gia hoá, ngươi rất sợ sệt hắn?"

Lâm Cửu Thành tức giận đến ở đầu bên kia điện thoại muốn há mồm chửi má nó :

"Không phải vấn đề sợ hay không, là có đáng giá hay không vấn đề! Ngươi làm sao liền đi chợ giận hắn đây? Ngươi lại còn. . . Các loại, ngươi làm sao hãy cùng Tần gia tiểu nữ từ kia làm đến đồng thời? Lúc này mới ba ngày a, ngươi tên khốn này, ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì?"

Đỗ Phong cười không nói, ngồi đợi Lão Hồ Ly tức giận.

"Ngươi đúng là nói chuyện a? Ngươi người câm? Ngươi tức chết lão tử! Ngươi. . . Ai. . . Ngươi. . . Đỗ Phong, ta lời nói thật nói với ngươi, Tần Tử Cẩm đứa bé kia, thân thể có bệnh, không sống hơn ba mươi tuổi, Tần gia đều coi nàng là bảo như thế sùng, nàng muốn làm cái gì, ai cũng theo nàng, thế nhưng, ngươi không nên đi chợ giận nàng a."

Đỗ Phong hơi không kiên nhẫn, hừ một tiếng :

"Lão Lâm, không có chuyện gì ta cúp điện thoại!"

Lâm Cửu Thành suốt chút nữa không đem điện thoại bóp nát, thế nhưng hắn là cỡ nào Lão Hồ Ly, đột nhiên một cái giật mình :

"Không đúng, người nói chuyện khẩu khí không đúng, ta nghĩ nghĩ . . Tê. . . Tiểu tử, người không biết. . .!"

Đỗ Phong trực tiếp cúp điện thoại, đem đầu bên kia điện thoại Lâm Cửu Thành tức giận đến một cái liền đem điện thoại đập phá.

Bên cạnh hắn đứng một cái người đàn ông trung niên, cả người lộ ra xóc vác khí tức.

"Lão bản, Đỗ thiếu là ý gì?"

Lâm Cửu Thành nheo lại mắt chữ, chậm rãi khoát tay áo một cái, đến nửa ngày, hắn mới thần nhiên nói :

"Tiểu Đồng a, chuyện này, coi như không phát sinh, mặc kệ."

Đồng gia là Lâm Cửu Thành bên người tâm phúc, Lâm gia một tay nuôi lớn cô nhi, Lâm Cửu Thành sự tình, hắn hầu như toàn bộ biết.

"Ta cũng không phải lo lắng Đỗ thiếu, vạn nhất hắn bị trêu chọc mao, hắn đúng là không có chuyện gì, thế nhưng ngài cùng tiểu thư. . .!"

"Yên tâm, ta tự có chừng mực."

Bên này, Đỗ Phong mới vừa treo Lâm Cửu Thành điện thoại, Lâm Á Nam điện thoại lại đánh tới.

Đỗ Phong cũng lười tiếp, trực tiếp treo.

Thế nhưng Lâm tổng cái kia tính khí, điện thoại đánh không để yên không còn.

Đỗ Phong thực sự không thể tả quấy nhiễu, nhận nghe điện thoại.

"Đại tiểu thư. . .!"

"Đỗ Phong, người tên khốn kiếp này, người. . . Người ở đâu?"

"Ở nhà!"

"Người chờ, lão nương lập tức trở lại tìm người, người. . . Người lại dám đánh Lý Mục Đình, người thực sự là. . . Quá hắn mẹ soái!"

Đỗ Phong dở khóc dở cười :

"Lâm tổng, người chú ý một chút hình tượng, tốt xấu người cũng là Lâm thị tập đoàn tổng giám đốc."

Lý Á Nam ở đầu bên kia điện thoại cười đến không có tim không có phổi :

"Rất hình tượng, ba ngày sau khi lão nương mang theo người dự hộp ngọc thạch đánh giá biết, đến thời điểm, hừ hừ, người hướng về lão nương bên người vừa đứng, cái kia nhiều uy phong? Đánh Lý Mục Đình ngu nhân, có điều chính là lão nương một tiểu trợ lý mà thôi."

Đỗ Phong tức giận đến trực tiếp cúp điện thoại.

Cô nàng này nhì, nguyên lai đánh chính là ý đồ này.

Người cũng không biết quan tâm một hồi, người này người phụ tá có thể hay không bị người băm thành tám mảnh.

Đỗ Phong cũng không nhịn được cười khổ một tiếng.

Cái này Lý Mục Đình, đã tâm vẫn đúng là lớn, có điều, có dã tâm là tốt rồi, chỉ sợ hắn vô dụng vô cầu, đó mới khó làm.

Có điều này một tuồng kịch, là không phải xướng đến có chút đại a?

Đỗ Phong cũng rất khâm phục người này, thủ đoạn thật không phải xây.

Hai người mặt ngoài làm lộn tung lên, thế nhưng trong bóng tối hợp tác, những kia đối với Lý gia có địch ý người, dĩ nhiên là sẽ tìm tới chính mình, vào lúc ấy, bên trong ở ngoài giáp công, Bắc Sơn e sợ đều dùng không được một năm, liền có thể rơi vào Lý gia trong tay.

Mà chính mình dùng không được một năm, liền có thể đột phá cuối cùng cái kia một điểm cản trở, thành là chân chính Cổ Võ Giả.

Vào lúc ấy. . . !

Đỗ Phong trong mắt, máu tanh lóe lên một cái rồi biến mất.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Binh Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tên kia là ai?

Sáng ngày thứ hai, Đỗ Phong là bị Lâm tổng tiếng gõ cửa đánh thức.

"Đỗ Phong, nên rời giường, ngơ cái này cái gì trợ lý? Còn già hơn bản bắt chuyện ngơ rời giường? Nhanh lên một chút lăn xuống đến."

Chiều hôm qua, Lâm tổng hấp tấp vọt tới trong nhà, còn kém không biến thành cây túi gấu treo ở Đỗ Phong trên người, muốn biết hán cùng Lý Mục Đình động thủ tin tức.

Đỗ Phong đương nhiên không nói thật, dăm ba câu lừa gạt qua.

Lâm tổng có thể không phải như vậy dễ gạt gẫm, một cú điện thoại lại đánh tới Tần Tử Cẩm nơi đó, hai người thì thăm bảo hai giờ điện thoại cháo, bảo đến Đỗ Phong mặt đều đen.

Cũng may Lâm tổng cũng không lại quán quít lấy hỏi hết đông tới tây, Đỗ Phong mừng rỡ thanh tĩnh.

Buổi tối Lâm tổng hiếm thấy hào phóng một lần, lại xuống bếp làm một bữa ăn tối thịnh soạn, này ngược lại là nhường Đỗ Phong nhìn với cặp mắt khác xưa.

Cô nàng này nhi cái kia tính tình nóng nảy, lại còn có thể xuống bếp, thực sự là không thể nhìn mặt mà bắt hình dong, Mimi không thể tay nhỏ lượng.

Đỗ Phong bình thường đều muốn ngủ tới khi mười giờ mới có thể rời giường, có điều có việc hán cũng có thể ba ngày ba đêm không ngủ.

Ngủ, là hán tu luyện phương thức bí mật.

Chờ đến hán tắm xong mặc quần áo từ tể xuống lầu, Lâm Á Nam lại làm điểm tâm, trứng chần rán Bôi Căn, còn có hai chén ẩm áp sữa tươi.

Đỗ Phong trong lúc lơ đãng ánh mắt xẹt qua Lâm tổng cái kia phình bộ ngực, tâm nói chẳng lẽ là mới vừa bỏ ra đến?

Ăn xong bữa sáng, Lâm tổng chiếc chìa khóa xe hướng về Đỗ Phong trước mặt ném đi :

"Bắt đầu từ hôm nay, ngơ sẽ chính thức trở thành tài xế của ta kiêm đặc biệt trợ lý, ày, lái xe đi."

Đỗ Phong nhìn một chút trên tay chìa khoá, không còn là cái kia chiếc Mercedes chạy chậm, mà là một chiếc Bentley xe việt đã chìa khoá.

"Cái kia Lâm tổng a, có thể hay không thương lượng một chút, đặc biệt trợ lý ta liền cầm cố, tài xế vẫn là quên đi, ta kỹ thuật không tốt."

"Lập tức đi, lập tức đi, đoàn viên đi. . . Lái xe!"

Đỗ Phong không thể làm gì khác hơn là bé ngoan đi vào khuôn phép.

Dọc theo đường đi hai người nói chêm chọc cười, đầu vô mồm không ngừng, lạc thú vô cùng.

Đến công ty, Đỗ Phong đem dừng xe ở Lâm thị tập đoàn phía trước chuyên dụng bãi đậu xe, Lâm tổng cũng không xuống xe :

"Mở cửa xe hầu hạ!"

Đỗ Phong tức thật đấy, suýt chút nữa lại như bò gánh.

Mẹ, xem ở sáng sớm uống người hai cái sữa phần trên, ta nhẩn!

Xuống xe đi tới mở cửa xe, Lâm tổng lại một mặt cao quý duỗi ra một cái tay, khoát lên Đỗ Phong trên tay, ung dung hạ xuống, nữ vương phạm nhi mười phần.

Đỗ Phong đi theo nàng phía sau, ánh mắt liền không hề rời đi qua cái kia tròn trịa cái mông.

Lâm tổng trước lời hậu kiều, Dương Liễu eo nhỏ, ngày hôm nay nàng xuyên mặc đồ chức nghiệp cực kỳ thiếp thân, tôn lên cho nàng mông đẹp lại như là cối xay, nhìn ra Đỗ Phong âm thầm nuốt vài khẩu ngụm nước.

"Ai, ngực rất nhiều tội, mông lớn nên mò a!"

"Người . . . Nói cái gì?"

Lâm tổng lại là cái Thuận Phong Nhĩ, Đỗ Phong lăm bắm một câu, nàng tựa hồ nghe đến.

Đỗ Phong sợ đến một cái giật mình :

"Lâm tổng, ta nói, ngày hôm nay Thái Dương thật lớn A ha ha ha."

"Câm miệng! Theo ta đi vào."

Lâm tổng lạnh lùng lườm hần một cái, mang theo Đỗ Phong đi vào Lâm thị tập đoàn tổng bộ nhà lớn.

Lâm thị tập đoàn tổng bộ là một trảng ba mươi tám tầng nhà lớn, vị trí Bắc Sơn chủ yếu nhất phồn hoa đoạn đường, cùng ngày hôm qua Lý gia cái kia trảng không tên nhà lớn, lại cách xa nhau không xa.

Thế nhưng từ nhà lớn thể tích, tạo hình, độ cao tới nói, Lâm thị tập đoàn tổng bộ, so với Lý gia cái kia building, còn kém không chỉ là một cấp bậc.

Đương nhiên, Lâm thị tập đoàn hiện tại tài sản gần như hơn một nghìn ức hoa tệ, tuyệt đối cũng là tiếng tăm lừng lẫy.

Lâm tổng văn phòng ở tầng chóp, hơn nữa toàn bộ ba mươi tám tầng đều là thuộc về nàng một người.

Ba mươi tám tầng có phòng làm việc của nàng, còn có chủ tịch văn phòng, phòng họp, nhiều chức năng thánh, thư ký nơi các loại.

Lâm Cửu Thành cái này chủ tịch đã không quản sự, Lâm Á Nam chính là trong công ty to lớn nhất người kia.

Mà ba mươi bảy tầng, là Lâm thị tập đoàn hết thảy cao quản chỗ làm việc.

Từ ba mươi ba đến ba mươi sáu tầng, nhưng là công ty trung tầng cán bộ.

Đỗ Phong cũng đại khái biết một chút Lâm thị tập đoàn dàn giáo, đối với Lâm Á Nam kỳ thực hết sức khâm phục.

Một hai mươi sáu tuổi nữ tử, không chế như thế năm 1 cái thương mại Đế Quốc, lại còn có thể phát triển không ngừng, không thể không nói, bản lãnh của nàng, thực sự là không giống Tiểu Khả.

Tuy rằng có Lâm Cửu Thành ở sau lưng, thế nhưng, trong công ty hết thảy sự vụ người quyết định, nhưng là nàng.

Ngồi trên chuyên dụng thang máy, đi tới ba mươi bảy tầng, cửa thang máy đã có người ở nghênh tiếp nàng.

"Lâm tổng, ngài đã tới? Ta đã truyền đạt xuống!"

Nói chuyện chính là một cái vóc người cùng Lâm Á Nam tương đương, dung mạo hơi kém một chút mỹ nữ, gọi Từ Thanh Thanh, là Lâm tổng bên người thứ nhất đại bí, là Lâm tổng từ Wall Street lương cao đào trở về.

Lâm Á Nam một mặt lạnh lùng, hồ hững gật đầu :

"Thanh Thanh, đây là Đỗ Phong, ta tân nhiệm trợ lý đặc biệt, Đỗ Phong, đây là thư ký của ta Từ Thanh Thanh, các người sau này có thể thân cận nhiều hơn!"

Đỗ Phong cười híp mắt lấy tay đưa tới :

"Ha ha, Từ thư ký, may gặp may gặp!"

Từ Thanh Thanh đưa tay nhẹ nhàng nắm chặt, sau đó bất động thanh sắc giật đi ra ngoài, thái độ đúng mực :

"Hoan nghênh Đỗ trợ lý, Lâm tổng, mời tới bên này."

Lâm tổng mang theo hai người, từ ba mươi bảy tầng chọc tới, sau đó từ trên thang lầu ba mươi tám tầng

"Oa, là cái anh chàng đẹp trai a! Thật là đẹp trai a."

Bọn họ vừa mới đi tới, ba mươi bảy tầng thư ký khu làm việc, một đám mỹ nữ liền vây lại.

"Tên kia là ai vậy?"

"Cất, người liền hấn cũng không nhận ra? Đó là Lâm tổng đặc biệt trợ lý!"

"Chẳng lẽ người còn nhận thức? Thực sự là thiên đại tin tức a, Lâm tổng lại tìm một người đàn ông làm trợ lý đặc biệt, chẳng lẽ, người đàn ông này. . . !"

"Xuyết, nhỏ giọng một chút, nếu như bị Lâm tổng nghe được, người liền thăm, người nào không biết, Lâm tổng đối với nam nhân không có hứng thú a."

"Người có thể không nên nói lung tung. Lâm tổng không phải đối với nam nhân không có hứng thú, có người nói rằng là xem thường những công tử ca kia đây!"

"Cũng là, Lâm tổng tuổi còn trẻ liền nắm giữ như thế năm 1 cái tập đoàn công ty, bình thường nam nhân nàng sao vậy để ý đây, cũng chính là tứ đại công tử có thể xứng với nàng đi."

"Trần phó tổng có thể vẫn yêu thăm Lâm tổng đây!"

"Lần này, có trò hay xem rồi!"

"Được rồi, các người có còn muốn hay không làm? Câm miệng đi!"

Đỗ Phong lỗ tai có thể nghe được ngoài trăm thước con ruồi phi, tuy rằng bò đến ba mươi tám tầng, phía dưới nghị luận hấn vẫn như cũ nghe được rõ rõ ràng ràng.

Khóe miệng của hấn dần dần hiện lên một tia ý cười nhàn nhạt, có vẻ cao thâm khó dò.

Cái này Trần phó tổng, đến tốt cùng là là ai cơ chứ?

Lâm Á Nam mang theo Đỗ Phong cùng Từ Thanh Thanh trực tiếp đi vào phòng họp, bên trong đã ngồi đầy người.

Đỗ Phong liếc mắt nhìn, đầy đủ hơn ba mươi người, trong đó phần lớn là hơn ba mươi tuổi đến hơn năm mươi nam nhân, còn lại toàn bộ là trung niên nữ nhân.

Lâm gia liền một Lâm thị tập đoàn, không giống nguyên lão hội bên trong gia tộc của hấn, gia tộc sản nghiệp đều phân tách trở thành rất nhiều tập đoàn công ty, vì lẽ đó đơn từ quy mô tới nói, Lâm thị tập đoàn, ở toàn bộ Bắc Sơn, đều xếp tiến vào ba vị trí đầu.

Đương nhiên, những gia tộc khác danh nghĩa công ty gộp lại, tài sản liền không phải Lâm thị tập đoàn có thể so sánh.

"Đại gia đều đến rồi?"

Lâm Á Nam trực tiếp ngồi vào phía trước nhất chủ vị, sau đó đối với Từ Thanh Thanh nói rằng :

"Từ thư ký, chuyển một cái băng, thả ở bên cạnh ta, Đỗ trợ lý, người ngồi xuống"

Nói xong sau khi, nàng trực tiếp nhìn quét mọi người, lạnh nhạt nói rằng :

"Mở hội!"

Ngồi ở hấn bên trái dưới thủ một hơn ba mươi tuổi nam nhân, ánh mắt lơ đãng quét Đỗ Phong một chút, trong ánh mắt né qua một tia đề phòng cùng châm chọc, sau đó rất nhanh thu hồi ánh mắt.

Đỗ Phong trong lòng cười lạnh.

Liền người, Trần phó tổng.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 20: Ở cùng một chỗ

Đỗ Phong ngồi ở Lâm Á Nam bên người, không khỏi âm thầm lấy làm kỳ.

Cũng chính là nửa giờ, Lâm tổng xử lý xong công ty tổng cộng hơn ba mươi hạng giao dịch, thậm chí trong đó một ít giao dịch, dăm ba câu liền chỉ điểm đến trong đó kể hồ.

Những này giao dịch chậm thì mấy cái ức, hơi một tí mười mấy ức vài tỷ, liền như thế ở trong tay nàng, tùy tùy tiện tiện hoàn thành.

Trong công ty một đám phó tổng, quản lý chi nhánh, trung tầng chủ quản, đều khúm núm, đằng hoàng.

"Được rồi!"

Lâm tổng thả tay xuống dưới tư liệu, kiều ngạo kiên trì ngực, nhìn quét tất cả mọi người một chút, trực tiếp nói :

"Hiện tại, ta có hai việc muốn tuyên bố, cái thứ nhất. . .!"

Nàng chỉ vào bên trái một hơn năm mươi tuổi nam nhân từ tốn nói :

"Chu tổng hiệp trợ phụ trách tổng bộ chức năng cơ cấu đã ba năm, cẩn trọng, thành tích đại gia rõ như ban ngày, vì lẽ đó, từ hôm nay trở đi, hấn chính thức tiếp quản tổng bộ, nghị định bổ nhiệm qua mấy Thiên đồng sự tình sẽ dưới phát."

Phía dưới tất cả mọi người đồng thời vỗ tay, Đỗ Phong cũng theo vỗ mấy lần, sự chú ý của hấn, trước sau đều ở cái kia Trần Văn Bản trên người.

Đúng như dự đoán, Trần Văn Bản ở cúi đầu thời điểm, ánh mắt lóe lên một tia nhàn nhạt sự phẫn nộ.

Cái kia Chu tổng đứng lên đến cười báo đáp vài câu, lại phát biểu hai câu cảm nghĩ, đơn giản là không ngừng cố gắng, cúc cung tận tụy loại hình.

"Chuyện thứ hai này mà, vậy chính là ta mời một vị tư nhân đặc biệt trợ lý, hấn đem phụ trách ta tất cả sinh hoạt hằng ngày, lúc ta không có mặt, các người công tác trên có bất cứ chuyện gì, cũng có thể hướng về hấn thông báo, sau đó hấn chuyển giao cho ta."

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, tất cả mọi người đều không bình tĩnh, đặc biệt là cái kia Trần Văn Bản.

"Cái gì? Đây vẫn là trợ lý đặc biệt sao?"

"Trời ạ, chuyện này quả thật chính là. . .!"

Trước lúc này, đại gia đều cho rằng, Lâm tổng chỉ là đơn giản tìm một đặc biệt trợ lý, hoặc là, người này là Lâm tổng yêu thích nam nhân, Lâm tổng muốn ở công ty sắp xếp một vị trí cho hấn.

Phụ trách sinh hoạt hằng ngày thì thôi, đây là các người việc tư, thế nhưng công tác trên bất cứ chuyện gì, cũng có thể hướng về hấn thông báo, chuyện này quả thật chính là đùa giỡn.

Này đủ để cho thấy, Lâm tổng đối với cái này trợ lý đặc biệt coi trọng trình độ, thậm chí hoàn toàn chính là muốn buông tay mặc kệ công ty ý tứ a.

Này xem là cái gì? To lớn công ty, tùy tùy tiện tiện liền giao cho cái này tùy tùy tiện tiện nhô ra trợ lý đặc biệt?

"Hiện tại, Đỗ trợ lý, người cùng đại gia nói vài câu đi."

Ánh mắt của mọi người, nhất thời liền tập trung ở Đỗ Phong trên người.

Đỗ Phong cũng há hốc mồm.

Hấn nhìn Lâm Á Nam thời điểm, rõ ràng từ Lâm Á Nam trong ánh mắt, ngửi được một tia giả dối khí tức.

Này chết tiệt nữ nhi, đây là muốn đem mình gác ở trên đồng lửa khảo a.

Chuyện này quả thật là hồ đồ mà.

"Chào mọi người, ta tên Đỗ Phong, xin mời nhiều chăm sóc."

Lâm Á Nam đem tất cả mọi người phản ứng đều thu vào đáy mắt, cười nhạt, quay đầu quay về Chu tổng nói rằng :

"Chu tổng, Đỗ trợ lý là Wall Street người có quyền, liên Cambridge, Harvard lương cao mời hẳn giảng bài, có thể trở thành là ta trợ lý đặc biệt, là ta vinh hạnh, càng là công ty chúng ta vinh quang."

Đỗ Phong trong lòng lại là một trận co giật.

Wall Street người có quyền. . . !

Trần Văn Bản vào lúc này hoàn toàn thất thố, hần chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, hai mắt tất cả đều là cực kỳ ánh mắt phức tạp.

Trừ mấy cái lớn tuổi một điểm phó tổng ở ngoài, tất cả những người khác người, trong lòng càng là có một vạn con fuck your mother gào thét mà qua.

Người này so với người khác, tức chết người.

Nhìn nhân gia, hai mươi bảy tuổi, ha phát Cambridge đều có thể nhập học.

Nhìn lại mình một chút, tuy rằng đây một kim lĩnh đầu giáo, thế nhưng chênh lệch không khỏi lớn quá rồi đó?

Hắn lớn bao nhiêu?

Hai mươi bảy tuổi?

Chính mình hai mươi bảy tuổi ở làm cái gì?

Nghiên cứu sinh đều còn không tốt nghiệp.

Chu tổng là vẫn theo Lâm Cửu Thành lão nhân, nơi nào còn không rõ, hần lập tức đi đầu vỗ tay :

"Chúng ta nhiệt liệt hoan nghênh Đỗ trợ lý gia nhập, đại gia vỗ tay!"

"Chậm!"

Trần Văn Bản một tiếng uống.

Lâm Á Nam quay đầu nhìn Trần Văn Bản, trên mặt hiện lên một mỉm cười ngọt ngào :

"Trần tổng, người có lời?"

Trần Văn Bản nhìn Lâm Á Nam, trong lòng mạnh mẽ né qua một tia tham lam dục vọng, có điều hần che giấu rất khá.

Gật gù, hần cười nói :

"Tổng giám đốc, chuyện này, chủ tịch biết không?"

"A? Biết a, là hần nhường ta như thế làm "

Trần Văn Bản choáng váng.

Hắn ở Lâm thị tập đoàn phụ trách sản xuất cùng tiêu thụ, địa vị chỉ đứng sau Lâm Á Nam, năm nay ba mươi ba tuổi, vẫn độc thân.

Ý nghĩ của hần, mọi người trong công ty đều biết.

Trần Văn Bản từ nhỏ là cô nhi, Lâm Cửu Thành nuôi lớn, sau đó đưa hần đi đọc sách, Thành Tài sau khi, ngay ở Lâm thị tập đoàn từ bình thường trung tầng làm lên, ngăn ngắn thời gian tám năm, làm được dưới một người, vạn người bên trên phó tổng vị trí.

Trải nghiệm của hần tuyệt đối xem là độc lòng, hiện tại cũng tuyệt đối xem như là kim cương Vương lão năm, bao nhiêu mỹ nữ trước phó hậu kế muốn tập trung vào hần ôm ấp.

Thế nhưng, hần nhưng từ chối tất cả mọi người, qua khổ hạnh tăng như thế sinh hoạt.

Hần như thế làm là tại sao?

Kỳ thực đại gia trong bóng tối cũng thường thường đem hần cùng Lâm tổng đặt ở cùng một chỗ khá là, hai người trai tài gái sắc, là một đôi trời sinh.

Thế nhưng hiện tại nhô ra một cái gì Đỗ Phong, trực tiếp đem giấc mộng đẹp của hần đánh nát.

Trần Văn Bản có chút là hồn bay phách lạc, mạnh mẽ nhìn Đỗ Phong một chút, đối phương cũng ở nhìn hần, sau đó trong bóng tối đối với hần làm một

trào phúng ánh mắt.

Trần Văn Bản cũng không nhịn được nữa, trực tiếp lớn tiếng nói :

"Ta phản đối!"

Ánh mắt của mọi người, đồng loạt tập trung ở trên người hắn.

Liền ngay cả phía trước Lâm Á Nam đều liếc mắt nhìn hắn.

Trần Văn Bản ánh mắt chuyển tới Lâm Á Nam trên người.

Lâm tổng nhưng là một mặt lãnh đạm!

Trần Văn Bản trong lòng, đột nhiên bay lên một con lửa giận.

Chính mình hoàn toàn bị không nhìn?

Hắn ghen ghét dữ dội, nơi nào còn quản cái khác, trực tiếp lớn tiếng nói :

"Lâm tổng, nếu Đỗ trợ lý như thế lợi hại , ta nghĩ thỉnh giáo hắn mấy vấn đề."

Nói xong câu đó, Trần Văn Bản quay đầu nhìn Đỗ Phong một chút.

"Không được, Đỗ trợ lý mới vừa xuống phi cơ, hắn mệt mỏi."

Trần Văn Bản đỏ kị đến mặt chữ đều đỏ.

Ngươi lại như thế quan tâm cái này tiểu bạch kiểm?

Lâm Á Nam lén lút còn muốn gọi hắn một tiếng đại ca, từ nà học đại học bắt đầu, hắn liền trong bóng tối theo đuổi, chỉ tiếc, Lâm Á Nam đối với người nào đều là như vậy một bộ lạnh lùng đáng vẻ, đối với hắn càng là như gần như xa.

Trần Văn Bản sâu sắc nhìn Lâm Á Nam một chút, nhận ra được chính mình có chút thất thố, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, từ tốn nói :

"Được rồi, chuyện này ta bảo lưu ý kiến, buổi tối ta đi tìm chủ tịch, xem xem rốt cục là không phải ý của hắn, Á Nam, như thế đại công ty, hơn một nghìn ức tài sản, không thể bằng ngươi hồ đồ."

Lời nói này nói tới liền nghiêm trọng.

Lâm Á Nam tại chỗ trở mặt, lạnh lùng nói :

"Trần Văn Bản, ai cho ngươi lá gan, dám ở công ty chỉ trích ta?"

Đỗ Phong lập tức đi lên, che ở Lâm Á Nam trước mặt, một mặt đại nghĩa凛 nhiên :

"Trần phó tổng, ngươi chỉ là cái phó tổng, không nên quên thân phận của ngươi, ai bảo ngươi như thế nói nhà ta. . . Nha không, Lâm tổng!"

Trần Văn Bản nghe được Đỗ Phong trong miệng nhà ta hai chữ kia, càng là tức giận đến giận sôi lên :

"Các ngươi. . . Các ngươi. . . Đến cùng là cái gì quan hệ?"

Đỗ Phong một mặt tiểu nhân đắc chí vẻ mặt :

"Ta là Lâm tổng sinh hoạt trợ lý, tự nhiên là. . . Ở cùng một chỗ!"

Trần Văn Bản sắc mặt trong nháy mắt trắng như tuyết, hắn xoay người rồi đi.

Tất cả mọi người tại chỗ, tập thể há hốc mồm.

Ở cùng một chỗ?

Trời ạ.

Lâm thị tập đoàn sắp thay người lãnh đạo rồi sao?

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Phản bội

"Đáng chết!"

"Đáng chết! !"

Trần Văn Bản trở lại bên trong phòng làm việc của mình, cả người đột nhiên điên cuồng.

Bày ra ở trên bàn làm việc một cái âu yếm đồ sứ, bị hấn đập phá một nát tan.

Nếu như không phải ở công ty, hấn hận không thể đem toàn bộ nóc nhà liền lật tung.

"Trần tổng, đến cùng sao vậy?"

Trần Văn Bản tâm phúc, là một cùng tuổi tác hấn gần như nam nhân, mang theo một bộ mắt kính gọng đen, hào hoa phong nhã, ánh mắt lấp loé, hiển nhiên đầu óc linh hoạt.

"Cái kia. . . Tien nhân, lại dẫn theo một người đàn ông tới công ty, lại đem tất cả mọi người đều không tương, hơn nữa còn ở ở cùng nhau, Kiến An, ta nhọc nhằn khổ sở như thế nhiều năm, quay đầu lại, cái gì đều không có được!"

Trần Văn Bản toàn bộ mặt đều dữ tợn lên :

"Họ Chu tiếp quản tổng bộ, ta vẫn như cũ là phụ trách sản xuất cùng tiêu thụ phó tổng, vốn cho là, ta sẽ toàn quyền phụ trách công ty, ha ha, không nghĩ tới a."

Mã Kiến An hơi hơi ngẩn người một chút, trong mắt nhanh chóng né qua một tia châm chọc, sau đó thăm dò nói rằng :

"Trần tổng, vậy ngài liền nhin? Ngài liền trở mắt nhìn như thế năm 1 phần sản nghiệp, roi vào người bên ngoài trong tay, ngài nhưng là lão chủ tịch cháu nuôi a. Tương lai tất cả những thứ này, bao quát Lâm tổng, đều là ngài a."

Câu nói này lại như là một thanh đâm máu chủy thủ, mạnh mẽ xen vào Trần Văn Bản trái tim, hấn cả người đều co giật lên.

"Chết tiệt! Thật là đáng chết! Cái kia gọi là Đỗ Phong khốn kiếp, đến cùng là ai?"

Mã Kiến An nhìn một chút cửa, sau đó đi tới đem gian phòng khóa trái, lúc này mới đi tới Trần Văn Bản trước mặt, trên mặt mang theo căm phẫn sục sôi về mặt :

"Trần tổng, lão chủ tịch là ý gì? Ngài trực tiếp đi tìm lão chủ tịch, nhường hấn đánh giá đánh giá."

Trần Văn Bản nắm đấm nắm đến đốt ngón tay trắng bệch, hàm răng cắn nát :

"Lão già sao vậy sẽ nghe ta? Hiện tại không giống như là trước đây, con tiện nhân kia cũng quen thuộc công ty tất cả, ta biến thành có cũng được mà không có cũng được một người, nói không chắc cái nào một ngày, ta liền bị đuổi ra khỏi cửa."

"Sao vậy khả năng? Ngài không phải lão chủ tịch cháu nuôi a?"

"Chó má! !"

Trần Văn Bản một tiếng rống giận trầm thấp, hai mắt phun lửa :

"Ta chỉ có điều là. . . Hấn Lâm gia một con chó mà thôi, ha ha, cháu nuôi? Thực sự là buồn cười a!"

Mã Kiến An lập tức cúi người xuống, tiến đến Trần Văn Bản trước mặt, trên mặt mang theo một mặt thần bí nụ cười, dùng thanh âm rất nhỏ nói rằng :

"Như vậy Trần tổng, ngài chuẩn bị làm sao đây?"

Trần Văn Bản chậm rãi lắng lại một hồi trên mặt biểu hiện, chỉ là trong lòng Quỷ Hỏa nhưng là càng lúc càng lớn.

Hắn từ tốn nói :

"Còn có thể làm sao đây? Chỉ có thể tạm thời như vậy, ha ha, Kiến An, người khác xem ta phong quang, kỳ thực, ta xem là cái gì? Lương một năm ngàn vạn, chút tiền này là cái rắm, ta. . . Không phục a! Như thế đại công ty, ta không có công lao cũng có khổ lao, bằng cái gì?"

Mã Kiến An đột nhiên thần bí nở nụ cười, nhẹ nhàng nói rằng :

"Trần tổng, ngài có thể đừng khóc nghèo, liền ta biết, người năm ngoái cùng năm nay từ công ty mò tiền, liền không dưới mười cái ức chứ?"

Trần Văn Bản sắc mặt đột nhiên biến đổi, đột nhiên ngẩng đầu, chết nhìn chòng chọc Mã Kiến An, kinh hãi quát :

"Người đang nói cái gì? Họ Mã, con mẹ nó người muốn chết phải không?"

Mã Kiến An cười nhạt ngồi dậy, nơi nào vẫn là trước như vậy khúm núm tùy tùng.

"Ta có chết hay không không biết, thế nhưng, người chẳng mấy chốc sẽ chết rồi, người nói, nếu như mấy năm qua người tham ô tiền bị Lâm Cửu Thành biết, hẳn sẽ đối với người làm cái gì?"

Trần Văn Bản cả người rớt cục nhện không được run rẩy lên :

"Người. . . Người đến tột cùng là cái gì người?"

"Ha ha, Trần tổng, lại như là người nói, ta ma? Cùng người như thế, có điều chính là người khác một con chó mà thôi, hiện tại, ta cho người chỉ một cái Dương quan đạo, có đi hay không, liền xem người."

Trần Văn Bản nhất thời ngẩn ngơ, sau đó liền trong lòng nổi lên một trận sóng lớn, hắn kinh hãi nói rằng :

"Người là. . . Người là nhà ai người?"

"Thông minh, không hồ là Trần tổng, nói thật với người đi, ta là Tàn gia người, sau lưng ta, là Tàn Khải Tàn công tử."

Trần Văn Bản cả người mồ hôi lạnh, trong nháy mắt chảy ra.

Tàn Khải hẳn sao vậy sẽ không biết? Bắc Sơn tiếng tăm lừng lẫy tứ tiểu công tử, bên người vây quanh một vòng hào môn đại thiếu, tứ đại đỉnh cấp hào môn một trong, Tàn gia thuận vị người thừa kế một trong.

Chính mình ở trước mặt hắn, chó rắm đều không phải.

Mã Kiến An nhìn Trần Văn Bản, cười khẽ :

"Trần tổng, ta liền nói cho người đi, Lâm gia đã sớm là miệng cọp gan thỏ, người xem một chút, Lâm gia liền một Lâm Cửu Thành, một Lâm Á Nam, còn có ai? Đây một tảng mỡ dày, bao nhiêu người đều nhìn chăm chăm đây, người nếu như không còn sớm làm lựa chọn, đến thời điểm, kết cục của người, nhưng là. . . Ha ha!"

"Ta. . .!"

Trần Văn Bản ngờ ngác nhìn Mã Kiến An, muốn nói lại thôi.

"Được rồi, ta không cùng người phí lời, nếu hiện tại Lâm Á Nam đã ở không tưởng người, nói rõ người làm những chuyện kia, nàng nhất định có nghe thấy, người cảm thấy, người còn có thể kiên trì bao lâu?"

"Ta. . .!"

Trần Văn Bản chỉ cảm thấy cả người mồ hôi lạnh đều chảy ra.

Mã Kiến An nhìn hắn, trên mặt né qua vẻ đắc ý, đắc ý bên trong lại mang theo một tia hung tàn :

"Nương nhờ vào Tàn công tử, trước tiên trả cho người năm mươi ức, được chuyện sau khi, lại trả cho người năm mươi ức, thêm vào người tham ô hơn mười ức, số tiền kia, đầy đủ người cả đời này, đều có thể trải qua bất kỳ người muốn sinh hoạt, đừng nói Lâm Á Nam, coi như là Hollywood siêu sao, người cũng có thể tùy tiện ngủ."

"Ta nếu như. . . Không đáp ứng đây?"

Mã Kiến An nhìn thấy Trần Văn Bản nói như vậy, lạnh lùng nở nụ cười :

"Cái kia ta lập tức liền đem như thế nhiều năm người làm những chuyện kia chọc ra."

Trần Văn Bản ngã ngồi ở trên ghế, trong mắt mờ mịt thất thố.

Mã Kiến An ở một bên nhẹ khẽ cười nói :

"Trần tổng, không nói những này, liền nói cái kia Đỗ Phong đi, ha ha, lẽ nào, người có thể trở mặt nhìn, Lâm Á Nam bò lên giường của hắn? Có người nói bọn họ đều ở cùng một chỗ, người liền nhân gia tay đều không sờ một chút, kết quả đây? Chắc chắn, Lâm tổng cái kia vốc người, cũng thật là hăng hái a, không biết ở trên giường thời điểm . . !"

Trần Văn Bản như đã thú bị thương, nổi giận gầm lên một tiếng :

"Người cầm miệng! Ta. . . Ta. . . Ta đáp ứng rồi, thế nhưng, ta có một điều kiện!"

Mã Kiến An lập tức cười nói :

"Người nói!"

"Một trăm ức nhất định phải trực tiếp cho ta, còn có, được chuyện sau khi, ta muốn. . . Lâm Á Nam tiện nhân này, ta muốn. . . Mạnh mẽ. . . Đùa chơi chết nàng!"

Mã Kiến An căn bản không có do dự chút nào, trực tiếp nói :

"Có thể, ta đáp ứng người, tiền lập tức cho người chuyển khoản, Lâm Á Nam cũng là người, không ra nửa năm, ta bảo đảm, người nhất định có thể thực hiện nguyện vọng của người, đến thời điểm, ha ha ha. . . !"

Trần Văn Bản hai tay gất gao theo : dè ở trên bàn làm việc, rơi vào điện cuồng bên trong

Mã Kiến An đi tới một bên, lấy ra điện thoại bấm đánh ra ngoài, ngăn ngắn một phút sau khi, hắn cúp điện thoại, đi tới Trần Văn Bản bên người, đưa tay ở trên vai hắn vỗ một cái thật mạnh, trong ánh mắt lóng lánh một luồng rắn độc dạng ánh mắt :

"Tần công tử nói rồi, tài khoản cho hắn, lập tức chuyển khoản, như vậy, hai ngày sau khi cái kia một hồi ngọc thạch đánh giá biết, người biết sao vậy làm chứ?"

Trần Văn Bản gất gao căn răng, sau đó chậm rãi gật gật đầu.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Đừng tổng lạc, dễ dàng nhiễm bệnh

Lâm tổng dẫn theo một nam trợ lý đến công ty, đồng thời còn cùng người nam này trợ lý ở cùng một chỗ chuyện này, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ công ty.

Tan họp sau khi, Lâm Á Nam càng là tự mình mang theo Đỗ Phong đi công quay một vòng, sau đó lại dẫn hắn đi tới văn phòng.

Đỗ Phong văn phòng ngay ở tổng giám đốc văn phòng bên cạnh, cách nhau một bức tường, hơn nữa hai cái văn phòng trong lúc đó còn có một đạo môn, cánh cửa này thiết kế thời điểm, có thể từ tổng giám đốc mở.

Hiển nhiên cái này văn phòng trước là cho thư ký chuẩn bị.

"Chính người trước tiên làm quen một chút, cần cái gì, tìm Thanh Thanh!"

Lâm tổng nói xong, vịn vịn cái hông đi rồi.

Nhìn phòng làm việc của mình, Đỗ Phong thở ra một hơi thật dài.

Phòng làm việc này rất lớn, có tới năm mươi mét vuông. Đại Ban đài phía sau chính là toàn bộ một đạo màn chắn thủy tinh trong, nhà lớn bên ngoài phong cảnh, thu hết đáy mắt.

Bên trái một giá sách, quay về là bàn trà sô pha, bên phải dựa vào cửa, là một loạt mũ áo quý.

Từ Thanh Thanh vẫn đang trợ giúp hần thu dọn, vào lúc này đưa tới một văn kiện túi, mặt không hề cảm xúc nói rằng :

"Đỗ trợ lý, đây là ngui cửa cầm thẻ, thẻ ăn cơm, còn có tiền lương thẻ cùng đi làm thẻ, xin ngui cất kỹ!"

Đỗ Phong cười híp mắt nhìn Từ Thanh Thanh một chút, có chút ngạc nhiên nói rằng :

"Ta có thể không muốn những thứ đồ này sao?"

"Đỗ trợ lý, xin chú ý thân phận của ngui, ta mặc kệ ngui rất Lâm tổng lên kút là cái gì quan hệ, ở công ty, ngui chính là nàng trợ lý đặc biệt, ta là thư ký của nàng, Lâm tổng chuyện phân phó, nhất định phải làm tốt!"

Đỗ Phong nhất thời có chút ngượng ngùng :

"Từ thư ký, xin lỗi, ta chỉ đùa một chút mà thôi!"

Từ Thanh Thanh trong ánh mắt cũng không có ác ý gì, hiển nhiên là giải quyết việc chung, nàng thật lòng nhìn Đỗ Phong, lạnh Băng Băng nói rằng :

"Ta tiếp thu ngui nói khiếm, có bất kỳ cần có thể liên hệ ta, phòng làm việc của ta điện thoại cùng tư nhân điện thoại đều ở trong tài liệu, gấp lại."

Đỗ Phong quét đối phương một chút, cười híp mắt hỏi :

"Trần Văn Bản tư liệu đây?"

Từ Thanh Thanh trong mắt nhất thời né qua một tia nhàn nhạt cân nhắc, chỉ là vẻ mặt vẫn như cũ là lạnh Băng Băng :

"Đỗ trợ lý, ngui tựa hồ cũng không có điều duyệt Trần phó tổng tư liệu quyền hạn."

Đỗ Phong nói năng hùng hồn :

"Vừa nãy Lâm tổng có thể nói, nàng không ở công ty thời điểm, các ngui bất cứ chuyện gì, đều phải theo ta báo cáo!"

Từ Thanh Thanh trên mặt lạnh lùng rốt cục có chút tiêu tan, nàng cân nhắc nhìn Đỗ Phong, đẹp đẽ cảm có chút nhếch lên :

"Đỗ trợ lý, Lâm tổng nguyên văn là có thể mà không phải nhất định phải, lại nói, ngui tại sao một mực liền muốn Trần Văn Bản tư liệu?"

Đỗ Phong biết bao thông minh một người, nhìn Từ Thanh Thanh thời điểm, trong ánh mắt rõ ràng có thêm một tia ám muội :

"Ha ha, biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng, ta đều là muốn phân tích tìm hiểu một chút ta vị này. . . Tình địch mà!"

"Xi!"

Từ Thanh Thanh rốt cục nhìn không được cười lên, nàng lắc lắc đầu, nhìn Đỗ Phong thời điểm, cũng lại không phải trước lạnh lùng, mà là một mặt cân nhắc :

"Được, ta liền đem hần tư liệu cho ngui, không biết ngui cần phương diện nào?"

Đỗ Phong liền vội vàng nói :

"Hai năm qua, toàn bộ đều muốn."

Từ Thanh Thanh cười gật đầu, xoay người đi ra Đỗ Phong văn phòng, qua không tới hai phút, nàng liền mang theo một văn kiện túi đi tới.

"Như thế nhanh?"

Từ Thanh Thanh khẽ mỉm cười :

"Đã sớm vì ngui chuẩn bị kỹ càng!"

Đỗ Phong cười tiếp nhận túi giấy, mở ra sau khi, từ bên trong đồ ra vài tờ giấy thật mỏng.

Hần chỉ liếc mắt nhìn, liền nở nụ cười :

"Người hiểu ta, Từ thư ký vậy!"

Từ Thanh Thanh trên mặt hơi đỏ lên, có chút không chịu được đáng về :

"Được rồi, ta đi rồi, người từ từ xem!"

"Chờ đã!"

Đỗ Phong thả tay xuống dưới tư liệu, sau đó vòng qua bàn làm việc, đi tới Từ Thanh Thanh trước mặt, ánh mắt từ trên xuống dưới đánh giá nàng một vòng, nhìn ra Từ Thanh Thanh trong lòng từng trận sợ hãi :

"Người. . . Làm gì mà?"

Đỗ Phong đột nhiên thần bí nở nụ cười, tiến đến Từ Thanh Thanh trước mặt, nhỏ giọng nói rằng :

"Từ thư ký, ta đầu tiên nhìn liền có thể cảm giác được, người là Lâm tổng tâm phúc, thậm chí rất nhiều phương diện cùng Lâm tổng đều rất giống, cũng rất chăm sóc Lâm tổng, thế nhưng có một chút không phải rất tốt, ta cảm thấy, nếu như người không cải chính, đối với người cuộc sống tương lai, gia đình hạnh phúc, thân thể các loại khắp mọi mặt, đều là cực kỳ không khỏe mạnh!"

Từ Thanh Thanh sắc mặt nhất thời trở nên có chút không tự nhiên, nàng ngờ vực nhìn Đỗ Phong, nhìn thấy đối phương cái kia một đôi rất sống động mắt chữ, trước sau ở trên người mình ngấm tới ngấm lui, làm cho nàng có một loại ở trước mặt hấn đề trần cảm giác.

Từ Thanh Thanh vóc người tươi đẹp cực kỳ, không chút nào ở Lâm tổng bên dưới, chỉ là ở về bề ngoài trên, hơi kém một điểm, thế nhưng Đỗ Phong biết, đó là Từ thư ký cố ý trang điểm hóa thành như vậy.

Đường cong quyến rũ, tinh xảo bên trong lộ ra già giặn.

"Đến cùng người ý gì?"

"Người còn muốn trang?"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, ám muội ánh mắt đột nhiên rơi xuống nàng trên ngực.

Đồng dạng là mặc đồ chức nghiệp, Từ thư ký trang phục, phác họa cho nàng bộ ngực cũng không bằng Lâm tổng cao, thế nhưng Đỗ Phong này Chủng Lão sắc quý, một chút liền nhìn ra, ở quy mô trên, Từ thư ký chỉ ít lớn hơn Lâm tổng hai cái loại.

"Đừng đều là lặc, dễ dàng nhiễm bệnh, nữ nhân mà, liền muốn phóng thích thiên tính, người cần gì phải chăm sóc Lâm tổng cảm giác đây? Không phải là so với nàng đại ma? Nàng so với người rất, người so với nàng lớn, vừa vặn đánh ngang."

Từ Thanh Thanh cả người run run một cái, cố nén một cước đá đi kích động, tu đỏ mặt mạnh mẽ lườm hấn một cái, sau đó xoay người rời đi :

"Tê nhạt! Vô liêm sỉ!"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Cẩn thận cửa. . . A!"

Thoại đều không lên tiếng, luôn luôn ở trong công ty Lôi Lệ cương quyết Từ thư ký, một tiếng, đánh vào trên cửa.

"Ồi!"

Không chờ Đỗ Phong lại đây, Từ Thanh Thanh vừa xoay người ném cho Đỗ Phong một hung tợn ánh mắt, mở cửa chạy ra ngoài.

Đỗ Phong nụ cười trên mặt, càng ngày càng xán lạn lên.

Xem ra, sau này không có việc gì tới công ty đưa giỡn một chút Từ thư ký, vẫn rất có điểm lạc thú.

Cầm lấy trên bàn Trần Văn Bản tư liệu, Đỗ Phong thật lòng xem lên.

Mông manh mấy tờ giấy vật ghi chép cũng không ít, hơn nữa đều là chuyên môn lấy ra đến, rất có độ công kích.

Đỗ Phong cuối cùng cũng coi như rõ ràng Lâm Á Nam tại sao sẽ lúc trước trong hội nghị nói cái kia mấy câu nói.

Nhìn đáng đáp, cô nàng này nhi đã sớm biết một điểm cái gì a.

Vừa lúc đó, hấn điện thoại trên bàn đột nhiên vang lên.

Chuyển được sau khi, Từ Thanh Thanh ở bên kia không vui nói :

"Lầu một, có người tìm người!"

Đỗ Phong sững sờ, nói rằng :

"Tìm ta? Ai tìm ta? Nhưng bọn họ tới a!"

"Đôi phương sáng tỏ nói rồi, xin người xuống."

Không giống nhau : không chờ Đỗ Phong nói chuyện, Từ Thanh Thanh trực tiếp cúp điện thoại.

Đỗ Phong suy nghĩ một chút, cầm trên tay tư liệu cất đi, sau đó đi thang máy đi tới lầu một.

Lầu một là công ty đại sảnh, hần vừa xuất hiện liền phát hiện bầu không khí không đúng.

Trước sân khấu mỹ nữ, bảo an, còn có một chút viên chức, vì cùng nhau, trong miệng còn ở lâu ra lú lú nghị luận cái gì.

Đỗ Phong vừa xuất hiện, các nàng lập tức cầm miệng, nhìn Đỗ Phong thời điểm, lại như là nhìn quý hiếm động vật.

Đỗ Phong cũng không có để ý, cười cùng đại gia gật gù, sau đó trực tiếp nói :

"Nghe nói có ai tìm ta?"

Một đám mỹ nữ trước mắt đều là sáng ngời, một người trong đó trước sân khấu mỹ nữ quay về hần ngọt ngào nở nụ cười :

"Đỗ trợ lý, tìm người của ngài ở bên ngoài."

Đỗ Phong gật gù, xoay người đi ra cửa lớn.

"Cái tên này rất soái mà "

"Đó là, bằng không có thể bị Lâm tổng coi trọng?"

"Ài, đáng tiếc, là cái bả mỵ đàn bà!"

Đi tới cửa Đỗ Phong cước cái kế tiếp lảo đảo, suýt chút nữa không ngã trên mặt đất.

Mẹ, chính mình thành Lâm tổng dưỡng tiểu bạch kiểm.

Vừa ra khỏi cửa, hần liền nhìn thấy tìm hần người.

Chu Văn Hàn đầy mặt đỏ một mặt lam nước thuốc, chính nghiêng người dựa vào ở một chiếc màu xanh lam Bugatti Veyron trên, cả người tỏa ra khí tức âm lãnh, chết nhìn chòng chọc hần.

Một đám người trẻ tuổi ở hần hai bên đứng, nhìn thấy Đỗ Phong đi ra, nhất thời một mặt nóng lòng muốn thử.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Người chính là Đỗ Phong?

Nhìn thấy Chu Văn Hàn, Đỗ Phong cười ha ha, trực tiếp đi tới :

"Vị công tử này, ta biết người sao? Người tìm ta có cái gì sự tình?"

Chu Văn Hàn nhìn hần, tiếng nói rất nhẹ, rất bình tĩnh, lại như hần hiện tại trên mặt vẻ mặt :

"Người chính là Đỗ Phong?"

"Kẻ hèn mọn này bắt tài tại hạ bị nhân chính là ta."

"Ha ha, có chút ý nghĩa."

Chu Văn Hàn nhìn Đỗ Phong, hần bình tĩnh trong ánh mắt ẩn chứa oán độc, khiến người ta không rét mà run :

"Người có thể hay không nói cho ta, người là từ đâu điều rãnh nước bắn bên trong bò ra ngoài giòi bộ?"

Đỗ Phong đột nhiên một nhếch miệng, trên mặt vẻ mặt nhìn thập phần cổ quái :

"Người trẻ tuổi, người đang nói cái gì? Ta nghe không hiểu a!"

Chu Văn Hàn đột nhiên hơi hé miệng nở nụ cười, hần nhẹ nhàng lắc đầu :

"Ra tay với người kỳ thực đều ô uế ta tay, thấp hèn đồ vật trước sau chính là thấp hèn đồ vật, thực sự là vô tri không sợ."

Đỗ Phong kinh ngạc nhìn đối phương, trong lòng một trận buồn cười.

Người này, đến cùng là nơi nào đến cảm giác ưu việt?

Bắc Sơn công tử ca, nếu như đều là trình độ này, như vậy, hần liền thật có hơi thất vọng.

Có điều lập tức hần lại nghĩ đến Lý Mục Đình.

Nếu như người người cũng giống như Lý Mục Đình, cái kia Bắc Sơn hần cũng không đến.

Chu Văn Hàn lại nhẹ nhàng cười vài tiếng, từ trên xe đứng lên, thân nhiên nói :

"Lâm Á Nam là ta nhìn trúng nữ nhân, người không tự cách theo ta tranh cướp, cho người ba ngày rút ngay ra Bắc Sơn, bằng không, tuy rằng ta xem thường giết người, thế nhưng, người giết người, sẽ tăng tầng lớp lớp."

Bên cạnh hần bày, tám cái người trẻ tuổi, lập tức đem Đỗ Phong bao vây lại.

Đỗ Phong khoe miệng né qua một tia nhân nhật châm chọc, vừa lúc đó, sau lưng hần, đột nhiên đưa qua đến một cái điện cao thế kích bồng.

Ở đối phương động thủ trong nháy mắt, Đỗ Phong muốn ra tay.

Thế nhưng, hần nhin xuống.

Xi! ! !

Mãnh liệt điện lưu, trong nháy mắt thông qua toàn thân.

Kịch liệt thống khổ, đột nhiên kéo tới.

Loại này điện cao thế kích bồng, coi như là một con ngư đều có thể đẩy ngã, thế nhưng Đỗ Phong lại không có ngã xuống đất, mà là duy trì thẳng tắp tư thái, thế nhưng trên mặt né qua một tia đỏ như máu.

"Mẹ nhà hần, còn không chết?"

Phía sau lại đưa qua đến hai cái điện cao thế bồng, đồng thời đặt tại trên người hần.

Đỗ Phong không thể kiên trì được nữa, cả người co giật ngã trên mặt đất.

Nước mắt nước mũi ngum nước, đồng thời dâng lên.

Đối phương lập tức thu hồi dùi cui điện, sau đó trực tiếp tản ra, liền như thế mở ra nghênh ngang rời đi.

Lâm thị tập đoàn không biết bao nhiêu người, chính xuyên thấu qua cửa sổ nhìn tình cảnh này, bọn họ đối với Đỗ Phong đánh giá, lại thấp rất nhiều.

Cái tên này, quả nhiên chỉ là Lâm tổng một tiểu bạch kiểm mà thôi.

Lại bị dọa đến trực tiếp ngã xuống đất.

Đỗ Phong gắng gượng điện giật sau khi hư thoát cảm giác, chậm rãi từ trên mặt đất bò lên, hần mặt đã khôi phục màu máu, chỉ là mắt chữ nôi sâu xa, có

một luồng màu máu đang lóe lên.

Hiện tại động thủ, không phải lúc, hơn nữa, ngay ở trước mặt như thế nhiều người, cũng không thích hợp.

"Đỗ Phong, ngươi làm sao?"

Lâm Á Nam tức đến nỗi phôi từ cửa đại lâu vọt ra.

Nàng nhìn thấy Đỗ Phong đầy người tro bụi, phía sau quần áo đốt ba cái lỗ to lung, sợ đến hoa dung thất sắc.

"Đỗ Phong. . . Ngươi. . . Ngươi không sao chứ?"

Lâm Á Nam trong lòng vừa giận vừa sợ, không biết tại sao, lại có chút đau lòng, trong mắt nàng ngậm lấy nước mắt muốn đưa tay đi nâng, rồi lại là do dự không quyết định.

Đỗ Phong tăng tăng thờ dốc một tiếng, sau đó khôi phục bình thường cái kia cà lơ phất phơ đáng đáp, chỉ có điều trên lưng đau đến hần một trận nhẹ rãng trợn mắt :

"Lâm tổng, ta này có tính hay không là tai nạn lao động? Ngươi đến cho ta chi trả tiền thuốc thang a!"

Lâm Á Nam muốn khóc vừa muốn cười, một vừa đưa tay đi dịu hần, một bên nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Chu Văn Hàn tên khốn đáng chết này, ta. . . Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho hần!"

Đỗ Phong nhân cơ hội dưới chân mềm nhũn, quay về Lâm tổng trong lòng liền ngã tới.

Lâm Á Nam cho rằng Đỗ Phong thật sự bị trọng thương, nơi nào còn quần cái khác, mở ra hai tay một cái ôm hần, rốt cục khóc lên :

"Đỗ Phong, ngươi. . . Ngươi đến cùng sao vậy? Ngươi đừng dọa ta a, ta. . . Lập tức đưa ngươi đi bệnh viện."

Đỗ Phong vào lúc này suýt chút nữa không thoải mái rên rỉ đi ra.

Hần nguyên cả cánh tay đều bị kẹp ở Lâm tổng đầy đặn bộ ngực cao vút trung gian, loại kia ôn nhu cảm giác, quả thực chính là cực phẩm hưởng thụ a.

Đặc biệt là Lâm tổng hô hấp dồn dập, bộ ngực đồng thời một phục, đàn hồi kinh người, càng là mang theo một loại không nói ra được đi hương điểm kích thích.

"Lão bản, ngươi đừng nhúc nhích, ta không có chuyện gì, ngươi liền như vậy đỡ ta, cũng chính là một bữa cơm công phu, ta liền có thể tốt lên, ngươi tuyệt đối không nên lộn xộn a, ta. . . Ta không cái gì đại sự."

Ôm Đỗ Phong, Lâm Á Nam muốn động cũng không dám động, thế nhưng nàng vừa tựa hồ ý thức được có điểm không đúng, nhưng một mực không biết, đến tốt cùng là không đúng chỗ nào.

Nàng cảm giác mình ngực từng trận được áp bức, Mimi bị đè ép đến độ thay đổi hình.

Lâm tổng trên mặt không cảm thấy hiện lên một tia đỏ ửng.

Nàng đang chuẩn bị ôn nói lời nói nhỏ nhẹ an ủi Đỗ Phong vài câu, thế nhưng nàng rất nhanh sẽ phát hiện, nàng ngày hôm nay phạm vào một sai lầm to lớn.

"A! ! Ngươi. . . Cái gì đồ vật đẩy ta!"

Đỗ Phong tại chỗ chính là một cái giật mình.

Hần lúc này mới phát hiện, trên người hần một cái nào đó đồ vật, lại vô liêm sỉ nghiêm.

"Híc, cái kia. . . Hạ tổng a, ta cảm thấy ta gần như được rồi, ngươi có thể buông tay!"

Bị mỹ nữ tổng giám đốc ôm nửa ngày, tiện nghi cũng chiếm được rồi, Đỗ Phong biết thời điểm nào thấy đỡ thì thôi.

Lâm Á Nam đột nhiên tỉnh ngộ ra, nàng mắc cỡ đỏ cả mặt, lại như là trong lòng ngực ôm một con rắn độc, một cái mạnh mẽ đẩy ra Đỗ Phong, sau đó nắm đấm điên cuồng đập tới.

"Ngươi. . . Ngươi tên khốn kiếp này, ngươi cố ý ngươi, ngươi. . . Sao vậy không chết đi a!"

Đỗ Phong quả thực phiền muộn hổng rồi.

Đại gia người, thân thể phản ứng tự nhiên, chẳng lẽ mình còn có thể không chế sao?

Quên đi, vào lúc này không thể giảng đạo lý, ba mươi sáu kế, tẩu vi thượng sách a.

"Ha ha, Lâm tổng, ta không phải cố ý, ta thật sự bị thương, ta ngày hôm nay trước hết tan tằm, về nhà nghỉ ngơi thật tốt một hồi, tranh thủ ngày mai lấy no đủ nhiệt tình tập trung vào công tác, vì người sáng tạo càng nhiều tài phú, người không cần đưa, chính ta có thể đi."

Không giống nhau : không chờ Lâm Á Nam phản ứng lại, Đỗ Phong đã chạy đi ra ngoài thật xa, liền như thể bỏ của chạy lấy người.

Gọi xe trở lại lưng chừng núi biệt thự, Đỗ Phong đem mình bôi một sạch sành sanh.

Hắn thân cao một mét tám lăm, thể trọng tám mươi kg, vóc người cực kỳ thon dài, bắp thịt không nhiều, có chút có chút đơn bạc.

Quay về tắm gương, nhìn trên lưng ba cái đốt cháy khét dấu, có tới chén rượu to nhỏ, nhìn thấy mà giật mình.

Nhe răng trợn mắt cười cợt, Đỗ Phong cầm điện thoại lên đánh ra ngoài.

"Nếu như ta nhường nào đó một người biến mất, sẽ có hay không có cái gì vấn đề?"

Đầu bên kia điện thoại là một giàu có từ tính âm thanh :

"Vậy sẽ phải xem thủ đoạn của người, ta tin tưởng dựa vào bản lĩnh của người, nên không phải việc khó."

"Nếu như ta nói, người này là Chu Văn Hàn đây?"

Đầu bên kia điện thoại trầm mặc, đến nửa ngày sau khi mới nói đạo :

"Tại sao là hắn?"

"Nhìn hắn khó chịu."

". . . !"

Đầu bên kia điện thoại lần này trầm mặc càng lâu, cuối cùng nhẹ nhàng nói rằng :

"Độ khó rất lớn, ảnh hưởng quá lớn, có điều chính ngầm nghĩa cẩn thận bản lĩnh của người."

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Có di ngôn sao?

Bắc Sơn thành đông hai hoàn.

Lâm Sơn Quan Nguyệt biệt thự tiểu khu, mười giờ tối bán.

Cùng khuya ngày hôm trước như thế, nơi này lại có một hồi cuồng hoan tiệc rượu.

Đèn đuốc huy hoàng trong phòng khách, nam nam nữ nữ vận vẹo thân thể, theo âm nhạc không ngừng lay động, thỉnh thoảng truyền đến một trận tiếng thét chói tai.

Toàn bộ biệt thự bị hơn hai mươi cái trên người mặc Tây phục, đeo kính đen cùng tai nghe đại hán vây quanh, bốn phía còn có không góc chết quản chế máy thu hình.

Chu Văn Hàn bên người, vây quanh mấy người, chính là Tần Khải, Diệp Chi Ngang, còn có cái kia Mạc Hạc Phi.

Cái tên này rõ ràng có chút uống nhiều rồi, say mờ mắt, một mặt nụ cười xán lạn :

"Các người không biết, ngày hôm nay cái kia thấp hèn đồ vật sợ thành cái gì đáng vẻ, Chi Ngang, người nói tới hấn như vậy có bản lĩnh, ta xem vốn là khoái lạc, muốn không phải Lý Mục Đình buông lời muốn thu thập hấn, lão tử ngày hôm nay coi như Lâm Á Nam con tiện nhân kia trước mặt, tươi sống đánh chết hấn, thiếu gia ta ngày hôm nay cao hứng a, đến, uống rượu!"

Diệp Chi Ngang nhưng không cao hứng nổi, uống một hớp đi rượu trong tay, cũng không nói lời nào.

Tần Khải nhưng nhú nhú mày, chính muốn lúc nói chuyện, Chu Văn Hàn đã bung chén rượu, gia nhập khiêu vũ đại quân.

Nhìn cuồng hoan Chu Văn Hàn, Tần Khải chậm rãi nói rằng :

"Có gì đó quái lạ a, tên kia liền Lý Mục Đình cũng dám bạt tai, ngày hôm nay tại sao một mực không hoàn thủ?"

"Khốn kiếp!"

Diệp Chi Ngang anh tuấn mực có chút dữ tợn, há mồm mắng :

"Ngày mai lão tử cũng đi báo thù, Văn Hàn nếu đều có thể động thủ, ta tại sao không thể?"

Chu Văn Hàn vào lúc này đã nhảy dâng trà mấy, sau đó vung vẩy chén rượu trên tay, ra hiệu âm nhạc trước tiên dừng lại.

Hấn đứng trên khay trà khua tay múa chân, trong miệng la lớn :

"Cao hứng! Thiếu gia ta ngày hôm nay thật cao hứng a, ha ha, các người thấy không? Tên khốn kiếp kia chính là cái kẻ vô dụng, sợ đến suýt chút nữa liền tiểu trong quần, ha ha ha, các anh em, chúng ta chậm rãi chơi, đùa chơi chết cái này thấp hèn đồ vật, còn có Lâm Á Nam con tiện nhân kia, thiếu gia ta nhất định phải nài biết, thiếu gia ta lợi hại."

Diệp Chi Ngang tà mắt thấy có chút điên cuồng Chu Văn Hàn, cười lạnh một tiếng :

"Tần thiếu, cái tên này là không phải đặc ý vênh váo? Đứng đến thời điểm nửa đêm bị họ Đỗ làm thịt rồi."

Tần Khải thất thanh nở nụ cười :

"Nếu như tên kia thật như vậy lớn mật, ta từ đây sau khi nhìn thấy hấn, tự động né tránh."

Mạc Hạc Phi cũng nở nụ cười :

"Coi như là Lý Mục Đình, cũng tuyệt đối không dám nói câu nói này chứ?"

Chu Văn Hàn từ trên khay trà nhảy xuống, sau đó đem chén rượu trên tay đập xuống đất :

"Các người. . . Tiếp tục, ta. . . Đi nhường!"

Nói, hấn loạng choạng loạng choạng hướng về phía sau phòng vệ sinh đi đến.

Đi vào phòng vệ sinh, Chu Văn Hàn thuận lợi liền đem môn khóa trái, sau đó lao đảo đi tới bồn rửa tay trước mặt, mở ra sách Long đầu, nằm xuống đầu mạnh mẽ cọ rửa lên.

Hấn mơ mơ màng màng ngẩng đầu lên, đột nhiên phát hiện trong gương lại nhiều hơn một người, sợ đến hấn phía sau tóc gáy dựng thẳng.

Quay người lại, phía sau nhưng cái gì đều không có.

Lắc lắc đầu, trong miệng hàm hàm hồ hồ nắc nắc một câu cái gì, hấn lại nằm xuống rửa mặt.

Vừa ngẩng đầu, phía sau lại có một người đàn ông.

Lần này, hấn nhìn rõ ràng.

Không phải người khác, chính là buổi chiều bị hấn ba điện côn đẩy ngã Đỗ Phong.

Chu Văn Hàn một tấm anh tuấn mặt sợ đến biến hình, một cái miệng, tiếng thét chói tai đều đến yết hầu, nhưng lại cứng rắn sinh bị chặn lại trở lại.

Trên cổ của hấn, có thêm một thanh kóa Hàn Quang chủy thủ.

"Người người người. . . Người. . . !"

Qua đi tới một phút, Chu Văn Hàn lúc này mới cả người run cầm cập nói rằng :

"Ngươi muốn làm cái gì?"

"Ha ha, người trẻ tuổi, không cần phải sợ!"

Đỗ Phong chậm rãi cây chủy thủ cất đi, lại như là bạn cũ như thế, xoay người cùng Chu Văn Hàn đồng thời tựa ở trên bồn rửa tay, cười híp mắt nói rằng :

"Thật không tiện, dọa đến ngươi sao?"

Chu Văn Hàn cảnh giác bất an, chết nhìn chòng chọc hắn, yết từng ngụm từng ngụm nước, nói lắp bắp :

"Ngươi . . Đến tột cùng muốn làm cái gì?"

Đỗ Phong thở dài một tiếng, nhìn Chu Văn Hàn hỏi :

"Chu thiếu, ngươi nói ngươi chọc ta làm gì ma? Ngươi gia thế hiển hách, cái gì nữ nhân ngu không được? Siêu xe biệt thự mỗi ngày đổi, muốn giết người, cũng có thể đi giết những kia cùng ngươi thân phận địa vị một chút, tại sao là ta?"

Chu Văn Hàn bị Đỗ Phong khẩu khí sợ đến thối hậu một bước, sắc mặt trắng bệch nói rằng :

"Ngươi . . Rốt cuộc muốn làm gì ma?"

Đỗ Phong cười cợt, từ tốn nói :

"Đừng sợ, ta chỉ là cùng ngươi nói chuyện tâm, dù sao, người sắp chết, nói cũng thiện mà!"

Chu Văn Hàn rốt cục hiểu rõ ra, hắn sợ đến hồn phi phách tán, phù phù một tiếng ngã quỵ ở mặt đất :

"Đỗ Phong, tha mạng a, ta sai rồi, sau này ta xin thề, tuyệt đối không chọc giận ngươi! Ngươi . . Ngươi nếu như giết ta, ngươi cũng chạy không thoát!"

"Như thế không xương?"

Đỗ Phong không khỏi thất thanh cười cợt :

"Ta còn tưởng rằng chỉ ít ngươi trước tiên đến uy hiếp ta, sau đó lại xin tha đây!"

Hắn nói chuyện khẩu khí căn bản không giống như là muốn giết người.

Thế nhưng Chu Văn Hàn cái tên này trực giác coi như không tệ.

Rõ ràng, hắn từ Đỗ Phong trên người cảm giác được một luồng làm người hoảng sợ khí tức.

Tựa hồ, giết người đối với người này tới nói, so với ăn cơm đều đơn giản tùy tiện.

Đây mới là đáng sợ nhất.

Chu Văn Hàn không khỏi hồi hận cực kỳ.

Chính mình tại sao muốn đi trêu chọc này cái kẻ điên?

"Đỗ Phong, ta có tiền, ta cho ngươi tiền, mười ức, hai mươi ức, tùy tiện ngươi mở miệng, năm mươi ức cũng không có vấn đề, ta lập tức cho ngươi!"

Đỗ Phong cười cợt, dùng chằm chọc ánh mắt nhìn hắn, thần nhiên nói :

"Ngươi có di ngôn sao? Ta có thể mang cho gia gia ngươi? Ngươi còn có. . .!"

Đỗ Phong nhìn đồng hồ tay một chút :

"Hai mươi giây đồng hồ!"

"Không không không. . . Ngươi . . Ngươi không thể giết ta, ta. . .!"

Chu Văn Hàn chỉ cảm thấy bụng nhỏ từng trận nở, cơ vòng mất khống chế, một luồng nước tiểu, theo bắp đùi chảy ra, rất nhanh trên đất chính là một bãi lớn màu vàng nhạt vệt nước.

Hắn muốn trốn, thế nhưng đột nhiên phát hiện, hắn cả người lại như là đạt được bệnh thoái hoá xương, căn bản nhúc nhích không được.

Hắn muốn gọi, yết hầu nhưng phát không ra bất kỳ âm thanh nào.

Trước mắt Đỗ Phong bóng dáng, đột nhiên đã biến thành bóng chông.

Sau đó, hắn nhưng triệt để mất đi tri giác.

Trong phòng khách, kính bạo tiếng nhạc càng ngày càng đình tai nhức óc.

Tần Khải nhìn đồng hồ, cau mày nói rằng :

"Cái tên này như thế lâu còn không ra?"

Mạc Hạc Phi lập tức nói rằng :

"Ta đi xem xem!"

Hắn để chén rượu xuống, xoay người quay về phía sau đi đến.

Hai phút sau khi, trong phòng khách âm nhạc đột nhiên đình.

Mạc Hạc Phi lại như là chết rồi cha mẹ như thế về mặt, sợ hãi cực kỳ quay về Tần Khải nói rằng :

"Khải thiếu. . . Văn Hàn hấn. . . Văn Hàn hấn. . .!"

Tần Khải sắc mặt đột nhiên đại biến, trong lòng bốc lên một luồng hơi lạnh, vô một cái Mạc Hạc Phi cái cổ, nổi giận gầm lên một tiếng :

"Chu Văn Hàn sao vậy?"

Mạc Hạc Phi thần kinh nở nụ cười.

Cửa phòng vệ sinh, một tiếng thê thảm rít gào, cắt ra bầu trời đêm.

Toàn bộ phòng khách đột nhiên đại loạn.

Diệp Chi Ngang sợ đến mặt như màu đất, nói năng lộn xộn nói rằng :

"Tại sao? Tại sao? Đến cùng trên tại sao?"

Tần Khải cũng thiếu chút nữa một con ngã xuống đất, trong não trời đất quay cuồng, đến nửa ngày mới cố nén trong lòng sợ hãi, run giọng nói rằng :

"Chúng ta đi. . . Nhìn!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Trúng độc còn

Chu Văn Hàn chết rồi.

Tin tức này, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Bắc Sơn.

Mũi nhọn nhất hiện đại y học thủ đoạn xét nghiệm kết quả —— trúng độc còn.

Đây là hơn mười đứng đầu nhất ngoại khoa chuyên gia, thêm vào tối thâm niên pháp y, kiểm tra một buổi tối, cuối cùng thu được kết luận.

Buổi tối hôm đó cảnh giới bảo tiêu, còn có biệt thự quản chế video không có bất kỳ chỗ sơ suất.

Đường đường Chu gia chi thứ hai con trai độc nhất, Chu gia thứ hai thuận vị người thừa kế, uống rượu uống chết rồi.

Ai có thể tin tưởng?

Lâm Á Nam chiếm được tin tức này sau khi, chấn kinh đến cả người cũng không tốt.

Ngay lập tức nàng liền tìm đến Đỗ Phong.

Đỗ Phong chính đang mê đầu ngủ ngon.

"Đỗ Phong, ngươi còn đang ngủ, ngươi có biết hay không, Bắc Sơn đều muốn lật trời!"

Đỗ Phong rõ ràng trong lòng, nhưng mơ mơ màng màng hỏi :

"Sao vậy?"

"Chu Văn Hàn chết rồi!"

Đỗ Phong đột nhiên một cái giật mình :

"Cái gì?"

Lập tức hấn một mặt căng thẳng :

"Không phải chứ? Cái tên này hôm qua mới tìm ta phiền phức, ngày hôm nay sẽ chết, sẽ có hay không có người hoài nghi là ta đã hạ thủ a?"

Lâm Á Nam nguyên bản trong lòng cũng đang hoài nghi, thế nhưng là lắc lắc đầu, sắc mặt hơi trắng bệch :

"Kết quả đã đi ra, là trúng độc cùn, hơn nữa cảnh sát đã kiểm tra hiện trường, coi như là con ruồi đều phi không đi vào, không phải hấn giết!"

Đỗ Phong lúc này mới đại đại thở một cái khí, lấy tay phủ ngực :

"Doạ chết ta rồi, ai, cái tên này không phải cái gì người tốt, chết rồi cũng là chết rồi đi."

Lâm Á Nam nhưng trên mặt mang theo sầu khổ, liếc mắt nhìn hấn, nói thật :

"Đỗ Phong, ngươi ngày hôm nay liền không nên ra khỏi cửa, ta sẽ để ông nội phái mấy người lại đây bảo vệ ngươi, tuy rằng Chu Văn Hàn chết không có quan hệ gì với ngươi, thế nhưng, người của Chu gia tuyệt đối sẽ không như thế nghĩ tới, chuyện này ta phải đến tìm ông nội, bằng không, e sợ còn muốn ra đại loạn tử."

Nói, Lâm Á Nam vội vội vàng vàng liền rời khỏi nhà.

Đỗ Phong nằm ở trên giường, trong mắt nhưng là một mảnh trầm tư.

Chu Văn Hàn nếu nhảy ra, vậy trước tiên nắm Chu gia khai đao được rồi.

Coi như là Chu gia muốn tìm hấn để gây sự, cũng không dám trắng trợn.

Chỉ ít mặc kệ đường hoàng.

"Chu gia sao?"

"Nuốt lấy ngươi, vền vền là ta bước thứ nhất mà thôi."

Đỗ Phong trên mặt, chậm rãi hiện lên hoàn toàn đo ngầu.

"Minh trước kia, quá ngây thơ, ngây thơ đến thật sự cho rằng, bên trong trong kinh thành Thẩm gia công chúa, đều sẽ yêu chính mình, gả cho chính mình."

"Thẩm Nhượng Hi, ngươi cùng ngươi phía sau hắc thủ, ở bên trong kinh khỏa mạnh chờ ta."

"Ngươi có thể để cho huynh đệ ta chết oan chết uổng, nhưng ta không còn gì cả, chỉ có thể như con chó như thế trốn ở góc tường liếm vết thương."

"Dùng không được quá lâu, ta sẽ để các ngươi biết, cái gì gọi là tuyệt vọng."

Điện thoại lại vang lên, vừa nhìn nhưng là Tần Tử Cầm đánh tới.

Tần lão sư ở trong điện thoại khẩu khí so với Lâm Á Nam đều căng thẳng, còn mang theo một luồng khóc nức nở :

"Đồ đại ca, Chu Văn Hàn chết, đến tột cùng cùng người có quan hệ hay không?"

Đỗ Phong khẩu khí vô tội cực điểm :

"Từ Cẩm a, tại sao người cũng dùng loại này khẩu khí nói chuyện với ta? Không phải có kết luận sao? Uống rượu giả uống chết, theo ta có rắm quan hệ a, ta lại không phải Thần Tiên, sao vậy khả năng mà!"

Tần Từ Cẩm lúc này mới hơi hơi thả một điểm tâm, thế nhưng vẫn như cũ cực kỳ lo lắng :

"Người mấy ngày nay tuyệt đối không nên ra ngoài, buổi tối ta sẽ tới, đến thời điểm, ta theo Á Nam đều ở bên cạnh người, sẽ không có người dám động người."

Đỗ Phong dờ khóc dờ cười, trong lòng nhưng lại cực kỳ cảm động.

Cô nàng này nhí, tâm địa vẫn đúng là không phải bình thường tốt.

Chu Văn Hàn chết, trải qua một đêm lên men sau khi, càng ngày càng trở nên quỷ quyết lên.

Bắc Sơn thị nhân núi mà được gọi tên, ngay ở Bắc Sơn dưới chân, có một mảnh trang viên.

Nơi này xung quanh cao vút trong mây hiện đại cao ốc so ra, phảng phất lập tức rút lui một trăm năm.

Nơi này là Chu gia nhà cũ.

Chu gia nhà cũ đại khí bên trong mang theo lịch sử lắng đọng, mà chi tiết nhỏ nơi lại đường nét độc đáo, chỉ là toà này hậu hoa viên, chỉ sợ liền không biết tiêu hao bao nhiêu người giỏi tay nghề tâm huyết.

To lớn hậu trong vườn hoa, có một thập phần u tĩnh sân vuông tiểu viện.

Chủ nhà họ Chu Chu Nguyên Sơ, vào lúc này đây mặt tiểu tụy, tựa hồ trong một đêm già đi không ít.

Trước mặt hắn, ngồi ba trung niên nhân.

Chu Nguyên Sơ, bảy mươi ba tuổi, nguyên lão hội mười ba đại lão một trong.

Hắn có ba con trai, lão đại Chu Chính Thành, lão nhị Chu Chính Đức, lão tam Chu Chính Đạt.

Chu Văn Hàn, là Chu Chính Đức con trai độc nhất, cũng là Chu gia người thừa kế thứ hai.

Chu Chính Đức bốn mươi chín tuổi, chỉ có Chu Văn Hàn một đứa con trai, vẫn coi như làm trong lòng bàn tay mình châu.

Hắn làm việc khéo léo, nhưng là vừa lòng dạ độc ác, Chu gia ba phòng bên trong, hắn là xuất sắc nhất.

Vì lẽ đó hắn vẫn có dã tâm, muốn đối với gia chủ vị trí thay vào đó.

Thế nhưng đại ca hắn Chu Chính Thành tuy rằng không được, nhĩ tử Chu Văn bản nhưng là cực kỳ xuất sắc, hơn nữa theo Tứ Đại Hào Môn Tần gia người thừa kế Tần Phong, vì lẽ đó người thừa kế địa vị dễ dàng không có cách nào lay động.

Thế nhưng Chu Văn Hàn nếu như cùng Lâm Á Nam kết hôn, chủ nhà họ Chu quyền to, nhất định rơi xuống trên tay của hắn.

Chỉ tiếc, hết thảy đều hóa thành bọt biển.

Nhi tử chết rồi.

Chết vào trúng độc côn.

Chu Chính Đức không phải người ngu, hắn tuyệt đối không tin, con trai của chính mình, là chết vào trúng độc côn.

Một buổi tối tóc của hắn bắt mất một nửa.

Vào lúc này hắn thần thờ ngồi ở chỗ đó, hai mắt đỏ như máu không nhúc nhích.

Chu Nguyên Sơ sắc mặt âm trầm đến đáng sợ, nhìn ba con trai một chút, chậm rãi nói rằng :

"Cái này Đỗ Phong, đến tột cùng là cái gì người?"

Chu Chính Thành vội vã đem thu thập lên có liên quan với Đỗ Phong tư liệu, tỉ mỉ nói một lần.

"Phụ thân, người này không biết là từ nơi nào nhô ra, Lâm Cửu Thành nói đây là hán năm đó sinh từ chi giao tôn tử, Văn Hàn sự tình. . . !"

Chu Chính Đức đột nhiên khàn khàn nói rằng :

"Chẳng cần biết hán là ai, ta muốn để hán chết! Ta sẽ dùng phía trên thế giới này tàn nhẫn nhất thủ đoạn, nhường hán chết một trăm lần."

Chu Nguyên Sơ trong mắt cũng né qua một đạo sát khí.

"Bất kể là ai giết Văn Hàn, đều muốn trả giá đau đớn thê thảm đánh đổi, nợ máu nhất định phải huyết đến trả."

"Thế nhưng. . . !"

Chu Nguyên Sơ thở dài một tiếng :

"Chính Đức, hiện tại không thể bị cửu hận làm choáng váng đầu óc, mười ba nhà tộc mình tranh ám đấu, ai có thể biết, phía sau không có ai ở gây sóng gió? Chúng ta không thể lên người khác cái bẫy."

Chu Văn Hàn cái chết, thực sự thật là làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi, không trách Chu gia tức giận như thế.

Chu Chính Đức có chút tàn nhẫn nở nụ cười, trong mắt màu máu, càng ngày càng đậm.

Bất kể là ai giết Chu Văn Hàn, món nợ này, hán đều xem là ở Đỗ Phong trên người, xem là ở Lâm gia trên người.

Dù cho coi như đúng là trúng độc còn.

Nếu như không phải Đỗ Phong trước tiên chọc Chu Văn Hàn, Chu Văn Hàn thì sẽ không trả thù, không trả thù thì sẽ không hưng phấn, không hưng phấn, sao vậy sẽ uống rượu?

Chu Chính Đức logic, cực kỳ mạnh mẽ.

Món nợ này, nhất định phải dùng Lâm gia máu tươi để bồi hoàn.

Cho tới nói Đỗ Phong?

Chu Chính Đức trong lòng đã nghĩ kỹ Đỗ Phong một trăm loại cái chết.

Hán cũng không như trong tưởng tượng thương tâm cùng thất kinh, dù sao cũng là nhìn quen sóng to gió lớn người, coi như là con trai độc nhất chết rồi, vào lúc này, vẫn như cũ duy trì kẻ bề trên khí thế.

Quay đầu nhìn Chu Nguyên Sơ một chút, lại nhìn Chu Chính Thành cùng Chu Chính Đạt một chút, Chu Chính Đức bình tĩnh nói :

"Phụ thân, đại ca, Tam đệ, ta nên vì con trai của ta báo thù, các người không cần phải để ý đến!"

Nói xong hán trực tiếp đứng lên đến liền đi, Chu Nguyên Sơ mạnh mẽ vỗ bàn một cái, nổi giận gầm lên một tiếng :

"Ngồi xuống! Coi như muốn báo thù, cũng phải chờ tới một tháng sau khi đồ thạch giải thi đấu sau khi."

Chu Chính Đức ngừng một chút, sau đó cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Tứ tiểu công tử

Bắc Sơn có một nhà hội sở gọi quý khách lâu.

Nhà này hội sở thập phần thần bí, có tư cách ra vào, đều là đại có thân phận lai lịch nhân vật.

Quý khách lâu mỹ nhân như mây, mỹ nhân như mưa.

Bắc Phương đại nữ nhi, Giang Nam Nhuyễn muội tử, thậm chí còn Âu Mỹ, Nhật Bản, Hàn Quốc, khẩu vị nặng thậm chí còn có người Thái Lan yêu, người da đen em gái.

Chỉ cần người có tiền, ở đây không có người không chiếm được.

Không ít hai, ba tuyến nộn mô, tiểu minh tinh, cũng có thể làm cho người nể mủ.

Thậm chí coi như là chuẩn một đường minh tinh, cũng là hoàn toàn có thể.

Thường thường ra vào nơi này, đều là phú hào, thế gia hoàn khổ, còn nói bình thường kim lĩnh, là không có năng lực cũng không có tư cách trở thành nơi này hội viên.

Nơi này hội viên chia làm bốn đẳng cấp.

Bạch kim hội viên toàn bộ là mời chế độ, người có nhiều hơn nửa tiền cũng không thể trở thành bạch kim hội viên.

Mà cấp một hội viên, nhằm vào chính là mười ba hảo môn hạt nhân tộc nhân, không chỉ muốn thân phận, cũng phải tiền, hội viên phí là ngàn vạn một năm.

Cấp hai hội viên là những cái được gọi là phú hào, chân chính tay trắng dựng nghiệp, dốc sức làm dưới mấy chục ức giá trị bản thân người, hội viên phí là năm triệu một năm.

Mà cấp ba hội viên, tiêu chuẩn liền muốn thấp một ít, hội viên phí là hai triệu, đều là một ít về nước nghề nghiệp quản lý người, các gia tộc lớn, công ty dựa vào tổng giám đốc, chấp tổng giám đốc Hành các loại.

Tần Khải nơi này cấp một hội viên, vào lúc này chính thoải mái nằm ở một tấm nhuyễn trên giường, bên người hai bên trái phải đứng hai cái sườn xám mỹ nữ, ở cho hần nhẹ nhàng xoa bóp.

Đây là một đôi sinh đôi mỹ nữ, vóc người cao gầy, đường cong là lút.

Đặc biệt là các nàng trên người sườn xám, xê tà đều mở ra bắp đùi cái, nhìn chính là một loại thị giác hưởng thụ.

Loại này sắc đẹp mỹ nữ, e sợ đi chọn tú đều có thể đến quán quân, thế nhưng ở quý khách lâu, nhưng không phải cao cấp nhất.

Tần Khải sắc mặt có chút không bình thường.

Tối ngày hôm qua phát sinh sự kiện kia, nhường hần trong lòng trước sau có một loại cảm giác sợ hãi.

Chu Văn Hàn chết rồi, liền như vậy chết ở trước mặt chính mình.

Thứ nhất trực giác, hần liền cho rằng Chu Văn Hàn chết, cùng Đỗ Phong có quan hệ.

Mà ở trước đó, hần còn muốn muốn vào ngày mai ngọc thạch đánh giá sẽ trên, đối với Đỗ Phong ra tay.

Nhìn đáng đáp, chính mình đánh giá thấp người này.

Thế nhưng, Chu Văn Hàn có không có khả năng, là hưng phấn quá độ, thật sự uống rượu uống chết đây?

Đỗ Phong tuyệt đối không thể có như vậy đại bản lĩnh.

Ngay ở Tần Khải cực kỳ xoắn xuýt thời điểm, ngoài cửa đột nhiên vang lên một trận tiếng gõ cửa nhẹ nhẹ.

Tần Khải chậm rãi mở mắt ra, phát tay nhường bên người sinh đôi lui ra, sau đó đứng lên đi ra ngoài.

Cửa là một cái trung niên tráng hần :

"Thiếu gia, cái khác ba vị đại thiếu đều đến rồi!"

"Đi thôi!"

Một cái khác cực kỳ xa hoa trong phòng, ba cái người trẻ tuổi, đang uống trà.

Ba người mỗi người đều là dung mạo anh tuấn, vóc người cao gầy, khí độ bất phàm.

Một người trong đó cười nói :

"Mục Dương, tên kia liền nhà ngươi đại ca cũng dám làm mất mặt, còn có cái gì không dám?"

Lý Mục Dương cười nhạt, giữa hai lông mày, tất cả đều là một mảnh châm chọc :

"Đại ca ta bạt tai, ở đâu là như vậy tốt đánh, muốn không phải có Tần gia người phụ nữ kia ở, chỉ sợ cái kia chó má Đỗ Phong, lúc đó liền bị đại ca ta từ mái nhà bỏ lại đi tới."

Ngồi ở Lý Mục Dương bên tay phải người trẻ tuổi gọi Sở Lập Huy, nói chuyện cái kia gọi Tề Hải Hồng, thêm vào Tần Khải, bốn người, chính là tiếng tăm lừng lẫy tứ tiểu công tử.

"Xem một chút đi, Chu Văn Hàn bị chết uất ức, trong này không hẳn sẽ không có cái kia Đỗ Phong nguyên nhân, ngày mai Lâm gia ngọc thạch đánh giá đại hội, nhưng là rất náo nhiệt, Chu Chính Đức sẽ làm cái gì đây?"

"Ha ha, ta ngược lại thật ra có một chút tin tức ngầm."

Tề Hải Hồng thần bí nở nụ cười, chính muốn nói chuyện, Tần Khải đẩy cửa đi vào :

"Hải Hồng, ngươi lại đang phân tán lời đồn."

Sở Lập Huy cười ha ha :

"Khải thiếu, ta nhưng là nghe nói, ngươi nói rồi, sau này gặp lại được họ Đỗ, sẽ lần đi rất xa."

Tần Khải trên mặt bắp thịt hơi nhảy một cái, cười khổ lắc lắc đầu :

"Ai, không dỗi gạt ca mấy cái, trong nhà Nhị gia gia nói hẳn là cái kỳ tài, lên tiếng, đây là Lâm gia cùng Chu gia sự tình, chúng ta không nên tùy tiện nhúng tay, cái kia Đỗ Phong, thực sự quá hẳn mẹ quý đi, Chu Văn Hàn sao vậy liền uống rượu uống chết cơ chứ? Các ngươi không biết lúc đó tâm tình của ta a, phía sau thật sự từng trận lạnh cả người."

Tần Khải nâng chung trà lên nhẹ nhàng uống một hớp, nói rằng :

"Ta hiện tại a, tạm thời không đi chuyển, ngày mai các ngươi muốn làm mất mặt, ta khẳng định đi, thế nhưng tạm thời không ra mặt rồi."

Tề Hải Hồng trong mắt nhỏ bé không thể nhận ra né qua một tia châm chọc :

"Tiểu Khải, ngươi sẽ không thật sự sợ mất mặt sao?"

Tần Khải cười nói :

"Hải Hồng, sao vậy chúng ta cũng là Bắc Sơn tứ tiểu công tử, điểm ấy sức lực đều không có? Ta chỉ là xem trước một chút mà thôi, cũng là ba người các ngươi ngày mai chuẩn bị sao vậy động thủ?"

"Chúng ta? Liền xem Mục Dương, Mục Dương. Ngươi nói xem?"

Sở Lập Huy Tề Hải Hồng quay mặt sang nhìn Lý Mục Dương.

Lý Mục Dương là Lý Mục Đình đường đệ , dựa theo xếp hạng, hẳn cũng là Lý gia người thừa kế thứ hai, thế nhưng Lý Mục Dương biết, hẳn cả đời này, đều dừng hồng cùng đại ca của mình cạnh tranh vị trí gia chủ.

Vì lẽ đó hẳn không có mưu đoạt gia chủ dã tâm, ở những phương diện khác cũng là trắng trợn không kiêng dè, làm việc, xưa nay bất an lễ thường ra bài, có lúc liền Lý Mục Đình đều không làm gì được hẳn.

Cái này quý khách lâu, chính là tài sản sự nghiệp của hẳn.

Tứ tiểu công tử bên trong, trái lại là lấy hẳn dẫn đầu.

Lý gia thân là Tứ Đại Hào Môn đứng đầu, căn cơ thâm hậu, không giống Tiểu Khả, dù cho là Lâm Cửu Thành nhìn thấy Lý Mục Dương, đều sẽ cho mấy phần mặt mũi.

"Lâm gia là khối đại thịt mỡ, ai cũng muốn nhào tới gặm một cái, thế nhưng Lâm Cửu Thành dù sao ở nguyên lão hội có một ghế, vì lẽ đó, đại gia cũng không thể tùy tiện động thủ, Lâm Cửu Thành tìm cái Đỗ Phong đến, rõ ràng chính là muốn làm rối, chúng ta đương nhiên không thể để cho lão gia hoà đem Bắc Sơn tốt đẹp cục diện làm cho hồng bét."

Lý Mục Dương trong mắt lộ ra một đạo cười lạnh, từ tốn nói :

"Ngày mai, trước tiên chờ Chu Chính Đức làm khó dễ, thủ hạ người cái kia Diệp Chi Ngang cũng sẽ dẫn người đi ra ngoài làm rồi, Tiểu Khải, nhà người vị kia Quý nhân, cũng nhất định sẽ lên sân, chúng ta đi ở cuối cùng, nói chung, ngày mai nhất định phải làm cho Lâm gia mất hết thể diện."

Lý Mục Dương nụ cười nhạt nhòa, nói tới Lâm gia thời điểm, vẻ mặt thập phần xem thường :

"Thật không biết hai năm trước, Lâm Cửu Thành là sao vậy được cái kia một ghế."

Tề Hải Hồng ánh mắt lấp lánh, nhẹ nhàng nói rằng :

"Mục Dương, nghe nói Lâm gia phía sau có bên trong kinh bóng dáng, thật hay giả?"

Lý Mục Dương thất thanh nở nụ cười :

"Người quá xem ra lên Lâm gia, ta Lý gia như thế nhiều năm, liên thủ đều thân không tiến vào bên trong kinh, hần nho nhỏ một Lâm gia? Hải Hồng, Tiểu Khải nói người phân tán lời đồn, ta xem người cũng thật là, ha ha, sau này, những câu nói này có thể không nên nói lung tung."

Sở Lập Huy đưa tay vỗ vỗ Tề Hải Hồng vai, cười nói :

"Vậy chúng ta liền đến thương lượng một chút, ngày mai nên sao vậy làm, Lâm gia tổ chức lần này ngọc thạch đánh giá biết, hiển nhiên là vì một tháng sau khi đồ thạch giải thi đấu làm làm nền, làm cho đại gia biết, hần Lâm gia trên tay cũng không có thiếu thứ tốt, chúng ta ngày mai, liền cho hần biết biết, cái gì gọi là tính toán mưu đồ thất bại."

Tần Khải mắt sáng lên, xen vào nói đạo :

"Trên tay ta, đúng là thật là có một lá vương bài, vậy cũng là ta bỏ ra một trăm ức mua được, các người nếu như cảm thấy hứng thú, một người năm ba tỉ đi ra, chúng ta bốn người cùng chung làm sao?"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Bất biến ứng vạn biến

Lâm gia.

Một gian cổ kính thư phòng, Lâm Cửu Thành trên mặt mang theo nụ cười như có như không, nhìn trước mặt Lâm Á Nam.

Một người trung niên đứng Lâm Cửu Thành phía sau, khí tức thu lại, thế nhưng vẫn như cũ làm cho người ta một luồng cực kỳ sắc bén cảm giác.

Hần là Lâm Cửu Thành bên người cận vệ, Đồng gia.

Lâm Á Nam nhưng là đầy mặt sầu dung, cùng với nàng ở trong công ty hung hăng cao lãnh, hoàn toàn khác nhau.

"Ông nội, ngày mai sẽ là chúng ta tổ chức ngọc thạch đánh giá sẽ đại tháng ngày, một tháng sau khi cái kia tràng đồ thạch giải thi đấu, quan hệ trọng đại vào lúc này nhưng ra chuyện như vậy, đến cùng nên làm sao đây?"

Lâm Cửu Thành cũng không biết nói cái gì.

Hần dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, Chu Văn Hàn chết, tuyệt đối không phải trùng độc cò.

Nếu như Bắc Sơn có người hiểu rõ Đỗ Phong, Lâm Cửu Thành, là duy nhất một.

Đỗ Phong thủ đoạn xuất quỷ nhập thần, hần muốn một người chết, dù cho coi như phải nhiều hơn nữa bảo tiêu đều không có tác dụng.

Cái tên này là Ân Long thủ lĩnh, không đơn thuần là trên thế giới cường hần nhất bộ đội đặc chủng vương, càng là siêu nhất lưu đứng đầu nhất sát thủ.

Trong phim ảnh những kẻ giết người không thể tưởng tượng nổi giết người cầu đoạn, Đỗ Phong còn vượt qua.

Năm đó Lâm gia ở Bắc Sơn quật khởi, vì phát triển càng nhanh hơn, đã từng mạo hiểm tiến vào Myanmar khai phá phi thủy quặng, kết quả bị địa phương vũ trang phản tử bắt cóc.

Cũng chính là lần kia, Lâm Cửu Thành con trai duy nhất bị giết, Lâm Cửu Thành cũng không có may mắn thoát khỏi khả năng.

Bởi vì lúc đó bên cạnh hắn, có hơn một ngàn vũ trang đầy đủ, cùng hung cực ác lính đánh thuê.

Thế nhưng Đỗ Phong xuất hiện.

Cái kia một hồi máu tanh tàn sát, Đỗ Phong một người, miễn cưỡng giết đến cái kia hơn một ngàn hào lính đánh thuê gào khóc thảm thiết, cuối cùng chạy đi, có điều trăm mười người.

Cũng chính là lần đó sau khi, Lâm Cửu Thành nhận thức Đỗ Phong.

Hai năm trước, Đỗ Phong càng là âm thầm ra tay, hiệp trợ Lâm gia đoạt được nguyên lão hội một ghế.

"Á Nam, người không cần lo lắng, hiện tại mấu chốt nhất chính là muốn ổn định, chính thức không phải cho rồi kết quả sao? Chu Văn Hàn chính là uống rượu uống chết, cùng Đỗ Phong có cái gì quan hệ?"

Lâm Cửu Thành cười nhạt :

"Hắn Chu gia lợi hại đến đâu, ta Lâm gia cũng không yếu, lại nói, bất cứ chuyện gì đều muốn nói lý, yên tâm trở về đi thôi, Đỗ Phong không có chuyện gì, thế nhưng ngày mai người ngàn vạn phải chú ý, một không được, chúng ta toàn bộ dự định, phải hủy hoại trong một ngày."

Lâm Á Nam trên mặt vẻ mặt hơi hơi hòa hoãn một điểm :

"Vậy ta ngày mai nhường tên kia ở nhà ở lại quên đi, ta sợ. . . !"

Lâm Cửu Thành trong nháy mắt, trên người có thêm một luồng thô bạo, hắn nhẹ nhàng vung tay lên, gấp gấp mà dùng sức :

"Không cần, ngày mai, chính là người Đỗ đại ca triển tài năng trẻ thời điểm, ta cũng phải nhường những kia đối với ta Lâm gia ôm lòng muông dạ thú gia hỏa nhìn, ta Lâm gia, không phải như vậy tiện hạ thủ, ta ngày mai sẽ không xuất hiện, người toàn quyền phụ trách, nếu như thật xuất hiện không thể khống chế diện, giao cho người Đỗ đại ca."

Lâm Á Nam không biết, tại sao ông nội đối với Đỗ Phong ôm này đại hi vọng.

Tên kia chính là một cột nhà, cà lơ phát phơ người, căn bản là không cái chính hành.

Mấy ngày ngắn ngủi thời gian ở chung, nàng liền không phát hiện Đỗ Phong trên người có nửa điểm ưu điểm.

Thế nhưng Lâm Á Nam nhưng nhưng trong lòng không phải không thừa nhận, cái tên này, đều là có thể làm cho người ta một loại chân thật cảm giác.

Dù cho là mở màu vàng chuyện cười, cũng làm cho người không cảm thấy liền có thể triệt để ung dung hạ xuống.

Hay là, hắn thật sự có cái gì chỗ hơn người đi.

"Ông nội, còn có một việc, Trần Văn Bản sự kiện kia, ngài chuẩn bị thời điểm nào động thủ?"

Lâm Cửu Thành trong mắt lộ ra một tia lạnh lùng, Đồng gia ở một bên chậm rãi nói rằng :

"Tiểu thư, tên khốn kiếp này, thực sự là điếc không sợ súng, ngày mai người có thể muốn chú ý một điểm, đừng làm cho hắn động chân động tay."

Lâm Cửu Thành ngồi ở chỗ đó, trên mặt vẻ mặt, khôi phục lại như trước hờ hững.

Hắn nâng chung trà lên nhẹ nhàng uống một hớp, lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn Lâm Á Nam chậm chậm nói rằng :

"Người nhận vì là thời điểm nào thích hợp?"

Lâm Á Nam có chút căm ghét chau mày :

"Ta hiện tại còn không biết, trên tay hắn đến cùng nắm giữ bao nhiêu tập đoàn tin tức, không dám mạnh động."

Lâm Cửu Thành khẽ mỉm cười :

"Vậy thì bất động."

"Cái kia sao vậy hành? Ông nội, ở tiếp tục như vậy, ta nhìn hắn liền dám trắng trợn đòi đi công ty tài sản."

Lâm Cửu Thành trong mắt loé ra một tia thâm trầm, bình thân nói rằng :

"Muốn để cho diệt vong, tất trước hết để cho điên cuồng, lấy bất biến ứng vạn biến, từ từ đi đi, tất cả, giao cho Đỗ Phong."

"Đỗ Phong Đỗ Phong, thật không biết, hấn đến cùng là ngài cái gì người, ta là không phải nên cho rằng, hấn là ngài ở bên ngoài tư sinh tôn tử."

Đồng gia vội vã thấp phía dưới, muốn cười không dám cười, Lâm Cửu Thành càng là dở khóc dở cười.

Lâm Á Nam cũng biết chính mình nói sai lời, trực tiếp đứng lên đến, xoay người rời đi :

"Ta đi về trước, ta đến nhìn tên kia, miễn cho hấn có cho ta gây sự, một ngày thực sự là thao không xong trái tim"

Lâm Cửu Thành nhìn Lâm Á Nam biến mất ở cửa, lúc này mới cười nhạt, nói rằng :

"Tiểu Đồng, ngươi cảm thấy, chuyện của bọn họ, có thể thành hay không?"

Đồng gia trong mắt loé ra hai đạo ý cười :

"Lão bản, cái này ta cũng không dám nói, nhưng nhìn tiểu thư bộ dáng này, tựa hồ không phải cái gì vấn đề, chính là không biết Đỗ thiếu tâm tư."

"Hừ, lão tử đem tôn nữ đều đưa lên giường của hấn, hấn dám nhắc lên quần không công nhận? Ai, cái này cũng là hành động bất đắc dĩ a, ai bảo ta không có một người thừa kế đây? Lâm gia càng là có tiền, liên càng là người khác bên mép thịt mỡ."

Lâm Cửu Thành chậm rãi đứng lên, sắc mặt lập tức trở nên hơi âm trầm :

"Lão tử coi như đem toàn bộ Lâm gia một cây đuốc đốt, cũng sẽ không tiện nghi này quần hút máu trùng, thật sự cho rằng ta Lâm Cửu Thành dễ ức hiếp?"

Đồng gia trong mắt cũng là một mảnh sắc bén :

"Lão bản, ngài yên tâm, bất cứ lúc nào, ta đều sẽ không để cho ngài cùng tiểu thư có chuyện, các anh em cái mạng này, đều là ngài cho, như thế nhiều năm theo ngài hưởng phúc, cũng là nên trở về báo ngài thời điểm!"

Lâm Cửu Thành mạnh mẽ trừng Đồng gia một chút, mắng :

"Nói láo! Lão tử không nói lời nào, các ngươi cho lão tử chết một nhìn? Thực sự là một đám không đầu óc đồ vật!"

Đồng gia có chút ngượng ngùng nở nụ cười, không dám nói lời nào.

Lâm Cửu Thành chấp tay sau lưng đi ra thư phòng, vừa đi một bên trầm tư.

Đỗ Phong tiểu tử này, khuyết điểm duy nhất, chính là quá nóng ruột.

Ngươi nói ngươi muốn động thủ, không thể chờ đến ngày mai sau khi động thủ nữa?

Lần này được rồi, ngày mai ngọc thạch đánh giá biết, còn không biết có bao nhiêu phiền phức đây.

Lâm Cửu Thành ở bên ngoài thờ ơ không động lòng, thế nhưng, hấn chịu đựng áp lực, thật sự quá lớn.

Chỉ ít, nguyên lão hội ở trong, trừ Tứ Đại Hào Môn gia chủ ở ngoài, tất cả mọi người, bao quát Chu Nguyên Sơ, đều gọi điện thoại lại đây.

Đặc biệt là Chu Nguyên Sơ, càng là quật ngã dưới lời hung ác, bất kể như thế nào, Đỗ Phong đều phải chết, muốn chết Lâm gia muốn bảo đảm Đỗ Phong, vậy thì là cùng Chu gia trở mặt.

Vậy liền coi là, còn một người khác tin tức, nhường tâm tình của hấn trở nên càng thêm gay go.

Trần Văn Bản cái kia thứ hỗn trướng, lại dám thật sự cấu kết người ngoài.

Này bạch nhãn lang, thật là đáng chết a.

Từ vừa mới bắt đầu, Lâm Cửu Thành liền không có suy nghĩ qua nhường Lâm Á Nam gả cho Trần Văn Bản.

Này không phải môn đăng hộ đối vấn đề, Lâm Cửu Thành liền căn bản sẽ không can thiệp Lâm Á Nam việc kết hôn.

Hấn liền như thế một tôn nữ, dù cho nàng yêu thích ven đường ăn mày, hấn cũng sẽ không làm thiệp.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hoàng đại sư

Bắc Sơn hậu núi nơi sâu xa, có một cái quanh năm không ngừng dòng suối nhỏ.

Bên dòng suối là một chi có hơn ba mươi gia đình làng.

Dựa vào bên dòng suối chuyển hướng nơi, có một nông gia tiểu viện.

Sân phía sau có một khối đất trống, gieo một ít thông thường rau dưa, còn có hơn mười con gà ở trong sân nhàn nhã tản bộ kiếm ăn.

Dựa vào dưới chân núi, có một viên đầy đủ hai người ôm hết méo cổ cây hoè, cây dưới có một tấm bàn đá, hai khối tảng đá làm ghế.

Một người mặc Bồ Y lão nông dân, đang cùng một người trẻ tuổi chơi cờ.

Người trẻ tuổi dung mạo cực kỳ anh tuấn, cả người lộ ra một luồng bình tĩnh thông dong, làm cho người ta một loại như gió xuân ấm áp cảm giác.

Hắn là Lý Mục Đình.

Tuyệt đối không người nào có thể nghĩ đến, đường đường Bắc Sơn tứ đại công tử đứng đầu Lý Mục Đình, sẽ ở nông thôn bồi tiếp một lão nông dân chơi cờ.

Cũng tuyệt đối không người nào có thể nghĩ đến, người lão nông này dân. Gọi Lý Kế Niên.

Lý Kế Niên, chủ nhà họ Lý, từ ba mươi tám tuổi ngồi trên Bắc Sơn nguyên lão hội hội trưởng vị trí, mãi cho đến hiện tại, ròng rã bốn mươi năm.

Lý Kế Niên hết sức chăm chú nhìn trước mắt ván cờ, đến nửa ngày mới di chuyển một con cờ, sau đó ngẩng đầu nhìn Lý Mục Đình, thân nhiên nói :

"Tiểu tử kia cho ngươi cho phép cái gì điều kiện?"

Lý Mục Đình không lên tiếng, ánh mắt chăm chú nhìn trước mắt ván cờ.

Lý Kế Niên nhẹ nhàng ho khan một tiếng, lại chậm rãi nói rằng :

"Ta biết ngươi tâm rất lớn, thế nhưng không nghĩ tới, ngươi lớn đến trình độ như thế này, Bắc Sơn tốt đẹp cực diện, không đủ ngươi triển khai sao? Ngươi so với ta thông minh, bên trong trong kinh thành tam đại gia, ngoại thành tứ đại tộc, chúng ta Lý gia, là không có bất cứ cơ hội nào."

Lý Mục Đình rốt cục ở trên ván cờ di chuyển một con cờ, sau đó khẽ cau mày, chậm rãi nói :

"Ông nội, bàn cờ này, nhưng là ngươi thua rồi."

Lý Kế Niên ánh mắt trở lại trên ván cờ, lông mày càng trướng càng sâu, qua đi tới hai phút, hắn mới động 1 quân cờ.

"Hắn đáng giá ngươi với hắn kết minh sao?"

Lý Mục Đình rốt cục chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn Lý Kế Niên hỏi :

"Ông nội, ngươi cảm thấy, Bắc Sơn có ai là ta đối thủ sao?"

Lý Kế Niên sửng sò, ánh mắt chậm chậm hơn nhiều một tia vui mừng cùng tán thưởng :

"Đó là, ta Lý gia người thừa kế, lại có ai phối làm đối thủ?"

Lý Mục Đình tự giễu lắc lắc đầu :

"Thế nhưng, Lý gia có điều chính là tự cao tự đại mà thôi."

Lý Kế Niên trên mặt né qua một tia phức tạp về mặt, bình tĩnh nói :

"Thà làm gà thủ, không vì là nguru hậu!"

Lý Mục Đình cúi đầu, bình tĩnh nói :

"Chỉ là kết minh mà thôi, ta tin tưởng hần chí không ở này, hần không phải một ngựa nhó chuông tiền tài cùng quyền thế người, đáng giá ta mạo hiểm."

Lý Kế Niên khẽ cau mày, nhìn chằm chằm Lý Mục Đình nhìn nửa ngày, lúc này mới có chút hiếu kỳ nói rằng :

"Người chỉ thấy hần mười phút mà thôi."

Lý Mục Đình đột nhiên khẽ mỉm cười :

"Có người, người đối mặt hần mười phút, đủ để nhìn thấy cả đời."

Lý Kế Niên rút cục thay đổi sắc mặt :

"Đỗ Phong đáng giá người như thế đánh giá, nhìn đáng đáp, tìm cái thời gian, ta đến gặp một lần hần."

Lý Mục Đình suy nghĩ một chút, thả tay xuống quân cờ, sau đó đứng lên :

"Thấy cũng không cần phải, tin tưởng ta, Lý gia nhất định sẽ ở trên tay của ta, chân chính trở thành đỉnh cấp hào môn, thế nhưng, hiện tại Lý gia, đuôi to khó vậy, ông nội, đến thời điểm, ngài đừng đau lòng là được rồi!"

Lý Kế Niên cười ha ha :

"Tùy tiện người động thủ, thế nhưng, chỉ ít người phải cho lão tử một bảo đảm chứ? Thời gian bao lâu, bao lớn điểm máu chốt."

Lý Mục Đình chỉ ném câu nói tiếp theo, xoay người đi rồi.

"Hần là Cổ Võ Giả!"

Lý Kế Niên loại này kiêu hùng, nghe được câu này, trong nháy mắt đều có cả người mất lạnh cảm giác.

Cổ Võ Giả, ba chữ này, có thần kỳ cực kỳ ma lực.

Lý gia sẽ không có Cổ Võ Giả.

Mà trong kinh thành thành tam đại gia, ngoại thành tứ đại tộc, phía sau đều có một vị Cổ Võ Giả.

Một Cổ Võ Giả, đại biểu cái gì?

Một tuổi không tới ba mươi Cổ Võ Giả, lại đại biểu cái gì?

Lý Kế Niên đột nhiên thở một hơi thật dài, trên mặt có thêm một nụ cười.

Không hổ là ta Lý gia năm thay thế bên trong, kiệt xuất nhất người thừa kế.

Thế nhưng, cái này Đỗ Phong, lại cái gọi là hà cầu đây?

Ở Lý Mục Đình từ cái này nông gia tiểu viện lúc rời đi, Tần Khải vừa vặn đến Tần gia ngọc thạch gia công xưởng.

Hoa Quốc mặt phía bắc nhiều ngọc quý, những này ngọc quý trên căn bản đều bị Bắc Sơn nguyên lão hội mười ba cái gia tộc khống chế, mỗi gia đều có thuộc về mình mỏ quặng, gia công xưởng, châu báu hàng hiệu, toàn thế giới 70% ngọc thạch châu báu, ngọc khí, xa hoa hàng mỹ nghệ, đều bị Bắc Sơn nguyên lão hội vững vàng nắm giữ trong tay.

Trừ đây chuyên sản xuất sản xuất ra chế phẩm ở ngoài, mỗi gia đều có đỉnh cấp sản phẩm.

Những này sản phẩm, nhưng là hoàn toàn dựa vào thủ công chế tác, vì lẽ đó mỗi gia đều nuôi lượng lớn tài nghệ cao siêu thợ thủ công.

Mà muốn chế tạo ra đỉnh cấp ngọc chế phẩm, một khối tốt liệu, liền ắt không thể thiếu.

Vì lẽ đó mỗi gia cũng đều có chính mình chuyên môn đồ thạch cao thủ, những cao thủ này, chuyên môn phụ trách tuyển liệu.

Tần gia Quý nhân, chính là trong đó cao thủ nổi danh nhất, ở Tần gia mấy năm qua, vì là Tần gia chỉ ít kiếm lời mấy trăm ức.

Tần Khải xuyên qua gia công trăng, đi tới phía sau một u tĩnh sân.

Đi vào, bên trong đình đài lầu các, cổ hương cổ sắc.

Tần Khải đi vào sau khi, quay về ngồi ở trên ghế thái sư đang uống trà một lão giả khách khí cười nói :

"Hoàng đại sư."

"Nhị công tử đến rồi?"

Ông lão tiên phong đạo cốt, từ mi thiện mục, thể nhưng một đôi mắt chữ nhưng sáng sủa cực kỳ, làm cho người ta một loại thấp phần cảm giác cổ quái.

"Ha ha, Hoàng đại sư, chuyện ngày mai, liền xin nhờ ngài."

Hoàng đại sư biến sắc mặt, lạnh rên một tiếng nói rằng :

"Nhị công tử yên tâm được rồi, ngày mai, ta nhất định nhường cái kia gọi Đỗ Phong tiểu tử, biết cái gì gọi là chân chính đồ thạch cao thủ."

Tần Khải lên tiếng phụ họa, có chút khinh bỉ cười nói :

"Đó là, tiểu tử kia có điều chính là tìm vận may, gặp phải hai khối tảng đá, lại liền bị người nhắc đến như thế cao, lại còn nói so với Hoàng đại sư lợi hại, quả thực chính là muốn chết. Liền hẳn? Cho Hoàng đại sư xách giày cũng không xứng."

Tần Khải nói tới chỗ này, chuyển đề tài, cười theo thăm dò nói rằng :

"Hoàng đại sư ngài cũng biết, Nhị gia gia bên kia quay về tiểu tử đánh giá rất cao, cái kia hai khối tảng đá ngài cũng đã gặp, vạn nhất tiểu tử này. . .!"

Quý nhãn sững sờ, trong mắt lộ ra một tia sắc bén :

"Yên tâm đi, ngày mai ta nhất định đánh cho hắn lộ ra nguyên hình, đồ thạch này một bát cơm, có thể không phải như vậy ăn ngon, cũng không phải tùy tiện tiện bốc lên tới một người, liền dám xưng cao thủ, hừ, nhảy nhót tên hề mà thôi."

"Ha hã, Hoàng đại sư, ngày mai ta không tiện lăm đứng ra, đến thời điểm, ta sẽ trong bóng tối phối hợp, lần này, ngài có thể nhất định phải cho chúng ta mặt dài a, ta ở bên ngoài thiết cái đánh cuộc, tiểu chút lòng thành, ngài xin vui lòng nhận."

Tần Khải bắt động thanh sắc lấy ra một tờ thẻ, đặt ở Quý nhãn trong tay.

Quý nhãn rất tự nhiên liền đem tấm thẻ kia cất đi, lại như là cái gì đều không có phát sinh.

"Nhị công tử, gần nhất bên ngoài phát sinh không ít sự tình, đều cùng cái này Đỗ Phong có quan hệ chứ?"

Tần Khải không biết tại sao cả người lại là lạnh lẽo, hắn có chút sợ hãi gật gù, cười khổ nói :

"Có thể không phải, ngài không biết a, Chu Văn Hàn bị chết quá kỳ quái, cái tên này chẳng lẽ thật sự có điểm cái gì thần kỳ bản lĩnh?"

Hoàng đại sư nhưng không có hỏi lại, mục chỉ nhìn trong sân, đắm chiêu.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Màu đỏ nốt ruồi nhỏ

Lâm Á Nam trở lại lưng chừng núi biệt thự thời điểm, Đỗ Phong chính ở phòng khách ngồi, Tần Tử Cam cũng ở.

Chỉ xem Tần lão sư cái kia Hồng Hồng khuôn mặt nhỏ, liền biết cái tên này không ít đùa giỡn nàng.

Lâm Á Nam tức gần chết.

Lão nương vì nguoi lo lắng đề phòng, nguoi ngược lại tốt.

Nhìn thấy Lâm Á Nam sắc mặt có điểm không đúng, Đỗ Phong hì hì nở nụ cười, nhìn chăm chăm nàng nói rằng :

"Lâm tổng, nguoi ngày hôm nay có điểm không đúng a? Ai chọc giận nguoi? Nói cho ta, ta giúp nguoi hả giận."

Nhìn thấy Đỗ Phong mục không chuyển chữ nhìn mình, dư quang nhưng dù sao là hướng về trên ngực nhìn, Lâm tổng có chút bất đắc dĩ, lại có chút phần nộ :

"Đỗ Phong, nguoi mắt chó xem cái gì?"

Đỗ Phong cạc cạc cười nói :

"Nhìn một chút cũng không được, cũng sẽ không thiếu một miếng thịt, lại nói, đều là bọt biển, có cái gì thứ đáng xem."

Tần Từ Cẩm xì một tiếng bật cười, Lâm Á Nam giận dữ, giậm chân một cái liền muốn xông lên động thủ, thế nhưng vọt tới một nửa liền không còn hứng thú.

Nàng đặt mông ngồi ở Tần Từ Cẩm bên nguoi, nguyền một cái nói rằng :

"Ngày mai có thể sao vậy lâm a, Đỗ Phong nguoi tên khôn kiếp, đều là nguoi gây ra chuyện tốt."

Nghe được Lâm Á Nam trong giọng nói tựa hồ ngâm lấy một luồng uể oải, Đỗ Phong một trận kinh ngạc :

"Lâm tổng, sẽ không chút chuyện này liền để nguoi đổ chứ?"

Lâm Á Nam trong mắt loé ra một tia mệt mỏi :

"Nguoi không biết ngày mai đều có cái gì nguoi đến, Chu gia hận không thể trực tiếp theo chúng ta khai chiến, còn có mấy gia tộc khác, ai, ta thật sự có chút vác không được."

Đỗ Phong cười ha ha, nói rằng :

"Nguoi tin ta sao?"

Lâm Á Nam sững sờ, cúi đầu cắn môi, do dự nửa ngày, có chút chột dạ nói rằng :

"Ta ngược lại thật ra muốn tin nguoi, thế nhưng nguoi nguoi này chính là nguoi chuyên gây họa, ngày mai nếu như lại cho ta gặp phải điểm sự tình đến, ta liền điên rồi!"

Tần Từ Cẩm nhưng nhìn Đỗ Phong, trong mắt tràn ngập hiếu kỳ :

"Đỗ đại ca, nguoi ngày mai thật sự có nắm?"

Nàng mấy ngày nay ở trường học vẫn đang suy nghĩ ngày đó Đỗ Phong cùng Lý Mục Đình sự việc của nhau, càng nghĩ càng thấy đến trong này có điểm không đúng.

Lý Mục Đình tính cách, nàng là hiểu rõ.

Vậy căn bản liền không phải một hi nộ với hình nguoi.

Nàng có thể ở hai mươi lăm tuổi học tập xong tiến sĩ, thông minh cao bao nhiêu cũng không cần phải nói.

Vì lẽ đó, nàng càng là phân tích, càng là cảm thấy trong này có gì đó quái lạ.

Mà Chu Văn Hàn chuyện này, càng làm cho nàng nghĩ được một số không giống nhau khí tức.

Âm mưu khí tức.

Nàng không phải cô gái bình thường, Tần gia bên trong nguoi lừa ta gạt, Tần gia cùng những gia tộc khác trong lúc đó ám chiến, nàng đều đặt ở trong mắt.

Vì lẽ đó, Chu Văn Hàn chết, đối với cho nàng tới nói, căn bản không tính là kinh hãi.

Nhiều nhất chỉ là có chút kinh ngạc mà thôi.

Ở Lâm Á Nam trở về trước, nàng đã cùng Đỗ Phong nói rồi nửa ngày thoại.

Tuy rằng Đỗ Phong vẫn như cũ là một bộ huân tó không khỏi, há mồm ba câu nói nhất định sẽ mang điểm màu sắc, thế nhưng, Tần Từ Cẩm từ Đỗ Phong đôi câu vài lời bên trong, phân tích đến càng ngày càng tiếp cận chân tướng của chuyện.

Đỗ Phong cùng Lý Mục Đình trong lúc đó, tuyệt đối không phải như vậy đơn giản.

Mà Chu Văn Hàn, cũng tuyệt đối không phải uống rượu trúng độc chết.

Nàng đối với Đỗ Phong, tràn ngập muốn biết.

Đỗ Phong cười híp mắt nhìn Tần Từ Cẩm một chút, Tần Từ Cẩm vội vã dời đi tầm mắt.

Nàng hiện tại tựa hồ rất sợ sệt cùng Đỗ Phong đối diện.

Cái kia một đôi mắt chữ, uyển như tinh thần biển rộng, sâu không lường được.

Nàng sợ nàng xem thêm vài lần, sẽ không nhận được nhảy vào đi, đến thời điểm, nàng liền thật sự không ra được.

"Năm là không có, thế nhưng chuyện của ngày mai, xưa nay không cần năm, Lâm tổng, người hiểu ý của ta không?"

Đều nói nữ nhân ngực lớn nhưng không có đầu óc, thế nhưng Lâm tổng tuyệt đối không nằm trong số này.

Đại ngực mỹ nữ có thể không mơ hồ, nàng lúc này liền minh tái một chút cái gì :

"Người là nói, bọn họ cũng không dám nháo quá hung, hơn nữa, chúng ta thấy chiêu mờ chiêu?"

"Không sai, ta chính là ý này, thế nhưng Lâm tổng người muốn chú ý một điểm, phía sau tên bắn lên, mới phải khó nhất phòng."

Lâm Á Nam cười lạnh :

"Ta rõ ràng ý của người? Ta còn một mực liên cái gì đều mặc kệ, cái gì cũng không hỏi!"

"Ha ha, Lâm tổng, người này đùa lừa tính cách, ta yêu thích, thật là quái, người khác đều nói nữ nhân ngực lớn nhưng không có đầu óc, chẳng lẽ người lót đúng là bọt biển."

Lâm tổng hừ một tiếng, kiêu ngạo giương lên cái cổ :

"Hừ, đó là đương nhiên, ta. . . Người. . . Người tên khốn kiếp này, người làm sao không chết đi a!"

Lâm Á Nam tức giận đến trực tiếp nhào vào Tần Từ Cẩm trên người, giương nanh múa vuốt quay về Đỗ Phong liền tóm tới.

Muốn không phải Đỗ Phong lần đi nhanh, trên mặt chỉ ít lưu lại năm đạo dấu ngón tay.

"Nữ nhân chết bầm, ta đây là đang khích lệ người đây, người làm sao không biết phân biệt a!"

Lâm Á Nam phần hận đứng dậy, lại cũng lười lại phản ứng hẳn.

Đỗ Phong nhưng là cười hi hi, trên mặt bỏ ra một tia nhàn nhạt hèn mọn nụ cười :

"Lâm tổng, sẽ không ta thật sự nói trúng rồi chứ? Bọt biển nhưng là một loại có độc vật chất a, lót lâu, sẽ biến hình."

Tần Từ Cẩm mắc cỡ không dám ngẩng đầu, Lâm tổng nhưng là răng bạc cắn nát, nàng mạnh mẽ nhìn chăm chăm Đỗ Phong, cực kỳ xem thường nói rằng :

"Họ Đỗ, người đến tốt cùng là nhiều tàn khuyết a? Là không phải từ nhỏ không bú sữa? Cảnh cáo người, không nên chọc ta, bằng không, lão nương khỏi xướng uy đến, chính ta đều sợ!"

Tần Từ Cẩm rốt cục không nhận được xì một tiếng bật cười, Lâm Á Nam cũng trong nháy mắt phá công, cười mắng cùng Tần Từ Cẩm vẹo đánh vào nhau.

Đỗ Phong nhất thời một mặt heo ca hình, nhìn tình cảnh này, ngụm nước đều muốn chảy ra.

Lâm Á Nam nhưng sớm đã có chuẩn bị, thừa dịp Đỗ Phong không chú ý, đột nhiên đưa tay, quả thực chính là vừa nhanh vừa chuẩn lại tàn nhẫn.

Nàng mới vừa làm mỹ giáp, cứng rắn móng tay, mạnh mẽ rơi vào Đỗ Phong bên hông.

"Ai nha ta. . . ! Nữ nhân chết bầm. . . Người. . . Người buông tay."

Nhìn thấy Đỗ Phong mặt đều tái rồi, Lâm Á Nam cực kỳ đặc ý, nàng con người đảo một vòng, trên mặt vẻ quyền rũ mười phần, kiêu tích tích âm thanh điệu đến nhường Đỗ Phong cả người tóc gáy đứng chống ngược :

"Thân ái nhỏ, thoải mái sao?"

Tần Tử Cẩm kẹp ở hai người trung gian, căn bản không thể động đây, nàng căng thẳng đến cả người cứng ngắc, rốt cục không nhìn được gắt một cái :

"Được rồi, các người muốn ồn ào liên nháo đi, đừng liên lụy ta, ta muốn đi nghỉ ngơi."

Lâm Á Nam bữu mỗi một cái :

"Hừ, tiểu móng, người trang cái gì vô tội, ngày đó là ai bảo Đỗ Phong đi làm bạn trai? Vào lúc này liền không công nhận, nói, các người công lấy lão nương, là không phải có không thể cho ai biết hoạt động?"

Tần Tử Cẩm tu không thể ngưỡng, vội vã đưa tay đi che Lâm Á Nam miệng, Lâm Á Nam không thể làm gì khác hơn là buông ra Đỗ Phong, lại cùng Tần Tử Cẩm nháo ở cùng nhau.

Đỗ Phong che eo quả thực khóc không ra nước mắt.

Mới vừa đã trúng ba lần điện côn, lại bị bấm một cái, mùi vị đó, thực sự là chỉ có hấn biết rồi.

Lâm Á Nam cũng đột nhiên tỉnh ngộ lại, nàng nằm ngoài Tần Tử Cẩm trên đùi, ngẩng đầu lên nhìn Đỗ Phong, tóc ngắn ngang :

"Ai nha, ta đều đã quên, Đỗ Phong, người trên eo có thương tích a, vừa nãy là không phải bấm đến vết thương?"

Đỗ Phong rõ ràng từ trong mắt nàng nhìn thấy một tia treu tức, tức giận đến đều sắp nở nụ cười.

Hấn trợn mắt, không vui nói :

"Đa tạ Lâm tổng quan tâm, chết không được."

Lâm tổng hừ một tiếng :

"Chết không được trở lại hai lần."

Đỗ Phong hung tợn trợn mắt, sau đó hấn đột nhiên cả người cứng ngắc.

Lâm tổng như vậy nằm ngoài, cổ áo mở ra, trước ngực cái kia hai đám trắng nõn mềm mại, hơn nửa đều rơi vào Đỗ Phong trong mắt.

Cái góc độ này nhìn sang, cái kia thị giác lực xung kích, thực sự quá lớn.

"A, nguyên lai không phải bọt biển a? Lâm tổng, người bên trái cái kia viên màu đỏ nốt ruồi nhỏ, cũng thật là nghịch ngợm."

Lâm Á Nam sững sờ.

Màu đỏ nốt ruồi nhỏ?

Nàng đột nhiên tỉnh ngộ.

"Đỗ Phong, người tên khốn kiếp này, người đi chết được rồi!"

Đỗ Phong đã sớm lác mình chạy trốn thật xa, trong phòng chỉ để lại một thanh âm :

"Ngủ sớm một chút, nghỉ ngơi dưỡng sức, ngày mai khai chiến."

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Người. . . Đi vào

Cửu Thành quán rượu lớn là Bắc Sơn nổi danh nhất một nhà năm sao khách sạn.

Đây là năm đó Lâm Cửu Thành một tay sang dựng lên, cũng là Lâm gia làm giàu món tiền đầu tiên, hiện tại đã là Bắc Sơn cao cấp nhất năm sao khách sạn.

Nơi này không chỉ là cứng mềm kiện trên tốt nhất, cũng an toàn nhất, mặc kệ người là cái gì người, vào ở nơi này, sẽ không có người dám tới cửa gây phiền phức.

Đây là Lâm Cửu Thành năm đó định ra quy củ.

Tới cửa chính là khách, dù cho người ở bên ngoài phạm vào sự tình, chỉ cần người có bản lĩnh đi vào khách sạn, liền tuyệt đối sẽ không có người tìm người phiền phức.

Đương nhiên, đi ra cửa chính quán rượu, vậy hãy cùng khách sạn không có bất cứ quan hệ gì.

Bắc Sơn ngọc thạch giao dịch lại như thế phát đạt, hầu như hết thấy nơi khác khách thương đều bên người mang theo lượng lớn tiền mặt, vì lẽ đó an toàn quan trọng nhất, nơi này liền thành bọn họ lựa chọn hàng đầu.

Hơn nữa khách sạn bên trong còn có một loại nhỏ sản phẩm giá, có thể nặc danh tham gia, này càng làm cho bao nhiêu người đều là đồ xô tới.

Tuy rằng Lâm thị tập đoàn càng làm càng lớn, thế nhưng Cửu Thành quán rượu lớn mãi cho đến hiện tại, cũng là Lâm thị tập đoàn một khối biển chữ vàng, tạo tiền máy móc.

Ngày hôm nay là Lâm thị tập đoàn tổ chức ngọc thạch đánh giá sẽ mở màn nhất, toàn bộ Cửu Thành quán rượu lớn đều trịnh trọng sẵn sàng đón quân địch, chỉ là bảo tiêu liền không xuống 300 người, che kín khách sạn góc tối, để phòng nghiêm ngặt.

Lâm Á Nam làm người làm chủ, trời vừa sáng liền rời khỏi nhà, Đỗ Phong cùng Tần Tử Cẩm nhưng là mười một giờ mới đến.

Đỗ Phong vẫn mở hán chiếc kia hàng dùng rồi Jetta, một thân rất giả rẻ trang phục.

Hắn lái xe trực tiếp từ khách sạn cửa sau vào miệng : ló vào xuống tới bãi đậu xe dưới đất, đi vào thời điểm, cửa bảo tiêu cũng không có ngăn cản.

Đồng gia đã trong bóng tối dạn dò lại đi, này chiếc phá Jetta chính là Đỗ thiếu thân phận, ai dám ngăn trở?

Nếu như những người khác muốn tiến vào, xin lỗi, không có thiệp mời, lái phi cơ cũng đừng muốn đi vào, ai tới cũng không được.

Đem dừng xe ở bãi đậu xe dưới đất, Đỗ Phong lại bồi tiếp Tần Tử Cẩm trực tiếp cười chuyên dụng thang máy đi tới khách sạn tầng cao nhất, Lâm Á Nam ở đây có một chuyên dụng Tổng Thống phòng xếp.

"Đỗ đại ca, người ở phòng khách chờ một chút, ta. . . Ta đi vào thay quần áo!"

Tần Tử Cẩm nói đến thay quần áo thời điểm, trên mặt ứng đỏ.

"Ây. . . Người đi, lần này ta tuyệt đối sẽ không xông vào."

Đỗ Phong bùng một chén nước, ngồi ở trên ghế salông nhếch lên hai chân, quay về Tần Tử Cẩm một trận nháy mắt.

Tần Tử Cẩm hờn dỗi một tiếng, trong mắt xẹt qua một tia ngưng ngừng, cười mắng :

"Đỗ đại ca, người thật là xấu chết rồi."

"Ha ha, đa tạ Tần lão sư khích lệ."

Tần lão sư mặt đỏ tía tai, hô hấp dồn dập, nàng tựa hồ có chút không yên lòng, cẩn thận địa nhìn một chút Đỗ Phong :

"Vậy ta đi vào?"

Đỗ Phong nuốt chút nữa không cầm trên tay chén thủy tinh bóp nát.

Cô nàng này nhí, người đây là lo lắng ta xem, vẫn là ở quyến rũ ta xem?

Nhìn thấy Đỗ Phong một mặt xoắn xuýt về mặt, Tần lão sư lập tức xoay người, bạch bạch bạch chạy vào phòng ngủ.

Đỗ Phong lúc này mới thả xuống chén nước, bắt đầu quan sát gian phòng đến.

Lâm tổng cái trò này chuyên dụng Tổng Thống bộ không chỉ cực kỳ xa hoa, hơn nữa diện tích rất lớn, không xuống ba trăm mét vuông, có thể nói xa xỉ đến đỉnh điểm.

Không chỉ là đồ dùng trong nhà, liền ngay cả bồn cầu đều là Hermes làm riêng, thật là có tiền tùy hứng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, nhìn đều sắp nửa giờ, Tần Tử Cẩm vẫn không có đổi tốt quần áo.

Đỗ Phong nhất thời tâm nói không ổn, cô nàng này nhi chẳng lẽ lại phát bệnh?

Hắn xoắn xuýt nửa ngày, đến cùng vẫn là đi tới cửa phòng ngủ, nhẹ nhàng gõ cửa, quan tâm hỏi :

"Tần lão sư, người không sao chứ?"

Trong phòng đến nửa ngày mới truyền tới một nhược nhược âm thanh :

"Ta. . . Không có chuyện gì, người lại. . . Chờ chút!"

Đỗ Phong cười khở lác lác đầu.

Nữ nhân chính là như thế phiền phức, không phải là thay cái quần áo sao? Cần phải như thế cừu?

Hắn đang muốn xoay người rời đi, Tần Tử Cẩm nhưng run giọng hô :

"Đồ đại ca!"

"A?"

"Người. . . Người đi vào!"

Đỗ Phong nhất thời choáng váng.

"Người nói cái gì?"

Tần Tử Cẩm lo lắng nói rằng :

"Người. . . Ta. . . Nhường người đi vào một chút!"

Đỗ Phong nhất thời ngẩn ngơ chính ngôn từ nói rằng :

"Tần lão sư, ta không phải người tùy tiện."

Tần lão sư đều muốn khóc.

"Ta. . . Người. . . Cả nghĩ quá rồi, ta nhường người đi vào giúp một chút ta, ta. . . Quần áo khóa kéo kẹt lại, ta thực sự kéo không lên."

Đỗ Phong lúc này mới đẩy cửa đi vào.

Đi vào, hắn thì có điểm há hốc mồm.

Đầu tiên nhìn chính là khiết bạch Vô Hà {không tỳ vết}, bóng loáng như ngọc phần lưng, quả thực nhường hắn tim đập nhanh hơn.

Một cái màu tím nhạt không kiên dạ phục, chụp vào Tần Tử Cẩm trên người, phía sau khóa kéo kẹt ở trên eo, nhưng vừa vặn đem toàn bộ phần lưng bại lộ ở Đỗ Phong trước mắt.

"A, cô nàng này. . .!"

Đỗ Phong nhanh chóng liếc một cái trên giường, quả nhiên, một cái màu lam nhạt bra chính bé ngoan nằm ở trên giường.

Loại này không kiên dạ phục, bên trong là không thể mặc loại kia có đại an toàn bra.

Tần Tử Cẩm mắc cỡ cả người khô nóng, hai cái tay chỉ có thể ôm ngạo nhân bộ ngực, cúi đầu không dám nhìn Đỗ Phong.

"Đồ. . . Đại ca, ta. . .!"

Đỗ Phong vào lúc này cũng có chút choáng váng.

Một mặt to lớn kính chạm đất từ bên trong, thấp thoáng đi ra một tấm tuyệt sắc khuôn mặt, mang theo một mặt kính hoảng ngượng ngùng, còn có cái kia miêu mạn dáng người, ngạo nhân bộ ngực, thon dài chân ngọc, chết người nhất chính là cái kia trắng như tuyết hậu vác, còn có một luồng mùi thơm thoang thoang không ngừng hướng về hắn trong lỗ mũi xuyên.

Đỗ Phong cắn răng một cái, đi tới, một cái tay nắm lấy quần áo, một cái tay đi kéo kéo liên.

Ngón tay chạm được Tần lão sư trắng mịn ôn nhuận hậu vác, Đỗ Phong cả người đều là run run một cái.

Lại như là phản ứng hóa học, Tần lão sư trắng như tuyết hậu trên lưng, lại xuất hiện một vết đỏ bưng.

Đỗ Phong lúi đến mấy lần, cuối cùng cũng coi như là lúi đi tới.

Sau đó hắn cười híp mắt vỗ tay một cái :

"Đại công cáo thành."

Tần Tử Cẩm trên mặt xẹt qua một vết đỏ bưng, vội vàng nhẹ giọng nói rằng :

"Cảm ơn Đỗ đại ca, muốn không phải ngươi, ta ngày hôm nay liền thảm."

Đỗ Phong trong lòng âm thầm buồn cười, tâm nói cô nàng này nhi thực sự là tâm tư đơn thuần.

Lâm tổng a Lâm tổng, ngươi là mấy cái ý tứ đây?

Ở vừa nãy kéo kéo liên thời điểm, Đỗ Phong liền phát hiện, này khóa kéo có vấn đề.

Dùng đầu ngón chân muốn đều có thể biết, loại này chi phí cao tới mấy trăm ngàn hơn triệu dạ phục, bất luận cái nào chi tiết nhỏ đều phải trải qua cẩn thận kiểm tra, sao vậy khả năng khóa kéo sẽ kéo không lên?

Cái này Tổng Thống bộ là Lâm tổng, dạ phục cũng là Lâm tổng cho Tần lão sư chuẩn bị, như vậy, vấn đề liền đến.

Cô nàng này nhi, còn thật biết điều.

"Khách khí khách khí."

Đỗ Phong quay về Tần Tử Cẩm trừng mắt nhìn :

"Ta dù sao cũng coi như là bạn trai của ngươi, giúp ngươi kéo một hồi khóa kéo, này không phải nên mà!"

Tần Tử Cẩm lại là một trận mặt đỏ tía tai, chỉ giác đến trái tim của chính mình rầm rầm, đều sắp từ ngực nhảy ra.

"Được rồi, ta đến giúp ngươi thu thập một hồi, sau đó chúng ta liền xuống đi. . .!"

Đỗ Phong vừa nói, một bên rất tự nhiên đưa tay, liền muốn xoay người đi giúp Tần Tử Cẩm thu thập trên giường đổi lại quần áo.

Tần Tử Cẩm đột nhiên tỉnh ngộ, mặt đỏ sặc mặt đỏ chót, cả người run rẩy.

"Không. . .!"

Nàng nhanh chóng một phát bắt được Đỗ Phong tay, sau đó hô hấp dồn dập, vẻ mặt hoảng mang :

"Đỗ đại ca, ta. . . Chúng ta vẫn là đi ra ngoài đi, chính ta thu thập là được."

Đỗ Phong cười ha ha, đối với nàng làm một ta hiểu ánh mắt, sau đó thuận lợi ở nàng lòng bàn tay nhẹ nhàng gãi mấy lần, đi ra ngoài.

Tần Tử Cẩm hồn bay phách lạc, nhìn thấy trên giường chính mình đổi lại bra, nhất thời rõ ràng Đỗ Phong ánh mắt kia, trong miệng phát sinh một tiếng thở nhẹ, hai tay che mặt ngồi xổm xuống :

"Trời ạ! Quả thực ném người chết, đều bị hắn. . . Nhìn thấy."

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thông ăn?

Buổi sáng mười một giờ năm mươi tám phút, Lâm thị tập đoàn tổ chức ngọc thạch phẩm giám hội, chính thức mở màn.

Có tư cách tham gia người, đều là Bắc Sơn nhân vật đứng đầu cùng hàng hiệu khách thương.

Chủ hội trường ở Cửu Thành quán rượu lớn lầu chính phía sau đại lễ đường.

Lâm thị tập đoàn tài lực hùng hậu, trực tiếp nâng cốc điểm phía sau một tầng lớn đất trống mua lại, xây một toà lễ đường.

Vào lúc này, to lớn lễ đường bên trong đã là khách quý chật nhà, Lâm Á Nam làm là chủ nhân, mở màn đọc diễn văn sau khi, đại gia bắt đầu nhạc dung dung hưởng dụng mỹ vị, đón lấy sau khi, chính là ngày hôm nay mấy cái trọng yếu phân đoạn.

Lâm tổng một bộ màu đen dạ phục, tóc bần ở trên đầu, ngạo nhân bộ ngực, đường cong hoàn mỹ, làm cho nàng điểm xây hoa thom cô lạ, trực tiếp trở thành tiêu điểm bên trong tiêu điểm.

Tinh xảo tuyệt khuôn mặt đẹp, phối hợp cái kia kiều ngạo nữ vương khí chất, làm cho nàng cả người đều tràn ngập sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng.

Liên Tàn Từ Cẩm ở trước mặt nàng, đều có chút ảm đạm phai mờ.

Gọi cảm, cuồng dã, kiều ngạo, lạnh lùng.

Này nhanh nhẹn, chính là một mê người yêu tinh.

Liên ngay cả Đỗ Phong thậm chí đều không nghĩ tới, Lâm tổng trên người, lại có thể đem như thế nhiều khí chất hoàn mỹ hỗn hợp với nhau.

Đỗ Phong cùng Tàn Từ Cẩm là ở Lâm Á Nam đọc diễn văn sau khi mới xuất hiện.

Hai người xuất hiện thời điểm, trong nháy mắt cũng hấp dẫn vô số nhãn cầu.

Tao đã biết tính Tàn Từ Cẩm, người mặc một bộ màu tím nhạt dạ phục, vóc người hoàn mỹ, đường cong duy đẹp, cùng Lâm tổng gọi cảm hùng hực hình thành so sánh rõ ràng, quả thực không biết nhìn đến mức quá nhiều thiếu nam người chảy nước miếng.

Thế nhưng càng nhiều người, ánh mắt nhưng ở Đỗ Phong trên người.

Đỗ Phong trang phục, giản làm cho người ta mở rộng tầm mắt.

Nhiều nếp nhăn ô vuông áo sơ mi, giá rẻ quần jean, một đôi nhân nhả hài, tuy rằng thân cao khuôn mặt vẻ ngoài không sai, cũng coi như là Ngọc Thụ Lâm Phong, thế nhưng đứng Tàn Từ Cẩm bên người, lập tức không còn nữa điểm khí chất.

Toàn bộ Bắc Sơn đều biết, Tàn Từ Cẩm là Lý Mục Đình yêu thích nữ nhân, không có bất kỳ người nào dám chia sẻ, thế nhưng một mực, cái này không biết từ nơi nào nhô ra gia hỏa, lại hoành đao đoạt ái, còn đánh Lý Mục Đình bạt tai.

Tất cả mọi người cũng vô cùng hiếu kỳ, bọn họ đều không rõ ràng Đỗ Phong loại này nghèo? Phan tuần kiều oán nắm nhu ngải ngọc tàn mô br

Vào lúc này, một người mặc lễ phục mỹ nữ, quay về Đỗ Phong hai người đi tới.

"Từ Cẩm tỷ tỷ, người làm sao mới đến a? Ta đều chờ người rất lâu."

Tàn Từ Cẩm vội vã cười kéo nàng tay :

"Văn Kỳ, người làm sao cũng tới? Người không phải không thích nhất tham gia trò vui sao?"

Mỹ nữ ánh mắt trực tiếp rơi vào Đỗ Phong trên người, cực kỳ khiêu khích :

"Ta tới xem một chút dám đánh ta đại ca gia hỏa, đến cùng dài cái gì dạng."

Tàn Từ Cẩm mặt đỏ lên, nhưng không tốt giải thích cái gì, không thể làm gì khác hơn là lôi kéo cô gái đẹp kia, quay về Đỗ Phong giới thiệu đến :

"Đồ. . . Đại ca, đây là Lý Văn Kỳ, Lý đại ca. . . Muội muội, cũng là em gái ngoan của ta."

Đỗ Phong trên mặt vẫn mang theo cười, hấn đối với xung quanh các loại ánh mắt ngoảnh mặt làm ngo, căn bản không để ý.

Lý Văn Kỳ là Lý Mục Đình em họ, chủ nhà họ Lý Lý Kế Niên có ba con trai hai cái con gái, lão đại lý cảnh an, lão nhị lý cảnh nguyên, lão tam lý cảnh lương, Lý Mục Đình là lý cảnh an con trai độc nhất, mà Lý Văn Kỳ, là lý cảnh lương hai con gái.

Lý Văn Kỳ một thân hoá hồng hồng lễ phục, cùng tính tình của nàng đúng là rất xứng đôi, nàng ở Bắc Sơn thế hệ tuổi trẻ trong cái vòng này, là xưng tên táo bạo tiểu công chúa.

"Người chính là Đỗ Phong?"

Lý Văn Kỳ từ trên xuống dưới đánh giá Đỗ Phong một phen, bĩu môi một cái hừ nói :

"Liên người bộ dáng này, lại cũng dám theo đuổi Từ Cẩm tỷ tỷ, cũng thật là không biết tự lượng sức mình, có điều xem ở người dám đánh ta đại ca phần trên, vẫn tính người có chút lá gan."

Đỗ Phong có chút kinh ngạc, nhìn Từ Cẩm một chút, lập tức một mặt cười khổ nói rằng :

"Tiểu nha đầu, người không phải tìm đến ta phiền phức?"

Lý Văn Kỳ sững sờ, hừ nói :

"Ta tại sao muốn tìm người phiền phức? Nếu người dám vì Từ Cẩm tỷ tỷ đánh ta ca, nói rõ người là chân tâm yêu thích nàng, ta có thể sẽ không ngu xuẩn đến muốn vì ta ca ra mặt, muốn tìm người phiền phức, hấn một câu nói, tự nhiên có vô số người đứng ra, đừng trách ta không nhắc nhở người, ngày hôm nay người có thể can trọng một chút, muốn tìm người phiền phức người cũng không ít."

Lời còn chưa dứt, một thanh âm liền từ Đỗ Phong phía sau vang lên :

"Ha ha, Văn Kỳ, người ở cùng người Từ Cẩm tỷ tỷ nói cái gì?"

Một cái vóc người thon dài công tử trẻ tuổi đi nhanh tới.

"Từ Cẩm, đã lâu không gặp, người càng ngày càng đẹp đề."

"Mục Dương."

Từ Cẩm gật gật đầu, lại có vẻ không phải rất nhiệt tình.

Lý Văn Kỳ nhưng nhìn người trẻ tuổi kia một chút, trực tiếp niện người :

"Nhị ca, ta theo Từ Cẩm tỷ tỷ nói chuyện đây, người tới chen vào cái gì miệng? Người hay là đi bắt chuyện người cái kia một đám người đi!"

Lý Mục Dương đầy mặt ý cười, trong mắt nơi sâu xa, nhưng có một vết nhàn nhạt âm trầm.

"Ha ha, được, ta chính là lại đây chào hỏi một tiếng, vị này, nói vậy chính là Đỗ Phong Đỗ đại thiếu chứ?"

Lý Mục Dương lui một bước, nhưng không hề rời đi ý tứ, ánh mắt trực tiếp rơi vào Đỗ Phong trên người.

Đỗ Phong trong lòng âm thầm cười lạnh.

Như thế nhanh liền không nhận được? Cùng đại ca người so ra, cũng thật là kém quá xa a.

Tuy rằng cái tên này phong độ phiến phiến, một mặt mỉm cười, lại như là hết thấy đều ở hấn nắm trong bàn tay, thế nhưng Đỗ Phong vẫn như cũ bắt lấy vừa này trong mắt hấn cái kia một tia âm trầm.

Hiển nhiên, hấn đối với mình em họ, không phải nhìn bề ngoài như thế hữu hảo.

"Không dám, Đỗ Phong!"

Lý Mục Dương trên mặt vẫn mang theo một mặt nụ cười nhàn nhạt, hấn trực tiếp đưa tay ra :

"Lý Mục Dương, Đỗ thiếu vừa tới Bắc Sơn, nhưng gây nên không nhỏ náo động, thậm chí ngay cả đại ca ta cũng dám đánh, ta còn thực sự là khâm phục."

Cái tên này tướng mạo anh tuấn, cùng Lý Mục Đình giống nhau đến mấy phần, thế nhưng trước khí thế trên, nhưng kém quá xa.

Cái này Lý Mục Dương, được xưng là tứ tiểu công tử đứng đầu.

Đỗ Phong với hắn đối diện một chút, sau đó nắm chặt rồi Lý Mục Dương tay, không nhẹ không nặng :

"Lý Nhị thiếu chẳng lẽ còn muốn cho đại ca nguoi báo thù?"

Lý Mục Dương biến sắc mặt, Đỗ Phong nhưng buông tay ra, trở lại Tần Từ Cẩm bên người, chứa cực kỳ quan tâm nói :

"Từ Cẩm a, nguoi muốn uống điểm cái gì? Ta đi cho nguoi lấy."

Tần Từ Cẩm chính muốn nói chuyện, phía sau lại truyền tới một âm thanh :

"Các nguoi đều ở?"

Đỗ Phong đều không cần quay đầu lại, liền biết là Lâm Á Nam đến rồi.

Lý Mục Dương một mặt vẻ mặt cứng ngắc, đến nửa ngày mới phản ứng được, sâu sắc nhìn Đỗ Phong một chút.

Lâm Á Nam mang theo một mặt nụ cười ngọt ngào, thuận lợi một cái liền đem Đỗ Phong cánh tay ôm lấy.

"Đỗ Phong, nguoi đang làm gì thế?"

Lâm tổng cái kia phong tình vạn chủng đáng đáp, nhất thời nhường trong bóng tối mật thiết quan tâm bên này tất cả mọi người cả người run run một cái.

Giời ạ!

Đây là. . . Thông ăn sao?

Đỗ Phong tay trái treo Tần Từ Cẩm, tay phải treo Lâm Á Nam, này Bắc Sơn song xu, lại yêu thích một người đàn ông?

Cảm giác được bốn phía ánh mắt giết người, dù là Đỗ Phong kinh nghiệm lâu năm sa trường, cũng không nhịn được cả người cứng đờ.

Hắn vội vã quăng một hồi cánh tay, thế nhưng căn bản sùỵ không mở, hắn không thể làm gì khác hơn là cười khổ dùng cực kỳ thanh âm rất nhỏ nói nhanh :

"Lâm tổng. . . Nguoi. . . Chú ý một chút ảnh hưởng!"

Lâm tổng bĩu môi một cái, căn bản không quản lý mình bộ ngực cao vút đang cùng Đỗ Phong cánh tay kết thân mật cực kỳ tiếp xúc, nàng kiêu điểm môi đỏ nhẹ nhàng phun ra một câu nói :

"Nguoi là không phải phải cảm tạ ta?"

Đỗ Phong sững sờ :

"Cảm tạ nguoi cái gì?"

Lâm Á Nam móng tay, suýt chút nữa không rơi vào Đỗ Phong thịt bên trong.

"Đương nhiên là. . . Khóá kéo!"

Đỗ Phong mạnh mẽ cắn răng một cái.

Nắm thảo!

Lão tử phán đoán, quả nhiên không sai.

Hắn chính muốn nói chuyện, Lâm Á Nam nhưng trực tiếp buông ra cánh tay của hắn, khôi phục biết đến nữ vương cao lãnh phạm :

"Thất cùng với các vị, tiếp đó, chính là ta Lâm thị tập đoàn ngày hôm nay màn kịch quan trọng, xin mọi người chậm rãi thưởng thức."

Nói, nàng chập chòn vòng eo, liền như vậy đi rồi.

Chương 32: Không phải người bình thường

Theo Lâm Á Nam đi lên trước đài, du dương âm nhạc lập tức đình chỉ.

Rất nhanh, có đẹp để người chủ trì tiểu thư đưa cái trước microphone.

"Các vị khách, lần thứ hai cảm tạ các người có thể tham gia ngày hôm nay ngọc thạch phẩm giám hội, ta đại biểu Lâm thị tập đoàn, cảm tạ các người, ta tin tưởng, các người nhất định không uống chuyến này."

Lâm Á Nam nói xong sau khi, dịu dàng khom lưng.

Cúi đầu thời điểm, tất cả mọi người trước mắt đều là trắng toát một mảnh.

Phía dưới nam nhân diện cuồng vỗ tay, nữ nhân nhưng là ánh mắt đổ kị, nhìn chằm chằm nàng ngạo nhân ngực.

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ lễ đường bên trong đều là tiếng vỗ tay sấm dậy.

"Tiếp đó, chính là ngày hôm nay màn kịch quan trọng, ở đây, ta muốn xin mời phụ tá của ta Đỗ Phong tiên sinh lên đài."

Lâm Á Nam một câu nói nhường lễ đường bên trong bầu không khí cứng lại, sau đó, ánh mắt của mọi người, đồng thời đồng loạt rơi vào Đỗ Phong trên người.

"Đỗ Phong tiên sinh không chỉ là phụ tá của ta, càng là một vị đồ thạch cao thủ, có liên quan với hấn sự tích, nói vậy đại gia đều nghe nói không ít, Đỗ Phong, người tới."

Nhìn trước đài điểm quang bắn ra bốn phía Lâm Á Nam, Đỗ Phong trong lòng chỉ có cười khô.

Hấn căn bản không nghĩ tới, Lâm tổng sẽ có như thế một tay.

Hấn không thể làm gì khác hơn là cười đi tới.

Hôm nay tới đều là đại nhân vật, tuy rằng Bắc Sơn đứng đầu nhất những kia đại lão một đều chưa từng xuất hiện, thế nhưng, phía trước từng cái từng cái trên cái bàn tròn, có tư cách ngồi xuống người cái nào đơn giản?

Nguyên lão hội mười ba hào môn, tất cả đều có người đến, còn lại không phải bản địa tiếng tăm lừng lẫy phú hào, chính là toàn quốc nổi danh công ty lớn đại biểu.

Liên ngay cả Lý Mục Dương những này Bắc Sơn thế hệ tuổi trẻ nhân vật đại biểu, đều không tư ngồi ở phía trước nhất ba hàng.

Đỗ Phong vừa lên đài sau khi, vẻ mặt lập tức trở nên hồ hững tự nhiên, hấn cũng không nói lời nào, chỉ là mang theo một điểm cười nhạt, quay về tất cả mọi người gật gật đầu.

Sự chú ý của hấn, rơi vào bên tay trái để một cái bàn tròn ngay chính giữa một người trung niên trên người.

Trước sân khấu bố trí thành một t hình chữ, trung gian lưu ra tới một người t đài, người trung niên kia ngồi ở chỗ đó, chính bụng chén rượu, rất tùy ý nhấp một miếng, trên mặt vẻ mặt cũng thập phần bình tĩnh, thế nhưng, ánh mắt của hấn nhưng vẫn đều ở Đỗ Phong trên người.

Cứ việc hấn che giấu rất khá, thế nhưng Đỗ Phong vẫn như cũ cảm nhận được sát cơ mãnh liệt.

Người trung niên này, chính là Chu Văn Hàn phụ thân, Chu Chính Đức.

Mặt khác một cái bàn trên, chính là Lý Mục Dương cùng cái khác mấy người trẻ tuổi, hiển nhiên, bọn họ thân phận không đơn giản.

Mà ở mặt khác tối góc tối trên một cái bàn, Trần Văn Bản càng là chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, hai mắt phun lửa.

Ngày hôm nay, nguyên bản là hấn đứng Lâm Á Nam bên người.

"Hiện tại, đón lấy quy trình, liền giao cho phụ tá của ta Đỗ Phong tiên sinh."

Lâm Á Nam một câu nói nói xong, tao nhã xoay người, liền như thế đi rồi.

Đỗ Phong trên mặt hơi cứng đờ, trong lòng nhưng là kinh hãi cực kỳ.

Giới ạ! !

Lâm tổng người chơi cái gì?

Này không phải người chuyện nên làm sao?

Sao vậy biến thành chính mình?

Tối ngày hôm qua, hắn đã từng xem qua Lâm Á Nam cho hắn tư liệu, mặt trên là ngày hôm nay phẩm giám hội quy trình.

Thế nhưng, lúc đó căn bản là không nói muốn hắn tới, càng không nói muốn hắn đến chủ trì.

Hiện tại Lâm tổng như thế vừa đi, hắn an vị chá.

Nữ nhân đáng chết, sớm biết, lão tử ngày hôm nay liền ở nhà ngủ không ra.

Trong lòng tuy rằng một trận chửi ầm lên, thế nhưng Đỗ Phong trên mặt nhưng bất động thanh sắc.

Chờ đến Lâm Á Nam đi xuống, người chủ trì lại đưa ra một microphone.

Hắn tiếp nhận microphone thời điểm, trong đại não cấp tốc vận chuyển lên.

Rất nhanh, hắn thì có chủ ý.

Nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Đỗ Phong đi về phía trước hai bước, đi tới trước sân khấu bắt mắt nhất vị trí, ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, sau đó khẽ mỉm cười :

"Chào mọi người. Ta tên Đỗ Phong, là Lâm thị tập đoàn một nho nhỏ công nhân, cũng là Lâm tổng thiệp thân trợ lý."

Toàn bộ lễ đường không xuống 500 người, tất cả mọi người đều nhìn hắn, ánh mắt khác nhau.

Tần Tử Cẩm bên người vào lúc này đã vây quanh một đám mỹ nữ, Lý Văn Kỳ thấy Đỗ Phong về mặt trấn định, có chút tò mò hỏi :

"Tử Cẩm tỷ tỷ, cái tên này cũng không biết sợ sao?"

Tần Tử Cẩm đối với Lý Văn Kỳ nở nụ cười, từ tốn nói :

"Ta không biết, ta chỉ biết là Đỗ đại ca không phải người bình thường."

Lý Văn Kỳ lại bĩu môi.

Đỗ Phong ở trên đài, đã bắt đầu rồi miệng lưỡi lưu loát.

"Có một từ gọi đầu cơ kiếm lợi, ý tứ chính là đem thứ tốt ẩn đi, lên ào ào giá cao lại ra tay, thế nhưng chúng ta Lâm thị tập đoàn chưa bao giờ như vậy, thứ tốt ở chúng ta nơi này, gọi là kỳ hàng cùng chung, cái này cũng là chúng ta tổ chức lần này ngọc thạch phẩm giám hội mục đích."

Dưới đài tất cả mọi người đều là yên lặng như tờ, Lâm Á Nam ở hậu thuẫn nhưng là cắn chặt hàm răng, dờ khóc dờ cười.

Chỉ ít ở đây có hơn một nửa người, đều ở trong lòng chửi má nó.

Người trang cái gì bức đây?

Thật giống cùng người Lâm gia so ra, những người khác đều là thấy tiền sáng mắt điệu bộ.

Có điều cái tên này nói chuyện đúng là thiên hoa loạn trụ, là không phải đồ thạch cao thủ không biết, múa mép khoa môi, tuyệt đối có một bộ.

Tần Tử Cẩm trong lòng cũng là một trận cười.

Đỗ đại ca miệng lưỡi công phu, nài nhưng là tràn đầy lĩnh hội.

Hắn muốn nói điểm màu vàng chuyện cười, tuyệt đối không mang theo một hoàng tự, nhưng có thể hoàng đến khiến người ta luống cuống.

"Phé không nhiều lời nói, tiếp đó, xin mọi người thưởng thức, Lâm thị tập đoàn tối mới khai phá một bộ phi thúy châu báu."

Theo du dương trang nhã âm nhạc vang lên, t đài hai bên, một bên nối đuôi nhau đi ra tám cái trên người mặc sườn xám, Phong Thái yểu điệu mỹ nữ.

Các nàng trên đầu, trên cổ, trên cổ tay, lỗ tai trên, trên ngón tay, đều mang theo một cái phi thúy đồ trang sức.

Trong đại sảnh rất nhiều người đều là biết hàng, liếc mắt là đã nhìn ra đến rồi, này một bộ đầy đủ phi thúy, đều là từ một khối liệu trên lấy xuống, màu sắc thống nhất, loại nước như thế, có thể nói là cực phẩm.

Loại này hàng đầu một hàng, dù cho coi như là một vòng tay, giá trị đều chỉ ít hơn trăm triệu, cũng có thể cho rằng là một nhà loại cỡ lớn cửa hàng châu báu trấn điểm chi bảo, thế nhưng Lâm gia tùy tùy tiện tiện lấy ra, chính là mười sáu bộ, hơn nữa còn là thống nhất hình thức, thực sự là giàu nứt đố đổ vách.

Dù cho là đối với Đỗ Phong ôm địch ý những tên kia, cũng cũng không nhìn được vô tay.

Tiếng vỗ tay nhiệt liệt, vang vọng toàn bộ lễ đường.

Lần này ngọc thạch phẩm giám hội mở màn châu báu, chia làm Xuân Hoa, Thu Nguyệt, Hạ Hà, Đông Mai bốn cái phiên bản.

Xuân Hoa dùng chính là phi thúy thượng hạng.

Thu Nguyệt dùng chính là cực phẩm hoàng ngọc.

Hạ Hà chọn dùng nhưng là cực phẩm thanh ngọc.

Đông Mai dùng chính là cực phẩm dương chi ngọc, giá cả cao nhất, thậm chí vượt qua phi thúy thượng hạng.

Mà này, vẻn vẹn là ngày hôm nay món ăn khai vị.

Sau đó này hơn một giờ, liền hoàn toàn là Đỗ Phong sân nhà, rất nhanh, lễ đường liền vây quanh một vòng cả người treo đầy châu báu lễ nghi tiểu thư, cung nhân phẩm giám.

Đỗ Phong ở trên đài ăn nói ba hoa, từ lâu là thông thạo cực kỳ, bầu không khí đúng là bị hắn điều tiết đến càng ngày càng nóng cắt.

Lâm tổng đứng hậu thuẫn, nhìn cái kia miệng lưỡi lưu loát gia hỏa, ức đến ngực từng trận nổ.

Cái tên này khẩu tài lại như thế được, lời giải thích một bộ một bộ, ai có thể tin tưởng, hẳn trước đó căn bản liền một điểm cũng không có chuẩn bị?

Lý Mục Dương bên này, sắc mặt của rất nhiều người nhưng không sao vậy đẹp dễ.

Từ tiểu công tử ngày hôm nay đều đến rồi.

Tần Khải, Sở Lập Huy, Tề Hải Hồng, ngồi ở Lý Mục Dương bên người, bọn họ nhìn Đỗ Phong thời điểm, ánh mắt lấp loé, không biết ở đánh cái gì bàn tính.

Bọn họ phía sau trên bàn kia, Diệp Chi Ngang chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, sắc mặt âm trầm.

Bên cạnh hắn, một Đường Trang lão người nhưng là một bộ tiên phong đạo cốt đáng đáp, vì hơi lén lút mắt, tựa hồ đang nhắm mắt dưỡng thần.

Lý Mục Dương vào lúc này, quay đầu nhìn Tần Khải một chút.

Tần Khải lập tức chân thành ghi nhớ, nhàn nhạt ho khan một tiếng.

Diệp Chi Ngang lập tức đứng lên, xem thường hô :

"Này đều là chút cái gì phá đồ vật? Lâm gia lẽ nào nghèo đến liền như thế đồ vật ra hồn đều không bỏ ra nổi tới sao?"

Ánh mắt của mọi người, đồng thời xoạt một tiếng, rơi vào Diệp Chi Ngang trên người.

Lễ đường bên trong, yên tĩnh một mảnh.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Hùng hổ Lâm tổng

Tham gia ngày hôm nay này một hồi thịnh yến tuyệt đại đa số người đều biết, có người sẽ đối với Đỗ Phong làm khó dễ.

Thế nhưng bọn họ không nghĩ tới, như thế nhanh Diệp Chi Ngang liền nhảy ra ngoài.

Trò hay liền như vậy lôi kéo màn che, trừ một đám nơi khác khách thương ở ngoài, những người khác đều là rõ ràng trong lòng, lập tức chuẩn bị kỹ càng hạt dưa băng ghế xem trò vui.

Đỗ Phong đứng trước đài, quay về Diệp Chi Ngang nở nụ cười, lớn tiếng hỏi :

"Vị tiên sinh này, ta biết ngươi sao?"

Diệp Chi Ngang trong lòng nguyên bản liền kìm nén một hơi, nghe được Đỗ Phong câu nói này, càng là cười lạnh.

Hắn thẳng thắn đi ra, nhanh chân đi đến trước đài diện, lớn tiếng nói :

"Họ Đỗ, vào lúc này ngươi chưa quen biết thiếu gia ta? Ngày đó ở ngọc thạch thị trường giao dịch, ngươi ở thiếu gia ta trước mặt, đúng là rất hung hăng a."

Đỗ Phong chứa bỗng nhiên tỉnh ngộ :

"Ồ , ta nghĩ lên, ngày đó có cái ngu ngốc ngăn lại ta, nhất định phải trâu bò hò hét nhường ta cho nhà hắn bán mạng, ta không đồng ý, cái kia ngu ngốc liền dận dò thủ hạ đánh ta, kết quả bị ta đập một bạt tai, hóa ra là ngài a!"

Người ở chỗ này, có một nửa người đều bắt đầu cười lớn.

Mười ba hào môn ở bên ngoài hòa hòa khí khí, trong bóng tối nhưng là đám đá nhau, chuyện này căn bản là không phải cái gì bí mật.

Bình thường nếu như giẫm một giẫm người, đại gia còn có thể làm một người việc vui chơi, thế nhưng Đỗ Phong mấy ngày nay biểu hiện ra thủ đoạn, đủ khiến những gia tộc này phía sau chân chính nắm quyền người chú ý.

Có người đồng ý đắc tội Đỗ Phong, như vậy mặt khác người dĩ nhiên là có thể lôi kéo.

Có điều những người này cũng biết, ngày hôm nay cục diện này, Đỗ Phong chỉ sợ là qua không nổi.

Bởi vì phải ra tay với hắn người, quá nhiều.

Thậm chí còn có một ít người, trong bóng tối muốn đánh lên Lâm thị tập đoàn.

Đỗ Phong, cũng chỉ có điều là dây dẫn lửa mà thôi.

Diệp Chi Ngang bị bốn Thứ hai trận tiếng cười làm cho cả người bốc lửa, hắn hung tợn trừng mắt Đỗ Phong, ánh mắt âm trầm như đao :

"Họ Đỗ, ngươi muốn tìm chết, ngày hôm nay thiếu gia ta sẽ tác thành ngươi! Ngươi không phải đồ thạch cao thủ sao? Có dám hay không ở trước mặt tất cả mọi người, theo ta người đánh cược mấy cái? Ta nếu như thua, trực tiếp rời đi, ngươi nếu như thua, liền quỳ trên mặt đất, bẻ gối dập đầu."

Lâm Á Nam từ hậu thuẫn trực tiếp vọt ra, một cái từ Đỗ Phong trong tay cướp lấy ống nói, âm thanh lạnh lẽo :

"Diệp Chi Ngang, ngươi xem là cái cái gì đồ vật? Dám ở Lâm gia trên yến hội gây sự? Cút ngay đi ra ngoài, sự tình hậu ta sẽ đích thân đến nhà phiền ngươi bạt tai."

Diệp Chi Ngang tức giận đến cả người run cầm cập, vào lúc này, Lý Mục Dương nhưng cười nhạt đứng lên :

"Á Nam, ngươi hà tất tức giận chứ? Chính là một nho nhỏ chuyện cười mà thôi, ngược lại hiện tại cũng là giữa sân nghị nghị, đại gia tìm điểm việc vui, nhường Đỗ Phong ra tay, cũng cho chúng ta mở mở mắt mà!"

Lâm Á Nam quay đầu sâu sắc nhìn Lý Mục Dương một chút, cười lạnh nói :

"Lý Mục Dương, ngươi ngày hôm nay cũng là cố ý muốn quấy rối ta chuyện của Lâm gia?"

Ngồi ngay ngắn bất động Tề Hải Hồng nhẹ nhàng nở nụ cười, từ tốn nói :

"Ngươi Lâm gia, lại xem là cái cái gì đồ vật?"

Hắn câu nói này nói tới rất nhẹ, thế nhưng một mực có đầy đủ nhường nên nghe được người nghe được.

Lâm Á Nam giận dữ :

"Họ Tề, người dám nhục nhả ta Lâm gia?"

Tề Hải Hồng khẽ mỉm cười, nhưng ngay cả xem đều không có xem Lâm Á Nam một chút.

Sở Lập Huy vào lúc này đứng lên, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nhìn Lâm Á Nam, vẻ mặt cân nhắc bất định :

"Á Nam, đại gia nếu đến rồi, khẳng định là bán Lâm lão gia từ một bộ mặt, ai dám xem thường Lâm gia a?"

Lâm Á Nam ánh mắt lạnh lùng, khóe miệng chậm rãi phác hoạ ra tới một người châm chọc nụ cười :

"Cũng là, bằng các người, còn thật sự không xứng, lão nương là Lâm gia người thừa kế, mười ba cái ghế sớm muộn có một là lão nương, các người? Ha ha, thuận vị người thừa kế? Thuận cả đời, cũng đừng hòng tìm thấy người thừa kế một bên!"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, Lý Mục Dương cũng được, Sở Lập Huy cũng được, vẫn là ngồi bất động Tần Khải, cũng không nhin được trở mặt.

Tề Hải Hồng càng là trực tiếp nhảy lên đến, vỗ bàn một cái, vẻ mặt hung ác :

"Xú kỹ nữ, người nói cái gì?"

Lâm Á Nam tuyệt khuôn mặt đẹp trên, chậm rãi hiện lên một tia yêu điểm cực kỳ nụ cười, nằng chết nhìn chòng chọc Tề Hải Hồng, âm thanh vô cùng dịu dàng :

"Tề công tử, ta biết Tề gia vẫn đối với Lâm gia thượng vị bất mãn, thế nhưng không nữa nữa, Lâm gia lại sa sút, người cũng còn muốn chịu đựng ba năm, trong ba năm này, ta sẽ cố gắng bắt chuyện người!"

Tề Hải Hồng cười lạnh :

"Người chỉ có thể ở trên giường bắt chuyện bản thiếu."

Lâm Á Nam quyến rũ nở nụ cười :

"Vậy ta liền đi bỏ cha người giường, đến thời điểm, người đến gọi ta một tiếng mẹ."

Lâm Á Nam câu này lời vừa ra khỏi miệng, ở đây lại có không ít người nhin không được bật cười.

Tề Hải Hồng tức giận đến nổi trợn mắt, hần chỉ vào Lâm Á Nam đang muốn mắng to, Lâm Á Nam vẻ mặt đột nhiên trở nên lạnh :

"Tề Hải Hồng, người có tin hay không, lão nương hiện tại liền cầm Lâm gia làm đồ cưới gả cho cha người, điều kiện chính là ngưng người mẹ, lại đánh gãy người cái chân thứ ba? Lão nương như thế tuổi trẻ, rất có thể sinh."

Tề Hải Hồng tức giận đến cả người run cầm cập, hần vụn vụn không nghĩ tới, Bắc Sơn song xu một trong Lâm Á Nam, lại có thể nói được như thế mấy câu nói.

Tất cả những người khác, bao quát Chu Chính Đức ở bên trong, dờ khóc dờ cười sau khi, đều là ở trong lòng hít vào một ngụm khí lạnh.

Lâm Á Nam câu nói này, chân thực liền dọa đến bọn họ.

Bọn họ đột nhiên tỉnh ngộ lại, Lâm Á Nam không tính cái gì, Lâm thị tập đoàn cũng không tính cái gì, thế nhưng, Lâm Cửu Thành trên tay, nắm nguyên lão hội một ghế.

Chỗ ngồi này đại biểu cái gì?

Hiện tại nguyên lão hội trong bóng tối sớm chia làm hai phái, đại gia ở việc nhỏ trên ba phải, thế nhưng một khi dính đến đại lợi ích, cái kia tuyệt đối sẽ không nương tay.

Mà Lâm gia vẫn duy trì trung lập, ai nếu như tranh thủ đến Lâm gia, vậy tuyệt đối là lợi ích khổng lồ.

Xác thực, ở Lâm gia này một ghế trước mặt, ở Lâm gia to lớn gia sản trước mặt, hần Tề Hải Hồng là cái gì?

Đừng nói Lâm Á Nam là cái đại mỹ nữ, coi như là một con lợn, mang theo Lâm gia làm đồ cưới, tránh phá đầu muốn cưới nàng người, đều nhiều hơn muốn chết.

Tề gia tuy rằng cũng là Tứ Đại Hào Môn một trong, thế nhưng, hần Tề Hải Hồng ở trong gia tộc, chỉ có thể coi là thứ ba thuận vị người thừa kế.

Hần mặt trên, Tề Hải nguyên mới thật sự là ba đời người thừa kế.

Hơn nữa hấn còn có một tỷ tỷ, cái này tỷ tỷ cũng cực kỳ xuất chúng, bất kể là phương diện đồ, đều so với hấn lợi hại.

Loại này hào môn đại tộc, kỳ thực không phải con trưởng đích tôn kế thừa chế độ, mà là gia chủ chế, chân chính có người có bản lĩnh, mới sẽ được đề cử vì là gia chủ.

Bằng không, những này hào môn sao vậy có thể có thể dài lâu hưng thịnh?

Vạn nhất gặp phải một phá gia chi tử gia chủ, ba năm rưỡi, liền đủ để bại đi một hào môn đại tộc.

Lý Mục Dương thừa dịp vào lúc này nhìn Sở Lập Huy một chút, Sở Lập Huy chậm rãi gật gật đầu, từ tốn nói :

"Á Nam, mấy ngày nay chuyện đã xảy ra ngươi cũng biết, chúng ta kỳ thực không phải nhằm vào ngươi, hiện tại, chúng ta chỉ cần một câu nói của ngươi, đem Đỗ Phong giao ra đây, chúng ta lập tức liền đi."

Lâm Á Nam cười lạnh, kiêu ngạo cực kỳ đá ưỡn lên rất ngạo nhân bộ ngực mềm, lớn tiếng nói :

"Hấn là lão nương nam nhân, có cái gì chiêu, quay về lão nương đến."

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, ở đây tất cả mọi người lại là một trận chấn động.

Ngồi ở góc tối Trần Văn Bán, gương mặt đã kinh biến đến mức cực kỳ âm trầm, hai tay đều nắm đến đỏ ngón tay trắng bệch.

Lý Mục Dương nhưng là cười ha ha, nhìn bên người cách đó không xa chính đang cau mày trầm tư Tần Tử Cẩm một chút, nói rằng :

"Ta nhớ tới, Đỗ Phong là Tử Cẩm bạn trai chứ? Toàn bộ Bắc Sơn đều truyền khắp, Tử Cẩm mang theo hấn đi gặp đại ca ta, sao vậy lại thành bạn trai của ngươi?"

Lâm Á Nam khịt mũi con thường :

"Hấn là lão nương cùng Tử Cẩm nam nhân, không thể được sao?"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, ở đây tất cả mọi người đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Giời ạ!

Này này chuyện này. . . !

Tam quan hủy diệt sạch a.

Lâm đại tiểu thư, quả thực quá khỏe khoắn.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Lý Mục Đình cầu kiến

Đỗ Phong đứng Lâm Á Nam phía sau, nhìn nàng miêu mạn cực kỳ bóng lưng, trong lòng đột nhiên có chút hoảng hốt.

Hấn lại nhìn xa xa Tần Tử Cẩm một chút.

Tần Tử Cẩm có chút mờ mịt đứng ở nơi đó, trong mắt vẻ mặt, không phải thẹn thùng, cũng không phải sợ hãi, mà là có chút si mê.

Trong lòng hấn đột nhiên mạnh mẽ vừa kéo.

Hấn nghĩ tới rồi một người.

Thẩm Nhược Hi.

Bên trong kinh đệ nhất mỹ nữ, hần đã từng vị hôn thê, Thẩm gia công chúa Thẩm Nhược Hi.

Dung mạo, khí chất, vóc người, Thẩm Nhược Hi nếu so với Lâm Á Nam cùng Tần Từ Cẩm hơn một chút, thế nhưng người phụ nữ kia, nhưng có một bộ xà hiết tâm địa.

Đỗ Phong trong đầu, đột nhiên bốc lên một luồng hào hùng vạn trượng.

Chính mình thời điểm nào, bắt đầu trốn ở nữ nhân phía sau?

Chính mình lại là từ thời điểm nào, bắt đầu như thế rút tay rút chân?

Có cái gì quá mức?

Giết người mà thôi.

Chết ở trên tay mình người, còn thiếu sao?

Sợ Kinh Thành biết mình còn sống sót?

Sợ liên lụy các nàng?

Chó má!

Đỗ Phong đột nhiên ngẩng đầu, quý dị nở nụ cười.

Hắn đi về phía trước hai bước, đứng ở Lâm Á Nam trước mặt, chớp mắt vài cái chữ cười nói :

"Lâm tổng người lui ra, nhường ta lên trước."

Lâm Á Nam nhưng quay về hắn làm một cái ánh mắt, nhanh chóng thấp giọng nói rằng :

"Người đi ra ngoài trước, bọn họ có chuẩn bị mà đến."

Đỗ Phong cười ha ha, bỗng nhiên trong lúc đó xoay người, giờ tay lên quay về ở đây mấy trăm người qua lại chỉ một vòng, lớn tiếng cười nói :

"Các người này quân sức chiến đấu vì là phụ cận bả, phóng ngựa lại đây! Tới một người tiểu gia thu một, đến hai cái tiểu gia thu một đôi, quân giết mặc kệ chôn."

"Ngông cuồng!"

Đột nhiên gầm lên một tiếng, Chu Chính Đức đột nhiên đứng lên, ánh mắt chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, lạnh lùng cực kỳ nói rằng :

"Đỗ Phong, mặc kệ ngày hôm nay có ai che chở người, người đều đi không ra cái này lễ đường!"

Đỗ Phong trong mắt loé ra một tia nhàn nhạt lạnh lùng, ha ha bắt đầu cười lớn :

"Người là Chu Chính Đức? Ha ha, có câu nói ta đang muốn nói với người đây, con trai của người Chu Văn Hàn, là ta giết!"

Ầm! !

Lễ đường bên trong, đột nhiên bộc phát ra một tràng thót lên.

Sở Lập Huy, Lý Mục Dương, Tề Hải Hồng, Tần Khải, đều khiếp sợ cực kỳ nhìn chăm chăm Đỗ Phong.

Diệp Chi Ngang nhưng sợ đến cả người run run một cái, hai chân mềm nhũn, suýt chút nữa ngồi sập xuống đất.

Chu Văn Hàn chết buổi tối ngày hôm ấy, hần ngay ở.

Chính thức kết luận là trúng độc còn, sao vậy khả năng là bị người giết chết?

Lâm Á Nam kéo lại Đỗ Phong, run giọng kinh ngạc thốt lên :

"Người điên rồi? Vào lúc này, người nói cái này làm cái gì?"

Đỗ Phong quay đầu nở nụ cười, ôn nhu nói :

"Ngao, tất cả có ta."

"Ta. . .!"

Lâm Á Nam đầy bụng hỏa khí không biết tại sao biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Chu Chính Đức nhưng không có bất kỳ thất thố, hắn coi như là ở bước ngoặt sinh tử, cũng vẫn như cũ có thể duy trì một thượng vị giả nên có khí thế.

Thế nhưng trong lòng hắn, nhưng đang chảy máu.

Nhìn Đỗ Phong, hắn bình tĩnh cực kỳ nói rằng :

"Được! Rất tốt, ngươi chuẩn bị sao vậy chết?"

Đỗ Phong cười híp mắt nói :

"Ngươi chuẩn bị sao vậy giết ta?"

Chu Chính Đức chậm rãi cúi đầu, sau đó từ tốn nói :

"Ta sẽ dễ ngươi. . . Muốn sống không được, muốn chết cũng không thể! Ta muốn cho Lâm gia. . .!"

Hắn ngẩng đầu lên nhìn Lâm Á Nam, bình thản nói rằng :

"Từ đây ở Bắc Sơn xóa tên, ta muốn cho Lâm gia tất cả mọi người, đều vì ngươi chôn cùng."

Lâm Á Nam cười lạnh :

"Ngươi có bản lĩnh này?"

Chu Chính Đức cúi đầu, trầm mặc không nói.

Lễ đường bên trong bầu không khí, đột nhiên động lại.

Tất cả mọi người đều cảm thấy trên lưng từng trận lạnh cả người.

Vừa lúc đó, lễ đường vào miệng : lối vào, vội vội vàng vàng chạy vào tới một người.

Đồng gia vẻ mặt nghiêm túc, bước nhanh đi tới Lâm Á Nam bên người, nhanh chóng thấp giọng nói rằng :

"Tiểu thư, Lý Mục Đình cầu kiến!"

Lâm Á Nam tựa hồ nghĩ đến cái gì, sắc mặt nhất thời nhất bạch, nàng chính muốn nói chuyện, Đỗ Phong nhưng từ tốn nói :

"Nhường hắn đi vào."

Lâm Á Nam tay chân lạnh lẽo, âm thanh hơi hơi run rẩy :

"Hắn. . . Cũng là tìm đến ngươi trả thù?"

Đỗ Phong khe khẽ lắc đầu, bình tĩnh nói :

"Đi vào liền biết rồi."

Đồng gia không dám làm chủ, chỉ có thể nhìn Lâm Á Nam

Lâm Á Nam trầm mặc nửa ngày, cũng chỉ có thể gật đầu, Đồng gia mắt sáng lên, sau đó lui xuống.

Tất cả mọi người đều ngừng thở, bọn họ cho rằng phát sinh chuyện gì.

Rất nhanh, hai người ra hiện tại lễ đường lối vào.

Đi ở phía trước, là một anh tuấn cực kỳ nam nhân, phía sau hắn, theo một cái người đàn ông trung niên.

Nhận thức Lý Mục Đình người, đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh.

"Trời ạ, là hắn!"

"Ta là không phải hoa mắt? Ta mẹ a, Lý công tử!"

Còn có rất nhiều không quen biết Lý Mục Đình người, vợ và nhỏ giọng hỏi người ở bên cạnh.

"Đây là người nào a?"

"Hắn là ai? Người lại không biết hắn là ai?"

"Ta thật không biết, hắn tốt có khí chất a, lại như là Hoàng Đế như thế, khẳng định không phải người bình thường."

"Hắn chính là Bắc Sơn tứ đại công tử đứng đầu Lý Mục Đình, Lý công tử."

"Khe nằm! Không phải a? Lý Mục Đình? Hắn sao vậy sẽ ra hiện tại nơi này?"

"Có trò hay xem rồi, ngày hôm nay thực sự là náo nhiệt, cái này Đỗ Phong hôm nay sợ rằng đúng là chấp cánh khó thoát."

"Tại sao?"

"Người không biết, Đỗ Phong đã từng đập tới Lý Mục Đình một bạt tai?"

"Ta. . .!"

Câu hỏi nam nhân đột nhiên há to miệng, chân đủ để nhét đến đi vào một trứng ngỗng.

"Xuyt, nhỏ giọng dùm một chút, chúng ta vẫn là đảng hoàng xem trò vui đi."

Lý Mục Đình từ vừa xuất hiện, chính là vạn chúng tiêu điểm. Trên người hắn, tựa hồ tự mang đế vương thô bạo.

Ở hắn không xuất hiện trước, Lý Mục Dương quả thực chính là điển hình hào môn quý công tử.

Thế nhưng Lý Mục Đình vừa xuất hiện, Lý Mục Dương trong nháy mắt hạ Lạc Trần ai, hai người vốn là trên trời dưới đất chênh lệch.

Lý Mục Đình trực tiếp từ cửa lớn quay về Đỗ Phong liền đi tới. Dọc theo đường đi hắn đối với bên người thán phục thanh, lấy lòng thăm hỏi thanh quả thực chính là mắt diếc tai ngơ.

Thậm chí hắn liền dư quang đều không có xem bất luận người nào một chút.

Hắn chỉ là quay đầu quay về Tần Tử Cầm làm một ánh mắt ôn nhu, sau đó ánh mắt liền rơi vào Đỗ Phong trên người.

Tất cả mọi người đều nhìn hắn.

Khi hắn đi tới t đài trước, Diệp Chi Ngang đã sớm bé ngoan lui sang một bên, cúi đầu cúi người, một mặt lấy lòng về mặt, nơi nào còn có trước âm trầm.

Lý Mục Đình nhắc chân lên đài, bước chân trầm ổn, sau đó hắn nhẹ nhàng vừa giơ tay.

Vẫn đi theo bên cạnh hắn một tác cũng không rời cái kia cái người đàn ông trung niên, lập tức dừng bước, đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

Đi tới trên đài, hắn quay về Lâm Á Nam gật gù, sau đó nhìn Đỗ Phong, từ tốn nói :

"Đỗ Phong, ngày hôm nay ngươi chuẩn bị sao vậy giải quyết?"

Đỗ Phong từ hắn mất chữ bên trong nhìn ra rồi một điểm trên tức, hắn trong lòng lại có chút hơi cảm động.

Không hổ là Bắc Sơn đệ nhất công tử, cam lòng đặt cược, cũng dám mạo hiểm.

Cái tên này hôm nay tới, không ngoài có hai cái mục đích.

Thứ nhất, làm cho những người khác xem, ngồi vững giữa bọn họ có cừu oán nghe đồn.

Thứ hai, trợ giúp hắn thoát hiểm, cũng thuận tiện phòng ngừa chính mình đại khai sát giới.

Bởi vì nháo quá to lớn, đối với song phương hợp tác không chỗ tốt.

"Sao vậy? Lý đại công tử ngày hôm nay cũng chuẩn bị báo cái kia một chương mới thôi?"

Đỗ Phong trực tiếp hỏi như thế một câu nói, lại để cho phía dưới tất cả mọi người một trận kinh ngạc thốt lên.

Quả nhiên.

Đỗ Phong thậm chí ngay cả Lý Mục Đình cũng dám đánh.

"Ta nói rồi, ta sẽ đích thân tiễn ngươi lên đường, những người khác, không tư cách này! Ngày hôm nay, ta chỉ là đến xem trò vui."

Nói xong, Lý Mục Đình lại trực tiếp xoay người, không coi ai ra gì đi tới phía trước hiển hách nhất vị trí kia ngồi xuống.

Chu Chính Đức vào lúc này đứng lên, đi tới Lý Mục Đình trước mặt, nhìn hắn nói rằng :

"Lý công tử , ta nghĩ cầu ngài một chuyện."

Lý Mục Đình cũng không ngần đầu, từ tốn nói :

"Miễn đề!"

"Ngươi . . .!"

Chu Chính Đức lòng mang phần hận, nhưng chỉ có thể cắn răng cúi đầu, quay về Lý Mục Đình cúi người chào thật sâu :

"Lý công tử , ta nghĩ mời ngài nhường ta giết tên khốn kiếp này, để báo đáp lại, ta đồng ý. . .!"

Lý Mục Đình cả người một Cổ Lãng lệ khí tức lóe lên một cái rồi biến mất, Chu Chính Đức chỉ cảm thấy phía sau mát lạnh.

"Ta nói rồi, các ngươi, không có tư cách giết hắn, thế nhưng . . .!"

Lý Mục Đình trên mặt hiện lên một tia có chút cân nhắc bất định về mặt :

"Ngươi không phải là muốn hắn muốn chết cũng khó khăn sao? Như vậy, ta thỏa mãn ngươi nguyện vọng này."

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Cho các ngươi chỉ điểm một con đường

Nếu như Chu Chính Đức biết, Đỗ Phong đang quyết định giết chết Chu Văn Hàn trước, đã từng cố vấn qua Lý Mục Đình, thậm chí Lý Mục Đình còn vô tình hay cố ý giựt giây qua Đỗ Phong đi giết con trai của hắn, không biết hắn sẽ ra sao.

Hắn đối với Đỗ Phong hận, cũng không cần phải nói.

Nếu Lý Mục Đình nói rồi chỉ cần không giết chết tùy tiện hắn, cũng vừa hay hợp hắn ý.

Hắn sao vậy cam lòng liền như thế trực tiếp giết chết Đỗ Phong?

Lý Mục Dương vào lúc này cũng tiến đến Lý Mục Đình bên người, có chút cẩn thận từng li từng tí một cười theo :

"Đại ca, chuyện ngày hôm nay, ta chỉ là ra đến xem náo nhiệt."

Lý Mục Đình ngẩng đầu nhìn chính mình đường đệ một chút, về mặt có chút quái lạ :

"Chỉ là xem trò vui?"

"Chỉ là xem trò vui!"

Lý Mục Dương vội vã cúi đầu, ánh mắt lấp lánh :

"Đại ca đều lên tiếng, ta sao vậy dám không nghe? Cái tên này đắc tội rồi đại ca, có thể chết ở đại ca trên tay, thực sự là hắn vinh hạnh."

"Lui ra đi, xem trò vui liền cẩn thận xem."

Lại như là đuổi con ruồi như thế phát phát tay, Lý Mục Dương nhưng như gặp đại xá, cả người nhẹ nhàng lui xuống.

Trở lại vị trí của mình, hần quay về Tề Hải nguyên cùng Sở Lập Huy bất động thanh sắc nháy mắt.

Hai người lập tức hiểu ý.

Lý đại công tử nếu không nhúng tay vào, yêu cầu cũng chỉ là Đỗ Phong ngày hôm nay không chết, như vậy, này đối với bọn hần kế hoạch hôm nay, căn bản không có bất kỳ ảnh hưởng.

Thậm chí, có Lý Mục Đình tọa trấn, đây tuyệt đối xem là chính mình này một phương tuyệt cường trợ lực a.

Lâm gia, không được càng thêm lòng rối như tơ vò?

Chỉ cần có thể mạnh mẽ từ Lâm gia trên người đào khối tiếp theo thịt đến, nhường Lâm gia đại thương Nguyên Khí, vậy thì được rồi.

Cho tới nói Đỗ Phong?

Hần là cái rắm!

Tần Khải vào lúc này nhưng lại không biết đang suy nghĩ cái gì, hần vẫn an vị không có đứng lên đến, cũng không có biểu hiện ra quá nhiều đối với Đỗ Phong địch ý.

Thế nhưng Tề Hải Hồng nhưng cùng Sở Lập Huy trực tiếp song song quay về Đỗ Phong đi tới.

Bọn họ đi tới Diệp Chi Ngang đứng địa phương dừng lại, Tề Hải Hồng ánh mắt chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, lạnh lùng nói :

"Họ Đỗ, người vừa đến Bắc Sơn, liền cơ hồ đem Bắc Sơn hào môn giẫm toàn bộ, thật sự cho rằng Lâm gia có thể bảo vệ người?"

Đỗ Phong trên mặt né qua nụ cười quái dị, lạnh nhạt nói :

"Nói đi, các người đến cùng muốn làm cái gì, ta phụng bồi!"

"Được!"

Tề Hải Hồng chờ chính là hần câu nói này, lớn tiếng nói :

"Người không phải đồ thạch cao thủ sao? Ngày hôm nay, chúng ta liền đến đánh cược một hồi làm sao?"

Lâm Á Nam nhẹ nhàng ở phía sau lôi một hồi hần tay, tiến đến bên tai hần nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Đỗ Phong, người thoải mái tay chân với bọn hần đánh cược, ông nội nói rồi, Lâm thị tập đoàn cũng có thể áp đi ra ngoài."

Đỗ Phong có chút ngờ ngạc quay đầu lại nhìn Lâm Á Nam một chút, chớp mấy lần mắt chừ :

"Vậy người nắm cái gì đi cho Tề công tử làm mẹ?"

Lâm Á Nam trên mặt nhất thời một đỏ, chính tức giận hơn, Đỗ Phong nhưng nhẹ nhàng ở trên tay nàng ngắt một hồi :

"Yên tâm đi, ngày hôm nay có một xem là một, lão tử muốn cho bọn họ muốn khóc cũng khóc không được."

Hần quay đầu nhìn Tề Hải Hồng, căn bản không để ý đối phương kịch liệt ánh mắt, trên mặt mang theo ý cười nói rằng :

"Tề công tử, người loại này hào môn đại thiếu, sẽ không hẹp hòi chứ?"

"Ý gì?"

Đỗ Phong nhún nhún vai mở ra tay :

"Ý của ta chính là, sợ người không tiền a!"

Tề Hải Hồng cười lạnh một tiếng, căn bản không tiếp lời, Diệp Chi Ngang ở bên cạnh nhưng nhảy lên :

"Họ Đỗ, người xem là cái cái gì đồ vật? Người dám nói Tề công tử không tiền?"

Đỗ Phong một mặt người súc nộ cười vô hại :

"Có tiền là được, đừng nói nhảm, đánh cược cái gì."

Tề Hải Hồng nhìn chằm chằm Đỗ Phong, chậm rãi nói rằng :

"Người không phải đồ thạch cao thủ sao? Chúng ta ngày hôm nay, liền đồ thạch, ra sao? Ba ván hai thắng, trừ tiền đặt cược ở ngoài, bên thắng có tư cách yêu cầu thua gia làm một chuyện, bất cứ chuyện gì, người. . . Dám sao?"

Lâm Á Nam lạnh lùng tiếp nhận thoại đi :

"Tề Hải Hồng, chỉ sợ người không bỏ ra nổi đến như vậy đại tiền đặt cược."

Tề Hải Hồng âm trầm nở nụ cười, trong ánh mắt né qua một tia oán độc :

"Người cái tiện nhân, ngày hôm nay ta thắng, ta sẽ để người cời sạch vây quanh lễ đường trần trường mà chạy ba vòng, nói được là làm được."

Lâm Á Nam quay đầu quỳen rũ xem Đỗ Phong :

"Hắn muốn ta trần trường mà chạy đây."

"Vậy hắn có thể muốn nỗ lực a."

Đỗ Phong cười hì hì, trong mắt nhưng là sát cơ lóe lên.

Cái này Tề Hải Hồng xướng mặt đen, Sở Lập Huy vai phản diện, hiển nhiên, Lý Mục Dương mới phải làm chủ người.

Cho tới nói Tần Khai, tên kia đại khái bị chính mình làm cho khiếp sợ, không dám mạo hiểm đầu, chỉ dám ở sau lưng mấy chuyện xấu.

Mà Diệp Chi Ngang này một đám cận bã, cách cục quá nhỏ, giam bọn họ, không một điểm cảm giác thành công.

Hắn xoay người nhìn chung quanh tất cả mọi người một chút, từ tốn nói :

"Ta xem chỉ nhìn các người này quần cận bã cũng không nói ra được một một, hai ba đến, không bằng, ta cho các người chỉ điểm một con đường được rồi."

"Cứ dựa theo Tề công tử lời giải thích, ba ván hai thắng, vì bảo đảm công bằng công khai công chính, cũng chăm sóc một chút vừa trải qua mất con nỗi đau Chu tiên sinh."

Chu Chính Đức nghe được câu này, suýt chút nữa một cái lão huyết phun ra ngoài.

"Các người muốn đồ thạch, ta liền đánh cược với các người thạch, trước hai trận, chúng ta lựa chọn một ván, cuối cùng ván thứ ba, để cho Chu Chính Đức, làm sao?"

Tề Hải Hồng cùng Sở Lập Huy trao đổi một cái ánh mắt, Tề Hải Hồng trực tiếp xoay người quay về Chu Chính Đức bên kia đi tới.

Ngồi ở ở chính giữa Lý Mục Đình, trên mặt vẫn không có bất kỳ vẻ mặt, thế nhưng nghe được Đỗ Phong lời nói này sau khi, dăm chiêu địa nhìn chăm chăm Đỗ Phong liếc mắt nhìn.

Bên này, Tề Hải Hồng nói khẽ với sắc mặt tái xanh Chu Chính Đức nhanh chóng nói cái gì, Chu Chính Đức nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Tề Hải Hồng trong mắt lóe ra vẻ đắc ý, sau đó kêu lớn :

"Được, cứ dựa theo người nói làm, thế nhưng, tiền đặt cược người có thể làm chủ sao?"

Đỗ Phong như không có chuyện gì xảy ra nói rằng :

"Ta không tiền, thế nhưng, Lâm gia có tiền, Tề công tử có thể lấy ra bao nhiêu đây? Ta dám đánh bạc toàn bộ Lâm thị tập đoàn, người đây?"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, toàn bộ lễ đường chấn động.

Toàn trường đều kinh.

Cái tên này đến tột cùng là cái gì người?

Hắn chẳng lẽ là Lâm Cửu Thành con riêng?

Hắn lại dám nắm toàn bộ Lâm thị tập đoàn làm tiền đặt cược?

Đùa gì thế?

Tề Hải Hồng bị ghen một gần chết, hắn có tiền nữa, cũng không thể so với Lâm thị tập đoàn có tiền a.

Dù cho gia tộc của hắn tài sản vượt xa Lâm thị tập đoàn, thế nhưng, coi như là gia chủ, gia gia của hắn Tề Hải Thụy, cũng không dám nói nắm nửa cái gia tộc tài sản đến đánh cược.

Mẹ nhà hắn!

Tên khốn kiếp này, hắn sao vậy khả năng liền có thể đem Lâm gia toàn bộ áp lên?

Lâm Cửu Thành lão già này, đến cùng ăn cái gì được?

Tề Hải Hồng không khỏi nhìn Sở Lập Huy một chút.

Kế hoạch có thể không phải như vậy a.

Bọn họ tứ tiểu công tử liên thủ, cũng tuyệt đối không bỏ ra nổi tới đây mà nhiều tiền a.

Lý Mục Dương hơi khẽ cau mày, sau đó nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nhẹ nhàng nói rằng :

"Ngu xuẩn, đây là tất thắng cục, to lớn hơn nữa tiền đặt cược, chúng ta cũng căn bản không cần bồi phò, sợ cái gì?"

Tần Khải liếc mắt nhìn hắn, sau đó có chút sốt sắng quay về phía sau vẫy vẫy tay.

Mạc Hạc Phi lặng lẽ tiến tới gần, Tần Khải ở bên tai hắn thấp giọng nói rồi hai câu, Mạc Hạc Phi gật gù, bất động thanh sắc đi tới Tề Hải Hồng bên người, cũng thấp giọng nói rồi vài câu.

Tề Hải Hồng trên mặt, nhất thời nổi lên một mặt nụ cười.

Ngay ở Tề Hải Hồng muốn mở miệng thời điểm, vẫn ngồi ở góc tối Tần Tử Cẩm, nhưng đứng lên.

Nàng trực tiếp liền như vậy đi tới Đỗ Phong trước mặt, sau đó đưa cho Đỗ Phong một tấm thẻ, có chút nghịch ngợm cười nói :

"Đỗ đại ca, trong thẻ này là ta toàn bộ tích trữ nha."

Đỗ Phong cười hi hi, liền vội vàng nắm được Tần Tử Cẩm ôn nhu tay nhỏ, không ngừng vỗ a vỗ :

"Vậy ta liền nhận lấy."

Nhìn thấy màn này, phía dưới tất cả mọi người đều choáng váng.

Tần Tử Cẩm là cái gì người a?

Tần gia tiểu công chúa, Lý Mục Đình yêu nữ nhân.

Mà vào lúc này, Lý Mục Đình còn ngồi ở một bên, cái kia Đỗ Phong liền dám hôn hít cực kỳ cầm lấy nàng tay.

Tần Tử Cẩm tay, ai sờ qua?

Người ở dưới đài, đều là Bắc Sơn nhân vật có máu mặt, nhưng trên mặt bọn họ vẻ mặt, đã nói rõ tất cả.

Kích thích!

Thật gọi ả kích thích.

Rất nhiều người đều ờ lặng lẽ xem Lý Mục Đình phản ứng, Lý Mục Đình nhưng ngồi ở chỗ đó, lại hai mắt nhu hòa cực kỳ nhìn Tần Tử Cẩm, không chút nào tức giận, cũng không có ghen.

Quý dị a.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Đánh cược

Lễ đường bên trong, rơi vào yên tĩnh.

Sở Lập Huy thấp đầu, che miệng nhẹ nhàng ho khan một tiếng, sau đó quay về Đỗ Phong khẽ mỉm cười.

Nét cười của hắn lại như là Đỗ Phong bạn cũ :

"Đỗ Phong, tiền đặt cược sự tình, chúng ta có thể thương lượng, người muốn thật nói đánh bạc Lâm gia, người cũng chưa chắc có cái này cường độ, không bằng như vậy, chúng ta bên này mấy người tập hợp một tập hợp, đều nắm ra bản thân toàn bộ dòng dõi, đùa với người một cái làm sao?"

Sở Lập Huy cười híp mắt nhìn Đỗ Phong, nụ cười rất ôn hòa, thế nhưng trong mắt hắn nhưng có một luồng ẩn giấu đến cực sâu Hàn Quang.

Liền ngay cả Lâm Á Nam đều không nhìn ra đao phong kia như thế ánh mắt.

Đỗ Phong trong lòng cười lạnh, quay về Sở Lập Huy cười gật đầu :

"Có thể, các người có thể lấy ra một phần cái gì dạng tiền đặt cược đến? Lại nghĩ tới đánh cược cái gì?"

Lễ đường bên trong tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung ở Sở Lập Huy trên người.

Nếu như không có bất ngờ, này một hồi tiền đặt cược, tuyệt đối sẽ không đơn giản.

Sở Lập Huy toàn bộ giá trị bản thân, tuy rằng kém xa Lâm thị tập đoàn trăm tỉ tài sản, thế nhưng, cũng tuyệt đối không phải số lượng nhỏ a.

"Thoải mái!"

Sở Lập Huy trực tiếp từ trên người móc ra một phong thư, sau đó nhấc lên.

"Này phong thư bên trong có ta danh nghĩa mười ba nơi bất động sản, hơn hai mươi chiếc xe, còn có ta nắm giữ cổ phần, cùng với thủy ngân tiền dư, gộp lại, tổng cộng có 270 ức."

Trừ có hạn mấy người ở ngoài, những người khác tất cả đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Trời ạ.

Vừa ra tay chính là 270 ức.

Quả thực quá phát điên.

Như đồng sự trước tiên hẹn cẩn thận, căn bản không cho Đỗ Phong cơ hội nói chuyện, Tề Hải Hồng cũng lập tức từ trên người lấy ra một phong thư, ánh mắt chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong :

"Hanh , tương tự, ta chỗ này có chừng 30 tỉ."

Diệp Chi Ngang cười lạnh một tiếng, hắn cũng chậm rãi lấy ra một phong thư, khiêu khích cực kỳ nhìn Đỗ Phong :

"Ta giá trị bản thân không bằng Sở thiếu cùng Tề thiếu, thế nhưng, cũng gần như có năm mươi ức."

Mạc Hạc Phi vào lúc này cũng đi ra, hắn hướng về Đỗ Phong gật gật đầu :

"Họ Đỗ, ta cũng coi như một phần, không nhiều, năm mươi ức."

Diệp Chi Ngang cùng Mạc Hạc Phi gia tộc tuy rằng cũng là mười ba hào môn một trong, thế nhưng bọn họ nhưng kém xa bốn người của đại gia tộc có tiền, có thể lấy ra năm mươi ức, tuyệt đối xem như là hạ xuống đại vốn liếng.

Nếu như bọn họ thật sự thua trận, tương lai ba năm rưỡi, đều chỉ có thể mỗi ngày ăn dưa muối.

Bởi vì số tiền kia, căn bản không phải bọn họ cầm được đi ra, trừ mấy cái ức ở ngoài, cái khác toàn bộ đều là mượn tới.

Lâm Á Nam cùng Tần Tử Cẩm đã bị khiếp sợ đến không xong rồi, thế nhưng Đỗ Phong nhưng chỉ là cười cợt, hắn nhẹ nhàng vỗ tay một cái, trong lòng có chút hưng phấn.

Sắp tới sáu trăm ức, nửa cái Lâm thị tập đoàn.

Số tiền kia, tuyệt đối không phải mấy cái công tử ca có thể cầm được đi ra.

Như vậy, sau lưng bọn họ nhất định tính toán người lớn.

Rất lâu đều không có như thế kích thích chuyện đùa.

Đỗ Phong không nhịn được nhẹ nhàng thổi một tiếng huyết sáo, hưng phấn hoạt động một chút cánh tay.

Ánh mắt của hắn lần lượt từ Sở Lập Huy đám người trên mặt đảo qua, nhếch miệng nở nụ cười, trắng như tuyết chính tề hàm răng, ở dưới ngọn đèn rạng ngời rực rỡ :

"Như vậy, ta thì lại làm sao có thể bảo đảm, các ngươi sẽ không đổi ý đây?"

Vào lúc này, vẫn không lên tiếng Lý Mục Đình nhân nhặt mở miệng :

"Có chút ý nghĩa, Bắc Sơn rất lâu không có phát sinh như thế chuyện thú vị, không bằng, ta liền đến làm một người trung gian được rồi."

Dù cho là Chu Chính Đức những đại nhân vật này, nghe được câu này, cũng có một loại cả người đổ mồ hôi cảm giác.

Xác thực, lớn như vậy tiền đặt cược, nếu như không có bảo đảm, cái kia trên căn bản cũng chính là vô nghĩa.

Coi như là đổi ý, không đổi tiền mặt : thực hiện, có thể như thế nào đây?

Thế nhưng, Lý Mục Đình hoành tráng một tay, ai dám đổi ý?

Người ở chỗ này, toàn bộ đều cả kinh choáng váng.

Hơn 600 cái ức a, đây rõ ràng chính là muốn sống sờ sờ đánh cho tàn phế Lâm thị tập đoàn.

Đây là Sở Lập Huy mấy người có thể làm được sự tình?

Hiển nhiên không phải.

Này phía sau, nhất định ẩn giấu đi thiên đại âm mưu.

Nhìn thấy không có người nói chuyện, Lý Mục Đình từ tốn nói :

"Sao vậy? Ta không có tư cách này?"

Sở Lập Huy lập tức cười nói :

"Lý đại ca, chúng ta sao vậy dám nghi vấn ngài đây?"

Lý Mục Đình không thèm nhìn Sở Lập Huy, ánh mắt nhìn thẳng Đỗ Phong :

"Đỗ Phong, ngươi cảm thấy làm sao?"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Tuy rằng ngươi và ta có cừu oán, thế nhưng, ta vẫn là lựa chọn tin tưởng nhân phẩm của ngươi."

Tề Hải Hồng mạnh mẽ nhìn chăm chăm Đỗ Phong, âm trầm nói rằng :

"Họ Đỗ, ngươi có thể không nên quên, tiền đặt cược ở ngoài còn có một điều kiện, vậy thì là thắng một phương có tư cách nhường thua làm một chuyện, ha ha, chúng ta bên này nhưng là bốn người đây, nói cách khác, ngươi thua rồi, chúng ta coi như cho ngươi đi ăn cứt, ngươi cũng phải ăn bốn lần."

Đỗ Phong quái lạ lắc lắc đầu :

"Đừng đánh miệng pháo, nói đi, các ngươi muốn cái gì?"

Tề Hải Hồng, Diệp Chi Ngang ánh mắt nhất thời rơi vào Sở Lập Huy trên người.

Sở Lập Huy tuy rằng vẫn như cũ mang theo nụ cười, thế nhưng ngữ khí nhưng trở nên hơi nghiêm nghị lên :

"Chúng ta muốn tiền đặt cược, là Lâm gia mới khai phá cái kia ngọc quý, còn có Lâm gia vì là một tháng sau khi đồ thạch giải thi đấu chuẩn bị khối này một trăm kg cực phẩm từ liệu dương chi ngọc ngọc vương."

Lâm Á Nam sắc mặt, đột nhiên âm trầm cực kỳ.

Nàng trực tiếp quay đầu nhìn về phía góc tối Trần Văn Bản.

Đang ngồi tất cả mọi người, sắc mặt càng là cuồng biến.

"Trời ạ! Sờ thiếu nói cái gì?"

"Không thể, Lâm gia sao vậy khả năng có như thể đại một khối dương chi ngọc?"

"Năm trước đồ thạch giải thi đấu, ta nhớ tới hai khối tám kg dương chi ngọc, liền tiến vào trận chung kết a."

"Một trăm kg? Không thể, tuyệt đối không thể! !"

"Đúng vậy, hiện tại cực phẩm từ liệu dương chi ngọc giá cả là bao nhiêu tiền một khối? Năm vạn a!"

"Coi như không đạt tới cực phẩm, dù cho là 3 vạn đây? Một trăm kg, đó là bao nhiêu? Ba tỉ a!"

"Không đúng không đúng! Ngọc quý? Cái gì ngọc quý?"

"Chẳng lẽ, Lâm gia lại trong bóng tối phát hiện một cái sản xuất dương chi ngọc ngọc quý?"

"Nguyên lai, mấy tên này, là đánh ý đồ này đến a!"

"Đúng vậy, một cái cuộn cuộn không dứt sản xuất cực phẩm dương chi ngọc ngọc quý, cái này cần bao nhiêu tiền? Mấy trăm ức căn bản không đủ a!"

"Ha ha, Lâm gia, ra nội gian rồi!"

Lâm Á Nam tức giận đến cả người run, nếu như ánh mắt có thể giết người, Trần Văn Bản vào lúc này, đã sớm chết rồi một ngàn lần.

Đỗ Phong mục nhìn Lâm Á Nam một chút, nhẹ nhàng nói rằng :

"Lâm tổng, đánh cuộc hay không?"

Lâm Á Nam sâu sắc, hít một hơi thật sâu, đột nhiên đầy mặt chất lên nụ cười quyến rũ, nhìn Sở Lập Huy nói rằng :

"Sở Lập Huy, ngươi là sao vậy biết nhà ta phát hiện mới ngọc quý? Ngươi lại là sao vậy biết, Lâm gia có một khối ngọc vương?"

Sở Lập Huy cười không nói.

Lâm Á Nam cười lạnh một tiếng, sau đó quay về tất cả mọi người lớn tiếng nói :

"Các vị, nguyên bản ta còn chuẩn bị đợi được một tháng sau khi, mới đem khối này ngọc vương lấy ra, nếu mọi người đều biết, ta liền lấy ra nhường đại gia thưởng thức thưởng thức."

Nói xong nàng giơ tay nhẹ nhàng vung lên.

Rất nhanh, bốn cái trên người mặc hắc Tây phục tráng hán, giơ lên một hai thước vuông văn hình vuông cái rương đi tới trên đài.

Cái rương mở ra, một khối to bằng chậu rửa mặt tiểu, bì xác hoàn toàn là màu vàng óng, mặt trên mang theo từng cái từng cái trắng như tuyết hoa văn, long lánh Oánh quang trướng thiên nga trạng ngọc thạch, ra hiện tại đại gia trước mặt.

Dưới đài cách đến gần những người kia, hô hấp đột nhiên gấp gáp.

Lâm Á Nam cười ngạo nghễ, từ tốn nói :

"Các vị một lúc có thể trên đề thưởng thức một hồi, gấp mười lần kính phóng đại đều nhìn ra bất kỳ tỳ vết."

Lâm Á Nam cười đến rất lạnh :

"Sở Lập Huy, ta đánh cuộc, khối ngọc này vương, thêm vào sản xuất ngọc vương ngọc quý, còn có các ngươi nói cái kia phụ gia điều kiện."

"Như thế nhiều người nhìn, Lý Mục Đình, ngươi nhưng là nói rồi, ngươi làm trọng tài, chúng ta liền không muốn lãng phí thời gian!"

Lý Mục Đình nhìn một chút Lâm Á Nam, chậm rãi gật đầu.

Lâm Á Nam nụ cười trên mặt càng ngày càng lạnh lùng, nàng trực tiếp nhìn Tề Hải Hồng, từ tốn nói :

"Tề công tử, ngày hôm nay lão nương thắng, ngươi liền thăm, ngày hôm nay nếu như lão nương thua, ha ha. . . Có điều chính là tổn thất một ngọc quý mà thôi! Ngươi cũng có thể để cho lão nương trần truồng mà chạy, có điều ngày mai, lão nương liền nắm Lâm gia làm đồ cưới, tới cửa đi tìm gia gia ngươi cầu thân, ngươi này một tiếng mẹ, gọi định!"

Tề Hải Hồng sắc mặt, đột nhiên trở nên cực kỳ dữ tợn :

"Người cái này. . . Tiệp nhân!"

Đỗ Phong trong lòng đã ở thể Tề Hải Hồng mặc niệm

Đắc tội cái gì người, tuyệt đối đừng đắc tội nữ nhân, đặc biệt là loại này có tiền có thân phận, còn trắng trợn không kiêng dè nữ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Quỷ nhân

Trong lễ đường, tất cả mọi người cũng như cùng hít thuốc lắc như thể hưng phấn lên.

Ai cũng không nghĩ tới, ngày hôm nay Lâm gia tổ chức ngọc thạch phẩm giám hội, sẽ vừa mở tràng liên đã biến thành bộ dáng này.

Dù là những đại nhân vật kia kiến thức rộng rãi, thế nhưng, như vậy một hồi đánh cược, tuyệt đối kinh thiên.

Như vậy đánh cược, cũng chỉ có thể ở mỗi năm một lần đồ thạch giải thi đấu trên có thể nhìn thấy a.

Trong bóng tối đều ở truyền thuyết, Lâm gia so với những gia tộc khác thế đơn lực bạc, hoàn toàn chính là một tảng mỡ dày. Hiện tại, những này sói đói đã không chờ được đến ba năm sau khi nguyên lão hội nhiệm kỳ mới, muốn đối với Lâm gia mở ra cái miệng lớn như chậu máu.

Nếu như Lâm gia không có cách nào ứng phó qua ngày hôm nay cực, như vậy không ngoài một năm, Lâm gia sẽ bị người thôn đến liền xương vụn đều không có.

Thế nhưng nếu như Lâm gia ngày hôm nay mạo hiểm qua ải đây?

Kết quả, thế tất lại sẽ đắc tội càng nhiều người. Mà tương lai Lâm gia sẽ đối mặt với tầng tầng lớp lớp chèn ép.

Hiện trường duy nhất không kích động người, chỉ có hai cái.

Một là Lý Mục Đình.

Hắn có tư cách này không kích động.

Thế nhưng hắn trong lòng cũng nổi lên từng trận sóng lớn.

Mà một người khác, là Chu Chính Đức.

Hắn con trai duy nhất chết rồi, mấy trăm ức tiền đặt cược, hắn căn bản không thêm để ý.

Hắn hận không thể nắm công ty mình tài sản mấy trăm ức đi xin mời một sát thủ, trực tiếp giết chết Đỗ Phong.

Hơn nữa, hắn đã tính toán được rồi.

Ngày hôm nay hắn cũng sẽ tham dự này một hồi đánh cược, đồng thời là cuối cùng một hồi, dù cho là đắc tội Lý Mục Đình, hắn cũng muốn giết chết Đỗ Phong.

Coi như Đỗ Phong thắng trước hai tràng thì lại làm sao?

Tiền đặt cược đàm luận được, quy tắc nói định, đón lấy đánh cược bắt đầu.

Ở đây hơn năm trăm người vào lúc này cũng mặc kệ cái gì thân phận, tất cả đều như ong vỡ tổ vi đến trước đài, chỉ có Lý Mục Đình Chu Chính Đức số ít mấy người còn ngồi ngay ngắn bất động.

Những người trẻ tuổi kia từng cái từng cái cực kỳ hưng phấn.

Này một hồi đánh cược, nhất định sẽ chấn động toàn bộ Bắc Sơn.

Mặc kệ phía kia thắng thua, một phe khác thắng ngày, tuyệt đối sẽ không dễ chịu.

Lâm gia thua, chẳng khác nào bị người đánh gãy sống lưng.

Dùng đầu ngón chân đều có thể như rõ ràng, một cái có thể sản xuất cực phẩm dương chi ngọc mở quảng đại biểu cái gì.

Nếu như Tề Hải Hồng dám người thua, bọn họ cũng không chỉ là tương lai ba năm rưỡi mỗi ngày ăn dưa muối vận mệnh.

Đây là trực tiếp ảnh hưởng bọn họ ở trong gia tộc địa vị, thậm chí có thể một Lạc Thiên trượng, từ đây liền người hầu đều xem thường, chớ đừng nói chi là muốn chia sẻ gia chủ đại vị.

Nếu như không thể vươn mình, cả đời này bọn họ đều có khả năng sẽ phải gánh chịu khinh thường, chèn ép, châm chọc, cười nhạo.

Tề Hải Hồng cười lạnh nhìn Đỗ Phong, âm âm nói rằng :

"Họ Đỗ, có thể bắt đầu chưa? Vấn đề đầu tiên, là người trước tiên đến hay là chúng ta đi tới?"

Đỗ Phong hơi hột nở nụ cười, nhìn về phía ngồi ở cách đó không xa một tiên phong đạo cốt ông lão :

"Các người tới đi."

"Được, người còn có chút lá gan, ta đều có chút khâu phục người."

Tề Hải Hồng ánh mắt lạnh lẽo, nhìn Đỗ Phong, chậm rãi nói rằng :

"Hiện tại, cho mời Quý nhân đại sư."

Hắn câu này lời vừa ra khỏi miệng, phía trước những đại nhân vật kia không cái gì phản ứng, phía sau vây quanh người trẻ tuổi, nhưng là nhắc lên một trận kinh ngạc thốt lên.

"Ông lão này chính là Quý nhân?"

"Quả nhiên là, ta liền nói nhất định sẽ xin mời Quý nhân ra tay."

"Tần Khai Tần thiếu vẫn không ra mặt, nguyên lai, hắn là sớm chắc chắn a, liền Tần gia Quý nhân đều phát động rồi."

"Đỗ Phong thăm, Lâm gia nguy hiểm a."

Tiếng bàn luận tuy rằng rất thấp, thế nhưng Đỗ Phong lại nghe rõ rõ ràng ràng.

Quý nhân thả tay xuống trên chén trà, chậm rãi đứng lên, đi tới Đỗ Phong trước mặt, từ tốn nói :

"Người chính là Đỗ Phong?"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, ánh mắt lấp lánh :

"Ta liền vâng."

Quý nhân từ trên xuống dưới đánh giá hắn một phen, chậm rãi lắc đầu :

"Nhận thua đi, người không thể thắng ta, người này điểm trò vật, căn bản không phải là đối thủ của ta."

Người xung quanh, nhất thời lại là một trận kinh ngạc thốt lên.

"Khẩu khí thật là lớn, không hổ là Quý nhân a, nói chuyện đều như thể trâu bò."

"Ai, cái này họ Đỗ gia hòa, hôm nay sợ rằng thật sự xong đời."

Tuyệt đại đa số người đều dùng một loại phức tạp mắt chỉ nhìn Đỗ Phong, bọn họ phảng phất đã nhìn thấy đón lấy Đỗ Phong bị Bắc Sơn này quần công tử ca cuồng loạn hình ảnh.

Thế nhưng cũng có một chút trong lòng người không phải như thế nghĩ tới, bọn họ rất xem trọng Đỗ Phong có thể mạnh mẽ đánh này quần công tử ca mặt.

Nghe xong Quý nhân, Đỗ Phong thần bí nở nụ cười :

"Lão gia hoà, phí lời nhiều, ra chiều đi, là không phải là đối thủ so qua mới biết."

"Ngông cuồng!"

Quý nhân trong mắt loé ra một tia ác liệt, từ tốn nói :

"Cũng được, liền để ngươi biết biết, cái gì mới thật sự là đồ thạch, ván đầu tiên ta ra đề mục, ta liền ra ba khối nguyên thạch, ta sẽ trên giấy viết đến nơi sản xuất, loại đầu, thể nước, màu sắc, còn có kết cấu bên trong, nếu như ba khối ngươi có thể đoán đúng hai khối, coi như ngươi thắng."

Đỗ Phong cười ha ha :

"Nếu như ta cũng như thế không kém, tất cả đều đoán được cơ chứ?"

"Thực sự là vô tri không sợ!"

Quý nhân biến sắc mặt, lạnh lùng nói rằng :

"Ngươi thật muốn là tất cả đều có thể đoán đúng, ta quỳ xuống đất bái sư!"

Quý nhân bề ngoài xem ra từ mi thiện mục, một bộ tiên phong đạo cốt phái đoàn, thế nhưng nói câu nói này thời điểm, nhưng mang theo một luồng sát khí.

"Được, ta liền để ngươi tâm phục khẩu phục."

Đỗ Phong rất tùy ý vung tay lên, lại như là đuổi con ruồi :

"Đem các ngươi trước đó chuẩn bị kỹ càng tảng đá đem ra lên đây đi, ta không có thời gian, còn chờ bị người gọi sư phụ đây!"

Quý nhân sắc mặt nhìn Đỗ Phong một chút, xoay người quay về Tề Hải Hồng đám người từ tốn nói :

"Mang lên đi."

Tề Hải Hồng lập tức vẫy tay, rất nhanh, lễ đường vào miệng : lối vào, nối đuôi nhau đi tới đội 1 đại hán.

Mỗi một đại hán trên tay, đều dẫn một vương vức cái rương, tổng cộng mười cái người, ở Tề Hải Hồng đám người phía sau, đứng thành một loạt.

Quý nhân nhìn Đỗ Phong, nói rằng :

"Người trẻ tuổi, tuyển ba cái đi!"

Đỗ Phong đột nhiên nở nụ cười :

"Lão già, ngươi đối trá?"

Quý nhân sững sờ, tăng tăng hừ một tiếng :

"Cái này gọi là đối trá? Ta cũng có thể tùy ý chỉ điểm ba người ba khối tảng đá, kết quả không phải như thế?"

Đỗ Phong trong mắt loé ra một tia châm chọc, hần lắc lắc đầu.

Hần là thật sự có điểm nổi giận.

Đối phương vô hình trung, liền âm hần một cái.

Dựa theo quy tắc, ván đầu tiên, Quý nhân có thể lựa chọn đồ thạch phương thức, như vậy, hần nói rồi tuyển ba khối tảng đá nhường Đỗ Phong đoán, thế nhưng một mực đi ra, nhưng là mười người.

Ở bề ngoài, hần nhường Đỗ Phong tự chọn ba cái, này trái lại là tặng người đầu, thế nhưng trên thực tế nhưng không phải chuyện như vậy.

Dựa theo xác suất học, nguyên bản ba khối tảng đá, mỗi một khối tảng đá thì có một phần ba tỷ lệ, thế nhưng hiện tại, chẳng khác nào muốn làm hai lần lựa chọn.

Mà bất kỳ lần nào lựa chọn, đối với với đón lấy quan hệ trọng đại cực kỳ.

Bởi vì tỷ lệ từ trước một phần ba, bị phóng to đến ba một phần mười còn chưa hết.

Ai dám cam đoan, này mười trong thùng, đến cùng là từ nơi nào đưa tới cái gì tăng đá?

Thậm chí có thể chính là trong hàm cầu đào móc ra một khối đá kê chân.

Tề Hải Hồng chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, trong ánh mắt tràn ngập sát khí :

"Họ Đỗ, bắt đầu đi!"

Lâm Á Nam cùng Tần Tử Cầm cũng căng thẳng đến không được, đứng Đỗ Phong bên người, lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi.

Đỗ Phong cúi đầu suy nghĩ một chút, sau đó quý dị nở nụ cười :

"Được, ngày hôm nay, ta liền để ngươi xem một chút, cái gì mới phải đồ thạch cao thù."

Hắn ngữ khí đột nhiên biến đổi. Âm u lạnh lùng :

"Lão già, ta cũng không chọn, liền ngươi này mười thanh cái rượu, mười khối tăng đá, ta từ đầu tới đuôi cho ngươi đến một lần, nếu như bất kỳ một khối, bất kỳ hạng nào ta sai rồi, ngày hôm nay, coi như ta thua!"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, lễ đường bên trong đột nhiên vang lên từng trận ngọt ngào hút không khí thanh.

Liền ngay cả Lý Mục Đình sắc mặt đều thay đổi.

Quý nhãn chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, từng chữ từng chữ nói rằng :

"Được, ngược lại, thì lại ta thua!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Ta chưa từng có như thế chắc chắn qua

Mười thanh cái rượu, ở trên đài xếp thành chính tề một loạt.

Mười đại hán về mặt lạnh lùng đứng phía sau, nhường trong lễ đường bầu không khí có vẻ hơi trầm trọng.

Quý nhãn phía sau, Lý Mục Dương, Tề Hải Hồng, Sở Lập Huy, Tần Khải, tất cả đều đưa cổ dài.

Những người khác, càng là gắt gao ngừng thở.

Liền ngay cả Chu Chính Đức đều đứng lên, ánh mắt nhìn chăm chăm Đỗ Phong, mắt cũng không trát.

Đỗ Phong nhưng chỉ là cười khinh bỉ, sau đó nhanh chân đi đến cái kia một loạt cái rượu trước mặt, từ đầu tới đuôi trước tiên liếc mắt nhìn.

Tiếp đó, hắn trở lại tại chỗ, quay về Lâm Á Nam nói rằng :

"Chuẩn bị giấy cùng bút!"

Lâm Á Nam vào lúc này cũng căng thẳng đến cả người cứng ngắc, suýt chút nữa không phản ứng lại :

"Đỗ Phong, ngươi không đủ tháo vác bàn tay ánh sáng điện cùng kính phóng đại sao? Muốn giấy cùng bút làm cái gì?"

Đỗ Phong cười lạnh, khinh bỉ nói rằng :

"Cường quang đèn pin? Kính phóng đại? Ngày hôm nay, ta liền để cái này cái gọi là đại sư mở mở mắt, cái gì mới gọi là cao thù!"

Quý nhãn dù sao không phải người bình thường, hắn Tĩnh Tĩnh đứng tại chỗ, con ngươi đã từ từ đang thu nhỏ lại.

Tuy rằng không biết Đỗ Phong muốn giấy cùng bút là ý gì, thế nhưng Lâm Á Nam nhưng vẫn là lập tức dặn dò người đưa lên.

Tần Tử Cầm ở một bên run rẩy âm thanh thấp giọng hỏi :

"Đồ đại ca, người... Có nắm chắc không?"

Đỗ Phong nhìn nàng xán lạn nở nụ cười, mắt chữ lếch có thần :

"Ta chưa từng có như thế chắc chắn qua."

Nói, hắn tiếp nhận người chủ trì đưa tới giấy cùng bút, sau đó nhanh chân đi đến cái kia mười thanh cái rương trước mặt.

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ, hắn từ cái thứ nhất trong rương, cầm lấy một khối to bằng bàn tay, hoàn toàn toàn bộ kiện hàng một tảng màu xám đen bị xác nguyên thạch, sau đó cầm ở trong tay, chăm chú xem lên.

Tất cả mọi người đều nín thở, nhìn hắn đến tột cùng muốn làm cái gì.

Đỗ Phong trên mặt giả vờ vẻ mặt nghiêm nghị, trong lòng nhưng là một trận cười lớn.

Mẹ, kẻ ngu si hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều.

Hắn đều không nghĩ tới, Quý nhân sẽ dùng phương thức này đánh cược.

Nếu như Quý nhân thật với hắn đồng thời nắm mấy khối tảng đá đi ra, đại gia đến đao thật súng thật đến đánh cược, hắn kỳ thực chỉ có sáu phần mười phần thắng.

Bởi vì, chân khí không phải vạn năng.

Quá to lớn nguyên thạch, chân khí là không có cách nào thâm thấu đi vào, hắn cũng phân tích không ra tảng đá tình huống nội bộ.

Hắn chỉ là nửa bước cổ vũ, còn không phải chân chính Cổ Vũ Giả.

Thế nhưng muốn nói luận đối với với khí thể cảm ngộ, đối với cho hắn nhưng là việc nhỏ như con thỏ.

Chân khí vật này, người bình thường nghe xong sẽ khịt mũi con thường, thế nhưng, chỉ có chân chính chạm tới loại kia thần kỳ cảnh giới tu luyện sau khi, người mới sẽ biết, cái kia đến tột cùng là một loại cỡ nào thần kỳ năng lượng.

Quý nhân sai lầm lớn nhất, liền không nên trước tiên đem mỗi một khối tảng đá thuộc tính toàn bộ viết ra.

Cái kia mỏng manh một tờ giấy, bị đặt ở cái rương cách tầng phía dưới, trừ phi dùng máy X-quang nhìn xuyên mới có thể nhìn thấy.

Thế nhưng một mực, Đỗ Phong liền có thể sử dụng chân khí dễ dàng làm được điểm này.

Vì lẽ đó, hắn hiện tại làm tất cả, đều có điều là nguy trang.

Tại sao muốn giấy cùng bút?

Bởi vì nếu như hắn lần lượt mỗi cùng nhau đi nói ra, Quý nhân có thể trên đường cử động nửa thủ đoạn khác.

Mà hắn liền như thế toàn bộ viết ra, đến thời điểm mở ra cách tầng đại gia một đôi so với, cái kia hình ảnh mới gọi chấn động.

Đỗ Phong cầm lấy đệ một khối tảng đá, lại là liếm lại là mò, lại là quay về quang nhìn hồi lâu, sau đó thả xuống, bắt đầu ở trên tay trên giấy, nhanh chóng viết lên.

Từ nắm lên tảng đá đến viết xong, tổng cộng có điều 3 phút.

Sau đó, hắn cầm lấy khối thứ hai, vẫn như cũ là trước một bộ động tác, thời gian sử dụng cũng có điều chính là 3 phút.

Sau đó là khối thứ ba.

Khối thứ bốn!

Khối thứ năm!

...!

Khối thứ chín!

Khi hắn cầm lấy cuối cùng một khối tảng đá thời điểm, trán của hắn, đã hơi xuất hiện một tầng đầy mồ hôi hột, sắc mặt cũng hơi hơi trắng bệch.

Này cũng không phải trang.

Hắn dù sao không phải chân chính Cổ Võ Giả, vẫn không có đạt đến cảnh giới đó, liên tục sử dụng chân khí, dẫn đến hắn có chút nhẹ nhàng mê muội.

"Đỗ Phong, người . . . Sao vậy?"

Cách hắn tương đối gần Lâm Á Nam đầy mặt lo lắng, thế nhưng là không dám lên trước quấy rầy.

Đỗ Phong nhưng phát phát tay, sau đó nhếch miệng nở nụ cười, đưa tay lau một cái mồ hôi trên mặt, thả xuống cuối cùng một khối tảng đá.

Viết xong cuối cùng một bút, hắn cười ha ha, cầm trên tay giấy hướng về Lâm Á Nam trong tay bịt lại, bút nhưng mạnh mẽ vút trên mặt đất :

"Mở hòm, so sánh, ta sai một hạng coi như thua."

Tất cả mọi người đều bị treo lên toàn bộ hứng thú, liền ngay cả những người hộ vệ kia đại hán, cũng không nhịn được đưa cổ dài.

Lâm Á Nam kích động đến cả người có chút run, nàng tựa hồ cũng dự liệu được, tiếp đó, muốn phát sinh chuyện gì.

Quý nhân ánh mắt từ vừa mới bắt đầu liền không hề rời đi qua Đỗ Phong, vào lúc này không biết tại sao, trong lòng đột nhiên có một luồng mơ hồ cảm giác không ổn.

Chính mình sợ sệt?

Không thể!

Chính mình sao vậy có thể sẽ thua?

Quý nhân là đồ thạch trong kinh doanh cấp độ tông sư nhân vật, mười đánh cược chín trúng, chân thật biển chữ vàng.

Đồ thạch là một thập phần thần kỳ nghề.

Một khối nguyên thạch, muốn ở kiện hàng dày đặc bí xác tình huống, để phán đoán bên trong loại nước màu sắc, điều này cần, không chỉ là kinh nghiệm phong phú.

Nếu như một đồ thạch người, mười lần bên trong đồ chín lần, thế nhưng có thể đánh cược trúng một lần, liền trên căn bản sẽ không thiệt thòi quá nhiều.

Nếu như mười lần bên trong có thể đánh cược trúng hai, ba lần, vậy thì có thể kiếm bộn tiền.

Mười lần nếu có thể có năm lần đánh cược trúng, người này, liền hoàn toàn có tư cách được gọi là đồ thạch cao thủ.

Nếu có thể có bảy, tám lần, cái kia tuyệt bức là đại sư cấp cao thủ.

Mà Quý nhân, được xưng Tông Sư, mười lần ra tay chín lần đánh cược trúng, còn có một lần cũng sẽ không lỗ vốn.

Một khối tảng đá đến trên tay của hắn, trên căn bản xem thêm vài lần, hắn liền có thể phán đoán ra được, này tảng đá nơi sản xuất, loại dầu, thể nước, phẩm chất.

Bắc Sơn trụ cột sản nghiệp chính là ngọc quý, mười ba hào môn các gia đều có đồ thạch cao thủ, thế nhưng, Quý nhân như thế nhiều năm, ngồi chắc thứ nhất.

Đỗ Phong cười lạnh nhìn Quý nhân một chút, trong mắt tràn đầy châm chọc :

"Quý nhân đại sư, lấy ra đi, chúng ta vậy thì từng cái so sánh."

Ở đây tất cả mọi người tất cả đều căng thẳng đắc thủ tâm đồ mồ hôi.

Như thế muốn nổi bật đồ thạch, bọn họ vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy.

Bọn họ đã đoán được Đỗ Phong trên giấy viết cái gì.

Quý nhân lạnh rên một tiếng, tự mình đi lên, từ cái thứ nhất cái rương cách tầng bên trong, lấy ra một tờ giấy.

"Nơi sản xuất : Bắc Sơn Lỗ Giang, Đại Cốc địa tràng khẩu."

"Loại dầu : băng chừng đá như!"

"Thế nước : so sánh trong suốt, đản thanh đề."

"Màu sắc : lam nhạt mang lục!"

"Bên trong phiêu hoa, có miên đài như, tân khanh băng chủng."

Lâm Á Nam ngừng thở, vô cùng sốt sắng cầm lấy Đồ Phong viết tờ giấy thứ nhất, hai tấm một đôi so với, lại trừ vài chữ khác biệt, hoàn toàn tương tự.

Nàng rốt cục không nhịn được gọi lên :

"Như thế, lại không kém chút nào! Thắng!"

Àm! !

Tất cả mọi người đều phát sinh một tiếng không thể tin tưởng kinh ngạc thốt lên.

Tề Hải Hồng đám người sắc mặt, nhất thời có chút thay đổi.

Quý nhân ánh mắt, cũng rốt cục có một tia kinh hãi.

Tề Hải Hồng nuốt nước miếng một cái, cười lạnh nói :

"Này xem là cái gì? Lúc này mới khối thứ nhất, hần họ Đồ tự mình nói, mười khối sai một khối đều coi như hần thua."

Tần Khải, Sở Lập Huy bọn người hơi kinh ngạc nhìn Tề Hải Hồng một chút.

Mà tất cả những người khác trong lòng đều ở mắng to.

Vô liêm sỉ!

Thiệt thời người vẫn là Tề gia Nhị công tử.

Quả thực quá vô liêm sỉ.

Vào lúc này, người lại cần Đồ Phong như thế một câu nói không tha.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Chơi xấu

Thời gian sau này, Đồ Phong đầy đủ nhường Tề Hải Hồng đám người, cảm giác đạo cái gì gọi là từng bước từng bước xâm chiếm, cái gì gọi là chậm rãi tuyệt vọng.

Khối thứ hai, Đồ Phong phán đoán, cùng Quý nhân tờ giấy kia trên viết giống như đúc, không kém chút nào.

Khối thứ ba , tương tự như vậy.

Lẽ đường bên trong người, lại cũng không kịp nhớ cái gì Lý Mục Đình vẫn còn, liều mạng hướng về trước chen, đều muốn nhìn rõ ràng, Lâm Á Nam trên tay cái kia mỏng manh mấy tờ giấy trên đến tột cùng viết cái gì.

Trên mặt của bọn họ, tất cả đều là khiếp sợ, không thể tin tưởng, kinh hãi.

Bắc Sơn đồ thạch trong kinh doanh xưa nay liền chưa từng xuất hiện thần kỳ như vậy một màn.

E sợ sau này, tình cảnh này cũng không thể xuất hiện.

Gặp lợi hại, thế nhưng chính là chưa từng thấy như thế lợi hại.

Đây là đồ thạch a, đây là đánh cược dòng dõi a, này càng là một nhà giàu có mặt mũi a.

Chuyện này căn bản là cùng đại lộ một bên loại kia cầm ba cái cầu ba cái bát đoán tiền nhân khiêu như thế trò đùa mà.

Tất cả mọi người nhìn Đỗ Phong ánh mắt, đã kinh biến đến mức cực kỳ quỷ dị lên.

Đồ thạch cần cái gì?

Kinh nghiệm, thiên phú, Đỗ Phong trên người, hoàn toàn đánh vỡ loại này khái niệm.

Thậm chí có rất nhiều người đều đang suy nghĩ, Lâm gia có thể phát hiện cái kia sản xuất cực phẩm dương chi ngọc ngọc quáng, là không phải Đỗ Phong cho tìm ra.

Lâm gia có cái này một cao thủ, tương lai sẽ làm sao?

Đỗ Phong nhưng căn bản không để ý nghĩ của người khác, vào lúc này, đã có người đưa một cái ghế lại đây, hần lấy một loại cực kỳ khuếch đại tư thế nằm ở trên ghế, nhắm hai mắt kiêu hai chân.

Lý Mục Dương sắc mặt, đã kinh biến đến mức cực kỳ khó coi.

Mà Diệp Chi Ngang, Mạc Hạc Phi đám người, hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Sở Lập Huy đúng là còn có thể miễn cưỡng trang bình tĩnh, Tề Hải Hồng nhưng là cả người đỏ mồ hôi, ánh mắt oán độc mà lấp loé, không ngừng từ Lâm Á Nam, Đỗ Phong trên người đảo qua.

Dựa theo quy tắc, Đỗ Phong này đã xem là thắng.

Thế nhưng, đón lấy một màn, triệt để nhường Tề Hải Hồng đám người há hốc mồm.

"Khởi thứ năm, toàn bộ như thế."

Nghe được kết quả này, Tề Hải Hồng bắt đầu cả người nhẹ nhàng run rẩy.

"Khởi thứ sáu, toàn bộ như thế."

Lý Mục Dương, Sở Lập Huy, cũng bắt đầu run rẩy, Tề Hải Hồng nhưng là cả người mồ hôi như mưa rơi.

"Khởi thứ bảy, toàn bộ như thế."

Diệp Chi Ngang hai chân mềm nhũn, phù phù một tiếng ngã trên mặt đất, trong miệng hồn bay phách lạc tự lẩm bẩm :

"Không thể, ta sao vậy thất bại? Không thể!"

Làm trên đài nói đến thứ tám nhanh thời điểm, Quý nhân tay run rẩy rút cực nắm không dùng tay trên móng manh mấy tờ giấy, tán lạc khắp mặt đất.

Toàn bộ lễ đường, tĩnh mịch một mảnh.

Yên tĩnh!

Tuyệt đối yên tĩnh.

Cũng không biết thời gian trôi qua bao lâu, trên đài phụ trách chuyên môn so sánh cái kia cái người đàn ông trung niên lúc này mới tỉnh ngộ lại, hần khô khóc cực kỳ nói rằng :

"Thứ mười . . Khởi! Toàn bộ. . . Như thế!"

Nói xong câu đó, hần nhìn Đỗ Phong thời điểm, ánh mắt đã như là ở nhìn Thần Tiên.

Lý Mục Đình hai mắt bắn ra hai đạo cực kỳ ánh mắt sáng ngời, hần cũng chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, lắc lắc đầu, nhẹ nhàng nói rằng :

"Đúng là. . . Rất thú vị!"

Hần phía sau Lưu ca, cả người khí tức thu lại, lại như là một khối gỗ, chỉ là hai cái tay đốt ngón tay, nhưng là từng trận trắng bệch.

Lễ đường bên trong, vẫn như cũ là tĩnh mịch một mảnh.

Lại như là có một trận Seberia dòng nước lạnh thổi qua, Lý Mục Dương đột nhiên thức tỉnh, hần có chút run rẩy nói rằng :

"Chuyện này. . . Không thể nào?"

Tề Hải Hồng đột nhiên cuồng loạn nhảy lên, âm thanh sắc bén :

"Họ Đỗ, con mẹ nó nguoi dối trá, nguoi cùng Quý nhân liên thủ dối trá, nguoi. . . !"

Đỗ Phong chậm rãi mở mắt ra, lại như là nhìn một kẻ ngu ngốc.

Tề Hải Hồng xung quanh tất cả mọi người nhìn hắn, trong ánh mắt có xem thường, có thương hại, có châm chọc, đều dùng nhìn ngu ngốc như thể ánh mắt nhìn hắn.

Tề Hải Hồng trong miệng đón lấy những câu nói kia, mạnh mẽ nuốt trở vào, hắn đột nhiên tỉnh ngộ lại, nghiêng răng nghiêng lợi ho khan một tiếng, lớn tiếng nói :

"Này xem là cái gì? Chúng ta cũng có điều mới thua một ván mà thôi, còn có hai trận đây."

Đỗ Phong cười ha ha :

"Tề công tử, vừa bắt đầu, ta liền nói xong rồi, này một ván, nếu như có một chút sai lầm, coi như ta thua, lẽ nào. . . !"

Tề Hải Hồng nơi nào còn nhớ được cái khác, lạnh lùng nói rằng :

"Ta có thể không nói ván thứ hai cũng coi như ở bên trong, Quý nhân nói có thể đại biểu chúng ta? Tiền đặt cược lại không phải hắn ra!"

Xung quanh tất cả mọi người đều xem thường nhìn Tề Hải Hồng, Lâm Á Nam thậm chí đều hận không thể đi tới nôn hai ngụm nước bọt.

Vô liêm sỉ cực điểm a.

Người như thế, thậm chí ngay cả da mặt cũng không muốn.

Đỗ Phong cười nhìn Quý nhân, cười híp mắt nói rằng :

"Quý nhân đại sư, nguoi nói xem?"

Quý nhân đã sớm lừa quỷ, hắn nghe được Đỗ Phong gọi hắn, lúc này mới có chút mờ mịt ngẩn đầu, nhìn Đỗ Phong lại như nhìn một cái quái vật.

Thật lâu sau khi, hắn lúc này mới trong mắt lộ ra một mảnh âm u, cả người mềm nhũn, suýt chút nữa một con ngã xuống đất.

Tất cả mọi người kinh hãi đến biến sắc.

Đỗ Phong trên mặt vẻ mặt nhưng là tựa như cười mà không phải cười, nhìn hắn nói rằng :

"Ván thứ hai, nguoi còn đánh cược sao?"

"Ha ha!"

Quý nhân hồn bay phách lạc nở nụ cười, lắc lắc đầu, cả người khí thế hoàn toàn không có, vác đều đà.

Hắn tiếng nói so với khóc cũng khó khăn nghe :

"Không cá cược rồi, ta sao vậy khả năng là đối thủ của nguoi? Ta chịu thua, từ đây sau khi, ta lui ra đồ thạch giới, Đỗ Phong, ta chịu thua, sau này nhìn thấy nguoi, ta gọi sư phụ của nguoi."

Lý Mục Dương, Sở Lập Huy, Tần Khải ba người sắc mặt, trong nháy mắt trắng như tuyết.

Mà Tề Hải Hồng nghĩ đến vừa nãy cùng Lâm Á Nam đánh cược thời điểm nói những kia lời hung ác, dù hắn lại vô liêm sỉ, thân thể lại như là phong bên trong lá rừng, không nhận được liều mạng lay động lên.

"Nguoi. . . Các nguoi. . . !"

Hắn dữ tợn nhìn Đỗ Phong, trong cổ họng phát sinh từng trận quái dị tiếng vang, đột nhiên trong lúc đó, hắn chỉ vào Đỗ Phong quát :

"Không tính! Tuyệt đối là dối trá! Vốn là cái trùng! Quý nhân nguoi cái này lão già chết tiệt, nguoi vốn là cùng Đỗ Phong một nhóm "

Đỗ Phong nhưng căn bản không nhìn hắn, mà là đảo mắt nhìn Lý Mục Đình.

Lý Mục Đình đột nhiên hừ một tiếng.

Thanh âm không lớn, nhưng khác nào một dòng nước lạnh, tất cả mọi người đều là cả người mát lạnh, Tề Hải Hồng cũng líu lo cảm miệng.

"Tề Hải Hồng, ngươi không biết xấu hổ, ngươi Tề gia còn biết xấu hổ hay không? Ngươi đem ta người trung gian này để ở nơi đâu?"

"Ta. . . Ta. . . !"

Tề Hải Hồng sắc mặt trắng bệch, có chút sợ hãi nhìn Lý Mục Đình một chút, đột nhiên thất thố chỉ vào hắn quát :

"Lý Mục Đình, ngươi lại xem là cái gì đồ vật? Đừng tưởng rằng ngươi là Bắc Sơn thái tử, đại ca ta Tề Hải Nguyên nếu như ở, ta xem ngươi. . . !"

Lý Mục Đình bình tĩnh nhìn hắn, lại như là nhìn người chết.

Cái khác những đại nhân vật kia, từng cái từng cái càng là lắc đầu thờ dài.

Tề gia, thực sự là ra đến một kẻ ngu ngốc hoàn khổ.

Đánh cược thua chơi xấu, điều này làm cho Tề gia danh tiếng, một Lạc Thiên trượng.

Hơn nữa còn dám uy hiếp Lý Mục Đình, quả thực chính là tự mình làm vậy thì không thể sống được a.

Phòng chừng cái tên này cái kia 30 tỉ, không biết là sao vậy đến, nói không chắc là tham ô gia tộc tài sản.

Lý Mục Đình a, nhất định là Lý gia đòi kế tiếp gia chủ, hơn nữa hiện tại Lý gia 50% sản nghiệp, đều là hắn ở khống chế, ở nhà địa vị, chỉ đứng sau gia chủ Lý Kế Niên, coi như là Lý Mục Đình cha mẹ, ở gia tộc mở hội thời điểm nhìn thấy hắn, đều phải muốn khách khí nghe lời.

Đây chính là Lý Mục Đình.

Cho tới nói Tề Hải Nguyên?

Tề Hải Nguyên thật sự như vậy lợi hại, cũng sẽ không cùng Tần gia Tần Phong, Sở gia Sở Lập Hiền liên thủ, mới miễn cưỡng có thể cùng Lý Mục Đình một người đối kháng.

Vào lúc này, một âm thanh lạnh lùng vang lên :

"Ta mặc kệ trước hai trận làm sao, này ván thứ ba, ta là nhất định phải đánh cược, Lý công tử, thật không tiện!"

Chu Chính Đức sắc mặt tái nhợt đứng lên, ánh mắt nhìn thẳng Đỗ Phong :

"Đỗ Phong, ván thứ ba, ta muốn đánh cược với ngươi mệnh!"

Lẽ đường bên trong, lại là tĩnh mịch.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Khương bá

Lý Mục Đình sắc mặt, đột nhiên âm trầm đáng sợ.

"Muốn chết!"

Hết lần này đến lần khác bị người khiêu chiến quyền uy của hắn, Lý Mục Đình chân nộ.

Hắn mạnh mẽ một cái tát vỗ vào mặt bàn trên.

To lớn bàn tròn trong giây lát nhảy một cái, suýt chút nữa trực tiếp chia năm xẻ bảy, âm thanh càng là vang vọng toàn bộ lễ đường.

Hắn phía sau đang hoảng đứng ở nơi đó, nhìn người hiền lành Lưu ca, trên người đột nhiên bộc phát ra một luồng sắc bén không trừ khí tức.

Dù cho là khoảng cách lại xa người, đều trong nháy mắt có một luồng cảm giác nghẹn thở, liền phảng phất có một con lạnh lẽo bàn tay lớn, bóp lấy cái cổ.

Lý Mục Dương sợ đến cả người đổ mồ hôi, rút lui ba bước, lập tức khom lưng, liền đầu cũng không dám ngẩng lên lên.

Hắn là Lý Mục Đình đường đệ, hẳn so với những người khác càng thêm biết, chính hắn một đại ca tính khí cùng thủ đoạn.

Chu Chính Đức cũng là một trận tâm hoảng ý loạn, thế nhưng hắn cắn răng một cái, nhìn Lý Mục Đình, Đại Thần nói rằng :

"Lý công tử, ta mời ngươi là người của Lý gia, đã cho ngươi rất lớn mặt mũi, tên khốn kiếp này là ta giết từ kẻ thù, ngày hôm nay, ta nhất định phải báo thù."

Lý Mục Đình sắc bén cực kỳ mục chỉ nhìn Chu Chính Đức, căn bản không nói lời nào.

Chu Chính Đức chỉ cùng Lý Mục Đình đối diện ba giây đồng hồ liền thua trận. Ánh mắt của hắn trở nên cực kỳ hoảng loạn :

"Ta. . . Ta. . . !"

Lý Mục Đình lắc lắc đầu, nhàn nhạt vung tay lên.

Hắn phía sau cái kia cái người đàn ông trung niên Lưu ca, chỉ là nhìn Chu Chính Đức một chút, sau đó cả người khí tức chậm rãi biến mất, lại đã biến thành một cái cọc gỗ tử.

To lớn lễ đường bên trong, yên lặng như tờ.

Không người nào dám nói chuyện, thời gian liền như thế từng giây từng phút trôi qua, Chu Chính Đức cả người mồ hôi, đều sắp thấm thấu quần áo.

Đỗ Phong chậm rãi từ trên ghế đứng lên, sau đó cười ha ha :

"Chu Chính Đức, kỳ thực con trai của ngươi đúng là trùng độc còn, ta mới vừa nói là ta giết, có điều chính là vì kích thích ngươi một hồi mà thôi, chính thức không phải đều cho kết luận sao? Trùng độc còn."

Nghe được Đỗ Phong, Chu Chính Đức lại như là bị rắn độc mạnh mẽ cắn một cái, tức giận đến trực tiếp nhảy lên :

"Đỗ Phong! Ngươi. . . Cái này. . . Khốn kiếp, ngươi. . . Không chết từ tể được! Khương bá! Khương bá! Xin mời lão nhân gia ngài ra tay, giết cho ta tên khốn kiếp này!"

Đỗ Phong chính muốn nói chuyện, đột nhiên cảm miệng. Lý Mục Đình sắc mặt vậy đột nhiên biến đổi.

Mà hắn phía sau người đàn ông trung niên Lưu ca, phản ứng nhanh hơn hắn. Ngay ở Chu Chính Đức tiếng nói sa sút trước, Lưu ca lướt người đi, liền che ở Lý Mục Đình trước người.

Lễ đường bên trong, đột nhiên có thêm một đạo sát khí.

Trùng Thiên sát khí.

Sát khí kia quả thực khí thế như cầu vồng, Đỗ Phong trong nháy mắt này, đều rút lui ba bước.

Một cái vốc người năm ngón, nhưng khỏe mạnh đến khác nào một bức tường ông lão, không biết thời điểm nào ra hiện tại Chu Chính Đức phía sau.

Hắn vốc người không cao, thậm chí chỉ có 1m65, thế nhưng cả người làm cho người ta cảm giác nhưng thâm hậu cực kỳ.

Đỗ Phong mất chữ, đột nhiên híp thành một cái khe.

Ông lão này, không đơn giản.

"Á Nam, Từ Cẩm, các ngươi lui ra! Đến Lý Mục Đình phía sau, đi!"

Nói cuối cùng một đi thời điểm, Đỗ Phong trong thanh âm, đã mang theo một luồng không thể kháng cự mệnh lệnh giọng điệu.

Lâm Á Nam vội vã lôi kéo Tần Từ Cẩm tay, có chút bối rối chạy đến Lý Mục Đình phía sau.

Vào lúc này, cái kia Khương bá đã chậm rãi đi tới Đỗ Phong trước mặt, hai người cách nhau có điều ba mét.

Khương bá ánh mắt sắc bén như đao, chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong :

"Người trẻ tuổi, người giết nhà ta nhị thiếu gia, ngày hôm nay, chính là giờ chết của ngươi."

Đỗ Phong đột nhiên nhẹ nhàng nở nụ cười, nhìn đối phương nói rằng :

"Loại người như ngươi, không nên chỉ là Chu gia người hầu chứ?"

Khương bá là một cao thủ, hơn nữa, là một siêu cấp cao thủ.

Thực lực của hắn, là Đỗ Phong đến Bắc Sơn gặp phải mạnh nhất một.

Thậm chí so với Lý Mục Đình phía sau cái kia như hình với bóng bảo tiêu Lưu ca, cũng mạnh hơn nhất đẳng.

Mà dựa theo Lý Mục Đình thân phận tới nói, phải đến bên cạnh hắn cận vệ, thực lực nhất định là Lý gia mạnh nhất cao thủ.

Bởi vì hắn là gia tộc hi vọng vị trí, thậm chí so với gia chủ giá trị càng cao hơn.

Như vậy, Chu gia sao vậy có thể sẽ có loại tầng thứ này cao thủ?

Khương bá nghe xong Đỗ Phong, cười nhạt, ngạo nghễ nói rằng :

"Không sai, ta chỉ là Chu gia một người làm mà thôi, ngươi có thể đi chết rồi."

Nói xong, cả người hắn lại như là một tia chớp, trực tiếp xé rách không khí, quay về Đỗ Phong hung hãn giết tới.

Trong không khí thậm chí đều mang tới một đạo nặng nề tiếng xé gió.

Quả đấm của hắn, trực tiếp quay về Đỗ Phong ngực liền đập tới.

!!

Lẽ đường bên trong một vòng sóng khí tung bay, tất cả mọi người đều cảm thấy thấy hoa mắt, trên mặt nhẹ nhàng mát lạnh.

Chờ bọn hắn định chờ vừa nhìn, nhất thời chấn kinh đến miệng đều không đóng lại được.

Đỗ Phong cùng cái kia Khương bá, hai người duy trì một loại xung kích tư thái, nắm đấm dán thật chặt cùng nhau, hoàn toàn hình ảnh ngắt quãng.

Khương bá khắp toàn thân, quần áo xé rách đến mức hoàn toàn phá nát.

Mà Đỗ Phong cũng còn có tốt hơn chỗ nào, nguyên cả cánh tay trần trụi, một đôi giày dây giày hoàn toàn nát tan, quần jean phá vỡ, áo đã biến thành vải rách điều.

Khương bá lộ ra một thân đen nhánh bắp thịt, khác nào cương đội thiết đúc giống như vậy, lông lánh một luồng ánh sáng lộng lẫy.

Mà Đỗ Phong cả người nhưng có vẻ hơi gầy, thậm chí trên cánh tay cũng không nhìn thấy nhiều ma bắp thịt rắn chắc, thể nhưng hiển nhiên ở vừa nãy hai người hoàn toàn chiến hòa.

Chỉ ít Khương bá không có chiếm đến bất kỳ tiện nghi.

Ở hai người động thủ trong nháy mắt, trừ Lý Mục Đình bên người Lưu ca, liền ngay cả Lý Mục Đình trước mắt đều là một hoa.

"Chết!"

Khương bá đột nhiên một tiếng hồng, một luồng khí tức kinh khủng từ trên người hắn bộc phát ra, thô bạo cực kỳ.

Hắn cái tay còn lại, vào lúc này khác nào búa tạ, hướng về Đỗ Phong vai ném tới.

Cú đấm này sức mạnh, e là cho dù là một khối tấm thép cũng sẽ bị tạp xuyên.

Đỗ Phong căn bản không có lùi ý tứ, trong mắt màu máu lóe lên, một cái tay nhanh như tia chớp giờ lên , tương tự mạnh mẽ một quyền.

Hậu phát tới trước.

Khương bá con ngươi, trong nháy mắt co lại thành to bằng mũi kim.

Đỗ Phong cú đấm này, ngay ở quả đấm của hắn miễn cưỡng liền muốn nện ở đối phương trên bả vai thời điểm, nện ở hán ngực bụng trong lúc đó.

Sau đó, quả đấm của hắn, khoảng cách Đỗ Phong vai càng ngày càng xa.

Cả người hấn vẫn như cũ duy trì trước tư thế vẫn không nhúc nhích.

Chỉ là sàn nhà ào ào ào một trận mãnh liệt nổ vang, hấn lại như là một vị sư tử bằng đá, ở trên sàn nhà mạnh mẽ trượt ra đi xa mười mét.

Cũng không biết bao nhiêu sắc bén sàn nhà mãnh vụn bay ngang, muốn không phải khoảng cách quá xa, e sợ không ít người đến gặp xui xẻo.

Trong lễ đường tất cả mọi người choáng váng, bọn họ liền như cùng ở tại xem ma huyền kịch như thế.

Bọn họ không phải chưa từng thấy cao thủ, thế nhưng, thực lực như vậy cao thủ, đừng nói từng thấy, nghe đều chưa từng nghe qua.

Hai người giao thủ hai lần, cũng chỉ là vung hai quyền.

Đỗ Phong đứng tại chỗ, mắt chữ bên trong màu máu lần thứ hai lóe lên.

Trong nháy mắt, Khương bá phảng phát đột nhiên rơi xuống không kể hờ Địa Ngục, Đỗ Phong chính là trong địa ngục Tu La Sát Thần.

"Được! Có thể cùng người loại này cao thủ một trận chiến, chết cũng không tiếc!"

Khương bá chậm rãi đứng lên, hấn cả người không ngừng thả ra ngoài từng đạo từng đạo điên cuồng chiến ý, một trận lạnh lạnh xương nổ tung âm thanh, càng là truyền khắp toàn bộ lễ đường.

"Đến đây đi, người trẻ tuổi, người không chết, chính là ta vong! !"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Bán mạng mười năm

Khương bá là cao thủ, hơn nữa, là một cận chiến cao thủ.

Hấn thuần túy sức mạnh, có thể nói khủng bố.

Loại cao thủ này, càng là gặp phải nguy hiểm, liền càng là trầm ổn.

Đây là một cao thủ cơ bản tố chất.

Hơn nữa hấn cũng không sợ chết.

Thế nhưng một mực hấn gặp phải sai lầm đối thủ.

Cận chiến?

Đây là Đỗ Phong tối tự hào, am hiểu nhất cận chiến!

Hấn là trong quân được xưng chiến khắp cả thiên hạ không đối thủ cận chiến cao thủ!

Đỗ Phong có mấy cái biệt hiệu.

Mà Cận Chiến Chi Vương, chính là một người trong đó.

Khương bá cả người lại như là trúc tiết vỡ tan như thế, phát sinh từng trận đùng đùng tiếng vang, theo hấn bước chân, nguyên bản không cao thân thể, lại cứng rắn mọc ra mười cm.

Trong lễ đường tất cả mọi người xem sồn cả tóc gáy.

Lý Mục Đình phía sau Lưu ca, trên mặt lại cũng khó có thể che giấu khiếp sợ, nhẹ nhàng nói rằng :

"Súc Cốt Công! !"

Cận chiến, liều không phải văn phong hoa mỹ chiêu thức, liều chính là sức mạnh cùng tốc độ.

Khương bá trực tiếp phát động công kích, tay phải một quyền, trực tiếp đập về phía Đỗ Phong cầm, sau đó trong nháy mắt gần người, một đầu gối đỉnh, lại trong nháy mắt thiếp thân, sau đó tay trái uốn lượn thành khuỷu, đập xuống giữa đầu.

Nhanh!

Chuẩn!

Tàn nhẫn!

Phá không phong tiếng rít mà lên.

Hô!

Hô!

Hô!

Đỗ Phong ở đối phương ra tay trong nháy mắt, lại trực tiếp hướng về bước về phía trước một bước, sau đó ở Khương bá nắm đấm đập trúng cầm trong chớp mắt lệch đi đầu.

Chân trái vững vàng đứng ở tại chỗ, chân phải mạnh mẽ giẫm một cái, cả người hần nước chảy mây trôi trượt ra nửa vòng, quay lưng Khương bá.

Khương bá ba chiêu sát chiêu, toàn Bộ Lạc không.

Mà Đỗ Phong ở xoay người đồng thời, tay trái khuỷu tay mạnh mẽ về sau đỉnh đầu, tay phải nhưng chớp giật trở tay, một cái trói lại Khương bá trắng kiện cái cổ.

Cả người hần, lại lấy tay trái khuỷu tay để lực điểm, thẳng tắp một lẳng không tung bay.

Sau đó, hần hai chân uốn lượn, hai đầu gối mang theo khung bố cực kỳ sức mạnh, quay về Khương bá hai vai liền quỳ xuống.

Tất cả những thứ này, đều phát sinh ở gần gần ba giây đồng hồ bên trong.

Khương bá xác thực là cao thủ, lâm nguy không loạn, cương như sắt thép hai tay, bỗng nhiên uốn lượn hướng lên trên, vừa vận tiếp được Đỗ Phong hai đầu gối.

"Cút!"

Một tiếng sét như thế rống to, trong lễ đường mấy trăm người trong lỗ tai, đột nhiên vang lên một đạo sấm nổ, màng tai đều là từng trận xé rách giống như đau đốn.

Đỗ Phong mạnh mẽ bị hần đỉnh đến gào thét mà lên, đầy đủ bay lên đến năm, sáu mét.

Lý Mục Đình nhìn tình cảnh này, trong hai mắt hết sạch bắn ra bốn phía.

Mà Lưu ca nhưng là sắc mặt khê biến thành vi hơi trắng bệch.

Người thường xem trò vui, trong nghề trông cửa nói.

Lưu ca biết, này gần gần mấy giây trong lúc đó, xem ra nước chảy mây trôi, công kích cùng phòng ngự đều có thể nói là hoàn mỹ.

Thế nhưng, trong đó hung hiểm, cũng làm cho người cả người đổ mồ hôi.

Hai người đối ứng dù cho chậm một phần trăm giây, kết quả là không cần phải nói.

Đang ở giữa không trung Đỗ Phong cười dài một tiếng, cả người như Lão Ưng như thế, gào thét mà xuống, tư thế ưu mỹ tới cực điểm.

Chỉ tiếc, y phục trên người hần, rách rách rưới rưới, phá hoại vẻ đẹp.

"Kết thúc đi!"

Hần trong miệng nhàn nhạt phun ra ba chữ.

Phủ đầu một quyền!

Chỉ là một quyền!

Khương bá sắc mặt, trong nháy mắt trắng bệch.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, muốn tránh cũng không được, chỉ có thể hai tay giao nhau, đội ở trên đầu.

Ầm! !

Một tiếng tiếng vang ầm ầm sau khi, trên đài bỗng nhiên bộc phát ra một đoàn màu trắng khói bụi.

Sau đó tất cả bất động.

Năm giây!

Mười giây đồng hồ!

Tro bụi dần dần tản đi.

Trong lễ đường người, kinh hãi nhìn trên đài, con người đều suýt chút nữa từ viền mắt bên trong rơi ra đến.

Đỗ Phong đứng ở nơi đó, trước mặt hắn, Khương bá mạnh mẽ bị đập vào t đài bên trong, chỉ lộ ra một đầu, khoe miệng, khoe mắt, lỗ mũi, trong lỗ tai, đều là vết máu đỏ tươi.

Đỗ Phong lắc lắc đầu, dùng sức hít một hơi, quay về Khương bá dùng chỉ có hai người bọn họ mới nghe được âm thanh nói rằng :

"Kỳ thực, ta chỉ dùng ba phân lực lượng, biết ta tại sao không giết ngươi sao?"

Khương bá sợ hãi nhìn Đỗ Phong, lại như là nghĩ đến cái gì cực kỳ chuyện kinh khủng, trong miệng run giọng nói rằng :

"Ngươi là ai? Ngươi đến cùng là ai?"

Đỗ Phong khẽ cau mày, lại lắc đầu.

Khương bá con người kịch liệt co rút lại, trên mặt bắp thịt cũng bắt đầu bắt đầu run rẩy, hắn nhìn Đỗ Phong, căn bản không dám chớp mắt, âm thanh càng ngày càng sắc bén lên :

"Ngươi đến cùng là ai? Ngươi căn bản là không nên. . . Ngươi dùng chính là. . . !"

"Ngươi là kinh. . . !"

"Ngươi là. . . !"

Đỗ Phong lạnh lùng nhìn chằm chằm Khương bá, Khương bá đến miệng một bên, mạnh mẽ nuốt trở vào.

"Thực lực của ngươi không tệ, chết rồi đáng tiếc, ngươi hiểu ý của ta không?"

Khương bá thở ra một hơi thật dài, có chút đau thương nói rằng :

"Ngươi cao thủ như vậy, hà tất. . . Ngươi cần ta làm cái gì?"

Đỗ Phong cười lạnh :

"Bán mạng mười năm, ta nhường ngươi tiến thêm một bước!"

Khương bá sững sờ, trong mắt đột nhiên bắn ra hai tia sáng :

"Ngươi. . . Thật chứ?"

Đỗ Phong chậm rãi gật đầu :

"Ta chưa bao giờ lừa người!"

"Được!"

Đỗ Phong xoay người chỉ vào Lâm Á Nam, từ tốn nói :

"Làm nàng cận vệ!"

Khương bá không có nói cẩn thận do dự, trực tiếp gạt đầu :

"Được!"

Nhìn thấy tình cảnh này người, tất cả đều há hốc mồm.

Liền ngay cả Lý Mục Đình đều là một mặt kinh ngạc, lại có chút tiếc hận.

Loại cao thủ này, lại trở thành Đỗ Phong người.

Lâm Á Nam đều choáng váng.

Chính mình mơ mơ màng màng, liền có thêm một cận vệ?

Chu Chính Đức vào lúc này suýt chút nữa không có tức giận đến thổ huyết ba đấu, hấn chết nhìn chòng chọc Khương bá, cả người run cầm cập :

"Khương bá. . . Ta Chu gia như thế nhiều năm không xử bạc với người, người. . . Người làm sao có thể. . . !"

Khương bá chậm rãi nhìn Chu Chính Đức một chút, từ tốn nói :

"Như thế nhiều năm, ta cũng không nhiều muốn Chu gia một phần tiền, chỉ là ở người nhà ở rồi hai mươi năm ăn hai mươi năm, ta cứu Chu gia mười ba lần, món nợ này, xem như là thanh toán xong."

"Người. . . Người. . . !"

Chu Chính Đức vụn vụn không nghĩ tới, sự tình lại sẽ biến thành như vậy.

Nguyên vốn chuẩn bị tất sát một chiêu, lại chính là đưa cái này cao thủ là cho đối phương tặng người.

Hắn đột nhiên nghĩ đến, Chu gia mặc dù có thể có ngày hôm nay, Khương bá công lao, quả thực chính là không thể không kể công.

Mà lần này, hắn một mình vận dụng Khương bá, lại làm cho Khương bá rời đi Chu gia, như vậy tương lai. . . !

Khương bá, chính là Chu gia ô dù, Định Hải Thần Châm a.

Nếu như Chu Nguyên Sơ biết Khương bá rời đi Chu gia, e sợ trực tiếp sẽ đem Chu Chính Đức bóp chết, chỉ ít đều là đuổi ra khỏi cửa.

Mà hắn một khi mất đi Chu gia làm dựa vào, hắn cái kia tài sản hơn 300 ức công ty, vài phút sẽ bị người một ăn rồi.

Chỉ nói hắn ngày hôm nay như thế đắc tội Lý Mục Đình, bao nhiêu người vì lấy lòng Lý Mục Đình, sẽ không chút do dự ra tay với hắn.

Nghĩ đến đây, Chu Chính Đức căn bản không để ý tới cái gì mối thù giết con, sợ đến cả người đổ mồ hôi, quay về Khương bá liên tục cúi đầu :

"Khương bá! Lão nhân gia ngài không thể như vậy a! Ta. . . Ngài không thể rời đi Chu gia a! Ta. . . Không có cách nào bàn giao a!"

Trước Chu Chính Đức còn bị cừu hận làm choáng váng đầu óc, thế nhưng hắn đến cùng không phải người bình thường, trong nháy mắt nghĩ rõ ràng tất cả.

Nhi tử chết rồi, sẽ chết đi, cừu có thể chậm rãi báo.

Chu gia nếu như bởi vậy đổ đi, như vậy kết cục của hắn là cái gì?

"Đỗ Phong, người cái này. . . Người cái này. . . !"

Nghĩ tới đây hết thấy đều là bởi vì Đỗ Phong sự tình mới biến thành như vậy, Chu Chính Đức quả thực hận không thể đem Đỗ Phong ăn thịt tẩm bì.

Hắn chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, thật lâu mới đem trái tim đầu cừu hận ép xuống, giọng căm hận nói rằng :

"Chỉ cần người tha Khương bá tự do, ta. . . Ta có thể không truy cứu nữa con trai của ta chết!"

Đỗ Phong nhẹ nhàng nở nụ cười :

"Con trai của người chết theo ta có rắm quan hệ, hắn là trùng độc còn!"

"Người. . . !"

Chu Chính Đức một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra ngoài :

"Người. . . Không nên như vậy, ta thừa nhận, đây là hiểu lầm, người nói đi, làm sao mới có thể làm cho Khương bá trở về?"

Đỗ Phong cười lạnh :

"Ta hiện tại không tâm tình phản ứng người, ta đi tới tính sổ, Diệp thiếu, liền từ người bắt đầu được rồi!"

Diệp Chi Ngang đã sợ đến nhanh co quắp, nhìn thấy Đỗ Phong trực tiếp tìm tới chính mình, ngoài mạnh trong yếu quát :

"Đỗ Phong, người dám. . . Người. . . Người muốn làm cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Liếm khô tịnh

Diệp Chi Ngang vào lúc này nơi nào còn dám nắm cái gì gia thế, cái gì thân phận đến ép người.

Bọn họ trước hùng hổ dọa người, vênh váo tự đắc, không nghĩ tới kết cục xoay ngược lại đến quá nhanh.

Tuy rằng trong lòng oán hận cực kỳ, thế nhưng ngay ở trước mặt như thế nhiều người trước mặt, hắn cũng không dám biểu hiện ra, chỉ có thể cố nén sợ sệt, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Đỗ Phong, nguyện thua cuộc, ta. . . Ta. . . Ta thua! Tiền cho người là được rồi, người còn muốn làm cái gì?"

Đỗ Phong nhưng cười híp mắt xoay người nhìn Lâm Á Nam, nói rằng :

"Lâm tổng, người nói xem?"

Diệp Chi Ngang vội vã nhìn Lâm Á Nam, có chút lấy lòng nói rằng :

"Á Nam, dù sao trong nhà của chúng ta đều là. . . !"

"Diệp Chi Ngang, xin mời nhắm lại người xú miệng."

Lâm Á Nam trực tiếp không chút khách khí mắng :

"Ta Lâm gia cùng người Diệp gia không cái gì quan hệ, thu hồi người bộ này sắc mặt."

Diệp Chi Ngang nhất thời lên cơn giận dữ, gợn ngón tay lên Lâm Á Nam âm trầm nói :

"Lâm Á Nam, người vẫn đúng là coi chính mình là Bắc Sơn công chúa? Chẳng lẽ người vẫn đúng là dám không nể mặt mũi?"

"Không nể mặt mũi? Ta phi!"

Lâm Á Nam cười lạnh một tiếng :

"Người xem là cái cái gì đồ vật? Đáng giá ta theo người không nể mặt mũi? Lại nói, người còn có mặt mũi sao?"

"Lâm Á Nam, con mẹ nó người. . . ! !"

Lâm Á Nam quay đầu nhìn Lý Mục Đình, cười lạnh nói :

"Lý Mục Đình, người người trung gian này, nên phải rất thất bại a!"

Lý Mục Đình nhìn Diệp Chi Ngang một chút.

Chính là cái nhìn này, Diệp Chi Ngang sợ đến cũng không dám nữa nói chuyện.

Lý Mục Dương đứng ở một bên căn bản không dám đứng ra, Tề Hải Hồng nhưng cười lạnh một tiếng, nhìn chăm chăm Đỗ Phong oán độc nở nụ cười :

"Họ Đỗ, chúng ta nguyện thua cuộc, tiền có thể cho ngươi, nhường chúng ta đi, nếu như ngươi nhất định phải tính sổ, hừ hừ! Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có dám hay không đem ta Tề gia mặt đập ở dưới chân."

Đỗ Phong không lên tiếng, Lâm Á Nam nhưng nhìn Tề Hải Hồng, tình xảo cực kỳ trên mặt, một mảnh ôn nhu :

"Bé ngoan, quỳ xuống đến hô một tiếng mẹ, ta để cho ngươi đi!"

"Ngươi . . .!"

Tề Hải Hồng hai mắt phun lửa, nhìn Lâm Á Nam :

"Tiện nhân, ngươi thật muốn chết?"

Lâm Á Nam sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ lạnh lẽo, quay về Đỗ Phong từ tốn nói :

"Lột sạch hần, sau đó ta cho trên cổ hần bộ một chó vòng cổ."

"Con mẹ nó ngươi tiện nhân!"

Tề Hải Hồng sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi, hần quay về Lâm Á Nam xông lên trên, vung tay lên liền chuẩn bị phiến bạt tại.

Lâm Á Nam đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích, kiêu ngạo đến như thiên nga, chỉ là ánh mắt lạnh lùng đến đáng sợ.

Tề Hải Hồng giờ lên thật cao tay, nhưng thật lâu không dám hạ xuống.

Hần không phải ngu ngốc, hần biết, ngày hôm nay hần thua.

Ngay ở trước mặt như thế nhiều đại nhân vật trước mặt, lại là Lý Mục Đình làm người trung gian, hần muốn quyết nợ, cái kia vốn là không thể.

Thế nhưng hần không phục!

Rõ ràng chính là chắc thắng cục diện, sao vậy liền đã biến thành bộ dáng này?

Ở bề ngoài, là Lý Mục Dương trong bóng tối chỉ huy, thế nhưng trên thực tế, hần mới phải quân chủ lực, vì ván cờ này, hần Tề Hải Hồng, nhưng là liên lụy tất cả a.

Đại bại thua thiệt không đáng sợ, đáng sợ chính là, chính mình sau này làm sao ở Bắc Sơn thượng tầng trong vòng đặt chân?

"Đánh a! Sao vậy không đánh? Không dám xuống tay?"

Lâm Á Nam chăm chọc nhìn Tề Hải Hồng, ánh mắt khinh bỉ cực điểm.

Diệp Chi Ngang đứng ở một bên, cả người mồ hôi đầm đìa.

Sự tình đến trình độ này, căn bản không có chỗ giảng hoà.

Lần này đánh lên Lâm gia thất bại, đón lấy Lâm gia phản công, chỉ sợ chính là mưa to gió lớn.

Mà bọn họ ngày hôm nay hành động, sẽ chỉ làm Lâm gia đối với bọn họ đã kích càng thêm hung mãnh.

Tề Hải Hồng sắc mặt một trận biến ảo, một lúc lâu sau khi, hần chậm rãi thu tay về, âm thanh lạnh lùng :

"Lâm Á Nam, chúng ta chịu thua, tiền toàn bộ cho ngươi, này một ván, coi như ngươi thắng, làm sao?"

Lâm Á Nam không nói hai lời, trực tiếp xoay người vẫy vẫy tay.

Đồng gia chân thành ghi nhớ, lập tức bùng 1 ly cao cước chén rượu liền đi lên.

Lâm Á Nam không hề chú ý hình tượng của bản thân, há mồm phun một bãi nước miếng ở chén rượu bên trong, sau đó thuận lợi nâng cốc ngã trên mặt đất.

"Liếm khô tịnh, ngươi là có thể lẩn."

Tề Hải Hồng gương mặt, đột nhiên trở nên cực kỳ dữ tợn.

Trong lễ đường người, nội tâm đã chấn động đến nhanh mắt cảm giác, trong khoảng thời gian ngắn, đại não đều tựa hồ mất đi suy nghĩ năng lực.

Lâm Á Nam muốn làm cái gì?

Nàng thật sự dám a?

Nàng muốn Tứ Đại Hào Môn Tề gia Tam Thiếu gia, lại như con chó nằm trên mặt đất liếm nước miếng của nàng?

"Tiện nhân, ngươi thật muốn chết?"

Tề Hải Hồng chỉ cảm thấy một luồng tinh lực trên não, đều sắp muốn cho hắn nổ tung.

Khinh người quá đáng, quả thực chính là khinh người quá đáng.

Lâm Á Nam quyền rũ nở nụ cười, quay đầu nhìn Lý Mục Đình.

Lý Mục Đình sắc mặt bình tĩnh, chỉ là trong mắt cái kia một mảnh lạnh lùng, nhưng tia không hề che giấu chút nào.

Chậm rãi ngừng đầu lên, Lý Mục Đình thanh âm không lớn, nhưng làm cho tất cả mọi người cả người bốc lên hơi lạnh :

"Nếu ta là người trung gian, ai muốn là chơi lại, vậy thì là theo ta đối nghịch, theo ta đối nghịch, vậy thì là cùng Lý gia đối nghịch, ta bảo đảm, trong vòng ba ngày, hắn sẽ từ Bắc Sơn hoàn toàn biến mất."

Tề Hải Hồng đột nhiên xoay người, chết nhìn chòng chọc Lý Mục Đình quát :

"Lý Mục Đình, ngươi ý gì? Ngươi đến cùng là bên kia? Ngươi đừng quên, Đỗ Phong cũng là kẻ thù của ngươi."

Lý Mục Đình căn bản cũng không nhìn hắn, bưng chén rượu lên nhẹ nhàng nhấp một miếng, từ tốn nói :

"Đỗ Phong là kẻ thù của ta không sai, ta nghĩ thời điểm nào ra tay đó là ta sự tình, Tề Hải Hồng, từ hôm nay về sau ngươi không muốn lại ra hiện tại trước mặt của ta, bằng không gặp một lần đánh ngươi một lần, bởi vì ngươi, không hợp với hiện tại trước mặt của ta!"

"Con mẹ nó ngươi. . .!"

Lý Mục Đình chén rượu trên tay theo tiếng mà nát.

Hắn trong miệng lạnh lùng đột xuất hai chữ :

"Và miệng!"

Tiếng nói vừa dứt, hắn phía sau cây lao như thể Lưu ca quỷ mị như thể liền đến Tề Hải Hồng trước mặt.

Đùng!

Đùng!

Đùng!

Lanh lạnh tiếng tát tai vang dội, vang vọng toàn bộ lễ đường.

Lưu ca ra tay rất nặng, đánh cho Tề Hải Hồng trong miệng bọt máu bay ngang.

Cách đến gần những người kia, cũng không nhìn được nghiêng đầu sang chỗ khác không dám nhìn nữa.

Diệp Chi Ngang sợ đến phù phù một tiếng bày trên mặt đất, run run run tác hô :

"Ta liếm! Ta chịu thua! Ta liếm!"

Đường đường Diệp gia nhị thiếu, lại thật sự liền nằm trên mặt đất, quay về Lâm Á Nam ngã trên mặt đất rượu liếm lên.

Diệp Chi Ngang vào lúc này hoảng sợ sợ sệt tới cực điểm. Đắc tội rồi Lý Mục Đình, hắn trở lại sau khi, chỉ sợ so với cái này còn thê thảm hơn.

Lý Mục Dương, Sở Lập Huy, Tần Khải mấy người này, nội tâm càng là một mảnh mờ mịt.

Sự tình sao vậy liền đến một bước này?

Đến cùng cái nào phân đoạn xảy ra sai sót?

Bất kể như thế nào, ngày hôm nay chuyện này truyền đi, Đỗ Phong danh tiếng, chỉ sợ là muốn thật sự nhất phi trùng thiên.

Lâm gia tương lai cũng không phải như vậy dễ đối phó.

Trong lễ đường những người khác, nhưng là nội tâm chấn động tới cực điểm.

Không nói những người khác, liền nói Diệp Chi Ngang, tốt xấu cũng là Diệp gia thứ hai thuận vị người thừa kế, quát Bắc Sơn hào môn đại thiếu, bình thường mắt cao hơn đầu, vênh vào tự đắc, thế nhưng vào lúc này, nhưng sợ đến cả người run cầm cập, nằm trên mặt đất chẳng bằng con chó.

Nếu như hôm nay chuyện này, đổi thành là chính mình đứng Diệp Chi Ngang vị trí, chính mình sẽ sao vậy làm?

Đại đa số người trong lòng kỳ thực đều hiểu, cùng với nói Diệp Chi Ngang là sợ sệt Lâm gia, không bằng nói là sợ sệt Lý Mục Đình.

Lý Mục Đình câu nói mới vừa rồi kia, mới thật sự là uy hiếp.

Liền Tề Hải Hồng nói đánh là đánh, này một phần thô bạo, Bắc Sơn có thể có mấy người?

Mà một mực, Lý Mục Đình thì có cái này sức lực, cũng có loại thủ đoạn này.

Bắc Sơn thái tử tên tuổi, quả nhiên là không cho mạo phạm.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Miyamoto

Chờ đến Lưu ca ngừng tay thời điểm, Tề Hải Hồng gương mặt đã thũng thành đầu heo.

Hắn đại ra đứng tại chỗ, tựa hồ bị đánh choáng váng.

Lễ đường bên trong, người người cảm như hén, lại nhìn Lý Mục Đình thời điểm, tất cả mọi người mắt chữ bên trong đều mang theo ánh mắt kính sợ.

"Được! Được! Tốt. . .!"

Tề Hải Hồng đột nhiên cười ha ha lên, đầy mặt đều là dữ tợn :

"Lý Mục Đình, ngươi thật sự cho rằng, Bắc Sơn thật không có người dám cùng ngươi đối nghịch sao?"

Lý Mục Đình nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, hơi hột nói :

"Chỉ ít không phải ngươi, ngươi không xứng!"

Tề Hải Hồng trong miệng phát sinh một trận hưởng, hắn lại oán độc nhìn Đỗ Phong cùng Lâm Á Nam một chút :

"Họ Đỗ, họ Lâm, ta thừa nhận thua, các ngươi thắng, đánh cũng đánh, ta hiện tại muốn rời khỏi, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút, còn có ai dám ngăn!"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, lắc đầu nói rằng :

"Ngươi đi không được!"

Tề Hải Hồng cố nén cả người run rẩy, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Thật sao? Vậy ta cũng thật sự muốn thử một chút."

Đỗ Phong nhìn Lâm Á Nam, cười nói :

"Lâm tổng, ngươi chuẩn bị sao vậy trừng trị hắn?"

Lâm Á Nam đầy mặt âm trầm nói rằng :

"Hắn không phải yêu thích mắng tiện nhân sao?"

"Đỗ Phong, lão nương muốn người lột sạch hắn, ở hắn cái móng trên có khắc trên tiện nhân hai người, nhường hắn nhớ kỹ, ai mới phải tiện nhân."

Đỗ Phong một mặt kinh ngạc, trong mắt nhưng là một mảnh ý cười :

" "Như thế tàn nhẫn? Người chắc chắn chứ?"

Lâm Á Nam đầy mặt cười lạnh, ngạo nghễ nói rằng :

"Cứ việc ra tay được rồi, xảy ra bất kỳ chuyện gì, ta đây, ta Lâm gia đây!"

"Được!"

Đỗ Phong cười híp mắt quay về Tề Hải Hồng liền đi tới, lại để cho lễ đường bên trong tất cả mọi người cả người một trận run cầm cập.

Lâm gia, này thật sự muốn cùng Tề gia ăn thua đủ à.

Lâm gia nơi nào đến sức lực?

Lẽ nào, chỉ bằng mượn một Đỗ Phong?

Cái này Đỗ Phong, vừa đến đã đắc tội rồi như thế nhiều người, cũng chẳng khác nào nhường Lâm gia tứ diện Sở ca (bốn bề thọ địch).

"Tề công tử, có nghe thấy không? Lâm tổng muốn ta cho người khác hai chữ!"

Tề Hải Hồng tức giận đến thảm, hắn không nghĩ tới Đỗ Phong lại thật sự dám động thủ.

"Giết hắn! Giết hắn cho ta ! !"

Tề Hải Hồng đột nhiên hét lên một tiếng, xoay người bỏ chạy.

Hắn lời còn chưa dứt, Đỗ Phong trong mắt, bỗng nhiên liền né qua một đạo màu máu.

Thân thể của hắn trong nháy mắt này dừng lại, thậm chí run rẩy một hồi.

Chậm hơn hắn nửa nhịp, Khương bá xoay ngang thân, che ở Lâm Á Nam trước mặt, mà Lý Mộc Đình bên người Lưu ca, càng là bỗng nhiên trong lúc đó khí thế trùng thiên, lại như là xé đi sừng y cây lao, sắc bén cực kỳ.

Một bóng người, chậm rãi từ Tề Hải Hồng phía sau xông ra.

Ngày hôm nay Lâm gia tổ chức lần này tiệc rượu, đến người đều là có thư mời, người bình thường căn bản không vào được.

Mỗi một cái bị mời người, chỉ có thể mang một bên người trợ lý hoặc là bảo tiêu đi vào.

Người này, hiển nhiên không phải Tề Hải Hồng vừa nãy mang đến bảo tiêu.

Lễ đường bên trong, phảng phất nhiệt độ chợt giảm xuống, nhìn thấy người này, đại gia cũng không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Người này phảng phất là Địa Ngục đến sứ giả, cả người đều lưu luyến một luồng mực nát khí thế khủng bố.

Trong lễ đường người chăm chú ngậm miệng lại, không dám phát sinh chút nào âm thanh, liền duy trì trật tự bảo tiêu, đều phảng phất trúng rồi thuật định thân.

Tề Hải Hồng liên tục lần lộn chạy đến người kia trước mặt, lớn tiếng kêu lên :

"Miyamoto, giết cho ta tên khốn kiếp này, giết hắn ! !"

Yên tĩnh lễ đường bên trong, Tề Hải Hồng oán độc âm thanh, có vẻ cực kỳ sắc bén.

"Trời ạ! Chuyện này. . . Người kia là ai?"

"Ai biết a, đây là Tề công tử mời tới cao thủ!"

"Miyamoto? Cái tên này là người Nhật Bản?"

"Tê Hí! Lạnh quá. . . Đừng nói! ! !"

Đỗ Phong nhìn trước mắt người này, trong mắt loé ra một tia cực kỳ lạnh lùng ý cười.

"Có chút ý nghĩa!"

Miyamoto trong mắt loé ra một tia chiến ý, hần nhìn Đỗ Phong, dùng thập phần quái lạ khẩu khí nói rằng :

"Người, không sai, đáng giá ta, ra tay."

Đỗ Phong trên mặt lộ ra một tia quái lạ, nhìn Tề Hải Hồng một chút, chậm rãi nói rằng :

"Tề công tử, nhìn dáng dấp ngày hôm nay các người cũng thật là có chuẩn bị mà đến a!"

Tề Hải Hồng cười lạnh một tiếng, oán độc cực kỳ nói rằng :

"Không sai, Đỗ Phong, ta sẽ dùng Lâm gia vì người chôn cùng."

Đỗ Phong nhìn Lâm Á Nam một chút, Lâm Á Nam trong mắt rõ ràng có một tia sợ hãi phần nộ.

Hắn lại nhìn một chút Lý Mục Đình.

Lý Mục Đình vẫn như cũ ngồi ngay ngắn bất động, chỉ là lông mày sâu trứ, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì.

xem cái này Miyamoto, Đỗ Phong từ tốn nói :

"Người có cái gì di ngôn sao?"

Miyamoto trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt, thế nhưng cả người khí tức đột nhiên biến đổi.

Cách hắn tương đối gần cái kia một vòng người, từng cái từng cái sắc mặt trắng bệch, trong lòng đột nhiên có một loại cảm giác muốn nôn mửa, khó chịu cực kỳ.

"Người, muốn chết, ta, tác thành người!"

Miyamoto động.

Cả người hắn như Đại Bàng giương cánh, mang theo một luồng khủng bố kinh khí, trong nháy mắt đến Đỗ Phong trước mặt, tốc độ nhanh chóng, như rồng Khương bá cùng Lưu ca đều hoàn toàn biến sắc.

Thế nhưng Đỗ Phong đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

"Lùi . . !"

Khương bá trong miệng một tiếng hồng, thế nhưng lúc này đã muộn.

Miyamoto trong nháy mắt, hoàn thành đánh.

Đầu gối dính ở Đỗ Phong bụng dưới, hai tay như đao, mạnh mẽ cắt ở Đỗ Phong tả hữu huyết Thái Dương trên.

Đánh sức mạnh chi lớn, quả thực làm người nghe kinh hãi.

Sóng trùng kích trong nháy mắt khuếch tán, khoảng cách Đỗ Phong bên người tương đối gần mấy người, lại trực tiếp bị này một luồng sóng trùng kích đẩy đến ngã trái ngã phải.

Lâm Á Nam cùng Tần Tử Cam đứng Khương bá phía sau, vào lúc này cũng là sắc mặt từng trận trắng bệch, cả người run rẩy.

Coi như là Chu Chính Đức, Lý Mục Dương đám người, cũng bị này sóng trùng kích chấn động đến mức ngực từng trận bị đè nén.

Thật đáng sợ.

Loại này sức mạnh cường hãn, căn bản không phải một người nên có.

Miyamoto nhưng là kinh hãi đến biến sắc.

Đỗ Phong đứng tại chỗ, một phân một lông đều không có di động, thậm chí cũng không có phòng ngự, liền như vậy tùy ý hắn động thủ.

Trong nháy mắt, Miyamoto có một loại muốn xoay người đào tẩu kích động.

Đỗ Phong biểu hiện, hoàn toàn lật đổ hấn nhận thức.

Vừa nãy Đỗ Phong cùng Khương bá giao thủ thời điểm, hấn vẫn đang âm thầm quan sát.

Dựa theo hấn tính toán, Đỗ Phong thực lực cường hấn, thế nhưng, căn bản không phải là đối thủ của hấn.

Thậm chí Đỗ Phong ở trên tay hấn, kiên trì không tới năm mươi chiêu.

Chính mình hai tay sức mạnh đến cùng lớn bao nhiêu, Miyamoto đương nhiên biết.

Đừng nói cắt ở người nào trên, coi như là cắt ở ống tuýp trên, ống tuýp cũng tuyệt đối sẽ bị chặt đứt.

"Sức mạnh quá nhỏ."

Đỗ Phong nhẹ nhàng đã mở miệng :

"Mở mang kiến thức một chút ta sức mạnh chân chính đi!"

Miyamoto hoảng hốt!

Đột nhiên trong lúc đó, một luồng sức mạnh kinh khủng mạnh mẽ đá vào giữa hai chân của hấn.

Loại cảm giác đó, lại như là một cái nóng đỏ Thiết Bồng, bị người từ phía dưới đâm vào trong thân thể.

Tư duy phăng phát đều trong nháy mắt đình chỉ.

Miyamoto rõ ràng cực kỳ cảm giác được trên người mình quan trọng nhất vị trí, lại như là hai cái trứng gà nện ở đá hoa cương cứng rắn trên.

Sau đó, hấn mất đi tri giác.

Đỗ Phong này một cước, trực tiếp đem một người lớn sòng sò, như là bóng đá như thế bị đá bay lên.

Hô!

Miyamoto đầy đủ thẳng tắp bay lên trên mười mét, sau đó rơi xuống.

Tất cả mọi người trước mắt đều là một hoa.

Trời ạ!

Màn này, quả thực quá kích thích.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Một cái sâu lông

Một người lớn sòng sò, liền như thế bị đá bay ra ngoài, thật giống như là điện ảnh hình ảnh như thế.

"Ta mẹ a!"

"Không thể! Tuyệt đối không thể!"

Tất cả mọi người trong lòng đều đang điên cuồng gào thét, thế nhưng trong miệng nhưng yên lặng như tờ, chỉ còn ồ ồ hô hấp.

Lưu ca cũng là trở mắt ngoác mồm, chết nhìn chòng chọc tình cảnh này, lòng bàn tay mồ hôi lạnh đều đi ra.

Mà Khương bá nhưng là cố nén trong lòng kinh hãi, lại là một trận âm thầm vui mừng.

Vừa nãy Đỗ Phong nói hấn chỉ động ba phân lực lượng, quả nhiên là.

Bọn họ đều là cao thủ, tự nhiên nhìn ra rồi, Đỗ Phong này một cước sức mạnh, đến cùng có bao nhiêu ma khủng bố.

Cái kia người Nhật Bản, chỉ sợ là ngũ tạng lục phủ đều bị này một cước chấn động thành hồ dán.

Mà vừa nãy Đỗ Phong biểu hiện ra lực chống đòn lực, càng là đột phá bọn họ nhận thức.

Điều này căn cứ nào tự tin, mới dám làm như vậy?

Bồng! !

Một tiếng vang thật lớn, Miyamoto thi thể, mạnh mẽ nện xuống đất.

"Bị chết thật nhanh."

Đỗ Phong nhẹ nhàng nở nụ cười, phía sau lại như là dài ra một đôi mắt chữ, đưa tay liền đem Tề Hải Hồng vồ tới, thản nhiên nói :

"Tề công tử, ngươi liền không muốn giãy giụa nữa, bé ngoan đi theo ta đi!"

"Ngươi . . .!"

Tề Hải Hồng sợ đến hồn phi phách tán, đưa tay điên cuồng quay về Đỗ Phong tóm tới.

"Ngươi."

Đỗ Phong cười nắm lấy hấn tay, nhẹ nhàng lôi kéo.

Sát!

Tề Hải Hồng hai cái cánh tay trực tiếp trật khớp.

"Đỗ Phong, ngươi . . . Ngươi . . . Dám động ta, Tề gia là sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Tề Hải Hồng sợ hãi cực kỳ, khàn cả giọng mà rống lên lên.

Đỗ Phong nhếch miệng hi hi nở nụ cười, sau đó nắm lấy y phục trên người hấn nhanh tay nhanh mắt.

Một trận xé rách trong tiếng, Tề Hải Hồng y phục trên người, toàn bộ bị xé xuống.

Một bộ sạch sẽ trơn tru thân thể, lại như là hoá đơn tạm gà, muôn người chú ý.

Lâm Á Nam cùng Tần Tử Cầm ngay lập tức liền che lên mắt chữ, trốn ở Khương bá phía sau.

Lễ đường bên trong, một trận cũng đánh khí lạnh âm thanh liên tiếp.

Tất cả mọi người đều gắt gao tròn to mắt chữ, liếc mạng há hốc miệng, nhìn tình cảnh này.

Trời ạ!

Quá khó mà tin nổi.

Đỗ Phong lại thật sự đem Tề Hải Hồng cho lột sạch.

Tề Hải Hồng cả người đều lù.

Loại này nhục nhã, đã không thể dùng từ ngữ để hình dung.

Nếu như có thể chết, hấn đồng ý chết ngay bây giờ.

Chỉ tiếc, này còn vừa mới bắt đầu.

Đỗ Phong trên tay, không biết sao vậy có thêm một cây chủy thủ, lạnh lẽo lưỡi dao gió, trong nháy mắt nhường Tề Hải Hồng tỉnh ngộ lại.

"Ngươi . . . Ngươi . . . Không muốn. . .!"

Đỗ Phong ánh mắt rơi vào Tề Hải Hồng giữa hai chân, khinh bỉ nói rằng :

"Thật nhỏ một cái sâu lông!"

Tất cả mọi người tại chỗ, trong nháy mắt đều tức đến muốn phun máu.

Giời ạ!

Gặp nhục nhã người!

Chưa từng thấy như thế nhục nhã người.

Chỉ có điều, có vẻ như Tề công tử cái này cũng là tự tìm a!

Liền, sắc mặt của mọi người, lại trở nên cực kỳ quái lạ.

Đỗ Phong căn bản mặc kệ cái khác, trực tiếp một cước đá ngã lẫn Tề Hải Hồng, sau đó xoay xoay xoay mấy dưới đao đi, Tề Hải Hồng cái mông trên, tả hữu có thêm hai cái đấm máu đại tự

Tiền nhân!

"Cho người tiêu tiêu độc!"

Đỗ Phong thuận lợi nắm lên một bên chén rượu, một chén rượu toàn ngã vào Tề Hải Hồng cái mông trên.

Tiếng kêu thảm thiết thê lương bên trong, Tề Hải Hồng trực tiếp khí hôn mê đi.

Tận đến giờ phút này, Sở Lập Huy, Tần Khải đám người này mới phản ứng được, Tần Khải lập tức cởi y phục trên người, che ở Tề Hải Hồng trên người.

Sở Lập Huy nhưng là kinh hãi cực kỳ nhìn Đỗ Phong, cũng không nhìn được nữa trong lòng sợ sệt, run giọng nói rằng :

"Đỗ Phong! Người. . . Người. . .!"

Sở Lập Huy căn bản không biết, nên nói cái gì.

Thật lâu sau khi, hần mới thống khổ xoay người quay về Lâm Á Nam nói rằng :

"Á Nam, chuyện ngày hôm nay, chấm dứt ở đây đi, chúng ta. . . Thật sự chịu thua."

Lý Mục Đình cũng không nghĩ tới, Đỗ Phong ra tay như thế thẳng thắn.

Hần trong lòng cũng là một trận cười khổ, lại là một trận sự bất đắc dĩ.

Đỗ Phong đây rõ ràng chính là ở kéo hần xuống nước.

Lâm Á Nam vào lúc này tức giận trong lòng cũng tiêu rất nhiều, nhìn thấy Tề Hải Hồng cái kia thê thảm đáng đáp, cũng coi như là ra trong lòng ác khí.

Cho tới nói tiếp đó, Lâm gia sẽ đối mặt cái gì điên cuồng trả thù, nàng nhưng là không chút nào sợ.

Thế nhưng Đỗ Phong nhưng không có dự định liền như thế quên đi, hần nhìn Sở Lập Huy, cười nói :

"Đừng có gấp a, Sở công tử, tiền đặt cược có thể không phải như thế dạng, Diệp công tử liếm rượu, Tề công tử khắc lại tự, mà mấy người các người, ta còn không đề ta phụ gia điều kiện đây!"

Sở Lập Huy cố nén trong lòng thao Thiên Nộ hóa, nhìn Đỗ Phong cười khổ nói :

"Đỗ Phong, ta thừa nhận, người rất lợi hại, thế nhưng, người thật sự không vì là Lâm gia suy tính một chút sao? Nếu như người dám nhục nhã ta, ta dám cam đoan, Lâm gia sẽ chịu đựng điên cuồng trả thù, là người căn bản không tưởng tượng nổi."

"Ta không cảm thấy, các người có tư cách trả thù Lâm gia!"

Đỗ Phong cười híp mắt nhìn Sở Lập Huy, không để ý chút nào nói rằng :

"Có điều, ta đồng ý cho người một cơ hội! Người có thể dùng tiền, đến mua về tiền đặt cược bên trong cái kia phụ gia điều kiện. Người đồng ý ra bao nhiêu tiền vậy?"

Đỗ Phong cười hi hi đuổi ra ba cái ngón tay chà xát, Sở Lập Huy sững sờ, một mặt âm trầm nhìn hắn, không nói lời nào.

Lý Mục Đình vào lúc này đi tới, nhìn Sở Lập Huy nhàn nhạt đã mở miệng :

"Xem ở Sở Lập Hiến phần trên, ta có thể nhắc nhở người một câu, hiện tại cho đại ca người đánh một cú điện thoại không tính là muộn."

Sở Lập Huy ngẩn ngơ, cả người mồ hôi lạnh trong nháy mắt chảy xuống, hắn nói lắp bắp :

"Ta. . . Ta biết rồi!"

Ngay ở Cửu Thành quán rượu lớn trong bãi đỗ xe ngầm, một chiếc màu đen Maybach xe con, Tinh Tinh đậu ở chỗ này.

Chỗ ngồi lái xe ngồi một hơn năm mươi tuổi ông lão, thần thái cùng khí thế đều cùng Lý Mục Đình bên người Lưu ca kinh người tương tự.

Hậu xếp ghế ngồi, ngồi một người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi vóc người thon dài, khuôn mặt anh tuấn, nhưng có vẻ hơi điềm đạm.

"Thiếu gia, nhị thiếu hán không có sao chứ?"

Lái xe gọi Không thúc, là người trẻ tuổi này cận vệ.

Người trẻ tuổi gọi Sở Lập Hiến, liếc mắt nhìn Không thúc, trong lòng âm thầm thở dài một tiếng, nhưng không có lên tiếng.

"Lập huy chuyện này làm được, quá không có đầu óc!"

Không thúc hơi kinh ngạc, Sở Lập Hiến nhưng nhìn ngoài cửa sổ, rất bình tĩnh nói :

"Chuyện này, không phải là không thể làm, là không nên như thế làm!"

"Cái kia hiện tại làm sao đây? Cái kia Đỗ Phong, nhưng là liên Tề gia mặt mũi cũng không cho a!"

Sở Lập Hiến cười nhạt, ánh mắt lấp lánh :

"Đôi làm ta là Lâm Cửu Thành, bị người như thế bắt nạt, thủ đoạn của ta chỉ có thể càng ác hơn, chỉ có điều cái này Đỗ Phong, cũng thật là không đơn giản a."

Sở Lập Hiến có chút đầu đầu phát phát tay, có chút thanh âm một mồi vang lên :

"Lập huy gọi điện thoại cho ta, nói rất êm tai một điểm, là Lý Mục Đình bán ta một bộ mặt, thế nhưng nhân tình này, có thể không phải như vậy tốt trả lại! Thế nhưng nếu như ta không ra mặt, lập huy lẽ nào cũng phải bị người lột sạch ném ra đến?"

Sở Lập Hiến trong mắt bỗng nhiên né qua hai đạo sắc bén ánh mắt :

"Thế nhưng nếu như ta nhận khuôn mặt này, thế tất lại sẽ ở ta theo Tần Phong, Tề Hải Nguyên trong lúc đó, mai phục một cái cái đình."

"Giỏi tính toán! Lý Mục Đình thực sự là giỏi tính toán a."

Không thúc trong mắt lộ ra một tia ánh sáng lạnh lẽo :

"Thiếu gia, không bằng ta đi vào, đem nhị thiếu mang ra đến?"

Sở Lập Hiến liếc mắt nhìn Không thúc, lắc lắc đầu :

"Quên đi, ta đánh một cú điện thoại đi!"

Sở Lập Hiến bấm Sở Lập Huy điện thoại, sau đó nhường hắn đưa điện thoại cho Đỗ Phong, hắn ở trong điện thoại đối với Đỗ Phong nói rằng :

"Đỗ Phong người được, ta là Sở Lập Hiến, ta đại biểu Sở gia, hướng về người nói tiếng xin lỗi, đồng thời, ta lấy Sở gia thân phận người thừa kế bảo đảm, sau này ở Bắc Sơn, Sở gia tuyệt không chạm đối với Lâm gia, cũng không nhằm vào người!"

Chương 45: Đánh thật hay, cảm tạ người

Lễ đường bên trong, tất cả mọi người đều đại ra nhìn Đỗ Phong.

Tiếng điện thoại âm bên ngoài, Sở Lập Hiên nói, rõ ràng có thể nghe, tất cả mọi người đều nghe thấy.

Trong lễ đường tuyệt đại đa số nhân thần kinh đều sắp thác loạn.

Sở Lập Hiên, đại biểu Sở gia, đối với Đỗ Phong nói xin lỗi?

Đây rốt cuộc là sao vậy?

Cao cao tại thượng Tứ Đại Hào Môn, ở Bắc Sơn vậy thì là thổ Hoàng Đế như thế tồn tại, trên tay càng là nắm giữ khủng bố quyền hạn, thời điểm nào đối với người nào đạo tạ tội?

Dù cho coi như là mười ba hào trong môn phái cái khác chín cái gia tộc, cũng tuyệt đối sẽ không dễ dàng chịu thua.

Ở đây số ít mấy người nhưng là rõ ràng trong lòng.

Sở Lập Hiên như thế làm, không hổ là Sở gia người thừa kế.

Chỉ ít, Sở Lập Huy sẽ không bị người lột sạch, sẽ không liếm nhân khẩu nước, Sở gia mặt mũi, bảo vệ.

Cho tới nói sau này, ai biết sau này sẽ phát sinh cái gì?

Sở gia không châm đối với Lâm gia, như vậy Sở gia có thể để cho người khác châm đối với Lâm gia a.

Cho tới nói không nhằm vào Đỗ Phong?

Đỗ Phong còn cần Sở gia động thủ sao?

Một Chu gia, một Tề gia, chỉ sợ là từ hôm nay sau khi, hai nhà giàu có hai sẽ phát động tất cả sức mạnh, giết chết Đỗ Phong.

Vào lúc ấy, Đỗ Phong đều là một người chết người, Sở gia động cái gì tay?

Nếu như vào lúc ấy, Đỗ Phong còn chết không được, như vậy, Sở gia động thủ cũng là toi công.

Vì lẽ đó, nhìn như chịu thua một câu nói, cũng chính là phí lời một câu mà thôi.

Thế nhưng, Lâm gia chân thực được một phần mặt mũi.

Vậy thì được rồi.

Đỗ Phong cười hi hi cúp điện thoại, sau đó quay về Sở Lập Huy nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra miệng đầy rạn ngời rục rỡ chính tề hàm răng :

"Được, người có thể đi rồi! Thế nhưng. . . Người không được!"

Đỗ Phong quay người lại, ngón tay nhắm ngay Tần Khải.

Tần Khải sắc mặt, trong nháy mắt trở nên trắng như tuyết.

Hắn không nghĩ tới, hắn căn bản không đứng ra, Đỗ Phong sao vậy sẽ tìm hắn tính sổ.

"Đỗ Phong, ta cũng không có đắc tội người, cũng không có cá với người, người bằng cái gì tìm ta phiền phức?"

Tần Khải cố gắng tự trấn định, thế nhưng trong ánh mắt vẫn như cũ không nhịn được lộ ra một chút sợ hãi.

"Ta không nói muốn người phiền phức, Tần công tử căng thẳng cái gì?"

Tần Khải ám thầm thở phào nhẹ nhõm, trên mặt mạnh mẽ bỏ ra đến vẻ tươi cười :

"Vậy người. . . Tìm ta làm cái gì?"

Tần Khải lúc nói chuyện, ánh mắt vẫn ở xem Tần Từ Cầm.

Hắn là Tần Từ Cầm Nhị ca, Tần Từ Cầm cùng Đỗ Phong đi như thế gần, hắn là muốn cho Tần Từ Cầm đứng ra, nói như vậy, hắn liền không đến nỗi quá lúng túng.

"Ta tìm ngươi, là muốn nói với ngươi, Quý nhân từ hôm nay sau này liền không phải ngươi Tần gia người!"

Tần Khải sợ đến cả người run run một cái, kinh hãi cực kỳ nhìn Đỗ Phong, suýt chút nữa nhảy lên :

"Ngươi . . Ngươi nói cái gì?"

"Ta nói cái gì, ngươi nghe được rất rõ ràng."

Đỗ Phong mỉm cười nói :

"Hắn tham gia đánh cuộc, hắn thua, như vậy, ta liền có tư cách đưa ra một điều kiện, điều kiện của ta chính là, Quý nhân muốn bán mạng cho ta mười năm, sao vậy? Không được sao?"

Tần Khải chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, suýt chút nữa không có một con ngã xuống đất.

Quý nhân đối với Tần gia mà nói, vậy thì là một khối biển chữ vàng, mấy kiếm tiền, nếu như liền như thế rời đi Tần gia, hắn cũng căn bản không cần trở lại.

Tần gia gia chủ, sẽ trực tiếp đánh gãy hắn hai chân, lại nhốt hắn mấy năm cấm đoán.

"Đỗ Phong, ngươi . . Ngươi không thể như vậy, hắn căn bản không tham gia đánh cuộc, hắn chỉ có điều là. . . !"

Tần Khải cầu xin liếc mắt nhìn Tần Từ Cầm một chút, đầu đầy mồ hôi lạnh nói rằng :

"Tam muội, ngươi . . Giúp ta nói nói tốt đi, Quý nhân đại sư cũng không thể rời đi Tần gia a!"

Nghe được Tần Khải câu nói này, Tần Từ Cầm chân mày hơi nhíu lại, nàng nhìn Đỗ Phong một chút, sau đó từ tốn nói :

"Nhị ca, chuyện này, ta sẽ không nhúng tay, theo ta cũng không có bất kỳ quan hệ gì."

"Ngươi . . !"

Tần Khải tức giận đến một ngụm máu không phun ra ngoài.

"Ngươi còn là không phải Tần gia người? Ngươi làm sao có thể. . . !"

Đỗ Phong trực tiếp đánh gãy Tần Khải, nói rằng :

"Được rồi, chuyện này liền như thế định, Tần công tử, nếu như ngươi còn có bất kỳ ý kiến, chờ ngày hôm nay qua ngươi có thể tới tìm ta, muốn chuộc đồ Quý nhân cũng không phải là không thể, liền xem ngươi có thể ra cái gì giá tiền, chỉ cần có tiền, tất cả tốt đàm luận."

Tần Khải há to miệng, vẻ mặt quả thực chính là như cha mẹ chết.

Hắn hiện tại gần như phá sản, nơi nào còn có tiền?

Muốn tới hôm nay phát sinh tất cả, Như Mộng Tự Huyền, hắn quả thực khóc không ra nước mắt.

Có điều hắn trong lòng lại âm thầm có chút vui mừng.

May là chính mình không nhảy ra a, bằng không, Tề Hải Hồng kết cục, liền muốn rơi vào trên người mình.

"Hiện tại, đến phiên ngươi!"

Đỗ Phong xoay người, rút cục nhìn Lý Mục Dương.

Lý Mục Dương vóc người thon dài, khuôn mặt cùng Lý Mục Đình có hai, ba phần tương tự, thể nhưng khí độ nhưng kém xa tít tắp.

Có điều vào lúc này, hắn lại trở nên cực kỳ bình tĩnh, thậm chí còn có thể bụng một ly rượu đỏ, cúi đầu không ngừng lung lay, ánh mắt chết nhìn chòng chọc rượu đỏ, tựa hồ có thể nhìn ra hoa đến.

Đến nửa ngày, Lý Mục Dương mới ngẩng đầu nhìn này Đỗ Phong, ánh mắt có vẻ cực kỳ vô tội :

"Đỗ Phong, ta ngày hôm nay có thể chỉ là một xem trò vui."

Hắn quay đầu nhìn Lý Mục Đình, cười nói :

"Đại ca, ngươi nói đúng chứ? Ngươi nhường ta xem trò vui, ta liền bé ngoan xem trò vui."

Đỗ Phong cười hỏi :

"Ngươi cảm thấy ta là ngu ngốc?"

"Ngươi là không phải ngu ngốc ta không biết, thế nhưng, ta khẳng định không phải!"

Lý Mục Dương ánh mắt nhìn thẳng Đỗ Phong, nói thật :

"Lâm gia ngày hôm nay làm náo động lớn, ngươi nên giảm cũng giảm, tiền cũng quy ngươi, người cũng thành ngươi, Đỗ Phong, ta sợ xin khuyên ngươi một câu, có chừng có mực."

Đỗ Phong cười nói :

"Nếu như ta không đây?"

Lý Mục Dương tầm mắt chuyển đến Lâm Á Nam trên người, nhàn nhạt hỏi :

"Á Nam, ngươi cảm thấy đây? Nếu như ngươi thật sự muốn Lâm gia từ hôm nay sau khi ở Bắc Sơn nửa bước khó đi, vậy ta không lời nào để nói."

Lý Mục Dương dừng lại một chút, nói tiếp :

"Ngươi nên vì là Lâm gia suy tính một chút."

Lâm Á Nam cười lạnh :

"Lý Mục Dương, nếu như ngươi đối với ta cúc cung xin lỗi, nói ba tiếng xin lỗi, chuyện ngày hôm nay, coi như qua."

Lý Mục Dương sững sờ, mắt chữ bên trong né qua một tia châm chọc, nói rằng :

"Ngươi cảm thấy khả năng sao?"

Lâm Á Nam nói rằng :

"Cái kia không cần nói chuyện!"

Lý Mục Dương cười ha ha, nhẹ nhàng nâng chén, nhấp son môi rượu, thản nhiên nói :

"Ta liền ở ngay đây, có bản lĩnh, liền đem ta cũng lột sạch đi!"

Đỗ Phong cười ha ha, trực tiếp đi tới Lý Mục Dương trước mặt, giơ tay nhanh như tia chớp chính là một bạt tai.

Đùng!

Rõ ràng cực kỳ bạt tai thanh, làm cho tất cả mọi người đều bối rối.

Không có ai sẽ nghĩ, Đỗ Phong nói động thủ liền động thủ.

Liền Lâm Á Nam cùng Tần Tử Cầm đều là một mặt đại ra.

Lâm Á Nam trong đầu, nhất thời một trận hồi hận.

Sớm biết, nàng vừa nảy liền thuận dốc dưới lừa được rồi.

Hiện tại được rồi, Đỗ Phong xem như là triệt để đem toàn bộ Bắc Sơn đắc tội chết rồi.

Lý Mục Đình vẫn còn ở nơi này, hắn lại ngay ở trước mặt Lý Mục Đình trước mặt, đưa tay đánh Lý Mục Dương.

Chuyện này căn bản là ở trước mặt mọi người đánh Lý gia mặt a.

Không đúng không đúng!

Lý Mục Đình đều bị cái tên này đập tới mặt, thật muốn nói đến, Bắc Sơn hào môn sớm đã bị hắn đắc tội chết rồi.

Tất cả mọi người đều kinh hãi nhìn Đỗ Phong, sau đó quay đầu nhìn Lý Mục Đình.

Không nghĩ tới, Lý Mục Đình lại đứng tại chỗ, trên mặt lại mang theo vẻ mỉm cười, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Đánh thật hay, cảm tạ ngươi!"

Lý Mục Dương bùm mặt, rớt cục mọng bức.

Mà trong lễ đường những người khác, lúc này mới phản ứng lại.

Àm! !

Toàn bộ lễ đường sôi sùng sục.

Lý Mục Đình không phải cùng Đỗ Phong là cừu nhân không?

Giời ạ!

Này nơi nào như là kẻ thù?

Rõ ràng lại như là bằng hữu a.

Này này này!

Đến cùng là sao vậy sự việc?

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Người, dám giết ta sao?

Cùng những gia tộc khác không giống, Lý Mục Đình ở Lý gia địa vị không gì phá nổi, vì lẽ đó Lý Mục Dương cả đời này, đều đừng hòng chia sẻ vị trí gia chủ.

Lý Mục Dương trái lại là nghĩ thông suốt rồi, trong lòng không có cái kia dục vọng, vì lẽ đó làm việc liên so với những người khác càng thêm rất lạc quan.

Đương nhiên, thủ đoạn của hắn, cũng càng thêm độc ác.

Ngày hôm nay tứ tiểu công tử châm đối với Lâm gia làm khó dễ, phía sau không biết liên lụy bao nhiêu người, bốn người bọn họ, chỉ là ra mặt mà thôi.

Tề Hải Hồng nhảy đến cao nhất, vì lẽ đó kết cục cũng thê thảm nhất.

Bởi vì Lý Mục Đình xuất hiện, Lý Mục Dương từ đầu tới cuối cũng không có chân chính đứng ra.

Thế nhưng, người ở chỗ này, ai cũng không phải người ngu.

Lý Mục Dương mới phải toàn bộ sự việc thúc đẩy người.

Tề Hải Hồng có điều chỉnh là treo cái tên, chỗ tốt không mò đến, xui xẻo ngược lại là hắn.

Lý Mục Dương trong lòng có cái kia sức lực, vì lẽ đó dù cho là Đỗ Phong nhắm vào hắn, hắn cũng có thể làm được nhẹ như mây gió, mặt không biến sắc.

Thế nhưng hắn vạn vạn không nghĩ tới, Đỗ Phong lại dám quát hắn bạt tai.

Càng làm cho hắn không nghĩ tới sự tình, đại ca của chính mình, lại còn nói đánh đến tốt.

Dù cho Lý Mục Dương làm việc không kiêng dè chút nào, vào lúc này cũng bị Đỗ Phong đánh choáng váng.

"Ngươi, dám đánh ta?"

Lý Mục Dương hai mắt đột nhiên đỏ như máu, chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, chén rượu trên tay, trực tiếp bị hấn bóp nát.

Thủy tinh vỡ đâm vào bàn tay, vết máu đỏ tươi tí tách hạ xuống, hấn nhưng chút nào chưa phát hiện.

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, trong ánh mắt nhưng lóe lên một luồng lạnh băng :

"Đừng dùng loại ánh mắt này nhìn ta, ta sẽ giết ngươi!"

"Ngươi! Dám giết ta sao?"

Lý Mục Dương nhìn thẳng Đỗ Phong, trên mặt bắp thịt nhẹ nhàng run rẩy, nhưng không có nửa điểm vẻ giận dữ.

"Ngươi có thể thử xem!"

Đỗ Phong trên miệng nói như vậy, thế nhưng là không có động tác kế tiếp.

Từ bất luận cái nào phương diện tới nói, bởi vì câu nói đầu tiên giết chết Lý Mục Dương, đều là không sáng suốt.

Đỗ Phong sờ dĩ dám trắng trợn không kiêng dè đắc tội toàn bộ Bắc Sơn hào môn, đó là bởi vì hấn có niềm tin.

Mà cái này sức lực, một mặt đến từ chính Lý Mục Đình cùng bí mật của hấn kết minh.

Đương nhiên, coi như không có Lý Mục Đình, hấn cũng không sợ cái gì.

Thế nhưng Lâm gia nhưng nhất định sẽ gặp sự đả kích mang tính chất hủy diệt.

Dù sao, căn cơ của Lâm gia liền ở ngay đây.

Đương nhiên, nếu như hấn giết chết Lý Mục Dương, càng sẽ phá hư hấn báo thù đại kế.

Lý gia năng lượng tuyệt đối không nhỏ, đến thời điểm chỉ sợ sẽ kinh động bên trong trong kinh thành.

Vào lúc ấy, chính mình căn cơ bất ổn, không thể chịu đựng nội thành điên cuồng phản công.

Vì lẽ đó xét đến cùng một câu nói, hấn có thể đối với Tề Hải Hồng động thủ, không thể động Lý Mục Dương.

Không phải không dám, là không thể.

Bởi vì không có lời.

Lý Mục Dương trong ánh mắt vẻ điên cuồng nhưng càng ngày càng dày đặc, hấn gò má càng là kịch liệt run rẩy lên, liên đới trên cổ hấn gân xanh đều xông ra.

"Thử xem? Ta ngày hôm nay một mực liền muốn. . .!"

"Được rồi!"

Lý Mục Đình đi về phía trước hai bước, ánh mắt bình thản nhìn Lý Mục Dương, từ tốn nói :

"Lão nhị, lập tức nói ba tiếng xin lỗi, chính mình rút ra ngoài."

Lý Mục Dương nhìn Lý Mục Đình, không chút nào trước tôn kính :

"Đại ca, ngươi nói cái gì?"

"Ngươi không có nghe rõ ta nói cái gì?"

Lý Mục Đình biến sắc mặt, nhìn mình đường đệ, thâm trầm nói rằng :

"Ngươi thua rồi cá cược, liền nên dựa theo cá cược làm, ngươi không làm, đó là muốn ta giúp ngươi xin lỗi?"

Lý Mục Dương chết nhìn chòng chọc Lý Mục Đình, biết mình đại ca là chân nộ, hấn cười lạnh, hỏi :

"Đại ca, ngươi không phải nói, hấn là kẻ thù của ngươi sao?"

"Đỗ Phong là kẻ thù của ta, cũng đáng tôn kính đối thủ, thủ đoạn của các người quá cấp thấp, trở lại nói cho người phía sau những người kia, ta mặc kệ sau này các người dùng cái gì thủ đoạn trả thù Đỗ Phong cùng Lâm gia, thế nhưng hiện tại, ta là người trung gian, hết thảy đều muốn theo quy củ làm!"

"Đáng giá tôn kính đối thủ?"

Lý Mục Dương nhìn Đỗ Phong, cười lạnh, nói rằng :

"Ta còn thực sự không thấy được, hần nơi nào đáng giá tôn kính, Đỗ Phong, người thắng, thế nhưng, người cũng chết!"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, nói rằng :

"Ta có chết hay không, không tới phiên người nói, người hiện tại muốn làm, chính là bé ngoan xin lỗi, cúi đầu nhận sai."

"Nếu như ta không đây?"

Lý Mục Dương đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười, răng trắng như tuyết trên, lại mang theo vết máu, hiển nhiên, vừa nãy hần dùng sức quá độ, lợi đều cắn ra huyết.

"Lão nhị!"

Lý Mục Đình sắc mặt, đột nhiên trở nên âm trầm, hần nhìn chăm chăm Lý Mục Dương từng chữ từng chữ nói rằng :

"Nếu như người dám nói nhảm nửa một chữ, Lưu ca, cho ta đánh gãy chân ném ra ngoài."

"Lý Mục Đình! ! Con mẹ nó người dám! !"

Lý Mục Dương sắc mặt đột nhiên dữ tợn, chết nhìn chòng chọc Lý Mục Đình rít gào lên :

"Người hiện tại còn không phải gia chủ, người có cái gì tư cách như vậy nói chuyện với ta? Người đừng quên, lão tử trên tay còn có Lý gia cổ phần."

Lý Mục Đình ánh mắt đột nhiên trở nên cực kỳ sáng sủa, khoe miệng hần chậm rãi hiện lên một nụ cười, ánh mắt nhưng sắc bén đến đáng sợ :

"Ừ? Trên tay người còn có Lý gia cổ phần? Ý của người là, ta không tư cách mệnh lệnh người?"

"Đó là đương nhiên!"

Lý Mục Dương một mặt âm trầm nói :

"Người vì một lập tức liền muốn chết nữ nhân, không tiếc bị người làm mất mặt, còn ba ba lao ra làm chó má người trung gian, người cũng thật là tiện a!"

Trong lễ đường người, đồng thời cả người run lên.

Đều là Lý Mục Dương là cái kẻ điên, ngày hôm nay vừa nhìn, quả nhiên không giả a.

Lý Mục Đình là cái gì người? Chủ nhà họ Lý nhất quán ứng cử viên, tứ đại công tử đứng đầu, nói một không hai, địa vị cao, thậm chí so với nổi cái khác hào môn gia chủ.

Thế nhưng Lý Mục Dương liền dám chút nào không nể mặt mũi.

Tần Tử Cầm nghe được câu này thời điểm, cả người run lên, suýt chút nữa liền ngã xuống đất.

Nàng lập tức cúi đầu, sắc mặt bạch đến đáng sợ.

Lâm Á Nam tức giận đến la lớn :

"Lý Mục Dương, nhắm lại người miệng chó, cút ra ngoài, lão nương không gì lạ : không thèm khát người chịu nhận lỗi, cút ngay."

Những người khác trong lòng là hiện lên vẻ kính sợ.

"Cút ra ngoài?"

Lý Mục Dương âm trầm nhìn chăm chăm Lâm Á Nam, chỉ chỉ mũi của chính mình :

"Người nhường ta cút ra ngoài?"

Lâm Á Nam bị ánh mắt của hần làm cho cả người phát lạnh, có chút cầu viện nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Đỗ Phong, tên khốn này chính là cái kẻ điên, người tới thu thập hấn đi!"

Đỗ Phong cười híp mắt gật gật đầu, chậm rãi quay về Lý Mục Dương đi tới.

Mỗi đi một bước, trong lễ đường lòng người đầu chính là căng thẳng, làm Đỗ Phong đi tới Lý Mục Dương trước mặt thời điểm, bọn họ trong lòng cái kia huyền, chỉ lát nữa là phải đứt đoạn.

Vào lúc này, Lý Mục Đình nói chuyện.

"Đỗ Phong, cho ta một bộ mặt."

Đỗ Phong dừng bước lại, xoay người cười híp mắt nhìn Lý Mục Đình không nói lời nào.

Lý Mục Đình nhẹ nhàng thở dài một tiếng, từ tốn nói :

"Hấn dù sao cũng là ta Nhị đệ, người xem như vậy làm sao? Ngày hôm nay phát sinh sự tình, như lần trước người ở phòng làm việc của ta sự tình một bút bỏ qua."

Đỗ Phong nở nụ cười, hỏi :

"Người chắc chắn chứ?"

Lý Mục Đình gật gật đầu, nói rằng :

"Hi vọng chúng ta sau này còn có thể lại giao thiệp với."

Đỗ Phong không đáng kể gật gù, ánh mắt lại hết sức cân nhắc :

"Được rồi. Người người mang đi, ta nghĩ người cũng không muốn lại ở lại chỗ này chứ?"

Lý Mục Đình cười ha ha, gật gật đầu :

"Ta vậy thì đi, ngày hôm nay đánh cuộc, rất là khiến người ta mở mắt, hi vọng sau này chúng ta có thể thân cận nhiều hơn mới vâng."

Nói, hấn vung tay lên, Lưu ca trực tiếp đi tới Lý Mục Dương trước mặt, một phát bắt được Lý Mục Dương cánh tay :

"Nhị thiếu, đi thôi!"

Lý Mục Dương đang muốn há mồm mắng người, Lưu ca trên tay không chút khách khí một dùng sức, Lý Mục Dương nhất thời cả người tê dại, không thể động đậy.

Lưu ca một cái tay lại như là mang theo một cọng cỏ, mang theo hấn đi ra lễ đường.

Mãi cho đến ba người rời đi, lễ đường bên trong tất cả mọi người, còn ở hai mặt nhìn nhau.

Ngày hôm nay chấn động một màn tiếp một màn, đến hiện tại, bọn họ đã hoàn toàn mất cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Ta nhường người đi rồi chưa?

Nhìn thấy Lý Mục Đình mang theo Lý Mục Dương rời đi, Sở Lập Huy cũng chỉ có thể tâm tình phức tạp nhìn Tần Khải.

"Đây một ván, nhìn đáng đáp ngày hôm nay là ban không trở lại, đi thôi!"

Tần Khải sắc mặt khó coi cực kỳ, cắn răng quay về Đỗ Phong nói rằng :

"Đỗ Phong, người thật sự không định đem Quý nhân đại sư trả lại ta Tần gia?"

Đỗ Phong không thèm nhìn hắn, một mặt ung dung :

"Đưa tiền đây thực."

Tần Khải mạnh mẽ lườm hắn một cái, nổi giận dùng dùng xoay người rồi đi :

"Được, người chờ!"

Diệp Chi Ngang liên tục lăn lộn từ trên mặt đất đứng lên, kể cả Mạc Hạc Phi, bé ngoan đi theo Tần Khải phía sau, rồi đi lễ đường.

Mạc Hạc Phi ngày hôm nay may mắn, vẫn không ra mặt, Đỗ Phong cũng không có gây sự với hắn.

Diệp Chi Ngang liên thâm. Chỉ sợ từ hôm nay về sau, sẽ bị trở thành trò cười.

Sở Lập Huy hít một tiếng, sau đó dấn dò bên người hai người đem hôn mê trên đất Tề Hải Hồng nhấc lên, lúc này mới nhìn Đỗ Phong, nói thật :

"Đỗ Phong, người cần thận rồi!"

Đỗ Phong vẫn như cũ là cười híp mắt, chỉ là đưa tay, làm một xin mời tư thế.

Sở Lập Huy đã sớm hận không thể biến mất rồi, nơi nào còn chịu ở lâu thêm? Xoay người rồi đi.

Mấy trăm người bên trong, có gần một nửa theo đứng lên, đồn dập rồi đi.

Những người này, hiển nhiên là cùng Tề gia, Tần gia quan hệ rất sâu, được cho là minh hữu.

Chu Chính Đức sắc mặt âm trầm đáng sợ, hắn chính muốn lúc rồi đi, Đỗ Phong nhưng lên tiếng :

"Chu Chính Đức, người cũng không thể như thế liền đi."

Chu Chính Đức cả người phát lạnh, thế nhưng hắn cũng không có kinh hoảng, lạnh lùng nhìn Đỗ Phong, âm trầm nói :

"Họ Đỗ, chẳng lẽ, người còn dám đem ta cũng giết?"

Đỗ Phong cười híp mắt nói rằng :

"Ta tại sao muốn giết người?"

Chu Chính Đức lạnh rên một tiếng :

"Vậy xin lỗi, ta phải đi, có điều trước khi đi, ta có câu nói đưa cho người, người giết con trai của ta, món nợ này, ta sớm muộn sẽ tính với người."

Đỗ Phong cười ha ha, cân nhắc hỏi :

"Người giết đến ta sao?"

Chu Chính Đức nhất thời trầm mặc không nói.

Đúng đấy.

Tên khốn kiếp này thực lực như thế mạnh, lại có Lâm gia làm chỗ dựa, chính mình vẫn đúng là không hắn giết hắn.

Thế nhưng, mối thù giết con liền như thế quên đi?

Nếu như nói Chu Chính Đức trước trong lòng còn đang hoài nghi mình nhi tử là không phải đúng là trùng độc côn, như vậy hiện tại, hắn không hoài nghi chút nào.

Đỗ Phong biểu hiện ra thủ đoạn, hoàn toàn có năng lực bất động thanh sắc giết chết con trai của chính mình.

Vì lẽ đó, Chu Văn Hàn là chết ở Đỗ Phong trên tay không thể nghi ngờ.

"Họ Đỗ, người đắc tội rồi quá nhiều người, luôn có người sẽ giết đến người."

Nói, hắn xoay người rồi đi.

Đỗ Phong âm thanh vẫn như cũ là cả lơ phát pho, thế nhưng khẩu khí kia nhưng lạnh lùng đến đáng sợ :

"Chu Chính Đức, người dám ở đi một bước, ta sẽ để người cả đời đều ngồi xe đẩy."

Chu Chính Đức tức giận đến sắc mặt đỏ như máu, xoay người oán độc nhìn chằm chằm Đỗ Phong quát :

"Đỗ Phong, người tên khốn kiếp này, có bản lĩnh người giết ta!"

Đỗ Phong nhú nhú mày, chính muốn nói chuyện, điện thoại nhưng vang lên.

Vừa nhìn bảng số, lại là Lý Mục Đình.

Hắn cười híp mắt nhìn Chu Chính Đức một chút, sau đó quay về Lâm Á Nam vẫy vẫy tay, thấp giọng nói rằng :

"Ta có chút việc, nơi này giao cho người."

Lâm Á Nam dù sao cũng là trưởng quân Lâm thị tập đoàn tổng giám đốc, thủ đoạn bất phàm, lập tức gật đầu :

"Được, người đi đi, Chu Chính Đức làm sao đây?"

Đỗ Phong suy nghĩ một chút :

"Nguyên bản ta còn muốn đánh gãy hẳn hai chân, nhường hẳn cút đi, ngày hôm nay xem như là tiện nghi hẳn, Trần Văn Bản không chạy mất chứ?"

Lâm Á Nam trên mặt né qua một tia sát khí, lạnh lùng nói :

"Người yên tâm đi, này ăn cây táo rào cây sung bạch nhãn lang, chạy không thoát."

Đỗ Phong gật gù :

"Chiêu đãi tốt còn lại khách, có thể thích hợp cho điểm ngon ngọt, treo bọn họ, chúng ta hiện tại cần mình hữu!"

Lâm Á Nam tự nhiên rõ ràng Đỗ Phong ý tứ, cười nói :

"Yên tâm đi, ta biết sao vậy làm, người đi đi."

"Ừm."

Đỗ Phong gật gù đầu, chuyển qua quay về Tần Từ Cẩm cười nói :

"Từ Cẩm, người giúp đỡ điểm Á Nam, ta đi một lát sẽ trở lại đến."

Chuyện ngày hôm nay chấn động quá lớn, Tần Từ Cẩm tâm tình còn ở thật lâu vang vọng, nghe được Đỗ Phong đầu tiên là sững sờ, sau đó lập tức gật gù đầu.

Đỗ Phong từ lễ đường cửa sau đi ra, theo một cái chuyên dụng quý khách đường nối, đi thẳng tới phía trước Cửu Thành quán rượu lớn quý khách bãi đậu xe.

Một chiếc màu đen xe con Tinh Tinh đậu ở chỗ này.

Đây là một chiếc màu đen Volkswagen Phaeton, bề ngoài phổ thông, không quen biết còn tưởng rằng là hai mươi vạn Passat, nhìn biết điều cực kỳ.

Kỳ thực chiếc xe này là đặc chế đỉnh phối xe chống đạn hình, giá trị hơn mười triệu.

Chiếc xe này biển số xe cũng cực kỳ phổ thông.

Bắc a-a54d1.

Toàn bộ Bắc Sơn đều chỉ có cực số ít người mới biết, cái này biển số xe là Lý gia đại thiếu Lý Mục Đình toà giá.

Mà cái này biển số xe hàm nghĩa, cũng cực kỳ rõ ràng.

Ta là số một!

Đỗ Phong trực tiếp lôi kéo hậu xếp cửa xe, đặt mông ngồi xuống.

Lái xe chính là Lưu ca, ngồi ở chỗ đó vẫn không nhúc nhích, lại như là căn bản chưa thấy có người đi vào.

Lý Mục Đình nhưng là nghiêng người dựa vào ở hậu xếp ghế ngồi, cau mày.

"Ha ha ha, lý đại thiếu, ngươi ngày hôm nay nhưng là ra ngoài dự liệu của ta a? Ngươi không phải nói muốn diễn kịch sao? Ngày hôm nay ngươi làm như vậy, chỉ sợ có người sẽ hoài nghi quan hệ của chúng ta."

Lý Mục Đình từ tốn nói :

"Ngươi thủ đoạn quá ác, ta không thể không như vậy, bằng không, ta sợ không có cách nào khống chế cục diện."

Đỗ Phong cân nhắc nở nụ cười :

"Tại sao như thế nói?"

Lý Mục Đình đưa tay trung ương trên tay vịn ấn xuống một cái, trước mặt bắn ra tới một người loại nhỏ tử rựu, hắn cầm lấy hai cái chén rựu, phân biệt rót một chén rựu, đưa cho Đỗ Phong 1 ly, lúc này mới một mặt cười khổ nói rằng :

"Bởi vì ta sợ cùng ngươi đối nghịch bị ngươi nhục nhã, đến thời điểm ta sao vậy trả thù? Như vậy đối với thanh danh của ta là một đả kích rất mạnh mẽ, hơn nữa, ta cũng lo lắng ngươi nháo quá lớn, đến thời điểm mặc hậu nhảy ra người, sẽ làm ta không có cách nào ra tay."

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười :

"Ngươi lo lắng những gia tộc khác liên thủ tới đối phó ngươi? Ngày đó ngươi không phải nói tương lai năm mươi năm không có ai là đối thủ của ngươi?"

Lý Mục Đình cười ngạo nghễ, nói rằng :

"Câu nói này hữu hiệu như cũ, ta chẳng qua là cảm thấy, chúng ta hiện tại loại này ba phải cái nào cũng được quan hệ, so với đao thật súng thật đối địch đến hay lắm."

Đỗ Phong cười nói :

"Lý đại thiếu ngươi vẫn đúng là giao hoạt, hư hư thật thật, để cho người khác nhìn không thấu, sau đó, người tốt ngươi cảm cố, ta liền làm kẻ ác."

Lý Mục Đình liếc mắt nhìn, thẳng thắn nói rằng :

"Ta tin tưởng thủ đoạn của ngươi, đón lấy ngươi là động trước Chu gia, vẫn là động trước Tề gia!"

Đỗ Phong quái lạ nở nụ cười, sau đó thu hồi nụ cười nhìn Lý Mục Đình.

Lý Mục Đình vô cùng bình tĩnh, thế nhưng ánh mắt nhưng sắc bén đến như là một cái có thể giết người dao găm :

"Lâm gia tầng mờ dày này, rất nhiều người đều muốn đưa tay, thế nhưng sức mê hoặc còn chưa đủ lớn, không đủ để nhường một ít người điên cuồng, ta chuẩn bị thêm nữa một cây đuốc."

Đỗ Phong cười nói :

"Anh hùng nhìn thấy hơi cùng, vào lúc ấy, chúng ta đồng thời động không phải càng kích thích?"

Lý Mục Đình chậm rãi gật đầu, Đỗ Phong tiếp theo một câu nói, lại làm cho hắn như gió lạnh thấu xương, cái kia lạnh lẽo cảm giác, sâu tận xương tủy.

"Lý đại thiếu, ngươi có thể xác định, sẽ không ở thời điểm máu chót, từ phía sau đâm ta dao găm sao?"

Lý Mục Đình kinh ngạc nhìn Đỗ Phong, lập tức trên mặt chậm rãi hiện lên một nụ cười khổ, thế nhưng trên mặt hắn bắp thịt đều phảng phất đông cứng.

"Tại sao như thế nói?"

"Bởi vì...!"

Đỗ Phong hai chữ này tha đến thật dài, một lúc lâu sau khi, hắn mới từ tốn nói :

"Ta người thân cận nhất, đã từng từng làm chuyện như vậy. Ta không hi vọng lần này ta tin sai người."

Lý Mục Đình trầm mặc nửa ngày, chậm rãi nói rằng :

"Ta không biết."

"Được, có ba chuyện, ta cần ngươi đi làm."

"Ngươi nói!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Cho ta mười phút

Hon mười phút sau khi, Đỗ Phong xuống xe rời đi.

Lý Mục Đình nhưng không có dạn dò lái xe, mà là ngồi ở phía sau có chút sững sờ.

"Luru ca, ngươi cảm thấy, người này. . . Đến cùng là một cái gì người?"

Luru ca rõ ràng sững sờ, suy nghĩ hồi lâu mới nói đạo :

"Thiếu gia, ta nhìn không thấu, Đỗ thiếu thủ đoạn quá ác, chỉ sợ ngài với hắn hợp tác. . . !"

Lý Mục Đình trong mắt loé ra một tia ánh sáng lạnh, khóe miệng có thêm một tia tự giễu :

"Ngươi không hiểu, cái tên này. . . Hứng thú không ở nơi này! Ha ha, rõ ràng là hợp tác, tại sao một mực ta có một loại khi hắn tiểu đệ cảm giác?"

Luru ca im lặng một hồi, từ hậu coi kính nhìn Lý Mục Đình một chút, nói rằng :

"Thiếu gia, ngài muốn hắn giết người kia, tư liệu cho hắn sao?"

Lý Mục Đình lắc lắc đầu, khôi phục yên tĩnh, nói chuyện lại trở nên cực kỳ thâm trầm :

"Tạm thời không cần, thực lực của hắn ngày hôm nay được chứng minh tốt nhất, dễ dàng không nên dùng tốt, đi thôi."

Luru ca phát động ô tô, chậm rãi chạy khỏi bãi đậu xe.

Vào lúc này, Đỗ Phong đã trở lại lễ đường.

Lâm Á Nam thủ đoạn quả nhiên không phải xây.

Đi rồi hơn một trăm người, còn sót lại hơn 300 cái, những người này tuyệt đại đa số đều là toàn quốc nổi danh cửa hàng châu báu, còn lại, nhưng là địa phương công ty, những công ty này phía sau, đều cùng nguyên lão hội có liên lụy.

Còn có một phần, nhưng là mười ba hào môn người.

Nguyên lão hội mười ba hào môn trong lúc đó, nguyên bản liền tồn tại vô số minh tranh ám đấu, Tề Hải Hồng đám người đối với Lâm gia làm khó dễ, có người nhắc thấy thành. Cũng có người nhân cơ hội muốn lấy lòng Lâm gia, vì lẽ đó không có tất cả đều rời đi, còn lại lại còn có hơn một nửa.

Cho tới những kia khách thương, đối với khách thương mà nói, kiếm tiền mới là vương đạo, Lâm gia trên tay nắm giữ một cái mới khám phá ra ngọc quảng, lại sản xuất cực phẩm dương chi ngọc, đây chính là sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng.

Lâm Á Nam đã dẫn dò người đem toàn bộ lễ đường một lần nữa bố trí một phen, chết đi cái kia người Nhật Bản sớm đã bị người ném đến lên chín tầng mây, còn nói Trần Văn Bản, Lâm Á Nam lại không có tìm hắn tính sổ, chỉ là đem hắn đuổi ra khỏi cửa, nhường hắn lần.

Đỗ Phong nghe được tin tức này thời điểm, đầu tiên là sững sờ, cuối cùng nhưng giơ ngón tay cái lên, đối với Lâm tổng càng là nhìn với cặp mắt khác xưa.

Cô nàng này nhĩ thủ đoạn, thực sự là lợi hại.

Trần Văn Bản làm hại Tề Hải Hồng đám người ngày hôm nay chịu này một phần thiên đại nhục nhã, lại thua không còn gì cả, đám kia hào môn đại thiếu tràn ngập lửa giận phát tiết đến Lâm gia trước, nhất định sẽ trước tiên phát tiết đến Trần Văn Bản trên người.

Vào lúc ấy, kết cục của hắn, thật sự không muốn quá thâm.

Lâm gia tổ chức ngọc thạch phẩm giám hội tiếp tục tiến hành, Lâm Á Nam đơn giản càng là lấy ra không ít cực phẩm bảo bối, làm cho tất cả mọi người

khấp sọc kỳ.

Này càng thêm ngời vừng Lâm gia trên tay nắm một cái sản xuất cực phẩm dương chi ngọc ngọc quáng, hơn nữa cái này ngọc quáng sản lượng cực kỳ kinh người.

Ai cũng không nghĩ tới, Lâm gia lại tiếng trầm giàu to, thậm chí có những thứ đồ này, một tháng sau khi đồ thạch giải thi đấu, Lâm gia đều có khả năng rút đến thứ nhất.

Vào lúc ấy, Lâm gia không chỉ có thể bỏ rơi ở nguyên lão hội lót đáy thân phận, hơn nữa xếp hạng chỉ ít có thể ở bên trong tăng lên trên ba cái thứ tự.

Mà Đỗ Phong người này, người ở chỗ này ngày hôm nay mới phải lần thứ nhất nhìn thấy, thực lực cao cường, thủ đoạn tàn nhẫn, vẫn là một đồ thạch phương diện cấp độ tông sư cao thủ, Lâm gia tuy rằng đối mặt nguy cơ lớn lao, thế nhưng đồng dạng, cũng có cơ hội một bước lên trời a.

Có tư cách dự họp ngày hôm nay phẩm giám hội, đều không phải người ngu, tất cả mọi người rất nhanh sẽ phân tích rõ ràng thế cuộc trước mắt, dồn dập đối với Lâm Á Nam lấy lòng thấy sang bắt quàng làm họ, để tranh thủ đến nhiều tư nguyên hơn.

Ngọc thạch không chỉ là Châu Bảo Hành nghiệp quan trọng nhất nguyên liệu, càng là cao cấp kiến trúc ngành nghề trọng yếu nguyên liệu, đặc biệt là cao cấp đỉnh cấp nguyên liệu càng là kỳ khuyết, ai nắm giữ đỉnh cấp nguyên liệu nhiều, ai liền nắm giữ càng to lớn hơn quyền lên tiếng.

Tài phú, tự nhiên là cuồn cuộn không ngừng.

Bắc Sơn, tại sao đứng đầu nhất bốn cái nhà giàu có vẫn vững như bàn thạch, chính là bởi vì này bốn cái gia tộc lớn trên tay, từng người đều vững vàng không chê một cuồn cuộn không ngừng sản xuất đỉnh cấp chất ngọc mỏ quặng.

Lý gia có thể vững vàng thứ nhất, đó là bởi vì Lý gia trên tay không chê hai cái.

Mà này mấy cái ngọc quáng, đều là năm mươi, sáu mươi năm trước phát hiện, mà Lâm gia này một cái nhưng là mới quáng, còn nói ngọc thạch cấp bậc, cái kia một khối nặng đến một trăm kg cực phẩm dương chi ngọc nguyên thạch, không phải là chứng minh tốt nhất sao?

Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người đều đầy nhiệt tình cùng Lâm Á Nam thấy sang bắt quàng làm họ.

Huyền não bên trong, Lâm Á Nam mang theo hai người quay về Đỗ Phong đi tới, cười nói :

"Đỗ Phong, vị này chính là Trần bá phụ, vị này chính là Anh Kiệt."

Đỗ Phong cười ha ha, ánh mắt ở trước mắt hai người trên người quay một vòng.

Người trung niên gọi Trần Quốc Xuyên, tuổi trẻ gọi Trần Anh Kiệt, nếu như Đỗ Phong nhớ không lầm, Trần Quốc Xuyên là mười ba hào môn một trong Trần gia hai đời lão tam, có một đứa con gái gọi Trần Mỹ Ngọc.

Mà Trần Anh Kiệt, nhưng là Trần gia người thừa kế, cùng Lý Mục Đình.

Bắc Sơn như thế nhiều hào môn đại thiếu bên trong, Trần Anh Kiệt là duy nhất một cùng Lý Mục Đình đi gần nhất, được cho là Lý Mục Đình tâm phúc.

Đương nhiên, Trần gia cũng vẫn lấy Lý gia như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

"Đỗ thiếu, ngày hôm nay thực sự là nhất phi trùng thiên a! Khâm phục khâm phục!"

Trần Anh Kiệt nở nụ cười, trong ánh mắt nhưng mang theo hứng thú nồng hậu.

Hắn cười đối với Đỗ Phong đưa tay ra, Đỗ Phong cũng cười nắm một hồi, sau đó hắn xoay người đối với Đỗ Phong nói rằng :

"Nhà ta tam thúc!"

Lúc nói chuyện, Trần Anh Kiệt tiến đến Đỗ Phong trước mặt, dùng cực kỳ thanh âm rất nhỏ nhanh chóng nói rằng :

"Lý thiếu đã nói với ta, sau này, Đỗ thiếu cần phải cứ mở miệng."

Đỗ Phong rõ ràng trong lòng, cười híp mắt gật gật đầu, rồi hướng Trần Quốc Xuyên nắm tay, cười nói :

"Cái kia đại gia đều là người mình, sau này có thể sử dụng trên Đỗ Phong, cũng cứ mở miệng."

Trần Anh Kiệt cười ha ha, Trần Quốc Xuyên nhưng là dùng một loại cực kỳ thương thức ánh mắt nhìn Đỗ Phong, lập tức lại nhanh chóng nhìn Lâm Á Nam một chút, nói rằng :

"Á Nam, thuận tiện nhường chúng ta thúc chất cùng Đỗ thiếu đơn độc tán gẫu vài câu sao?"

Lâm Á Nam sững sờ, lập tức cười gật gù, sau đó xoay người đi bắt chuyện những khách nhân khác.

Trần Quốc Xuyên lúc này mới nhìn Đỗ Phong, đầy mặt ý cười nói rằng :

"Đỗ Phong, thật không nghĩ tới, người ngày hôm nay lại gây ra như thế đại trận chiến, sau này người có thể ngàn vạn cẩn thận a!"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Trần thúc thúc nói giỡn, ngày hôm nay này xem là cái gì trận chiến lớn, có điều chính là hoạt động một hồi gân cốt mà thôi, sau này có càng chơi vui, đến thời điểm mang tới Trần công tử cùng nhau chơi đùa chơi?"

Trần Anh Kiệt nhất thời liên tục xua tay, Trần Quốc Xuyên nhưng bắt đầu cười lớn :

"Đỗ Phong, người cũng thật là không sợ trời không sợ đất! Bắc Sơn sau này e sợ náo nhiệt, Anh Kiệt, không có chuyện gì người có thể muốn cùng Đỗ Phong thân cận nhiều hơn a!"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, sau đó nhìn Trần Quốc Xuyên nói rằng :

"Nếu là người một nhà, vậy thì không nói hai nhà thoại, Trần thúc thúc, Lâm gia cần gấp một nhóm minh hữu, cái gì điều kiện, mới có thể kéo tới một nhóm người?"

Trần Quốc Xuyên sững sờ, lập tức có chút cân nhắc nói rằng :

"Đỗ Phong, nói nhiều hơn nữa, cũng không bằng chân thực chỗ tốt, chúng ta ở thương nói thương, một câu nói, Lâm gia, có thể lấy ra bao lớn thành ý?"

Đỗ Phong nhẹ nhàng nở nụ cười, từ tốn nói :

"Lâm gia tất cả, ta nói một câu Lâm lão gia tử tuyệt đối sẽ không phản bác . Còn ta bản thân, các người cũng nhìn thấy, cần phải ta thời điểm, chỉ cần là năng lực ta đi tới, theo liền mở miệng."

Trần Anh Kiệt ở một bên đã không dám nói lời nào, Trần Quốc Xuyên nhưng trịnh trọng việc nhìn Đỗ Phong, sau đó chậm rãi gật gật đầu :

"Cho ta mười phút, người tìm một chỗ, ta đi tìm người."

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Ba mươi tấn

Mười phút sau khi.

Trần Bách Xuyên mang theo hơn mười người, đi vào Cửu Thành quán rượu lớn tầng cao nhất sang trọng nhất quý khách phòng ngăn.

Đỗ Phong đã sớm ở chỗ này chờ.

"Đỗ Phong, ta giới thiệu cho người một hồi."

Trần Bách Xuyên đầy mặt là cười bắt chuyện Đỗ Phong, sau đó xoay người quay về phía sau người một vừa giới thiệu lên.

Trước tiên là một cái vóc người cao to, khí thế bất phàm người trung niên, lúc tiến vào long hành hổ bộ, hai mắt tinh lóng lánh, khí thế bất phàm.

"Vị này, là Hồng Bạch Hồ Hồng tiên sinh."

Đỗ Phong trong lòng hơi sững sờ, thể nhưng trên mặt nhưng bất động thanh sắc, vội vã đưa tay cười chào hỏi :

"Hồng tiên sinh người được, xin mời ngồi bên này."

Hồng Bạch Hồ trên mặt không có cái gì vẻ mặt, nhàn nhạt nhìn Đỗ Phong một chút, sau đó đại Mã Kim đao liền chọn một bất mắt nhất vị trí ngồi xuống.

Ở đây hơn mười người, không có bất kỳ người nào có ý kiến.

Hồng Bạch Hồ, Hồng gia Tứ Long Bát Hồ một trong.

Bắc Sơn mười ba hào trong môn phái, duy hai lạng cái trung lập gia tộc, một là mới lên cấp tiến vào nguyên lão hội Lâm gia, một cái khác, chính là nguyên lão hội lâu năm gia tộc một trong Hồng gia.

Trong Lâm gia lập là nhân làm căn cơ quá nông, chọn mình hữu hoặc là đồng bọn, trả giá quá lớn, vì lẽ đó không thể không trung lập.

Mà Hồng gia nhưng là hoàn toàn ngược lại.

Hồng gia ở mười ba hào trong môn phái, thậm chí ngay cả Tứ Đại Hào Môn đều muốn nể tình, còn nói những gia tộc khác, nhưng là muốn lấy lòng Hồng gia.

Bởi vì Hồng gia là toàn bộ Bắc Sơn lòng đất kẻ thống trị.

Hồng gia không có ngọc quý, cũng không có cái gì đem ra được công ty sản nghiệp, một mực địa vị nhưng đứng hàng mười ba hào môn người thứ năm, chỉ đứng sau Tứ Đại Hào Môn.

Chủ nhà họ Hồng Hồng An Đường, năm mươi năm trước một tay sáng lập Ngọc Long Bang tới hôm nay, đã sớm là Bắc Sơn thứ nhất cũng là duy nhất đại lão.

Ngọc Long Đường phía dưới có bốn cái đường khải.

Thanh Long Đường.

Bạch Hồ Đường.

Chu Tước Đường.

Huyền Vũ Đường.

Này bốn cái đường khải Đường chủ, là Hồng An Đường bốn con trai, mà hán bốn con trai tên, chính là đường khải tên.

Người nhà họ Hồng con cháu cực kỳ thịnh vượng, hơn nữa cùng một màu đều là nam nhân, Hồng An Đường có bốn con trai tám cái tôn tử, cũng trở thành Tứ Long Bát Hồ.

Hồng Bạch Hồ là Hồng gia hai đời lão nhị, thế nhưng hán con lớn nhất hồng càn, nhưng là Hồng gia ba đời lão đại, tương lai Ngọc Long Bang người thừa kế.

Hơn nữa Hồng An Đường đã quyết định tương lai cách đại truyền thừa, hồng càn thỏa thỏa chính là nội định bang chủ, vì lẽ đó Hồng Bạch Hồ địa vị, ở toàn bộ Bắc Sơn, cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay tồn tại.

Vì lẽ đó hán ở Trần Bách Xuyên mang đến trong đám người này làm theo ý mình, đương nhiên là có tư cách này.

Đi theo Hồng Bạch Hồ phía sau, là một có chút nhả nhặn nho nhả người trung niên, mang theo viên vàng kính mắt, như cái giáo sư.

"Vị này chính là xe thể Lâm tiên sinh xe."

Trần Bách Xuyên cười giới thiệu, Đỗ Phong lại cùng xe thể lâm nắm tay, xin hán ngồi xuống.

Sau đó Trần Bách Xuyên lại một vừa giới thiệu những người khác, lúc này mới cười nói :

"Người muốn người, ta đều cho người gọi tới, còn lại liền giao cho người."

Đỗ Phong cười híp mắt gật gù, dặn dò dâng rượu mang món ăn.

Khách sạn phương diện đã sớm chuẩn bị, ngay trong lúc đó, các loại mỹ vị rượu ngon tới, một bữa cơm ăn đến, Đỗ Phong cùng những người này quan hệ tuy rằng không đến nỗi làm sao, thế nhưng lẫn nhau trong lúc đó xem như là quen thuộc một điểm.

Trần Bách Xuyên mang này hơn mười người, trừ Quý nhân ở ngoài, bao quát Trần Bách Xuyên, Trần Anh Kiệt ở bên trong, đều là mười ba hào môn hai đời ba đời.

Trần Bách Xuyên là Trần gia hai đời lão tam, Trần Anh Kiệt là Trần gia ba đời người thừa kế.

Hồng Bạch Hồ là Hồng gia hai đời lão nhị, nhưng mơ hồ vượt qua đại ca hồng Thanh Long, theo hán đến, là hán con thứ hai hồng khảm cùng chất nhi hồng cách.

Xe thế lắm là Xa gia hai đời lão đại, theo hấn đến, là hấn nhi Tử Xa người sáng suốt, xe người sáng suốt lại cùng Sở gia người thừa kế Sở Lập Hiên đi rất gần.

Còn có một người trung niên là Chung gia hai đời lão nhị Chung Vệ Quân, đi theo bên cạnh hấn, là con trai của hấn Chung Tử Kỳ, rất không khéo chính là, Chung Tử Kỳ lại cùng Sở Lập Huy rất thân cận, mà Sở Lập Huy mới vừa mới vừa rồi bị Đỗ Phong mạnh mẽ làm mất mặt, vẫn là Sở Lập Hiên điện thoại cầu xin mới tránh được một kiếp.

Còn có ba, năm cái, thì lại không phải nguyên lão hội mười ba hào môn người, mà là mặt khác một ít kém hơn một bậc gia tộc ở trong nói một không hai thực quyền phái.

Lâm Cửu Thành cho Đỗ Phong những tư liệu kia, nhường hấn đã sớm đối với Bắc Sơn thượng tầng vòng tròn mờ mịt thanh, nhìn thấy Trần Bách Xuyên tìm đến những người này, không khỏi âm thầm gật đầu.

Nhìn đáng đáp, Trần gia cùng Lý gia quan hệ, so với nhìn bề ngoài càng thêm thâm hậu, Trần Bách Xuyên này hoàn toàn chính là đang nghe theo Lý Mục Đình chỉ huy.

Những người này, tuyệt đại đa số đều là đối với Lâm gia không lớn bao nhiêu ác ý, hoặc là có người trong bóng tối cũng nhằm vào qua Lâm gia, thế nhưng, chỉ cần đồng ý cho bọn họ đầy đủ chỗ tốt, những người này hoàn toàn có thể cùng Lâm gia kết thành công thủ đồng minh.

Hồng gia liền không nói, vẫn trung lập, thế nhưng có thể cùng Hồng Bạch Hồ giữ gìn mối quan hệ, chỗ tốt đương nhiên là rõ ràng.

Trần gia, Xa gia, còn có Chung gia, nếu như này tam đại gia cùng Lâm gia kết minh, đối mặt Chu gia trả thù, căn bản là không tính cái gì.

Cho tới nói Tề gia, đến thời điểm muốn động Lâm gia thời điểm, chỉ sợ cũng là lực cản tầng tầng.

Thêm vào Hồng gia ở một bên có ý định thiên vị trợ giúp, Lâm gia còn sợ cái gì trả thù?

Đương nhiên, Lâm gia muốn trả giá, vậy tuyệt đối là một con số trên trời.

Đỗ Phong trong lòng đã sớm xem là rõ ràng món nợ này, dù cho coi như là đem Lâm gia mới khai quật cái kia ngọc quý toàn bộ lấy ra đi chia cắt, cũng là có lời.

Uống rượu ăn cơm chính là vì tăng cường quen thuộc trình độ, đại gia đều là rõ ràng trong lòng, vì lẽ đó Đỗ Phong ở kính một vòng rượu sau khi, trực tiếp mỉm cười nói :

"Các vị, Trần thúc thúc có thể đem các vị tìm đến, nói vậy là có đạo lý, ta cũng không phí lời, Lâm gia cái kia mới khai quật ngọc quý, cực phẩm nguyên liệu tàng trữ lượng cực kỳ kinh người, vền vẹn là cực phẩm đương chỉ ngọc sản xuất, mỗi một năm có chừng số này."

Đỗ Phong cười híp mắt dựng thẳng lên ba ngón tay đầu.

Tất cả mọi người ánh mắt đều là hơi ngưng lại.

Trần Bách Xuyên trầm ngâm một chút, nhìn một chút ngồi ở bên người Hồng Bạch Hồ, cười nói :

"Đỗ Phong, ý của ngươi là, 3 tấn? Ha ha, vậy thì là đại khái một ngàn ức, cũng thật là. . . Không sai a!"

Đỗ Phong cười ha ha, chậm rãi lắc đầu :

"Trần thúc thúc? Ta có thể không nói là 3 tấn, ta nói, là ba mươi tấn!"

Ba mươi tấn?

Trần Quốc Xuyên, xe thế lắm, còn có Chung Vệ Quân ba người mắt chữ đột nhiên mở tròn vo, những người khác nhưng là trợn mắt ngoác mồm.

Ngược lại là Hồng Bạch Hồ chỉ là con người đột nhiên co rụt lại, cả người có chốc lát cứng ngắc.

Trần Bách Xuyên âm thanh đều bắt đầu run rẩy :

"Ba mươi tấn? Đây chuyện này. . . Đỗ Phong, ngươi cũng không có nói đùa sao? Dù cho là Lý gia, Tề gia, Sở gia còn có Tần gia cái kia năm cái ngọc quý mỗi một năm gộp lại, cũng có điều chính là số này lượng a."

Chung Vệ Quân càng là miệng khô lưỡi khô :

"Lâm gia, đây là muốn nhất phi trùng thiên a? Đáng tiếc. . .!"

Hấn nói được nửa câu, nhất thời im miệng.

Người ở chỗ này đều rõ ràng trong lòng.

Đáng tiếc, Lâm gia nhưng một mực cũng chỉ có một cái dòng độc đinh, còn là một nữ nhân.

Như vậy Lâm gia, không phải đại thịt mỡ là cái gì?

Ai không phải mắt nhìn chăm chăm, muốn xé khối tiếp theo thịt đến?

Đỗ Phong đem tất cả mọi người phản ứng đều đặt ở trong mắt, tiếp theo lại ném ra một viên bom nặng cân :

"Lâm lão gia tử ý tứ, Lâm gia chỉ bảo lưu 10 tấn phổi ngách, cái khác hai mươi tấn lấy ra phân cho đang ngồi các gia."

Lần này, bao quát Hồng Bạch Hồ ở bên trong, đều là sợ hãi thay đổi sắc mặt.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Kết minh

Đối mặt hai mươi tấn cực phẩm dương chi ngọc nguyên liệu, người ở chỗ này bao quát Hồng Bạch Hồ đều ngồi không yên.

Hai mươi tấn a, không phải hai trăm kg, không phải hai tấn, là đầy đủ hai mươi tấn.

Hiện tại cực phẩm tử liệu dương chi ngọc, một khối chính là hơn năm vạn, vượt xa hoàng kim không biết bao nhiêu lần.

Coi như là như vậy, đều là có thị vô giá.

Dù cho cứ dựa theo giá vốn 3 vạn một khối xem là, hai mươi tấn là bao nhiêu tiền?

Sắp tới bảy ngàn ức.

Mà Lâm gia Lâm thị tập đoàn, tổng tư sản cũng có điều trăm tỉ mà thôi.

Đương nhiên, thân là mười ba hào môn các gia tộc lớn, tự thân hữu dụng bao nhiêu tài phú, chỉ có chính bọn hắn biết.

Thế nhưng, đối mặt trên trời rơi xuống đại thịt mỡ, ai có thể thấy không thèm?

Đỗ Phong đem tất cả mọi người phản ứng đều đặt ở trong mắt, hắn mặt mỉm cười nhìn đại gia cũng không nói lời nào, chờ đám người kia chính mình đi tranh đoạt.

Số lượng liền như thế lớn, ai cướp càng nhiều, ai tự nhiên gánh chịu trách nhiệm lại càng lớn.

Đương nhiên, không phải người cướp nhiều lắm, liền ăn được. Người cũng nhất định phải tiêu hóa đến đi mới được.

Đầy đủ hai giờ rưỡi, toàn bộ phòng khách quý phòng ngăn đều suýt chút nữa bị lật tung, ở đây chín cái gia tộc tài trí được rồi số lượng.

Nguyên lão hội bên trong Hồng gia, Trần gia, Xa gia cùng Chung gia, liền thủ ăn đi phần lớn.

Hồng gia độc chiếm 5 tấn, Trần gia, Xa gia, Chung gia phân biệt bắt 3 tấn.

Còn lại 6 tấn, nhưng là bị nguyên lão hội bên dưới mặt khác năm gia tộc đều phân, một nhà phân đến 1200 kg.

Này năm gia tuy rằng thực lực kém xa mười ba hào môn, thế nhưng ở Bắc Sơn, cũng là tương đương tiếng tăm, bọn họ liền thủ chống đỡ Lâm gia, trước khi thế trên, liền đủ để dọa lui rất nhiều người.

Này một phần chân thực chỗ tốt chính là đưa tiền.

Thế nhưng Đỗ Phong còn có màn kịch quan trọng ở phía sau.

"Các vị, thực lực của ta đại gia cũng là biết đến, ta ở đây đáp ứng các vị, mỗi một năm, các gia đều cho mời ta miễn phí ra tay một cơ hội duy nhất."

Hồng Bạch Hổ đám người trên mặt vẻ mặt, nhất thời trở nên cực kỳ đặc sắc.

Bọn họ ngơ ngác nhìn Đỗ Phong, đột nhiên có một loại cả người nhẹ nhàng cảm giác.

Trước tiên không nói Đỗ Phong thực lực, chỉ nói Chu gia cái kia Định Hải Thần Châm Khương bá.

Mười ba hào môn nhà ai không có mấy cái cao thủ tọa trấn? Nhà ai không có một nhóm tử sĩ?

Khương bá loại kia cao thủ, nhà ai cũng đều là có một hai.

Từ Đại Hào Môn càng không cần phải nói, trọng yếu tộc nhân bên người, đều là theo một cao thủ làm cận vệ.

Hồng gia Ngọc Long Bang cao thủ như mây, Hồng An Đường bản thân liền là đại cao thủ, Tứ Long Bát Hổ, cũng là cao thủ.

Thế nhưng, Khương bá tầng thứ này cao thủ, ở Bắc Sơn, tuyệt đối sẽ không vượt qua ba mươi.

Mà Đỗ Phong chiến bại Khương bá, quả thực không muốn quá ung dung.

Còn có cái kia Miyamoto, những người khác không biết, Hồng Bạch Hổ nhưng là biết đến.

Hồng Bạch Hổ nhìn Đỗ Phong, nóng bỏng hỏi :

"Đỗ Phong, ngươi nói nhưng là thật sự?"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười :

"Hong thúc thúc, ta xưa nay chưa bao giờ nói dối, đúng rồi, thuận tiện hỏi một câu, ngươi cảm thấy cái kia Miyamoto thực lực làm sao?"

Hồng Bạch Hổ sững sờ, cười khò một tiếng, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Đương nhiên là. . . Ngươi không biết hán sao?"

"Cũng không phải cái gì a miêu a cầu, đều có tư cách nhận thức ta."

Đỗ Phong lắc đầu một cái khẽ mỉm cười, nói rằng:

"Ta ngược lại thật ra muốn nghe một hồi hán đến tột cùng là cái gì người."

Hồng Bạch Hổ suy tư chút nữa không mất trọn trắng.

A miêu a cầu?

Miyamoto ở trong mắt ngươi, chỉ là a miêu a cầu?

Hán loại này trầm ổn người đều không khỏi cắn răng, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Đó là Nhật Bản siêu cấp cao thủ, được xưng Châu Á đệ nhất cao thủ."

"Thật sao? Hồng thúc thúc ngươi nói đùa ta chứ?"

Đỗ Phong trên mặt tất cả đều là châm chọc vẻ mặt :

"Loại kia mặt hàng, vẫn là Châu Á số một?"

"Ài!"

Hồng Bạch Hổ thở dài một tiếng, chậm rãi nói rằng :

"Cái này Miyamoto, là Nhật Bản một nhân vật huyền thoại, năm năm trước từ Nhật Bản lòng đất hắc quyền giới quét khỏi mạnh mẽ, ngăn ngáng một tháng, đánh khắp cả Châu Á hắc quyền giới, được xưng Châu Á đệ nhất cao thủ."

"Sau đó hán dùng ba tháng, quét ngang Âu Mỹ, bình quân hai ngày một hồi, liên tục đánh sáu mươi tràng, chưa từng một bại, mà bại người chết hết!"

Đỗ Phong mặt chữ không khỏi hơi nheo lại.

Nếu như Hồng Bạch Hổ nói chính là thật sự, như vậy, cái này Miyamoto thực lực rõ ràng không hợp a.

Thế giới cấp hắc quyền thi đấu Đỗ Phong là biết đến, trong đó có tư cách được xưng quyền vương, đều là hung danh hiển hách điên cuồng giết người.

Đã từng có một ô môn thể giới tam đại boxing thi đấu quán quân siêu cấp quyền vương, bị người lấy ba trăm triệu USD thuyết phục đi đánh một hồi hắc quyền, kết quả hiệp thứ nhất, liền chết thảm ở trong tay đối thủ.

Mà đối thủ của hắn, ở hắc quyền giới vẫn không tính là cao thủ hàng đầu.

Hơn nữa hắc quyền thi đấu trên căn bản không phải chết chính là trọng thương, dù cho là bên thắng, không có ba, năm tháng tu dưỡng, cũng không thể tái chiến.

Thế nhưng cái này Miyamoto, lại bình quân hai ngày một hồi, có thể thấy được thực lực của hắn khủng bố.

"Ha ha, thực sự là lời như vậy, vậy này cái Miyamoto chính là một hàng nhái!"

Thấy Đỗ Phong một mặt châm chọc, Hồng Bạch Hồ liền vội vàng nói :

"Kỳ thực cái tên này năm ngoái đã tới Bắc Sơn, còn kém điểm mất mạng."

Đỗ Phong ánh mắt nhất thời chậm rãi híp lại, hắn đưa tay nhẹ nhàng sờ sờ cằm, nhìn Hồng Bạch Hồ cười nói:

"Sao vậy nói?"

Hồng Bạch Hồ chất nhi hồng cách tiếp miệng nói rằng :

"Lúc đó cũng không ai biết hắn tại sao đến Bắc Sơn, có người nói là vì khiêu chiến cái gì cao thủ, đến thời điểm ông nội ta còn đã từng đứng ra tiếp đón qua, sợ cái tên này xằng bậy, không nghĩ tới mấy ngày sau khi, cái này Miyamoto suýt chút nữa chết ở Bắc Sơn, không có ai biết này trung gian phát sinh cái gì, lại sau đó hắn liền hoàn toàn biến mất, không nghĩ tới hắn lại nương nhờ vào Tề gia."

Đỗ Phong trong lòng nhất thời căng thẳng.

Dựa theo Hồng Bạch Hồ nói, cái này Miyamoto thực lực, đã đạt đến một cái nào đó loại cảnh giới, trừ phi là Cổ Vô Giả, mới có thể dễ dàng giết chết hắn.

Hắn đến Bắc Sơn khiêu chiến cái gì cao thủ, trọng thương sau khi thực lực hạ thấp lớn, như vậy, Bắc Sơn chẳng lẽ còn có một vị Cổ Vô Giả?

Nếu như là như vậy, vậy mình sẽ phải chú ý.

Hồng Bạch Hồ trừng chất nhi một chút, tựa hồ đang trách cứ hắn xen mồm.

"Nhận thức Miyamoto người cực nhỏ, ta cũng là ở hắn báo danh sau khi mới nhớ tới là hắn, hầu như toàn bộ Bắc Sơn, liền không có ai biết hắn là ai."

Trần Bách Xuyên ở một bên không khỏi liu lười :

"Nghe tới cái tên này, cũng thật là lợi hại a."

Lập tức hắn lại nhìn Đỗ Phong, một mặt nóng bỏng nói rằng :

"Đương nhiên, Đỗ Phong người càng lợi hại."

Đỗ Phong trong lòng nhưng là một trận cấp tốc chuyển động.

Chuyện này, lộ ra đến rất nhiều nhường hắn kiêng kỵ tin tức.

Tại sao Miyamoto trọng thương sau khi không rời đi Bắc Sơn?

Tại sao hắn nương nhờ vào Tề gia?

Chẳng lẽ, Tề gia phía sau, chính là cái kia Cổ Vô Giả ở chỗ dựa?

Không thể!

Thực sự là như vậy, Tề gia đã sớm đem tất cả gia tộc khác diệt quang, một nhà độc đại, độc bá Bắc Sơn.

Đỗ Phong trong lòng âm thầm tính toán, trên mặt nhưng vô cùng dễ dàng cười nói :

"Có lợi hại hay không, đại gia sau này liền biết rồi, ta không chỉ đáp ứng hàng năm miễn phí cho các người ra tay một lần, nếu như các người có thể ra ta giá vừa ý, ta cũng không ngại nhiều giúp các người ra tay "

"Ta vẫn là một đồ thạch cao thủ, sau này, chúng ta kết thành liên minh, các ngươi cùng những người khác cạnh tranh, ta cũng có thể vì các ngươi ra tay."

Đỗ Phong cười nhìn chung quanh mọi người, nhẹ nhàng nói rằng :

"Cái này minh, các ngươi kết là không kết đây?"

Hồng Bạch Hồ, Trần Bách Xuyên, xe thể lâm còn có Chung Vệ Quân bốn người nhanh chóng trao đổi một cái ánh mắt, gần như cùng lúc đó nói rằng :

"Kết! !"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Cắt hủi người vọng

Rất nhanh, Đỗ Phong cùng tất cả mọi người tại chỗ đạt thành chấm dứt minh.

Song phương trách nhiệm cùng nghĩa vụ, đều dùng giấy trắng mực đen viết xuống đến, theo : đề trên Thủ Ấn, coi như hoàn thành.

Tương lai, kết minh song phương dễ dàng trong lúc đó cũng sẽ không lẫn nhau quá nhiều lần đi lại, trước đây cái gì đáng vẽ, sau này vẫn như cũ là cái gì đáng vẽ.

Thế nhưng nếu như Lâm gia cầu cứu thời điểm, tất cả mọi người nhất định phải liên thủ trợ giúp.

Đồng thời, trừ cái kia ngọc quang phối ngạch ở ngoài, những gia tộc này còn nắm giữ ở giá cả ngang ngửa tình huống, ưu tiên mua Lâm gia ngọc quang nguyên liệu đặc quyền.

Kết minh điều ước bên trong đối với song phương trách nhiệm cùng nghĩa vụ sự tình không lớn nhỏ đều viết đến rõ ràng rành rành, nói chung đại gia đều không phải ngu ngốc, đặc biệt là ở chuyện như vậy Quan gia tộc phát triển đại sự trên, không qua loa được.

Cứ như vậy, Đỗ Phong xem như là chính thức ở Bắc Sơn lên sàn.

Ngày hôm nay phát sinh ở Cửu Thành quán rượu lớn sự tình, đã sớm truyền khắp toàn bộ Bắc Sơn thượng tầng vòng tròn.

Lấy Tề gia cầm đầu mấy gia tộc lớn, mở ra một thiên đại tiền đặt cược, muốn phá tan Lâm gia, lại không nghĩ rằng cuối cùng thất bại tan tác mà quay trở về.

Những kia đối với Lâm gia mắt nhìn chăm chăm người trong chớp mắt tựa hồ hiểu rõ ra.

Nguyên bản nhìn mềm yếu dễ bắt nạt, căn cơ nông cạn Lâm gia, lại còn có như thế một tay a.

Thế nhưng, Lâm gia trên tay nắm giữ một cái mới khai quật ngọc quang tin tức này, càng là lan truyền nhanh chóng, ở Bắc Sơn gây nên sóng lớn mãnh mẽ.

Thử nghĩ một hồi, có thể lượng lớn sản xuất cực phẩm đỉnh cấp nguyên liệu ngọc quang, trữ lượng còn cực kỳ phong phú, điều này đại biểu cái gì?

Điều này đại biểu ai nắm giữ cái này ngọc quang, ai liền có thể ở cực trong thời gian ngắn bên trong, đem gia tộc tăng lên tới cùng tứ đại gia tộc đứng ngang hàng vị trí.

Chỉ ít, Bắc Sơn nguyên lão hội xếp hạng, sẽ phát sinh biến đổi lớn.

Mà nguyên lão hội mười ba cái ghế số ghế, mỗi một vị trí biến động, phía sau đều sẽ dính dáng đến vô số ám chiến cùng máu tanh.

Chẳng trách, Tề gia biết cái này ma tích cực đối với Lâm gia động thủ.

Mà Đỗ Phong danh tự này, lại một lần nữa chấn động tất cả mọi người.

Không rõ nội tình người xem chính là hấn làm mất mặt Bắc Sơn đại thiếu hung hăng, biết nội tình người, nhưng đang bí ẩn kiêng kỵ người này thực lực, lại cường đại đến cái trình độ này?

Hơn nữa hấn còn như thế tuổi trẻ.

Chu gia cái kia Khương bá, đó là Chu gia trên tay to lớn nhất lá bài tẩy, không nghĩ tới dễ dàng thua ở Đỗ Phong trên tay.

Ít đi Khương bá, Chu gia trong bóng tối những kia kẻ thù, chỉ sợ sẽ ủa lên.

Còn có cái kia không hiểu ra sao xuất hiện, không hiểu ra sao chết đi người Nhật Bản, càng là gây nên rất nhiều đại nhân vật chú ý.

Miyamoto thân phận người biết cực nhỏ, thế nhưng nguyên lão hội các gia tộc lớn nhân vật trọng yếu, nghe được danh tự này, nhất định sẽ ngay lập tức nghĩ đến thân phận của hấn.

Miyamoto lại là Tề gia người, trong này, lại để lộ ra đến cái gì?

Mà Đỗ Phong có thể một chiêu giết chết Miyamoto, này lại đại biểu cái gì?

Vô số người đều trong bóng tối dồn dập suy đoán.

Lâm gia có Đỗ Phong bảo vệ, lại có như thế một cái cực phẩm ngọc quý, chỉ sợ thật có thể dùng không được mấy năm, liền có thể chân chính quật khởi, đến thời điểm, nói không chắc còn thật có thể nhảy một cái trở thành nguyên lão hội thứ tự cực kỳ cao gia tộc.

Thế nhưng, Lâm gia có thể quật khởi sao?

Lâm gia trên đầu những kia hào môn, có thể dễ dàng nhường Lâm gia quật khởi sao?

Hiển nhiên không thể.

Toàn bộ Bắc Sơn đều cuộn cuộn sóng ngầm, hết thảy có tư cách tham dự đến chuyện này gia tộc, đều dồn dập nghe tin lập tức hành động, nghĩ đến thu thập có quan hệ Lâm gia tất cả tư liệu.

Nếu như có thể ở này một hồi thịnh yển bên trong xía vào một chân, cái kia có thể được chỗ tốt. . . ?

Bất kể như thế nào, Lâm gia đón lấy sẽ gặp dẫn, nhất định là mưa to gió lớn như thế khủng bố đã kích.

Ai bảo người Lâm gia nắm giữ như thế một cái cực phẩm ngọc quý đây?

Ngọc thạch sản nghiệp là Bắc Sơn trụ cột, là các gia tộc lớn căn cơ, ai không đồ mắt?

Lâm gia ngọc thạch phẩm giám hội còn đang trong quá trình tiến hành, các loại tin tức ngầm liền bắt đầu truyền lưu lên.

Mà vào lúc này, Đỗ Phong chính đang cho Hồng Bạch Hồ đám người biểu diễn hấn vô cùng kỳ diệu đồ thạch công phu.

"Không dối gạt các vị, ta từ nhỏ thiên phú dị bẩm, tự nghĩ ra một bộ đồ thạch thuật, ngày hôm nay liền để đại gia mở mở mắt."

Hồng Bạch Hồ vỗ bàn một cái, mở tròng hai mắt :

"Đỗ Phong, người cẩn thận nói mạnh miệng thêm đầu lưỡi, người có thể không nên xem thường Bắc Sơn, Quý nhân tuy rằng được gọi là đại sư, thế nhưng, các gia tộc lớn phía sau, người thật sự cho rằng không có đồ thạch cao thủ?"

Quý nhân vào lúc này đang ngồi ở cuối cùng vị trí, nghe được Hồng Bạch Hồ câu nói này, nét mặt già nua nhất thời một đỏ, ngượng ngùng nở nụ cười :

"Hồng Đường chủ nói không sai, đồ. . . Đại sư, kỳ thực ta chỉ có điều là có tiếng không có miếng mà thôi!"

Quý nhân nhìn Đỗ Phong thời điểm, nơi nào còn có lúc trước tiên phong đạo cốt, mà là một mặt lấy lòng vẻ mặt :

"Thế nhưng ta tin tưởng đồ đại sư đồ thạch thuật, khẳng định không đơn giản."

Đỗ Phong không khỏi tròn tròn mắt :

"Chó má đại sư, Quý nhân ông lão, sau này người chính là ta người, siêng năng làm việc, nói không chắc, ta sẽ đem ta tự nghĩ ra đồ thạch thuật truyền thụ cho người."

Quý nhân trong lòng vui mừng khôn xiết, trực tiếp nhảy lên đến nịnh nọt nhìn Đỗ Phong, chỉ thiếu chút nữa quỳ trên mặt đất gọi sư phụ.

Những người khác muốn cười, thế nhưng bọn họ làm sao biết Quý nhân trong lòng ý nghĩ.

Trước hai người đánh cược cái kia một ván, đã triệt để đánh tan Quý nhân tự tin.

Cái kia mười khối tảng đá, kỳ thực trước đó hẳn cùng Tần Khai từng làm tệ.

Hoàn toàn kiện hàng dày đặc bí xác, coi như mượn công cụ đều đo lường không ra, chớ đừng nói chỉ là dựa vào nhãn lực cùng kinh nghiệm phán đoán.

Thế nhưng, Đỗ Phong nhưng có thể ở ngăn ngắn trong vòng ba phút, phán đoán đến mức hoàn toàn chính xác, chuyện này quả thật chính là vô cùng kỳ diệu.

Ở Quý nhân trong lòng, Đỗ Phong đã là Thần Tiên như thế tồn tại.

Nếu như có thể học được Đỗ Phong tự nghĩ ra đồ thạch thuật, đừng nói bán mạng mười năm, bán mạng cả đời cũng đáng giá.

Cho tới nói Tần gia, Tần gia có Đỗ Phong ra mặt, chính mình lo lắng cái gì?

Đỗ Phong cũng không phí lời, lúc này nhường Hồng Bạch Hồ đám người ra đề mục, đại gia đều là làm ngọc thạch sản nghiệp, ai trên xe vẫn không có mấy kẻ có tài?

Rất nhanh, mấy chục kẻ có tài bị đưa vào, Đỗ Phong giờ lại trò cũ, hai ba phần chung, mỗi một khối đều tinh chuẩn cực kỳ.

Này một tay vô cùng kỳ diệu thủ đoạn, làm cho tất cả mọi người đều trợn mắt ngoác mồm.

Những này vật liệu đều là bọn họ đưa tới, rất nhiều vật liệu chính bọn họ hẳn đều đoán đo khó định, thế nhưng đến Đỗ Phong trên tay, chính là nhìn một chút, sờ một cái, vừa ngửi, vậy thì ra rồi kết quả.

Hơn nữa kết quả trả xong toàn chính xác.

Hồng Bạch Hồ cũng không nhịn được thở dài nói :

"Mẹ kiếp, này đến tột cùng là cái gì thủ đoạn?"

Đỗ Phong cười ha ha, thuận miệng giải thích nói rằng :

"Đây chính là ta một mình sáng tác đồ thạch thuật, bốn điểm yếu quyết, thiết, vắn, vắn, vọng!"

Quý nhân nghe được là tựa như ảo mộng.

Đây là cái gì thủ đoạn?

Sao vậy nghe tới hãy cùng đạo văn Trung Y vọng, vắn, vắn, thiết như thế?

Không thể!

Đỗ thiếu là cái gì người? Sao vậy sẽ đạo văn Trung Y?

Quả nhiên lợi hại a, chỉ là bốn chữ này, liền vô cùng kỳ diệu, khiến người ta tinh thần phấn chấn.

Phòng khách quý bên trong tất cả mọi người chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, từng cái từng cái con ngươi tròn vo.

"Lợi hại! Thực sự là lợi hại a!"

Một người trung niên chậm rãi mở miệng, âm thanh có chút run thanh.

Hồng Bạch Hồ càng là mạnh mẽ vỗ đùi, nhìn Đỗ Phong thời điểm, lại như là nhìn một tuyệt thế mỹ nữ :

"Đỗ Phong a, người này đồ thạch thuật so với nhìn xuyên cơ đều hữu hiệu a, không biết người buổi tối có rảnh rồi hay không, ta giới thiệu mấy người cho người biết, thuận tiện, người giúp ta chương đánh giá, gần nhất ta đạt được như thế bảo bối, ai cũng không nói ra được một nguyên có."

Đỗ Phong cười ha ha :

"Đương nhiên có rảnh rồi, ta cũng vừa hay muốn cùng Hồng thúc thúc thỉnh giáo thỉnh giáo đây."

Chương 52: Đẹp mắt không

Mãi cho đến bốn giờ chiều, Trần Bách Xuyên đám người mới rời khỏi.

Đỗ Phong đi tới lễ đường thời điểm, bên này cũng vừa kết thúc không lâu, Đồng gia chính chỉ huy người của quán rượu kết cuộc.

"Tần lão sư, Lâm tổng đây?"

Nhìn thấy Tần Từ Cẩm một người ở, Đỗ Phong đi lên, cười hi hi hỏi :

"Sao vậy một người? Cô quạnh sao?"

Tần Từ Cẩm trên mặt hơi đỏ lên, có chút hờn dỗi trừng Đỗ Phong một chút, lúc này mới ánh mắt mang theo nhân nhậ u oán, thấp giọng nói rằng :

"Đỗ đại ca , ta nghĩ . . . Thương lượng với người một chuyện!"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, nháy mắt quay về Tần Từ Cẩm làm một kéo kéo liên động tác :

"Yên tâm, sao vậy mặc vào, ta bảo đảm sao vậy cho người cởi ra."

Tần lão sư trên mặt nhất thời đỏ như máu, nhớ tới buổi sáng nhường Đỗ Phong cho mình kéo kéo liên thời điểm chính mình đổi lại br A đại lộ ra ánh sáng, trên mặt nàng chính là từng trận hỏa thiêu nóng bỏng.

Tần lão sư loại này học bá hình mỹ nữ, kỳ thực không đến nỗi như thế bốn, cẩn thận nghĩ một hồi liền rõ ràng là sao vậy sự việc.

Nhất định là chính mình bận thân ở sau lưng giờ trò.

Nhìn Đỗ Phong, Tần Từ Cẩm quý thần xui khiến thấp giọng nói rằng :

"Người . . . Người là không phải thường thường làm cho người ta cởi quần áo a?"

Đỗ Phong cạc cạc nở nụ cười, quay về Tần lão sư trừng mắt nhìn :

"Ta chỉ cho yêu thích người thoát!"

Tần Từ Cẩm nhất thời đại tu, lập tức xoay người liền muốn chạy trốn, có điều mới vừa đi hai bước, lại giả vờ trấn định thu dọn một hồi tóc, sau đó nhanh chóng liếc nhìn Đỗ Phong một chút :

"Đỗ đại ca, ta muốn nói không phải chuyện này. Ta. . . !"

Đỗ Phong biết nàng muốn nói cái gì, trực tiếp vung tay lên :

"Yên tâm, ta chính là cùng Tần Khải tên kia chỉ đùa một chút, xem ở trên của người mặt mũi, đừng nói một Quỷ nhân, người nhường ta làm cái gì, ta đều là đồng ý!"

Tần Từ Cẩm mặt đỏ tía tai, trái tim không hăng hái âm âm nhảy lên, cúi đầu không dám nhìn Đỗ Phong.

Nhìn thấy Tần lão sư dửng dáp này, Đỗ Phong trong lòng một trận ngứa, chỉ cảm thấy thời khắc này là ngày hôm nay tốt đẹp nhất thời điểm.

Đang muốn mở miệng đùa giỡn một chút Tần lão sư, trên bả vai lại bị vỗ một cái thật mạnh.

Hắn giật mình, quay đầu nhìn lại, không phải Lâm tổng là ai?

Vội vã ho khan một tiếng, hắn chứa chuyện gì đều không có phát sinh, cười híp mắt nhìn Lâm Á Nam :

"Lâm tổng, khách nhân đều đưa đi?"

Lâm Á Nam quyền rũ nở nụ cười, xem Đỗ Phong mắt chữ đều muốn trực.

Nàng cùng Tần lão sư hai người một như lửa, một như nước, một nóng bỏng lạnh diễm, một biết tính ôn nhu, Đỗ Phong này Chung Lão điều, cũng có chút không chịu nổi.

"Đỗ Phong, chuyện ngày hôm nay, ngươi làm sao xem?"

"Cái này ma. . . Ha ha, Lâm tổng, chúng ta vẫn là trước tiên xem là tính số, ngươi là không phải nên đem ta thắng tiền trước tiên cho ta?"

Lâm Á Nam con mắt hơi chuyển động, sau đó cười híp mắt nhìn Đỗ Phong, chậm rãi đi về phía trước một bước, giờ lên trắng nõn như ngọc tay nhỏ, duỗi ra một đầu ngón tay ôm lấy Đỗ Phong cằm, dùng một loại ngọt ngào đến có chút phát yêu lãn điệu nói rằng :

"Ngươi đang nói cái gì?"

Đỗ Phong tâm nói không ổn, cô nàng này nhi ở đâu là ở câu dẫn mình, rõ ràng chính là nuốt lấy tiền của mình a.

Nghĩ tới đây, Đỗ Phong cẩn thận từng li từng tí một cười theo nói rằng :

"Lâm tổng, ngươi xem tốt như vậy, số tiền kia, ta nắm một phần, ngươi nắm một phần, Tàn lão sư tài trợ chúng ta, cũng có thể phân một phần, ngươi cảm thấy đây?"

Tàn Từ Cẩm vội vã xua tay :

"Ta không muốn, Đỗ đại ca, kỳ thực ta tấm thẻ kia bên trong cũng không bao nhiêu tiền, ta chỉ là. . . !"

Lâm Á Nam một mặt bồn chồn nhìn Đỗ Phong, thần nhiên nói :

"Nàng chỉ là ngay ở trước mặt tất cả mọi người cho thấy nàng thái độ, hiểu chưa?"

Đỗ Phong lập tức gật gật đầu :

"Ta rõ ràng, ta. . . !"

"Ngươi im miệng."

Lâm Á Nam lại ở Đỗ Phong trên khuôn mặt nhẹ nhàng ngắt giống như vậy, cười khúc khích :

"Ngươi rõ ràng cái rắm, chúng ta Tàn lão sư, đây là yêu ngươi đây!"

Nghe được Lâm Á Nam câu nói này, Tàn Từ Cẩm đã sớm thẹn đến muốn chui xuống đất, suýt chút nữa không có phát diện :

"Ngươi. . . Các ngươi. . . Ta không cùng hai người các ngươi gia hỏa xả!"

Thoại đều chưa nói xong, Tàn lão sư nhanh chóng chạy ra ngoài, chỉ chừa cho Đỗ Phong một mơ màng cực kỳ bóng lưng.

Tàn lão sư vóc người, hoàn toàn có thể xưng là vóc dáng ma quỷ.

Nàng thân cao một mét bảy hai, so với Lâm Á Nam thấp năm cm, thế nhưng ở nữ nhân bên trong, cũng là người mẫu tiêu chuẩn thân cao.

Đặc biệt là ngày hôm nay cái này đo ni đóng giày dạ phục, càng là hoàn mỹ biểu diễn nàng vóc người.

Thiên nga như thế tao nhã cái cổ, no đủ cao vót cặp ngực, thêm vào tính tế cực kỳ vòng eo, thon dài đùi đẹp, tròn trịa mông mẩy, giản làm cho người ta nhìn ra muốn ngừng mà không được.

Đỗ Phong lưu luyến thu hồi ánh mắt, không nghĩ tới cúi đầu xuống, trước mắt lại là trắng toát một mảnh.

Lâm tổng dạ phục mở miệng có chút thấp, có mà mở đến mức rất lớn, v hình chữ không thất lưng, hai người đứng đến như thế gần, Đỗ Phong thậm chí có thể một chút xem xong.

Lâm tổng bộ ngực không chỉ rất lớn, hơn nữa rất cao, căn cứ Đỗ Phong duyệt vô số người kinh nghiệm phán đoán, nàng ngực hình cang là có thể nói hoàn mỹ, là loại kia có thể gặp không thể cầu cây đào mật hình.

Bởi vì phải xuyên dạ phục, bên trong liền không thể xuyên dày thất lưng bra, chỉ là dán ngực thiếp, một lớp mỏng manh quần áo căng nứt cảm giác, thêm vào cái kia một cái trắng toát khe, nhường Đỗ Phong ngậm nước không chảy ra.

"Sao vậy? Đẹp mắt không?"

Lâm tổng cố ý dùng một loại ám muội ngữ khí, quyến rũ nở nụ cười :

"Xem đi, xem thêm vài lần, ngày hôm nay ngươi cái kia phần tiền đặt cược, coi như là. . . !"

Đỗ Phong đột nhiên tỉnh ngộ.

Giờ ạ, suýt chút nữa bị lừa!

Hắn tức giận trừng nàng một chút :

"Lâm tổng, người đang nói cái gì? Ta nghe không hiểu ạ? Xem cái gì?"

Lâm tổng cười khúc khích, hướng về Đỗ Phong trên người tới gần, mũi nhăn như tơ :

"Đến mà, ngược lại cũng không biết sau này tiện nghi cái nào xú nam nhân, không bằng đem ra đổi ít tiền."

Đỗ Phong cho dù tốt tâm tình, cũng bị phá hỏng đến sạch sành sanh.

Hắn rốt cục biết được Lâm tổng đừng mặt.

Hít một hơi thật sâu, Đỗ Phong cố ý dùng một loại ánh mắt thâm tình nhìn nàng, nói thật :

"Lâm tổng, người không nên như vậy, ta tâm, đã cho người khác."

Lâm Á Nam đột nhiên bốc lên nắm đấm mạnh mẽ đánh một quyền ở Đỗ Phong trên bụng, sắc mặt trong nháy mắt lạnh lùng :

"Đỗ Phong, ngày hôm nay người cho lão nương chọc phiền phức ngập trời, người nói đi, chuyện này làm sao đây?"

Lâm tổng cú đấm này đối với Đỗ Phong tới nói trên căn bản chính là gãi ngứa, thế nhưng hắn cố ý trang làm ra một bộ đau nhức cực kỳ đáng đáp, nhẹ nhàng trợn mắt nói rằng :

"Người trước tiên đem tiền cho ta, ta tự nhiên vì người giải quyết khó khăn."

Lâm Á Nam hai cái tay nhanh như tia chớp nắm lấy Đỗ Phong bên hông nhuyển thịt, móng tay chậm rãi khu tiến vào :

"Người nói cái gì?"

Lần này, Đỗ Phong không cần xếp vào.

"Ôê Hí! Đau, thật sự đau, nữ nhân chết bầm, ta trên eo còn có ba cái ba, người. . . Nhẹ chút!"

Lâm tổng lúc này mới lỏng ra tay, nhưng không có thả ra :

"Các người ở phía trên đàm luận đến làm sao? Bọn họ đồng ý sao?"

Đỗ Phong dương dương tự đắc nở nụ cười :

"Yên tâm, những người này sao vậy khả năng không đáp ứng, chỉ có điều, tiền của chúng ta, có thể không phải như vậy tốt lắm!"

Lâm Á Nam nhú mày lên :

"Người làm sao chắc chắn bọn họ cầm tiền sẽ không xoay người đem chúng ta bán?"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, trong mắt lộ ra một tia sắc bén :

"Vậy bọn họ chính là mình đang tìm cái chết, có điều Lâm tổng, ta phải nói một chút người, Lâm thị tập đoàn ở người dẫn dắt đi, có thể không cái gì tiền bộ ạ? Chỉ ít, Trần Văn Bản người liền không phát hiện mà, muốn không phải ta. . . Hừ hừ!"

Lâm đại tiểu thư tức giận đến nguyền một cái :

"Thả. . .!"

Đỗ Phong nhếch miệng nở nụ cười, đột nhiên một cái tát vỗ vào nàng tròn vo mông mẩy trên, xoay người liền chạy :

"Cho người đánh trở lại, đừng thả!"

Lâm Á Nam đột nhiên nổi giận, sắc nhọn âm thanh vang vọng toàn bộ lễ đường :

"Đỗ Phong người tên khốn kiếp này, người lại dám. . . Dám đánh lão nương cái mông, người. . . Đừng chạy!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Chuối tiêu vẫn là dưa chuột

Lâm tổng chuyên dụng Tổng Thống trong sáo phòng.

Đỗ Phong co quắp ngồi ở trên ghế salông, cả người không có bán cái đầu lâu, hai chân khoát lên trên khay trà, một đôi mắt chữ nhưng không ngừng chuyển động.

Tần Tử Cẩm đã thay đổi dạ phục, tao nhã ngồi đối diện hần uống trà, Lâm Á Nam sắc mặt nhưng có chút khó chịu :

"Ta mặc kệ, liền như thế chắc chắn rồi, Tử Cẩm năm năm mười ức, cho ngươi một trăm ức, còn lại, toàn bộ quy ta."

Đỗ Phong căn bản không nói lời nào, thế nhưng ai cũng có thể nhìn ra hần khó chịu.

Ngày hôm nay này một hồi đánh cược, kỳ thực Đỗ Phong cũng không nghĩ tới, lại mức sẽ không lờ như thế.

Nói thật sự, lúc đó trái tim của hần đều sắp nổ tung.

Này cũng càng thêm đầy đủ nói rõ đối phương là có chuẩn bị mà đến, tuyệt đối không chỉ Tề Hải Hồng mấy tên này.

Tề Hải Hồng lấy ra 30 tỉ, Sở Lập Huy cầm 270 ức, Diệp Chi Ngang, Mạc Hạc Phi, từng người năm mười ức.

Đùa gì thế?

Đây là tiền vẫn là giấy?

Lâm thị tập đoàn tài sản, tối đa có điều trăm tỉ quy mô, ở Bắc Sơn cái kia đều là hàng đầu tồn tại.

Nguyên lão hội mười ba hào môn, dứt bỏ tứ đại gia tộc ở ngoài, cái khác chín cái, đại khái cũng chính là Lâm gia cái này quy mô đáng vẽ, trên dưới cũng có điều chênh lệch quá to lớn.

"Lâm tổng, ngươi cũng không nên trước tiên nhìn chằm chằm số tiền này, cầm sẽ nóng tay, ngươi không suy nghĩ một chút, dù cho coi như là Lý Mục Đình hiện tại nắm giữ nửa cái Lý gia, hần muốn thuận miệng liền lấy ra mấy trăm ức đến, không mở một cái nhà tộc hội nghị, hần cầm được đi ra? Ngày hôm nay xem ra là chúng ta thắng, thế nhưng, trên thực tế, Lâm gia đã đến nguy hiểm nhất thời điểm."

Lâm Á Nam sắc mặt, nhất thời trở nên hơi lo lắng lên :

"Ngươi ý gì? Trả thù? Lão nương sợ bọn họ trả thù?"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Lâm gia vốn là một khối đại thịt mỡ, lại nhiều một cái ngọc quý, chỉ sợ chúng ta lấy ra một phần lợi ích đi lôi kéo một nhóm minh hữu, thế nhưng, loại này kết minh quan hệ, chỉ có thể tạm thời hóa giải một chút chúng ta áp lực mà thôi, tất cả hay là muốn dựa vào thực lực của chính mình. Tin tưởng ta, bắt đầu từ ngày mai, Lâm gia sẽ đối mặt với vô cùng vô tận đá kích cùng tính toán, sợ ý một chút, chính là vạn kiếp bất phục."

Lâm Á Nam là cỡ nào thông minh tuyệt đỉnh nữ nhân? Đỗ Phong đơn giản hai câu, tại chỗ liền đánh thức nàng, nàng tuyệt khuôn mặt đẹp trên nhũ chắt lỏng mảy :

"Ta cũng nghĩ tới vấn đề này, thế nhưng ta không nghĩ tới như thế nghiêm trọng."

Đỗ Phong cười hi hi, thần nhiên nói :

"Thế nhưng có ta, ngươi còn sợ cái gì đây? Những khác không dám nói, trên thương trường sự tình ta không phải cảm thấy rất hứng thú, thế nhưng, có người muốn trả thù, cũng đến cần nhắc một hồi, bọn họ có thể hay không chịu đựng được ta đá kích."

Lâm Á Nam ánh mắt nhất thời chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong :

"Ngươi người này ý gì? Đỗ Phong, ngươi thật sự có cái này năm, ngày hôm nay tiền đặt cược, ta toàn bộ cho ngươi thì lại làm sao?"

Đỗ Phong trong lòng đại hỉ, lập tức từ trên ghế sa lông nhảy lên, vỗ ngực ầm ầm :

"Yên tâm, Lâm tổng, chỉ cần người không ăn ta tiền, ta bảo đảm từ hôm nay về sau, bảo đảm người Lâm gia an toàn."

Nếu như ánh mắt có thể giết người, Đỗ Phong trên người đã đâm đến đâm máu.

Lâm Á Nam gắt gao nhìn chăm chú hắn, chằm chọc cực kỳ nói rằng :

"Không có người, ta Lâm gia hiện tại so với thời điểm nào đều an toàn, người đến rồi mới mấy ngày? Liên gặp phải như thế nhiều chuyện, quả thực chính là cái tai tinh."

Đỗ Phong cười hì hì :

"Lâm tổng, lời không thể nói như vậy, ta chỉ là. . .!"

"Đình chỉ!"

Lâm Á Nam cười lạnh nói :

"Tiền ta nên cho người đều cho người, thế nhưng, vì để tránh cho người tay chân lớn, số tiền kia, ta tạm thời thế người bảo quản lên."

Nghe được câu này, Đỗ Phong suýt chút nữa không nhảy lên đến :

"Nữ nhân, chính ta sẽ bảo quản, người vẫn là cho ta đi."

Lâm Á Nam lườm hắn một cái :

"Ta giúp người làm đầu tư, kiếm lời cho người chia hoa hồng."

Đỗ Phong phần nộ bữu môi một cái, thấp giọng thảm nói :

"Đây chính là ta đồ cưới, người chẳng lẽ là yêu ta?"

Xì!

Tần Tử Cẩm lại cũng nhin không được cười lên, Lâm Á Nam nhưng là giận dữ :

"Người nói cái gì?"

Đỗ Phong hì hì nở nụ cười :

"Ta nói người ngày hôm nay tốt gọi cảm."

Lâm Á Nam bữu môi một cái, lạnh rên một tiếng :

"Ngày mai đến công ty đưa tin, ta nhường người tiếp nhận vị trí của ta."

Đỗ Phong nhất thời há hốc mồm :

"Đại tỷ, người ý gì?"

Lâm Á Nam đột nhiên quẩn rũ nở nụ cười :

"Người không phải nói, Lâm thị tập đoàn ở trên tay ta đi xuống dốc sao? Đỗ tổng, ta Lâm gia sau này liền dựa vào người! Tiểu nữ tử đồ cưới, cũng dựa vào người! Người cũng đừng để cho ta sau này không ai thêm lấy a!"

Đỗ Phong nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Vậy coi như cả đời lão xử nữ!"

Lâm đại tiểu thư dừng mảnh, lại một lần nữa thể hiện đến vô cùng nhuần nhuyễn :

"Xử nữ? Lão nương tám năm trước liền không phải!"

Đỗ Phong nhất thời há hốc mồm, Tần Tử Cẩm nhưng sắc mặt đỏ như máu, thả xuống thu tay lại chén trà, đứng lên đến liền đi :

"Các người tán gẫu, ta đi trước!"

Đỗ Phong trở mặt ngoác mồm nhìn Lâm đại tiểu thư, nói lấp bắp :

"Người. . . Các người? Chẳng lẽ các người đúng là. . . ?"

"Ha ha, là cái gì? Đồng tính luyện ái? Ta phi! Lão nương chính mình phá noi!"

Đỗ Phong chỉ cảm thấy một hơi suýt chút nữa không ghen chết chính mình :

"Dùng cái gì? Chuối tiêu vẫn là dưa chuột?"

Lâm Á Nam cười đến được kêu là một làm càn a, trước ngực cái kia ngạo nghễ cặp ngực trên dưới tung bay, suýt chút nữa tránh còi quần áo ràng buộc :

"Bút chì!"

Đỗ Phong choáng váng, sững sờ.

Hắn mất cảm giác ngồi ở chỗ đó, trong não nổi lên Lâm tổng nói cái kia hình ảnh, chỉ cảm thấy trong lòng quả thực có một vạn con fuck your mother gào thét mà qua.

Dùng mảnh nhân sinh, thật sự không cần giải thích.

Tần Từ Cẩm đã chạy như bay đến phòng ngủ, căn bản không dám tham dự câu nói như thế này đề.

Đỗ Phong đột nhiên thất lạc cực kỳ thờ dài một tiếng :

"Ai, lại là bút chì? Lâm tổng, người nhìn thêm, tiện nghi ta xem là, sao vậy tìm bút chì!"

Lâm Á Nam rốt cục bật cười :

"Người đây đều tin? Thực sự là đầu heo!"

Nàng chậm rãi đem thân thể tựa ở trên ghế salông, mỹ hảo tư thái triển lộ không bỏ sót, bộ ngực đầy đặn càng là vô cùng sống động, nhìn Đỗ Phong cười híp mắt nói rằng :

"Người cùng Lý Mục Đình, đến cùng là sao vậy sự việc?"

Vẫn còn nhớ Lâm đại tiểu thư chính mình phá thân hình ảnh Đỗ Phong nhất thời liền nhú nhú mày.

"Cái gì sao vậy sự việc?"

Lâm Á Nam trên mặt đột nhiên lạnh lẽo, nhìn chằm chằm Đỗ Phong hầu như là muốn nghiền răng nghiền lợi từ trong hàm răng đung tới vài chữ :

"Người nghĩ ta là kẻ ngu si sao?"

Đỗ Phong rất không đáng kể nói rằng :

"Tên kia, ta nhìn hắn rất hợp mắt, vì lẽ đó ngày đó Tần lão sư mang ta đi sau khi, chúng ta liền thương lượng diễn một tuồng kịch cho một ít người nhìn, chỉ là không nghĩ tới, cái tên này lại ngày hôm nay không nhận được muốn tới theo ta biểu lộ."

"Các người, đến cùng. . . Là cái gì quan hệ?"

Đỗ Phong thờ dài một hơi :

"Ta theo Lý Mục Đình là quan hệ hợp tác!"

Lâm đại tiểu thư nghe được Đỗ Phong câu nói này, cũng không nhận được nuốt nước miếng một cái :

"Tên kia chính là cái Khổng Tước, rất kiêu ngạo, sao vậy để ý người?"

"Kiêu ngạo?"

Đỗ Phong ngạo nghễ nói rằng :

"Lại kiêu ngạo người, ở trước mặt ta, cũng phải bị khí thế của ta thuyết phục, Lâm tổng, lẽ nào người nhìn không ra sao? Ta như thế Ngọc Thụ Lâm Phong, phong độ phiên phiên mỹ nam tử. . . !"

"Ta phi!"

Lâm tổng suất chút nữa không cời dép đập tới :

"Người có thể cẩn thận một chút, cái tên này đắ tội rồi bên trong kính người, đừng đến thời điểm kéo người chịu tội thay!"

Đỗ Phong đột nhiên ngẩn ngơ, trong lòng mơ hồ có mấy phần không ổn, cái này Lý Mục Đình, quả nhiên không đơn giản a.

Hắn ngày hôm nay nói lời nói này, nguyên lai thâm ý sâu sắc.

"Người nói . . . Hắn đắ tội qua bên trong kính người?"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Ta muốn báo thù

"Khốn kiếp, Đỗ Phong, người cái này chết tiết khốn kiếp! !"

"Các người cút ra ngoài cho lão tử, cút! !"

"Cút! !"

Tề gia nhà cũ trong một cái viện, nương theo một trận tiếng rống giận dữ, không biết bao nhiêu đồ vật bị đánh nát một chỗ.

Mấy cái người hầu lại như là như chim sợ cành cong sợ đến mặt như màu đất, từ trong sân lùi ra, liền cửa bảo tiêu đều không dám dừng lại.

Sân trong chính sảnh, khắp nơi bừa bộn.

Tề Hải Hồng thờ hồng học đỡ trên tường, khuôn mặt dữ tợn, hai mắt phun lửa.

Ngày hôm nay này một hồi đánh cuộc, đại bại thua thiệt.

Đây chính là mưu tính hơn nửa năm một cái bẫy a.

Không nghĩ tới, liền như thế bị cái kia chết tiết Đỗ Phong quấy rối kết thúc.

Vậy liền coi là, hắn ngày hôm nay chịu đến nhục nhã, càng là truyền khắp toàn bộ Bắc Sơn.

Bị người trước mặt mọi người lột sạch, cái móng trên còn khắc lên tiện nhân hai chữ, sau này, hắn ở Bắc Sơn làm sao đặt chân?

Nghĩ tới đây sự kiện, hắn trong lòng như phê hồn như thế bắt đầu thấy đau.

Nếu như không phải cuối cùng một điểm lý trí vẫn còn, hắn e sợ đều muốn nổi điên.

Một cái vóc người có chút gầy yếu người đàn ông trung niên, lặng lẽ từ cửa sau đi vào, sau đó cẩn thận từng li từng tí một nói rằng :

"Đại thiếu, ngài cũng không cần quá tức giận!"

"Không cần quá tức giận?"

Tề Hải Hồng bỗng nhiên xoay người, hai mắt đỏ như máu nhìn chăm chăm cái kia cái người đàn ông trung niên, hận không thể coi người đàn ông này là làm là Đỗ Phong, thực thịt tẩm bị uống huyết!

Tề gia mặt mũi, ngày hôm nay xem như là ném đến mớ mớ nhà.

Tề Hải Hồng vào lúc này cũng không dám đi gặp gia gia của hắn, thậm chí ngay cả trong nhà bắt luận người nào cũng không dám thấy.

Mà Tề gia người, bao quát gia chủ ở bên trong, thậm chí cũng không có tìm hắn, lại như là căn bản không có hắn người này như thế.

"Không được! Chuyện này, ta đến Hoa đại ca, tất cả những thứ này, đều là đại ca. . . !"

Run lập cập cầm điện thoại lên, Tề Hải Hồng run rẩy bát đánh ra ngoài.

Điện thoại vang lên đầy đủ một phút, bên kia mới chuyển được.

"Đại. . . Đại ca! Ta. . . !"

Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm của một nam nhân, thoáng mang theo một điểm chỉ tiếc mãi mãi không thành :

"Được rồi, sự tình ta đều biết! Chuyện này, ta sẽ xử lý, thực sự là thành sự không đủ bại sự có thừa!"

"Đại ca ta. . . !"

"Câm miệng! Ngươi vẫn là suy nghĩ thật kỹ làm sao cùng ông nội bàn giao đi, ta Tề gia chưa từng có như thế ném hon người!"

Tề Hải Hồng nuốt chút nữa không cầm trên tay điện thoại bóp nát.

Thế nhưng hán lại không dám phản bác, chỉ có thể khúm núm.

"Được rồi, ta treo, gần nhất không muốn phiền ta, ngươi biết ngươi thua hết cái kia 30 tỉ, đến cùng liên lụy đến cái gì người sao? Đồ đáng chết!"

Đầu bên kia điện thoại âm thanh đột nhiên nghiêm túc, trực tiếp cắt đứt.

Tề Hải Hồng ngơ ngác nhìn trên tay điện thoại, sau đó cả người kịch liệt bắt đầu run rẩy.

Hắn mạnh mẽ cầm trên tay điện thoại đập xuống đất, như một mối thù như thế lại điên cuồng đánh đập lên.

"Đáng chết! !"

"Đáng chết! !"

"Đáng chết a! !"

"Đỗ Phong, Lâm Á Nam, thù này không báo, lão tử thề không làm người! !"

Người đàn ông trung niên đứng ở một bên, cúi đầu cung vác, căn bản không dám nói lời nào.

Tề Hải Hồng đột nhiên đặt mông ngồi sập xuống đất, thậm chí đều không để ý cái mông trên vết thương.

Phảng phất chỉ có cái kia kịch liệt xót ruột đau đớn, mới có thể giảm bớt hán hiện tại trong lòng cừu hận.

"Phùng Kính Hải."

"Ồ!"

Người đàn ông trung niên lập tức cẩn thận từng li từng tí một xẹt tới :

"Đại thiếu, hiện tại chúng ta không thể tự loạn trận cước a, cơ hội vẫn có, chỉ cần báo thù, cái gì mặt mũi đều tìm trở về."

"Đồ đáng chết!"

Tề Hải Hồng cả người run cầm cập, lại nuốt chút nữa nhảy lên đến.

Trong lòng hắn, lại như là có vô số đem sắc bén tiểu đao ở đâm.

Hắn ngẩng đầu lên chết nhìn chòng chọc Phùng Kính Hải, sắc mặt có vẻ cực kỳ dữ tợn :

"Ngươi nói, đón lấy chúng ta nên làm sao đây?"

Phùng Kính Hải trong lòng run cầm cập một hồi.

Hắn quá biết Tề Hải Hồng tính khí.

Đều là Lý Mục Dương là kẻ điên, thế nhưng Phùng Kính Hải biết, Tề Hải Hồng mới phải cái chân chính kẻ điên.

Hắn do dự một chút, nhỏ giọng nói rằng :

"Đại thiếu, nói thật, chúng ta tạm thời vẫn là nhân nãi một hồi, trước tiên đem trước mắt của ả này qua, đến thời điểm, cơ hội báo thù nhiều lắm."

Tề Hải Hồng tức giận đến nổi trợn mắt :
:

"Người nói cái gì? Người nhường ta nhân? Ta con mẹ nó là ả? Toàn bộ Bắc Sơn, ai hèn mẹ dám tùy tiện đến ta một cọng tóc gáy? Hần Đỗ Phong là cái cái gì đồ vật? Ngay ở trước mặt như vậy nhiều người trước mặt, hèn liền dám . . . Liền dám . . . !"

Tề Hải Hồng da mặt từng trợn mắt, tóc lại như là bị điện giật, mạch máu đã bị kích thích đến nhanh nổ tung!

Phùng Kính Hải không dám nói nữa cái gì, chỉ có thể cúi đầu đứng ở nơi đó bất động.

"Ta muốn báo thù!"

Tề Hải Hồng đột nhiên hít một hơi thật sâu, sau đó trong nháy mắt bình tĩnh lại, nói chuyện nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, thế nhưng so với vừa nãy táo bạo thời điểm, càng thêm khiến người ta sợ sệt.

Phùng Kính Hải không dám phản bác, chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí một hồi :
:

"Vậy ngài chuẩn bị sao vậy làm?"

Tề Hải Hồng nhàn nhạt nhìn Phùng Kính Hải một chút, đỏ như máu ánh mắt sợ đến Phùng Kính Hải không dám nói nữa phí lời :
:

"Ngài dặn dò, ta vậy thì đi sắp xếp, mời sát thủ vẫn là . . . ?"

Tề Hải Hồng cười ha ha, ánh mắt nhìn chằm chằm cửa, như rắn độc.

Hần nghiêng răng nghiêng lợi, thâm độc cực kỳ nói rằng :
:

"Người nói cũng đúng, cứ chờ một chút, thế nhưng, chúng ta không thể bạch các loại, ông nội bên này ta sẽ giải thích, cái kia Miyamoto cũng chết, thế nhưng, ta sẽ đi tìm Miyamoto phía sau người ra tay, trả giá to lớn hơn nữa đánh đổi, ta cũng không để ý. Dù cho. . . !"

Tề Hải Hồng trong mắt, đột nhiên né qua một đạo cực kỳ điên cuồng về mặt.

Hần là Tề gia ba đời một cái nhỏ nhất, tuy rằng tiếp nhận gia tộc vô vọng, thế nhưng từ nhỏ đã là mọi người vờn quanh, tính cách của hắn, đâu chỉ là có thù tất báo.

Hiện tại việc cấp bách, là điều tra rõ ràng cái kia Đỗ Phong thân phận cùng bối cảnh.

Tề Hải Hồng cuồng, thế nhưng không ngốc.

Đỗ Phong thực lực, tác phong làm việc, căn bản không phải người bình thường.

Lâm gia sao vậy cùng Đỗ Phong cái đặt quan hệ, Đỗ Phong lai lịch lại là cái gì, hắn nhọc điểm lại là cái gì?

Biết rõ tất cả những thứ này, đến thời điểm ra tay mới làm ít mà hiệu quả nhiều.

Nếu như cái này họ Đỗ không có cái gì bối cảnh, như vậy, đến thời điểm Tề Hải Hồng muốn cho hắn biết, cái gì gọi là hối hận cùng tuyệt vọng.

Cho tới nói Lâm gia, còn có Lâm Á Nam tiện nhân.

Tề Hải Hồng đã nghĩ kỹ, diệt Lâm gia sau khi, hắn muốn đem Lâm Á Nam đưa đến chết, sau đó lại mua được Châu Phi đi làm kỹ nữ!

Nguyên bản, kế hoạch hôm nay bên trong, chính là hắn làm náo động lớn, dương danh lập vạn cơ hội, thậm chí nói không chắc chuyện này làm tốt, ở trong gia tộc địa vị cũng sẽ trở nên càng cao hơn.

Chỉ tiếc, hắn đụng tới Đỗ Phong.

Tề Hải Hồng chậm rãi từ trên mặt đất bò lên, mặt âm trầm, vây quanh gian phòng xoay chuyển vài vòng, miệng đầy hàm răng hầu như cắn nát.

Nhọc điểm?

Nữ nhân?

Tề Hải Hồng chậm rãi gạt đầu :
:

"Ta có vài món sự tình muốn người đi làm, thuận tiện, ta lại giao cho người một cái nhiệm vụ, làm tốt tăng tăng có thưởng, làm không xong, người liền đi chết được rồi!"

Phùng Kính Hải vác đều chóp chóp một trận đau nhức, nhưng căn bản không dám ngẩng đầu :

"Ngài nói!"

Tề Hải Hồng trong mắt âm khí âm u :

"Đi tìm một người phụ nữ, một nữ nhân xinh đẹp, bối cảnh sạch sẽ, tra không ra bất kỳ chỗ bần nữ nhân! Sau đó, đem nàng đưa vào Lâm thị tập đoàn."

"Phải!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Lăng Yên Các

Bắc Sơn, làm Hoa Quốc tứ đại kinh tế thành thị quản một trong, đỉnh cấp hội sở không ít.

Thế nhưng loại kia một buổi tối vung tiền như rác hội sở, đã sớm vào không được chân chính tầng cao nhất vòng tròn pháp nhãn.

Cường hào mới sẽ dùng tiền đi tập.

Chân chính hàng đầu trụ sở tư nhân, chơi chính là cách điệu, đẳng cấp.

Lại như là Lý Mục Dương trên tay quý khách lâu, được cho là Bắc Sơn hàng đầu hội sở đại biểu.

Thế nhưng, Bắc Sơn hết thấy câu lạc bộ, hội sở, ở Lăng Yên Các trước mặt, cũng phải bé ngoan xếp tới phía sau đi.

Lăng Yên Các danh tự này, căn bản không có cái gì tiếng tăm, chỉ ở Bắc Sơn thượng tầng vòng tròn truyền lưu.

Nơi này từ không đối ngoại, bừa bãi vô danh, thế nhưng, có tư cách tiến vào Lăng Yên Các người, toàn bộ Bắc Sơn sẽ không vượt qua một trăm.

Trên thực tế, nơi này chỉ có hai mươi bốn hội viên tiêu chuẩn, phân biệt đối ứng Lăng Yên Các lầu hai mươi bốn.

Này hai mươi bốn hội viên tiêu chuẩn, cũng không phải chuyên môn nhằm vào nào đó một người, mà là một cái nhà tộc.

Hai mươi bốn hội viên tiêu chuẩn, đối ứng chính là Bắc Sơn hai mươi bốn gia tộc.

Một phồn vinh đại đô thị, ắt không thể thiếu, nhất định phải có phồn vinh kinh tế làm cơ sở, ổn định chính trị để chống đỡ, xán lạn văn hóa làm nền.

Bắc Sơn kinh tế bị nguyên lão hội vững vàng khống chế, tự nhiên, nguyên lão hội liền chiếm cứ trong đó mười ba cái hội viên tiêu chuẩn.

Mà còn lại mười một cái, nhưng là phân phối cho chính trị gia tộc và văn hóa gia tộc.

Lăng Yên Các hội viên chế, nghiêm ngặt về mặt ý nghĩa, là thuộc về này hai mươi bốn gia tộc gia chủ, thế nhưng gia chủ có thể trao quyền cho người thừa kế.

Mà mỗi một cái hội viên, lại có các loại đặc quyền.

Lăng Yên Các là do nguyên lão hội tứ đại gia tộc bỏ vốn kiến tạo, đại khí bên trong mang theo lịch sử lắng đọng, chi tiết nhỏ nơi lại đường nét độc đáo.

Chỉ là Lăng Yên Các lầu chính, liền không biết tiêu hao bao nhiêu người giỏi tay nghề tâm huyết.

Chạng vạng sáu giờ, Lăng Yên Các một thập phần u tĩnh bốn hợp bên trong khu nhà nhỏ.

Tứ đại gia tộc Sở gia người thừa kế Sở Lập Hiền, chính tảo nhả nghiêng người dựa vào ở trên ghế salông, trên tay bưng một ly rượu đỏ, không ngừng nhẹ nhàng lung lay.

Cả người hấn có vẻ phi thường tinh thần, da dẻ trắng nõn, dung mạo anh tuấn, khí độ bất phàm

"Ngày hôm nay phát sinh chuyện này, các người sao vậy xem?"

Hắn đối diện ngồi một tuổi với hấn xấp xỉ người trẻ tuổi, trang phục đến cực kỳ khéo léo, trong lúc phát tay, trong xương đều lộ ra một luồng kiêu ngạo lãnh đạm

Y phục trên người hấn cực kỳ khéo léo, hoàn toàn là thuần thủ công may, căn bản không thấy được bất kỳ nhãn hiệu.

Mà trên cổ tay hấn, nhưng là mang theo một khối cũ kỹ đồng hồ đeo tay.

Hấn gọi Tần Phong, tứ đại gia Tần gia người thừa kế.

Đối với bọn hấn loại thân phận này công tử ca, đã xem thường với mặc cái gì xa xỉ hàng hiệu.

Khắp toàn thân, cùng một màu toàn bộ là tư nhân đỉnh cấp làm riêng.

Mà ánh mắt chân chính độc ác người, liếc mắt liền thấy đi ra, Tần Phong trên tay khối này biểu, chỉ ít truyền thừa hơn trăm năm.

Chân chính phú quý, không phải lộ ra một đồng lớn nhãn hiệu, mà là nhường người không tìm được bất kỳ nhãn hiệu.

Bởi vì lộ nhãn hiệu được kêu là xa xỉ, không gọi phú quý.

Tần Phong khẽ mỉm cười, chậm rãi quay đầu nhìn một người khác, dùng một loại nghe vào rất ôn hòa, trên thực tế nhưng mang theo xem thường khêu khí nhẹ nhàng nói rằng :

"Một Đỗ Phong mà thôi, đáng giá ngạc nhiên sao?"

Mặt khác một người trẻ tuổi mặt mày trong lúc đó nhưng có một luồng tối tăm vẻ, hấn cũng cực kỳ anh tuấn, chỉ là lông mày có chút quá dài, có vẻ mắt chữ hơi hơi thiếu cân đối.

"Mấy trăm ức liền như thế thua, thua liền thua đi, thế nhưng ta Tề gia mặt mũi, cũng mất hết! Ha ha, người Tần gia, Sở gia cũng không khá hơn chút nào chứ?"

Tề Hải Nguyên tiếng nói có chút lãnh mạc.

Tần Phong, Sở Lập Hiền, Tề Hải Nguyên, thêm vào Lý Mục Đình, chính là Bắc Sơn tứ đại công tử.

Nghe được Tề Hải Nguyên câu nói này, Tần Phong ánh mắt có chút lấp lánh, mà Sở Lập Hiền nhưng khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng nhấp một miếng liền rượu.

"Các người. . .!"

Tề Hải Nguyên nhất thời có chút phần nộ :

"Chẳng lẽ, hai người các người thật sự buông tay mặc kệ?"

Sở Lập Hiền nhẹ nhàng cười khở một tiếng, nhìn Tề Hải Nguyên nói rằng :

"Hải Nguyên, chuyện này, ta tạm thời không động thủ tốt hơn, dù sao, ta mới vừa gọi điện thoại, lại nói, chúng ta hiện tại cũng không mò ra cái này Đỗ Phong đến cùng cùng Mục đình là cái gì quan hệ, đừng mù đích lú!"

"Mù đích lú?"

Tề Hải Nguyên trên mặt âm trầm có thể nhỏ xuống mực nước đến.

Tần Phong đột nhiên cũng nhẹ nhàng tăng hắng một cái, nói rằng :

"Đỗ Phong xem là cái cái gì? Thế nhưng cái tên này bối cảnh, lai lịch, chúng ta đều nhìn không thấu, hơn nữa lối làm việc lại như thế trắng trợn không kiêng dè, cẩn thận giấu lại, thật chộc tới hấn, hấn không còn gì cả, đến thời điểm đi thẳng một mạch, thế nhưng chúng ta nếu như chịu thiệt, gia tộc danh dự nhưng là. . ."

Sở Lập Hiền cũng nghiêng đầu nhìn sắc mặt âm trầm Tề Hải Nguyên, nói rằng :

"Đúng đấy, người xem ngày hôm nay chuyện này nháo thành như vậy, ai có thể nghĩ tới hấn có thể như thế tàn nhẫn?"

Tề Hải Nguyên tức giận đến gò má nhẹ nhàng run rẩy hai lần, lập tức hấn chậm rãi lắc lắc đầu, sau đó khẽ mỉm cười :

"Cái kia hai người các người là dự định không ra tay?"

"Hải Nguyên, người nói cái gì đây?"

Sở Lập Hiền lập tức mỉm cười lắc đầu :

"Ba người chúng ta vẫn chính là cộng cùng tiến lùi, sao vậy sẽ không ra tay? Thế nhưng. . .!"

Sở Lập Hiền nhìn Tần Phong, Tần Phong cúi đầu, chậm rãi nói rằng :

"Chúng ta hiện tại tạm thời không nên cử động hân, nhường Chu gia thử xem hân phẩm chất, sau đó, chúng ta lại tùy cơ ứng biến."

"Được thôi, nếu là như vậy, như vậy chuyện này ta liền nghe các người, thế nhưng, ta nhất định phải làm một điểm cái gì mới được!"

Tề Hải Nguyên trên mặt mỉm cười, thế nhưng ánh mắt nhưng lạnh lẽo cực kỳ :

"Nếu như hân có thể sống được qua tối hôm nay, như vậy, ta liền tạm thời bất động hân!"

Sở Lập Hiền sững sờ, hơi kinh ngạc nhìn Tề Hải Nguyên :

"Người chuẩn bị làm cái gì?"

Tề Hải Nguyên mỉm cười, âm thanh lạnh lẽo :

"Yên tâm, chuyện này, không sẽ dính dáng đến chúng ta bất luận người nào."

Tần Phong khẽ cau mày, nhìn Sở Lập Hiền một chút.

Sở Lập Hiền nhưng đối với ánh mắt của hân ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ là cười híp mắt nhìn Tề Hải Nguyên nói rằng :

"Được rồi, người ra tay, chúng ta tự nhiên là yên tâm, thế nhưng thực lực của người này, chúng ta cũng nhìn thấy, người bình thường, khả năng vẫn đúng là không phải là đối thủ của hân a."

"Ta muốn ra tay, lại sao vậy sẽ là người bình thường?"

Tề Hải Nguyên âm thanh như đao, ánh mắt như băng :

"Các người có thể đừng quên, Miyamoto là ta phái ra đi! Ta có thể phái một Miyamoto, tự nhiên cũng có thể phái mười cái!"

"Cái gì?"

Sở Lập Hiền giật mình nhìn Tề Hải Nguyên, Tần Phong sắc mặt cũng là nhẹ nhàng biến đổi.

"Hải Nguyên, người sẽ không thật sự cùng người Nhật Bản. . .?"

Tề Hải Nguyên cười nhạt :

"Ta tự có chừng mực, chuyện này, liền ba người chúng ta người biết, ta không hi vọng lại có thêm người thứ tư biết. Dù sao, đối thủ của chúng ta, là Lý Mục Đình! Hân đắc tội rồi không nên đắc tội người, ha ha, lập hiền, tiểu phong, tin tưởng ta, chỉ cần chúng ta ba cái liên thủ, tương lai, này Bắc Sơn chính là ba phân thiên hạ!"

Sở Lập Hiền ha Tần Phong trao đổi một cái ánh mắt, sau đó hai người lông mày, đồng thời sâu sắc cau lên đến.

Sở Lập Hiền lại nhẹ nhàng uống một hớp rượu, thăm dò nói rằng :

"Hải Nguyên, chẳng lẽ, người cùng bên trong kinh cũng có quan hệ?"

Tề Hải Nguyên cười ha ha, nhưng là cười không nói.

Chương 56: Con riêng

Lăng Yên Các số ba lâu.

Dựa theo xếp hạng, Sở gia ở Lăng Yên Các đánh số là số ba.

Phía trước xếp hạng thứ nhất, đương nhiên Lý gia, thứ hai chính là Tề gia.

Cái này Bắc Sơn biết điều nhất cao quý hội sở, xưa nay không tiếp đãi hai mươi bốn gia hội viên ở ngoài bất luận người nào.

Hội viên thân phận không được cho bên ngoài mượn, đương nhiên, hội viên có thể mang những người khác đi vào, thế nhưng nhất định phải là hội viên tự mình mang theo đi vào.

Số ba lâu từ bên ngoài nhìn thập phần đơn giản, bên trong cách cục trang trí, cũng rất đơn giản.

Nhưng muốn cẩn thận quan sát người mới sẽ biết, vậy tuyệt đối không là đơn giản.

Sở gia số ba lâu bất luận một nơi nào, bất luận một cái nào trang trí, đều sẽ khiến người ta trở mắt ngoác mồm.

Mặt đất là cực phẩm ngọc thạch đánh bóng đi ra, sáng loáng cực kỳ.

Khuông cửa, khung cửa sổ, toàn bộ đều là cực phẩm sợi vàng cây lim.

Mà đồ dùng trong nhà, càng là Hải Nam hoa lê.

Các loại đồ sứ, tinh mỹ cực kỳ, không có chỗ nào mà không phải là tinh phẩm, trong đó thậm chí còn có mấy cái Nguyên Thanh Hoa đại mai bình.

Năm trước trên thị trường đã từng bán đấu giá qua một Nguyên Thanh Hoa mai bình, giá cả ba trăm triệu, bất luận cái đâu, tinh mỹ trình độ, cũng không bằng Sở gia cất giấu những thứ này.

Sở Lập Hiên chính đang trong thư phòng, trước mặt hắn, bày ra một phần tư liệu.

Đỗ Phong tư liệu.

Tư liệu chỉ có mỏng manh một tờ giấy, lại tựa hồ như rất nặng nề.

Thư phòng là kiểu Trung Quốc phong cách, làm bằng gỗ đồ dùng trong nhà, bắt mắt nhất chính là ghé bành phía sau cái kia một mặt bình phong.

Bình phong cao hơn một người, bốn phía có thể chông chát, khung gỗ là Hải Nam hoa lê, nằm ở trong khung gỗ, nhưng là một mảnh màu xanh biếc dạt dào.

Toàn bộ bình phong, hoàn toàn là dùng phi thúy khảm nạm.

Loại này cấp bậc phi thúy, là phi thúy bên trong hàng đầu cực phẩm, nùng lục trong suốt, xưng là thủy tinh chủng đế vương lục, to bằng nắm tay một khối, liền giá trị hơn trăm triệu.

Mà này bình phong mặt trên khảm nạm, mỗi một khối đều chính vừa vặn tốt, dựa theo dài bốn mươi cm rộng ba mươi cm quy cách cắt chém, hơn nữa không có một chút nào sắc sai, rõ ràng chính là một cả khối mặt trên cắt xuống.

Muốn cắt chém đi ra như thế nhiều khối lớn như vậy phi Thúy Ngọc bản, cái này cần là bao lớn một khối cực phẩm Phi Thúy Nguyên Thạch?

Không nghĩ ngờ chút nào, này một khối phi thúy bất luận từ to nhỏ, giá trị, đều vượt xa buổi trưa hôm nay Lâm gia khối này giá trị ba mươi, năm mươi ức cực phẩm từ liệu đương chi ngọc.

Lăng Yên Các, không chỉ là đại biểu hai mươi bốn thân phận, hơn nữa, đại biểu là hai mươi bốn gia tộc.

Vì lẽ đó, mỗi cái gia tộc có cái gì thứ tốt, đều sẽ đặt tại đây.

Vừa đến, đây là tượng trưng cho thân phận, thứ hai, đây là lẫn nhau trong lúc đó khá là.

Nơi này mỗi một building, đều là sâu không lường được.

Thậm chí có người như thế hình dung qua nơi này, dù cho chính là từ trên mặt đất khu một mảnh đất gạch đi ra ngoài mua, đều có thể trở thành là trăm vạn phú ông.

Sở Lập Hiến chậm rãi cầm lấy trước mặt tờ giấy kia.

Đỗ Phong ra hiện tại Bắc Sơn mấy ngày nay, vừa bắt đầu căn bản không gây nên Sở Lập Hiến loại này mức độ công tử ca chú ý.

Thế nhưng từ khi phiên Lý Mục Đình chuyện này truyền tới sau khi, tất cả mọi người đều nghe tin lập tức hành động, bắt đầu toàn diện thu thập hần tư liệu.

Chỉ là người này lại như là từ trong tảng đá đục tới, căn bản không tìm được căn nguyên.

Sở Lập Hiến trước mặt này một phần tư liệu, có thể nói cực kỳ tường tận, Đỗ Phong từ ra hiện tại Bắc Sơn hết thấy hành tung, cũng có thể nói là không có đề sót.

Họ tên : Đỗ Phong, nghi tự giả danh.

Tuổi tác : hai mươi lăm— hai mươi tám tròn tuổi.

Thân cao : 185 cm

Thể trọng : ước tám mươi kg.

Tiếp theo phía dưới chính là hành tung của hần, ngăn ngắn mấy dòng chữ.

Cuối cùng, có một đoạn là đối với hần đánh giá.

Tính cách nhảy ra, thủ đoạn tàn nhẫn, thực lực cao cường, tổng hợp đánh giá —— sâu không lường được.

Sở Lập Hiến nhìn sâu không lường được cái kia bốn chữ, lắc lắc đầu.

Sau đó hần nhẹ nhàng ho khan một tiếng.

Thư phòng trước cửa sổ âm u nơi, rèm cửa sổ đột nhiên nhẹ nhàng nhúc nhích một chút.

Một bóng người, chậm rãi ra hiện tại Sở Lập Hiến phía sau.

Người này, chính là buổi sáng Sở Lập Hiến cho Đỗ Phong gọi điện thoại thời điểm, lái xe ông lão Không thúc.

Hần nhận nhặt hỏi :

"Không thúc, xế chiều hôm nay phát sinh những việc này, người làm sao xem?"

Không thúc rất bình tĩnh nói :

"Nói vậy Lâm gia đã cùng Trần Bách Xuyên, Hồng Bạch Hồ mấy người này có bí mật ước định."

Sở Lập Hiến gật gật đầu, chậm rãi nói rằng :

"Bắc Sơn sau này, thật là không thái bình, cái này Đỗ Phong, chẳng lẽ đúng là bên trong kinh một vị gia tộc thái tử gia? Thế nhưng nhìn dáng vẻ của hần không giống a? Chẳng lẽ, hần là con riêng? Kinh Thành không tha cho hần, vì lẽ đó cố ý thả ra gây dựng sự nghiệp?"

Không thúc suy nghĩ một chút, nói rằng :

"Nếu như đúng là nếu như vậy, thiếu gia, chúng ta nhưng là nguy hiểm."

Sở Lập Hiến nhưng chậm rãi lắc lắc đầu, bình tĩnh nói :

"Nguy hiểm cố nhiên có, thế nhưng, kỳ ngộ cũng không phải là không có, Lý Mục Đình đắc tội rồi Kinh Thành một ít người, nói không chắc cái này Đỗ Phong là Lý Mục Đình đối thủ phải tới làm rồi, thế nhưng hần lại sao vậy cùng Lâm gia dính líu quan hệ?"

"Lâm gia quật khởi, hiện tại có thể đều còn có đồn đại, nói là bên trong kinh nào đó vị đại nhân vật ra tay!"

"Vậy thì nói giỡn, ha ha, không cần nói Lâm gia, liền nói là chúng ta tứ đại gia, ở Bắc Sơn hô mưa gọi gió, danh nghĩa công ty càng là toàn cầu nổi danh, được xưng là Bắc Sơn hổ Hoàng Đế, thế nhưng, chúng ta gộp lại, đều vào không được Kinh Thành những kia Thông Thiên đại lão pháp nhãn, một Lâm gia, sao vậy khả năng?"

"Thiếu gia nói chính là!"

Trong thư phòng rơi vào trầm mặc bên trong, Sở Lập Hiến cau mày suy nghĩ cái gì, Không thúc vẫn như cũ là đứng nghiêm ở nơi đó, không nhúc nhích.

"Thân phận của hấn như thế thần bí, chúng ta tạm thời không nên lộn xộn, Tề gia nếu nhảy như thế cao, liền để bọn họ động được rồi! Không thúc, người cảm thấy, người là không phải là đối thủ của hấn?"

Không thúc cũng sờ, trên mặt chậm rãi hiện lên vẻ mặt phức tạp :

"Thiếu gia, tuy rằng ta theo Chu gia cái kia lão gừng thực lực kém không nhiều, nhưng lão gừng theo ta vật lộn sống mái, chết người nhất định là hấn, mà cái này Đỗ Phong . . !"

Không thúc thở dài một tiếng, nói rằng :

"Nếu như hấn ra tay toàn lực, ta e sợ . . Không là hấn một chiêu chi địch!"

Sở Lập Hiền sắc mặt, nhất thời trở nên thập phần không tự nhiên lên.

Không thúc tiếp tục nói :

"Vô đạo một đường, đạt giả vi sư, hấn như thế tuổi trẻ, thực lực lại như thế khủng bố, phía sau, nhất định có một khủng bố sư thừa, bất luận làm sao, những thế lực kia, là chúng ta không trêu chọc nổi, thiếu gia, nói một câu không nên nói, bên trong kinh cái kia Thất đại gia tộc, mặc dù có thể vững như bàn thạch, đó chính là bọn họ phía sau, từng người đều có chỗ dựa."

Sở Lập Hiền trên mặt vẻ mặt rốt cục thay đổi.

"Người là nói, cái này Đỗ Phong? Thậm chí so với bên trong kinh những gia tộc kia đều muốn sâu không lường được?"

"Ai biết được? Ta đang nghĩ, cái này Đỗ Phong hấn là một cái nào đó lãnh đời môn phái ra rèn luyện cao thủ trẻ tuổi, người như thế, chúng ta không trêu chọc nổi! Lão gia bên người Từ lão, e sợ ở trên tay hấn, cũng chưa chắc có thể thắng a!"

Sở Lập Hiền đột nhiên cười lạnh một tiếng :

"Không thúc, người nói, chúng ta có thể nghĩ đến sự tình, tại sao Tề Hải Nguyên hấn liền không nghĩ tới?"

Không thúc sắc mặt cũng có chút hơi đổi :

"Chẳng lẽ, Tề gia thật sự tìm tới núi dựa lớn?"

Sở Lập Hiền trầm mặc không nói.

Cùng lúc đó , tương tự đối thoại, ở Tần gia, Lý gia đồng thời trình diễn.

Mà Tề Hải Nguyên vào lúc này nhưng đi tới một nơi thần bí.

Hắn không cho phép Đỗ Phong sống quá đêm nay.

Trước hấn còn không nặng lắm coi, thế nhưng ngày hôm nay Đỗ Phong đem Tề gia mặt mũi mạnh mẽ giẫm trên đất, mối thù này, nhất định phải báo.

Tác giả Minh triều không rệu nói : các anh em, cầu một lần sóng thu gom, mọi người xem nhớ tới thuận lợi điểm một hồi thu gom ha, lên giá sẽ đại bạo phát, cảm ơn mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Mao cước con rể

Chạng vạng sáu giờ thời điểm, Đỗ Phong mang theo Tần Từ Cẩm từ Cừ Thành quán rượu lớn cửa sau lái xe rời đi.

Ngày hôm nay ngọc thạch phẩm giám hội tuy rằng kết thúc, thế nhưng hậu tục còn có rất nhiều chuyện cần Lâm Á Nam tự mình xử lý, Đỗ Phong chuẩn bị trước tiên đem Tần Từ Cẩm đưa về nhà, sau đó tám giờ tối đi phó Hồng Bạch Hồ yến.

Mở ra chiếc kia hàng dùng rồi phá Jetta một đường chạy như bay, vừa nhanh lại ổn, Tần Tử Cầm coi như là không nữa hiểu xe, cũng biết này chiếc hàng dùng rồi phá xe có gì đó quái lạ.

"Đồ đại ca, xe này là người cải trang qua sao?"

Đỗ Phong nhếch miệng nở nụ cười, hàm răng chính tề trắng như tuyết, ánh mắt thâm thúy, nhìn ra Tần lão sư không dám nhìn thẳng.

"Ha ha, Tần lão sư, người nếu như yêu thích, sau này ta mỗi ngày đều tiếp người đưa người!"

Tần Tử Cầm trong lòng một trận thẹn thùng, lại hiện lên một tia thoáng vui mừng :

"Người dùng đậu ta, người nhưng là phải làm Lâm thị tập đoàn tổng giám đốc người."

Đỗ Phong trên mặt nhất thời đỏ lại đi, một mặt kim nén đến nội thương về mặt, nhìn ra Tần lão sư thì một tiếng bật cười.

Vào lúc này nàng điện thoại đột nhiên vang lên, vừa nhìn bảng số, nàng nở cười trên mặt cũng không gấp.

Suy nghĩ một chút, Tần lão sư có chút sốt sắng tiếp cú điện thoại :

"Phúc bá, ngài sao vậy gọi điện thoại cho ta a?"

Đỗ Phong lỗ tai lập tức dựng đứng lên.

Đầu bên kia điện thoại là một có chút thanh âm già nua, rất ôn hòa, thế nhưng là mang theo một luồng dòi dào cực kỳ khí tức.

Cách điện thoại, Đỗ Phong cũng có thể cảm giác được đối phương khủng bố.

Cao thủ!

Đại cao thủ!

Đỗ Phong trong đại não, lập tức nổi lên Lâm Cửu Thành cho hắn cái kia một phần tư liệu.

Tần Tử Cầm phụ thân gọi Tần Khác, mẫu thân sinh nàng thời điểm khó sinh mà chết, Tần Khác tái giá phu nhân lại lịch rất lớn, là Tề gia dòng chính tộc nhân, Tề Hải Nguyên cô ruột Tề Văn Hoa.

Tần Khác xếp Hành lão tam, mặt trên hai cái ca ca, Nhị ca Tần Thừa Tái, đại ca tần thừa vân.

Chủ nhà họ Tần Tần Hàn, là Tần Tử Cầm ông nội, Đỗ Phong ở Bắc Sơn ngọc thạch trung tâm giao dịch gặp phải Tần Thọ, là Tần Tử Cầm Nhị gia gia, nàng còn có cái tam gia gọi tần Thái Xương.

Tần gia cảnh lá xum xuê, tuy rằng ở trong tứ đại gia tộc lót đáy, thế nhưng ở nguyên lão hội mười ba trong gia tộc, nhưng là nhân số tối hưng vượng nhất.

Cái này gọi điện thoại Phúc bá, là chủ nhà họ Tần Tần Hàn người ở bên cạnh, theo Tần Hàn cả đời, hắn ở Tần gia địa vị, cao đến đáng sợ.

Thậm chí coi như là tần thừa vân, Tần Thừa Tái đám người nhìn thấy hắn, cũng không dám coi hắn là người hầu đối xử, mà là muốn cung cung kính kính.

Thậm chí ở Tần gia bên trong, Phúc bá nói một câu, Tần Hàn đều muốn tôn trọng.

Phúc bá bình thường không dễ dàng lộ diện, thậm chí đều không dễ dàng nói chuyện, ngày hôm nay lại một cú điện thoại đánh tới Tần Tử Cầm nơi này, hiển nhiên là có đại sự.

Đúng như dự đoán, Tần Tử Cầm cúp điện thoại sau khi, đầy mặt quái lạ.

"Đồ đại ca, ta. . .!"

Đỗ Phong cười hi hi, thuận lợi một cái liền nắm Tần Tử Cầm trắng nõn non mềm tay nhỏ, dọa Tần Tử Cầm giật mình.

Nàng đỏ mặt vùng vẫy một hồi, tâm nói Đồ đại ca sao vậy càng ngày càng làm cản, thế nhưng là sao vậy đều tránh thoát không được.

"Không phải là gia gia người muốn gặp ta mà, mao cước con rết tới cửa, bọn họ sẽ không làm khó dễ ta chứ?"

Tần Tử Cầm mắc cỡ quả thực không đất dung thân, thế nhưng mao cước con rết cái này xưng hô lại làm cho nàng nhin không được thì một tiếng bật cười.

Nàng hờn dỗi trừng Đỗ Phong một chút, mạnh mẽ ở hắn lòng bàn tay một trào :

"Người nói cái gì đây? Cái gì. . . Mao cước con rết? Ông nội chỉ là. . .!"

Tần lão sư âm thanh càng ngày càng nhẹ, cuối cùng mấy không nghe thấy được, cái kia ngược ngừng dấn dáp, xem Đỗ Phong trong lòng lại như là có mười bảy cái Miêu Trảo từ ở gãi.

Đỗ Phong không khỏi thở ra một hơi thật dài.

Cô nàng này nhí, quả thực chính là mê chết người không đền mạng a.

Chẳng trách Lý Mục Đình đối với nàng có tình cảm.

Hung hăng nam nhân, đều yêu thích loại này ôn nhu biết tính nữ nhân, Lâm tổng cái kia lãnh diễm kiêu ngạo tính cách, ngược lại là làm cho nàng có chút người sống chó tiến vào.

Tần lão sư nghiêng mặt nhìn hấn, tinh xảo tuyệt luân khuôn mặt có chút đỏ lên, ánh mắt còn mang theo vẻ sốt sắng, nhìn ra Đỗ Phong ngum nước đều muốn chảy ra.

Rầm!

Đỗ Phong mạnh mẽ nuốt từng ngụm nước bọt, tay liền không thành thật lên.

"Ha hả, Tần lão sư, ta là đi đây? Hay là không đi đây?"

Tần lão sư bị Đỗ đại ca nắm lấy tay nhỏ, cảm giác được trên tay hấn cái kia nóng rực khí tức, nhất thời một trái tim không hăng hái phù phù nhảy rộn, nàng vội vã cúi đầu, nhẹ nhàng nói rằng :

"Đỗ đại ca, người. . .!"

Đỗ Phong cạc cạc nở nụ cười, nắm lấy nàng tay nhỏ không ngừng nắm a nắm, nắm đến Tần lão sư trong lòng cũng như Miêu Trảo từ ở gãi.

Một luồng chưa từng có cảm giác, từ Tần lão sư trong lòng xông ra, nàng cả người đều là từng trận toả nhiệt.

"Người. . . Người trước tiên buông ra ta mà!"

Đỗ Phong có chút quyền luyện không nở buông ra nàng, da mặt dày đến căn bản không hề có một chút thật không tiện, còn nói năng hùng hồn :

"Đều muốn lên môn thấy gia trưởng, Tần lão sư hà tất thật không tiện?"

Tần Tử Cẩm mắc cỡ muốn điên, vội vàng nói :

"Người đừng tiếp tục đùa cợt ta, ta. . .!"

Nói được nửa câu, Tần lão sư liền nói không được, nước mắt đổ rào rào rót xuống, nện ở trên y phục lại như là trần châu rơi xuống đất.

Đỗ Phong nhất thời há hốc mồm.

"Người người người. . . Người đừng khóc a? Cô nàng, người khóc cái gì? Ta vừa không có bắt nạt người?"

Tần lão sư vội vã nghiêng đầu sang chỗ khác, đưa tay xoa xoa nước mắt, lúc này mới cường trang nụ cười nói rằng :

"Không có chuyện gì, ta chính là. . .!"

Đỗ Phong thở dài một tiếng, lại một phát bắt được nàng tay nhỏ, nhìn nàng nói thật :

"Từ Cẩm, người bệnh, ta có thể trị hết!"

Tần lão sư a một tiếng, đột nhiên trong lúc đó kinh ngạc đến ngây người.

Nàng chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, không kim lòng được hai tay đều nắm lấy Đỗ Phong tay, tóm đến cực kỳ dùng sức, móng tay đều rơi vào Đỗ Phong thịt bên trong.

"Người. . . Người. . .!"

Tần lão sư cả người run rẩy, lại như là gần chết người nắm lấy cuối cùng một cái nhánh cỏ cứu mạng.

Lập tức ánh mắt của nàng liền ảm đạm xuống, có chút đau thương nở nụ cười :

"Đỗ đại ca, người đừng đau ta, ta thân thể chính mình, ta tự mình biết, phía trên thế giới này, không người nào có thể cứu ta!"

Đỗ Phong lắc lắc đầu, vẻ mặt trước nay chưa từng có nghiêm nghị :

"Nói thật với ngươi đi, Lý Mục Đình ngày đó sờ đi nhường ta đi, cũng là bởi vì ta từng nói với hấn, ta có bảy phần mười nắm chữa khỏi ngươi bệnh, thế nhưng ta đối với hấn nói rồi lời nói dối, một năm sau khi, thậm chí dùng không được một năm, ta thì có thập phần nắm, nhất định có thể trị hết ngươi, đương nhiên, quá trình này khẳng định dài đằng đẵng "

Tần Tử Cẩm trong mắt một mảnh mờ mịt, nàng gắt gao nắm bắt Đỗ Phong tay, ánh mắt si ngốc ngơ ngác, cả người đều choáng váng.

Lập tức, một luồng to lớn kinh hãi, đột nhiên từ nàng trong lòng xông ra.

Sắc mặt của nàng trong nháy mắt đã biến thành không bình thường màu đỏ, cả người mềm nhũn, trực tiếp quay về Đỗ Phong ngã tới.

Đỗ Phong giật mình.

Cô nàng này nhi sẽ không lại phát bệnh?

Đứng lại tới một lần nữa châm cứu xoa bóp a.

Tần Tử Cẩm vào lúc này cả người xụi lơ, to lớn kinh hãi làm cho nàng cả người không còn chút sức lực nào, chỉ có thể tựa ở Đỗ Phong trong lòng, nóng bỏng mặt áp sát vào hấn hùng hực trên lồng ngực.

Đỗ Phong thuận lợi ôm nàng nhu Nhược Vô Cốt thân thể, một luồng nhàn nhạt mùi thơm liễu mạng hướng về hấn trong lỗ mũi xuyên a xuyên, làm cho hấn thay lòng đổi dạ.

Ai!

Lão tử hấn là yêu cô nàng này nhi?

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Tần gia Tần Hàn

Bắc Sơn thị quay chung quanh Bắc Sơn kiến thành, Bắc Sơn lão thành khu hiện tại không bằng trước đây phồn hoa, thế nhưng cũng là tắc đất tắc vàng.

Mới nội thành những kia cao vút trong mây cao ốc, hoàn toàn đã vượt qua này toà gò núi độ cao, một cái giang vòn quanh lão thành, đem mới thành cách ở giang đối diện.

Bắc Sơn hậu sơn là thành thị công viên, miễn phí vì là thị dân mở ra.

Chỉ có cực số ít người mới biết, toàn bộ thành thị công viên Thổ Địa, kỳ thực đều là Tần gia tư nhân tài sản, là Tần Hàn phụ thân năm đó không trả giá lấy ra xây dựng công viên.

Vì lẽ đó cùng cái khác gia tộc lớn nhà cũ ở Bắc Sơn phía trước núi không giống, Tần gia nhà cũ, ngay ở hậu sơn công viên cách nhau một bức tường.

Rất nhiều thị dân mỗi ngày quay chung quanh công viên tập thể hình chạy bộ, đều sẽ đi ngang qua một mảnh thấp bé màu xám lão kiến trúc.

Này một mảnh lão kiến trúc từ bên ngoài trên không có bất kỳ tính chỗ cần đến mới, thế nhưng gác công nghiêm ngặt, người bình thường là không thể tùy tiện tới gần.

Đỗ Phong mở ra hấn chiếc kia phá Jetta, đi tới hậu sơn Tần gia nhà cũ.

Dựa theo Tần Tử Cẩm chỉ điểm, hấn trực tiếp đem dừng xe ở cửa sau.

Tần lão sư vừa nãy kích động đến lại suyết chút nữa phát bệnh, vào lúc này đã bình tĩnh lại, chỉ là sắc mặt đỏ như máu, vẫn không dám nói lời nào.

Nàng thành niên sau khi, chưa từng có bị một người đàn ông dắt qua tay, chớ đừng nói chi là vừa nãy như vậy ôm.

Bởi vì thân thể nguyên nhân, nàng vẫn liền thanh tâm quả dục, đối với bất kỳ nam nhân tựa hồ cũng không nhắc lên được đến một chút hứng thú.

Vì lẽ đó dù cho là Lý Mục Đình loại này công tử ca, ở trong mắt nàng, cũng chỉ là coi hấn là làm đại ca mà thôi.

Chỉ là kính trọng, không là yêu thích, đương nhiên càng không thể nói là yêu.

Thế nhưng, từ khi gặp phải Đỗ Phong, từ cái kia hoàn toàn mới gặp mặt, lại tới sau đó ở chung, Tàn lão sư đóng kín tâm mộng, lặng yên nứt ra rồi một cái khe.

Bản thân nàng đều còn không biết là tại sao, nàng yêu thích cùng Đỗ Phong cùng nhau, nghe hấn nói những kia huân tố không khỏi, tùy ý hấn làm những kia mờ ám chiếm tiện nghi.

Đỗ Phong vào lúc này tâm tư, nhưng đã sớm đến chỗ khác.

Tần gia, quả thật là gốc gác thâm hậu a.

Từ hấn xe ra hiện tại hậu sơn bắt đầu, dọc theo đường đi, tựa hồ thì có người vẫn đang âm thầm quan sát hấn.

Hấn không nghi ngờ chút nào, nếu như hấn làm điểm cái gì khác người động tác, ám trùng mai phục người, sẽ hung hấn ra tay.

"Đỗ đại ca, chúng ta xuống xe đi!"

Tần Từ Cẩm đỏ mặt tựa hồ không dám nhìn Đỗ Phong, có chút bối rối mở cửa xe, trước tiên đi xuống.

Đỗ Phong đem xe tắt máy, theo xuống.

Cũng không cần đi gõ cửa, cửa sau trực tiếp mở ra, từ bên trong đi ra một thân mặc trường bào màu đen ông lão.

Ông lão tóc trắng như tuyết, cả người đều có vẻ tinh thần quắc thước.

Hấn chỉ là nhàn nhạt nhìn Đỗ Phong một chút, liền cho Đỗ Phong một loại áp lực lớn lao.

Ông lão ánh mắt sắc bén đến lại như là một thanh tuyệt thế hạo kiếm.

"Phúc bá, ta đã về rồi!"

Tần Từ Cẩm nhìn thấy Phúc bá, nhất thời lại như là biến thành người khác, nhảy nhót nhót nhào tới, ôm lấy Phúc bá cánh tay.

Phúc bá có chút cung chiêu cười cợt :

"Tiểu thư, người cũng bao lớn, còn như thế không chú ý hình tượng của bản thân."

Tần Từ Cẩm hờn dỗi một tiếng, lúc này mới le lưỡi một cái.

Phúc bá ngẩng đầu nhìn Đỗ Phong, mắt chữ chậm rãi híp lại.

Đỗ Phong nhưng là một mặt cười hi hi, có chút cả lơ phát phơ nhìn Phúc bá, phát tay lên tiếng chào hỏi :

"Phúc bá ngời được, ta là Đỗ Phong."

Phúc bá trầm mặc một chút, lúc này mới nghiêng người, làm một cái thủ hiệu mời :

"Đỗ thiếu, xin mời!"

Nói, hấn nắm Tần Từ Cẩm xoay người rời đi, Đỗ Phong không thể làm gì khác hơn là đi theo phía sau.

Đi vào cửa sau, Phúc bá mang theo Đỗ Phong xuyên qua hậu viện, sau đó quẹo trái đi qua một cái hành lang uốn khúc. Trước mắt rộng rãi sáng sủa.

Đây là Tần gia hậu hoa viên, diện tích rất lớn, quả thực chính là xảo đoạt thiên công, hiển nhiên tiêu hao không biết bao nhiêu tiền đập ra đến.

Trực tiếp đi qua hậu hoa viên, chính là hậu viện, Phúc bá mang theo Đỗ Phong, đi tới hậu giữa viện sân đi vào.

Đây là một cổ kính, phong cách cổ điển chính đường.

Một lão già chính nhắm mắt ngồi ở trên ghế thái sư dưỡng thần.

Tần Từ Cẩm đi vào thì có điểm sững sờ, tựa hồ có hơi sợ sệt lão nhân này, quy củ đứng ở nơi đó hô một tiếng ông nội.

Phúc bá nhưng là trực tiếp đi tới, đứng lão nhân phía sau.

Lão nhân nhìn Tần Từ Cẩm thời điểm, ánh mắt hết sức phức tạp.

Có sùng nich, hữu tâm đau, thế nhưng còn có một luồng ẩn giấu đến mức rất sâu áy náy.

"Hài tử, ngươi nhưng là một cái nhiều tháng chưa có trở về? Cũng không biết về tới xem một chút ông nội!"

Tần Từ Cẩm vành mắt đỏ lên, cúi đầu đi nhưng không nói lời nào.

Lão nhân chậm rãi thở dài một tiếng, ôn hòa nói rằng :

"Ngươi trước tiên đi Tiền viện thấy ngươi ba ba bọn họ."

Tần Từ Cẩm gạt gù, xoay người nhìn Đỗ Phong một chút, làm một an ủi ánh mắt, lúc này mới chậm rãi đi ra ngoài.

Đỗ Phong đứng ở nơi đó, vẫn nhìn lão nhân.

Chờ đến Tần Từ Cẩm biến mất ở cửa, trên mặt lão nhân ôn hòa biến mất sạch sành sanh, trong nháy mắt lạnh lùng.

Trên người hắn còn có một luồng cực kỳ thâm trầm khí tức.

Đỗ Phong cười cợt, nhìn lão nhân cũng không nói lời nào.

Hai người ánh mắt đối diện hơn mười giây, lão nhân lúc này mới chậm rãi thu hồi nhãn thần, cũng không chiêu hô Đỗ Phong ngồi xuống, mà là bùng lên trong tay chén trà, ung dung thông thả uống một hớp, lúc này mới từ tốn nói :

"Ngươi chính là Đỗ Phong? Ta là Tần Hàn!"

Tần Hàn, chủ nhà họ Tần, Bắc Sơn nguyên lão hội Phó hội trưởng.

Tần gia địa vị, ở trong tứ đại gia tộc xếp hạng cuối cùng, thế nhưng, Tần Hàn ở nguyên lão hội bên trong, nhưng là chỉ đứng sau hội trưởng Phó hội trưởng.

Trên mặt lão nhân một mặt nếp nhăn, thế nhưng tóc đen kịt, sống lưng thẳng tắp bất động như tùng, khắp toàn thân đều mang theo một luồng uy nghiêm khí thế.

Coi như là đại nhân vật bị hắn liếc mắt nhìn, đều sẽ cảm giác ngọt nhạt mười phần, người bình thường ở trước mặt hắn, căn bản không dám ngẩng đầu.

Thế nhưng Đỗ Phong lại như là người không liên quan như thế, hi hi nở nụ cười, trực tiếp quay về Tần Hàn bên trái ghé bành đi tới :

"Lão gia tử, ngươi không mời ta ngồi, ta có thể chính mình ngồi!"

Phúc bá trong mắt, đột nhiên bắn ra hai vệt tinh mang.

Thế nhưng lão nhân nhưng lắc lắc đầu, Phúc bá sâu sắc nhìn Đỗ Phong một chút, này mới chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Lão nhân nhìn Đỗ Phong, đột nhiên nở nụ cười, cười nhẹ như mây gió :

"Không sai, hiện tại rất ít có thể gặp phải ngươi như thế lớn mật người trẻ tuổi! Đỗ Phong, ngươi cùng Từ Cẩm đến cùng là sao vậy sự việc?"

Lão người nói chuyện lại như là kéo việc nhà, thế nhưng trong giọng nói thâm trầm, nhưng căn bản không là kéo việc nhà.

"Ngài cũng biết? Tần lão sư là bạn gái của ta!"

Lão nhân cười nhạt :

"Thật sự?"

"Đương nhiên là thật sự!"

Tần Hàn nụ cười trên mặt càng ngày càng dày đặc :

"Vậy ngươi đồng ý khi ta Tần gia cháu rể sao?"

Đỗ Phong nhất thời có chút theo không kịp tiết tấu, chớp hai lần mắt chữ, ha ha cười nói :

"Lão gia tử, có phải là quá nhanh?"

Tần Hàn cười nhạt :

"Không nhanh, các người đã lẫn nhau yêu thích, ta đối với người cũng rất hài lòng, vậy thì định ra đến được rồi!"

Đỗ Phong nhất thời há hốc mồm, hấn sao vậy đều không nghĩ tới, chủ nhà họ Tần muốn thấy mình, lại là vì chuyện này.

Quý nhân sự tình không đề cập tới?

Tần Khải chuyện có hại không nói?

Nhìn thấy Đỗ Phong một mặt bị đè nén về mặt, Tần Hàn trong mắt loé ra một nụ cười :

"Chuyện này liền như thế định, đi phía trước dần dần người nhạc phụ nhạc mẫu còn có những người khác đi!"

Đỗ Phong cũng không ngồi yên được nữa, trực tiếp nhảy lên.

Phúc bá trong mắt cũng né qua một vẻ kinh ngạc.

"Lão gia tử. . . Chuyện cười không phải là như thế mở, ngài có việc nói thẳng , dựa theo ta theo Tần lão sư quan hệ, người đề cái gì yêu cầu, ta đều là không thể cự tuyệt!"

Tần Hàn cười ha ha, nhìn Đỗ Phong một chút :

"Yêu cầu của ta chính là cho người đi phía trước."

Đỗ Phong trên mặt nhất thời một đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Nho khô

Đều không giống nhau : không chờ Đỗ Phong lại nói cái gì, Tần Hàn lại liền phát tay cản người.

Phúc bá càng là thoải đều không nói, trực tiếp đem Đỗ Phong mang tới Tiền viện cửa, xoay người rời đi.

Đỗ Phong dờ khóc dờ cười, không thể làm gì khác hơn là chính mình hướng về đèn sáng chỗ nói chuyện đi đến.

Mới vừa đi tới cửa, hấn liền ngừng lại.

Nơi này là Tiền viện phòng khách, bên trong lại hơn mười người.

"Tử Cam, người tốt xấu là ta Tần gia người, ta Tần gia ở Bắc Sơn đó là có máu mặt gia tộc lớn, người cùng một đã nam nhân ở cùng một chỗ, cái này gọi là cái gì sự tình? Thực sự là đòi phong bại tục!"

Một người phụ nữ trong miệng, phun ra một câu gay gắt cực kỳ.

"Ta sao vậy liền đòi phong bại tục? Ta theo Á Nam ở cùng một chỗ, cái gì gọi là đã nam nhân?"

Tần Tử Cam tiếng nói rất ôn nhu, thế nhưng là mơ hồ mang theo tức giận.

"Tử Cam, người mẹ, người hay là muốn nghe, Lý Mộc Đình nơi nào không tốt? Mặc kệ là thân phận gia thế vẫn là bản lĩnh, đều là thủ khuất Nhất Chi, người gả cho Lý Mộc Đình, vậy tương lai chính là nhất phi trùng thiên, chúng ta đều cần nhờ người đây!"

Tần Tử Cam âm thanh lộ ra một luồng nồng đậm bi ai :

"Nhị bá, ta tôn kính Lý đại ca, cũng không là yêu, ta cũng không muốn cái gì nhất phi trùng thiên!"

"Hừ, Tàn Khắc, đây chính là người tốt con gái, thực sự là không bằng tốt xấu, người cái này làm cha đúng là nói một câu a? Không muốn gả cho Lý Mục Đình, vậy thì gả cho Hải Hồng, hừ, nếu như Hải Nguyên để ý, cái kia gả cho Hải Nguyên cũng được."

"Người . . !"

Tần Từ Cẩm âm thanh đột nhiên nổi giận, nàng lạnh lùng nói :

"A di, muốn ta gả cho Tề Hải Hồng, trừ phi ta chết rồi!"

"Làm càn!"

Nữ nhân gay gắt âm thanh đột nhiên tăng cao tám độ :

"Ta là người mẹ, ta là người Tần gia tám nhắc đại kiêu nhắc tiến vào phu nhân, người gọi ta cái gì? A di? Ta là thiếp sao? Vẫn là Tiểu Tam?"

"Ai nha, Văn Hoa người bớt tranh cãi một tí đi, Từ Cẩm, cùng người mẹ xin lỗi, sau này không thể gọi a di! Người đứa nhỏ này, sao vậy có thể như thế nói chuyện đây?"

Một người đàn ông có chút nhu nhược thanh âm vang lên, trong phòng khách thượng vàng hạ cám âm thanh xông ra, đều đang chỉ trích Tần Từ Cẩm

Đỗ Phong nguyên vốn còn muốn chờ một chút lại đi vào, nghe đến mấy cái này âm thanh, trong lòng đột nhiên nổi trận lôi đình.

Tần Từ Cẩm âm thanh có chút run rẩy, hiển nhiên là khí :

"Ta chuyện của chính mình, không cần các người quản!"

Một người tuổi còn trẻ nam nhân nói :

"Người có phải là Tần gia người?"

Một cái khác nói rằng :

"Đúng vậy, tam muội, người nhưng là Tần gia người a!"

Một giọng nữ tiếp nhận lại nói đạo :

"Từ Cẩm, chúng ta này cũng là vì tốt cho người a!"

Những người khác dồn dập mở miệng :

"Chính là, không biết điều, cái kia Đỗ Phong, là cái cái gì đồ vật?"

"Bị ma quỷ ám ảnh, hết thuốc chữa!"

"Mất mặt! Ta Tần gia mặt mũi, đều bị người mất hết!"

"Hừ, Tần Từ Cẩm, người cũng đừng quá coi chính mình là một chuyện, thường thường một tháng hai tháng không trở về nhà, không phải là ý vào ông nội yêu thích người sao? Còn không là người dài đẹp dễ, có thể gả đi đi lôi kéo người? Bằng không, ai quan tâm người a?"

"Người . . Các người . . !"

Tần Từ Cẩm tức giận đến cả người run cầm cập :

"Tần Tiêu Tiêu, người quả thực . . !"

Tần Tiêu Tiêu châm chọc nở nụ cười, khiêu khích như thể nhìn mình cùng cha khác mẹ tỷ tỷ :

"Tỷ tỷ, ta nói sai lầm rồi sao?"

Tần Từ Cẩm sắc mặt trắng bệch, cả người run rẩy, chỉ lát nữa là phải ngã xuống đất.

Phía sau đột nhiên thêm ra một con ám áp bàn tay lớn, ôn nhu kiên định nắm ở nàng eo.

Tần Từ Cẩm đột nhiên vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy Đỗ Phong tám kia anh tuấn mặt.

Một cả lơ phát phơ âm thanh ở trong đại sảnh vang lên :

"Ôi uy, đây là cái nào không biết xấu hổ xú kỹ nữ, dám như thế nói người đàn bà của ta? Là người sao? Tần Tiêu Tiêu? Chắc chắn sách, chẳng trách,

diêm còn như thế, hậu vác trước mặt ngực như thế hòa, di truyền người mẹ Tề gia ghen chứ?"

Trong đại sảnh hơn mười người, lắng là không có một người nhìn rõ ràng Đỗ Phong là sao vậy xuất hiện.

Ngồi ở đại sảnh phía trước, là Tần Tử Cẩm nhị bá Tần Thừa Tái, bên tay phải là Tần Tử Cẩm phụ thân Tần Khác.

Tần Khác bên cạnh, ngồi cái một cái trung niên nữ nhân, trên một gương mặt xương gò má cao vót, nhướn mày tế mắt, lau đỏ tươi son môi.

Nàng gọi Tề Văn Hoa, Tần Khác tái giá phu nhân, Tề gia gia chủ tứ nữ.

Tề Văn Hoa bên người đứng một cái vóc người cao gầy nữ tử, nhìn chừng hai mươi tuổi, cây gậy trúc vóc người, quần áo mặc lên người đều là trông rộng.

Nàng gọi Tần Tiêu Tiêu, là Tần Khác cùng Tề Văn Hoa sinh, Tần Tử Cẩm cùng cha khác mẹ muội muội.

Trong phòng còn có một đám thanh niên nam nam nữ nữ, Đỗ Phong liền nhận thức một Tần Khải.

Tất cả mọi người đều ở sững sờ thời điểm, liền nghe đến câu nói này.

Tần Khải nhìn thấy Đỗ Phong thời điểm, đột nhiên kinh hãi hô :

"Đỗ Phong? Người. . . Người làm sao tiến vào?"

Những người khác cũng sững sờ.

Mà Tần Tiêu Tiêu bị Đỗ Phong một câu nói tức giận đến nổi trận lôi đình, trực tiếp từ Tề Văn Hoa bên người vọt ra, gương nanh múa vuốt quay về Đỗ Phong trên mặt liền tóm tới.

Nữ nhân này tâm tư ác độc, lại không là nhằm vào Đỗ Phong, mà là mạnh mẽ chụp vào Tần Tử Cẩm mặt.

Thế nhưng, đều không giống nhau : không chờ nàng vươn tay ra đi, trên gáy liền bị một bàn tay lớn nắm lấy.

"Người tên khốn kiếp này, người là cái gì đồ vật? Lại dám mắng ta? Buông ra, lão nương ngày hôm nay muốn tốt cho người xem!"

Đỗ Phong cười híp mắt nhìn nàng, trên tức nói rằng :

"Người muốn sao vậy nhường ta đẹp đẽ?"

"Lão nương muốn lột sạch người, sẽ đem người. . . !"

Tề Lạp! !

Trong đại sảnh, căn bản không có ai nhìn rõ ràng phát sinh cái gì, trong lỗ tai chỉ nghe được quần áo xé rách âm thanh.

Tần Tiêu Tiêu thoại đều chưa nói xong, nửa người trên quần áo, lại trực tiếp liền bị xé xuống.

Nàng chỉ cảm thấy cả người mát lạnh, sau đó, trọc lốc nửa người trên, liền hoàn toàn bại lộ ở tất cả mọi người trước mắt.

Nàng bên trong lại không có mặc bra! !

"Sách chà chà! Thật mở ra a, che chờ che chờ đều không mặc một, để cho tiện tìm nam nhân? Ha ha, nhơ khô a? Thực sự là kế thừa người mẹ tốt đẹp truyền thống, cha vợ của ta đời này. . . Ai! Đáng thương!"

Tần Tử Cẩm choáng váng!

Tần Thừa Tái, Tần Khác, Tề Văn Hoa choáng váng.

Trong đại sảnh tất cả mọi người, toàn bộ choáng váng.

Chỉ có Tần Khải trong lòng đột nhiên run cầm cập một hồi, vội vã tách ra ánh mắt của chính mình.

Tình cảnh này, cùng buổi chiều Đỗ Phong ra tay đối phó Tề Hải Hồng, biết bao tương tự?

Hắn là sao vậy tiến vào?

Tần Khải đột nhiên có một loại chột dạ cảm giác.

Tần Tiêu Tiêu bối rối.

Nàng đột nhiên hiểu được chính mình phát sinh cái gì.

Một luồng thấu tâm cảm giác mát mẻ từ nàng đáy lòng xông ra, nàng lúc này mới tỉnh ngộ lại.

"A! ! !"

Sắc bén cực kỳ tiếng kêu, suýt chút nữa không lật tung nóc nhà!

Nhìn thấy con gái chịu đến loại này nhục nhã, Tề Văn Hoa tức giận đến ba thi thần hét ầm, đột nhiên nhảy lên nhào tới, ôm chặt lấy Tần Tiêu Tiêu :

"Bảo tiêu, người đâu? Các người đều chết hết sao? Đồ đáng chết! Tần Khắc, người là người chết sao?"

Trong đại sảnh, nhất thời làm ồn thành một đoàn.

Đỗ Phong chăm chú ôm Tần Tử Cẩm, sau đó nhẹ nhàng ở nàng lỗ tai vừa nói đạo :

"Tất cả có ta, sau này, phía trên thế giới này, không có bất cứ người nào có thể bắt nạt ngươi!"

Tần Tử Cẩm trong lòng đau xót, nước mắt suýt chút nữa rơi xuống.

Nàng không kìm lòng được mạnh mẽ vây quanh Đỗ Phong eo, gắt gao nắm lấy, chỉ lo một buồng tay, người đàn ông này cứ thế biến mất.

Nàng ở nhà không có thân nhân, trừ ông nội cùng Phúc bá ở ngoài, nàng chưa từng có cảm nhận được một điểm gia ấm áp.

Nàng chỉ có Lâm Á Nam một người bạn, tỷ muội.

Thế nhưng hiện tại, nàng có Đỗ Phong.

Trong nháy mắt, Tần Tử Cẩm trên mặt, lại hiện lên vẻ tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Điên cuồng làm mất mặt

Tần Tiêu Tiêu bị hai cái cô gái trẻ đỡ lui xuống, toàn bộ trong đại sảnh, Đỗ Phong trở thành chứng thi chi.

Tần Thừa Tái mạnh mẽ đập bàn một cái, gầm lên giận dữ :

"Đỗ Phong, ngươi thật là to gan, lại dám chạy đến Tần gia đến ngang ngược! Người đến, là ai bảo hấn tiến vào?"

Thế nhưng cửa nhưng không có bảo tiêu hoặc là người hầu xuất hiện.

Tần Thừa Tái trên mặt nhất thời không nhìn được, âm trầm quát lên :

"Người đâu? Đều chết sạch sao? Người đâu?"

Cửa vẫn không có ai xuất hiện.

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, ôm Tần Tử Cẩm tay cũng không buông ra :

"Ha ha, mọi người bị người đánh ngã, nơi nào còn có người đến?"

Hắn trong nháy mắt liền rõ ràng Tần Hàn ý tứ.

Hiển nhiên, tối hôm nay này một hồi trò hay, là Tần Hàn cố ý an bài.

Tuy rằng hắn không làm rõ ràng được Tần Hàn ý tứ, thế nhưng, đã có người bắt nạt Tần Từ Cẩm, hắn là tuyệt đối sẽ không lưu thủ.

Tề Văn Hoa càng là tức giận đến hai mắt đỏ như máu, độc ác cực kỳ nhìn chằm chằm Đỗ Phong, nghiêng răng nghiêng lợi âm thanh hô :

"Đánh chết hắn! Đánh chết tên súc sinh này!"

"Tần Khác, ngươi đã chết rồi sao? Ngươi nhìn ngươi thân nữ nhi bị người như vậy nhục nhã, ngươi còn ngồi được?"

Tần Khác mau mau đứng lên, ánh mắt buồn bức xem Đỗ Phong, muốn mắng lại không dám mắng đáng về, một trận than thở :

"Ai các ngươi. . . Ai, ta. . . Các ngươi. . .!"

Tần gia Tần Hàn mạch này là chính thất, Tần Hàn ba con trai ở trong, lão Đại Tần thừa vân trung hậu đại khí, lão nhị Tần Thừa Tái gian trá giáo hoạt, lão tam Tần Khác nhưng là tính cách nhu nhược.

"Ngươi chính là Tần Khác?"

Đỗ Phong trong ánh mắt đột nhiên bắn ra hai đạo tinh quang, chết nhìn chòng chọc Tần Khác :

"Tần Từ Cẩm có phải là ngươi nữ nhi ruột thịt? Thê tử của ngươi năm đó rõ ràng thân thể có bệnh, nhưng không để ý sinh mệnh còn muốn vì ngươi sinh ra con gái, ngươi chính là như thế chăm sóc con gái ngươi?"

"Ngươi. . . Ngươi. . .!"

Tần Khác gương mặt nhất thời đỏ bừng lên, đứng tại chỗ có chút tức giận, thế nhưng đột nhiên thở dài một tiếng, cúi đầu ủ rũ ngồi xuống, không nói lời nào.

Tần Từ Cẩm một phát bắt được Đỗ Phong tay, căng thẳng nhìn hắn, ở trong mắt là một mảnh cầu xin :

"Đỗ. . . Phong, ngươi đừng nói!"

Đỗ Phong nhưng nhìn Tần Khác, cười lạnh một tiếng :

"Tần Khác, ngươi thật là khiến người ta quá thất vọng rồi!"

Tề Văn Hoa ở một bên cười lạnh :

"Tần gia sự tình, đến phiên ngươi tên tiểu súc sinh này xen mồm? Ngươi xem là cái cái gì đồ vật? Ngày hôm nay ngươi hừ muốn rời đi Tần gia nửa bước!"

Tần Thừa Tái cũng lạnh rên một tiếng, la lớn :

"Tần gia bảo tiêu đây? Đều chết hết sao?"

Tần Khải bất động thanh sắc ở phía sau duỗi duỗi tay, nhẹ nhàng lôi một hồi phụ thân góc áo.

Tần Thừa Tái đột nhiên quay đầu lại, Tần Khải vội vã làm một cái ánh mắt, ra hiệu Tề Văn Hoa, vừa liếc nhìn Đỗ Phong.

Hắn nhất thời hiểu được, chứa giận không nhịn nổi, sắc mặt tái xanh ngồi xuống xuống.

Đỗ Phong cân nhắc nhìn Tề Văn Hoa, đan Mimi nói rằng :

"Ta còn thực sự không nghĩ tới liền như thế rời đi, vừa nãy mắng Từ Cẩm người, chính mình đứng ra, phiền chính mình hai cái bạt tai, ta tạm tha các ngươi!"

Tất cả mọi người ồn ào.

"Cái gì?"

"Làm càn!"

"Ngươi xem là cái gì đồ vật?"

"Chính là, lại dám ở Tần gia làm càn!"

Tề Văn Hoa càng là ở một bên quạt gió thổi lửa, nham hiểm cực kỳ nói rằng :

"Các ngươi đại gia đều nhìn thấy, ha ha, nhân gia căn bản cũng không có đem Tần gia để vào trong mắt đây! Chuyện này truyền đi, Tần gia cũng không

cần muốn mặt!"

Tần Khác ho khan một tiếng, vẻ mặt lo lắng nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Đỗ Phong, ngươi . . Hay là đi thôi!"

Tề Văn Hoa đột nhiên âm thanh hô :

"Tần Khác, ngươi thả cái gì rắm? Cho ta cút sang một bên!"

Tần Khác coi như là trọng đất cũng có ba phân thổ tính, ngay ở trước mặt như thế nhiều tiểu bối bị mắng, gương mặt đột nhiên trở đỏ như máu, hấn nâng tay lên liền muốn phiến Tề Văn Hoa bạt tai.

Tề Văn Hoa lại như là một bát phụ hai tay chống nạnh, cười lạnh liên tục, xương gò má cao vót mặt đưa đến Tần Khác trước mặt :

"Ngươi đánh! Ngươi đánh! Ngươi muốn không dám đánh, ngươi chính là cái lão già chết tiệt!"

Tần Khác tức giận đến cả người run cầm cập, giơ lên tay kịch liệt run rẩy, nhưng một mực không xuống đi.

Đỗ Phong nhẹ nhàng nở nụ cười :

"Cha vợ, ngươi muốn không hạ thủ được, không bằng ta đến?"

Tất cả mọi người nghe được câu này, nhất thời biến sắc mặt.

Tề Văn Hoa càng là tức giận đến giận sôi lên, nổi trận lôi đình :

"Ngươi tên tiểu súc sinh này, ngươi. . . Ngươi dám. . .!"

Lời còn chưa dứt, Đỗ Phong liền ra hiện tại trước mặt nàng.

Đưa tay một bạt tai.

Đùng!

Vang dội cực kỳ bạt tai thanh, vang vọng toàn bộ phòng khách.

Tất cả mọi người đều có thể thấy rõ ràng Đỗ Phong ra tay.

Tề Văn Hoa cái cổ lại như là bị sâu sắc kéo dài, sau đó toàn bộ liền đều thay đổi hình, tiếp theo nàng liền hai cước cách mặt đất, hô địa một tiếng, bay ngang ra ngoài.

Không thiên vị, Tề Văn Hoa quay về bên cạnh một đám người trẻ tuổi đập tới.

Trong đại sảnh, nhất thời một trận náo loạn.

"Ôi!"

"Đau chết ta rồi!"

Tề Văn Hoa bị một tát này đánh thảm.

Nàng cả khuôn mặt đều đã tê rần, trong miệng tuôn ra một luồng mùi máu tanh, xương gò má đều sưng chút nữa không bị đánh nát.

Chật vật cực kỳ cùng một đám tuổi trẻ vẫn bối lẫn cùng nhau, Tề Văn Hoa khô quắt ngực còn không biết bị cái kia vẫn bối nắm một cái, tức giận đến nàng quả thực muốn điên.

Nàng lao đảo từ dưới đất bò dậy đến, một cái tay che mặt, một cái tay chỉ vào Đỗ Phong, nỗ đom đóm mắt, cả người run cầm cập :

"Ngươi. . . Ô. . . Phốc!"

Nàng chỉ phun ra một chữ, một cái miệng, một ngụm máu phun ra ngoài.

Trên đất dính đương một trận hường, dòng máu bên trong lại có bảy, tám viên trắng toát hàm răng.

Trong đại sảnh một đám người trẻ tuổi, sợ đến hồn phi phách tán, nhìn Đỗ Phong lại như là nhìn ma quỷ.

"Ngươi dám đánh người!"

Tần Khải vào lúc này rụt cổ lại đứng Tần Thừa Tái phía sau, căn bản không dám mạo hiểm đầu.

Buổi chiều ngay ở trước mặt toàn bộ Bắc Sơn trước mặt, người này liền dám đem Tề Hải Hồng nhục nhã đến trình độ đó, huống chi hiện tại ở Tần gia bên trong, đánh người bạt tai, này xem là cái gì?

Tần Thừa Tái coi như lại nghĩ xem trò vui, vào lúc này cũng không nhận được, hấn nhảy lên, duỗi tay chỉ vào Đỗ Phong, tức đến run rẩy cả người :

"Người . . . Người làm càn! Người quả thực . . . Phúc bá, đi xin mời Phúc bá ra tay!"

Đỗ Phong một tay ôm Tần Tử Cẩm, trên mặt mang theo một mặt châm biếm, nhìn Tần Thừa Tái, tựa như cười mà không phải cười :

"Người nếu như còn dám nói một chữ, có tin hay không người trong miệng hàm răng cũng đến đi một nửa?"

"Người . . . Người . . . !"

Tần Thừa Tái tức đến xanh mét cả mặt mày, mạnh mẽ giậm chân, nhưng chung quy ở Đỗ Phong ánh mắt bên dưới, không dám nói lời nào.

Cười lạnh một tiếng, Đỗ Phong nhìn khắp phòng người nhà họ Tần, từ tốn nói :

"Ta mới vừa nói, ai trước nhục nhã Tử Cẩm, chính mình lăn ra đây, phiền chính mình hai cái bạt tai, ta tạm tha hấn, hiện tại câu nói này hữu hiệu như cũ, các người chỉ có 3 phút!"

Đỗ Phong nhìn chung quanh tất cả mọi người một chút, giọng điệu ung dung, ánh mắt lãnh đạm.

Đám người tuổi trẻ kia sợ đến mặt như màu đất, đã sớm mất đi tầm lòng, nơi nào còn muốn lấy được, đây là nhà của mình, sao vậy cho phép một người ngoài càn rỡ?

Vừa lúc đó, ngoài cửa truyền tới một âm thanh uy nghiêm :

"Các người ở làm cái gì? Thực sự là còn thể thống gì!"

Nghe được âm thanh này, trong đại sảnh người nhà họ Tần lúc này mới tỉnh ngộ lại, dồn dập đứng lên, thu dọn quần áo một chút, từng cái từng cái đứng xuôi tay.

Cửa, chủ nhà họ Tần Tần Hàn một mặt lãnh đạm đi vào, phía sau hấn, Phúc bá một tác cũng không rời.

"Phụ thân! Ngài có thể muốn làm chủ cho chúng ta a!"

Tần Thừa Tái lập tức hô :

"Người này, quả thực quá điên cuồng, lại dám ở Tần gia đánh người!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Hôn ước

Đỗ Phong nhìn Tần Hàn, trong lòng loại kia cảm giác cổ quái càng ngày càng dày đặc.

Tần gia?

Đây chính là Tần gia?

Nếu như Tần gia đều là mặt hàng này, chỉ sợ sớm đã bị người diệt mười cái qua lại.

Lại gia tộc khổng lồ, cũng không chịu nổi một phá gia chi tử, huống chi, này một phòng, trừ Tần Khải miễn cưỡng có thể đem ra được ở ngoài, tất cả đều là đồ con lợn.

Hiển nhiên, này không phải chân chính Tàn gia.

Chỉ ít, cái kia 'Cầm thú' lão gia tử liền không ở mà.

Còn có tần Thái Xương, Tàn Phong, những người này, đều không ở.

Như vậy, đây là Tàn Hàn lão này cố ý xếp đặt đi ra trận chiến, nhường tự mình ra tay thoả thích nhục nhả bắt nạt, hẳn cuối cùng đi ra, lại mượn cơ hội này, làm điểm cái gì?

Đỗ Phong trong lòng nhất thời lạc một hồi.

Trên lão này làm.

Rõ ràng lão này chính là muốn mượn tay của chính mình, đến chinh đồn gia đình hẳn những này vô dụng đồ vật.

Sau đó, tất cả nhân quả, cũng có thể đẩy lên trên người mình, nhường đám người kia đến hận chính mình.

Đỗ Phong nghĩ đến đây, hận không thể lập tức ôm Tàn lão sư xoa người rồi đi.

Thiên toán vạn toán, thông minh tuyệt đỉnh, đến cùng vẫn là lên lão quý tử làm rồi.

Lúc này Tàn Hàn từ từ ngồi xuống, Tàn Thừa Tái đứng ở bên cạnh hẳn, chỉ vào Đỗ Phong cười lạnh :

"Họ Đỗ, ngươi quả thực quá can rở, lại dám chạy đến ta Tàn gia đến tìm cái chết, hiện tại, xem ngươi còn có thể bình đến thời điểm nào."

Người nhà họ Tàn dần dần lại bắt đầu gây rối, mồm năm miệng mười quay về Đỗ Phong chửi bới lên, Tề Văn Hoa nhưng là ngo ngắc ngồi dưới đất, ánh mắt oán độc cực kỳ.

Tàn Hàn lạnh rên một tiếng, trong đại sảnh nhất thời yên tĩnh.

"Tiểu tử, ta biết ngươi gan lớn, không nghĩ tới, ngươi lá gan như thế đại a, thật sự coi ta Tàn gia không người?"

Đỗ Phong một cái tay ôm Tàn Từ Cẩm, cười híp mắt nhìn Tàn Hàn, trực tiếp nói :

"Lão gia hoà, này không phải ngươi hi vọng nhìn thấy sao?"

Tàn Từ Cẩm cả người run rẩy một hồi, sắc mặt nàng có chút kinh hoàng nhìn Đỗ Phong một chút, muốn muốn nói chuyện, Đỗ Phong nhưng ra hiệu nàng không muốn mở miệng.

Tàn Thừa Tái, Tàn Khác, còn có Tàn Khai cùng cái khác người nhà họ Tàn nghe được Đỗ Phong câu nói này, nhất thời nhìn Tàn Hàn, ánh mắt trở nên hơi nghi ngờ không thôi lên.

Nghe Đỗ Phong ý tứ, là gia chủ thả hẳn tiến vào.

Hơn nữa đêm nay đại náo Tàn gia, cũng là gia chủ ý tứ?

Tàn Hàn cũng không nghĩ tới Đỗ Phong biết cái này ma trực tiếp, đáy lòng chìm xuống, ánh mắt hơi mị một hồi.

"Ngươi đại náo Tàn gia, quả thực hung hăng, vẫn đúng là không đem ta để vào trong mắt, ta nhường ngươi đến, là bởi vì ngươi cùng Từ Cẩm hôn ước, nhường người trong nhà nhận thức một hồi, không nghĩ tới. . . !"

Tàn Hàn câu này lời vừa ra khỏi miệng, trừ Đỗ Phong, bao quát Tàn Từ Cẩm, tất cả đều choáng váng.

"Cái gì?"

Tàn Từ Cẩm khiếp sợ cực kỳ đưa tay bưng miệng nhỏ, liên tiếp trong nháy mắt đỏ như máu, ngượng ngùng cho nàng đầu cũng không dám ngẩng lên lên.

Hôn ước?

Thời điểm nào chính mình cùng Đỗ Phong có hôn ước?

Lẽ nào là vừa nãy chính mình rồi đi như vậy một lúc thời gian, ông nội liền đem mình gả cho hẳn?

Trời ạ!

Tàn Từ Cẩm tâm tình đột nhiên trở nên cực kỳ hoảng loạn, thất kinh bên trong, rồi lại một luồng nhàn nhạt ngọt ngào.

Nàng cùng Đỗ Phong trong lúc đó, căn bản còn không thể nói là hiểu rõ, thậm chí đều không thể nói là đặc biệt quen thuộc.

Hiện tại lại có hôn ước?

Tần lão sư vào lúc này, hoàn toàn lừa.

Mặc dù mình không đáng ghét hắn, mặc dù mình đáy lòng mơ hồ có một số cảm giác kỳ quái, thế nhưng, cũng không đến nỗi như thế nhanh chứ?

Ông nội rốt cuộc muốn làm cái gì?

Tần Thừa Tái, Tần Khải đám người càng là trở mắt ngoác mồm, liền ngay cả trên đất ngồi Tề Văn Hoa, đều kinh ngạc cực kỳ nhìn Tần Hàn một chút.

Đúng là Tần Tử Cam phụ thân Tần Khác, đang kinh ngạc sau khi, nhìn Đỗ Phong ánh mắt, liền trở nên hơi phức tạp.

Đỗ Phong cười nhạt, trên tay trái lại là càng ngày càng dùng sức ôm Tần Tử Cam, chậm rãi nói rằng :

"Nếu nàng là người đàn bà của ta, như vậy, ta sao vậy sẽ cho phép người khác bắt nạt nàng? Từ hôm nay về sau, ai dám bắt nạt nàng, ta liền diệt hần cả nhà!"

Nói câu nói này thời điểm, Đỗ Phong trong mắt bắn ra hai đạo vô cùng sắc bén ánh sáng, chậm rãi từ trong đại sảnh mỗi người trên người xẹt qua.

Tần Hàn hai mắt hơi lóe lên, tựa như cười mà không phải cười nhìn hắn :

"Tử Cam là ta thương yêu nhất tôn nữ, ai dám bắt nạt nàng?"

Đỗ Phong trong lòng hơi động, nhếch miệng nở nụ cười :

"Lão già, ngươi có phải là làm người gia chủ này làm bị hồ đồ rồi?"

"Lớn mật! !"

Tần Thừa Tái đột nhiên hét lớn một tiếng, chỉ vào Đỗ Phong quát :

"Họ Đỗ, ngươi quả thực phát điên, ngươi gọi ta chủ nhà họ Tần cái gì? Ngươi quả thực chính là đáng chết! Phúc bá, mời ngài ra tay, bắt cái này cuồng đồ!"

Phúc bá đứng Tần Hàn phía sau, hai mắt nửa mở nửa khép, lại như là ngủ như thế.

Tần Hàn chậm rãi quay đầu nhìn Tần Thừa Tái một chút, ánh mắt kia lập tức sợ đến Tần Thừa Tái bé ngoan cảm miệng.

"Ha ha, nếu là như vậy, ngươi đúng là nói một chút, đến tốt cùng là ai, dám bắt nạt ta thương yêu nhất tôn nữ? Ngày hôm nay, ta cho hắn làm chủ!"

Tần Thừa Tái lập tức phát hiện sự tình không đúng, cả người tóc gáy đột nhiên một cái giật mình Linh, hần cong người có chút sợ hãi nhìn Tần Hàn, nhỏ giọng thăm dò nói rằng :

"Phụ thân, này đều là có lẽ có, tên khốn kiếp này ở đây gây xích mích ly gián, ngài . . !"

Tần Hàn trong mắt đột nhiên bắn ra hai cổ nghiêm ngặt ánh mắt, lòng bàn tay mạnh mẽ vỗ một cái, quát lên :

"Đồ đáng chết, quỳ xuống!"

Tần Thừa Tái sợ đến hai đầu gối mềm nhũn, rầm một tiếng quỳ trên mặt đất, cả người mồ hôi lạnh bá chảy ra.

Tần Khác, Tần Khải, còn có những người khác, đồng loạt quỳ một chỗ.

"Các ngươi, khi ta mất mù sao? Quả thực thật là to gan, các ngươi này điểm ác tha tâm tư, thật sự coi ta không biết? Và miệng!"

Tần Hàn vào lúc này, nơi nào vẫn là trước cái kia ôn hòa lão nhân, quả thực hoàn toàn biến thành người khác, khí tức biến hóa nhanh chóng, thực sự là như tác kẻ hoa, nhìn ra Đỗ Phong đều có chút nhìn mà than thở.

Loại này nhà giàu có gia chủ, đối mặt như thế một đám sợ hàng, còn có thể duy trì gia tộc không cũng vẫn có thể cường thịnh, sao vậy khả năng là một người không có bản lĩnh?

Trong đại sảnh, lập tức vang lên đùng đùng bạt tai thanh, trừ Tề Văn Hoa ngờ ngạc ngồi dưới đất ở ngoài, tất cả mọi người đều chính mình đánh chính mình bạt tai.

Tần Tử Cam cũng không nghĩ tới sẽ như vậy, nàng kinh hãi bụng chính mình miệng nhỏ, chỉ cảm thấy như vậy không được, nhưng là vừa không dám nói cái gì.

Nàng có chút cầu xin nhìn Đỗ Phong một chút, ánh mắt kia là nhường Đỗ Phong mở miệng cầu xin.

Đỗ Phong nhưng nhìn nàng lắc lắc đầu, sau đó cười hi hi nhìn Tề Văn Hoa :

"Lão gia tử, người xem, có người ý vào Tề gia quyền thế, căn bản không nghe lời người."

"Hả?"

Tần Hàn trong mắt đột nhiên bắn mạnh hai cổ tinh mang, chết nhìn chòng chọc Tề Văn Hoa.

Tề Văn Hoa sợ đến đột nhiên che mặt, có chút sợ hãi nhìn Tần Hàn một chút, ánh mắt lấp loé.

Nàng là Tề gia hạt nhân tộc nhân, Tề gia hai đời duy nhất nữ nhân, từ nhỏ đã ngang ngược ngông cuồng, Tề gia căn bản không ai bắt kẻ nàng, nguyên bản dựa theo thân phận địa vị của nàng, là tuyệt đối không thể gả cho Tần Khắc tái giá.

Chỉ ít dựa theo ý nghĩ của nàng, nàng phải gả người, chỉ có thể là Lý gia lý cảnh an, cũng chính là Lý Mục Đình phụ thân.

Chỉ ít, nàng cũng là phải gả cho Sở gia sở khai năm, làm Sở gia hai đời Đại phu nhân.

Không nghĩ tới, nàng không chỉ gả cho gia tộc địa vị không bằng Tề gia Tần gia, vẫn là Tần gia hai đời không có tiền đồ nhất Tần Khắc.

Hơn nữa còn là tái giá.

"Ta. . . Ta. . . Lão nương bằng cái gì đánh chính mình bạt tai?"

Tề Văn Hoa trong lòng khác nào vạn xả phệ tâm, đột nhiên từ trên mặt đất nhảy lên, giới phụ chủi đồng như thế trừng mắt mắt chữ nhìn chăm chăm Tần Hàn :

"Người Tần gia quả thực khinh người quá đáng, ta phải đi về tìm phụ thân ta, người Tần gia cho ta chờ!"

Nói, nàng xoay người nổi giận ùng ùng liền đi.

"Chậm đã!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Chấp Pháp Giả

Nhìn thấy Tề Văn Hoa căn bản không nghe lời còn muốn đi, Tần Hàn lại căn bản không có nổi giận ý tứ.

Ánh mắt của hắn phức tạp nhìn nàng, chậm rãi nói rằng :

"Người gả tới Tần gia, chính là ta Tần gia người, người có thể cần nghĩ kỹ, ngày hôm nay người đi ra Tần gia cửa, vĩnh viễn liền không nên quay lại!"

Đỗ Phong ở một bên quạt gió thổi lửa, cười hi hi nói :

"Nhân gia có thể không coi chính mình là người nhà họ Tần, lão gia tử người thực sự là tương bô."

Tề Văn Hoa oán độc cực kỳ nhìn chăm chăm Đỗ Phong, hận không thể nhào tới uống hấn huyết.

Đỗ Phong xem đều không có nhìn thẳng nhìn nàng, châm chọc bừa bãi một cái, làm bầm lều bầu nói rằng :

"Ta nếu là có loại này con dâu, đã sớm một cái tát đập chết, còn giữ tét đến đây? Bần thiều xấu xa, còn cái gì chó má hào môn đại tộc, mặt mặt, đáng thẹn!"

Tần Hàn cho dù tốt tính khí, cũng bị Đỗ Phong câu nói này tức giận đến cả người run cầm cập, trên tay gân xanh nổi lên.

Thế nhưng nghĩ đến một số sự tình, hấn lại cứng rắn sinh nhịn xuống.

Hiện tại Đỗ Phong, hay là vẫn đúng là không tính cái gì.

Thế nhưng Phúc bá ánh mắt là sẽ không sai.

Người này, sớm muộn muốn nhất phi trùng thiên, vào lúc ấy, Tần gia có thể được hấn chống đỡ, chỉ ít có thể duy trì năm mười năm hưng thịnh.

Mà căn cứ tình báo phán đoán, Lý Mục Đình với hấn trong lúc đó, cũng căn bản không phải đồn đại loại kia quan hệ thù địch.

Tần Hàn loại này Lão Hồ Ly, sao vậy khả năng trở mặt nhìn Lý gia độc chiếm chỗ tốt.

Lý gia ra cái một Lý Mục Đình, tương lai nhất định càng càng hung hăng, hấn lại thích Tần Từ Cẩm, coi như Tần Từ Cẩm thân thể có bệnh sống không lâu nữa, nhưng tương lai Lý Mục Đình nhất định sẽ xem ở đây một mối liên hệ trên, sẽ không làm khó Tần gia.

Tần Hàn kỳ thực vẫn hi vọng, Tần Từ Cẩm cùng Lý Mục Đình trong lúc đó có thể thành.

Thế nhưng nửa đường chạy ra cái Đỗ Phong đến tiết hồ, hơn nữa nhìn bộ dáng này, cháu gái của mình, ngược lại là thích cái này không biết nền tảng gia hỏa.

Đỗ Phong nếu như là một người bình thường, Tần Hàn tuyệt đối không cho phép Tần Từ Cẩm đi cùng với hấn.

Thậm chí coi như Đỗ Phong là một thương mai thiên tài, là một chân chính đồ thạch đại sư, hấn cũng không lọt mắt.

Thế nhưng Đỗ Phong một mực là một cao thủ võ đạo.

Này, mới phải trọng điểm.

Một cái nhà tộc, đặc biệt là gia tộc lớn, muốn đặt chân, muốn cắm rễ, phát triển, ai mà không thầy chất thành núi, máu chảy thành sông hoàn thành tích lũy?

Nhà ai không mạng lưới một nhóm cao thủ, bồi dưỡng một đám tử sĩ đến bảo đảm gia tộc an toàn?

Đỗ Phong nói câu nói này, bị Tề Văn Hoa nghe được rõ ràng rành rành, nàng tức giận đến cả người run cầm cập, suýt chút nữa lại phát điên hơn, thế nhưng nghĩ đến vừa nảy một cái tát kia, lại cứng rắn sinh nhịn xuống.

"Lão nương đi rồi liền không nghĩ tới lại trở về, bảo vệ tên rác rưởi này nam nhân, qua cái gì tháng ngày? Đỗ Phong người tên tiểu súc sinh này, người cho lão nương nhớ kỹ, bắt đầu từ hôm nay, người liền chuẩn bị kỹ càng sao vậy chết đi!"

Nói, Tề Văn Hoa cũng không quay đầu lại, nhanh chân đi ra ngoài.

Trong đại sảnh người nhà họ Tần, tất cả đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Tề gia cùng Thanh gia trong lúc đó là liên minh quan hệ, lẽ nào, liền muốn như vậy bị phá hỏng?

"Phụ thân, Văn Hoa nàng kỳ thực. . . Bộc tuệch, ngài cũng đừng đuổi nàng đi rồi!"

Quỳ trên mặt đất Tần Khác, đột nhiên lấy hết dũng khí, có chút nhu nhược mở miệng vì là Tề Văn Hoa cầu xin.

"Thứ hỗn trướng! Nơi này có người tư cách nói chuyện sao?"

Tần Hàn mạnh mẽ trợn mắt, nổi giận phùng phùng :

"Cái này nữ nhân đáng chết, như thế nhiều năm ở ta Tần gia gây sóng gió, người thật sự cho rằng ta mắt mù? Người liền nữ nhi ruột thịt của mình đều bảo vệ không được, quả thực uống làm người phụ!"

Tần Khác sợ đến mau mau rút cổ một cái, không dám nói lời nào.

Kỳ thực trong lòng hấn nghĩ tới, là Tần gia cùng Tề gia quan hệ.

Như thế nhiều năm, hấn nuốt giận vào bụng, còn không phải là vì Tần gia?

"Tiểu tử, lần này, người có thể tha miễn?"

Tần Hàn quay đầu nhìn Đỗ Phong, trên mặt tựa như cười mà không phải cười :

"Ta có cái gì tha miễn không hài lòng? Lại không phải ta già sự!"

Đỗ Phong cười híp mắt nhìn Tần Hàn, cà lơ phát phơ.

Tần Hàn mắt sáng lên, chậm rãi nói rằng :

"Ta yêu mến nhất tôn nữ đều cho ngươi, ngươi còn không phải Tần gia người? Ha ha, ngươi còn muốn cái gì? Không bằng như vậy, bắt đầu từ hôm nay, ta trao tặng ngươi một hạng quyền hạn, hết thầy Tần gia người, ngươi đều có quyền sửa chữa, ngươi thì tương đương với là Tần gia chấp Pháp Giả!"

Àm! !

Trong đại sảnh, tất cả mọi người tất cả xôn xao.

Đỗ Phong trở mắt ngoác mồm, suýt chút nữa không xoay người liền chạy.

Lão quỷ tử hồ, càng đào càng lớn.

Trong đại sảnh, trừ Phúc bá ở ngoài, những người khác chỉ cảm thấy cả người run rẩy một trận lạnh lẽo, lại như là Tam Phục Thiên một khối khối băng từ hậu vác cái cổ trực tiếp trượt tới cái mông trên.

Loại kia hồn phi phách tán cảm giác, là mãnh liệt như vậy.

Chấp Pháp Giả?

Hết thầy Tần gia người, hẳn đều có quyền sửa chữa?

Này này chuyện này. . . !

Chuyện này quả thật chính là hoạt thiên hạ chi đại kê.

"Phụ thân! Ngài. . . Ngài. . . Ngài. . . !"

Tần Thừa Tái trở mắt ngoác mồm nhìn phía Tần Hàn, trong mắt sợ hãi cực kỳ.

Làm Tần gia hai đời, Tần Thừa Tái ở Tần gia địa vị không thể bảo là không cao, tuy rằng hẳn không phải rất thành tài, nhưng phải hay không phải hoàn khổ, cũng còn no đến mức lập nghiệp tộc, chỉ là thủ đoạn hành sự làm người lên án.

Hắn sao vậy sẽ không biết chấp Pháp Giả địa vị?

Từ đại gia tộc đều có chấp Pháp Giả, người này, là gia chủ bên người tối thấp thân cái kia cao thủ.

Phúc bá, chính là Tần gia duy nhất chấp Pháp Giả, vì lẽ đó Phúc bá không chỉ là Tần gia tổng quản, thậm chí nắm giữ có thể so với gia chủ quyền hạn.

Một câu nói, Đỗ Phong không hiểu ra sao hãy cùng Tần Từ Cẩm có hôn ước, này đã là khiếp sợ cực kỳ chuyện, chớ đừng nói chi là làm Tần gia chấp Pháp Giả, Tần Thừa Tái giác đến mình đang nằm mơ.

Đỗ Phong nhẹ nhàng ho khan một tiếng, cười hi hi :

"Lão gia tử, con người của ta tự do quen rồi, ta có thể không tâm tư thế ngươi giáo dục đời sau, ngươi cũng không cần dọa bọn họ, đừng đến thời điểm tiểu trong quần còn phải tẩy, thời gian không còn sớm, buổi tối ta còn có việc, trước hết cáo từ."

Tần Hàn khẽ mỉm cười :

"Được, nếu ngươi có việc, ta liền không để lại ngươi ăn cơm, ngươi cùng Từ Cẩm sự tình, tìm cái thời gian lại đây, chúng ta đến khỏe mạnh tính toán toán, ta Tần gia tôn quý nhất Đại tiểu thư, không phải là như vậy dễ dàng cưới được đi!"

Tần Từ Cẩm mặc cỡ đồ cả mặt, vẹo nhúc nhích một chút thân thể, lúc này mới phát hiện mình còn ở Đỗ Phong trong lòng, lại là một trận mặt đỏ tới mang tai.

Nàng dạ : ừ nhẹ một tiếng, ngượng ngùng nhỏ giọng nói rằng :

"Đồ đại ca. . . Ngươi nhanh buông ra ta!"

Trên miệng nói buông ra, thế nhưng nàng nhưng tóm chặt lấy Đỗ Phong tay, căn bản không nỡ thả ra.

Đỗ Phong trong lòng một mảnh ôn nhu, vẫn không nói gì, liền nghe tới cửa một thanh âm :

"Các ngươi đều ở a, sao vậy không chờ chờ ta? Ai nha, tiểu huynh đệ, quả nhiên là ngươi!"

Một trận trong tiếng cười lớn, một lão già từ cửa nhanh chân đi vào.

Đỗ Phong vừa quay đầu lại, nhất thời nở nụ cười.

Lão nhân này, chính là lần trước ở ngọc thạch thị trường giao dịch gặp phải Tần Thọ Tần lão gia tử.

"Lão gia tử, đã lâu không gặp!"

Tần Tử Cẩm vội vã chính một hạ thân tử, đỏ mặt quy củ hành lễ :

"Nhị gia gia!"

Tần Thọ cười ha ha, đánh một quyền ở Đỗ Phong trên bả vai :

"Lão tử nói cái gì tới? Anh hùng không hỏi xuất xứ, lưu manh không hỏi số tuổi, tiểu huynh đệ, ngươi mấy ngày nay gây sóng gió, còn đem lão tử chất tôn nữ cảm dỗ tay, cũng không cần ta giới thiệu, thật sự là tốt a!"

Tần Tử Cẩm mắc cỡ tự giậm chân :

"Nhị gia gia, ngài. . .!"

"Ha ha ha, nha đầu ngươi hại cái gì tu? Ngươi Nhị gia gia ngươi như thế đại thời điểm, đó là ngũ khắp cả Bắc Sơn không có địch thù, đúng rồi các ngươi đây là chuẩn bị thời điểm nào sinh con?"

Đỗ Phong một cái lão huyết không phun ra ngoài, Tần Tử Cẩm hôn cả người mềm nhũn, ngửa mặt liền cũng.

Tần gia Nhị lão gia, không then cầm thú hai chữ.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Nói nhảm nữa, đánh ngươi!

Đưa Đỗ Phong ra ngoài, là Tần Thừa Tái.

Tần Tử Cẩm tự nhiên ở lại trong nhà, dựa theo Tần Hàn lời giải thích, Tần gia tôn quý nhất Đại tiểu thư, sao vậy khả năng tùy tiện tiện hỷ cùng một người đàn ông cùng nhau?

Mặc dù là lão tử chính mồm đồng ý hôn ước, thế nhưng chỉ ít, ngươi Đỗ Phong nhất định phải biểu hiện ra đầy đủ thành ý mà.

Tần Thừa Tái vào lúc này nơi nào còn có nửa điểm ngạo khí, tuy rằng trong lòng một vạn cái không phục, thế nhưng trên mặt nhưng không được không chất lên một mặt nụ cười :

"Đỗ Phong a, chuyện vừa rồi, thật sự chính là hiểu lầm, đều là Tề Văn Hoa con tiện nhân kia, ý vào chính mình người nhà họ Tề thân phận, bình thường bắt nạt lão tam, đối với Tử Cẩm cũng cay nghiệt cực kỳ, ta. . .!"

Đỗ Phong cũng không quay đầu lại, từ tốn nói :

"Ngươi nói nhảm nữa, có tin ta hay không đánh ngươi!"

"Ngươi. . .!"

Tần Thừa Tái tức giận đến thổ huyết.

Tên khốn kiếp này, ngươi xem là cái cái gì đồ vật? Lại dám như thế cùng lão tử nói chuyện?

"Đỗ Phong ngươi đây là cái gì thái độ à? Ngươi làm sao cùng ta nói chuyện như vậy? Ta tốt xấu cũng là Tử Cẩm nhị bá!"

"Người muốn cái gì thái độ?"

Đỗ Phong quay đầu lại nhẹ nhàng nở nụ cười, hỏi :

"Người còn biết mình là Từ Cẩm nhị bá? Ta nếu là có như người vậy nhị bá, đã sớm đánh chết kéo ra ngoài cho chó ăn!"

". . . !"

"Ta nói sai?"

". . . !"

"Nhớ kỹ ta, nếu để cho ta biết người ở sau lưng tính toán ta tính toán Từ Cẩm, dù cho nói một câu nói xấu, không cho ta biết thì thôi, một khi bị ta biết, ta không ngại bắt người khai đao lập uy, người Tần gia ở trong mắt ta, vẫn đúng là không tính cái gì!"

Đỗ Phong đối với Tần Thừa Tái người như thế căn bản không có bất kỳ hảo cảm có thể nói, nếu như không phải Tần Hàn xuất hiện, hẳn nhất định sẽ ra tay thu thập người này.

Người như thế trong mắt, chỉ có lợi ích, lợi ích, lợi ích, trừ hẳn này một phòng ở ngoài, cái khác tộc nhân, đều không quá quan trọng.

Chỉ dùng hẳn cùng con trai của hẳn mới phải quan trọng nhất.

Bất luận cái nào gia tộc đều có người như thế tồn tại, không cần nói hào môn đại tộc, bình thường có chút tiền gia đình, đều cũng không phải người nào đều hàm hậu thành thật chính trực.

"Người người người. . . Người quả thực. . . !"

Tần Thừa Tái cho dù tốt hàm dưỡng, cũng tức giận đến trên mặt bắp thịt từng trận co giật.

Hắn giơ tay chỉ vào Đỗ Phong, nửa ngày đều không nói ra được một câu hoàn chỉnh.

Đỗ Phong cười nhạt, chuyển đề tài :

"Đương nhiên, nếu như người đồng ý nịnh bợ nịnh bợ ta, ta xem ở Từ Cẩm phần trên, sau này cũng không phải là không thể giúp người một chút, nói thí dụ như, giúp người đánh cuộc thạch, thậm chí giúp người giết giết người, bản lãnh của ta, người hiểu rõ chỉ là một điểm nhỏ của tảng băng chìm."

Tần Thừa Tái hết lửa giận dẫu ở trong bụng, lại bị câu nói này chống đỡ biến mất sạch sẽ.

Đỗ Phong đánh một đại bổng, lại ném ra tới một người thiên đại táo ngọt, hẳn nguy hiểm thật cho là lỗi tai mình phạm sai lầm.

Tần Thừa Tái ở bên ngoài đương nhiên là có sự nghiệp của chính mình, cũng có chính mình mạng lưới liên lạc, trong đó đan xen chằng chịt, kẻ thù cũng không ít.

Đỗ Phong một câu nói này, vừa vặn đập trúng hẳn uy hiếp.

"Người. . . Người nói có thật không?"

Tần Thừa Tái lắp ba lắp bắp, hai mắt tỏa sáng.

"Đương nhiên là thật sự, tiền đề là, người không nên chọc ta tức giận, càng không thể như ở Từ Cẩm không cao hứng, hiểu không?"

"Mê mê mê mê hiểu! Ta hiểu!"

"Ha ha, người gỗ trống đây?"

Tần Thừa Tái vác đầu đi lại đi, nhìn Đỗ Phong một mặt lấy lòng vẻ mặt, cười nói :

"Đỗ Phong a, người yên tâm, sau này Từ Cẩm chính là ta tự mình con gái, ta nhất định cố gắng đối với nàng, ta nếu như nói một câu lời nói dối, trời giáng Lôi Oanh, người. . . Người cũng không nên lừa người nhị bá a!"

Đỗ Phong không khỏi lật một cái liếc mắt.

Cái tên này, đánh rắn theo côn trên, còn bò đến thật nhanh.

"Được rồi, không cùng người phí lời, đi rồi!"

Ra cửa sau, Đỗ Phong lên chính mình phá Jetta, nghênh ngang rời đi.

Tần Thừa Tái ba ba nhìn Đỗ Phong xe biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chính ở chỗ này phát tay ra hiệu.

Vào lúc này, Tần Hàn cùng Tần Thọ mang theo Tần Tử Cầm trở lại hậu viện thư phòng.

"Ta bé ngoan cháu gái, đến đến đến, cùng Nhị gia gia nói một chút, ngươi là sao vậy cảm đồ người này?"

Tần Tử Cầm mặc cỡ mặt đỏ tới mang tai, mạnh mẽ giậm chân một cái, hờn dỗi một tiếng :

"Nhị gia gia, ngài. . . Ngài quả thực chính là già mà không đứng đắn!"

"Ha ha ha, có cái gì thật không tiện mà, ngươi cũng không nhỏ, ngươi. . . Ai!"

Tần nhị gia nụ cười trên mặt đột nhiên biến mất, đã biến thành một mặt sùng nich cùng áy náy.

Tần Tử Cầm trong lòng cũng là đau xót.

Hiển nhiên, đại gia nghĩ đến nàng di truyền bệnh tật.

Tần Hàn một bộ nghiêm nghị vẻ mặt, nhìn Tần Tử Cầm chậm rãi nói rằng :

"Hài tử, ngay ở trước mặt ngươi Nhị gia gia trước mặt, ta cũng không dối gạt ngươi, thân thể ngươi chúng ta đều biết, ta không dám nói nắm toàn bộ Tần gia đi đối ngươi tốt lên, thể nhưng, ông nội nên làm, đều làm!"

Tần Tử Cầm vành mắt đỏ lên, nước mắt đều suýt chút nữa rơi xuống :

"Ông nội, ngài đừng nói ta, ta biết."

Tần Tử Cầm ở Tần gia không bị những người khác tiếp đãi, thể nhưng ở Bắc Sơn, ai dám bắt nạt nàng?

Tần lão gia tử tới sùng nich tôn nữ, điểm này, Tần Hàn vẫn là làm được.

Thêm vào có Lý Mục Đình ở một bên hộ giá hộ tổng, Tần Tử Cầm ở Bắc Sơn căn bản không thể chịu đến nửa điểm oan ức.

"Ngươi nghe ông nội nói xong!"

Tần Hàn thở dài một tiếng, trong ánh mắt chậm rãi có thêm một tia uy nghiêm :

"Ngươi là Tần gia người, bất kể như thế nào, ngươi đều nên vì Tần gia lợi ích cân nhắc, vì lẽ đó, ta biết rõ ngươi không sống hơn ba mươi tuổi, còn. . . Hi vọng ngươi gả cho Lý Mục Đình, nói tới vô tình một điểm, ta đây là vì Tần gia, nói tới lại tuyệt tình một điểm, ta đương nhiên hi vọng ngươi dùng này tương lai ba năm sinh mệnh, vì là Tần gia đổi lấy một điểm đến từ Lý gia thiện ý."

Tần Tử Cầm sao vậy khả năng không hiểu ông nội ý tứ :

"Ông nội, ngài đừng nói ta, ta. . . Thật sự. . . Đều biết."

Càng là hào môn đại tộc, nam nhân thì thôi, nữ nhân vận mệnh, chỉ có một.

Thông gia.

Ái tình?

Các nàng trong tự điển, tuyệt đối không có ái tình.

Lợi ích của gia tộc cao hơn tất cả, này ở bất cứ lúc nào, đều là không thể lay động thiết luật.

Lâm Á Nam loại kia ví dụ, không ở phạm vi này bên trong.

Bởi vì Lâm Cửu Thành liền như thế một tôn nữ, Lâm gia cùng chân chính hào môn đại tộc vẫn chưa thể so với.

Tần Tử Cầm biết, nhân vì là thân thể mình nguyên nhân, như thế nhiều năm, ông nội vẫn đang chăm sóc chính mình.

Bằng không, nàng sớm đã bị thông gia liên đi ra ngoài.

Không phải Lý Mục Đình, chính là mặt khác hai nhà giàu có ba đời người thừa kế.

"Ta có thể nhìn ra, ngươi là yêu thích Đỗ Phong, thể nhưng ta phải nhắc nhở ngươi, tiểu tử kia, là cái hoa tâm cây củ cái lớn!"

Tần Tử Cầm mặc cỡ cúi đầu, không dám nói lời nào.

"Ngươi không thích Lý Mục Đình, vậy hãy cùng Đỗ Phong đi, ta quyết định đem ngươi gả cho hắn, cũng là lợi ích trao đổi, thế nhưng, ngươi yêu thích hắn, nhất cử lưỡng tiện, ngươi cảm thấy đây?"

Tần Tử Cẩm mắc cỡ suýt chút nữa không xoay người đào tẩu :

"Ông nội, ngài. . . Ngài. . . Nói cái gì a? Ta theo hắn. . . Chúng ta. . . Ai! Ông nội căn bản không phải ngài nghĩ tới như vậy!"

Tần Hàn trên mặt hiện lên một mặt ý cười :

"Hài tử, ta chỉ hỏi ngươi một câu nói, ngươi đang hoảng trả lời, ông nội tuyệt không bắt ép ngươi!"

"Ngươi. . . Yêu thích hắn sao?"

Tần Tử Cẩm ngán người một chút, nàng mắc cỡ đỏ mặt, cúi đầu, nhất thời liền sững sờ.

Chính mình, yêu thích hắn sao?

Không thể nói được, thế nhưng đi cùng với hắn, đặc biệt ung dung vui vẻ.

Cái kia không phải thích không?

Thế nhưng tại sao mỗi một lần nhìn thấy hắn, đều sẽ tim đập nhanh hơn?

Một lúc lâu một lúc lâu, nàng mới dùng chỉ có chính mình nghe được âm thanh, tu không thể ngượng ừ một tiếng.

Tác giả Minh triều không rượu nói : quy tắc cũ nhấn 2 lần thu gom 666 lão Thiết không tặc xấu ha ha ha chính ta đều nở nụ cười hiểu rõ hiểu rõ

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: A miêu a cầu

Đỗ Phong từ Bắc Sơn hậu sơn hạ xuống, trực tiếp xoay qua chỗ khác đến phía trước núi.

Hồng gia nhà cũ không ở Bắc Sơn bên trên, thế nhưng Hồng Bạch Hồ gia ngay ở phía trước núi giữa sườn núi.

Hắn đang muốn lên núi, nửa đường liền bị người ngăn lại.

Hai chiếc màu đen Land Rover đứng ở ven đường, bảy, tám cái người mặc áo đen đứng ở nơi đó, khí thế mui mị.

"Ngài là Đỗ thiếu sao?"

Một cái vóc người khỏe mạnh, giữ lại bản thân người đàn ông trung niên đi tới, lúc nói chuyện cực kỳ khách khí.

Đỗ Phong ngồi trên xe ngừng đầu liếc mắt nhìn người trung niên kia, gật gật đầu.

Người trung niên đại khái ba mươi bảy ba mươi tám tuổi, trên người mặc âu phục đen, trang phục đến tận cổ, trên mặt mang theo kính về mặt, một đạo dữ tợn vết sẹo, từ gò má trái kéo dài tới trên cổ, lại như là một cái vụn vụn cự đại ngô công.

"Ta tên Lữ Quang, Đường chủ phái ta tới đón ngài!"

Đỗ Phong nhìn cái này Lữ Quang một chút, trên mặt nhất thời chất lên nụ cười.

Lữ Quang, là Hồng Bạch Hồ bên người trợ thủ đắc lực nhất, có thể nói là phụ tá đắc lực, là Ngọc Long Bang Bạch Hồ Đường phó Đường chủ, quyền cao chức trọng.

Theo Lữ Quang xe, Đỗ Phong đi tới một tràng khí thế bất phàm kiến trúc trước mặt, cửa một tấm bảng hiệu lớn trên trán, Long Phi Phụng Vũ viết Bạch

Hồ Đường ba chữ.

Hồng Bạch Hồ sớm sẽ ở cửa chờ.

"Ha ha, Đỗ thiếu, hoan nghênh!"

Hồng Bạch Hồ nhanh chân nghênh tiếp tới, sau đó lôi kéo Đỗ Phong tay liền đi vào bên trong đi.

Xuyên qua Tiền viện, dọc theo đường đi bảo tiêu san sát, đề phòng nghiêm ngặt.

Vừa tiến vào phòng khách, Đỗ Phong chính là sững sờ.

Tối nay tới người, thật là không ít a, to lớn trong đại sảnh, bày ra năm cái bàn tròn lớn, ngồi đầy người, không xuống năm mươi người, buổi chiều mới vừa cùng Lâm gia kết minh Trần Quốc Xuyên, xe thể lâm, còn có Chung Vệ Quân đều ở.

Cho tới nói những người khác, nhìn dáng dấp cũng đều là thân phận hiển hách.

Có người quay về Đỗ Phong gật đầu mỉm cười, có người nhưng là trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, còn có ngồi ngay ngắn bất động, biểu hiện lấp lóe.

Đỗ Phong ánh mắt, rơi vào tờ thứ nhất bàn chính mấy người trên người.

Mấy người này căn bản là như là không thấy Đỗ Phong, thái độ cực kỳ lạnh lùng ngạo mạn, còn có hai người nhìn Đỗ Phong thời điểm, trong ánh mắt mơ hồ lộ ra một luồng không hề che giấu chút nào địch ý.

Hồng Bạch Hồ trực tiếp nắm Đỗ Phong đi tới bàn chính, sau đó cười giới thiệu một phen, cũng không cho Đỗ Phong giới thiệu những người khác, trực tiếp nói :

"Các vị, tối hôm nay ta liền ba câu nói, câu thứ nhất, ăn cơm trước uống rượu! Câu thứ hai, lúc ăn cơm, ai cũng không cho phép sinh sự, vấn thứ ba, ăn uống no đủ, chúng ta muốn làm cái gì làm cái gì, ta tuyệt không can dự!"

Nói xong, hắn liền trực tiếp dẫn dò dâng rượu mang món ăn.

Rất nhanh, Hồng gia người hầu liền bưng các loại quý báu thức ăn đi vào.

Đỗ Phong trong lòng âm thầm buồn cười.

Cái này Hồng Bạch Hồ, vẫn đúng là có chút ý nghĩa, hắn đêm nay làm ra tới đây ma một trận chiến, nói là để cho mình đến cho hắn giám bảo, thế nhưng mục đích thực sự, nhưng có mấy cái.

Thứ nhất, buổi chiều cái kia một hồi đồ thạch, vẫn chưa thể thuyết phục hắn, hắn muốn dùng giám bảo đến cân nhắc chính mình chân chính thủ đoạn.

Thứ hai, ở đây những người này, rất nhiều là đối với mình ôm ấp địch ý, hiển nhiên là buổi chiều bị chính mình làm mất mặt những kia hào trong môn phái chân chính có thực quyền nhân vật trọng yếu, Hồng Bạch Hồ muốn nhìn một chút mình có thể không thể trấn được bọn họ.

Thứ ba, không cần phải nói, nếu như mình bị người chèn ép, kết minh sự tình tuy rằng hữu hiệu như cũ, thế nhưng, tương lai cũng không thể trách người khác xuất công không xuất lực. Mà nếu như chính mình có thể ở tới hôm nay cùng những người này đánh ngang, như vậy, Hồng Bạch Hồ cũng rõ ràng, chính mình năng lượng cùng thủ đoạn.

Không thể không nói, Hồng Bạch Hồ này một chiêu, quả là khéo.

Không hổ là Ngọc Long Bang Bạch Hồ Đường Đường chủ, làm việc kín kẽ không một lỗ hổng.

Đỗ Phong muốn phải hiểu, cũng mặc kệ những người khác, cùng Hồng Bạch Hồ vừa ăn một bên uống, thuận tiện một bên giật nhẹ nhạt, nói trong lời nói, một bộ chỉ điểm giang sơn dáng dấp, Hồng Bạch Hồ ở một bên bám đất, không ngừng nâng lên Đỗ Phong thân phận, nhìn ra đang ngồi không ít người âm thầm lấy làm kỳ.

Đỗ Phong thân phận, ở đây không có một không biết, đối với cái này ra tay tàn nhẫn gia hỏa, rất nhiều người đều lòng mang đề phòng, bọn họ cũng không rõ ràng lắm, tại sao Hồng Bạch Hồ đêm nay giống trống khua chiêng làm ra đến tiệc rượu, nhưng là người này là chủ tân.

Tâm tư linh hoạt người, đã ở trong lòng âm thầm suy đoán, chẳng lẽ, Hồng Bạch Hồ cùng cái này Đỗ Phong trong lúc đó, có cái gì liên quan?

Buổi chiều phát sinh ở Cửu Thành quán rượu lớn cái kia một hồi bí mật kết minh, người ngoài căn bản không thể biết, thế nhưng Đỗ Phong ở ngọc thạch phẩm giám hội trên làm mất mặt mở hack trang bức sự tình, nhưng đã sớm truyền khắp toàn bộ Bắc Sơn.

Người ở chỗ này trong lòng đều các hoài tâm tư, vì lẽ đó chớp mắt này ăn được rất nhanh, không tới một giờ liền kết thúc.

Lữ Quang nghe lời đoán ý, dẫn dò người triệt đi bát đĩa, đổi mới khăn trải bàn, rượu trái cây cái gì bãi tới, vào lúc này, Hồng Bạch Hồ bưng chén rượu

lên, ngồi đối diện ở bên người Đỗ Phong nâng chén cười nói :

"Đỗ thiếu, ăn được uống được rồi?"

Đỗ Phong cười hi hi nắm lên một khối hoa quả nhét vào trong miệng, gât gât đầu :

"No rồi, đến đây đi, ngươi có cái gì bảo bối không nắm chắc, lấy ra ta cho ngươi chừng đánh giá."

Hồng Bạch Hồ chính muốn nói chuyện, ngồi ở hán bên phải thứ hai vị trí người nhẹ nhàng nở nụ cười, mang theo châm chọc nói rằng :

"Không biết mùi vị!"

Người trung niên này hào hoa phong nhã, mang theo một bộ mặt kiêu gong vàng, trang phục đến cực kỳ khéo léo, trên người lộ ra một luồng thư hương khí tức.

"Quách lão đệ, lời này ngươi có thể nói sai rồi!"

Một cái khác tuổi ở hơn bốn mươi tuổi người trung niên cười tiếp lời nói rằng :

"Chúng ta đồ đại sư, nhưng là tự nghĩ ra một bộ giám định thuật, có người nói lợi hại phi thường đây!"

"Tự nghĩ ra?" Một âm lãnh cực kỳ thanh âm vang lên :

"Tự cho là đánh bại Tàn gia Quý nhân, chính là đại sư? Thực sự là cái gì a miêu a cầu cũng dám xưng đại sư!"

Cùng Đỗ Phong ngồi một bàn tổng cộng có mười người, trừ Hồng Bạch Hồ cùng Đỗ Phong chính mình, còn lại tám người bên trong có Trần Bách Xuyên, xe thể lâm, Chung Vệ Quân.

Mặt khác năm người Đỗ Phong không quen biết, nhưng đồng thời dùng một loại quái gở, lời nói ẩn giấu sự châm chọc lần điệu nói chuyện.

Hồng Bạch Hồ bụng chèn rượu cười ha ha :

"Đỗ thiếu, ta giới thiệu cho ngươi một hồi mấy vị này, bọn họ đều là Bắc Sơn nhân vật đại danh鼎鼎."

Đỗ Phong trong lòng đã có dự định.

Vừa nhưng đã động thủ, như vậy, đánh kẻ sa cơ chuyện như vậy, nhất định không nên nhẹ tay.

Hắn đã quyết định đêm nay phải cố gắng thu thập một hồi những này cái gọi là nhân vật đại danh鼎鼎.

Ai sợ ai?

"Ha ha, không cần!"

Đỗ Phong cũng không ngẩng đầu, cười hi hi nhìn trên bàn trên một bàn hoa quả :

"Cũng không phải cái gì a miêu a cầu đều có thể nhận thức ta."

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, trong đại sảnh hơn năm mươi người, ngược lại có hơn một nửa thay đổi mặt.

Đỗ Phong câu nói này, đắc tội rồi nơi này tuyệt đại đa số người.

Thế nhưng hắn nhưng căn bản không ở chỗ, còn sát có việc thờ dài một hồi, ngẩng đầu nhìn Hồng Bạch Hồ, dùng một loại có chút chi tiết mỉa mai không thành khẩu khí nói rằng :

"Hồng Đường chủ, ta xem ngươi anh hùng khí khái, cũng là vang dội một cái hảo hán, sao vậy tận cùng những này a miêu a cầu kết bạn? Thực sự là vô hạn kéo thấp ngươi trình độ cùng đẳng cấp a!"

Hồng Bạch Hồ nhất thời thì có điểm há hốc mồm.

Hắn bất động thanh sắc nhìn Đỗ Phong một chút, cười nhạt :

"Đỗ thiếu, có tư cách ngồi ở nhà ta ăn cơm, không phải là cái gì a miêu a cầu!"

Đỗ Phong cười hi hi nhìn lời mới vừa nói năm người, nhẹ nhàng nói rằng :

"Không phải sao? Ta nhìn bọn họ liền rất giống a!"

Năm người đồng thời bỗng nhiên biến sắc, một cái người đàn ông trung niên đột nhiên mạnh mẽ đập bàn một cái :

"Làm càn! Người xem là cái gì đồ vật?"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Ta vừa mới ra đi

Lòng bàn tay vỗ vào trên bàn, chạm một tiếng, toàn bộ phòng khách đều chấn động một hồi.

Nhìn thấy người này nổi giận, Hồng Bạch Hồ cũng đều không nói lời nào.

Đỗ Phong nhưng không để ý tí nào hấn, mà là chuyển hướng Hồng Bạch Hồ :

"Hồng Đường chủ, này ai vậy? Lại dám ở người Bạch Hồ Đường vỗ bàn, thực sự là thật là to gan, đây là muốn cùng người Hồng gia khai chiến a?"

Hồng Bạch Hồ trong lòng cười khổ một tiếng, những người khác trong lòng nhưng là run run một cái.

Cái tên này đồ thạch thủ đoạn bọn họ rất nhiều người không thấy, thế nhưng quá nhiều kéo cừu hận thủ đoạn, bọn họ xem như là nhìn thấy.

Đêm nay tham gia bữa tiệc này, cùng một màu tất cả đều là người đàn ông trung niên, mỗi người hầu như liền đại biểu một cái nhà tộc, dính đến toàn bộ Bắc Sơn thị chính trị kinh tế văn hóa lĩnh vực, có thể nói là một lưới bắt hết.

Hồng Bạch Hồ cười ha ha, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Đồ thiếu đùa giỡn, đến, ta cho người chính thức dẫn kiến một hồi, vị này, là Tề Văn Hà Tề tiên sinh, vị này chính là Chu Chính Thành Chu tiên sinh."

Hồng Bạch Hồ đem năm người đều cho Đỗ Phong giới thiệu một lần.

Đỗ Phong trong lòng một trận cười lạnh.

Tề Văn Hà, Tề gia chi thứ hai lão nhị, Tề Hải Nguyên phụ thân, dùng đầu ngón chân muốn đều nghĩ rõ ràng, hấn như thế hận chính mình, chắc hẳn phải vậy là bởi vì buổi chiều sự kiện kia.

Chu Chính Thành cũng không cần phải nói, Chu Văn Hàn đại bá, Chu Chính Đức đại ca, Chu gia sớm cùng chính mình thành tử địch.

Hai nhà này, cũng là Đỗ Phong hiện tại muốn đối phó hàng đầu mục tiêu.

Hai người khác, Đỗ Phong nhưng trên căn bản không phải rất lưu ý.

Một người tên là Từ Hồng Thuận, một người tên là Diệp công an, là nguyên lão hội mười ba trong gia tộc Diệp gia cùng Từ gia nhân vật trọng yếu.

Đúng là cái kia hào hoa phong nhã gia hòa, lại làm cho Đỗ Phong có chút kiêng kỵ.

Tên kia gọi Quách Tấn, Bắc Sơn đại học một giáo sư, vẫn tính là Tàn Từ Cầm lão sư.

Một giáo sư đại học, nhưng có thể ra hiện tại Hồng Bạch Hồ trong nhà, còn ngồi ở bàn chính, khẳng định là có nguyên nhân.

Nguyên nhân này chính là Quách Tấn phía sau Quách gia.

Quách Tấn ông nội gọi Quách Thanh Viễn, là hương dự toàn cầu đại sư, nhân xưng hoá thạch sống, được khen là đương đại Tề Bạch Thạch, hội họa, thư pháp, đứng đầu đương đại, ở bên trong kinh đô là các nhà giàu có quý khách.

Quách Thanh Viễn năm nay 103 tuổi, hấn một bức tranh chữ, tùy tùy tiện tiện liền có thể đấu giá được hơn trăm triệu giá cả, năm mươi năm không suy, có thể nói là tác phẩm nghệ thuật lĩnh vực thường thanh cây.

Hấn cùng Nam Phương quốc học đại sư Tào đạo thanh, là Hoa Quốc văn hóa lĩnh vực hai đại nhân vật thủ lĩnh, cũng trở thành 'Bắc quách nam Tào' .

Thậm chí năm ngoái Đỗ Phong ở Thẩm gia còn gặp Quách Thanh Viễn một mặt.

Thẩm gia, Đỗ Phong vị hôn thê Thẩm Nhược Hi gia tộc, bên trong kinh đứng đầu nhất siêu cấp hào môn, đứng hàng bên trong trong kinh thành tam đại gia, ngoại thành tứ đại tộc người thứ ba.

Lâm Cửu Thành cho Đỗ Phong trong tài liệu, Quách gia tự nhiên là có ghi chép, thế nhưng Lâm Cửu Thành nhưng cũng không có đánh dấu đi ra, Quách gia lại cùng Tề gia đi được như thế gần.

Cái này Quách Tấn gia học uyên thâm, là Bắc Sơn văn học hệ hệ chủ nhiệm, quốc nội nổi danh đại giáo thụ.

Những người khác đều dễ bàn, nếu như đưa cái này Quách Tấn đắc tội tàn nhẫn, đừng đến thời điểm dẫn ra Quách Thanh Viễn.

Hoặc là, ai biết cái này Quách Tấn cùng bên trong kinh những kia hào môn đệ tử có hay không cái gì liên quan?

Tề gia chẳng lẽ nói thông qua Quách gia, cùng Kinh Thành một số hào môn kéo lên quan hệ?

Nếu như là như vậy, chính mình ở đứng vững cùng trước, vẫn đứng là đến muốn cần trọng một chút a.

Chỉ ít, đang đột phá đến Cổ Võ Giả trước, vẫn là không phải đắc tội Quách gia người quá ác.

Đỗ Phong làm việc hung hăng, thủ đoạn tuyệt đối tàn nhẫn, thế nhưng không thiếu đầu óc.

Có những này lo lắng, ở Hồng Bạch Hồ giới thiệu đến Quách Tấn thời điểm, Đỗ Phong khẽ mỉm cười, quay về Quách Tấn gật gật đầu :

"Quách giáo sư người được, ta thường thường nghe Từ Cẩm nhắc qua người!"

Quách Tấn hơi sững sờ.

Tần Từ Cẩm được cho là hán môn sinh đắc ý, có thể ở hai mươi sáu tuổi liền trở thành Bắc Sơn đại học giảng sư, một mặt là nàng tự thân bản lĩnh, ở một phương diện khác, tự nhiên Quách Tấn ở chính giữa từng ra tay.

Hơi hít mắt nhìn Đỗ Phong một chút, Quách Tấn trên mặt không phải như vậy thân mật, trong ánh mắt mang theo một luồng sâu sắc cảnh cáo cùng thần sắc chán ghét :

"Đỗ Phong đúng không? Loại người như người vô học, lệ khí quá nặng, không thích hợp cùng Từ Cẩm cùng nhau, ta xem các người vẫn là tách ra đi."

Đỗ Phong thoáng sững sờ một chút.

Hồng Bạch Hồ ở một bên nhẹ nhàng nói rằng :

"Buổi tối phát sinh ở Tần gia sự tình, đã truyền ra."

Đỗ Phong trong lòng nhất thời run run một cái.

Giời ạ!

Tần Hàn lão này muốn làm cái gì?

Chính mình cùng Tần lão sư trong lúc đó, tiểu ám muội không ngừng, thế nhưng xưa nay chưa từng nói lẫn nhau yêu thích, cũng không xác định cái gì quan hệ, sao vậy hán liền như thế không thể chờ đợi được nữa muốn đem mình quán vào Tần gia?

Lẽ nào hán không sợ chính mình cho Tần gia gây tai họa gây rắc rối?

Đỗ Phong thậm chí có chút ác ý nghĩ đến, nếu như sau này Tần Hàn lão già này biết rõ bản thân mình thân phận thật sự, có thể hay không hối hận được với điều.

Bên trong trong kinh thành cái kia tam đại gia, nếu như biết mình còn sống sót, tuyệt đối sẽ không tiếc bất cứ giá nào đến giết chết chính mình.

Tiện thể, bọn họ sẽ nhỏ cỏ tận gốc , liên đới Bắc Sơn nguyên lão hội đều trực tiếp xóa đi.

Bắc Sơn như thế nhiều gia tộc, tự nhiên có mới gia tộc thay thế được nguyên lai.

Hán lác lác đầu, chỉ là khẽ mỉm cười, sau đó nhìn Hồng Bạch Hồ nói rằng :

"Hồng Đường chủ, người mời ta đến, không phải cười nhạo ta chứ?"

Hồng Bạch Hồ từ Đỗ Phong trong mắt nhìn ra rồi một loại mật mờ lạnh lùng cùng sắc bén, hán trong lòng không khỏi chìm xuống.

Tiểu tử này, thật nặng sát khí.

Đêm nay chính mình có phải là có chút quá phận quá đáng?

Buổi chiều mới vừa kết minh, được lợi ích khổng lồ, buổi tối lại bày ra loại chiến trận này tới thăm dò, xác thực có chút quá đáng.

Hồng Bạch Hồ cũng là một đời kiêu hùng, cười nhạt, ánh mắt nhìn thẳng Đỗ Phong :

"Đỗ thiếu, ta đương nhiên hi vọng, ngươi có thể cho ta vui mừng lớn hơn, người đến!"

Hồng Bạch Hồ vẫy tay, Lữ Quang lập tức đi tới.

"Chậm! !"

Một âm lãnh âm thanh, trực tiếp đánh gãy Hồng Bạch Hồ.

Người nói chuyện, là Tề Hải Nguyên phụ thân, Tề Văn Hà.

"Trước lúc này, Bạch Hồ huynh, ta muốn mượn ngươi nơi này, trước tiên vì ta Tề gia tìm về một điểm bộ mặt."

Hồng Bạch Hồ con mắt hơi chuyển động, cười nói :

"Văn Hà huynh, lời này là ý gì?"

Tề Văn Hà đưa tay đối với này Đỗ Phong Nhất Chỉ, âm trầm cực kỳ nói rằng :

"Họ Đỗ buổi chiều nhục nhã con trai của ta, buổi tối vừa then nhục ta Tứ muội, ta Tề gia mặt mũi, quả thực bị hấn nhục nhã mất hết, đòi làm là ngươi Bạch Hồ huynh, ngươi sẽ sao vậy làm?"

Hồng Bạch Hồ cười nhạt, nhưng không có lên tiếng.

Đỗ Phong trong lòng nhưng là âm thầm có chút có chút khó chịu.

Hồng Bạch Hồ tối hôm nay cách làm nguyên bản không gì đáng trách, thế nhưng vào lúc này ngươi là chủ nhân, ngươi nhưng tùy ý người khác đối với ngươi mời tới khách làm khó dễ, ngươi đây là ý gì?

Đỗ Phong không phải mưu mô người, thế nhưng hấn nhưng là một rất tích cực người.

Hồng Bạch Hồ cách làm, đã ở hấn trong lòng chôn giấu rõ một cây gai.

Hi hi nở nụ cười, Đỗ Phong nhìn Hồng Bạch Hồ một chút, lại quay đầu nhìn Tề Văn Hà, một mặt kinh ngạc nói :

"Ngươi chính là Tề Hải Hồng phụ thân, Tề Văn Hoa Tam ca a? Ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu, thất kính thất kính."

Tề Văn Hà trong lòng âm trầm cực kỳ, thế nhưng chung quy là Bắc Sơn tàng cao nhất trong vòng đại nhân vật, cắn răng, lạnh lùng nói rằng :

"Đỗ thiếu uy phong!"

Đỗ Phong cười hi hi :

"Bình thường giống như vậy, cũng chính là dám ở con trai của ngươi cái nông trên có khắc tự, dám phiền muội muội ngươi một bạt tai mà thôi, uy phong? Ta vừa mới ra đi đây."

Tề Văn Hà sắc mặt, đột nhiên trở nên cực kỳ khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Sát hạch chế độ

Đỗ Phong câu nói này, quả thực chính là trần trụi làm mất mặt.

Có điều Tề Văn Hà hàm dưỡng cũng thật không phải xây, lại trong nháy mắt thu hồi tràn ngập lửa giận, quay đầu nhìn Hồng Bạch Hồ từ tốn nói :

"Bạch Hồ huynh, ngươi còn có phải là ta nguyên lão hội người?"

Hồng Bạch Hồ khẽ mỉm cười, gật đầu nói :

"Văn Hà huynh này lời nói đến mức, ta đương nhiên đúng rồi."

"Cái kia Bạch Hồ huynh nên nhớ tới nguyên lão hội chương trình chứ?"

Hồng Bạch Hồ nhìn Đỗ Phong một chút, cười nói :

"Văn Hà huynh, ngươi không nên gấp gáp, Đỗ thiếu mặc dù là người của Lâm gia, thế nhưng hẳn dù sao mới đến Bắc Sơn, không biết nguyên lão hội chương trình, ta xem. . .!"

Tề Văn Hà trực tiếp vung tay lên, ngắt lời hắn, lạnh lùng nói :

"Bây giờ nói những này không có bất kỳ ý nghĩa gì, nếu ngươi cũng thừa nhận hắn là người của Lâm gia, như vậy, tất cả cứ dựa theo nguyên lão hội chương trình đến làm đi, ta muốn. . .!"

"Chờ đã. . .!"

Hồng Bạch Hồ vội vàng đánh gãy Tề Văn Hà, nói rằng :

"Văn Hà huynh, ngươi nếu như vậy, ta ngày hôm nay liền rất khó làm, dù sao, Đỗ thiếu là ta mời tới khách!"

"Khách thì lại làm sao?"

Tề Văn Hà nhìn Hồng Bạch Hồ một chút, cười lạnh :

"Căn cứ nguyên lão hội chương trình, chỉ cần có ba cái gia tộc nói ra, chúng ta liền có tư cách ở bất kỳ thời gian, bất kỳ địa điểm, đối với người trong cuộc tiến hành sát hạch."

Hồng Bạch Hồ còn chưa mở lời, Chu Chính Thành đã tiếp theo mở miệng nói rằng :

"Bạch Hồ huynh, Đỗ Phong hành động, đã đạt đến chương trình quy định cực hạn, ta Chu gia, Từ gia, Diệp gia, đồng ý phụ họa Văn Hà huynh đề nghị."

Hồng Bạch Hồ nhìn Từ Hồng Thuận, diệp công an nói rằng :

"Hai người các ngươi, cũng là ý này sao?"

Từ Hồng Thuận nhìn diệp công an một chút, từ tốn nói :

"Không sai, chúng ta đại biểu Từ gia cùng Diệp gia, đưa ra đối với Đỗ Phong sát hạch."

Hồng Bạch Hồ nhìn Trần Bách Xuyên đám người một chút, thờ dài một hơi, nói rằng :

"Vây cũng tốt, các ngươi đã cố ý muốn ở nhà ta làm chuyện này, ta cũng không thể nói gì được, dù sao, ta cũng là nguyên lão hội người."

Đỗ Phong có chút mờ mịt nhìn Hồng Bạch Hồ một chút, không biết Tề Văn Hà cái gọi là sát hạch, cái gọi là tư cách, là ý gì.

Hồng Bạch Hồ quay đầu lại nhìn Đỗ Phong, âm thanh có chút phức tạp nói rằng :

"Đỗ thiếu, ngươi biết chúng ta đang nói cái gì sao?"

Đỗ Phong lắc lắc đầu, rất thẳng thắn nói rằng :

"Không biết."

Hồng Bạch Hồ đến gần, nhẹ giọng cười khổ nói :

"Ta cũng không nghĩ tới, bọn họ lại sẽ như vậy, có điều về tình về lý, chúng ta cũng không thể vi phạm chương trình, chuyện này, xem chính ngươi quyết định!"

Đỗ Phong lông mày khẽ nhúu một cái, âm thanh hơi bị lạnh :

"Đến cùng ý gì? Thần thần bí bí!"

Hồng Bạch Hổ xúc động nói rằng :

"Người vẫn là không nên hỏi ta, gọi điện thoại hỏi một chút Lâm lão gia tử đi, nhìn ý của hắn, nếu như hắn không đồng ý, vậy ta liền đề xuống chuyện này."

Tối hôm nay này một hồi tiệc rượu, Hồng Bạch Hổ không có xin mời Lâm Cửu Thành cùng Lâm Á Nam, Đỗ Phong liền đại biểu Lâm gia.

Đỗ Phong ánh mắt từ trong đại sảnh trên người mọi người xẹt qua, sau đó đứng lên đến đi tới một bên, bấm Lâm Cửu Thành điện thoại.

"Lão Lâm, có chuyện, ta muốn hỏi người!"

Đầu bên kia điện thoại, Lâm Cửu Thành âm thanh có chút phập phều :

"Có phải là ở Hồng Bạch Hổ trong nhà, có người đối với người làm khó dễ?"

"Ý gì, người biết?"

Lâm Cửu Thành cười nhạt, nói rằng :

"Ta đương nhiên biết rồi, căn cứ nguyên lão hội chương trình, bất luận cái nào gia tộc, nếu như muốn cho họ khác người lo liệu việc nhà tộc sự tình người, nhất định phải trải qua nguyên lão hội sát hạch."

"Cái gì thoại sự tình người? Cái gì sát hạch? Đến cùng là ý gì?"

"Ha ha, thiên toán vạn toán, ta liền đổ vào điểm này, nhường bọn họ chui chỗ trống."

Lâm Cửu Thành âm thanh có chút âm trầm, hắn chậm rãi nói rằng :

"Tiểu tử, nguyên lão hội mười ba cái gia tộc, đều nắm giữ tương ứng trách nhiệm cùng quyền hạn, hơn nữa quyền hạn lớn đến mức kinh người, vì lẽ đó, vì phòng ngừa nào đó một cái nhà tộc ở nhiệm kỳ bên trong, gia tộc quyền hạn sa sút, bị người chui chỗ trống gây nên rung chuyển, phạm là là một cái nhà tộc muốn đẩy ra họ khác thoại sự tình người, nếu như có ba cái gia tộc nghi vấn, như vậy, nhất định phải vô điều kiện thông qua đối phương nói ra sát hạch!"

Đỗ Phong nhúu mày lên, hắn có chút khó chịu thấp giọng nói rằng :

"Này xem là cái gì chó má chương trình?"

Lâm Cửu Thành ở đầu bên kia điện thoại cười nhạt một tiếng :

"Kỳ thực, chương trình này dường như vô bổ, bình thường căn bản không có bất kỳ tác dụng gì, bởi vì bất luận cái nào gia tộc, cũng không thể dùng họ khác người đến làm thoại sự tình người, vì lẽ đó ta mới nói ta sơ sẩy. Thế nhưng. . .!"

Lâm Cửu Thành chuyển đề tài, âm thanh có chút phẫn nộ :

"Ta Lâm gia một mực liền nhân số không vượng, thậm chí chỉ có một cái dòng độc đinh, còn là một nữ, không có trước người, Á Nam tự nhiên là ta Lâm gia sự tình người, thế nhưng người vừa đến, liền làm như thế nhiều chuyện, người khác chắc hẳn phải vậy cho rằng, người chính là Lâm gia con rể, Á Nam chồng tương lai, như vậy, ai biết người có phải là hữu tâm muốn giành Lâm gia ở nguyên lão hội nắm giữ quyền hạn đến vì chính mình giành tư lợi?"

Đỗ Phong lạnh rên một tiếng :

"Vì lẽ đó, bọn họ liền có tư cách dùng cái gọi là sát hạch danh nghĩa đến làm khó dễ ta?"

"Nếu như là người khác, khẳng định cũng không tính làm khó dễ! Nhiều nhất chính là đi đi qua mà thôi."

Lâm Cửu Thành tận lực dùng bình tĩnh ngữ khí nói rằng :

"Thế nhưng vừa vặn gặp phải người, như vậy. . .!"

Lâm Cửu Thành dùng một chút, chậm rãi nói rằng :

"Lại thêm nữa người đắc tội rồi như vậy nhiều người, đêm nay chỉ sợ người rất khó qua cửa ải!"

"Ha ha!"

Đỗ Phong cười lạnh, Lâm Cửu Thành ở đầu bên kia điện thoại cũng là cười hi hi :

"Thế nhưng mấy tên khốn kiếp này sao vậy biết bản lãnh của ngươi? Ha hả, tiểu tử, nếu như ta là ngươi, nhất định sẽ lại một lần nữa ác độc mà trừng trị bọn họ một phen, ha hả, ta tin tưởng ngươi! Cứ việc ra tay, chỉ cần qua cửa ải này, ngươi cũng coi như là sư ra có tiếng, danh chính ngôn thuận! Sau này ngươi ở Bắc Sơn, liên quang minh chính đại đại biểu ta Lâm gia làm việc, vào lúc ấy còn ai dám phỉ lời?"

Đỗ Phong hận đến hàm răng ngứa, suýt chút nữa không trực tiếp chửi ầm lên lên.

Đây là chó má sơ sẩy.

Đây rõ ràng chính là lão gia hoá cô ý.

Hắn đây là hận không thể chính mình huyền não càng lớn càng tốt, như vậy hắn Lâm gia mới có thể một lần thoát khỏi trước lót đáy thân phận địa vị.

Chờ chút! !

Họ khác thoại sự tình người. . . !

Con rể?

Lâm Á Nam trọng phụ?

Nắm thảo! !

Đỗ Phong trong lòng đột nhiên có một loại thập phần cảm giác không ổn.

Tựa hồ, từ vừa mới bắt đầu, không phải là mình ở mượn Lâm gia để hoàn thành chính mình báo thù kế hoạch, trái lại là chính mình rơi vào Lâm lão hồ ly cái tròng a!

Mụ nội nó!

Những lão già này, sẽ không có một kẻ tầm thường.

Đỗ Phong suy nghĩ một chút, thấp giọng nói rằng :

"Không thông qua sát hạch sẽ ra sao?"

Lão Hồ Ly suy nghĩ một chút, sau đó chậm rãi thổ lộ ra hai chữ :

"Đào thái."

"Đào thái?"

"Đúng, đào thái liền biểu thị ngươi không có tư cách trở thành Lâm gia sự tình người, không có tư cách này, dĩ nhiên là sẽ chịu đựng đến từ khắp nơi chèn ép cùng nhục nhã, thậm chí có người sẽ không kiêng dè chút nào âm thầm ra tay diệt trừ ngươi, Lâm gia cũng không thể nói cái gì, chí ít không thể nói rõ cái gì."

"Cái kia nếu như thông qua cơ chứ?"

Lâm lão gia từ cười nhạt :

"Như vậy chúc mừng ngươi, ngươi liền nắm giữ đại biểu Lâm gia, cùng nguyên lão hội những gia tộc khác nói chuyện ngang hàng quyền lợi! Ai dám bắt nạt ngươi, cái kia Lâm gia là có thể công khai trả thù."

"Không có những chỗ tốt khác?"

"Lẽ nào ngươi còn muốn người khác lại hòa Bạch Vô Cố đưa ngươi mấy trăm ức? Trên đời này nào có như vậy thật tốt sự tình?"

Đỗ Phong sửng sốt, sau đó cười lạnh một tiếng, cúp điện thoại.

Chương 67: Chết không thừa nhận

Đỗ Phong cúp điện thoại, ánh mắt của mọi người nhất thời rơi vào trên người hắn.

Hồng Bạch Hồ cười nói :

"Đỗ thiếu, Lâm lão gia từ là ý gì?"

Đỗ Phong vung tay lên, trực tiếp nói :

"Không ý gì, không cần sát hạch!"

Tề Văn Hà trên mặt đột nhiên biến đổi, hắn vội vàng nhìn Quách Tấn một chút, cái này phản ứng, bị Đỗ Phong thu vào trong mắt.

Nhìn đáng đáp, ngày hôm nay nghĩ ý xấu muốn làm chính mình, là cái này Quách Tấn a.

Buổi chiều chính mình biểu hiện ra thời thực lực, Tề Văn Hà lại không phải bỏ cạp người điếc, đương nhiên nghe nói.

Vào lúc này đến sát hạch cái gì, chẳng phải là muốn chết?

Thế nhưng, nếu đối phương nói ra, nhất định phải tránh dài liền ngắn, ra một ít bằng môn tà đạo đề mục, đến thời điểm, chính mình chỉ có xấu mặt phân nhi.

Vì lẽ đó hắn rất thẳng thắn :

"Ta cũng không phải cái gì Lâm gia sự tình người, cũng làm không được Lâm gia chủ, căn bản không tính chạm được nguyên lão hội chương trình, đến đến đến, ăn trái cây!"

Cùng Tề Văn Hà đứng chung một chỗ Chu Chính Thành, Từ Hồng Thuận, điệp công an ba người không khỏi giật nảy cả mình, đúng là cái kia Quách Tấn, nhưng ngồi ngay ngắn bất động, rất có đại giáo thụ phạm.

Hồng Bạch Hồ trong lòng hơi động, cười gật gù, đối với Tề Văn Hà nói rằng :

"Nếu là như vậy, vậy chúng ta liền. . .!"

Quách Tấn nhẹ nhàng tăng hắng một cái, đánh gãy Hồng Bạch Hồ, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Đỗ Phong, xế chiều hôm nay, người có phải là đại biểu Lâm gia ra tay? Lâm Á Nam là không phải đã nói, người làm cái gì, Lâm gia đều sẽ chống đỡ? Thậm chí người cùng Tề Hải Hồng đám người đánh cược thời điểm, người liên toàn bộ Lâm gia đều có thể áp lên, cái này cũng chưa tính thoại sự tình người xem là cái gì?"

Quách Tấn ánh mắt, ở Trần Bách Xuyên chờ trên thân thể người chậm rãi đảo qua :

"Bách Xuyên huynh, người làm người làm việc tối công chính, người nói, ta nói sai lầm rồi sao?"

Trần Bách Xuyên cười khổ nhìn Đỗ Phong một chút, chậm rãi gật đầu :

"Quách giáo sư nói không sai!"

"Đây chính là, Đỗ Phong, người chẳng lẽ không thừa nhận?"

Quách Tấn sắc mặt bình tĩnh, ánh mắt ôn hòa, thế nhưng loại kia xem thường nhưng ai cũng có thể cảm giác được.

"Cái này cũng không tính được cái gì chứ? Ta là Lâm tổng trợ lý, ở nàng thụ ý bên dưới làm những chuyện kia, có cái gì vấn đề sao?"

Đỗ Phong cười hi hi, trên mặt vẻ mặt xem ở Quách Tấn trong mắt, chính là vô liêm sỉ.

"Quách giáo sư, ngài đường đường đại giáo thụ, cũng không nên tùy ý làm cho người ta mang mũi a?"

Chu Chính Thành lập tức đứng lên, trực tiếp chỉ vào Đỗ Phong nói rằng :

"Họ Đỗ, người quả thực chính là hoàn toàn là nói bậy, người buổi chiều làm sự tình, nói, ở đây bao nhiêu người cũng nghe được nhìn thấy, không cho

phép nguoi nguy biện!"

Tề Văn Hà gật đầu, âm thanh âm trầm rất nhiều :

"Đỗ Phong, nguoi không thừa nhận cũng không liên quan, từ đây sau khi, nguoi không tư cách ở đại biểu Lâm gia làm bất cứ chuyện gì, nói bất kỳ."

Đỗ Phong cướp lời nói :

"Được được, này không có bất kỳ vấn đề gì, ta sau này nhất định chú ý!"

"Nguoi . . !"

Tề Văn Hà tức đến xanh mét cả mặt mày.

Nguyên bản buổi tối hắn còn không nghĩ tới ra tay, thế nhưng Quách Tấn một đề nghị, nhường hắn nhìn thấy cơ hội.

Nhưng là không nghĩ tới, Đỗ Phong lại là một hai nghịch ngợm, khó chơi.

Điều này làm cho Tề Văn Hà nhất thời có một loại cổ sức chân khí đánh ra đi một quyền, nhưng dường như nện ở cây bông bao trên, không chỗ gắng sức.

Tên khốn này, lại đến rồi một chết không thừa nhận.

Hiện tại làm sao đây?

Lẽ nào liền như thế buông tha hắn?

Tề Văn Hà quay đầu nhìn Quách Tấn một chút, Quách Tấn vẫn như cũ là ngồi ngay ngắn bất động, chỉ là nhú mày lên, tựa hồ rơi vào trầm tư bên trong.

Hồng Bạch Hổ khẽ mỉm cười, nói rằng :

"Văn Hà huynh, nguoi cũng nhìn thấy, Đỗ thiếu hắn cũng không thừa nhận hắn là Lâm gia sự tình nguoi, như vậy. . . !"

Tề Văn Hà trong mắt bắn ra hai đạo lệ mạng, cắn răng một cái nói rằng :

"Chờ đã!"

Hồng Bạch Hổ sắc mặt khẽ thay đổi, thâm trầm nói rằng :

"Văn Hà huynh, đêm nay ta làm chủ nói kính xin nguoi cho ta một bộ mặt, nguoi cùng Đỗ thiếu có cái gì ân oán, ra cửa, ta tuyệt không nhúng tay vào!"

Tề Văn Hà quai hàm run run hai lần, nhìn Hồng Bạch Hổ nói thật :

"Ta đương nhiên không sẽ phá hư Bạch Hổ huynh tiệc rượu, thế nhưng bất kể như thế nào, Đỗ Phong hắn buổi chiều đối với con trai của ta nhục nhã, đã vượt qua ta có thể nhịn được điểm mấu chốt, ta hiện tại không có nghĩa là gia tộc, đại biểu cá nhân ta, đối với hắn đưa ra khiêu chiến!"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, trong đại sảnh ánh mắt của mọi người lập tức tập trung đến Tề Văn Hà trên người.

"Nguoi nói cái gì?"

Hồng Bạch Hổ sững sờ, nhìn Tề Văn Hà nói rằng :

"Nguoi muốn khiêu chiến Đỗ thiếu? Văn Hà huynh? Đỗ thiếu thực lực, nguoi nên có nghe thấy chứ?"

Tề Văn Hà chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, đối với Hồng Bạch Hổ mắt diếc tai ngơ :

"Đỗ Phong, nguoi có dám theo hay không ta đến một hồi?"

Đỗ Phong đầu đều không nhấc, chỉ quay về trên bàn một bàn hoa quả dùng sức, hai tay không không hướng về trong miệng nhét, nhanh nhẹn một kẻ tham ăn.

"Không đến, con nguoi của ta đáng ghét nhất đánh bạc."

Tề Văn Hà suýt chút nữa không tức chết.

Đồ vô lại!

Nguoi đáng ghét nhất đánh bạc?

Buổi chiều người lấy tiền tốc độ đúng là rất nhanh.

Vào lúc này, Quách Tấn chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Đỗ Phong, không bằng như vậy, chúng ta ngày hôm nay không cá cược cái gì cái khác, liền bắt người Lâm gia thoại sự tình người chuyện này tới làm tiền đặt cược, nếu như người thắng, chúng ta thừa nhận người Lâm gia thoại sự tình người địa vị, nếu như người thua rồi, chúng ta cũng không muốn cái khác, người bé ngoan đem buổi chiều thắng tiền lấy ra, sau đó hôn lại tự đối với Tề gia chịu đòn nhận tội, chuyện này cũng coi như viên mãn giải quyết, làm sao?"

Quách Tấn lời nói này, nhất thời gây nên Đỗ Phong một chăm chọc ánh mắt.

Mẹ!

Chó má đại giáo thụ, người cái này cái mộng oai đến bò cạp cũng nhìn ra được.

Chính mình thua muốn đem mấy trăm ức trả lại, còn muốn chịu đòn nhận tội?

Mà các người thua, liền thừa nhận lỗi từ cái gì chó má thoại sự tình người địa vị, chẳng khác gì là cái gì đều không thua.

Người quả thực chính là ăn bốc đèn thảo, thả nhẹ rắm a!

Thật không hổ là kêu to thú.

Đang ngồi tất cả mọi người đều rõ ràng trong lòng, đổi làm bọn họ là Đỗ Phong, bọn họ cũng chắc chắn sẽ không đáp ứng cái điều kiện này.

Bởi vì không quan tâm các người có thừa nhận hay không, Đỗ Phong cũng là người của Lâm gia.

Dù cho coi như sau này hắn không ra mặt, có hắn ở Lâm gia phía sau đứng, với hắn đứng ra có cái gì khác nhau?

Thế nhưng Đỗ Phong phản ứng, đại đại ngoài dự liệu của mọi người ở ngoài.

Hắn lại hi hi nở nụ cười, nhìn Quách Tấn nói rằng :

"Lời ấy thật chứ?"

Tất cả mọi người không khỏi hít một hơi khí lạnh?

Đặc biệt là Trần Bách Xuyên, kinh ngạc nhìn Đỗ Phong, liên tục chớp mắt, thế nhưng Đỗ Phong nhưng căn bản không nhìn hắn.

Tề Văn Hà mấy người cũng vụn vụn không nghĩ tới, sự tình lại còn có như thế một chuyển ngoặt.

Tên khốn kiếp này, lại đáp ứng rồi?

Quách Tấn cũng là sửng sốt, hắn nhìn thấy Đỗ Phong hỏi hắn, thoáng trầm ngâm một chút, chậm rãi nói rằng :

"Đêm nay là ở Bạch Hồ huynh trong nhà, cũng không cần so với cái gì tranh đấu, không bằng, chúng ta đổi một loại văn đấu phương thức làm sao?"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Văn đấu? Quách đại giáo sư, người sẽ không cần so với ta chơi mặt chược cờ tí phú chứ? Bằng không chính là cầm kỳ thư họa? Ta Đỗ Phong từ nhỏ đọc đủ thứ thi thư, không dám nói trên thông thiên văn dưới rành địa lý, cũng là học rộng tài cao, chắc chắn sách, chính ta đều rất khâm phục chính ta a!"

Quách Tấn cười nhạt, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Người trẻ tuổi, người đúng là nói khoác không biết ngượng! Không bằng, chúng ta liền đến so một lần thư pháp?"

Người ở chỗ này, ngược lại có hơn một nửa người ở trong lòng mừng to Quách Tấn vô liêm sỉ.

Mà Tề Văn Hà, Chu Chính Thành đám người trên mặt, nhưng là đồng thời né qua một luồng mịm mờ khoái ý.

Chương 68: So với ta? Muốn chết!

Quách Tấn ông nội là Quách Thanh Viễn, là hương dư thế giới đại sư, đặc biệt là quốc họa cùng thư pháp, được xưng tụng tuyệt, quốc họa thành tựu không ở Tề Bạch Thạch bên dưới, thư pháp càng là dung các gia sở trường, được xưng tụng quách thể.

Mà Quách Tấn là Quách Thanh Viễn thương yêu nhất tôn tử, thư pháp thiên phú rất tốt, đã chiếm được Quách Thanh Viễn bảy, tám phần chân truyền.

Hiện tại toàn bộ Bắc Sơn, chỗ nào không phải hấn đề danh? Bao nhiêu hào môn thu gom không tới Quách Thanh Viễn tranh chữ, ngược lại thu gom hấn tự.

Như thế nói đi, Quách Tấn coi như là nhắm mắt lại chữ dùng đầu ngón chân mang theo bút lông viết tự, cũng so với một trên thị trường cái gọi là thư pháp đại sư viết đến tốt.

Như lòng Đỗ Phong so tài với hấn thư pháp, vậy thì là vọt lên cạnh cùng Phelps so với bơi, người què cùng Bolt so với trăm mét phi nhân.

Đỗ Phong dù cho liền một chút xui thẳng độ khả thi đều không có, trừ phi xuất hiện kỳ tích.

Một mực, Đỗ Phong lại cười hi hi liền một lời đáp ứng.

Lần này không nói những người khác, liền ngay cả Hồng Bạch Hồ đều không nhìn nổi, hấn nhìn cười nói :

"Đỗ thiếu, ngươi có cần phải thế đây? Quách giáo sư. . .!"

Tề Văn Hà vội vàng đánh gãy Hồng Bạch Hồ, cướp lời nói :

"Đỗ Phong, ngươi đáp ứng rồi là tốt rồi, cái kia nói xong rồi, nếu như chúng ta thua, chúng ta lập tức thừa nhận thân phận của ngươi, nắm giữ theo chúng ta nói chuyện ngang hàng quyền lợi, ra sao?"

Tề Văn Hà chỉ nói hấn thua, căn bản là không nói hấn thắng làm sao, hiển nhiên đây là ở cho Đỗ Phong tâm lý ám chỉ, không cho hấn đổi ý.

Đỗ Phong rõ ràng trong lòng, cười ha ha, vỗ tay một cái đứng lên :

"Được, vậy thì đến đây đi, ta hãy cùng Quách đại giáo sư tỷ thí một chút, nói không chắc, ta không cần thận liền thắng cơ chứ? Không phải là viết bút lông tự à? Rất đơn giản!"

Trần Bách Xuyên, xe thế lắm, còn có Chung Vệ Quân nhìn Đỗ Phong thời điểm, trong mắt tất cả đều là tiếc hận.

Cái này Đỗ Phong, cái khác đều tốt, khoắc lác thói quen này, thật là không tốt.

Mà Hồng Bạch Hồ nhìn Đỗ Phong, đúng là có chút ánh mắt lấp lánh.

Hấn mơ hồ có chút hối hận lại ngo liên minh.

Lâm gia ngọc quý cổ nhiên mê người cực kỳ, thế nhưng, phân phối tới tay phổi ngách, cũng có điều mới chỉ là mấy tấn.

Nếu như có thể. . .!

Hồng Bạch Hồ không khỏi lắc lắc đầu, đem trong lòng ý nghĩ áp chế xuống.

Trần Bách Xuyên đến cùng vẫn là Lý gia đáng tin, Lý Mục Đình cố ý đã phân phó hấn, hấn cũng biết Đỗ Phong cùng Lý Mục Đình quan hệ, vì lẽ đó hấn ho khan một tiếng, nói rằng :

"Đỗ thiếu, chuyện này. . .!"

Tề Văn Hà trực tiếp quay đầu, trong hai mắt bạo bắn ra hai đạo lạnh lẽo cực kỳ ánh mắt, chết nhìn chòng chọc Trần Bách Xuyên :

"Bách Xuyên huynh, việc không liên quan tới mình, xem xem trò vui là tốt rồi, nói nhiều tất lỗi!"

Trần Bách Xuyên sắc mặt khế thay đổi, trong mắt lộ ra giận dữ ý, nhưng áp chế một cách cưỡng ép, chậm rãi gạt đầu :

"Được!"

Quách Tấn vào lúc này cũng đứng lên, quay về Hồng Bạch Hồ nói rằng :

"Vây thì mời Hồng đường chủ chuẩn bị một chút giấy và bút mực, đêm nay ta viết, sẽ đưa cho Hồng đường chủ!"

Quách Tấn bình thường viết thư pháp là hàng hot, coi như là đưa đến phòng đấu giá đều là bị người phong thưởng, vì lẽ đó rất là quý giá.

Nghe được Quách Tấn nói như vậy, nhất thời nở nụ cười, trực tiếp bắt chuyện Lữ Quang, dẫn dò lại đi.

Giấy và bút mực thứ này, bình thường gia đình vẫn đúng là không nhất định chuẩn bị đã có, thế nhưng đối với với Hồng gia loại này nhà giàu có, những thứ đồ này đó là phòng trong nhà, hơn nữa đều là mọi thứ đều là tinh phẩm.

Bút là hồ bút, mực là mực Huy Châu, giấy là cực phẩm tờ giấy, nghiên mực càng là hơn một ngàn năm trước đã nghe tên thiên hạ Đoan nghiên.

Không có mấy phút, một bộ đầy đủ giấy và bút mực liền đoan lên.

Hồng Bạch Hồ đến rồi hứng thú, dẫn dò đem bàn thu thập sạch sẽ, trải lên giấy, hấn lại tự mình mài mực.

Trong đại sảnh hơn năm mươi người, tất cả đều tụ tới.

Quách Tấn cũng không khách khí, no chấm mực nước, vận bút như phi, bốn cái to bằng cái đầu tự sôi nổi trên giấy, nét chữ cứng cáp.

Hồng Bạch Hồ nhìn bốn chữ này, nhất thời mặt mày hớn hơ.

Bạch Hồ tiết đường.

Hấn là Bạch Hồ Đường đường chủ, hấn gia chính là Bạch Hồ Đường, vì lẽ đó cửa mới có Bạch Hồ Đường tám biển treo lên đến.

Thế nhưng cái này Bạch Hồ tiết đường, thời cổ hậu nhưng là Hình bộ đại sảnh a.

Hình bộ, đó là cái gì?

Này không phải ám dụ chính mình sau này thay thế được lão gia tử, thống lĩnh toàn bộ Bắc Sơn sao?

Chính mình sau này đem bốn chữ này khắc thành tám biển treo lên đến, vẫn là Quách đại giáo sư tự mình tự viết, trên mặt có bao nhiêu quang.

Tất cả mọi người đều chết nhìn chòng chọc cái kia bốn chữ, mực không chuyển chữ.

Thật lâu sau khi, Trần Bách Xuyên đều không kìm hãm được nói :

"Chữ tốt! !"

Tề Văn Hà nhưng là quay đầu qua nhìn Đỗ Phong, lại như là nhìn người chết.

Những người khác vào lúc này cũng tỉnh ngộ lại, một mảnh ánh mắt đồng loạt nhìn chăm chăm Đỗ Phong.

Đỗ Phong lại đầy mặt là cười, ngồi ở một bên hạp qua tử, căn bản không có chút.

Nhìn thấy mọi người xem hấn, hấn lúc này mới đứng lên, vỗ tay một cái đi tới :

"Viết xong? Có phải là đến ta?"

Quách Tấn ngày hôm nay bốn chữ này dùng hết công lực, có thể nói là hấn đắc ý tác phẩm, cực kỳ thoả mãn, thậm chí hấn cảm thấy sau này một quãng thời gian rất dài, hấn đều không viết ra được tới đây mà tốt tự.

Hít sâu một hơi, Quách Tấn quay đầu nhìn Đỗ Phong, từ tốn nói :

"Người trẻ tuổi, nên nguoi!"

Trên bàn đã sớm trải lên hai tấm giấy, một tấm chính là vì Đỗ Phong chuẩn bị.

Đỗ Phong cũng không khách khí, nắm lên bút lông, nhúng lên mực nước, ở trắng như tuyết tờ giấy trên vẽ lên.

Chỉ liếc mắt nhìn, Trần Bách Xuyên suýt chút nữa không một cái lão huyết phun ra ngoài.

Tờ giấy trên, xiêu xiêu vẹo vẹo bốn chữ ngã trái ngã phải, lại như là một đám gà dẫm lên như thế.

Cẩn thận phân biệt một hồi, cái kia bốn chữ là —— ta là soái ca!

Tất cả mọi người đều là trở mắt ngoác mồm.

Đây chính là đọc đủ thứ thi thư?

Đây chính là tình thông cảm kỳ thư họa?

Không ít người cũng không nhịn được nở nụ cười.

Đỗ Phong nhưng thả xuống bút lông, một bên xem một bên gật đầu :

"Không sai! Được! Mỹ! Ta thực sự là yêu chết chính ta, sao vậy như thế có khả năng a!"

Trần Bách Xuyên cũng lại không thể nhịn được nữa, một cái tát vỗ vào trên đầu của mình.

Những người khác nhưng là âm âm một trận cười to, đặc biệt là cùng Tề gia đi được gần những gia tộc kia, càng là cười đến ngã trái ngã phải, hãy cùng Đỗ Phong tự có so sánh.

Quách Tấn không khỏi có chút tê nhát cười cọt.

Nếu như không phải vì Tề Văn Hà, hẳn là sẽ không cùng Đỗ Phong so với.

Cùng người như thế so với thư pháp, chuyện này quả là chính là đối với thư pháp khinh nhờn.

"Đỗ Phong, ngươi thua rồi, dựa theo...!"

Đỗ Phong khoát tay, đánh gãy Quách Tấn :

"Quách đại giáo sư, ta vừa nãy chỉ là luyện tay nghề một chút mà thôi, rất lâu không tay bút sinh, ai nói bốn chữ này, là ta muốn bắt đến cùng ngươi so với?"

Quách Tấn trong mắt tất cả đều là tê nhát, lắc lắc đầu :

"Vậy ngươi tiếp tục!"

Đỗ Phong quý dị nở nụ cười, sau đó nhàn nhạt quát lên :

"Giấy đến!"

Lữ Quang lập tức một lần nữa trải lên một tờ giấy.

Đỗ Phong nhắm mắt lại trầm tư một chút, sau đó đột nhiên mở mắt ra.

Trong nháy mắt, trên người hắn tựa hồ đột nhiên có thêm một luồng không tên khí tức.

Tất cả mọi người đều là ngẩn ngơ, liền ngay cả Quách Tấn đều đột nhiên quay đầu lại, kinh ngạc nhìn hắn.

Đỗ Phong cười ha ha, nắm lên bút lông vung tay lên.

Xoạt xoạt xoạt!

Quách Tấn sắc mặt, đột nhiên trở nên trắng bệch như tờ giấy.

Những người khác, coi như không hiểu thư pháp người, vậy đột nhiên cảm thấy một luồng khủng bố mùi máu tanh phả vào mặt.

Trắng như tuyết tờ giấy trên, tựa hồ không phải dùng mực nước viết tự, mà là máu tươi!

Mặt trên có ba câu nói.

Trời sinh vạn vật cùng người!

Không một người vật cùng thiên!

Giết giết giết giết giết giết giết!

Đỗ Phong một cái bỏ lại bút lông, khinh bỉ cực kỳ nói rằng :

"So với ta? Muốn chết!"

Tác giả Minh triều không rệu nói : quyền sách nhanh hơn giá, lên giá sẽ bạo phát mấy chục tấm, các anh em thu gom đến một lần sóng!

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Thất Sát bi văn

"Thất Sát. . . Bi. . . Văn! ! !"

Nhìn Đỗ Phong viết này ba câu nói, Quách Tấn cả người run rẩy, lồng ngực đập trùng kịch liệt, trên mặt một lúc trắng như tuyết một lúc đỏ như máu.

Đột nhiên, hần một cái miệng, một luồng máu tanh dâng lên, khóc miệng treo lên một vệt máu.

Những người khác kinh hãi.

Hồng Bạch Hồ vội vã hô :

"Quách giáo sư, người. . . !"

Quách Tấn bi thảm nở nụ cười, chậm rãi lắc đầu, có chút thất thố nói rằng :

"Ta không có chuyện gì. . . Ta. . . Ta. . . !"

Hắn đột nhiên lao đảo đi về phía trước hai bước, tựa hồ muốn đưa tay đi mò cái kia mấy dòng chữ.

Thế nhưng đột nhiên hần tay lại nhanh như tia chớp rút trở lại, liên phảng phát cái kia mấy dòng chữ là sắc bén Tiêm Dao.

Cái kia mấy dòng chữ trên, khung bố sát khí tựa hồ vẫn không có biến mất, mà là ở trên tờ giấy diện xoay quanh, thật lâu không tiêu tan.

Cũng không cần nói, kết quả có thể tưởng tượng được.

Tề Văn Hà, Chu Chính Thành đám người sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, đặc biệt là Tề Văn Hà, sắc mặt tái xanh vừa sợ hãi cực kỳ.

Sao vậy khả năng?

Tuyệt đối không thể! !

Đỗ Phong không chỉ là một cao thủ võ đạo, hơn nữa đúng là một thư pháp đại sư.

Chẳng lẽ thật nói với hần như thế, hần cảm kỳ thư họa, không chỗ nào không tinh?

Mẹ nhà hần!

Này đến tốt cùng là một cái gì quái thai?

Tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, yên lặng như tờ.

Quách Tấn vào lúc này thái độ hoàn toàn thay đổi, hần nhìn Đỗ Phong thời điểm, nơi nào còn có trước thái độ, mà là sợ hãi cực kỳ, lẩm bầm lẩm bầm lâu bầu :

"Không thể, không thể, tuyệt đối không thể! Đỗ. . . Đỗ Phong! Người. . . Người làm sao khả năng? Coi như là. . . Coi như là. . . !"

Quách Tấn ý tứ, tất cả mọi người đều nghe rõ ràng.

Trong lòng bọn họ, càng là chấn động.

Coi như là Quách Thanh Viễn đến, lẽ nào cũng không bằng Đỗ Phong?

Đây mới là thấy quý.

Kỳ lạ! !

Đỗ Phong cười nhạt, nhìn Quách Tấn nói rằng :

"Quách đại giáo sư, mấy chữ này cũng chính là ta tùy tiện viết viết mà thôi, người cảm thấy làm sao?"

Quách Tấn lại có một loại muốn phun máu kích động, hấn vội vả một cái tay mạnh mẽ đè lên ngực, sắc mặt thống khổ nói :

"Tùy tiện. . . ! ! Ta. . . Người. . . Ai! ! Ta. . . Kém quá xa, đồ. . . Đồ đại sư, ta. . . Thua! Ta không nghĩ tới, thiên hạ lại có ngài như vậy kỳ tài, có thể nhìn thấy ngài này một bức tự, ta cả đời này, thực sự là. . . Chết cũng không tiếc!"

Lần này, bao quát Tề Văn Hà ở bên trong, đều là sợ hãi thay đổi sắc mặt! !

Đỗ Phong cười hi hi :

"Quách giáo sư nói như người vậy, ta đều thật không tiện! Ta thật sự chỉ là tùy tiện viết viết mà thôi!"

Quách Tấn đã áp chế lại khuấy động tâm tình, chỉ là cả người tinh khí thần không biết chạy tới nơi nào, cả người lại tiêu tụy không ít.

"Ai, đồ đại sư, ngài thực sự là khách khí, không phải ta tự ti, coi như là gia gia của ta thanh xa lão nhân, hấn e sợ vậy. . . Cũng không viết ra được tới đây mà một bức tự, quả thực chính là. . . Thấy tự như đao, khiến người ta không rét mà run."

Đỗ Phong con người đảo một vòng, cười híp mắt nhìn Quách Tấn, lại như là chôn nhìn đại phi gà :

"Quách giáo sư, người yêu thích này một bức tự sao?"

Quách Tấn ngẩn ngơ, đột nhiên cả người lại kích động đến cả người run rẩy :

"Đồ đại sư, ngài. . . Ngài nói cái gì? Ngài muốn đem. . . !"

Đỗ Phong hào phóng cực kỳ nói rằng :

"Nếu người yêu thích, ta đưa cho người thì lại làm sao?"

"Không không không không không! !"

Quách Tấn bỗng nhiên trong lúc đó hoàn hồn, liên tục xua tay, thái độ khiêm tốn đến lại như là học sinh tiểu học :

"Như thế quý trọng lễ vật, ta là không dám thu, không bằng như vậy, ta ra tiền mời ngài bộ này tự, ta thực sự không biết bao nhiêu tiền thích hợp, cứ dựa theo ông nội ta cao nhất thư họa giá đầu giá, nhất bình thước một ức được rồi!"

Toàn bộ trong đại sảnh, tê tê vang lên một trận cũng đánh khí lạnh âm thanh.

Điện rồi!

Quách Tấn có phải là điện rồi?

Nhất bình thước một ức?

Giời ạ! !

Này một bức tự, chỉ ít sáu hòa thước, đây chính là sáu cái ức?

Thật như thế đáng giá, sau này Đỗ Phong hà tất làm cái khác, mỗi ngày ở nhà viết chữ, không ngoài một năm, hấn chính là thế giới thù phủ.

Qua đã lâu, những người khác này mới phục hồi tinh thần lại, Tề Văn Hà sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, hấn nhìn Quách Tấn thòi điếm, khẩu khí đều biến có chút âm u lên :

"Quách Tấn huynh, người đây là. . . !"

Quách Tấn trực tiếp lông không khách khí nói :

"Người cầm miệng!"

Tề Văn Hà ngẩn ngơ, tức giận đến đều muốn nổ tung.

"Người . . !"

Quách Tấn mạnh mẽ lườm hán một cái, quát lên :

"Văn Hà huynh, ta liền không nên nghe lời người, đến làm khó dễ đồ đại sư, quên đi, xem ở chúng ta trước giao tình trên, chuyện này ta liền không so đo với người, người hay là đi thôi, ta muốn cùng đồ đại sư khiêm tốn thỉnh giáo, không nên quấy rầy ta!"

Tề Văn Hà là thân phận cỡ nào, ở Bắc Sơn, trừ các đại gia gia chủ ở ngoài, ai dám như thế nói chuyện với hán?

Một mực Quách Tấn liền dám.

Tề Văn Hà chết nhìn chòng chọc Quách Tấn, nghiêng răng nghiêng lợi nửa ngày mới tuôn ra một câu nói :

"Thực sự là con một sách!"

Nói xong, hán xoay người rời đi.

Chu Chính Thành, Từ Hồng Thuận, điệp công an ba người trao đổi một cái ánh mắt, cũng trực tiếp cùng Hồng Bạch Hồ cáo từ, rời đi Hồng gia.

Những người khác cũng như cùng ở tại nằm mơ, loại kia chấn động kinh hãi, đến hiện tại đều không có biến mất.

Mấy chữ này, xem ra đơn giản, thế nhưng, không chút nào so với buổi chiều cái kia một hồi làm mất mặt làm đến hơi kém a.

Quách Tấn trình độ, người ở chỗ này đều là biết đến, hán đều nói Đồ Phong tự thậm chí muốn vượt qua gia gia của hán, tuyệt đối không phải đùa giỡn.

Phải biết, hán là Quách Thanh Viễn tôn tử, bất luận làm sao, dù cho Đồ Phong cùng Quách Thanh Viễn tự như thế được, ở trong mắt hán, cũng là Quách Thanh Viễn tốt.

Rõ ràng, Đồ Phong này mấy dòng chữ, đã vượt qua hán nhận thức cực hạn.

Hồng Bạch Hồ cũng không nhịn được nuốt nước miếng một cái, tâm tư linh hoạt lên.

Đồ Phong này Thất Sát bi văn, viết phải là sát khí tràn trề, này mới xứng đáng trên hán Bạch Hồ Đường mà.

Nếu như cầu Đồ Phong lại viết một bức tự, quai ở nhà, cái kia nhiều lắm uy phong?

Người khác liếc mắt nhìn liền có thể sợ mất mặt.

Hán trấn định một hồi, nhìn Quách Tấn thăm dò nói rằng :

"Quách giáo sư, Đồ thiếu này mấy dòng chữ, đến cùng, . . Cũng may cái gì địa phương?"

"Ai! Ta không dám đánh giá!"

Quách Tấn một trận rung đùi đắc ý, sau đó nói rằng :

"Muốn nói thư pháp, giỏi nhất thể hiện một người tinh khí thần, đồ đại sư này Thất Sát bi văn, quả thực kinh thiên địa khiếp quỷ thần, nếu như ta không đoán sai, Hồng đường chủ người cái bàn này, đã đều bị mực nước thấm thấu, rót vào gỗ chỉ trong đó rồi!"

Hồng Bạch Hồ đám người kinh hãi đến biến sắc :

"Không. . . Không thể nào?"

Quách Tấn từ tốn nói :

"Không tin?"

Hán đi lên, cẩn thận từng li từng tí một vén lên Thất Sát bi văn, mặt bàn trên, thỉnh thoảng còn có vài hàng sát khí bức người tự.

Quách Tấn càng là hai mắt tỏa ánh sáng xanh lục :

"Có thể làm được nét chữ cứng cáp, chính là đại sư, đồ đại sư ngài lại có thể rót vào gỗ, vẫn là cứng rắn cực kỳ gỗ lê, quả thực chính là. . . !"

Hồng Bạch Hồ đột nhiên một cái lật tung bàn, tất cả mọi người đều giật mình.

Bàn mặt trái, hiển nhiên đồng dạng có mấy dòng chữ, chính là Thất Sát bi văn, ngưng tụ không tan, vẫn như cũ là sát khí lăng lén.

Hồng Bạch Hồ đột nhiên một trận cười to :

"Ha ha ha, Quách giáo sư, tự cho người, cái bàn này có thể là của ta, Lữ Quang, người tự mình đem cái bàn này đưa đến ta trong bão khổ, ngàn vạn cẩn thận, chạm hỏng rồi một điểm, ta bắt người là hỏi!"

Ở đây còn lại những người khác, hầu hết một trận nhún, rầm một tiếng, cùng nhau nuốt từng ngụm nước bọt.

Giời ạ!

Hồng Bạch Hồ người cái này ăn như, thực sự quá khó coi chứ?

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Bao da nước

Đỗ Phong tính toán mưu đồ đến đến vô cùng tốt.

Một bức tự, liền có thể làm cho Quách Tấn sau này nhìn thấy chính mình một mực cung kính, quả thực quá có lời.

Quách Thanh Viễn danh tiếng quá vang dội, chính mình cùng Quách Tấn quan hệ không được, đến thời điểm nói không chắc sẽ tiết lộ hành tung, nhưng bên trong kinh kế địch phát hiện hành tung của chính mình.

Hiện tại Quách Tấn ngoan như cái học sinh tiểu học, Đỗ Phong gọi hắn đi nhảy lầu chỉ sợ hắn đều sẽ đầu óc nóng lên đi nhảy một hồi.

Này trực tiếp liền giải quyết Đỗ Phong trong lòng hậu cố chi ưu, còn có thể tan rã Tề gia âm mưu, để cho mình tiếng tăm nâng cao một bước, sao lại không làm?

Đương nhiên, chuyện này, có chừng có mực tốt nhất.

Trang bức chuyện như vậy, quá mức sẽ đem mình cắt vào đi.

Vạn nhất Quách Thanh Viễn thời điểm nào nghe được Bắc Sơn có một vị cái gì thư họa đại sư, hắn muốn cùng đến mình đến một hồi luận bàn, vậy coi như xong đời.

"Quách giáo sư, nói thật, ta thấy người cũng không phải người xấu, sao vậy sẽ cùng Tề Văn Hà hỗn cùng nhau, thực sự là làm mất đi người đại thân phận giáo sư a?"

Quách Tấn một mặt hồi hận :

"Vâng vâng vâng, đồ đại sư người nói đúng cực kỳ, ta thực sự là lên Tề Văn Hà cảm cố, không nghĩ tới hắn là người như thế, ai, ta đã nói rồi, có thể viết ra tốt như vậy tự đồ đại sư, sao vậy khả năng là một người xấu, hừ, người xấu, là căn bản sẽ không viết chữ!"

Hồng Bạch Hồ đám người nghe được câu này, suýt chút nữa không phun máu.

Thái Kinh có phải là người xấu?

Vẫn là tứ đại gian thần đứng đầu, Thái Kinh ở thư pháp mặt trên trình độ, cũng chưa chắc so với nhà người Quách Thanh Viễn Quách đại sư thấp chứ?

Chúng ta cũng không biết viết chữ, cái kia đều là người xấu?

Bọn họ nhìn Đỗ Phong thời điểm, ánh mắt đều thay đổi.

Đỗ thiếu nếu như đi làm truyền tiêu, tuyệt đối là tẩy não Thần khí.

Nghe được Quách Tấn, Đỗ Phong cũng là cười hi hi, lại ném ra một viên bom :

"Quách giáo sư, sau này nếu như người có thư pháp mặt trên nghi hoặc, có thể tới tìm ta, chúng ta cộng đồng tiến bộ mà!"

"Thật chứ?"

Quách Tấn kích động đến lão lệ tung hoành, một mực cung kính quay về Đỗ Phong sâu sắc khom người chào, nói chuyện lần điệu đều nghẹn ngào lên :

"Đỗ đại sư, ngài . . Ngài thực sự là đại nhân có đại lượng, không chỉ không trách tội ta, lại còn muốn. . . Sau này, ngài chính là giáo viên của ta. . . !"

Đỗ Phong vội vã kéo lại hần, trong lòng vô cùng đặc ý :

"Lão Quách không phải ta nói nguoi, đều là người đọc sách, hà tất câu tiểu tiết à? Nguoi nếu như để mắt ta, gọi ta một tiếng Đỗ lão đệ, ta gọi nguoi một tiếng đại ca, ra sao?"

Trần Bách Xuyên đám người con nguoi rơi mắt một chỗ, từng cái từng cái há hốc mồm đưa đầu lưỡi, hoàn toàn hoá đá.

Quách Tấn nhưng vô cùng kích động, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Như vậy thật sự được không?"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Thiệt thòi nguoi vẫn là đại giáo thụ, nguoi làm sao như thế cổ hủ? Có làm hay không? Không làm bộ này tự ta liền xé ra!"

"Được được được, Đỗ lão đệ a, ai. . . Ta. . . Xấu hổ a! Ngày hôm nay qua hậu, hôm nào ta làm chủ, nguoi nếu có rảnh rỗi, xin mời nhất định đến Bắc Sơn đại học tìm ta, chúng ta pha trà luận đạo!"

Quách Tấn đợi được Thất Sát bị văn khô ráo, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí một cuộn lên đến, như nhặt được chỉ bảo, ôm vào trong ngực căn bản không buông tay.

Trái tim tất cả mọi người tình càng là vô cùng phức tạp, nhìn Đỗ Phong thời điểm, lại như là nhìn một quái thai.

Hồng Bạch Hổ ngày hôm nay rất cao hứng, trong lòng mặc dù hơi nhỏ tâm tư, thế nhưng vào lúc này cũng để qua một bên, một lần nữa dạn dò dâng rượu, đại gia một bên uống một bên đàm luận, tốt không náo nhiệt.

Người ở chỗ này, dù cho trong bóng tối trong lòng khó chịu, thế nhưng ở bề ngoài vẫn là đối với Đỗ Phong khuôn mặt tươi cười đón lấy, đều dòn dập lại đây chúc rượu.

Đỗ Phong liền dứt khoát là ai đến cũng không cự tuyệt, ngần chần không say, uống không biết bao nhiêu, lại là mặt không biến sắc, nhìn ra tất cả mọi người vừa khiếp sợ không ngớt.

Đồng xả một câu tây xả một câu, xem xem thời gian gần đủ rồi, Hồng Bạch Hổ đứng lên :

"Các vị, tối hôm nay, ta làm chủ đạo mục đích, kỳ thực chính là vì nhường Đỗ thiếu đến cho ta chương đánh giá, đại gia cũng biết Đỗ thiếu bản lĩnh, thật là khiến người ta nhìn mà than thở, vừa vặn trên tay ta có mấy thứ đồ, vẫn không nắm chắc được, tìm không ít cao thủ, cũng không nói ra được một nguyên cớ đến, ngày hôm nay liền lấy ra, cùng đại gia chia sẻ một hồi."

Hồng Bạch Hổ nói xong, cười thần bí, sau đó quay về Lữ Quang vẫy vẫy tay.

Rất nhanh, Lữ Quang liền mang theo đoàn người giờ lên sáu khẩu rương lớn, nối đuôi nhau đi vào phòng khách, bày ra ở trung gian.

Lực chú ý của tất cả mọi người, nhất thời lại bị những này cái rương thu hút tới, liền ngay cả Quách Tấn cũng hiếu kỳ nhìn chăm chăm những này cái rương, chỉ là hai tay vẫn như cũ gắt gao ôm Đỗ Phong cái kia một bức tự, chỉ lo bay đi.

"Nói thật, mấy thứ này, đều là ta tiêu hao vô số tâm huyết mới chiếm được, có, còn liên lụy mấy người cao thủ!"

Hồng Bạch Hổ trực tiếp mở ra cái thứ nhất cái rương, từ bên trong móc ra một khối to bằng cái bát tô tiêu, lòng không ánh sáng màu xanh tâng đá.

Chính khối tảng đá đều là màu đen, hình bầu dục, không thấy được cái nguyên cớ.

"Này khối tảng đá là năm năm trước, ta từ Myanmar một hồ cũ bên trong được, có người nói là hồ cũ tinh tủy, đầu giá được mười cái ước, thế nhưng rất nhiều cao thủ đều nói đây là một khối phế liệu, mấy năm qua ta cũng không mở, Đỗ thiếu, nguoi cho chương đánh giá?"

Đỗ Phong tiếp nhận khối này vật liệu đá, âm thầm điều động chân khí, bất động thanh sắc thẩm thấu tiến vào.

Này một thẩm thấu không quan trọng, hần nhất thời sắc mặt liền thay đổi.

"Đỗ thiếu, sao vậy?"

Hồng Bạch Hổ vẫn ở chú ý Đỗ Phong vẻ mặt, nhìn thấy Đỗ Phong trở mặt, không khỏi có chút lo lắng đề phòng.

Đỗ Phong đương nhiên nhìn ra rồi, này một khối vật liệu đá, giá trị xa xa ở mười ức bên trên, thậm chí có thể được xưng là tuyệt thế Vô Song.

Hắn cười híp mắt nhìn Hồng Bạch Hồ nói rằng :

"Hồng đường chủ, này tảng đá nguoi tặng cho ta làm sao? Ta cho nguoi tặng gấp đôi, hai mươi ức!"

Tất cả mọi người đều là sợ hãi cả kinh.

Tuy rằng ở đây đều là hào môn nhân vật trọng yếu, trên tay người nào không có mười ức tám trăm triệu, thế nhưng Đỗ Phong vừa lên tiếng chính là hai mươi ức, điều này cũng rất kinh người.

Buổi chiều loại kia dính đến mấy trăm ức tiền đặt cược, hoàn toàn chính là có chuẩn bị mà đến đánh cược dòng dõi, loại kia tiền đặt cược không phải là thường thường có thể xuất hiện.

Hồng Bạch Hồ nghe được Đỗ Phong câu nói này, nhất thời trong lòng chính là một trận thoải mái.

Mười ức đối với hắn mà nói kỳ thực không tính cái gì, thế nhưng nếu như đúng là một khối phế liệu, vậy cũng rất làm cho đau lòng người.

"Đỗ thiếu, nguoi đúng là nói một chút coi a, này vật liệu đến tột cùng làm sao giá trị hai mươi ức?"

Đỗ Phong cười ha ha, nói rằng :

"Kỳ thực này vật liệu cũng chính là thủy tinh chúng đế vương lục, nếu như giới, năm ức đỉnh ngày, thế nhưng trong này có gì đó quái lạ."

Tất cả mọi người không khỏi đưa cổ dài.

"Cái gì quái lạ?"

"Các nguoi biết bao da nước chứ?"

Hồng Bạch Hồ cũng sờ :

"Bao da nước không phải là phế liệu sao?"

Bao da nước là hành thoại, chỉ chính là loại kia bị nước ngâm qua phi thủy, màu sắc u ám, không đáng giá.

Đỗ Phong thần bí nở nụ cười :

"Có máy cắt sao?"

Hồng Bạch Hồ lập tức khoát tay chặn lại, một đài máy cắt liền bị nhắc tới.

Đỗ Phong cũng không phí lời, tự mình động thủ, rất nhanh, trên tay của hắn liền xuất hiện một đoàn to bằng nắm tay, lục đến kinh tâm động phách, còn không ngừng lóng lánh Oánh Oánh sóng nước phi thủy.

Nhìn khối phi thủy này, tất cả mọi người đều không kim lòng được rên rỉ một tiếng.

Trần Bách Xuyên run giọng nói rằng :

"Trời ạ, trong này, lại thật sự bọc lại nước lọc, chuyện này. . . Quả thực chính là Quỷ Phủ thần công a!"

Cái kia một khối phi thủy ở Đỗ Phong trên tay, lại như là một đoàn lục pha lê cầu, bên trong lượng nước càng là trong suốt óng ánh không có một chút nào tạp chất.

"Hồng đường chủ, làm sao? Này phi thủy một khi đánh bóng điêu khắc đi ra, vậy thì là tuyệt thế cô phẩm, phía trên thế giới này, tuyệt đối sẽ không lại có thêm khối thứ hai giống như đức, đừng nói hai mươi ức, ha ha, nguoi chính là gọi một trăm ức, e sợ cũng có người đến! Coi như là ở bất kỳ một đại gia tộc, cũng có tư cách làm truyền Gia Bảo."

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Quỷ dị đá cuội

Đỗ Phong mấy câu nói, dù là Hồng Bạch Hồ tâm cơ thâm trầm, cũng không khỏi lộ sự vui mừng ra ngoài mặt.

Loại này đỉnh cấp hồ cừ thủy tinh chủng, nguyên bản liền giá trị cao đến kinh người.

Mà bên trong lại kiện hàng một vũng nước lọc, này càng là chưa từng nghe thấy.

Đỗ Phong nói tới một điểm đều không sai.

Như thế một khối trên thế giới gần như không tồn tại phi thủy thượng hạng, vốn là có tiền cũng không thể mua được.

Nếu như có thể mời đến nổi danh khắc dấu Đại sư tự tay điêu khắc, cái kia thật sự chính là giá trị liên thành.

Nhìn thấy Hồng Bạch Hồ trên mặt vẻ mặt, Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, lấy cười nói :

"Hồng đường chủ, ra sao? Có bán hay không? Hai mươi ức ta mua lại!"

Trong đại sảnh cái khác mấy chục người nhất thời sắc mặt có chút cân nhắc nhìn Hồng Bạch Hồ.

Hồng Bạch Hồ đầu tiên là sửng sờ, trên mặt không khỏi né qua một tia đau lòng, sau đó hần đột nhiên mới tỉnh ngộ lại, cười đến cực kỳ miễn cưỡng :

"Ha ha, Đỗ thiếu. . . Người nếu như yêu thích, ta sao vậy cũng đến nhìn đầu cắt thịt a!"

"Ha ha, đùa giỡn, ta đối với món đồ này, vẫn đúng là không nhiều hứng thú lắm, cho dù tốt ngọc thạch, ở trong mắt ta, chính là một khối tảng đá."

Hồng Bạch Hồ nhất thời như trút được gánh nặng, ánh mắt nhưng nhìn chăm chăm Đỗ Phong trên tay khối phi thủy kia, chỉ lo Đỗ Phong sơ ý một chút rơi trên mặt đất.

"Đó là, Đỗ thiếu thứ tốt nhìn nhiều lắm rồi, kỳ thực món đồ này. . . Cũng là như vậy sự việc!"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, Hồng Bạch Hồ nhất thời bị ánh mắt chung quanh xem da mặt từ từng trận bị sốt.

Liền ngay cả Quách Tấn đều một mặt phức tạp vẻ mặt nhìn hắn, càng không muốn cái khác những người kia.

Đỗ Phong trong lòng không khỏi rồi hướng cái này Hồng Bạch Hồ xem thấp một chút.

Ngọc Long Bang Hồng An Đường có thể xưng tụng là một đời kiêu hùng, trước ở Kinh Thành, Đỗ Phong liền biết Hồng An Đường danh tiếng.

Thế nhưng Hồng gia đời thứ hai này bốn Đại Thần thú, so với Hồng An Đường đến, chênh lệch không khỏi có chút quá lớn.

Không nói cái khác, chỉ bằng Đỗ Phong trước câu nói đó, còn có hần biểu hiện ra thủ đoạn, thực lực, giá trị tuyệt đối đến đại lực lôi kéo a.

Một khối chỉ là phi thủy, lại đáng giá, lại là tuyệt thế cô phẩm có như thế nào?

Thế kỷ hai mươi mốt, cái gì đáng giá tiền nhất?

Nhân tài a!

Có Đỗ Phong trợ giúp, tương lai gấp mười gấp trăm lần báo lại đều không là vấn đề.

Sau đó Đỗ Phong lại bắt đầu vì là Hồng Bạch Hồ giám bảo, còn lại năm thanh trong rương, phía trước bốn chiếc trong rương đều không có chỗ nào mà không phải là quý giá cực điểm bảo bối.

Đỗ Phong một đường êm tai nói, nghe được tất cả mọi người như mê như say.

Đại sư! !

Không không không!

Tông sư!

Chân chính cấp độ tông sư cao thủ a.

Quách Tấn đặc biệt là chấn động, hần nhìn Đỗ Phong thời điểm, trong ánh mắt đã ở mang theo một loại cuồng nhiệt sùng bái.

Người đọc sách có lúc chính là như thế trực tiếp, chán ghét thời điểm có thể chán ghét chết người, thế nhưng một khi người thuyết phục hẳn, hẳn lại sẽ vô hạn sùng bái người.

Cuối cùng một cái trong rương, cũng là một khối tảng đá.

Một khối đá cuối.

Đỗ Phong ở mờ ra cái rương trong nháy mắt, trong mắt đều đột nhiên bắn ra hai đạo đao người tinh mạng.

Trái tim của hắn, đột nhiên không hăng hái kịch liệt bắt đầu nhảy lên.

Trong nháy mắt nhịp tim đập của hắn liền tăng lên tới không bỏ một phút 300 lần.

Huyết dịch cả người liền dường như đun sôi nước lửa, mãnh liệt bắt đầu lăn lộn.

Hắn đột nhiên một cái giật mình, mạnh mẽ áp chế lại trong lòng kinh hãi.

Hắn bất động thanh sắc giờ tay lên trên tảng đá, ra hiệu mọi người xem.

Những người khác hoàn toàn cũng bị Đỗ Phong trên tay khối này đá cuối hấp dẫn ánh mắt, căn bản không có chú ý tới Đỗ Phong trong nháy mắt biến hóa.

Khối này đá cuối, tựa hồ mang theo một luồng quý dị sức hấp dẫn, khiến người ta đầu tiên nhìn nhìn thấy hắn, sẽ không kim lòng được bị hắn hấp dẫn lấy ánh mắt.

Hồng Bạch Hổ tỉnh lại nhanh nhất, hắn cảnh sắc trước mắt loáng một cái liền tỉnh táo lại, mà những người khác, nhưng là đến nửa ngày mới tỉnh ngộ lại.

Quách Tấn kinh ngạc cực kỳ nói rằng :

"Cảm giác thật là kỳ quái, đây là cái gì đồ vật? Lại có thể làm cho ánh mắt của ta căn bản không có cách nào rời đi."

Những người khác điều này cũng dồn dập tỉnh ngộ, kinh hãi cực kỳ nhìn khối này đá cuối.

Hồng Bạch Hổ trên mặt có chút nghiêm nghị, chậm rãi nói rằng :

"Nói thật, vì khối này, thù hạ ta chết rồi tốt mấy người cao thủ, ta tìm rất nhiều cao thủ, ai cũng không biết này vật liệu đến cùng có cái gì quái lạ."

Hắn nhìn Đỗ Phong, ánh mắt trở nên nóng bỏng lên :

"Đồ thiếu, người nhất định có thể vì ta giải thích nghi hoặc chứ?"

Đỗ Phong khẽ mỉm cười, từ tốn nói :

"Đây là một khối dương chi ngọc từ liêu, đồ vật là thứ tốt, thế nhưng bị người đào móc ra sau khi, trải qua một số nguyên tố phóng xạ phóng xạ, vì lẽ đó hình thành một ẩn hình từ trường, nếu như ta không có đoán sai, Hồng đường chủ khối này, là từ Tây Cương bên kia đạo Lạt Ma trong tay được chứ?"

Hồng Bạch Hổ trở mắt ngóac mồm, nhìn Đỗ Phong đến nửa ngày đều không nói gì.

Một lúc lâu sau khi, hắn mới thở dài một tiếng :

"Đồ thiếu, người thực sự là Thần Tiên a, khối này lai lịch, người biết, trừ ta đều chết sạch! Đây rốt cuộc là. . . !"

Đỗ Phong cười ha ha, trong giọng nói mang theo một tia khinh bỉ :

"Có một số việc xem ra rất thần bí, kỳ thực nói trắng ra, liền không đáng giá một đồng! Lão Quách, người là người đọc sách, đại khái hiểu ý của ta chứ?"

Quách Tấn liền vội vàng gật đầu, đưa tay nâng lên trên lỗ mũi kính mắt, nói rằng :

"Đồ. . . Huynh đệ nói không sai, ta đại khái cũng biết này khối tảng đá dụng ý!"

Trần Bách Xuyên, xe thế lâm đám người nhất thời thay đổi ánh mắt, nhìn Quách Tấn.

Quách Tấn trên tay vẫn như cũ gắt gao ôm Đỗ Phong cái kia một bộ Thất Sát bi văn, chậm rãi mà nói :

"Khối này bị người dùng nguyên tố phóng xạ phóng xạ qua, tự thân mang tới nguyên tố phóng xạ đặc thù, vì lẽ đó hình thành một quý dị lập trường, chúng ta xem đầu tiên nhìn thời điểm, liền bị cái kia lập trường nhiễu loạn tâm mắt, như vậy vấn đề liền đến, Hồng đường chủ này tảng đá lại là từ Tây Cương bên kia đạo Lạt Ma trên tay được, đạo Lạt Ma lấy nó làm chỉ bảo, bọn họ muốn dùng này tảng đá làm cái gì đây?"

Trần Bách Xuyên cười nói :

"Quách giáo sư, người liền không nên bán cái nút, nói thẳng đi!"

Quách Tấn cười ha ha, nói rằng :

"Đạo Lạt Ma bên trong vẫn có chuyển thể lời giải thích, kỳ thực nói trắng ra, đều là giả dối không có thật sự tình, mà ngọc thạch này chính là dùng để điêu khắc chuyển thể Phật sống tượng ngồi, nếu như người là cái này Phật sống tín đồ, người thấy cái này tượng ngồi, sẽ làm sao?"

Tất cả mọi người nhất thời dồn dập gật đầu, xe thể Lâm Nhất đập bốp đùi nói rằng :

"Đúng vậy, nói như vậy, ta chẳng phải là càng là muốn đem cái kia Phật sống coi là thật Thần Tiên?"

"Hóa ra là như vậy a!"

"Đúng đây, ngày hôm nay thực sự là mở rộng tầm mắt!"

Hồng Bạch Hổ trong lòng nhưng là một trận hồi hận.

Hắn ngày hôm nay lấy ra sáu khẩu trong rương, chính là khối này nhường hắn tổn thất nặng nề, vài cái tâm phúc cao thủ, chết ở Tây Cương.

Không nghĩ tới, lại căn bản không cái rắm dùng.

Hắn đầy mặt cười khổ nhìn Đỗ Phong :

"Đỗ thiếu, cái kia nói như vậy, vật này căn bản là không đáng giá?"

Đỗ Phong cười nhạt :

"Tiền vẫn là đáng giá, dù sao cũng là cực phẩm từ liệu dương chi ngọc, như thế một khối to, sao vậy cũng có 3kg, một hai ức vẫn là giá trị, thế nhưng . . .!"

Hắn chuyển đề tài, nhìn Hồng Bạch Hổ :

"Cũng không ai biết cái này phóng xạ có không có chỗ xấu, ta xem trên căn bản là bán không được, giữ lại chính mình vui đùa một chút đi!"

Hồng Bạch Hổ ảo não giậm chân một cái :

"Ai, thật mẹ kiếp không có lời, Lữ Quang, đem này thứ đồ hư nhĩ ném trong kho hàng, làm đá kê chân!"

"Chậm!"

Đỗ Phong chứa như không có chuyện gì xảy ra, từ tốn nói :

"Ta ngược lại thật ra rất tò mò, bọn họ đến cùng là sao vậy đem phúc xạ nguyên làm đi vào, Hồng đường chủ, này tảng đá, không bằng người cho ta mượn vui đùa một chút? Ba, năm ngày, ta sẽ trả lại cho người!"

Hồng Bạch Hổ lập tức nói rằng :

"Đỗ thiếu yêu thích, cứ việc cầm đi, cái gì có trả hay không, đưa cho Đỗ thiếu!"

Đỗ Phong trong lòng đại hi.

Này khối tảng đá giá trị, căn bản không phải người bình thường có thể biết.

Đối với Đỗ Phong mà nói, này đá cuội, so với toàn bộ Bắc Sơn đều đáng giá.

Không nghĩ tới, trong lúc vô tình, lại được chí bảo như thế.

Chương 72: Ngọc tinh tử

Đêm nay phát sinh ở Hồng Bạch Hồ chuyện trong nhà, nói vậy ngày mai lại sẽ ở Bắc Sơn nhấc lên tầng tầng sóng lớn.

Xem xem thời gian đã đến đêm khuya mười một giờ, đại gia đồn dập đứng dậy cáo từ.

Quách Tấn ba ba theo Đỗ Phong đi ra, tự mình đem Đỗ Phong đưa lên xe, lúc này mới lại ôm cái kia phó Thất Sát bị văn rời đi.

Đưa đi tất cả mọi người, Hồng Bạch Hồ về đến nhà, càng làm Lữ Quang bắt chuyện đến thư phòng, trực tiếp hỏi :

"Đối với Đỗ Phong người này, ngươi làm sao xem?"

Lữ Quang không có bất kỳ suy tư, trực tiếp nói :

"Đường chủ, ta nhìn không thấu người này, trên người hắn, tổng như là có một tầng xác ngoài, căn bản khiến người ta không nhìn thấy hắn chân thực ý nghĩ."

Hồng Bạch Hồ chậm rãi gật đầu, sau đó có chút không khẳng định nói :

"Cái kia khối tảng đá, là thật sự bởi vì phóng xạ mới có làm người chấn động cả hồn phách đặc thù đây? Vẫn là Đỗ Phong ở gạt ta? Nếu như tên kia lừa dối ta. . .!"

"Vậy đã nói rõ, cái kia một khối tảng đá, giá trị quá kinh người, cái tên này cố ý mê hoặc chúng ta."

Lữ Quang ánh mắt lấp lánh, muốn nói lại thôi :

"Đường chủ, bằng không, ta tìm người. . .!"

"Quên đi! Không muốn manh động."

Hồng Bạch Hồ mắt chữ hơi híp lại, khắp toàn thân có thêm một luồng nhàn nhạt ý lạnh :

"Một khối tảng đá, lại đáng giá thì lại làm sao? Lần này từ Lâm gia trên tay được vài tấn dương chi ngọc liệu, đầy đủ chúng ta kiếm bọn rồi, tạm thời không phải đắc tội Đỗ Phong, còn có thể sử dụng hắn địa phương."

"Vậy chúng ta liền tọa sơn quan hổ đấu, hai bên không giúp bên nào."

"Không sai, ta chính là như thế nghĩ tới, thế nhưng. . .!"

Hồng Bạch Hồ trong mắt loé ra một tia sâu sắc kiêng kỵ, chậm rãi nói rằng :

"Nếu như Lâm gia đang không có Đỗ Phong trước, ta biết hắn Lâm gia có như vậy một cái ngọc quý, ta sẽ không chút do dự ra tay, hiện tại cái này Đỗ Phong xuất hiện, chúng ta trên tay cũng không có có thể đối kháng cao thủ a!"

Lữ Quang nhìn Hồng Bạch Hồ, nhẹ nhàng hỏi :

"Vậy ngài cảm thấy, hắn cùng bang chủ phía sau hai vị kia so ra đây?"

Hồng Bạch Hồ hơi sững sờ, suy nghĩ rất lâu, lúc này mới lắc lắc đầu :

"Không biết, thế nhưng bằng trực giác của ta, hai vị kia bất luận cái nào đơn đã độc đấu, đều không phải Đỗ Phong đối thủ, thế nhưng bọn họ liên thủ, lẽ ra có thể thắng."

Lữ Quang gật gù đầu, nói rằng :

"Ta đã vận dụng hết thầy thủ đoạn, thế nhưng thu thập lên tư liệu vẫn như cũ có hạn, chúng ta căn bản không có cách nào tra được hắn đến tột cùng là cái gì người, chỉ biết là hắn từ nước ngoài trở về."

Không chỉ là Hồng Bạch Hồ, e sợ hiện tại toàn bộ Bắc Sơn thượng tầng trong vòng gia tộc, trên tay đều có một phần Đỗ Phong tư liệu.

Chỉ tiếc, lại như là Lữ Quang nói như vậy, toàn bộ Bắc Sơn e sợ trừ Lâm Cửu Thành ở ngoài, cũng không còn người thứ hai biết Đỗ Phong thân phận chân chính.

Hồng Bạch Hồ lắc lắc đầu :

"Không cần tra xét, Chu gia cùng Tề gia nhất định sẽ ra tay, những gia tộc khác hay là còn có theo động thủ, chúng ta liền ở một bên quan sát là được rồi."

Hắn ngừng đầu nhìn mình trợ thủ đắc lực, giữa hai lông mày né qua một đạo cực kỳ thần sắc thâm trầm :

"Nếu như hắn có thể cùng Tề gia đánh ngang, cái kia đã đáng giá ta toàn lực lôi kéo, nếu như hắn vác không được Tề gia, như vậy, chết rồi cũng là chết rồi đi!"

Lữ Quang suy nghĩ một chút, thăm dò nói rằng :

"Đường chủ, người cảm thấy, người này là. . . !"

Hắn chưa có nói ra cái gì, mà là quay về Nam Phương làm một cái ánh mắt.

Hồng Bạch Hồ lông mày nhất thời cau lên đến, kinh ngạc nói :

"Người là nói, hắn là bên trong kinh người?"

"Ai biết được? Mặc kệ là Bắc Sơn, Đông Dương, tây đều, vẫn là Nam Hải, cũng không thể hòa Bạch Vô Cố liền nhô ra một như thế tuổi trẻ còn như thế tên lợi hại."

Lữ Quang ngoẹo cổ, suy nghĩ một chút lại nói :

"Huống chi, hắn một mực lại là một đồ thạch cao thủ, sao vậy xem, cũng giống như là có người chuyên môn phái đến Bắc Sơn đến."

Hồng Bạch Hồ thất thanh nở nụ cười, lắc lắc đầu nói rằng :

"Người cả nghĩ quá rồi, ở bên trong kinh cái kia Thất đại gia tộc trong mắt, Bắc Sơn nguyên lão hội đều không đáng nhắc tới, người muốn nói là mặt khác ba cái địa phương chuyên môn có người nhắm vào Bắc Sơn, ta miễn cưỡng còn có thể tin tưởng!"

Lữ Quang ánh mắt xoay một cái, lại thăm dò nói rằng :

"Đường chủ, người cảm thấy, cái này Đỗ Phong, là. . . Một vị. . . Cô Vô Già sao?"

"Cô Vô Già?"

Hồng Bạch Hồ sắc mặt, đột nhiên đại biến.

"Không thể !!"

Vào lúc này Đỗ Phong, đã lái xe hạ xuống Bắc Sơn phía trước núi.

Đều vẫn không có tiến vào nội thành thân cây nói hắn trực tiếp liền đem dừng xe ở ven đường, sau đó không thể chờ đợi được nữa cầm lấy ghế lái phụ bày đặt cái kia khối tảng đá, trên mặt tất cả đều là nụ cười quái dị.

Kiểm bọn rồi!

Quả thực chính là kiểm bọn rồi a!

Không nghĩ tới, chính mình lại còn có thể trùng hợp được như vậy một khối ngọc tinh tủy.

Chuyện này căn bản là không phải cái gì nguyên tố phóng xạ hình thành từ trường, mà là khối ngọc này tinh tủy tự mang.

Ngọc tinh tủy còn có một cái tên.

Mẫu ngọc.

Cái gọi là mẫu ngọc, chính là có thể thai nghén cái khác cực phẩm ngọc thạch ngọc thạch chi mẫu.

Mà cái kia quý dị từ trường, chính là mẫu ngọc bên trong năng lượng tản ra biểu hiện.

Đỗ Phong chỉ sở dĩ như vậy mừng rỡ như điên, chính là bởi vì mẫu ngọc bên trong ẩn chứa năng lượng.

Năng lượng đó, là phía trên thế giới này thuần túy nhất, sạch sẽ nhất năng lượng.

Một chỉ nửa bước bước vào quan tài lão nhân, nếu như có thể tiêu hóa hết một điểm cái loại năng lượng này, lập tức tuổi trẻ mười tuổi không phải là

mộng.

Mà cái loại năng lượng này, đối với với Võ Giả tới nói, chính là thiên tài địa bảo.

Cái kia thì tương đương với một thả ngư oa đột nhiên từ trên núi té xuống, ngã vào bên trong hang núi gặp phải kỳ ngộ, đi ra lập tức biến thân trở thành cao thủ tuyệt thế gần như.

Đỗ Phong trên tay này một khối mẫu ngọc bên trong năng lượng, có thể trợ giúp hắn đột phá hắn tha thiết ước mơ cái kia một cửa ải.

Cổ Võ Giả cửa hạm.

Phía trên thế giới này, đều là có khoa học hiện tượng không cách nào giải thích.

Ở trong mắt người bình thường, khí công chính là tên lừa đảo, Hoa Hạ truyền thống võ thuật chính là giả danh lừa bịp.

Thế nhưng chỉ có chân chính Võ Giả mới biết, Hoa Hạ võ đạo, bắt nguồn từ xa xưa, vũ khí lạnh thời đại, võ đạo càng là xán lạn huy hoàng đến cực hạn.

Võ đạo suy sụp, là nương theo vũ khí nóng xuất hiện.

Một cao thủ võ đạo lợi hại đến đâu, chỉ cần không có đột phá Hậu Thiên ràng buộc, một cái súng trường ngắm bắn liền có thể giết chết một cao thủ.

Mà bất luận cái nào cao thủ võ đạo, cái nào không phải nhọc nhằn khổ sở tu luyện mấy chục năm mới có thực lực như vậy?

Thế nhưng có súng, ai còn đàn độn đi luyện võ a?

Vì lẽ đó võ đạo sa sút, cũng là rõ ràng.

Có điều Hoa Quốc vẫn như cũ bảo lưu một ít võ đạo môn phái, bọn họ có chính mình truyền thống.

Võ đạo chia làm ba cái cảnh giới.

Hậu Thiên!

Tiên Thiên!

Thần Cảnh!

Hậu Thiên cùng Tiên Thiên lại từng người chia làm vài cái đẳng cấp.

Hậu Thiên cửu phẩm, Tiên Thiên lục phẩm.

Mà Thần Cảnh cao thủ phân chia, liền không phải Đỗ Phong có thể biết rồi.

Bình thường Võ Giả, chỉ chính là Hậu Thiên cao thủ võ đạo.

Mà Cổ Võ Giả, chính là Tiên Thiên cao thủ.

Tại sao gọi Cổ Võ Giả, cũng là bởi vì ở cổ đại, Tiên Thiên cao thủ mới có thể xưng là cao thủ võ đạo, mà đến hiện đại, võ đạo sa sút, cao thủ ít ỏi, Hậu Thiên cao thủ liền thành cao thủ võ đạo, Tiên Thiên cao thủ liền chỉ có thể gọi là Cổ Võ Giả.

Trong xã hội hiện đại Võ Giả đều ít đến mức đáng thương, Cổ Võ Giả chính là đỉnh cao nhất của thế giới này sức mạnh, thuộc về chiến lược tính uy hiếp, mà Thần Cảnh cao thủ, e sợ một đều không có.

Đỗ Phong hiện tại đã chỉ nửa bước bước vào Tiên Thiên hàng ngũ, thuộc về Hậu Thiên nhất phẩm đỉnh cao.

Mà trên tay hắn khối này mẫu ngọc bên trong năng lượng, đủ khiến hắn ung dung vượt qua cái kia một đạo hồng cầu lạc trời, chính thức trở thành Cổ Võ Giả.

Một khi hắn trở thành Cổ Võ Giả, như vậy, thực lực của hắn sẽ tăng vọt gấp mười lần.

Như vậy hắn báo thù kế hoạch, chỉ ít có thể sớm một năm.

"Thẩm gia, bên trong kinh, các người cho tiểu gia chờ!"

Đỗ Phong trong mắt, né qua một đạo màu máu.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Người lập công ta thả lỏng

Cẩn thận từng li từng tí một thu cẩn thận khối này mẫu ngọc, Đỗ Phong trở lại lưng chừng núi biệt thự.

Lâm Á Nam vẫn chưa có ngủ, lại một mặt hưng phấn, đang đợi Đỗ Phong trở về.

Nhìn thấy Đỗ Phong Lâm tổng trực tiếp nhào tới, không kiêng dè chút nào mở hai tay ra, cho hắn đến rồi một cái to lớn ôm ấp.

Cảm giác được ngực cái kia áp bức đến thay đổi hình hai đám đầy đặn truyền đến đàn hồi, Đỗ Phong tại chỗ chính là run run một cái.

Cái này. . . Chết tiệt tiểu yêu tinh!

Bình thường bộ ngực quá mức đầy đặn ngạo nhân nữ nhân, đều sẽ khá mập.

Thế nhưng Lâm tổng tuyệt đối không phải người như thế, nàng ngực có thể nói là hùng vĩ, cùng eo ví hình thành mảnh liệt so sánh, cái kia duyên dáng đường cong, nhìn nhiều đều là bị tội.

Đỗ Phong là một người đàn ông, hơn nữa là một nam nhân bình thường.

Hắn đã hơn một tháng không có chạm nữ nhân.

Đối với hắn mà nói, mặc kệ trước thân phận của hắn làm sao, qua chính là liếm máu trên lưỡi đao, có ngày hôm nay không ngày mai tháng ngày, cho nên đối với nữ nhân điểm này, hắn xưa nay sẽ không ôm từ một mà kết thúc ý nghĩ.

Mỹ nữ, đương nhiên là càng nhiều càng tốt.

Dù cho chính là đối với hắn cái kia lai lịch trâu bò đến đáng sợ vị hôn thê, hắn cũng không phải yêu, vền vền là có chút yêu thích mà thôi.

Khi hắn nhìn rõ ràng Thẩm gia bộ mặt thật sau khi, này điểm yêu thích, đã sớm đã biến thành sâu sắc yếm tăng.

Lâm tổng cùng Tần lão sư, rồi lại cho hắn một loại cảm giác kỳ quái.

Hắn yêu thích hai nữ nhân này.

Một nhu tình như nước, một hung hăng như hỏa.

Cùng với nàng hai cùng nhau, thật chính là băng hỏa hai tầng a.

Cảm giác được Lâm tổng mềm mại cực kỳ thân thể kề sát chính mình, mũi thở bên trong ngửi được Lâm tổng trên người nhàn nhạt mùi thơm cơ thể, Đỗ Phong thân thể rất thành khẩn xảy ra biến hóa.

Hãy cùng ngày đó ở Lâm thị tập đoàn cửa lớn như thế, hắn lại vô liêm sỉ nghiêm.

Lâm tổng lần này phản ứng chưa đến kích, mà là xì xì nở nụ cười, buông ra hắn sau khi, trái lại kiều ngạo uốn ngực bô, liếc mắt nhìn hắn :

"Sao vậy? Lại muốn không thành thật?"

Đỗ Phong có chút lúng túng lui hai bước, nói rằng :

"Lão bản, như thế muốn không ngủ, người muốn làm gì?"

Vào lúc này, Lâm Á Nam đã thấy Đỗ Phong trên tay cái kia khối tảng đá, nàng lập tức tò mò hỏi :

"Đây là cái gì?"

Đỗ Phong thần bí nở nụ cười :

"Thứ tốt, sau này ta mỗi ngày ôm nó ngủ, ngủ a ngủ, liền có thể ngủ thành cao thủ."

Lâm Á Nam căn bản không tin tưởng chuyện hoang đường của hắn, còn tưởng rằng đây là hắn từ Hồng Bạch Hồ trên tay làm ra một khối ngọc thạch nguyên thạch.

Nàng đưa tay tầng tầng ở Đỗ Phong trên bả vai vỗ một cái, nói rằng :

"Đi, ngày hôm nay ngươi lập công lớn, ta phải cố gắng buông lỏng một chút!"

Đỗ Phong đầu suýt chút nữa không quay lại :

"Ta lập công lớn ngươi cần thận thả lỏng?"

Lâm tổng quyến rũ nở nụ cười :

"Ta ở Vân Đình phòng ăn định vị trí, chúng ta trước tiên đi hưởng thụ một trận ánh nến bữa tối, sau đó ngươi lại theo ta đi quán bar vui đùa một chút!"

Đỗ Phong nhất thời trong lòng một trận ngứa.

Hắn đã rất lâu không có đi quán bar.

Trước đây không nhiệm vụ thời điểm, hắn ở bên trong kinh hầu như mỗi ngày ngâm mình ở quán bar, không phải trang bức chính là giẫm người, ngày ấy từ trải qua đặc sắc cực kỳ.

Bắc Sơn địa vị tuy rằng không bằng bên trong kinh, thế nhưng, chơi vui địa phương, so với bên trong kinh nhiều hơn nhiều.

Hắn trực tiếp lên lầu đem khối này mẫu ngọc tàng lên, sau đó xuống lầu mang theo Lâm Á Nam ra cửa.

Lâm tổng nguyên vốn là muốn nhường hắn lái xe của mình, thế nhưng Đỗ Phong nhưng nhất định phải mở hắn phá Jetta, Lâm tổng bất đắc dĩ, cũng chỉ đành ủy ủy khuất khuất lên xe.

Đến Vân Đình phòng ăn bãi đậu xe, này chiếc phá Jetta suýt chút nữa không vào được.

Cũng may Lâm tổng là nơi này cao quý vip, trực tiếp xoay mặt, bảo an lúc này mới cho đi.

Vân Đình phòng ăn là Bắc Sơn xa hoa nhất pháp phòng ăn, Michelin hai sao, ở toàn bộ Hoa Quốc tới nói, cũng đều được cho là rất nổi danh.

Có tư cách tới nơi này ăn cơm người, đều cần dự định, hơn nữa dựa theo thân phận xếp hạng, người bình thường muốn tới đây ăn một bữa, đại khái cần ba tháng trước liền dự định.

Thế nhưng phía trên thế giới này, đều là có như vậy một đám cực kỳ đặc thù người, tới chỗ nào đều có thể bất cứ lúc nào hưởng thụ đến tôn quý nhất phục vụ.

Lâm đại tiểu thư chính là như thế một người.

Vân Đình phòng ăn mỗi ngày đều sẽ dự lưu đi ra năm vị trí, xưa nay không đối ngoại tiếp đón, những vị trí này, chính là vì Lăng Yên Các cái kia hai mươi bốn gia tộc chuẩn bị.

Vì lẽ đó Lâm Á Nam muốn thời điểm nào đến, liền thời điểm nào đến.

Vào lúc này, đã là đêm khuya 12 giờ, Vân Đình phòng ăn lại còn có rất nhiều khách.

Khoảng thời gian này có thể ở đây ăn cơm, đều không phải người bình thường, chỉ ít trong nhà đều là có chút bối cảnh.

Lâm Á Nam mang theo Đỗ Phong lúc tiến vào, lập tức hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Buổi chiều phát sinh ở Cửu Thành quán rượu lớn sự tình, đã sớm truyền khắp toàn bộ Bắc Sơn.

Lâm tổng chính mình điểm một phần hoa quả sa kéo, lại cho Đỗ Phong điểm một phần bánh hiệu bò bít tết, lại điểm một bình niên đại rất lâu Romane Nikon đế, chỉ là bình rượu này liền hơn một triệu.

Cuối cùng nàng lại điểm hai cái điểm tâm ngọt, lúc này mới khép lại thực đơn, nhường phục vụ lui xuống.

Đỗ Phong đây là lần thứ hai tới nơi này, hắn nhìn quen cảnh tượng hoành tráng, không quan tâm chút nào ánh mắt chung quanh.

Vào lúc này sự chú ý của hắn, đặt ở cách bọn họ cách đó không xa một góc.

Vị trí kia, hiển nhiên so với vị trí của bọn họ càng tôn quý, ngồi một đám nam nữ trẻ tuổi, từng cái từng cái nhìn lại như là Không Tước, kiều ngạo lạnh

lùng.

Trừ một quay lưng Đỗ Phong người, những người khác tất cả đều ở nhìn hấn, trong ánh mắt mang theo rất rõ ràng địch ý.

Đỗ Phong trong lòng khẽ mỉm cười.

Nhìn đáng đáp, tối hôm nay bữa cơm này, chỉ sợ sẽ không ăn quá thuận lợi a.

Hắn giả vờ lơ đãng vừa nghiêng đầu, nghiêng người sang nhìn bên kia một chút, sau đó khước miệng có thêm một nụ cười, quay về bên kia trong đó một người trẻ tuổi nháy mắt một cái chớp mắt.

Đối phương trong mắt, nhất thời né qua một đạo âm trầm

Đây là trần trụi khiêu khích a!

Hắn lạnh rên một tiếng, nhìn đối diện một người trẻ tuổi một chút, âm trầm nói :

"Tên khốn kiếp này, lại dám khiêu khích ta!"

Hắn đối diện là một kiểu ngạo lạnh lùng người thanh niên trẻ, bình thản liếc mắt nhìn hấn, cười nhạt :

"A Thu, chẳng lẽ cái tên này đêm nay ở nhà ngươi, nhường ngươi lúng túng?"

Tần Thu trong mắt âm trầm càng ngày càng nồng nặc, trên mặt trở nên hơi dữ tợn :

"Lý đại ca, ngươi căn bản không biết, tên khốn này có bao nhiêu hung hăng, lúc đó nếu như không phải gia chủ đứng ra, hừ, ta nhất định sẽ làm cho hấn xem trọng!"

Lý Mục Quân ánh mắt lóe lên một nụ cười :

"Ngươi còn dám động thủ với hấn?"

"Hấn xem là cái cái gì đồ vật? Không phải là ý có chút bản lĩnh sao? Đại gia đều bắt hấn làm quân cờ mà thôi, hấn còn thật sự cho rằng, Bắc Sơn những gia tộc này sợ hấn?"

Lý Mục Quân cùng một cái khác nam nhân trẻ tuổi trao đổi một cái ánh mắt, cười nói :

"Cái tên này nhưng là sẽ giết người."

"Hừ! Giết người? Ta không tin Chu Văn Hấn là hấn giết, hấn thừa nhận cũng có điều chính là muốn cho mình thêm điểm mà thôi, coi như hấn dám giết Chu Văn Hấn, lẽ nào hấn dám giết ta? Ông nội ta là Tần gia ba thái gia, Tần gia cùng Chu gia có thể như thế?"

Lý Mục Quân khẽ mỉm cười, bụng chén rượu lên, nhẹ nhàng nhấp một miếng.

Hấn là người của Lý gia , dựa theo xếp thứ tự, hấn cũng đến gọi Lý Mục Đình một tiếng đường ca.

Thế nhưng hấn cùng Lý Mục Dương không giống, Lý Mục Dương là Lý Mục Đình thân Nhị thúc nhi tử, đứng đắn đường đệ.

Lý Mục Quân ông nội, là Lý Kế Niên đệ đệ lý kế sâu, năm đó chủ nhà họ Lý mạnh mẽ người cạnh tranh, cuối cùng bị thua, thế nhưng lý kế sâu ở Lý gia quyền cao chức trọng, thậm chí là Lý Mục Đình kế thừa gia tộc to lớn nhất lực cản.

Mà Lý Mục Quân cực kỳ ưu tú, thậm chí mơ hồ có uy hiếp đến Lý Mục Đình địa vị xu thế.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Bé ngoan

"Lý đại ca, bằng không, ta hãy đi trước thăm dò một hồi?"

Ngồi ở Tàn Thu bên người mặt khác một người trẻ tuổi cười nói ra một câu.

Hắn gọi Sở Lập Bang, cùng Lý Mục Quân, Tàn Thu thân phận như thế, ở từng người gia tộc, đều thuộc về chi thứ.

Mỗi một cái nhà tộc trực hệ cùng chi thứ trong lúc đó, đều tồn tại cao thấp tôn ti vấn đề, chi thứ quá mức mạnh mẽ, dĩ nhiên là cùng trực hệ hình thành xung đột.

Càng là hào môn đại tộc, bên trong máu tanh đấu tranh cũng càng là nghiêm trọng, thậm chí có lúc càng là vượt qua đối ngoại đấu tranh.

Diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong, vì lẽ đó, bất luận cái nào hào môn đại tộc, muốn ngưng tụ lại đến nhất trí đối ngoại, bên trong nhất định sẽ trải qua vài phiên tàn sát.

Vào lúc ấy, còn nói cái gì tình thân.

Nhìn Sở Lập Bang một chút, Lý Mục Quân nhẹ nhàng nở nụ cười, tựa hồ đang cân nhắc, chỉ là hắn trong ánh mắt, nhưng là một mảnh lấp lóe.

Lý Mục Dương bị Đỗ Phong mạnh mẽ làm mất mặt, cuối cùng vẫn là Lý Mục Đình đứng ra, Đỗ Phong mới buông tha hắn, mà Sở Lập Huy cũng là kết quả giống nhau, nếu như không phải Sở Lập Hiên ra tay, kết cục e sợ cùng Tề Hải Hồng một chút.

Thêm vào đêm nay Đỗ Phong ở Tàn gia hung hăng, này càng làm cho hắn trong lòng ngũ vị tạp trần.

Đặc biệt là hắn tin tức linh thông, Đỗ Phong ở Hồng Bạch Hồ trong nhà giám bảo, viết chữ, làm mất mặt, hắn đều rõ rõ ràng ràng.

Lẽ ra, vào lúc này đi tìm Đỗ Phong phiền phức, không thể nghĩ ngờ chính là mình tìm không thoải mái.

Đó là một lòng dạ độc ác gia hỏa, Lý Mục Quân đã ở đấy lòng quyết định chủ ý, dễ dàng sẽ không đi đắc tội hắn.

Coi như muốn làm cái gì, chỉ ít sẽ không để cho Đỗ Phong biết.

Thế nhưng, Tàn Thu cùng Sở Lập Bang muốn ra tay, vậy thì không có quan hệ gì với hắn.

Chính mình sao không sẽ ở Đỗ Phong theo hai đại gia quan hệ trên, đẩy một bước đây?

Đến thời điểm sẽ phát sinh cái gì?

Ai biết được?

Nói không chắc chính mình liền tìm đến một cơ hội tuyệt hảo, chưa chắc không thể đối với Lý Mục Đình thay vào đó a.

Nghĩ tới đây, hắn khe khẽ lắc đầu, nói rằng :

"Quên đi, người này chúng ta không đắc tội được, ai, đường đường Bắc Sơn, một đám công tử ca bị một không biết nơi nào nhô ra gia hỏa ép tới không ngóc đầu lên được, ngấm lại cũng thực sự là uất ức."

Sở Lập Bang lạnh rên một tiếng, trực tiếp đứng lên, quay về Đỗ Phong bên này liền đi tới.

Lúc này, trong phòng ăn những người khác, lập tức nhìn lại.

Sở Lập Bang đi tới Đỗ Phong trước mặt, không hề liếc mắt nhìn Lâm Á Nam, mà là nhìn chăm chăm Đỗ Phong, ở trên cao nhìn xuống nói rằng :

"Người chính là Đỗ Phong?"

Đỗ Phong ngẩng đầu lên nhìn hắn, nụ cười như gió xuân ấm áp, âm thanh càng là ôn nhu :

"Ta chính là, vị đại thiếu này, người tìm ta có việc sao?"

Sở Lập Bang cực kỳ không nhịn được nói :

"Nghe nói người rất lợi hại a? Có dám theo hay không ta người đánh một trận?"

Lâm Á Nam đầy mặt thiếu kiên nhẫn vẻ mặt, lại như là đuổi con ruồi như thế phát phát tay :

"Sở Lập Bang, không muốn phá hoại lão nương uống rượu tâm tình, thu hồi người cái kia một bộ, Đỗ Phong sẽ không cùng người đánh, nên làm gì làm gì đi, đừng tìm không thoải mái."

Sở Lập Bang lạnh lùng nhìn Lâm Á Nam một chút, khinh bỉ nói rằng :

"Lâm Á Nam, đừng tưởng rằng ngươi là cái gì chó má Bắc Sơn song xu, ở trong mắt ta, ngươi chính là cái nhà giàu mới nổi mà thôi, nơi này không có ngươi cái gì sự tình, cảm niệm của ngươi lại!"

Lâm Á Nam hiềm thấy không có nỗi giận, quyền rũ nở nụ cười, bưng trên tay rượu đỏ nhẹ nhàng lay động một cái, uống một hớp rồi mất một gia đình bình thường ba tháng tiền lương.

Đối với với Sở Lập Bang mục đích, nàng biết rất rõ.

Những người này, ở trong gia tộc mặc dù là hạt nhân, thế nhưng chỉ thứ thân phận là không cắt đuôi được.

Vì lẽ đó, bọn họ trong lòng đều là ôm các loại mơ mộng hảo huyền, tổng không cam lòng, luôn cảm giác mình bản lãnh lớn, không ở trực hệ những người thừa kế kia bên dưới, bằng cái gì liền không tư cách kế thừa gia tộc?

Đỗ Phong xuất hiện, cho bọn hắn một rất tốt biểu hiện cơ hội của chính mình.

Nếu như bọn họ đem Đỗ Phong trừng trị đến rồi, như vậy, bọn họ liền có tư cách ở gia tộc điều võ dương oai.

Vào lúc ấy, bọn họ liền có thể cùng trực hệ người thừa kế đứng ngang hàng, thậm chí có thể thay vào đó.

Chỉ tiếc, lý tưởng rất đầy đặn, hiện thực rất cốt cảm.

Không phải bọn họ quá ngu, mà là bọn họ quá thông minh.

Bị lợi ích huân tâm sau khi, thông minh liền hoàn toàn biến thành đầu cơ trục lợi.

Vì lẽ đó bị làm mất mặt, quả thực quá bình thường.

"Ngươi đứa nhỏ này, sao vậy cùng lão bản ta nói chuyện đây?"

Đỗ Phong nghiêm sắc mặt, hoàn toàn chính là một bộ cha đang giáo huấn không hăng hái nhĩ tử :

"Sở gia là sao vậy giáo dục đời sau? Không lớn không nhỏ, tôn ti không phân, ngươi có điều chính là Sở gia chi thứ, lão bản ta nhưng là Lâm gia người thừa kế, cùng Sở Lập Hiền đứng ngang hàng, ừ. . . !"

Hắn chứa một bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ vẻ mặt, chỉ vào Sở Lập Bang lớn tiếng nói :

"Ngươi muốn đối với Sở Lập Hiền thay vào đó, ngươi muốn làm Sở gia người thừa kế? Khâm phục, sở đại thiếu, ta thực sự là khâm phục ngươi a!"

Đỗ Phong đỉnh đầu chụp mũi phủ đầu liền đập xuống.

Sở Lập Bang giận dữ.

"Ngươi. . . Con mẹ nó ngươi nói cái gì? Ta thời điểm nào nói rồi ta muốn làm Sở gia người thừa kế?"

"Ngươi không nói. . . Thế nhưng trong lòng ngươi nhất định là như thế nghĩ tới đúng không?"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười :

"Đừng do dự, đừng giả vờ, phóng thích ngươi thiên tính, theo cảm giác đi, ngươi nói, ngươi có phải là muốn làm Sở gia người thừa kế?"

Sở Lập Bang chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, hận không thể một cái cắn chết tên ghê tởm này.

Vào lúc này ở Vân Đình phòng ăn dùng cơm, tất cả đều là Bắc Sơn tầng cao nhất gia tộc đời sau, Đỗ Phong thì lại mấy câu nói nói ra, quả thực chính là tru tâm a.

Hắn oán độc cực kỳ nhìn chăm chăm Đỗ Phong, tức giận đến quên nói chuyện.

Đỗ Phong nhẹ nhàng nở nụ cười, tiếng nói rất nhẹ, thế nhưng tất cả mọi người lại nghe Thanh Thanh rõ ràng sở :

"Sở đại thiếu, ngươi muốn cho ta giúp ngươi? Không liên quan, ngươi nói mà, chỉ cần ngươi nói, ta nhất định giúp ngươi tranh cướp Sở gia người thừa kế vị trí, ngươi đồng ý ra bao nhiêu đây?"

Sở Lập Bang cả người cứng ngắc, đứng ở nơi đó đi cũng không phải, không đi cũng không phải, đến nửa ngày mới tỉnh ngộ lại :

"Ngươi. . . Ngươi tên khốn kiếp này, ngươi nói lung tung cái gì? Ta thời điểm nào nói rồi ta muốn làm Sở gia người thừa kế?"

Đỗ Phong sắc mặt đột nhiên biến đổi, lạnh lùng nở nụ cười, ánh mắt lạnh như băng mạnh mẽ đâm tới :

"Ngươi dám nói ngươi không muốn sao?"

Sở Lập Bang bị Đỗ Phong cái nhìn này nhìn ra thấy hoa mắt, đại não lập tức đường ngắn :

"Ta con mẹ nó chính là muốn lại ra sao? Bằng cái gì hửn Sở Lập Hiến sinh ra được chính là. . .!"

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ lại, kinh hãi cực kỳ nhếch miệng, cả người mồ hôi lạnh bá một tiếng liền xuống đến rồi.

Hắn lại trước mặt mọi người biểu lộ ra hắn đã tâm.

Lời nói này, nếu như truyền đi, chuyện này quả là chính là trời cũng sắp sập a.

Trời ạ! !

Chính mình đây là sao vậy?

Đỗ Phong đứng lên, tiến đến bên tai hửn, nhẹ nhàng nở nụ cười :

"Yên tâm, chỉ cần ngươi ra đây đủ đánh đổi, ta khẳng định giúp ngươi thực hiện lý tưởng!"

"Ngươi ngươi ngươi. . .!"

Sở Lập Bang chân thực bị tức choáng váng.

Hắn cảm giác mình thất khiếu đều đang bốc hỏa, trên mặt bắp thịt không ngừng co giật, oán độc cực kỳ nhìn Đỗ Phong, hai tay đánh như gió run lên.

Đỗ Phong cười hi hi, không kiêng dè chút nào đưa tay ở trên mặt hửn không nhẹ không nặng vỗ mấy lòng bàn tay, cái kia đáng vẻ, lại như là ở đập một cái nghe lời chó.

"Ngoan, hài tử, ngươi còn trẻ, lại rèn luyện mấy năm, nhất định so với Sở Lập Hiến càng thêm lợi hại, ta yêu quý ngươi nha!"

Sở Lập Bang đột nhiên điên cuồng, âm thanh quát :

"Ta giết ngươi! !"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Đánh đòn

Sở Lập Bang phát tay một quyền, mạnh mẽ quay về Đỗ Phong đầu đập tới.

Bắc Sơn này quần công tử ca, không có chuyện gì cũng luyện điểm Taekwondo cái gì, võ vẽ mèo quào còn có một chút.

Sở Lập Bang cú đấm này cái giá đúng là rất tiêu chuẩn, góc độ xảo quyết, vừa nhanh vừa độc, người bình thường trúng vào, đoán chừng phải trực tiếp hôn mê.

Chỉ tiếc hửn gặp phải Đỗ Phong.

Ngay ở quả đấm của hửn mới vừa nhấc lúc thức dậy, Sở Lập Bang liền bỗng nhiên trong lúc đó đầu vù địa một tiếng.

Đỗ Phong lòng bàn tay, không chút khách khí đánh ở trên mặt của hửn.

Một tát này đánh cho Sở Lập Bang trực tiếp hai chân mềm nhũn, rầm liền quỳ trên mặt đất.

"Ngươi. . .!"

Hắn kinh hãi cực kỳ nhìn Đỗ Phong, chính muốn nói chuyện, trong miệng một ngọt, trong lỗ mũi càng là cay cay, máu mũi nương theo trong miệng bọt máu, không bị khổng chế chảy ra.

"Ta. . .!"

Sở Lập Bang sợ đến hồn phi phách tán, vội vã đưa tay che miệng lại, ô ô oa oa kêu to, gương mặt ửng đến đỏ chót.

Vân Đình trong phòng ăn yên tĩnh một mảnh.

Lý Mục Quân khỏe mắt, không khỏi kịch liệt run run mấy lần.

Cái tên này, vẫn đúng là dám a.

Lập tức hắn lại âm thầm hỏi hận, từ mấy ngày nay Đỗ Phong biểu hiện đến xem, hắn còn có cái gì không dám?

Ngồi ở Sở Lập Bang bên người chính là một cái vốc người cao gầy, dung mạo xinh đẹp tuyệt trần nữ tử, nhìn thấy Sở Lập Bang chịu đòn, lập tức điên rồi như thế quay về Đỗ Phong nhào tới, âm thanh kêu lên:

"Đồ đáng chết, ngươi dám đánh người?"

Nữ tử đưa tay quay về Đỗ Phong liền tóm tới, thế như điên cuồng.

Đỗ Phong đầu cũng không quay lại, lại như là đầu mặt sau dài ra một đôi mắt, đưa tay liền tóm lấy cổ tay của đối phương.

Nữ tử kinh hãi đến biến sắc, liều mạng gãy giữa, thế nhưng Đỗ Phong nắm cổ tay nàng tay nhưng là cương diệu thiết đúc, căn bản không thoát được.

"Ngươi. . . Ngươi buông ra ta!"

Đỗ Phong lúc này mới chậm rãi trở về đầu, một mặt cười híp mắt về mặt, nhìn cô gái kia nói rằng:

"Đánh người trước, liền muốn có bị đánh giác ngộ! Ngươi lại là người nào?"

Nữ tử sắc mặt tái xanh, ánh mắt lạnh lùng, trong ánh mắt nhưng mang theo một tia kinh hoàng:

"Ngươi dám đánh ta? Ta là Lý Văn Đình, ông nội ta là Lý Kế Niên, Lý Mục Đình là đại ca ta!"

Đỗ Phong cười ha ha:

"Hài tử, giữa người lớn với nhau trò chơi, ngươi không tư cách tham dự, vẫn là bé ngoan trở lại bú sữa mẹ đi."

Nói hắn buông lỏng tay, Lý Văn Đình nhất thời không đứng thẳng được, rút lui vài bước.

Lý Văn Đình sắc mặt trắng bệch, kinh hoàng cực kỳ bụng bộ ngực đứng ở nơi đó, sau một khắc, nàng đột nhiên nổi giận.

Tên khốn kiếp này!

Hắn gọi mình cái gì?

Hài tử?

Hắn lại để cho mình trở lại. . .!

Lý Văn Đình đại não trong nháy mắt nổ tung, lại lần thứ hai quay về Đỗ Phong nhào tới:

"Ngươi đi chết a!"

Đỗ Phong một cái tay, quý dị cực kỳ khoát lên Lý Văn Đình trên bả vai.

Lý Mục Quân đám người tất cả đều bị hấp dẫn lại đây.

Mà Đỗ Phong một mặt cười híp mắt về mặt, cái tay còn lại, lại nắm bắt Lý Văn Đình cằm, còn sờ mấy cái.

"Cô nàng, dài đến đúng là rất đẹp đấy, này tính khí có thể không tốt! Bị ta đánh tiểu tử này là ngươi thân mật vẫn là tình nhân? Đáng giá ngươi như thế giữ gìn?"

Lý Văn Đình trên mặt trường đến đỏ như máu, trên cổ gân xanh đều xông ra, ngực càng là từng trận lạnh lẽo, lên cơn giận dữ.

"Ngươi. . . Đi chết đi!"

Nàng hét lên một tiếng, lại giương nhanh múa vuốt quay về Đỗ Phong tóm tới, không chút nào quân hình tượng.

Đỗ Phong đứng bất động, căn bản không có né tránh ý tứ, trên tay nhẹ nhàng một vùng.

"Ồi!"

Lý Văn Đình cuốc dưới lão đảo một cái, Đỗ Phong lại thần kỳ đặt móng ngồi trở lại đến trên ghế, Lý Văn Đình không thiên vị, vừa vặn đánh gục ở trên đùi của hắn.

Mềm mại bộ ngực đặt ở trên đùi, cảm giác kia, nhường Đỗ Phong cũng không nhịn được một trận mừng thầm.

Mẹ, cô nàng này nhi tuy rằng dung mạo so với Lâm tổng Tần lão sư kém một chút, thể nhưng này hùng vĩ bộ ngực, thực sự là không phân cao thấp.

Các nàng đến cùng là làm sao phát triển?

Nghĩ thì nghĩ, hắn một tay đặt tại Lý Văn Đình trên lưng, sau đó giờ tay lên, mạnh mẽ quay về nàng cái móng nhỏ liền đập xuống.

Đùng!

Một tát này hắn có thể không dùng ít sức khí.

Lý Văn Đình xuyên chính là co dẫn quần jean, mềm mại cái móng bị một tát này đánh cho được kêu là một cái bèn chắc a.

"A! !"

Một tiếng duyên dáng gọi to, Lý Văn Đình trong nháy mắt nổi nhùng.

"Ngươi tên khốn kiếp này, lưu manh! Ngươi. . . Đi chết a!"

Đỗ Phong căn bản không có thương hương tiếc ngọc ý tứ, giờ tay lại là mấy lòng bàn tay.

Đùng!

Đùng!

Đùng!

"Ngươi tên khốn kiếp này, ngươi. . . Ô ô ô, muốn giết ngươi!"

Đùng đùng đùng!

Lại là mấy lòng bàn tay.

Lý Văn Đình tức giận đến gào khóc lên, cả người liễu mạng gãy dựa, thể nhưng Đỗ Phong đặt tại nàng trên lưng lòng bàn tay, vững như bàn thạch.

"Đỗ Phong, ngươi gọi Đỗ Phong đúng không? Ngươi. . . Cái này cái vật, lão nương. . . Muốn giết ngươi, lão nương xin thể, nhất định phải giết ngươi cái này đồ lưu manh! Ô ô ô, cứu mạng a, trào lưu manh a!"

Thê thảm gào khóc thanh, vang vọng toàn bộ phòng ăn.

Tất cả mọi người đều xem mắt choáng váng, liền ngay cả Lâm Á Nam cũng không nghĩ tới, Đỗ Phong lại sẽ làm như vậy.

Tên khốn này, vốn là ở chiếm tiện nghi mà!

Lý Mục Quân cũng không còn cách nào duy trì trấn định, gương mặt tái nhợt, đi nhanh tới, chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, lạnh lùng quát lên:

"Đỗ Phong, thả ra muối muối ta!"

Lý Mục Quân mặc dù là Lý gia chi thứ, thể nhưng Lý Văn Đình cũng xác thực xem như là hắn em họ.

Đỗ Phong ngả ngón thanh âm vang lên:

"Tại sao là ta thả ra? Cô nàng này bản lĩnh khác không có, liền biết phát rồ, ta thả ra ngươi có thể bảo đảm nàng không tiếp tục phát rồ? Ha ha, chó ép ta, nữ nhân quần áo, ta xé lên so với nam nhân càn thuận buồm xuôi gió."

Lý Mục Quân đột nhiên gất gao im lặng, cũng không dám nữa nói chuyện.

Đúng đấy!

Tề Hải Hồng dẫm vào vết xe đổ, chính ở chỗ này bày đây!

Lý Văn Đình đã sắp muốn điên, nàng liễu mạng uốn éo người gãy giữa, hai cái tay càng là gắt gao nắm lấy Đỗ Phong bóp đùi, sau đó nàng hé miệng, mạnh mẽ một cái gặm xuống.

Đỗ Phong không nghĩ tới cô nàng này nhi lại như thế hung hăng, bấm hai lần bấm không đau hấn, thế nhưng người hàm răng sức mạnh là to lớn nhất, hơn nữa lớn đến mức kinh người, nữ nhân chết bầm này lại liễu mạng gặm xuống, dù hấn thực lực cao cường, cũng bị gặm đến rên khê một tiếng.

Đừng đừng đừng!

Đỗ Phong giờ tay lên, vừa tàn nhẫn đánh xuống đi.

Lý Văn Đình cũng không nhịn được nữa, buông ra miệng thấp giọng ô ô gào khóc lên.

Tên khốn đáng chết này, hấn lại đánh cái mông người ta.

Điểm chết người là, Lý Văn Đình trong đầu, lại bắt đầu bay lên một luồng thập phần cảm giác kỳ quái.

Tựa hồ, Đỗ Phong đánh nàng cái kia hơn mười lòng bàn tay, mang theo ma lực kỳ dị, làm cho nàng cả người đều có một loại ngứa cảm giác.

"Ô ô ô, người. . . Đừng đánh, . . . Sai rồi!"

Đỗ Phong âm thanh ở nàng vang lên bên tai nói:

"Người nói cái gì?"

"Sai rồi, ô ô ô, Đỗ Phong, người bỏ qua cho ta đi."

"Buông tha người?"

Đỗ Phong lại là tăng tăng một cái tát, vỗ vào nàng cao mông mấy trên.

"Người! !"

"Người cái gì? Người còn muốn báo thù sao?"

"Nghĩ .. Không ngờ a? Không có muốn hay không, thật sự không muốn!"

"Vậy người xin thề!"

"Xin thề, thật sự xin thề, nếu như trả thù người, liền đề. . . !"

Phát ra nửa ngày, Lý Văn Đình trong miệng thề, đến cùng không có phát ra.

Nàng thẳng thắn nằm nhòai Đỗ Phong trên đùi, gào khóc khóc rống lên.

Lâm Á Nam đột nhiên nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng:

"Đỗ Phong, nháo được rồi?"

Đỗ Phong sửng sò, lúc này mới tỉnh ngộ lại, cười hi hi:

"Lên, bằng không, lột người quần!"

Lý Văn Đình sợ đến hồn phi phách tán, lập tức nhảy lên, thất kinh trốn vào Lý Mục Quân phía sau, hai mắt gắt gao trừng mắt Đỗ Phong, hận không thể giết hấn ăn thịt.

Chương 76: Chính là muốn đánh ngươi

Như Vân Đình loại này xa hoa phòng ăn, khai trương đến hiện tại, liền chưa từng xảy ra tối hôm nay chuyện như vậy.

Phòng ăn lão bản cũng không có cái gì thâm hậu bối cảnh, chỉ có thể ở một bên không dám đứng ra.

Hắn biết, ở đây nhóm người này, bất cứ người nào tùy tiện thân một đầu ngón tay út, liền có thể nghiền ép cho hắn tan xương nát thịt.

Vào lúc này, Lý Mục Quân trong mắt sự phẫn nộ đã dần dần rút đi, hắn sâu sắc nhìn Đỗ Phong một chút, thân nhiên nói :

"Đỗ Phong, ngươi lại dám nhục nhã ta người của Lý gia?"

Đỗ Phong cười nhạt :

"Ta ăn cơm ăn thật ngon lành, là ai ngu ngốc như thế đưa tới cửa tìm ta nhục nhã?"

Một câu nói, đồ đến Lý Mục Quân không lời nào để nói.

Hắn phía sau Tần Thu nhưng lạnh rên một tiếng :

"Họ Đỗ, ngươi không muốn quá liều lĩnh! Tổng có một ngày, ngươi liền sao vậy chết cũng không biết!"

Đỗ Phong quay đầu liếc mắt nhìn hắn, cười híp mắt nói rằng :

"Ngươi gọi Tần Thu, ta biết ngươi, ngày hôm nay ở Tần gia quạt gió thổi lửa chính là ngươi! Nếu như ngươi dám nói thêm một chữ nữa, ta nhất định đánh cho ngươi mẹ cũng không nhận ra ngươi!"

Tần Thu không khỏi rút cổ một cái, thế nhưng hắn cũng không thể ở như thế nhiều người trước mặt biểu hiện ra chính mình sợ Đỗ Phong, một mặt cười lạnh hừ một tiếng.

Không nghĩ tới, Đỗ Phong trực tiếp cười hi hi đứng lên, sau đó một mặt nộ cười xán lạn, quay về hắn liền đi tới :

"Ta nói rồi, chỉ cần ngươi dám nói thêm một chữ nữa, ta liền miệng rộng quát chết ngươi!"

Tần Thu sợ đến hồn phi phách tán, lập tức xoay người liền chạy.

Hắn trong lòng cái này hận a!

Rên một tiếng cũng coi như a?

Cái này giết ngàn đao!

Đây rõ ràng chính là cố ý tìm chính mình phiền phức a!

"Muốn chạy?"

Đỗ Phong cười hi hi, dưới chân lóe lên, tất cả mọi người đều không có nhìn rõ ràng, hắn một phát bắt được Tần Thu cái cổ.

Tần Thu vóc người thon dài, cái đầu cùng Đỗ Phong gần như, thể trọng ở chỉ ít đều là tám mươi kg, lại toàn bộ thân thể bị Đỗ Phong một cái tay hơi hột nhấc lên, hai chân cách mặt đất, không ngừng giãy dụa.

Lâm Á Nam cũng không biết đêm nay Tần gia chuyện đã xảy ra, nàng cùng Tần Tử Cẩm lại là tốt nhất tỷ muội, vì lẽ đó vội vã đứng lên đến, hô :

"Đỗ Phong, quên đi!"

"Sao vậy có thể xem là cơ chứ? Đợi lát nữa ta chậm rãi giải thích với ngươi!"

Đỗ Phong nộ cười trên mặt càng ngày càng xán lạn, nhìn sắc mặt trưởng thành màu tím, ánh mắt sợ hãi Tần Thu :

"Ngươi mặt hàng này, ta kỳ thực xem đều chẳng muốn liếc mắt nhìn, lại như là WC ruồi nhặng, thế nhưng ngươi một mực không có liền muốn bò ra ngoài kẻ đáng ghét."

Tần Thu cái này hỏi hận a!

Hắn liều mạng giãy dụa, thế nhưng Đỗ Phong tay gắt gao nắm lấy cổ của hắn, mặc kệ hắn làm sao giãy dụa chính là không thoát được.

"Đỗ Phong, ngươi. . . Ngươi muốn làm cái gì? Ta là. . . !"

Đừng! !

"Ngươi. . . Ngươi dám!"

Đừng!

"Đỗ Phong ngươi tên khốn kiếp này. . . !"

Đừng!

"Lý công tử, giúp ta. . . Gọi người. . . !"

Đừng! !

Đừng!

Đừng!

Đỗ Phong trên mặt, vẫn như cũ là nụ cười xán lạn, trên tay nhưng không chút nào dừng lại ý tứ, đầy đủ phiến được rồi 3 phút, coi như là một giây đồng hồ một bạt tai, Tần Thu cũng đã trúng 180 cái.

Anh tuấn mặt sớm thũng thành đầu heo, lỗ mũi, trong miệng, trên mặt, máu thịt be bét.

Vào lúc này Tần Thu, cả người đều đánh đều mọng ép.

Đỗ Phong nhẹ buông tay, cả người hắn lại như là một bãi bùn nhão như thế ngã trên mặt đất.

Lý Mục Quân đám người, yên lặng như tờ.

Đỗ Phong quay đầu nhìn Lý Mục Quân, vẫy vẫy tay :

"Đến, Lý công tử, giữa chúng ta vào sổ, cũng đến cố gắng tính toán một chút."

Lý Văn Đình vào lúc này hoàn toàn dọa sợ, Lý Mục Quân nhưng là một mặt hồ hững hờ nhìn Đỗ Phong, trầm giọng nói rằng :

"Đỗ Phong, ta thừa nhận, ngươi có hung hăng tư bản, thế nhưng, ngươi không thể không nói lý chứ? Chuyện tối hôm nay, theo ta có cái gì quan hệ?"

"Ta khó chịu, đây chính là quan hệ, ta chính là muốn đánh ngươi, làm sao?"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, trong phòng ăn tất cả mọi người cả người đều là phát lạnh.

Này giờ ạ là cái gì người?

Ngươi khó chịu liền muốn đánh người?

Quả thực chính là không nói lý mà!

Lý Mục Quân sắc mặt nhất thời âm trầm như mực :

"Ha ha, thực sự là buồn cười, Đỗ Phong, chẳng lẽ, ngươi thật sự cho rằng, Bắc Sơn không người nào có thể trừng trị ngươi?"

Đỗ Phong xoay người trở lại bàn của chính mình trên, bùng lên trước mặt rượu đỏ uống một hớp cạn, khinh bỉ nói rằng :

"Có, nhưng có phải là ngươi!"

"Ngươi. . . !"

Lý Mục Quân tức giận đến khóe mắt bỗng nhiên nhảy một cái, vừa lúc đó, hắn phía sau Lý Văn Đình đột nhiên nhỏ giọng sợ hãi nói rằng :

"Đỗ Phong, chuyện ngày hôm nay, liền coi như chúng ta sai rồi, liền như vậy quên đi thôi!"

Lý Mục Quân đột nhiên xoay người lại, ngạc nhiên nhìn Lý Văn Đình :

"Văn Đình, ngươi. . . Ngươi!"

Đỗ Phong cũng là ngẩn ngơ, Lâm Á Nam sắc mặt nhưng là hơi đỏ, nhẹ nhàng hừ một tiếng.

Đỗ Phong trừng mắt nhìn chử, cười hi hi nhìn Lý Văn Đình nói rằng :

"Sao vậy? Lý đại tiểu thư, ngươi không chuẩn bị tìm ta báo thù?"

Lý Văn Đình bị Đỗ Phong vẻ mặt sợ đến rút lui ba bước, hoa dung thất sắc.

Nàng cái mông cũng đã sưng lên một vòng, mắt đi tri giác, thế nhưng không biết tại sao, trong lòng nhưng thủy chung có một luồng ngứa cảm giác.

"Ta. . . Chúng ta thật sự sai rồi!"

Lý Mục Quân nhất thời trở nên cực kỳ âm lãnh.

Hắn vụn vụn không nghĩ tới, trước còn hận không thể giết Đỗ Phong Lý Văn Đình, vào lúc này lại trước hết chịu thua.

Chuyện này quả thật chính là thiên đại trào phúng a.

"Được rồi! Xem ngươi nhận sai thái độ như thế được, ta liền không với các ngươi tính toán, thế nhưng. . .!"

Đỗ Phong quay đầu nhìn Lý Mục Quân, âm thanh trở nên lạnh lùng :

"Ta sao vậy cũng đến cho một mình ngươi giáo huấn nho nhỏ, bằng không, còn thật sự cho rằng ta này dễ nói chuyện."

Lý Mục Quân khi muốn chết.

Đỗ Phong lấy ra điện thoại, gọi một cái mã số đi ra ngoài, quay về đầu bên kia điện thoại nói rằng :

"Lý Mục Đình, ngươi không thể đều là nường ta giúp ngươi quản dạy ngươi người chứ? Còn như vậy, ta có thể thật sự xuống tay nha?"

Lý Mục Đình ba chữ vừa ra khỏi miệng, Lý Mục Quân trên lưng đột nhiên có một loại lạnh cả người cảm giác, rất nhanh, hần gương mặt chậm rãi trở nên trắng như tuyết.

Vào lúc này, Lý Mục Quân chính mình cũng muốn chết.

Giời ạ a!

Đến cùng là tên khốn kiếp nào nói, Đỗ Phong cùng Lý Mục Đình là kẻ thù?

Này xem là cái gì?

Này mẹ nhà hắn vẫn là cừu nhân không?

Ngay ở Lý Mục Quân còn đang ngẩn người thời điểm, điện thoại của hắn vang lên.

Một cái giật mình, Lý Mục Quân hít vào một hơi thật dài, mạnh mẽ ngọt ngọt dưới khiếp sợ trong lòng cùng hoảng sợ, nhận nghe điện thoại, nghe điện thoại thời điểm, nguyên bản thẳng tắp hậu vác đều hơi cong một chút :

"Đại. . . Đại ca. . .!"

Đầu bên kia điện thoại chỉ có một lạnh lùng cực kỳ âm thanh, nói rồi hai chữ :

"Xin lỗi!"

Sau đó, trực tiếp cúp điện thoại.

Lý Mục Quân mờ mịt đến đứng ở nơi đó, đến nửa ngày sau khi, trên mặt mới lộ ra một tia nụ cười tự giễu.

Ánh mắt phức tạp nhìn Đỗ Phong, sau đó hắn quay về Đỗ Phong sâu sắc bái một cái :

"Đỗ Phong, chuyện ngày hôm nay, là ta sai, xin lỗi!"

Toàn bộ trong phòng ăn tất cả mọi người, bao quát trên đất Tần Thu cùng Sở Lập Bang, đều kinh hãi nhìn Lý Mục Quân, tập thể thất thanh.

Hung hăng ép người, cái này Đỗ Phong, đến cùng là cái gì lai lịch?

Đỗ Phong nhìn cái trán một mảnh mồ hôi lạnh Lý Mục Quân, cười hi hi nói :

"Thành tâm nhận sai?"

Lý Mục Quân cắn răng một cái :

"Phải!"

Đỗ Phong nhìn mặt bàn trên tỉnh rượu khí một chút, từ tốn nói :

"Uống sạch nó, ta tha thứ ngươi!"

Lý Mục Quân liếc mắt nhìn cái kia hình bầu dục tỉnh rượu khí, loại này tỉnh rượu khí nếu như trực tiếp đối với miệng uống, nhất định sẽ lưu mãi một thân.

Thế nhưng hắn chỉ có thể cắn răng gật đầu :

"Được!"

Nói, hắn đi lên, một phát bắt được tỉnh rượu khí, sau đó nhắm ngay miệng quán lên.

Màu đỏ rượu từ cổ của hắn trong nháy mắt lưu đầy ngực.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Hắn chết chắc rồi

"Lý Mục Quân cũng bỏ đi?"

"Đúng!"

"Đỗ Phong tới chỗ nào?"

"Theo Lâm tiểu thư đi tới đế vương!"

"Đế vương? Rất tốt, ngươi đi xuống đi!"

Lăng Yên Các số hai lâu.

Tề Hải Nguyên hồ hững nghiêng người dựa vào ở trên ghế salông, trên tay bưng một ly rượu đỏ, không ngừng nhẹ nhàng lay động.

Tề gia ở nguyên lão hội mười ba hào trong môn phái xếp hàng thứ hai, chỉ đứng sau Lý gia.

Hắn đối diện, nằm úp sấp Tề Hải Hồng.

Buổi chiều đến tối, ngăn ngắn thời gian nửa ngày, Tề Hải Hồng bệnh nặng một hồi, cả người phảng phất bệnh đến giai đoạn cuối, mọi người gầy đi trông thấy, xanh cả mặt, ánh mắt đăm đăm.

Hắn tựa hồ còn có chút sợ lạnh, cuộn mình thân thể, trên người bao bọc một cái dây đặc thâm lông.

Tề Hải Nguyên có chút chi tiết mài sắt không thành liếc mắt nhìn hắn, lạnh lùng nói :

"Xem ngươi như cái gì đáng về? Tối hôm nay, chính là ngươi lúc báo thù!"

Tề Hải Hồng trong mắt đột nhiên né qua một tia oán độc, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Đại ca, ta muốn đích thân động thù!"

Tề Hải Nguyên cười lạnh :

"Chỉ bằng ngươi?"

Tề Hải Hồng gầm nhẹ một tiếng, lại như là dã thú bị thương :

"Ta không thể để cho cái này con hoang liền như thế chết rồi, ta muốn. . . Ta muốn đánh chết hắn! Còn có Lâm Á Nam cái kia tiểu tiện nhân, ta muốn đưa bốn chết nàng! !"

Tề Hải Nguyên lông mày chậm rãi vừa nhíu, từ tốn nói :

"Đỗ Phong ngươi liền không nên nghĩ, tên khốn kiếp này quá nguy hiểm, trực tiếp giết chết là được, miễn cho lại có hậu cố chi ưu, còn nói Lâm Á Nam, ngươi muốn sao vậy chơi, liền sao vậy chơi đi, ngược lại tôi nay sau khi. . . Không ra ba ngày, Lâm gia, cũng không cần tồn tại!"

Tề Hải Hồng cả người run lên, kinh hãi nhìn đại ca :

"Đại ca, ngươi là nói. . . Ngươi muốn đối với Lâm gia ra tay rồi?"

Tề Hải Nguyên nhẹ nhàng nhấp một miếng rượu, từ tốn nói :

"Ta cái gì đều không nói, Lâm Á Nam ở đế vương, nếu như ngươi muốn động thủ, có thể tìm cơ hội, đừng nói ngươi liền chút chuyện này đều làm không xong."

Tề Hải Hồng hai mắt, chậm rãi trở nên đỏ như máu cực kỳ.

"Được rồi, ngươi đi ra ngoài đi, ta còn có một ít chuyện muốn an bài!"

Tề Hải Nguyên lần thứ hai nhìn chính hắn một Nhị độ một chút, phát tay cản người.

Chờ đến Tề Hải Hồng đi ra ngoài sau khi, Tề Hải Nguyên cầm điện thoại lên bấm đánh ra ngoài.

Đầu bên kia điện thoại là một có chút âm lãnh âm thanh :

"Đại thiếu, ta an bài xong, sẽ chờ ngươi!"

Tề Hải Nguyên trên mặt né qua một tia ý lạnh, chậm rãi nói rằng :

"Không cần phải gấp, phía ta bên này vừa động thủ, ta ngay lập tức sẽ cho ngươi tin tức, Lâm gia đêm nay có thể hay không chạy trời không khỏi nắng, liền xem ngươi, nhớ kỹ, nếu như ngươi bên này không đắc thủ, đến thời điểm, cũng đừng trách ta không khách khí!"

"Ha ha, yên tâm, ta sẽ được ăn cả ngã về không, lại có ngươi người giúp ta, Lâm Cửu Thành lão già kia, tuyệt đối không sống hơn đêm nay! Chỉ cần Lâm Cửu Thành vừa chết, Lâm gia coi như triệt để xong đời."

Cái thanh âm kia chuyển đề tài :

"Đúng là ngươi, nếu như Đỗ Phong không chết, chúng ta giết chết Lâm Cửu Thành, ha ha ha. . . !"

Tề Hải Nguyên mí mắt đột nhiên nhẹ nhàng hơi nhúc nhích một chút.

Hắn suy nghĩ một lúc lâu, mới cực kỳ khẳng định nói :

"Yên tâm, hắn chết chắc rồi."

Tề Hải Hồng từ Lăng Yên Các đi ra sau khi, trực tiếp ngồi xe đi tới Đế Vương quán bar.

Đế Vương quán bar là Bắc Sơn cao cấp nhất hộp đêm, là Ngọc Long Bang Hồng gia sản nghiệp.

"Đỗ Phong, Lâm Á Nam! !"

Ngồi trên xe, Tề Hải Hồng trong đầu, không ngừng hiện lên buổi chiều cái kia nhục nhã一幕.

Cái móng trên vết thương căn bản không có cách nào ngồi xe, thế nhưng hắn vào lúc này, hoàn toàn liều mạng.

Hắn muốn báo thù, hắn muốn mạnh mẽ, trăm lần, ngàn lần trả thù! !

Nghĩ đến Lâm Á Nam sắp chịu đựng chính mình dần vật, nghĩ đến một lúc hắn liền có thể nhìn thấy Lâm Á Nam sợ hãi ánh mắt tuyệt vọng, Tề Hải Hồng hô hấp chậm rãi trở nên gấp gáp lên.

Hắn về mặt trở nên cực kỳ dữ tợn, lại dòng máu khắp người phun trào, trong bụng mơ hồ có một luồng cực dục vọng mãnh liệt kích động.

Lái xe chính là Phùng Kính Hải, hần xuyên thấu qua hậu coi kính nhìn Tề Hải Hồng một chút, cẩn thận từng li từng tí một nói rằng :

"Đại thiếu, chúng ta thật sự muốn đi không? Kỳ thực chỉ cần ngài đánh một cú điện thoại qua, cái gì đều có thể giải quyết!"

"Không! Ta nhất định phải tự mình nhìn cái kia tiểu tiện nhân, bằng không ta không yên lòng."

Phùng Kính Hải vừa lái xe, vừa nói :

"Vậy ngài nhường ta xem xét người phụ nữ kia, còn cần tiếp tục xem xét sao?"

Tề Hải Hồng cười lạnh nói :

"Không cần, Lâm gia? Ha ha ha! Lâm gia không cần tồn tại! !"

Phùng Kính Hải lập tức kinh hãi cực kỳ nhìn Tề Hải Hồng một chút, thăm dò nhỏ giọng nói rằng :

"Đại thiếu, ngài lẽ nào. . . , muốn tiêu diệt Lâm gia?"

Tề Hải Hồng lạnh lùng nói rằng :

"Không phải ta muốn động thủ, mà là. . . !"

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ lại, âm lãnh cực kỳ nói rằng :

"Người hỏi cái gì? Cố gắng lái xe! !"

"Vâng vâng vâng!"

Phùng Kính Hải lập tức rút cổ một cái, sau đó chuyên tâm lái xe.

Trong xe đen kịt một mảnh, Tề Hải Hồng lại đang hần phía sau, căn bản không nhìn thấy Phùng Kính Hải trong mắt, né qua một tia cực kỳ quý dị ánh mắt.

Vào lúc này, đã là rạng sáng một giờ.

Đỗ Phong mở ra hần phá Jetta, đến Đế Vương quán bar cửa.

Nguyên bản hần muốn đem dừng xe ở ven đường, thế nhưng Lâm tổng trực tiếp dặn dò :

"Lái vào đi!"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Không tốt sao, bên trong là quý khách bãi đậu xe, Lâm tổng, đều là siêu xe đây!"

Lâm Á Nam kiêu ngạo giương lên cái cổ :

"Lão nương ở đây có chuyên dụng chỗ đỗ xe."

Đỗ Phong lập tức vung một cái tay lái, vừa tới bãi đậu xe dưới đất cửa khẩu, liền bị bảo an ngăn lại.

Đi đầu bảo an nhìn thấy này phá xe lại dám đi đến mở, lập tức kêu lớn lên :

"Từ đâu tới mắt không mở đồ vật? Cái gì địa phương người cũng dám tiến vào? Còn chưa cút trứng!"

Lúc nói chuyện, hần rút ra bên hông cánh côn, quay về Đỗ Phong xe không nhẹ không nặng đập một cái.

Đỗ Phong giận dữ, Lâm Á Nam nhưng kéo lại hần, đưa cho hần một tấm thẻ :

"Người như thế, hà tất chấp nhặt với hần, đưa cho hần nhìn!"

Bảo an nhìn thấy Đỗ Phong lại không chuyển xe, trực tiếp khí thế hùng hổ nhào tới.

Không được nghĩ, trong xe đưa ra đến một tấm màu đen viền vàng thẻ.

Cũng không cần lại xem lần thứ hai, bảo an cả người mồ hôi lạnh bá một tiếng liền xuống đến rồi.

Loại này Chí Tôn vip thể, Đế Vương quán bar tổng cộng chỉ có chín mươi chín tấm, bất kỳ một tấm đều đại biểu một cái thân phận.

Thân phận này chính là —— đối phương thổi khẩu khí, liền có thể làm cho cả nhà của hắn biến mất.

Bảo an đầu lĩnh sợ đến suýt chút nữa không tiểu trong quần, căn bản không dám đưa tay đón, tích lương cốt lập tức đứt đoạn mất, suýt chút nữa không nằm trên mặt đất :

"Đại . . Đại thiếu, ta. . . Đáng chết. . . ! Ta. . . !"

"Cút ngay!"

"Vâng vâng vâng!"

Bảo an đầu lĩnh lập tức đẩy ra phía sau tiểu đệ, rầm vui về ở mặt trước dẫn Đỗ Phong đi vào.

Chờ đến Đỗ Phong dừng xe xong, bảo an đầu lĩnh lại là một trận cúi đầu khom lưng, sau đó bất chuyện cũng không dám đánh một, liền như thể bé ngoan lui xuống, nhìn ra những người khác một trận kinh ngạc.

Cái này phá trong xe hạ xuống gia hỏa, đến cùng là thần thánh phương nào?

Lâm Á Nam xuống xe sau khi, trực tiếp kéo lên Đỗ Phong cánh tay, hai người tiến vào quán bar.

Vào lúc này, chính là quán bar náo nhiệt nhất hot nhất thời điểm, đầy đủ ba ngàn mét vuông trong đại sảnh, ánh đèn tối tăm, laser bắn ra bốn phía, quả thực chính là quần ma loạn vũ, âm thanh càng là đinh tai nhức óc.

Sân nhảy trước trên sàn nhảy, mấy cái vóc người cao gầy, trước lời hậu kiều ba điểm thức mỹ nữ ở đèn pha dưới, liễu mạng vạn vẹo thân thể, làm nổ toàn trường.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Binh Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Chu Nguyên Sơ kế hoạch

Rạng sáng mười hai giờ rưỡi.

Bắc Sơn dưới chân, Chu gia nhà cũ.

Chu Văn Bản chính đang hậu viện thư phòng của chính mình bên trong, hết sức chăm chú nhìn trong tay tư liệu.

Chu Văn Bản là Chu gia ba đời người thừa kế, cực kỳ ưu tú, rất được gia chủ Chu Nguyên Sơ yêu thích.

Tùng tùng tùng!

Ba tiếng tiếng gõ cửa nhẹ vang lên, Chu Văn Bản cũng không ngẩng đầu, nhàn nhạt nói tiếng đi vào.

Một người mặc trường bào ông lão, như ma trôi từ bên ngoài phiêu vào, bước chân không phát sinh nửa điểm âm thanh, hiển nhiên là một cao thủ võ đạo.

"Đại thiếu, gia chủ mời ngài qua."

Ông lão này là Chu gia nhà cũ tổng quản, thực lực cao cường, thế nhưng so với thua ở Đỗ Phong trên tay Khương bá, yếu đi rất nhiều.

Khương bá là Chu gia cao thủ chân chính, chỉ tiếc bị Chu Chính Đức chấp tay đưa cho Đỗ Phong.

Gật gật đầu, Chu Văn Bản lúc này mới chậm rãi thả tay xuống trên sự tình, đứng lên đến trực tiếp đi ra ngoài.

Hắn năm nay ba mươi hai tuổi, dung mạo anh tuấn, vóc người thon dài, làm cho người ta một luồng thập phần ánh mặt trời cảm giác.

Thế nhưng biết nhân tài của hấn biết, hấn là hơn một ma thủ đoạn tàn nhẫn, tâm tư thâm trầm nhân vật.

Vài cái theo Chu Nguyên Sơ Chu gia nguyên lão, đều bị hấn tự mình bóp chết.

Đi tới nhà cũ hậu viện chủ nhà họ Chu tiểu viện, Chu Văn Bản đi thẳng vào.

Chủ nhà họ Chu Chu Nguyên Sơ thần thái tựa hồ có hơi dị dạng, trước mặt hấn bày đặt một tấm tờ giấy mỏng, mặt trên tỉ mỉ ghi chép Đỗ Phong tình huống.

"Ông nội, ngài tìm ta?"

Chu Văn Bản nhìn tư liệu một chút, ngồi ở Chu Nguyên Sơ đối diện.

Chu Nguyên Sơ nhìn Chu Văn Bản, chậm rãi nói rằng :

"Văn Bản, đêm nay, ta chuẩn bị động thủ!"

Chu Văn Bản lông mày nhất thời cau lên đến.

Kỳ thực từ Đỗ Phong phiên Lý Mục Đình bạt tai bắt đầu, hấn liền chú ý mật thiết người này, quãng thời gian này phát sinh tất cả, nhường trong lòng hấn cực kỳ kiêng kỵ người này.

Dựa theo ý của hấn, thậm chí Chu gia đều nên trước tiên nhin một chút.

Bởi vì tình huống trước mắt đến xem, Chu gia cùng Đỗ Phong cừ hận sâu nhất, vì lẽ đó Đỗ Phong muốn làm cái gì, nhất định sẽ trước tiên đối với Chu gia động thủ.

Nếu như đối phương là một người bình thường, cái kia không thể chê, Chu gia động động đầu ngón tay, liền có thể giết chết đi người này.

Thế nhưng một mực hấn không phải người bình thường.

Không chỉ không phải, hơn nữa thực lực cao cường đến đáng sợ.

Cứ như vậy, Chu gia làm tiếp cái gì, nhất định phải suy nghĩ cho kỹ.

Vừa vặn chiều hôm nay Tề Hải Hồng sự kiện kia, thành công nhường Tề gia thay thế được Chu gia ở Đỗ Phong trong lòng vị trí, như vậy, liền để Tề gia đứng ra được rồi.

Vừa đến, có thể tọa sơn quan hổ đấu.

Thứ hai, có thể chân chính thăm dò đi ra Đỗ Phong sâu cạn.

Không thể không nói, Chu Văn Bản ở ẩn nhẫn phương diện này, thực sự là thật đáng sợ.

Thậm chí hấn còn chuyên môn ở lúc xế chiều, tìm ông nội đã nói chuyện này.

Không nghĩ tới, vừa mới qua đi mấy tiếng, gia chủ liền thay đổi.

"Ông nội, chúng ta không phải đã nói rồi sao? Tại sao đột nhiên làm quyết định này?"

Chu Nguyên Sơ thân là chủ nhà họ Chu, như thế nhiều năm cái gì sóng to gió lớn chưa từng thấy? Thế nhưng Chu gia bị người như vậy nhục nhã cùng bất nạt, vẫn là lần thứ nhất.

"Tề gia sẽ đối với Đỗ Phong ra tay, mà chúng ta chỉ là đối với Lâm gia động thủ, sự tình hậu Lâm gia chia ra làm hai, chúng ta các đến một trong số đó!"

Chu Văn Bản trong mắt đột nhiên né qua một tia kinh hãi, lập tức rơi vào trầm tư.

"Tề gia? Ông nội, ngài xác định Tề gia thật có thể giết chết Đỗ Phong sao? Nếu như đến thời điểm, Đỗ Phong không chết, mà chúng ta. . . ! Lại nói, Lâm gia tuy rằng chỉ có Lâm Cửu Thành một người, thế nhưng, chúng ta mất đi Khương bá, e sợ cũng chưa chắc có thể giết đến Lâm Cửu Thành a."

Lâm gia có thể ở hai năm trước hưng hăng tiến vào nguyên lão hội, cố nhiên có người ở sau lưng ra tay giúp đỡ, thế nhưng, Lâm gia thực lực của tự thân, cũng là cực sự cường hấn.

"Người yên tâm, Tề Hải Nguyên tự mình cho ta bảo đảm, đồng thời, hấn Tề gia sẽ phái cao thủ lẫn vào ta người của Chu gia bên trong, Lâm gia tuyệt đối không phải là đối thủ."

Chu Văn Bản mắt chữ, chậm rãi híp lại, cuối cùng híp thành một cái khe.

"Ông nội, ta cảm thấy, chuyện này, chúng ta nên bàn bạc kỹ càng, Tề Hải Nguyên tại sao không tự mình động thủ? Tề gia thực lực hùng hậu, bằng cái gì Bạch Bạch đưa như thế một món lễ lớn cho ta? Hơn nữa, ngài biết, ta theo Tần gia Tần Phong rất thân cận, chính tề Tần Tam gia tuy rằng ở bề ngoài liên thủ đối kháng Lý gia, trong bóng tối hoạt động ngài so với ta càng rõ ràng, mượn đao giết người, qua tay bán đi, đại gia ai chưa từng làm?"

Chu Nguyên Sơ nhìn Chu Văn Bản, trong ánh mắt né qua một đạo thâm trầm :

"Ta đều cân nhắc qua, chuyện này nếu như thất bại, Tề gia cố nhiên muốn bắt chúng ta đến đồ người khác miệng, thế nhưng một khi thành công, vậy thì cái gì cũng không cần nói rồi."

Chu Văn Bản trong lòng một trận sự bất đắc dĩ, có chút gấp gáp còn muốn nói cái gì, Chu Nguyên Sơ nhưng trực tiếp ngắt lời hắn :

"Văn Bản, ta tìm người đến, cũng là ý này, thành công liền không nói, nếu như thất bại, hừ, ta Chu gia sừng sững như thế nhiều năm, cũng vượt không xong, thế nhưng nhất định sẽ bị Tề gia ném ra đến vác nôi, đến thời điểm ở nguyên lão hội trên, ta liền rất bị động, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến ba năm sau khi Chu gia địa vị, vì lẽ đó, nếu như thất bại, ta sẽ để người tiếp nhận gia chủ vị trí, sau đó, người mang theo Chu gia, triệt để nương nhờ vào Tần gia!"

Chu Văn Bản kinh hãi đến biến sắc.

"Ông nội, ngài. . .!"

"Người hãy nghe ta nói hết!"

Chu Nguyên Sơ trong mắt, đột nhiên né qua một tia thâm ý :

"Nếu như thất bại, vậy đã nói rõ cái này Đỗ Phong, lai lịch bí ẩn, căn bản không phải chúng ta năng động đạt được, thậm chí có thể là bên trong kinh đến, ta Chu gia đắc tội chết rồi hắn, tương lai nhất định sẽ đụng phải ngập đầu tai ương."

Chu Nguyên Sơ dừng lại một chút, chậm rãi nói rằng :

"Có một việc, người còn không biết, ngay ở đêm nay, Tần Hàn tự mình đem Tần Từ Sâm, gả cho Đỗ Phong!"

Chu Văn Bản bỗng nhiên trong lúc đó há to miệng, kinh hãi cực kỳ nhìn ông nội.

Đầu óc của hắn, như máy tính như thế điên cuồng vận chuyển lên.

3 phút sau khi, hắn đầu đầy mồ hôi lạnh, hậu vác quần áo đều bị thấm thấu.

Hắn rốt cuộc biết ông nội tính toán mưu đồ.

Gừng càng già càng cay a.

Nếu như đêm nay Đỗ Phong chết rồi, Lâm gia nhất định diệt vong.

Thế nhưng Đỗ Phong không chết, Lâm gia nhất định quật khởi mạnh mẽ, lại nhất định sẽ trở thành Chu gia tử địch.

Thế nhưng Chu gia lại nương nhờ vào Tần gia, Tần gia nhất định sẽ vì là Chu gia chỗ dựa, vào lúc ấy, Chu gia kỳ thực cũng không lớn bao nhiêu tổn thất.

Nhìn đáng đáp, ông nội đã sớm kế hoạch được rồi.

Chu Văn Bản có chút gian nan nuốt nước miếng một cái, nhỏ giọng nói rằng :

"Ông nội, nếu như đúng là như vậy, vậy ta không lời nào để nói."

Chu Nguyên Sơ trong mắt mù mịt vẻ tăng nhiều, hắn hừ một tiếng :

"Ta không thể không như thế làm, ta Chu gia mặt mũi, sớm đã bị cái kia Đỗ Phong giẫm trên đất, nếu như ta còn không ra tay, đối với ta Chu gia danh tiếng là một thiên đại thương tổn, đến thời điểm, Chu gia làm sao ở Bắc Sơn đặt chân? Văn Bản, người cũng biết, ba năm sau khi nếu như Chu gia bị gạt ra khỏi nguyên lão hội, kết cục sẽ làm sao?"

Chu Văn Bản thở dài một tiếng, sau đó lập tức đứng lên, thần thái khôi phục lại trước bình tĩnh, nhanh chóng nói rằng :

"Ta vậy thì đi tìm Tần Phong, thành bại then chốt, ngay ở đêm nay!"

Chu Nguyên Sơ nhất thời cười ha ha, trong ánh mắt tất cả đều là khen ngợi vẻ mặt :

"Được, đây mới là ta Chu gia người thừa kế khí khái, đi thôi, một Đỗ Phong, liền dám ở Bắc Sơn làm càn, quả thực chính là muốn chết."

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Bỏ thuốc

Đế Vương quán bar phòng quản lí bên trong, Tề Hải Hồng chết nhìn chòng chọc một người trong đó hình ảnh.

Đỗ Phong cùng Lâm Á Nam đang ngồi ở trước quầy bar diện tán toà, điểm mấy con gà vĩ rượu, chính uống không còn biết trời đất đâu.

Nhìn khua tay múa chân Lâm Á Nam, Tề Hải Hồng mắt chữ bên trong, tất cả đều là âm trầm thần sắc tham lam.

Hắn phía sau đứng một tráng niên nam nhân, một mực cung kính nhìn hắn nhỏ giọng nói rằng :

"Đại thiếu, ngài thật sự muốn. . . !"

Tề Hải Hồng quay đầu liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt lạnh lẽo, nhìn ra cái kia tráng niên nam nhân cả người phát lạnh.

"Làm theo lời ta bảo, được chuyện sau khi, ta liền đi tìm hồng khôn, đem đế vương đưa cho ngươi!"

Hồng khôn là Ngọc Long Bang Hồng gia con trai trưởng, cha của hắn là hồng Thanh Long, hắn là hồng Thanh Long con lớn nhất, dựa theo đạo lý, hắn là Ngọc Long Bang người thừa kế mới đứng.

Thế nhưng, hắn mặt trên còn có một đại ca, mà đại ca hắn gọi hồng càn, là Hồng Bạch Hồ con lớn nhất.

Dựa theo tuổi tác trình tự, hồng càn chuyện đương nhiên liền thay thế được hồng khôn, thành Ngọc Long Bang ba đời người thừa kế.

"Đại thiếu yên tâm, ta đã an bài xong, tuyệt đối không có sơ hở nào, hơn nữa coi như là Thần Tiên đều không tra được, chỉ có điều, chuyện này ngàn vạn không thể tiết lộ ra ngoài a, bằng không, ta liền chết không có chỗ chôn!"

Tráng niên nam nhân mặt nịnh nọt nhìn Tề Hải Hồng, Tề Hải Hồng nhưng là cười nhạt, vẻ mặt âm u :

"Ha ha, yên tâm đi, đêm nay sau khi, Lâm gia. . . Ha ha!"

Tề Hải Hồng tựa hồ ý thức được chính mình có chút nói nhiều rồi, vội vã nói sang chuyện khác :

"Thừa dịp cái kia nam đi wc thời điểm ra tay, hiểu chưa?"

Tráng niên nam nhân lập tức gật gù, cầm lấy quần chế trên đài bộ đàm, đi tới một bên, dặn dò lại đi.

Quần chế trước mặt bên trong, Đỗ Phong cùng Lâm Á Nam trước mặt cái kia mang theo tai nghe người pha rượu hơi méo xệch đầu, sau đó bất động thanh sắc tiếp tục điều rượu.

Hắn đối diện Đỗ Phong căn bản không có nhận ra được người pha rượu này dị dạng, tùy tùng Lâm tổng không ngừng lung lay thân thể, đã là chơi này.

Hơn mười phút sau khi, hắn từ trước quầy bar diện rời đi, sau đó xuyên qua một đám điện cuồng vận vẹo nam nữ, tiến vào toilet.

Trong quầy bar người pha rượu kia, lập tức bất động thanh sắc từ trong quầy bar lấy ra một to bằng ngón cái bình thủy tinh, sau đó nhanh chóng mở ra, từ bên trong đổ ra một giọt chất lỏng, trà trộn vào trên tay điều chén rượu bên trong.

Sau đó hắn cung kính kính đem bỏ thêm gia vị cocktail, đưa đến Lâm Á Nam trên tay, cười nói một câu cái gì.

Lâm Á Nam không hề liếc mắt nhìn, trực tiếp giương lên cái cổ liền uống vào.

Phòng quản lí bên trong, Tề Hải Hồng chết nhìn chòng chọc Lâm Á Nam, khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng.

Tráng niên nam nhân lén lút nhìn Tề Hải Hồng một chút, ánh mắt lấp loé, thế nhưng không dám mở miệng.

Hắn chỉ là hồng khôn một người thủ hạ tiểu tùy tùng, căn bản không tính là hồng khôn tâm phúc, thế nhưng hắn đối với Bắc Sơn thượng tầng vòng tròn này quần công tử đại thiếu nhưng là môn thanh.

Tứ đại công tử tứ tiểu công tử loại này tồn tại, liền ngay cả lão đại của hắc hòng khôn đều phải khách khí.

Hơn nữa hắc đối với Tề Hải Hồng cũng hiểu rất rõ, cái tên này là nhất hung tàn độc ác, hắc căn bản không đắc tội được.

Chỉ cần chuyện này với hắc liên lụy không lên quan hệ, hắc cũng yên lòng.

Thế nhưng không biết tại sao, hắc trong lòng trước sau có chút thấp thỏm.

Vào lúc này, Đỗ Phong đã trở lại quầy bar, mà Lâm Á Nam tựa hồ uống nhiều rồi, bát ở trên quầy bar, không nhúc nhích.

"Lâm tổng, người không sao chứ?"

Đỗ Phong tiến đến Lâm Á Nam trước mặt, cười hi hi nói :

"Bằng không ta đưa người trở lại?"

Lâm Á Nam đột nhiên ngẩng đầu lên, đầy mặt ửng hồng, ánh mắt tan rã, trong miệng nhưng ở hô :

"Không cho trở lại. . . Ta muốn. . . Ta muốn uống. . . !"

Nàng lúc nói chuyện, trong miệng mùi rượu bay vào Đỗ Phong lỗ mũi.

Đỗ Phong trên mặt, trong nháy mắt né qua một đạo cực kỳ lạnh lùng vẻ mặt.

Đáng chết! !

Thân vì là này cái quốc gia đã từng cường đại nhất bộ đội đặc chủng vương, không chỉ là cần phải cường hãn hơn chiến lực cá nhân.

Ăn Long chiến đội chấp hành nhiệm vụ, đều là thần bí nhất, hung hiểm nhất siêu cấp nhiệm vụ, nhận biết độc dược, đây là cơ bản thường thức.

Cho nên đối với các loại độc dược, hắc trên căn bản nhắm hai mắt chữ đều có thể phân biệt ra được độc tính.

Lâm Á Nam lại ở chính mình dưới mí mắt, bị người bỏ thuốc.

Hơn nữa bỏ thuốc người đề tiện vô liêm sỉ, lại là loại kia thôi hóa dục vọng thuốc gây ảo giác! !

"Đi rồi!"

Hắn một cái vòng lấy Lâm Á Nam mềm mại vòng eo, ung dung một cái tay liền đem nàng ôm lên, sau đó nhanh chân quay về cửa đi ra ngoài.

Phòng quản lý bên trong, Tề Hải Hồng nhất thời biến sắc mặt :

"Tên khốn kiếp này, hắc phải đi?"

Đỗ Phong bước nhanh đi tới chuyên dụng quý khách thang máy, mang theo Lâm Á Nam đi vào.

Loại thuốc này hiệu quả đến cực nhanh, ngăn ngắn một phút, Lâm Á Nam đã mất đi ý thức, trong miệng cũng vẫn là ăn nói linh tinh :

"Ta thật khó chịu, nhiệt chết ta rồi, ta muốn cởi quần áo! Đỗ Phong. . . Người đem quần áo cởi cho ta!"

Đỗ Phong nhìn nàng một cái, không chỉ là trên mặt đỏ như máu, hai mắt sung huyết, liền cái cổ, trên tay da dẻ, đều nổi lên một tầng hồng nhợt.

Hắn trong lòng đột nhiên chìm xuống, sát cơ lấp lóe.

Bất cần rồi a!

Không nghĩ tới, lại bị người chui chỗ trống.

Nếu như mình chậm một chút trở về, Lâm Á Nam có phải là đã bị người giá đi rồi?

Đến cùng là ai?

Vào lúc này lại đi muốn là ai đã không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Việc cấp bách, là lập tức mang theo Lâm Á Nam về nhà, dùng chân khí giúp nàng đem trong thân thể thuốc bức ra đến.

Bằng không, một khi tùy ý được hiệu hoàn toàn phát tác, trừ hạp thể đừng đừng đừng ở ngoài, căn bản không có cái khác bất luận biện pháp gì.

Hơn nữa loại này thuốc gây ảo giác tác dụng phụ nhớ cực kỳ mãnh liệt, đối với thân thể thậm chí có rất lớn hại.

Ôm Lâm Á Nam lên xe, Đỗ Phong phát động phá Jetta, một cước chân ga xuống, phá Jetta phát sinh gầm lên giận dữ, bánh xe trên mặt đất ma sát đi ra một trận sắc bén âm thanh, lao ra địa khổ.

Đỗ Phong không có chú ý tới, từ hần đi ra thang máy đến lái xe rời đi, một đôi chim ưng như thể ánh mắt, vẫn không hề rời đi trên người hần may mắn.

Chờ đến hần lao ra địa khổ, âm trong bóng tối, chậm rãi đi ra tới một người ảnh, trên tay nắm một cú điện thoại.

"Mục tiêu xuất hiện, chuẩn bị rình giết!"

Điện thoại đầu kia, là một cái người đàn ông trung niên.

Hần đứng đi về lưng chừng núi biệt thự phải qua trên đường, ở điện thoại vang lên thời điểm, hần nhẹ nhàng phát phát tay.

Hần phía sau âm trong bóng tối, vô thanh vô tức trượt ra đến tám bóng người, ngăn ở trên đường.

Tám người này động tác chính tề như một, căn bản là như là một người.

Thân cao, trang phục, khí tức, tất cả đều là giống như đúc, lại như là một người chiếu mấy chiếc gương.

Đỗ Phong từ Đế Vương quán bar lao ra sau khi, trực tiếp đem này chiếc siêu cấp xe thể thao cái trang phá Jetta tính năng phát huy đến cực hạn.

Lại như là một tia chớp cắt ra bầu trời đêm, hần chỉ dùng ngăn ngăn mười năm phút đồng hồ, liền đem lái xe lên lưng chừng núi cửa biệt thự phụ nói.

Ở đi qua một khúc ngoặt đạo thời điểm, mãnh liệt ánh đèn lóe lên, trước mặt hần đột nhiên xuất hiện tám người, nằm ngang ở mặt đường.

Đỗ Phong kinh hãi đến biến sắc, theo bản năng một cước giẫm chết phanh lại.

Vào lúc này tốc độ của hần vượt qua một trăm km, đối làm cái khác siêu xe, sợ là sớm đã trực tiếp lật xe.

Thế nhưng hần chiếc xe này là trải qua đặc thù cải tạo, bánh xe trong nháy mắt bộc phát ra mãnh mẽ trào địa lực, sắc bén tiếng ma sát bên trong, phá Jetta thân xe, mãnh mẽ va chạm ở ven đường một cây một người ôm hết trên cây to.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Nhật Bản sát thủ

Ở nhìn thấy tám bóng người trong nháy mắt, Đỗ Phong đáy lòng chính là một mảnh lạnh lẽo.

Tám người này, đều không ngoại lệ, tất cả đều là cao thủ.

Cao thủ chân chính!

Siêu cấp cao thủ.

Bất cứ người nào khí tức, thậm chí đều không thể so với hần nhược.

Ở Đỗ Phong chuyển biến trong nháy mắt, tám người này lại đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

Đối mặt một chiếc mắt khổng lồ ô tô, lấy trăm cây số giờ đụng tới, đây là nhiều ma sức mạnh kinh khủng?

Thân thể sao vậy khả năng gánh vác được?

Thế nhưng đối phương chính là bất động!

Này không chỉ là đối với thực lực mình tự tin đến cốt tủy, càng là đối với với nhân tính khổng lồ, đến một trình độ khủng bố.

Nếu như Đỗ Phong sự tình biết trước có người phục kích, hẳn sẽ tách ra?

Hắn hận không thể trực tiếp đâm chết đối phương.

Thế nhưng một mực, Đỗ Phong không biết, đối phương cũng coi như đúng Đỗ Phong trong nháy mắt phản ứng, chỉ có thể là theo bản năng né tránh.

Đây chính là sự tự tin mạnh mẽ.

Kỳ thực Đỗ Phong không biết, hắn cố nhiên khiếp sợ cực kỳ, mà hắn đối diện tám người kia, tương tự trong nháy mắt, cũng bị Đỗ Phong khiếp sợ đến.

Bởi vì ngay ở Đỗ Phong xe mất khống chế, va vào ven đường đại thụ cái kia ngăn ngắn một giây đồng hồ bên trong, Đỗ Phong lại liền ôm ấp một người, liền như vậy vô thanh vô tức từ trong xe nhảy ra ngoài.

Như vậy thời gian ngắn ngủi bên trong, như vậy phản ứng nhanh, hơn nữa còn ôm một năm mươi kg người sống sờ sờ, lại vô thanh vô tức.

Nếu như đem Đỗ Phong động tác chậm lại gấp mười lần, quả thực chính là điện ảnh đặc hiệu động tác.

Hắn ở gầm dưới phanh lại trong nháy mắt, hai tay đã rời đi tay lái, tay phải ôm Lâm Á Nam, tay trái mở cửa xe.

Thừa dịp thân xe nghiêng cái kia một luồng lực hướng tâm, Đỗ Phong bày ra một cực kỳ phiêu dật động tác, liền phăng phất từ khí trong xe thoát xác mà ra, hắn liền như vậy ung dung đứng tại chỗ.

Hầu như chính là ở hắn đứng vững đồng thời, phá Jetta cũng mạnh mẽ đánh vào trên cây.

Đỗ Phong thậm chí lông tóc không tổn hại.

Lên xe thời điểm, vì phòng ngừa Lâm Á Nam phát điên, hắn đã đánh bất tỉnh nàng.

Đem Lâm Á Nam nhẹ nhàng đặt ở ven đường, Đỗ Phong lúc này mới xoay người, lạnh lùng nhìn trước mặt tám người này.

Đối phương lại từ đầu tới đuôi, cũng không có nhúc nhích một hồi, thậm chí ở trong gió đêm, bọn họ y phục trên người cũng không có nhúc nhích một hồi.

Nếu như là bình thường, hắn chắc chắn sẽ không chủ động xuất kích.

Thế nhưng hiện tại, hắn không chờ nổi.

Lâm Á Nam trên người thuốc một khi phát tác, cái kia cũng chính là quá mức tìm người đàn ông hợp thể, thế nhưng, một khi làm lỡ thời gian, loại thuốc kia tề, nhưng sẽ chuyển hóa thành trí mạng độc dược.

Hắn nhìn tám người này một chút, lạnh lùng nói :

"Các ngươi là cái gì người?"

Tám người cả người đều bao phủ ở quần áo bó màu đen bên trong, ở Đỗ Phong nói chuyện trong nháy mắt, trong mắt bọn họ đột nhiên bắn ra hai tia chớp lạnh lẽo như thể ánh sáng.

Đỗ Phong hậu trên lưng tóc gáy, đột nhiên một trận nhẹ nhàng đùng vang vọng.

Liền dường như bị điện giật như thế, nhưng hắn cả người từng trận tê dại.

Đáng chết! !

Tám người này thực lực, vượt xa Khương bá, cũng vượt xa cái kia Miyamoto.

Miyamoto không thể nghi ngờ là Đỗ Phong cũng Bắc Sơn sau khi, gặp phải cao thủ mạnh nhất.

Tám người này, nếu như dựa theo cảnh giới võ đạo đến phân chia, toàn bộ đều là Hậu Thiên nhất phẩm đỉnh cao, so với Đỗ Phong, cũng vẹn vẹn là có chút chênh lệch mà thôi.

Đỗ Phong đối mặt một người, hắn không có gì lo sợ.

Đối mặt hai người, hắn cũng có niềm tin tất thắng.

Dù cho là ba người, hắn cũng tin tưởng cuối cùng sống sót nhất định là hắn.

Thậm chí coi như là bốn người liên thủ, hắn cũng chắc chắn toàn thân trở ra.

Thế nhưng, đối phương rờng rã tám cao thủ a.

Cùng một màu Hậu Thiên nhất phẩm đỉnh cao.

Nếu như nói Cổ Võ Giả là hiếm như lá mùa thu, như vậy, Hậu Thiên đỉnh cao loại này tồn tại, ở trên thế giới này, cũng hoàn toàn có thể dùng cực kỳ ít ỏi để hình dung.

Loại cao thủ này, căn bản không phải Bắc Sơn những này hào môn đại tộc có thể mạng lưới được.

Chỉ cần nhìn Chu gia phía sau cũng chỉ có một Khương bá, liền có thể nói rõ tất cả.

Này một nguồn sức mạnh, coi như là ở bên trong kinh, cũng tuyệt đối được cho là một luồng siêu cường sức chiến đấu.

Bên trong kinh nội thành tam đại tộc, ngoại thành tứ đại gia, trong tay đến cùng không chế nhiều ma cường hãn sức chiến đấu, Đỗ Phong cũng không rõ ràng lắm.

Thế nhưng, như thế một nguồn sức mạnh, cũng tuyệt đối không phải tùy tiện tiện liền cầm được đi ra.

Cũng chính là gia tộc gặp phải chân chính nguy cơ thời điểm, mới sẽ vận dụng như thế sức mạnh cường hãn.

Này hoàn toàn có thể tính là bài tẩy.

Đỗ Phong cái kế tiếp trong nháy mắt, đã nghĩ đến Tề gia.

Miyamoto là Tề gia người.

Mà Miyamoto đã từng đến Bắc Sơn khiêu chiến qua một cái nào đó cái cao thủ thần bí.

Như vậy. . . !

Tề gia phía sau, chẳng lẽ thật sự đứng một Cổ Võ Giả?

Thực sự là như vậy, chuyện này quả là chính là nhật chó.

Một người áo đen nhìn Đỗ Phong, dùng có chút trúc trắc Hoa ngữ chậm rãi nói rằng :

"Người, là Đỗ Phong?"

Trong giọng nói của hắn, lộ ra một luồng nhàn nhạt máu tanh :

"Miyamoto là người giết?"

Đỗ Phong khóe mắt hơi nhảy một cái, đột nhiên cười lạnh :

"Nhật Bản quý? Rất tốt!"

Chữ tốt còn chưa nói hết, cả người hắn lại như là một đạo thót liền cắt ra bầu trời đêm, trực tiếp hung hãn ra tay.

Nói nhiều hơn nữa phí lời đều không có tác dụng, hắn không có thời gian háo ở đây phí lời.

Hắn phát động trong nháy mắt, trên chân giầy bỗng nhiên nổ tung, ống quần cũng ầm ầm xé ra.

Hắn cách nhau tám người sắp tới mười mét.

Bán giây, gào thét tiếng xé gió bên trong, Đỗ Phong vọt tới một người trong đó người áo đen trước mặt.

Đánh một quyền ra.

Đối phương phản ứng nhanh chóng, quả thực làm người nghe kinh hãi.

Ngay ở Đỗ Phong động trong nháy mắt, người áo đen kia liền làm tốt tư thế phòng ngự, mà mặt khác bảy người, trong nháy mắt đồng thời động.

Phòng ngự người áo đen chính diện chặn lại rồi Đỗ Phong công kích, mà mặt khác bảy người, khí tức trong nháy mắt nổi lên một thể, khoát tay, thế như Bôn Lôi tổ hợp thành một quyền, quay về Đỗ Phong đầu liền đập tới.

Song phương đều là gọn gàng nhanh chóng tới cực điểm, căn bản không có bất kỳ đẹp đẽ, hoàn toàn chạy một đòn mắt mạng con đường đi.

Như Thái Sơn áp đỉnh nắm đấm, mang theo khủng bố quyền phong mà tới.

Nếu như bị đập trúng, Đỗ Phong đầu, tuyệt đối sẽ biến thành dưa hấu nát.

Ngay ở trong nháy mắt đó, Đỗ Phong trong mắt đột nhiên né qua một đạo khủng bố màu máu.

"Ngu ngốc!"

Một vòng khủng bố sát khí, từ trên người hắn bộc phát ra, hung hãn phóng lên trời.

Đưa tay đón đỡ Đỗ Phong người áo đen kia, trong mắt trong nháy mắt né qua một đạo sợ hãi.

"Lùi! !"

Hắn bỗng nhiên hét lên một tiếng.

Thế nhưng lúc này đã muộn.

Hai tay của hắn, hai vai, xương sườn, cột sống, xương bả vai, trong nháy mắt vỡ vụn.

Người áo đen cả nửa người, hóa thành huyết vụ đầy trời, âm âm nổ tung.

Liên thủ bảy người, ngay ở nắm đấm oanh đến Đỗ Phong trên đầu, đã tiếp xúc được Đỗ Phong da đầu trong nháy mắt, đột nhiên mất đi sức mạnh.

"Baka! !"

Đi đầu người áo đen kia, cũng không nhận được nửa kinh hãi kêu gọi lên.

Bảy người chớp giật rút lui, Đỗ Phong nhưng đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích, trước mặt hắn, chỉ còn dư lại nửa đoạn thân thể tử thi vẫn không có ngã xuống đất, lại còn ở run rẩy không ngừng.

"Nguoi . . Nguoi . . ! Cỗ Vỡ Giã! !"

Bảy cái Nhật Bản sát thủ trong mắt, đồng thời né qua một đạo sợ hãi.

Chỉ tiếc, Đỗ Phong căn bản không có với bọn hắn ý giải thích.

Hắn khác nào Tu La Địa Ngục Ma Thần, trực tiếp xông lên trên :

"Đám rác rưởi, chết đi! !"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Đánh giết đến cạn bả

Đối với với Đỗ Phong tới nói, thực lực, vĩnh viễn hoàn toàn không phải dùng để khoe khoang.

Hắn không phải loại kia truyền thống về mặt ý nghĩa cao thủ, nhất định phải dùng một chuẩn xác một điểm hình dung từ để hình dung hắn, hắn không phải cao thủ.

Hắn là sát thủ.

Giết người, không cần đẹp đẽ, không cần quá trình, chỉ cần một kết quả.

Dùng ít nhất sức mạnh, tối giản thủ đoạn, tốc độ nhanh nhất, ở thời cơ tốt nhất, Nhất Kích Tắt Sát.

Vì lẽ đó phía trên thế giới này, chân chính biết thực lực của hắn người, đều chết rồi.

Còn lại với hán từng giao thù không chết người, lại sao vậy sẽ biết thực lực của hán?

Này, mới phải hán dựa vào.

Trước mặt này tám cái siêu cấp cao thủ, bất cứ người nào, xác thực về mặt cảnh giới với hán đều có sức liều mạng.

Thế nhưng, cảnh giới không phải thực lực.

Hon nữa, bọn họ là cao thủ, không phải sát thủ.

Đỗ Phong sẽ dùng chính mình am hiểu nhất phương thức chiến đấu, đi dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào giải quyết bọn họ.

Cái thứ nhất chết ở trên tay hán Nhật Bản cao thủ, vừa vặn liền xác minh điểm này.

Trải qua trước hết kinh hoàng, bảy cao thủ trong nháy mắt bình tĩnh.

Đỗ Phong bộc phát ra thực lực cố nhiên cường hãn, thế nhưng, cũng vền vẹn là đánh bọn họ một trở tay không kịp mà thôi.

Nhìn thấy Đỗ Phong mang theo cực kỳ khí thế ác liệt vọt tới, mang đội Nhật Bản cao thủ khê quát một tiếng :

"Kết trận!"

Sáu cái áo bào đen cao thủ thân hình đột nhiên lóe lên, lại quý dị cực kỳ biến mất ở trong bóng đêm.

Đỗ Phong dưới chân không có một chút nào để dừng lại, trong miệng nhưng lạnh lùng nở nụ cười :

"Ninja?"

Mang đội Nhật Bản sát thủ một phản tay, trong tay liền có thêm một thanh sáng như tuyết trường đao, cũng không biết chuỗi này đao trước là tàng ở trên người cái gì địa phương.

"Lâm!"

"Bình!"

"Đấu!"

"Giã!"

". . . !"

Đỗ Phong cười lạnh?

Trong truyền thuyết Ninja chí cao hàm nghĩa? Lâm Bình Đấu Giã Giai hàng ngũ ở trước "Cửu Tự Chân Ngôn"?

Chó má!

Hán trực tiếp quay về cái kia mang đội Nhật Bản cao thủ nhào tới.

Hán cũng nhìn ra rồi, người này là này một đám Nhật Bản sát thủ thủ lĩnh, tất cả mọi người đều đối với hán nói gì nghe nấy.

Loại này "Cửu Tự Chân Ngôn" nói là Nhật Bản nhẫn thuật chí cao hàm nghĩa, kỳ thực thì tương đương với một loại thần chú.

Loại này thần chú có một loại tự mình thôi miên tác dụng, có thể mức độ lớn tiêu trừ tự thân hoảng sợ, tăng cường tinh thần cường độ cùng sức mạnh thân thể, bị Nhật Bản Ninja coi như là vô thượng pháp môn.

Nhẫn thuật khởi nguồn với Hoa Quốc, ở Hoa Quốc được gọi là độn thuật, so với người Nhật Bản thay đổi sau khi nhẫn thuật, cao minh không biết bao nhiêu, chỉ có điều độn thuật đã sớm thất truyền, lúc này mới nương Nhật Bản nhẫn thuật phát dương quang đại, cả thế gian nghe tên.

Đương nhiên, có thể đem nhẫn thuật tu luyện tới cảnh giới chí cao, cũng có thể sánh ngang Cổ Vô Giả.

Mà Nhật Bản võ đạo hệ thống cùng Hoa Quốc không giống, Ninja, Âm Dương Sư, võ sĩ đạo san sát, cũng từng người không giống nhau.

Trong đó Ninja liền chia làm hạ nhẫn, trung nhẫn, thượng nhẫn, Thiên nhẫn, ảnh nhẫn.

Đỗ Phong trước mặt này tám cao thủ, đều không ngoại lệ, toàn bộ đều là Thiên nhẫn cao thủ.

Thiên nhãn ở Nhật Bản địa vị, thật sự chính là cao đến đáng sợ, bất cứ người nào Thiên nhãn, đi tới chỗ nào đều sẽ phải chịu long trọng nhất lễ ngộ.

Lần này lại ở Bắc Sơn một lần xuất hiện tám cái, này phía sau, nếu như nói không có âm mưu, đó mới thật là quái.

Đỗ Phong trong đại não cấp tốc vận chuyển, trên tay nhưng vẫn như cũ ác liệt cực điểm.

Thế nhưng đối phương sáu cái Thiên nhãn, đã hoàn thành chấm dứt trận.

Mà theo Thiên nhãn thủ lĩnh trong miệng "Cửu Tự Chân Ngôn" từng chữ từng chữ phun ra, một đạo khủng bố trường lực trực tiếp đem Đỗ Phong bao vây lại.

Đỗ Phong mạnh mẽ đánh một quyền đến Thiên nhãn thủ lĩnh trước mặt, Thiên nhãn thủ lĩnh trong tay sáng như tuyết trường đao xoay ngang, Đỗ Phong nắm đầm nện ở thân đao bên trên, lại một đàn hồi.

Đạp đạp trùng!

Đỗ Phong liền lùi lại ba bước.

Trong lòng hắn khiếp sợ không thôi.

Một quyền này của hắn sức mạnh, chính hắn quá rõ ràng.

Ân Long chiến đội thành viên nắm đầm binh quân sức mạnh, ở một ngàn kg tả hữu, mà hắn thân là Ân Long chiến đội thủ lĩnh, một quyền có thể đạt đến khủng bố năm ngàn kg.

Mà một quyền này của hắn, càng là điều động chính mình toàn bộ sức mạnh, tranh thủ Nhất Kích Tắt Sát, sức mạnh chỉ ít ở bảy ngàn kg.

Thế nhưng, lại bị đối phương cản lại.

Mà vào lúc này, Thiên nhãn thủ lĩnh, trong miệng chậm rãi phun ra còn lại vài chữ :

"Giới!"

"Trận!"

"Liệt!"

"Ồ!"

". . . !"

Đỗ Phong đột nhiên nhìn Thiên nhãn thủ lĩnh, quý dị cực kỳ nở nụ cười.

Thiên nhãn thủ lĩnh trong miệng cuối cùng một chữ, đột nhiên ngừng lại.

"Ngươi, cười cái gì?"

Đỗ Phong đưa tay nhẹ nhàng che miệng, sau đó cười hi hi nhìn hắn, nhẹ nhàng nói rằng :

"Thực lực của các ngươi rất mạnh, mạnh phi thường, thậm chí là ta gặp phải trong cao thủ, chân chính có thể cho ta tạo thành trí mạng uy hiếp tồn tại."

"Thế nhưng. . . Các ngươi làm sai một chuyện!"

"Các ngươi không nên tới chọc ta!"

"Bởi vì, các ngươi căn bản không biết, ta lá bài tẩy là cái gì?"

Đỗ Phong nụ cười trên mặt càng ngày càng xán lạn, một cái chính tề cực kỳ hàm răng, ở âm u ánh sáng dưới, có vẻ uy nghiêm đáng sợ cực kỳ.

"Ta xưa nay không ở người sống trước mặt, triển lộ ta thực lực chân chính."

"Chúc mừng các ngươi!"

"Thực lực của các ngươi, thắng được ta tôn trọng, thế nhưng, ta vẫn như cũ sâu sắc căm ghét các ngươi, vì lẽ đó, ta sẽ dùng một loại thập phần rất cách thức khác đưa các ngươi ra đi, phương thức này chính là. . . !"

"Đánh giết đến cạn bả! !"

Đỗ Phong y phục trên người nguyên bản liền lôi kéo đến liêng xiêng, hấn dáng người dong dong cao, đột nhiên lại như là búp bê bom hơi như thế, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, nhanh chóng chống đỡ lên.

Một luồng nồng nặc cực điểm mùi máu tanh vị, đột nhiên phóng lên trời.

Thiên nhãn thủ lĩnh trong mắt, đột nhiên né qua một vẻ hoảng sợ, hấn lại trực tiếp xoay người bỏ chạy.

"Ha ha!"

Đỗ Phong cú đấm giống như tiếng cười, xa truyền ra bông bênh đi ra ngoài.

Hấn khói như thế đi tới Thiên nhãn thủ lĩnh trước mặt, nhẹ nhàng một quyền.

"Phốc!"

Như bị vạn tấn máy ép sức nước đè xuống đầu, Thiên nhãn thủ lĩnh cả người nổ tung thành một đám mưa máu.

"Phốc!"

"Phốc!"

"Phốc!"

"Phốc!"

"Phốc!"

"Phốc!"

Một luồng nhẹ nhàng nhịp điệu vang lên, trong nháy mắt, còn lại sáu cái Thiên nhãn, tất cả đều bị Đỗ Phong từng quyền tạp thành thịt nát.

Hành hạ đến chết!

Một phương diện lông vô nhân tính hành hạ đến chết.

Chu vi mười mét bên trong mặt đất, hình thành một tròn trịa vòng tròn.

Mặt đất, tất cả đều là dày đặc một tầng làm người ta ngửi thấy mà phát ói huyết tương, cùng các loại thịt nát xương vỡ còn có nội tạng.

Đỗ Phong đứng ngao nghể ở vòng tròn trung ương, khác nào Sát Thần.

Thời gian phẳng phát bất động, hết thấy đều khôi phục yên tĩnh.

"Phốc!"

Đỗ Phong rốt cục không nhịn được một cái miệng, một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Hấn nhếch miệng nở nụ cười, sau đó chậm rãi xoay người, nhìn lưng chừng núi biệt thự sườn núi nơi nào đó một gò núi.

Nơi đó dừng một chiếc màu đen Audi a8, không có mở đèn, cũng không có đánh lửa, ngồi ở vị trí tài xế người trung niên, cầm trên tay một hồng ngoại tuyến nhìn ban đêm kính viễn vọng.

Hấn duy trì quan sát tư thế, không nhúc nhích.

Không phải hấn không muốn động, mà là hấn sợ vỡ mật.

Đỗ Phong xoay người cái kia nở nụ cười, càng là sợ đến suýt chút nữa cứt nước tiểu chảy xuống ròng ròng.

Run lập cập ném mất giá trị mấy trăm ngàn kính viễn vọng, Chu Chính Đức đưa tay liền đi phát động ô tô.

Không nghĩ tới hấn cả người không còn chút sức lực nào, thậm chí ngay cả ấn xuống một kiện khôi động khí lực đều không có.

Vừa lúc đó, ngoài cửa sổ vang lên một tiếng cực kỳ ngả ngớn, nhưng phẳng phát tử vong triệu hoán :

"Đừng nóng vội, từ từ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Người có thể ra đi

Đỗ Phong cả người quần áo lam lũ, một tầng dày đặc huyết tương ở trên người sền sệt cực kỳ.

Hắn liền như vậy tựa ở Chu Chính Đức trên cửa xe, không chút nào sợ Chu Chính Đức từ phía sau cho hắn một đao.

Vừa nãy trận chiến đó, xem ra thắng thắn dứt khoát, thế nhưng, Đỗ Phong nhưng chịu cực kỳ nội thương nghiêm trọng.

Hắn vì tốc chiến tốc thắng, vận dụng hết cả đời này chỉ dùng qua một lần lá bài tẩy.

Mà lần trước, là ở Âu Châu bị một Giáo Đình Hồng Y Chủ Giáo truy sát.

Cái kia Hồng Y Chủ Giáo thực lực, tương đương với Đông Phương Cổ Võ Giả.

Chu Chính Đức hoàn toàn doạ mộng ép.

Hắn xụi lơ ở trong xe, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Đỗ Phong nhìn bầu trời đêm, lại như là ở cùng không khí nói chuyện :

"Người là một người thể diện, tin tưởng cũng nhìn thấy thủ đoạn của ta, toàn nói hết ra, ta tha cho người khỏi chết! Nếu như không nói, ta thiên người lại lột sạch treo ở Bắc Sơn trung tâm thành phố, sau đó đi diệt người Chu gia cả nhà lại trở về giết người, ta sẽ không chớ gì không tha, ta sẽ đem người Chu gia nhà cũ lòng đất giun đều đào móc ra giết chết."

Chu Chính Đức cả người run cầm cập, đột nhiên có chút cuồng loạn nở nụ cười.

Ánh mắt của hắn mờ mịt tan rã :

"Có cái gì khác nhau? Nói rồi, ta Chu gia vẫn như cũ sẽ bị người diệt môn."

"Chỉ ít, người Chu gia sẽ không như thế sắp bị diệt, ta tin tưởng, các người có thể tìm được chỗ dựa cứu các người."

Nghe được Đỗ Phong câu nói này, Chu Chính Đức trong mắt đột nhiên né qua một đạo mãnh liệt dục vọng cầu sinh, hắn quay đầu nhìn Đỗ Phong hậu vác, nhìn nhin cái kia cổ tanh hôi cực kỳ mùi máu tanh, run run rẩy rẩy nói rằng :

"Người thật sự không. . . Không giết ta?"

"Ta bảo đảm, ta dùng ta xử nam thân bảo đảm."

Chu Chính Đức cả người run rẩy không ngừng, cái kia cổ phảng phất nhìn thấy Từ Thần hoảng sợ, đã sớm nhường hắn quên rồi trước hắn ở Đỗ Phong trước mặt đã nói lời hung ác.

Cho tới nói Chu Văn Hàn chết, hắn cũng căn bản không dám nói cái gì báo thù.

Chu Chính Đức tốt xấu chính mình cũng là một lãnh khốc kẻ vô tình, nhìn quen sống to gió lớn, thế nhưng, hắn từ trước tới nay chưa từng gặp qua so với Đỗ Phong càng thêm máu tanh người.

Đây chính là một tên đao phủ.

Hắn hiện tại duy nhất muốn làm, chính là lập tức, lập tức, rời đi nơi này, từ đây sau khi, cũng không tiếp tục muốn gặp được cái này ma quỷ.

Cái kia tám cái Nhật Bản Ninja chết, tuy rằng hắn xem chưa từng thấy trình, thế nhưng cái kia tại chỗ nổ tung một màn, lại làm cho hắn sống mãi khó quên đồng thời cả đời đều tuyệt đối không thể thoát khỏi sự sợ hãi ấy bóng tối.

"Ta nói! Ta nói, ta cái gì đều nói!"

Tâm lý phòng tuyến một khi bôn hội, Chu Chính Đức nơi nào còn dám ẩn giấu bất kỳ một điểm

Từ Tề Hải Nguyên như thế nào tìm đến hắn, làm sao ưng thuận lợi ích khổng lồ, lại làm sao phái người gia nhập Chu gia, lại tới đêm nay nửa đường chặn giết, đối với Lâm gia động thủ các loại, hắn toàn bộ đến nơi đến chốn như thế đổ ra.

Đỗ Phong một trái tim chậm rãi trầm đến vực sâu để.

Tề Hải Nguyên?

Thủ đoạn thật là lợi hại, thật ác độc cay tác phong.

Hắn đây là muốn trong một đêm, tiêu diệt Lâm gia, diệt trừ chính mình a.

Như thế nói đến, Lâm Cửu Thành hiện tại chẳng phải là có thiên đại nguy hiểm?

Đỗ Phong đại não cấp tốc vận chuyển lên.

Vào lúc này, nên phát sinh đã phát sinh, hắn không thể lại có năng lực đi cứu vãn tất cả.

Chỉ cần Lâm Á Nam còn sống sót, chính mình bồi dưỡng bên dưới, Lâm gia thì sẽ không diệt vong.

Cho tới nói Lâm Cửu Thành lão hồ ly kia, chỉ có thể tự cầu phúc.

Đỗ Phong trong lòng sát cơ, trở nên cực kỳ mãnh liệt.

Thậm chí chỉ có khi biết vị hôn thê Thẩm Nhượng Hi phản bội chính mình, Thẩm gia tính toán chính mình thời điểm, hắn mới dùng loại kia sát cơ mãnh liệt.

Kể trước mắt, là trước tiên cứu Lâm Á Nam, sau đó lại đi Lâm gia.

Lâm Cửu Thành loại kia cáo già, nếu như thật sự liền như thế dễ dàng chết rồi, Đỗ Phong phản mà đối với hắn sẽ rất thất vọng.

Đến nơi đến chốn như thế đem hết thấy đều bàn giao đi ra, Chu Chính Đức run rẩy nhìn Đỗ Phong hậu vác, sợ hãi cực kỳ nói rằng :

"Ta đều . . Nói rồi, có phải là . . !"

Đỗ Phong chậm rãi xoay người, ánh mắt lại như là nhìn một kẻ đã chết :

"Người có thể ra đi!"

Chu Chính Đức không nghĩ tới Đỗ Phong lại thật sự sẽ bỏ qua cho hắn, to lớn kinh hãi sau khi, trong lòng lại nhô ra một luồng to lớn kinh hãi, kích thích bên dưới, hắn trực tiếp đại tiện tiện không khống chế, đại ướn cả quần.

Đỗ Phong nhếch miệng nở nụ cười, đưa tay một phát bắt được tóc của hắn, cái tay còn lại trên, có thêm một thanh sáng như tuyết chủy thủ.

Này cây chủy thủ tạo hình kỳ lạ, lưỡi đao độ dài có điều mười cm, tay chuôi thì có mười lăm cm.

Cái kia sáng như tuyết lưỡi đao, lóng lánh một luồng yêu dị hào quang.

Lưỡi đao vô thanh vô tức xẹt qua Chu Chính Đức cái cổ, nếu như có quang, liền có thể nhìn thấy một luồng tươi đẹp huyết tuyến, chậm rãi từ trên cổ hắn chảy ra.

Lưỡi đao lại không dính nửa điểm vết máu, vẫn như cũ lóe sáng cực kỳ.

"Người . . !"

Huyết tuyến chậm rãi thẩm thấu, đột nhiên máu tươi lại như là thác nước như thế từ Chu Chính Đức trong cổ dâng lên, ồ ồ vang vọng.

Đỗ Phong âm thanh vẫn như cũ là như vậy cả lơ phát phơ :

"Ta phát lời thề, chỉ tiếc, ta không phải xử nam rất nhiều năm."

Chu Chính Đức hai tay liều mạng bóp lấy cổ của chính mình, trong miệng không ngừng phun ra dòng máu, trong lỗ mũi cũng bắn ra hai đạo mũi tên máu.

Dần dần, ánh mắt của hắn tan rã, không tới một phút, liền triệt để tắt thở.

Đỗ Phong trực tiếp nắm lấy tóc của hắn, lại đem đầu của hắn trực tiếp xách lên.

"Tốt một khối to nước cờ đầu, ha ha ha, Chu gia, chuẩn bị xong chưa?"

Lâm Đỗ Phong trở lại trước hành hạ đến chết Nhật Bản Ninja phụ trên đường thời điểm, sắc mặt của hắn đột nhiên trở nên cực kỳ âm trầm khó coi.

Ven đường, Lâm Á Nam biến mất rồi.

Mà bị hắn thu phục Chu gia cái kia cao thủ Khương bá, vào lúc này lại thẳng tắp đứng ven đường, hai mắt tròng tròn xoe, khí tức hoàn toàn không có.

"Đáng chết!"

"Đáng chết!"

"Đáng chết! ! !"

Đỗ Phong đột nhiên thất thố, cả người tinh lực dâng trào ra, phảng phất cả người 38,000 cái trong lỗ chân lông, đều ở mơ hồ hướng phía ngoài lộ ra huyết quang.

Khương bá bị hắn phái cho Lâm Á Nam làm cận vệ, chiến đấu mới vừa rồi kết thúc, Khương bá chạy tới nơi này, Đỗ Phong cho rằng không có nguy hiểm, lúc này mới đi tìm Chu Chính Đức.

Không nghĩ tới, Tề gia lại còn có hậu thủ.

Hơn nữa, Khương bá chết rồi.

Hắn hít vào một hơi thật dài khí, áp chế một cách cưỡng ép ở cuộn cuộn dòng máu, lạnh lùng nở nụ cười.

Nếu là như vậy, như vậy, liền giết đi!

Từ trên người lấy ra điện thoại, Đỗ Phong ở phía trên nhanh chóng xoa bóp mấy lần, rất nhanh, di động giới trên liền xuất hiện một bức bản đồ, một màu đỏ điểm nhỏ, chính đang không ngừng lấp loé.

Đêm hôm qua, Đỗ Phong ở Lâm Á Nam cùng Tần Từ Cẩm trong thân thể, tròng vào một viên tròng vào thức theo dõi khí.

Theo dõi khí có thể thả ở bên trong nước uống vào, sau đó bám vào tràng trên đường, sẽ không bóc ra.

Loại này nano cấp bậc tròng vào thức theo dõi khí, toàn thế giới đều không có lượng sản, hơn nữa chi phí cực kỳ đắt giá, đạt đến trăm vạn USD, số lượng cũng cực kỳ ít ỏi, là chuyên cung các đại quốc gia nguyên thủ sử dụng trâu bò trang bị một trong.

Loại này hút vào thức truy tung khí vô sắc vô hại, không kích hoạt có thể vĩnh viễn tồn tại, thế nhưng một khi kích hoạt, cũng chỉ có 24h thời hiệu.

Nhìn trên màn ảnh cái kia màu đỏ điểm nhỏ, Đỗ Phong bấm một số điện thoại, trực tiếp mở miệng nói rằng :

"Ta muốn tiêu diệt Chu gia, ngươi chuẩn bị tiếp nhận Chu gia đi!"

Đầu bên kia điện thoại Lý Mục Đình kinh hãi đến biến sắc :

"Ngươi nói cái gì?"

Đỗ Phong rất đơn giản đem sự tình nói một lần, sau đó nhàn nhạt hỏi :

"Tề Hải Nguyên bình thường đều ở cái gì địa phương?"

Nghe được câu này, Lý Mục Đình cả người đột nhiên lại một loại khắp cả người phát lạnh cảm giác.

"Ngươi . . !"

"Tề gia phía sau có Kinh Thành người, ngươi đắc tội rồi Kinh Thành cái gì người, ta sẽ đi tìm ngươi, lưng chừng núi cửa biệt thự ngươi phụ trách dọn dẹp một chút."

Cúp điện thoại, Đỗ Phong mang theo Chu Chính Đức đầu người, hóa thành một đạo màu máu lưu tinh, biến mất ở tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Tuyên chiến

Bắc Sơn ngoại thành một trảng độc lập biệt thự trong.

Lầu hai một cái phòng bị dày đặc rèm cửa sổ bao trùm, từ bên ngoài nhìn thấu một tầng bạc quang, bên trong nhưng là đèn đuốc sáng choang.

Đây là một cực kỳ xa hoa rộng lớn phòng ngủ.

Một tám hai mét trên giường lớn, Lâm Á Nam hai tay hai chân bị trói ở giường một bên, cả người hiện ra một hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân, ngạo nhân thân thể có vẻ cực kỳ mê người.

Y phục của nàng nút buộc bị xé ra mấy viên, lộ ra một mảnh trắng toát hiện ra màu hồng sắc da thịt, đặc biệt là bộ ngực đầy đặn, hầu như tất cả đều bại lộ ở trong không khí.

Trong phòng, lại có năm người đàn ông.

Bọn họ một mặt dâm đãng, sắc mị mị ánh mắt chết nhìn chòng chọc Lâm Á Nam, mắt chữ đều không nháy mắt một hồi.

Phòng ngủ đối diện, lại còn có một giá ba chân, mặt trên là một đài máy quay phim.

Tề Hải Hồng một mặt nham hiểm, kích động đến cả người ửng hồng, trên mặt càng là từng trận run rẩy, nhìn trước mắt hình ảnh, chỉ cảm thấy cực kỳ hả giận.

"Tiện nhân? Ngươi không phải phải làm ta mẹ sao? Ha ha ha! Ngày hôm nay, ta liền để ngươi cẩn thận nếm thử nam nhân tư vị!"

"Thiếu gia ta trước tiên hưởng dụng ngươi, sau đó lại nhường năm người thay phiên ngươi, ta sẽ đem như thế quý giá hình ảnh ghi chép xuống, làm ta cất giấu!"

Lâm Á Nam vào lúc này đã tỉnh lại, trên người nàng được hiệu đã phát huy đến cực hạn, cả người đều là hai mắt đỏ như máu, cả người nổi lên một tầng hồng nhạt nổi da gà.

Nàng không ngừng vặn vẹo thân thể, cả người huyết thống phảng phất có ngàn vạn con kiến ở cắn xé, đặc biệt là trong bụng, càng là có một luồng khủng bố dục vọng, không ngừng kích thích nàng.

Nếu như không phải cuối cùng một tia lý trí, nàng đã hoàn toàn trầm luân ở dục vọng bên trong đại dương.

Nàng chết nhìn chòng chọc Tề Hải Hồng, mỗi hận trong lòng không được đem tên súc sinh này Thiên Dao Vạn Quả, chém thành muôn mảnh.

"Ha ha, thiếu gia ta xem ngươi có thể chịu đến thời điểm nào, thiếu gia ta có nhiều thời gian, sẽ đợi được ngươi chính mồm gọi thiếu gia ta trên ngươi!"

"Đúng rồi, đã quên nói cho ngươi, đêm nay sau khi, Bắc Sơn sẽ không có Lâm gia, còn Đỗ Phong cái kia rác rưởi, hiện tại e sợ cũng thấy Diêm vương đi!"

Tề Hải Hồng càng nói càng là kích động, trên mặt đột nhiên hiện lên một mặt vô cùng đắc ý nụ cười, đi tới trước giường, đưa tay liền đi bắt Lâm Á Nam bộ ngực.

Ngay ở hần tay muốn với lên đi thời điểm, cửa đột nhiên truyền đến một tiếng to lớn phá cửa thanh.

Đỗ Phong còn như Thiên Thần hạ phàm, ra hiện tại cửa.

Trong phòng tất cả mọi người đồng thời quay đầu nhìn lại, Lâm Á Nam nước mắt, trong nháy mắt liền chảy xuống.

Mà Tề Hải Hồng nhưng sợ đến hét lên một tiếng, cả người đều lăn ở trên mặt đất :

"Ngươi. . . Ngươi làm sao tìm được nơi này? Ngươi. . .!"

Mặt khác năm người đàn ông, nhưng là không hẹn mà cùng liếc mắt nhìn nhau, trong nháy mắt chỉ cảm thấy trên lưng lại như là có một khối khối băng từ cái cổ rơi vào đùi quần, bụng dưới từng trận co rút lại, giữa hai chân cái kia nguyên bản sung huyết trò chơi, suýt chút nữa không sức vào bụng bên trong.

Loại kia mãnh liệt co rút lại, nhường bọn họ bụng dưới đột nhiên đau đớn một hồi, trực tiếp liền nằm trên mặt đất co giật lên.

Đỗ Phong cả người một tầng dày đặc huyết tương đã khô cạn, hoàn toàn biến thành màu đen, thể nhưng thịt trên người chưa xương vỡ còn hỗn ở trong đó, nhìn cực kỳ làm người ta sợ hãi.

"Ha ha, trò hay còn chưa mở diễn a? Tề công tử, nguoi tốt!"

Tề Hải Hồng sợ đến không thể tin tưởng rít gào lên :

"Không không không. . . Không thể, nguời đến a! ! Giết. . . Giết. . . !"

Đỗ Phong hì hì nở nụ cười :

"Nguoi nguời đều chết hết, nơi nào còn có nguời?"

Tề Hải Hồng sợ đến triệt để tan vỡ :

"Không không không. . . ! À không! !"

Một luồng nhát chất lỏng màu vàng, chậm rãi từ hần dừng quần chảy xuống, rất nhanh trên mặt đất vẽ ra một vòng tròn.

Đỗ Phong một cái xả qua bên giường ga trải giường che ở Lâm Á Nam trên nguời, sau đó ôn nhu hỏi :

"Nguoi muốn hần sao vậy chết?"

Lâm Á Nam liều mạng cắn răng, duy trì cuối cùng một điểm tỉnh táo, gấp gáp cực kỳ nói rằng :

"Ta muốn. . . Ngàn. . . Dao. . . !"

"Được!"

Đỗ Phong đưa tay ở cổ nàng trên tất cả, lần thứ hai đánh bất tỉnh nàng.

Sau đó hần cười híp mắt đi tới máy quay phim trước mặt, điều chỉnh một hồi hình ảnh, trên tay có thêm một cây chùy thủ.

Hàn Quang ở ánh đèn bên dưới, phát sinh từng đạo từng đạo phát sinh làm nguời chấn động cả hồn phách ánh sáng lạnh.

"Ha ha, Tề công tử, đến đây đi!"

Tề Hải Hồng sao vậy không biết Lâm Á Nam ý tứ, chưa nói xong câu nói kia, là Thiên Dao Vạn Quả.

Lăng Trì a?

Tề Hải Hồng coi như là một con lợn, cũng biết Lăng Trì là ý gì.

Hần chỉ giác đến linh hồn của chính mình đều rung rinh bay lên, nói năng lộn xộn quất :

"Ta là Tề gia nguời, đại ca ta là Tề Hải Nguyên, ba ba ta là Tề Văn Hà, ông nội ta là Tề Hải Thụy, đồ đồ đồ. . . Đỗ Phong nguoi. . . Nguoi nguoi giết. . . Ta, Tề gia. . . Tuyệt đối sẽ không. . . Nhiều nhiều tha. . . Nguoi!"

Đỗ Phong nhẹ nhàng nở nụ cười, nhìn Tề Hải Hồng nói rằng :

"Ta dùng nhân cách của ta bảo đảm, ta sẽ để mỗi một nguời bọn hần xuống cùng nguoi!"

Tề Hải Hồng sợ đến vãi cả linh hồn :

"Nguoi. . . Nguoi. . . !"

Đỗ Phong hì hì nở nụ cười, nói rằng :

"Đừng sợ, chơi rất vui, ta thủ pháp rất tốt, bảo đảm nhường nguoi đau thoải mái."

Không cần tiếp tục phải phí lời, hần trực tiếp Tề Hải Hồng lột một sạch sành sanh, vô cùng sắc bén chùy thủ đâm vào bắp đùi của hần.

Vạch một cái, vẩy một cái.

Một cái đâm máu, hai mươi lăm cm trên, 3 cm rộng thịt nguời, liền bị hần chống lên, đặt ở một bên.

"A! ! !"

Thê thảm cực kỳ tiếng hét thảm, suýt chút nữa không lật tung nóc nhà.

Mặt khác năm gia hỏa, sợ đến trực tiếp hôn mê đi.

Một đao một tiếng hét thảm, một đao một miếng thịt, Đỗ Phong thủ pháp tinh chuẩn cực kỳ.

Tề Hải Hồng dường như ác quỷ, không ngừng chửi bới, xin tha, Đỗ Phong nhưng căn bản không có ngừng tay ý tứ.

Dần dần, Tề Hải Hồng âm thanh yếu đi xuống, cuối cùng chỉ còn dư lại tiếng thở dốc.

Hơn mười phút sau khi, Đỗ Phong ôm Lâm Á Nam đi ra cái này Tu La tràng như thế biệt thự, cùng lúc đó, một phần video tư liệu thông qua mạng lưới, phát đến Bắc Sơn nguyên lão hội trừ Lâm gia mười hai hào môn trong tay.

Thu được này một phần video tư liệu người, đều là mười hai hào môn quyền cao chức trọng thực Quyền đại nhân vật, bọn họ cũng trong lúc đó mở ra cái kia một phần video.

Tất cả mọi người nhìn thấy video đầu tiên nhìn, đều trong nháy mắt có một loại đại não tê dại, cả người như nhũn ra, mồ hôi lạnh nhập vào cơ thể mà ra cảm giác.

Càng có người chỉ cảm thấy trong bụng một trận cuộn cuộn, trực tiếp liền nằm trên mặt đất, liều mạng nôn mửa lên.

Mới bắt đầu hình ảnh, là một loạt sáu cái đầu.

Cái thứ nhất là Chu Chính Đức.

Sáu cái đầu bên cạnh, là một bộ. . . Bộ xương khô.

Đắm máu một bộ bộ xương khô, một bên chính tề bày ra từng cái từng cái thịt người.

Bộ xương khô là Tề Hải Hồng.

Hắn còn chưa chết đi.

Mạch máu hiện ra hồng, xương hiện ra bạch, làm người ta sợ hãi cực kỳ, ngực còn đang không ngừng đập trùng.

Mà trên người hắn, không có một khối hoàn chỉnh bắp thịt.

Lý Mục Đình nhìn thấy tình cảnh này, một sát na chỉ cảm thấy một luồng hơi lạnh trực thối nát, từng sợi tóc dựng thẳng lên, dường như bị điện giật như thế keng keng vang vọng.

Hắn cố nén đem video xem xong.

Từ Chu Chính Đức bàn giao, lại tới Lâm Á Nam bị nhục nhã, video ghi chép đến thập phần tàn tạt.

Video cuối cùng, là Đỗ Phong một mặt ôn nhu nụ cười, ánh mắt của hắn lại như là có thể thâm thấu tất cả, lộ ra một luồng khủng bố hàn khí :

"Chu gia, Tề gia, các người chuẩn bị xong chưa? Chiều nay sáu giờ, ta sẽ đích thân đến nhà. Trước lúc này, các người có thể chạy, có thể trốn, thế nhưng nếu như lưu lại, ta sẽ để các người chó gà không tha! !"

Này một phần video, trong nháy mắt làm nổ toàn bộ nguyên lão hội.

Đây là tuyên chiến?

Có người đối với Tề gia cùng Chu gia đồng thời tuyên chiến! !

Ai cho Đỗ Phong lá gan?

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Tại sao

Tối nay nhất định là một không ngủ đêm.

Ở nguyên lão hội không bỏ chấp hành lực trước mặt, phát sinh ở Đỗ Phong cùng Lâm Á Nam trên người tất cả, tất cả đều bị đào lên.

Tất cả những thứ này, đều phát sinh ở rạng sáng 12 giờ đến ba giờ sáng này trong vòng ba tiếng.

Rạng sáng 1H05, Đỗ Phong lái xe lôi kéo Lâm Á Nam đến Đế Vương quán bar.

Rạng sáng một giờ hai mươi lăm phân, Lâm Á Nam bị người bỏ thuốc.

Một điểm ba mươi ba phân, Đỗ Phong đỡ Lâm Á Nam rời đi.

Một điểm 50 phút, hai người ở lưng chừng núi biệt thự phụ đạo bị người rình giết, ra tay chính là tám cái Nhật Bản Ninja.

Nhật Bản Ninja quy mô lớn ra hiện tại Bắc Sơn, này vẫn là từ trước tối nay lần thứ nhất, càng là gây nên toàn bộ nguyên lão hội chấn động.

Sự tình phát đoạn đường quản chế, buổi tối hôm đó bị người vì là phá hoại, không cách nào biết được lúc đó phát sinh cái gì.

Tuy rằng không có bất kỳ video tư liệu lưu truyền tới, thế nhưng ngay lúc đó chiến đấu giá trị khốc liệt, có thể tưởng tượng được.

Bởi vì ra tay giúp đỡ Đỗ Phong thiện hậu, là Lý Mục Đình.

Hai giờ sáng chính, Chu Chính Đức bị bêu đầu.

Lâm Á Nam chính là ở này trong vòng mười phút, bị Tề Hải Hồng không biết lấy cái gì thủ đoạn bắt cóc đi.

Người xuất thủ hiển nhiên là cao thủ, có thể vô thanh vô tức rình giết đi Khương bá, nói rõ thực lực của đối thủ, chỉ ít so với Khương bá mạnh mẽ gấp ba bên trên.

Hai điểm hai mươi lăm phân, Đỗ Phong tìm tới Tề Hải Hồng danh nghĩa ở ngoại thành biệt thự.

Sau khi phát sinh tất cả, liền không cần lại nói.

Liên quan Tề Hải Hồng ở bên trong, tổng cộng ba mươi tám người bị giết, năm người bêu đầu, Tề Hải Hồng, càng bị Đỗ Phong lấy không bỏ thủ đoạn, sống sờ sờ Lăng Trì thành một bộ xương khô, cuối cùng nguyên nhân cái chết, là chảy máu khô cạn mà chết.

Lý Kế Niên khiếp sợ!

Tề gia tức giận!

Nguyên lão hội rung động.

Lý Kế Niên lúc này suốt đêm triệu tập toàn bộ nguyên lão hội thành viên, các nhà giàu có hai đời thực quyền nhân vật cùng người thừa kế, toàn bộ dự thỉnh.

Mà Tề gia cùng Chu gia người thừa kế, nhưng đồng thời biến mất, chưa từng xuất hiện.

Lăng Yên Các lầu chính tầng cao nhất, chính là nguyên lão hội chuyên dụng phòng nghị sự.

Bên trong đại sảnh đèn đuốc sáng choang, bầu không khí nghiêm nghị tới cực điểm.

Nguyên lão hội hội trưởng Lý Kế Niên, ngồi ngay ngắn ở hội trưởng vị trí, nhắm mắt trầm tư, một mặt lạnh lùng.

Hai bên của hắn, mỗi người có sáu người, cũng đều là một mặt trầm mặc.

Tề gia gia chủ Tề Hải Thụy, chủ nhà họ Sở sở hàn tường, chủ nhà họ Tần Tần Hàn.

Lại xuống đến, chính là chủ nhà họ Hồng Hồng An Đường, Mạc gia Mạc Tương, Chu gia Chu Nguyên Sơ, Trần gia Trần Vĩnh Xương, Xa gia Xa An Hành, Chung gia Chung Hồ Xuyên, Diệp gia Diệp tông bác, Từ gia Từ Tiên Thành.

Mà Lâm gia Lâm Cửu Thành, vắng chỗ.

Nguyên lão hội mười ba hảo môn, thiếu duy nhất Lâm gia cùng Tề gia người thừa kế Tề Hải Nguyên, Chu gia người thừa kế Chu Văn Bản.

Lý Mục Đình đứng Lý Kế Niên phía sau, ánh mắt nghiêm nghị, trong lòng nhưng là một trận cười lạnh.

Tề Hải Thụy lạnh lùng ngồi ngay ngắn, lại như là cái gì đều không có phát sinh, mà Chu Nguyên Sơ nhưng là cường trang trấn định, thế nhưng trong lòng đã sớm rối loạn trận tuyến.

Đúng là cái khác những gia tộc kia, từng cái từng cái tuy nhiên bất động thanh sắc, nhưng là ôm một loại nào đó cười trên sự đau khổ của người khác tâm thái.

Bọn họ muốn trước tiên xem trò vui.

Sau đó, bọn họ sẽ ở lúc cần thiết ra tay.

Nếu như Đỗ Phong không xong rồi, bọn họ sẽ liên thủ cho Đỗ Phong hết sức một đòn, danh tiếng trên gọi là cùng chung mối thù, nhất trí đối ngoại, nói ra còn tưởng rằng Bắc Sơn nguyên lão hội nhiều ma đoàn kết.

Thế nhưng, một khi Chu gia không xong rồi, bọn họ liền sẽ biến thành sói đói, mạnh mẽ nhào tới, từ Chu gia trên người xé khối tiếp theo đầm máu đại thịt mỡ.

Cho tới nói Tề gia, không phải là như vậy dễ dàng đâu.

Tề gia có thể vẫn vững vàng chiếm cứ nguyên lão hội Phó hội trưởng vị trí, mơ hồ có thể cùng Lý gia địa vị ngang nhau, căn cơ thâm hậu, căn bản không phải Chu gia có thể so với.

Lý Kế Niên chậm rãi nhìn tất cả mọi người một chút, đánh vỡ trầm mặc.

Thế nhưng hần câu nói đầu tiên, cũng không phải hỏi Tề Hải Thụy, mà là quay đầu nhìn Hồng An Đường.

"An đường, Lâm Á Nam, có phải là ở người danh nghĩa cái kia sản nghiệp bị người động chân động tay?"

Hồng An Đường ngẩng đầu nhìn Lý Kế Niên một chút, lại nhìn Tề Hải Thụy một chút, sau đó chậm rãi nói rằng :

"Vâng, hội trưởng, chuyện này, ta sẽ cho ngài một cái viên mãn bàn giao, người trong cuộc ta đã đánh chết , còn nói Đế Vương quán bar, ta cũng sẽ trực tiếp phong đi, quán bar là hồng khôn, ta sẽ để hần cảm tức một năm."

Lý Kế Niên chậm rãi gật đầu, lúc này mới quay đầu nhìn Chu Nguyên Sơ.

"Nguyên sơ a, người đối với Lâm gia động thủ, lại là thật hay giả?"

Chu Nguyên Sơ giả nua sắc mặt, nhất thời trở nên thương Bạch Khởi đến.

Hần cũng không có đến xem Tề Hải Thụy, thế nhưng dư quang lại phát hiện Tề Hải Thụy căn bản không nói gì ý tứ.

Bất đắc dĩ, hần không thể làm gì khác hơn là cầu cứu như thế nhìn Tần Hàn một chút, mà Tần Hàn nhưng là trở về hần một thương mà không giúp được gì ánh mắt.

Liền, Chu Nguyên Sơ cả người khí thế, lập tức biến mất rồi hơn một nửa, hần hai mắt sung huyết, có chút uể oải nói rằng :

"Hội trưởng, chuyện này, ta thật sự không rõ ràng, nếu như là thật sự, cũng là Chính Đức bị cừu hận che đậy mắt, mình làm ra đến sự tình! Hơn nữa, cái kia Đỗ Phong, không phải đã muốn ta mạng của con trai sao? Hần còn muốn cái gì?"

"Lâm Cửu Thành không rõ sống chết, Chu Văn Bản tung tích không rõ, chuyện này, chẳng lẽ người thật không có dính líu?"

Chu Nguyên Sơ cắn răng một cái :

"Không có."

Lý Kế Niên không tiếp tục nói nữa, mà là nhìn mặt bàn, trong phòng nghị sự, lại rơi vào trầm mặc bên trong.

"Hải Thụy a! Chuyện này. . .!"

Tề Hải Thụy tựa hồ căn bản không có nửa điểm ẩn giấu ý tứ, không giống nhau : không chờ Lý Kế Niên nói xong, trực tiếp nói :

"Không sai, chuyện này, là người nhà họ Tề làm! Nếu là người nhà họ Tề làm, vậy chính là ta làm, ta không chỉ muốn giết Đỗ Phong, còn muốn diệt Lâm gia."

Câu nói này vừa ra, toàn bộ phòng nghị sự đều là một mảnh ồ lên.

Có một số việc, làm được nói không chừng, đây là thiết luật.

Chẳng lẽ nói, Tề gia đã làm tốt muốn cùng Lý gia chân chính đối lập chuẩn bị?

Vẫn là, Tề gia có cái gì dựa vào?

Lý Kế Niên trong mắt chậm rãi né qua một tia sắc bén, ánh mắt một lần nữa trở nên bình thản :

"Tại sao?"

Tề Hải Thụy khẽ vuốt nở nụ cười, lạnh lùng nói :

"Hội trường, ở ta trả lời người vấn đề này trước, ta có thể hay không hỏi người một vấn đề?"

Lý Kế Niên hơi sững sờ, ngẩng đầu nhìn Tề Hải Thụy, hai người nhìn nhau một cái, Lý Kế Niên rất là phức tạp cười nhạt :

"Đương nhiên có thể, người muốn hỏi cái gì?"

Tề Hải Thụy trên mặt hiện lên một mặt có chút thần bí nụ cười, hồ hững nói rằng :

"Ta là nên sao vậy nói sao? Chỉ sợ nói ra, làm sợ đại gia a!"

"Đại gia cũng đều biết, Lý gia, vẫn chính là tứ đại gia tộc đứng đầu, như thế nhiều năm, vị trí từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể dao động."

"Dù cho coi như có người trong bóng tối nói ta Tề gia có thể mơ hồ cùng Lý gia đối kháng, thế nhưng chỉ có ta biết, Tề gia, sao vậy khả năng lay động Lý gia địa vị?"

"Mà Lý gia người thừa kế Mục đình, càng là cực kỳ ưu tú, tương lai Lý gia ở năm trong vòng mười năm, chỉ sợ vẫn như cũ là vững như bàn thạch."

Tề Hải Thụy nói tới chỗ này, ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua :

"Nhìn lại một chút chúng ta? Tề Hải Nguyên, Sở Lập Hiên, Tần Phong, tuy rằng cũng đều xem như là tuổi trẻ anh tài, thế nhưng, so với Lý Mục Đình, vẫn như cũ kém một chút."

"Vì lẽ đó, Lý gia, nhất định sẽ vẫn như cũ cường thịnh xuống, vẫn như cũ sẽ vững vàng đem khổng nguyên lão hội hội trường. Vẫn như cũ nắm giữ to lớn nhất quyền lên tiếng."

Lý Kế Niên trong ánh mắt, né qua một tia cân nhắc :

"Hải Thụy, người đến tột cùng muốn nói cái gì?"

Tề Hải Thụy đột nhiên nhìn Lý Kế Niên, chậm rãi nói rằng :

"Ta nghĩ nói đúng lắm, nguyên lão hội hội trường vị trí này, cũng nên đổi một cái người!"

Lời ấy một lần, toàn bộ phòng nghị sự hoàn toàn tĩnh mịch.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Bức cung

Từ đầu tới cuối, Lý Kế Niên trên mặt vẻ mặt đều không có bất kỳ biến hóa nào.

Thật giống như Tề Hải Thụy nói, với hắn không có bất kỳ quan hệ gì.

Tề gia muốn đoạt lấy Lý gia vị trí?

Tốt!

Lấy ra bản lĩnh thật sự đến a.

"Hải Thụy, nói như người vậy, là muốn theo ta Lý gia mỗi người đi một ngã? Vẫn là muốn nương Bác Sơn sụp đổ?"

Lý Kế Niên nhàn nhạt nhìn Tề Hải Thụy, chậm rãi nói rằng :

"Mục đích của người là cái gì?"

Tề Hải Thụy cười lạnh, quay đầu liếc mắt nhìn Lý Kế Niên phía sau Lý Mục Đình, nói rằng :

"Người tôn từ Lý Mục Đình tháng trước ở Âu Châu chọc phải người không nên chọc, chuyện này, là thật sao?"

Lý Mục Đình nhìn Tề Hải Thụy một chút, ánh mắt như điện.

Lý Kế Niên cười nhạt :

"Có điều chính là người trẻ tuổi trong lúc đó đánh nhau vì thể diện mà thôi, coi như đối phương lai lịch rất lớn, vậy thì như thế nào?"

"Đánh nhau vì thể diện?"

Tề Hải Thụy đột nhiên nở nụ cười, tay phải hất chậm rãi ở mặt bàn trên nhẹ nhàng lướt đi một hồi, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, nói rằng :

"Đều sắp muốn giết chết đối phương, vẫn là đánh nhau vì thể diện? Thân phận của đối phương, là bên trong kinh ngoại thành tứ đại tộc bên trong Giang gia Thất Thiếu, Giang gia đã bắn tiếng, muốn tiêu diệt người Lý gia!"

Lý Mục Đình rốt cục không nhịn được, lạnh lùng quát lên :

"Vi lẽ đó, người lão già này liền nương nhờ vào Giang gia, tự cho là tìm tới chỗ dựa, lại cấu kết người Nhật Bản, muốn đem toàn bộ nguyên lão hội đuổi tận giết tuyệt?"

Phòng nghị sự bên trong, đột nhiên vang lên một trận cũng đánh khí lạnh âm thanh, sau đó chính là chết như thế yên tĩnh.

Qua đi tới một phút, Tề Hải Thụy phía sau tề văn núi nổi giận gầm lên một tiếng :

"Lý Mục Đình, người quả thực muốn chết!"

Lý Mục Đình cười nhạt, lạnh lùng nói rằng :

"Người Tề gia mới phải đang tìm cái chết, cấu kết người Nhật Bản, ha ha, Tề gia thực sự là thật là to gan, ngồi vững chuyện này, bên trong kinh Giang gia cũng không giữ được người!"

"Người . . .!"

Tề văn núi tức giận đến cả người run cầm cập, đang muốn phản bác, Tề Hải Thụy nhưng nhẹ nhàng ho khan một tiếng, hờ hững nhìn Lý Mục Đình một chút, chậm rãi nói rằng :

"Giang gia nói rồi, nếu như diệt Lý gia, Bác Sơn bằng vào ta Tề gia làm đầu, các vị, ta Tề Hải Thụy bảo đảm, ta chỉ cần nguyên lão hội hội trưởng ghé, Lý gia, Lâm gia tất cả, đều do các người dựa theo tỉ lệ chia cắt, làm sao?"

Trong phòng nghị sự, đột nhiên lại vang lên từng trận tiếng kinh hô.

Trong đó chỉ có ba lạng gia bất động thanh sắc.

Sở gia, Tần gia, còn có Hồng gia.

Những gia tộc khác, có chính là đầy mặt trầm tư, có nhưng là rục rã rục rịch.

Trần gia gia chủ Trần Vĩnh Xương một tiếng cười lạnh, hờ hững nói rằng :

"Phó hội trưởng, người câu nói này liền nói sai rồi, ta Trần gia cũng không muốn chia cắt ai sản nghiệp, cũng sẽ không nhìn người tùy ý phá hoại nguyên lão hội."

Lý Kế Niên ngồi ở chỗ đó, một mặt bình thản, mắt chữ nửa mở chưa bé, khóe miệng còn mơ hồ có một tia nụ cười nhàn nhạt.

Tề Hải Thụy chậm rãi xoay người nhìn về phía Trần Vĩnh Xương :

"Vĩnh Xương, chẳng lẽ, người muốn theo Lý gia một con đường đi tới hắc sao?"

Trần Vĩnh Xương nhìn Tề Hải Thụy, lạnh lùng khụ một tiếng, hồ hững nói rằng :

"Phó hội trưởng, coi như ta muốn hai tuyến một, ta cũng tuyệt đối sẽ không tuyến Tề gia, bởi vì, ta không trêu chọc nổi các người Tề gia người, ta cũng có tôn tử tôn nữ, ta sợ bị người bỏ thuốc a! Ha ha, mấy năm qua, người Tề gia danh tiếng, có thể không sao vậy em tai!"

Tề Hải Thụy mất chữ, đột nhiên híp lại.

Lý Kế Niên mất chữ lại đột nhiên mở, hần trầm giọng quát lên :

"Hải Thụy, người có thể tưởng tượng được rồi, đêm nay ta triệu tập đại gia, là vì giải quyết Đồ Phong chuyện này, nếu như người...!"

Tề Hải Thụy lạnh lùng nở nụ cười, bàn tay lớn mạnh mẽ vung lên, lớn tiếng nói rằng :

"Không có cái gì dễ bàn, Lý Kế Niên, người giao ra hội trưởng vị trí, mang theo Lý gia lui ra Bắc Sơn, ta có thể thế người Lý gia ở bên trong kinh Giang gia cầu xin, nói không chắc, trừ Lý Mục Đình ở ngoài, người Lý gia không cần bị diệt tộc!"

Lý Kế Niên lại như là nhìn thấy cái gì chuyện cười lớn, Tề Hải Thụy nhưng là cười thần bí, sau đó chậm rãi xoay người, quay về trong không khí khom người chào, một mực cung kính nói rằng :

"Hoàng lão, kính xin ngài hiện thân đi!"

Toàn bộ phòng nghị sự bên trong không khí, đột nhiên nhiều hơn một loại cực kỳ sền sệt cảm giác.

Tất cả mọi người hô hấp đều là cứng lại.

Loại cảm giác đó, thật giống như đường hô hấp trong miệng không khí, đã biến thành hồ dán, làm cho người ta một loại cực kỳ cảm giác khó chịu.

Tề Hải Thụy trước mặt, dần dần từ trong không khí trôi lên đến một bóng người.

Bóng người kia lại như là Quỷ Hồn, trong phòng nghị sự người chỉ có thể nhìn thấy một đường viền mờ mờ mà thôi, thế nhưng cái kia khí tức kinh khủng, nhưng làm cho tất cả mọi người sắc mặt trắng bệch, cả người run rẩy.

Lý Kế Niên phía sau trong không khí, đột nhiên cũng xuất hiện một bóng người.

Đây là một ông lão tóc trắng, chính mục quang như điện, chết nhìn chòng chọc cái kia mờ mờ bóng người.

Đồng dạng, trừ Chu Nguyên Sơ ở ngoài, cái khác những gia chủ kia gia chủ phía sau, cũng đồng loạt xuất hiện một bóng người.

Hồng An Đường phía sau, nhưng là có hai cái.

Những người này, đều là các gia tộc lớn thực lực cao cường nhất cao thủ, gia chủ bên người cận vệ, cũng là một cái nhà tộc thần bảo hộ.

Lý Kế Niên đám người sắc mặt, trở nên cực kỳ khó coi.

Cái kia mờ mờ bóng người tựa hồ nhìn Lý Kế Niên một chút, Lý Kế Niên sắc mặt đột nhiên đỏ lên, sau đó oa tiếng thứ nhất, phun ra một ngụm máu tươi, rút lui hai bước, lão đã lão đảo.

Lý Mục Đình kinh hãi đến biến sắc, hần lập tức cùng cha của hần lý cảnh an hai bên trái phải đỡ lấy ông nội.

"Gia chủ! !"

Lý Kế Niên phía sau ông lão tóc trắng kia, cả người khí tức đột nhiên trở nên cực kỳ ác liệt.

Vừa lúc đó, Lý Kế Niên lớn tiếng quát lên :

"Huyền thúc! Không nên cử động!"

Thế nhưng ông lão tóc trắng kia nhưng xoay người quay về hần cúi người chào, trong mắt bạo bắn ra một Đoàn Đoàn tinh mang :

"Lão gia, như thế nhiều năm, cảm tạ Lý gia ba đời đối với lão hủ chăm sóc!"

Nói xong ông lão xoay người, hần cả người khí tức liên tục tăng lên, cuối cùng thành linh cùng Tề Hải Thụy phía sau bóng người kia đường viền địa vị ngang nhau.

Bóng người kia bên trong truyền tới một cực kỳ phập phù âm thanh :

"Nửa bước Tiên Thiên? Ha ha, thả ra người toàn bộ tiềm lực đi, có thể tiếp ta một chiêu, tha cho người khỏi chết!"

Ở tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, ông lão tóc trắng nguyên bản lợm khộm hậu vác, đột nhiên chậm rãi thẳng tắp.

Trên đầu hần trắng như tuyết tóc, lại ở lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được biến thành đen.

Hần nếp nhăn trên mặt, cũng ở biến mất, da thịt chậm rãi trở nên bóng loáng hồng hào.

Tình cảnh này, làm cho tất cả mọi người đều trở mắt ngoác mồm.

Thế nhưng mấy đại gia chủ phía sau những lão già kia, nhưng là đồng thời thờ dài một tiếng.

Này không phải phản lão hoàn đồng, mà là vị lão già này kích thích ra đến rồi thân thể mình toàn bộ tiềm năng, chỉ cầu một trận chiến.

Coi như hần có thể thắng, cuối cùng hần cũng sẽ bởi vì sinh cơ khô cạn mà chết.

Đây chính là đồng quy vu tận thủ đoạn.

Ông lão tóc trắng ngần ngần hai mươi giây liền đã biến thành một người trung niên, hần quay về bóng người kia kính một thập phần quái lạ lễ tiết, sau đó nói rằng :

"Chỉ cầu một trận chiến! Xin mời ra tay toàn lực!"

Cái kia thăm thẳm âm thanh lơ lửng không có định :

"Thỏa mãn nguyện vọng của ngươi!"

Tất cả mọi người trước mắt đột nhiên né qua một đạo cực kỳ ánh sáng ánh sáng, trong nháy mắt, trong phòng nghị sự người toàn bộ tập thể mù.

Chờ đến bọn họ một lần nữa nhìn rõ ràng thời điểm, người trung niên kia toàn bộ đầu biến mất, chỉ còn dư lại một bộ không đầu thi thể, sừng sững không ngã.

Lý Kế Niên chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, lại là một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Lý Mục Đình sắc mặt đột nhiên dữ tợn :

"Huyền Tô! !"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Đột phá cảnh giới Tiên Thiên

Đỗ Phong cứu ra Lâm Á Nam sau khi, trực tiếp ôm nàng lên đứng ở cửa một chiếc xe, sau đó nhanh như chớp lái về lưng chừng núi biệt thự.

Ôm Lâm Á Nam lên lầu, cẩn thận từng li từng tí một đặt lên giường, Đỗ Phong cắn răng, lúc này mới đập tỉnh rồi nàng.

Lâm tổng vừa mới tỉnh lại, liền dường như một cái mẫu Bạo Long như thế, trực tiếp quay về Đỗ Phong đánh tới, căn bản mặc kệ cái khác, gào gào kêu đưa tay liền đi lôi kéo chính mình y phục trên người.

"Ta nóng quá! Ta. . . Thật khó chịu, ngứa chết ta rồi! Ta muốn nam nhân! Ta muốn. . . !"

Nàng một bên lung tung hô, lại đưa tay quay về Đỗ Phong giữa hai chân tóm tới.

Đỗ Phong sợ đến suýt chút nữa không nhảy lên đến, vội vã lại một cái tát cắt ở trên cổ của nàng.

Nhìn trên giường ngất đi Lâm Á Nam, y phục trên người cũng lôi kéo đến phá nát không thể tả, cảnh "xuân" tiết ra ngoài, hần chỉ có thể thờ dài một tiếng.

Hiện tại, lại dùng Chân Nguyên bức ra thuốc đã không thể, duy nhất có thể làm, chính là hợp thể.

Lâm tổng cả người đổ đến mức đáng sợ, đặc biệt là mặt, mao mạch mạch máu cũng bắt đầu vỡ tan, lại không vừa người giải độc, e sợ cả người mạch máu đều sẽ nổ tung.

Đỗ Phong cắn răng một cái, vọt vào phòng vệ sinh, lung tung tắm một cái, sau đó bao bọc một cái khăn tắm đi ra.

"Cô nàng, người cũng chớ có trách ta, ta cái này cũng là không có cách nào biện pháp, vì cứu người, ta không thể làm gì khác hơn là bỏ đi một tháng xử nam thân, dứt người lúc này cạp cái ăn!"

Hắn trực tiếp kéo bên hông khăn tắm, sau đó tắt đèn lên giường.

Trong phòng lập tức nhớ tới một trận kinh thiên động địa dẫn vật thanh, giường đều suyết chút nữa sụp.

Nương theo ồ ồ thở dốc, Lâm tổng có chút thanh âm khăn khăn vang lên :

"Lão nương. . . Muốn. . . Ở phía trên. . . A! ! !"

Một tiếng dài lâu cực kỳ tiếng rên rỉ vang lên, đầy phòng xuân sắc.

Đỗ Phong có chút tức đến nổi phổi quát :

"Nữ nhân chết bầm, người. . . Người nhẹ chút! Cái kia. . . Không phải a. . . Đừng. . . Loạn. . . A! Đừng phá hoại ta công cụ a!"

Sinh mệnh ở cho vận động, Đỗ Phong nhưng muốn chết.

Cũng không biết qua bao lâu, mãi cho đến chân trời mờ mịt trắng bạch thời điểm, Lâm tổng lúc này mới sức cùng lực kiệt nằm nhoài Đỗ Phong trên người, ngủ say.

Đỗ Phong quả thực khóc không ra nước mắt.

Hắn khắp toàn thân sẽ không có một khối hoàn thành địa phương, từng đạo từng đạo móng tay vẽ ra đến vết máu, quả thực nhìn thấy mà giật mình.

Đặc biệt là trên mặt, trên cổ, trên ngực dấu răng, lít nha lít nhít.

"Nữ nhân chết bầm. . . Người. . . Ô ô!"

Đỗ Phong một cái miệng, lúc này mới phát hiện mình hai mảnh môi hoàn toàn thũng thành lập xương!

Xong đời!

Ngày hôm nay sao vậy gặp người?

Còn nói muốn đến nhà báo thù a!

Như vậy vừa ra đi, chẳng phải là làm mất đi mặt mũi của chính mình?

Hắn khóc không ra nước mắt đưa tay, đột nhiên tìm thấy một khối vật cứng cứng!

Trên đầu ngón tay sáng ngời, đột nhiên đột nhiên nhảy một cái.

Hả?

Hắn còn đến không kịp hoàn hồn, một luồng tinh tú cực kỳ năng lượng, đột nhiên từ trong lúc đó cấp tốc tràn vào thân thể của hắn.

Năng lượng đó tràn vào tốc độ nhanh chóng, quả thực làm người nghe kinh hãi, Đỗ Phong thậm chí ngay cả suy nghĩ cũng không kịp, năng lượng liên ngang ngực không biết lý lẽ âm âm tiến vào hắn trong bụng.

"Đây là! ! !"

Đỗ Phong trong giây lát tỉnh ngộ.

Từ Hồng Bạch Hồ nơi đó được cái kia một khối mẫu ngọc, bị hắn đặt ở trong chốn.

Hắn phương thức tu luyện cực kỳ kỳ lạ, người khác đều phải muốn tĩnh tọa tu luyện, tiêu hao vô số khổ công, thế nhưng hắn nhưng không như thế, chỉ cần nhiều ngủ nhiều là được.

Việc tu luyện của hắn ngay cả khi ngủ.

Mẫu ngọc bên trong ẩn chứa năng lượng quá mức khổng lồ cùng tinh khiết, đủ khiến hắn đột phá Hậu Thiên cùng Tiên Thiên trong lúc đó cái kia một đạo

hồng cầu.

Ý nghĩ của hắn chính là không có chuyện gì liền ôm mẫu ngọc ngủ, dùng hết sức công phu từ từ thôi, tổng có thể hấp thu sạch sẽ.

Thế nhưng hắn không nghĩ tới trong lúc vô tình, đúng là mình sức cùng lực kiệt, cả người Chân Nguyên tiêu hao đến sạch sành sanh thời điểm, mẫu ngọc ẩn chứa năng lượng, lại tự động chảy vào trong thân thể của hắn.

Chuyện này quả thật quá quý dị.

Đỗ Phong xưa nay chưa từng nghe nói, năng lượng lại còn có thể chính mình tìm kiếm.

Ý nghĩ của hắn chỉ là trong nháy mắt, mẫu ngọc bên trong tuôn ra năng lượng, càng là mạnh mẽ gấp mười lần, loại cảm giác đó, lại như là một hộ sĩ trên tay ôm một bắp đùi thô ống chích, ngón cái thô ống tiêm, mạnh mẽ đâm vào cái mông trên.

Đỗ Phong đau rên lên một tiếng, miệng đầy hàm răng đều sưng chút nữa không có cắn nát.

Hắn đẩy ra nhào ờ trên người hắn thoát lực hôn ngủ thiếp đi Lâm tổng, sau đó liền muốn tránh thoát mẫu ngọc.

Thế nhưng không nghĩ tới, hắn tay gắt gao dính vào mẫu ngọc trên, mặc cho hắn làm sao dùng sức, căn bản là không cắt đuôi được.

Vậy liền coi là, Đỗ Phong đột nhiên cảm giác mình lại như là thổi khí búp bê, cả người trương đến sưng chút nữa không nổ tung.

Cả người trong lỗ chân lông, đột nhiên chảy ra từng đạo từng đạo màu đen sền sệt chất lỏng, mang theo từng luồng từng luồng nhân nhạ tanh hôi.

Đỗ Phong mạnh mẽ cắn răng một cái, ngời khoanh chân, sau đó dựa theo chính mình từ nhỏ tu luyện nội công tâm pháp, bắt đầu rời vận chuyển.

Dường như đập lớn thoát lũ, cái kia năng lượng kinh khủng ở Đỗ Phong bên trong thân thể tàn phá, loại đau khổ này, lại như là có người dùng vô số sắc bén tiểu đao, ở trong thân thể hắn không ngừng cắt chém.

Đỗ Phong đau đến cả người run cầm cập, cốt tủy đều đau đến từng trận co giật.

Mẹ! !

Này xem là cái gì?

Hiện thế báo tới cũng nhanh sao?

Chính mình mới vừa đem Tề Hải Hồng cho Lăng Trì một cái, lập tức liền đến phiên chính mình?

Kinh mạch của hắn, bắp thịt, mạch máu, liệu mạng co giật, thế nhưng cũng đang không ngừng hấp thu cái kia cổ đến từ mẫu ngọc năng lượng.

Lăng Trì như thế đau, không biết kéo dài bao lâu, Đỗ Phong cuối cùng chỉ có thể duy trì cuối cùng một điểm thần trí, tùy ý năng lượng đó ở bên trong thân thể của hắn tàn phá.

Hắn có thể cảm giác được hắn ngũ tạng lục phủ, kinh mạch, mạch máu, xương, bắp thịt, đều đang không ngừng tăng cường, tăng cường, cuối cùng đến cùng cường đại đến cái gì trình độ, hắn căn bản cũng không có loại kia khái niệm.

Chậm rãi, hắn trần trụi trên người, hiện lên một đạo cực phẩm ngọc thạch giống như vàng sáng.

Cái kia vàng sáng không ngừng long lánh, lãn, phảng phất cả người hắn đều đã biến thành một khối cực phẩm dương chi ngọc.

Trong đại não âm âm một tiếng vang thật lớn.

Phảng phất là một tấm Thông Thiên cửa lớn, ở trước mặt hắn mở ra.

Đỗ Phong đột nhiên từ loại kia phế cốt đau nhức bên trong bị để vào một cái Ôn Tuyên cái ao, loại kia phảng phất trở lại mẫu thai bên trong cảm giác thoải mái giác, nhượng hắn không nhận được nhẹ nhàng rên rỉ lên.

Hắn đột nhiên mở mắt ra chứ.

"sát!"

Hắn trên mí mắt phát sinh một tiếng nhẹ nhàng phá xác thanh.

Hắn cúi đầu xuống, trên cổ cũng phát sinh một tiếng tiếng vỡ nát.

"Đây là. . .!"

Hắn đột nhiên phát hiện, hần cả người đều ngưng tụ đi ra một tầng dày đặc đen kịt xác ngoài, lại như là vỏ trứng gà như thế.

Trong tay khối này màu ngọc, hoàn toàn biến thành một khối đen kịt tảng đá, lờ mờ tối tăm.

Đỗ Phong đột nhiên thở ra một hơi thật dài.

Hắn nhấc lên tay của chính mình, trên tay màu đen xác ngoài dồn dập bóc ra từng mảng.

Vậy còn là hần tay sao?

Nguyên vốn có chút thô ráp da dê, lại trở nên trắng nõn cực kỳ, hơn nữa nhẵn nhụi đến lại như là cực phẩm dương chi ngọc.

Tron bóng cực kỳ dưới da diện, mơ hồ có từng đạo từng đạo mật mờ ngọc quang đang không ngừng chậm rãi lưu chuyển.

Đỗ Phong muốn cười!

Hắn muốn cười to, cười lớn!

Cái kia một cửa ải, cái kia một đạo lạch trời, lại liền lấy như vậy một loại quý dị phương thức đột phá.

Cảnh giới Tiên Thiên, Cổ Võ Giả! !

Cảm tạ Thương Thiên, cảm tạ hậu thổ, cảm tạ Lâm tổng người cướp đi ta một tháng này xử nam thân a.

Thảm gia?

Ha ha ha!

Đỗ Phong trong mắt, một đạo khung bố ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Chỉ có thể ở rể

Lâm tổng mơ một giấc mơ.

Trong mộng cảnh, nàng bị một sắc quý liệu mạng truy đuổi, ngay ở nàng cũng bị đuổi theo thời điểm, nàng gặp phải cứu tinh.

Sau đó, nàng hãy cùng cái kia cứu tinh làm lên không thể nói bằng lời ngưng ngưng sự tình.

Chờ lúc nàng tỉnh lại, đã là mặt trời lên cao.

Nàng hoảng hoảng hốt hốt vừa ngẩng đầu, lại đau đầu sắp nứt.

Càng chết người, trên người nàng một cái nào đó vị trí, càng là truyền đến một trận xé rách giống như đau đớn.

Chính mình đây là sao vậy?

Lâm tổng cảm giác được cả người trở nên lạnh lẽo, lại sạch sẽ tron tru, một cái sa đều không có.

Nàng vẹo nhúc nhích một chút thân thể, cảm giác được bộ ngực mình trên đề lên một đồ vật, bên phải bộ ngực, lại bị cái gì tóm đến gắt gao.

Nàng cúi đầu xuống, suýt chút nữa hôn phi phách tán.

Một con tay của người đàn ông, bao trùm ở trên ngực của nàng, đầu ngón tay còn có một chút đỏ bưng.

Vừa quay đầu, trước mắt đột nhiên có thêm gương mặt.

"A! ! !"

Một tiếng sắc bén cực kỳ tiếng kêu, sợ đến mức vừa ngủ không lâu Đỗ Phong hồn phi phách tán.

"Đỗ Phong! ! ! Lão nương muốn giết ngươi! ! !"

Trong phòng đột nhiên vang lên náo loạn âm thanh, một trận tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, kéo dài không thôi.

Cũng không biết qua bao lâu, Đỗ Phong cả người cuộn mình đang chần độn bên trong, chỉ lộ ra một đầu, vô cùng đáng thương nhìn Lâm tổng.

Lâm tổng trên người lung tung vây quanh một cái khăn tắm, hai cái trắng như tuyết chân dài to, căng ra đến mức thẳng tắp, lại như là compa.

Nàng hai tay chống nạnh, sắc mặt đỏ như máu, con ngươi tròn lên tròn xoe, chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong.

Đỗ Phong nơi nào còn dám nói chuyện, ánh mắt cầu xin cực kỳ :

"Lâm tổng, ta không phải cố ý, tối ngày hôm qua là ngươi chủ động!"

"Lão nương chủ động?"

Lâm tổng tức giận đến cả người run rẩy, chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Đỗ Phong ngươi cái này. . . Khốn kiếp, ngươi. . . Ngươi lại còn nói ta chủ động! ! Ngươi. . . Quả thực chính là!"

"Ta thân bà nội a, ta xin thề, đây tuyệt đối không phải ta cố ý, ta là ở cứu ngươi a!"

"Cứu ta?"

"Lẽ nào ngươi không nhớ được tối ngày hôm qua phát sinh cái gì sao?"

Lâm Á Nam cau mày gắt gao hồi ức chuyện xảy ra tối hôm qua, đáng tiếc, nàng chỉ nhớ rõ nàng theo Đỗ Phong đi tới Đế Vương quán bar, sau đó Đỗ Phong đi trên toilet, lại sau khi phát sinh tất cả, nàng hoàn toàn không có bất kỳ ấn tượng nào.

Nhìn thấy Lâm Á Nam cái này vẻ mặt, Đỗ Phong khí muốn chết :

"Nữ nhân chết bầm, ngươi yêu có tin hay không, ta cho ngươi xem cái đồ vật ngươi sẽ tin!"

Nói hán trực tiếp ngồi dậy đến, lộ ra hơn một nửa cái trần trụi thân thể.

Lâm Á Nam nhất thời mặt đỏ lên, nghiêng răng nghiêng lợi quát :

"Mặc quần áo vào! Lão nương không muốn gặp ngươi bán thịt!"

Đỗ Phong khí muốn chết, trực tiếp một cái xóc lên ga trải giường, liền như vậy trần trụi nhảy lên.

Lâm tổng sợ đến hét lên một tiếng, hai tay đột nhiên che mắt chữ.

Không nghĩ tới động tác của nàng có chút lớn, triển ở trên người khăn tắm bá một tiếng rơi trên mặt đất.

Đỗ Phong đột nhiên há to miệng, choáng váng.

Lâm tổng vốc người, quả thực hoàn mỹ đến lại như là cực phẩm dương chi ngọc, lại thành thực đến lại như là nụ hoa ướt át cây đào mật, tỉ lệ vàng vốc người, quả thực tràn ngập vô tận sức mê hoặc.

Tuy rằng tối ngày hôm qua hai người dẫn vật một đêm, thế nhưng, dù sao cũng là tắt đèn.

Mà hiện tại là ban ngày, Đỗ Phong lại vừa đột phá, ánh mắt lại được, Lâm tổng trên người bất luận một nơi nào, quả thực chính là hiện rõ từng đường nét, hần đều xem rõ rõ ràng.

Lâm Á Nam chính mình cũng choáng váng.

"Ta. . . !"

Nàng ngơ ngác đứng ở nơi đó, cả người sạch sẽ trơn tru, một bộ mờ mịt.

Trước ngực cái kia hai đám to lớn trắng nõn, còn ở run rẩy trong gió run rẩy, loại kia thị giác lực xung kích, nhường Đỗ Phong khóe miệng ngậm nước, trực tiếp chảy ra dài một thước.

"Ngươi . . . Ngươi . . . Cái này. . . !"

Lâm tổng cả người đều muốn nổ tung, nàng đột nhiên phát điên như thế quay về Đỗ Phong nhào tới.

Đỗ Phong căn bản không dám né tránh, hoặc là nói quen né tránh, hai người đều là sạch sẽ tron tru, lại như là nam châm, mạnh mẽ hút lấy nhau.

"Đỗ Phong ngươi tên khốn kiếp này, ngươi. . . Ngươi ô ô. . . Ngươi đi chết a!"

Lâm tổng liều mạng kêu, đánh, tóc tai bù xù, cực kỳ cuồng hân.

Đỗ Phong hai mắt một đỏ, một cái mạnh mẽ ôm nàng, sau đó đổ nhào lên giường.

Hai người nhất thời lẫn thành một đoàn.

Lâm tổng liều mạng giãy giụa, nện đánh, Đỗ Phong gắt gao ôm nàng eo thon chỉ, hận không thể đem nàng vò tiến vào trong thân thể của mình.

Không khí trong phòng dần dần trở nên hương diễm kích thích lên.

Tiếng chửi rủa đã biến thành tiếng thờ dốc, gần người vật lộn lần thứ hai trình diễn.

Cũng không biết qua bao lâu, Lâm tổng tự hận lại oán âm thanh thăm thăm vang lên :

"Ngươi chính là cái cầm thú!"

Đỗ Phong ai oán đến lại như là cô dâu nhỏ nhi :

"Lão bản, ngươi cười ta đây."

Lâm Á Nam cả giận nói :

"Lão nương kỳ ngươi làm sao? Đó là ngươi vinh hạnh, sau này không cho lại có thêm nữ nhân khác, bằng không, lão nương tự mình thiến ngươi!"

Đỗ Phong sững sờ, cười hì hì :

"Lâm tổng, ngươi đây là muốn gả cho ta?"

"Phi, nằm mơ đi thôi, ngươi chỉ có thể ở rê!"

"Ở rê? Cái kia không phải là tới cửa con rê? Ta mẹ chỉ ta này một nhi, ngươi muốn cho ta Đỗ gia đoạn hậu a?"

Lâm Á Nam có chút ngoài mạnh trong yếu, một cái liền vẹo ở lỗ tai của hắn, hung thần ác sát nói rằng :

"Lão nương Lâm gia gia đại nghiệp đại, ngươi ở rê đó là để mất ngươi!"

Đỗ Phong tức giận đến tại chỗ nổi khùng, mạnh mẽ một cái tát vỗ vào Lâm tổng cao mônng mẩy trên :

"Nữ nhân chết bầm, ngươi lên, đừng dè lên ta, ta muốn đi tiểu tiểu!"

Lâm tổng dừng mãnh tuyệt đối không phải xây, nàng uốn một cái lồng ngực, tùy ý chính mình lớn đến mức có chút khuếch đại kiêu uốn ngực bô đặt ở Đỗ Phong trên lồng ngực :

"Ngươi tên khốn kiếp này, ngươi muốn làm cái gì? Nhắc lên quần liền không công nhận thật sao?"

Đỗ Phong hừ một tiếng, uốn một cái nửa người dưới, Lâm tổng trên mặt nhất thời một trận đỏ như máu, nhưng chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, không nhường chút nào bộ.

"Nói! Đúng hay không?"

"Cái gì đúng hay không?"

Lâm tổng đột nhiên bĩu môi, con mắt hơi chuyển động, nhìn chằm chằm Đỗ Phong hỏi :

"Đỗ Phong, ta theo Tử Cam vóc người, cái nào càng tốt hơn?"

Đỗ Phong ngần ngợ, ngửa mặt thờ dài một tiếng.

Giời ạ a!

Đây chính là nữ nhân.

Ngươi không quan tâm một hồi, ngươi Lâm gia vào lúc này đều phải bị diệt môn sao?

Hắn vội nhúc nhích một chút thân thể, thở dài một tiếng, một tay ôm lấy Lâm tổng bóng loáng cực kỳ hậu vác, trầm giọng nói rằng :

"Á Nam, ngươi biết tối hôm qua phát sinh cái gì sao?"

Lâm Á Nam trong mắt đột nhiên né qua một tia nhàn nhạt hậu sợ, đem đầu nhẹ nhàng tựa ở Đỗ Phong trên lồng ngực, thăm thẳm nói rằng :

"Ta thật sự không biết, thế nhưng ta biết, chỉ cần có ngươi ở ta sẽ không có chuyện gì! Đúng không?"

Đỗ Phong ngẩn ngơ, trong lòng đột nhiên sinh ra một luồng vô hạn nhu tình,

Cô nàng này, bình thường cùng chính mình đối chọi gay gắt, không nghĩ tới, lại còn như thế tín nhiệm chính mình.

Lâm Á Nam lại nhẹ nhàng nói rằng :

"Đỗ Phong, ngươi yên tâm đi, ông nội không có chuyện gì!"

Đỗ Phong đây mới thực sự là sững sờ.

"Ngươi . . . Ngươi làm sao biết đến?"

Lâm Á Nam chậm rãi nói rằng :

"Bởi vì ở chúng ta đến quán bar thời điểm, ông nội cho ta phát qua tin tức, hắn biết có người muốn đối với ta cùng hắn động thủ!"

Đỗ Phong chỉ cảm thấy hậu vác từng trận lạnh cả người.

Lão hồ ly này thủ đoạn, quả nhiên không đơn giản a.

Hắn lại ở Chu gia cùng Tề gia xếp vào đi vào gút.

Ai dám nói Lâm gia là yếu nhất?

Đỗ Phong trong lòng đột nhiên hào khí ngất trời.

Hắn mạnh mẽ một cái tát vỗ vào Lâm tổng cái mông trên :

"Lên, chúng ta xé chiều đi tìm gia gia ngươi, ngày mai, muốn làm cho cả Bắc Sơn biết, ta Đỗ Phong đến cùng là ai."

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Giang Thất Thiểu

Nếu như nói rạng sáng Đỗ Phong buông lời muốn tiêu diệt Chu gia Tề gia thời điểm hắn còn không chắc chắn, như vậy hắn bây giờ, có niềm tin tuyệt đối.

Trừ phi, Tề gia phía sau, đứng một Cỗ Vô Già.

Dù cho coi như là như vậy, hắn cũng nhất định phải nhường Tề gia ở Bắc Sơn xóa tên.

Một Cỗ Vô Già, có thể bảo vệ được toàn bộ Tề gia?

Hơn nữa Đỗ Phong hiện tại dĩ nhiên đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên.

Một nắm giữ nắm giữ Tiên Thiên thực lực sát thủ, đối chiến một nắm giữ Tiên Thiên thực lực cao thủ, Đỗ Phong thậm chí chắc chắn vượt biên giết người. Tuy rằng hắn vừa đột phá, thế nhưng hắn có một loại rất rõ ràng trực quan cảm giác.

Cảnh giới của hắn, là Tiên Thiên lục phẩm.

Thế nhưng, thực lực của hắn, tuyệt đối không phải.

Nếu Lâm Cửu Thành lão hồ ly này không có cái gì nguy hiểm, Đỗ Phong duy nhất một điểm lo lắng cũng dễ xuống.

Hắn xông tới một tấm, sau đó cho Lâm Cửu Thành gọi một cú điện thoại.

Thế nhưng điện thoại nhưng không gọi được.

Đỗ Phong cũng không có thập phần lưu ý, nói vậy Lâm Cửu Thành vào lúc này, chính trốn ở một cái nào đó cái tuyệt mật địa phương, Lâm Á Nam là nhất định biết đến.

Hắn lại cho Tần Tử Cẩm gọi một cú điện thoại.

Quý dị chính là, Tần Tử Cẩm điện thoại, cũng không gọi được.

Một luồng cảm giác xấu, từ hắn trong lòng xông ra.

Hắn lúc này gọi Lý Mục Đình điện thoại.

Cũng may Lý Mục Đình điện thoại là thông, nhưng hắn trong lòng thoáng yên ổn một điểm.

Thế nhưng ở tiếp cú điện thoại trong nháy mắt đó, cách điện thoại, Đỗ Phong trong lòng đột nhiên bốc lên một luồng cảm giác.

Tựa hồ cách sóng điện, hắn cũng có thể cảm giác được Lý Mục Đình bên người, có một luồng hơi thở hết sức nguy hiểm.

Đỗ Phong lại thông minh cũng tuyệt đối không nghĩ tới, tới ngày hôm qua hắn cái kia một phần video phát ra ngoài sau khi, toàn bộ nguyên lão hội đều xuất hiện thiên đại biến cố.

Tề gia lại nhờ vào đó tiên phát chế nhân, trừ Lâm gia, nguyên lão hội mười hai cái gia tộc trọng yếu tộc nhân, tất cả đều bị khống chế ở Lăng Yên Các.

Tề Hải Thụy đột nhiên làm khó dễ, Chu gia đã biến thành Tề gia một con chó, chủ nhà họ Mạc Mạc Tương, chủ nhà họ Từ Từ Tiên Thành, còn có gia chủ của Diệp gia điệp tông bác, hoàn toàn nương nhờ vào Tề gia.

Mà trừ chủ nhà họ Trần Trần Vinh Xương kiên quyết không rời tùy tùng Lý gia ở ngoài, còn lại Tần gia, Sở gia, Hồng gia, Xa gia, nhưng là duy trì trung lập.

Lý Kế Niên đám người vào lúc này mới phát hiện, Tề gia phía sau, thỉnh linh có một vị Cổ Võ Giả.

Mà vị này Cổ Võ Giả, lại không phải người Trung Quốc, mà là người Nhật Bản.

Thêm trên Kinh Thành Giang gia vị kia Cổ Võ Giả, Tề gia phía sau, lại đứng hai vị khủng bố Đại Thần.

Lý gia Huyền Tổ, là Bắc Sơn các gia tộc lớn công nhận đệ nhất cao thủ, thế nhưng ở Giang gia vị kia Cổ Võ Giả trên tay, liền một chiêu đều không tiếp nổi.

Điều này làm cho nguyên lão hội tất cả mọi người đều kinh hãi cực kỳ.

Bắc Sơn, quả nhiên là sắp thay người lãnh đạo rồi sao?

Chiều nhìn như vậy, Tề gia tìm tới Kinh Thành Giang gia làm chỗ dựa, nhất định sẽ quét khỏi mạnh mẽ, nhất phi trùng thiên.

Mà vào lúc này đại gia đoán biết, Lý Mục Đình, cũng không chỉ là đắc tội rồi trung kinh đình cấp hào môn một trong Giang gia Thất thiếu gia, mà là suýt chút nữa đưa cái này Giang Thất Thiếu yếm đi, đây mới là Giang gia đứng Tề gia phía sau nguyên nhân.

Trừ Chu gia, Từ gia, Mạc gia, Diệp gia cùng một giuộc, trở thành Tề gia chó săn ở ngoài, cái khác Thất đại gia tộc hết thấy trực hệ tộc nhân, trừ không ở Bắc Sơn, toàn bộ đều bị Tề gia cao thủ, giam lỏng ở Lăng Yên Các.

Tề gia chuyên môn Lăng Yên Các số hai lâu.

Trong phòng khách, một cái vóc người thon dài, khuôn mặt anh tuấn người thanh niên trẻ, biểu hiện kiêu căng, vành vào tự đắc nằm nghiêng trên ghế sofa, trên tay còn bưng 1 ly rượu ngon, không ngừng lay động.

Người đàn ông trẻ tuổi này cả người đều lộ ra một luồng cao quý khí tức, phảng phất là trong xương trời sinh liền mang đến quý khí.

Thế nhưng hần khí độ, tuyệt đối không tính là ung dung.

Hắn phía sau đứng một lão già, tựa hồ tia sáng đến trên người hắn đều phát sinh uốn lượn, căn bản không thấy rõ mặt mũi hắn.

"Tề gia cũng coi như là một cái hộp lệ chó, sau này, khỏe mạnh nắm trong lòng bàn tay, tương lai hữu dụng!"

Người trẻ tuổi trong mắt đột nhiên bắn ra hai đạo cực kỳ dữ tợn ánh mắt :

"Lý Mục Đình, ngươi cái này heo chó không bằng đồ vật, thiếu gia ta sẽ khỏe mạnh đưa bốn chết ngươi, ta muốn làm cho cả Hoa Quốc đều biết, đặc tội ta Giang Thất Thiếu kết cục."

Hắn phía sau ông lão kia chậm rãi nói rằng :

"Thất Thiếu, lão gia nói rồi, chuyện này, không thể lộ ra!"

Giang Thất Thiếu trên mặt đột nhiên né qua một tia phần nộ, sau đó chớp một hồi mắt chữ, có chút lấy lòng nhìn phía sau ông lão :

"Thái Viêm lão tổ, nếu như ta có thể tìm tới mẫu ngọc, nhất định trước hết hiếu kính ngài!"

Ông lão kia có chút mơ hồ mặt đột nhiên trở nên rõ ràng.

Đây là một khuôn mặt già nua, mặt mũi nhăn nheo, ánh mắt vẫn đục, chỉ nửa bước đều bước vào quan tài lão hủ.

"Ha ha, Thất Thiếu, mẫu ngọc ở đâu là nơi nào dễ dàng tìm tới? Có điều, ngươi có một mảnh hiếu tâm, ta đều là sẽ vì ngươi nói tốt!"

Giang Thất Thiếu đại hi :

"Được, ha ha, Lý Mục Đình, ngươi không phải suýt chút nữa nhường thiếu gia ta biến thành thái giám sao? Thiếu gia ta liền muốn nhường ngươi biết biết, cả nhà ngươi đều biến thành thái giám là cái gì tư vị."

Giang Thất Thiếu theo bản năng cũng khép chân, trên mặt một mảnh sát khí :

"Thiếu gia ta muốn trên nữ nhân, đó là nàng tám đời đã tu luyện phúc khí, ngươi lại dám xấu thiếu gia ta chuyện tốt."

Đột nhiên uống cạn trên tay rượu, Giang Thất Thiếu lạnh giọng nói rằng :

"Bác Sơn thái tử? Ngươi loại này heo chó không bằng đồ vật, cũng dám xưng thái tử? Ha ha, thái tử như thế không đáng giá sao? Tương lai, thiếu gia ta. . .!"

Hắn phía sau ông lão kia, đột nhiên liếc mắt nhìn hắn, trong ánh mắt né qua một đạo thâm ý.

Trung kinh nội thành tam đại gia, ngoại thành tứ đại tộc, không có chỗ nào mà không phải là phía trên thế giới này đứng đầu nhất hào môn.

Dù cho coi như là Bắc Sơn nguyên lão hội gộp lại, cũng không sánh nổi trong đó bất luận cái nào gia tộc một tay.

Cái này Giang Thất Thiếu là Giang gia trực hệ tộc nhân, làm việc hung hăng, có thù tất báo. Quả thực chính là bần nhão không dính lên tường được.

Thế nhưng mẹ của hắn nhưng lại lịch rất lớn.

Mẹ của hắn, là nội thành tam đại trong nhà thân người của Thẩm gia.

Cái này Thẩm gia, chính là Đỗ Phong vị hôn thê Thẩm Nhượng Hi gia tộc.

Dựa theo bối phận, Giang Thất Thiếu thậm chí muốn hô Thẩm Nhượng Hi một tiếng biểu muội.

Đương nhiên, Thẩm Nhượng Hi là Thẩm gia Đại tiểu thư, thân phận cao hơn hắn quý.

Thẩm gia so với Giang gia thế lực càng thêm khổng lồ hùng hậu, mà hắn chính là hai gia tộc lớn thông gia kết quả, vì lẽ đó hắn ở Giang gia tuy rằng xếp hạng thứ bảy, vô học, thế nhưng địa vị cao, nhưng là ba đời bên trong không ai bằng.

Đương nhiên, Giang gia loại này hào môn, cũng là không thể coi hắn là làm người thừa kế.

Thế nhưng cũng chính vì như thế, Giang Thất Thiếu mới càng thêm coi trời bằng vung, coi như ở Kinh Thành, trừ có hạn người cùng thế hệ ở ngoài, những người khác căn bản không bị hắn để vào trong mắt.

Vì lẽ đó hắn muốn làm cái gì, trên căn bản Giang gia không có ai quản.

"Đỗ Phong, ha ha ha, Thái Viêm lão tổ, ngài nói, cái này Đỗ Phong, sẽ là cái kia Đỗ Phong sao? Nếu như là, lần này, ta nhưng là lập công lớn a!"

Ông lão không nói gì, chỉ là trong mắt loé ra một mảnh âm trầm.

Vào lúc này, Đỗ Phong vừa vặn bấm Lý Mục Đình điện thoại.

"Đỗ Phong, là người a! Có chuyện gì sao?"

Lý Mục Đình âm thanh rất bình tĩnh, thế nhưng nghe vào Đỗ Phong trong tai, nhưng hoàn toàn khác nhau.

"Người ở đâu? Ta có việc tìm người!"

Lý Mục Đình ở đầu bên kia điện thoại từ tốn nói :

"Ta ở Lăng Yên Các, người mau tới đi, đúng rồi, phiền phức người đi một chuyến phòng làm việc của ta, giúp ta đem người lần trước cho đồ vật của ta mang đến."

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Trọng thương

Đỗ Phong ngồi ở trên ghế salông, rơi vào trầm tư.

Lý Mục Đình, tiết lộ quá nhiều tin tức.

Chính mình đưa hấn cái gì đồ vật?

Hấn lại có cái gì đồ vật ở văn phòng?

Chính mình ở phòng làm việc của hấn, đưa hấn một bạt tai.

Bạt tai đại biểu cái gì?

Hấn muốn chính mình đem bạt tai đưa đến Lăng Yên Các, như vậy, này biểu thị cái gì?

Tần Tử Cầm điện thoại không gọi được, lại đại biểu cái gì?

Đỗ Phong lấy ra điện thoại, lại gọi một cái mã số.

Cái số này, hấn chưa từng có gọi qua.

Này vẫn là lần trước một mình hấn đi Bắc Sơn ngọc thạch trung tâm giao dịch, Tần Thọ tần nhị gia để cho hấn tự nhân bằng số.

Quả nhiên, đánh bên dưới, tắt máy.

Nhìn đáng đáp, chính mình rạng sáng cái kia một phần video, kích thích đến Tề gia, đối phương đây là xuống tay trước?

Thế nhưng, Tề gia coi như là động thủ, cũng không đến nỗi như thế lợi hại không? Liền Tần gia đều đã không chế?

Vào lúc này, Lâm Á Nam đã tắm xong, đi từ từ đi.

Nàng bước đi thời điểm tư thế có chút quái lạ, hiển nhiên là trước chơi đùa quá lợi hại, thân thể có chút không chịu nổi.

"Người làm sao?"

Nguyên bản Lâm tổng còn có chút thật không tiện, thế nhưng nhìn thấy Đỗ Phong một mặt âm trầm, nàng nhất thời cả kinh :

"Ra cái gì chuyện?"

Đỗ Phong nhìn nàng một cái, trình trọng việc nói rằng :

"Thu thập một hồi, lập tức dẫn ta đi gặp gia gia ngươi!"

Lâm Á Nam há miệng, có chút lo lắng hỏi :

"Đến cùng sao vậy?"

Đỗ Phong chỉ có thể ăn ngay nói thật :

"Ta cảm thấy, Bắc Sơn sắp thay người lãnh đạo rồi, Lý gia, Tàn gia, đều bị người đã khống chế!"

Lâm Á Nam kinh hãi đến biến sắc :

"Không thể! !"

Đỗ Phong cười ha ha, trong mắt lộ ra một tia sắc bén :

"Không có cái gì không thể, Đại tiểu thư, có một số việc, một câu hai câu không nói được, dẫn ta đi gặp gia gia ngươi, ta có rất nhiều sự tình muốn hỏi hần! Việc này không nên chậm trễ, chúng ta nhất định phải lập tức đi."

"Vậy ta trước tiên cho ông nội gọi điện thoại."

Nhìn thấy Đỗ Phong một mặt nghiêm nghị, Lâm Á Nam cũng có chút kinh hoàng lên.

Nàng lấy ra điện thoại gọi một mã số xa lạ, điện thoại đầy đủ vang lên nửa phút mới đường giây được nối.

Đầu bên kia điện thoại là Đồng gia có chút thanh âm mệt mỏi :

"Đại tiểu thư!"

Lâm Á Nam nghe được Đồng gia âm thanh, càng ngày càng hoang mang lên :

"Đồng thúc? Sao vậy là ngài? Ông nội đây?"

Đầu bên kia điện thoại trầm mặc một chút, Đồng gia âm thanh có chút trầm trọng :

"Đại tiểu thư, ngài đừng có gấp, lão gia hần không có chuyện gì."

Lâm Á Nam trong nháy mắt có một loại trời sập cảm giác.

Từ khi phụ nữ đều mất sau khi, ông nội chính là nàng duy nhất dựa vào, nàng vĩnh viễn nhớ tới mấy năm trước thời điểm, ông nội cùng phụ thân đi Myanmar, sau đó ông nội một người từ Myanmar trở về cái kia hình ảnh.

Nước mắt của nàng trực tiếp liền chảy xuống, nàng một cái che miệng lại ba, cố nén trong lòng sợ sệt :

"Ta muốn gặp ông nội, các ngươi ở nơi nào?"

Đồng gia lại trầm mặc một chút, sau đó nói rồi một chỗ.

Hai giờ sau khi, Đỗ Phong mang theo Lâm Á Nam, chạy tới Đồng gia nói địa phương.

Đây là Bắc Sơn ngoại thành một nghỉ phép sơn trang. Nơi này dựa vào núi, ở cạnh sông, phong cảnh tươi đẹp, bình thường rất nhiều trong thành phố người đều sẽ tới nơi này thả lỏng.

Ai cũng không biết, cái này nghỉ phép sơn trang, là Lâm Cửu Thành người thủ hạ sản nghiệp.

Ở nghỉ phép sơn trang mật thất bên trong, Đỗ Phong nhìn thấy Lâm Cửu Thành.

Cáo già lại trọng thương.

"Ông nội!"

Nhìn thấy Lâm Cửu Thành nằm ở nơi đó, sắc mặt trắng bệch, Lâm Á Nam rốt cục không nhịn được oa tiếng thứ nhất khóc lên.

Nàng đột nhiên nhào tới, Đỗ Phong nhưng một phát bắt được nàng :

"Cẩn thận, đừng làm cho gia gia ngươi bị thương càng nặng."

Lâm Cửu Thành nhếch miệng nở nụ cười, môi không có nửa điểm màu máu :

"Ha ha, tiểu tử, không nghĩ tới, thiên toán vạn toán, vẫn là suýt chút nữa chết rồi! Há?"

Ánh mắt của hắn đột nhiên ở cháu gái của mình trên người nhìn lướt qua, sau đó lại chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, biến sắc mặt :

"Khá lắm, ngươi lại dám bắt nạt lão tử bé ngoan tôn nữ, ngươi quả thực chính là muốn chết!"

Cáo già cỡ nào ánh mắt, liếc mắt là đã nhìn ra đến Lâm Á Nam nói chuyện động tác lộ ra một luồng cùng bình thường không giống nhau địa phương.

Đỗ Phong mặt già đỏ ửng, cười hi hi :

"Quá mức cười là được rồi!"

Lâm Á Nam sững sờ, vừa then vừa giận lại lo lắng, mạnh mẽ giậm chân một cái :

"Các ngươi. . . Các ngươi. . .!"

Này một cước giẫm đến có chút tàn nhẫn, trên người một nơi nào đó lại là một trận đau đớn, nàng không nhìn được thân thể lệch đi, rớt vào Đỗ Phong trong lòng.

Lâm Cửu Thành đầy mặt đều là cáo già như thế gian trá nụ cười, nhìn ra Đỗ Phong trong lòng từng trận sợ hãi.

Lâm Á Nam vội vã đứng lên đến, một nhếch miệng, lại muốn roi nước mắt.

"Ngao tôn nữ, ta còn chết không được, ngươi đi ra ngoài trước đi. Ta muốn cùng Đỗ Phong nói riêng mấy lời!"

Lâm Cửu Thành có chút suy yếu nhắc lên tay, Lâm Á Nam liếc mắt nhìn hắn, khe khẽ gật đầu :

"Vâng, ông nội!"

Nàng lui ra gian phòng, sau đó nhẹ nhàng mang tới cửa phòng.

Đỗ Phong đi tới, nhìn nằm ở trên giường Lâm Cửu Thành, ngờ vực nói rằng :

"Lão gia hỏa, ngươi là sao vậy biết Tề gia sẽ động thủ?"

Lâm Cửu Thành nhẹ nhàng ho khan một tiếng, sắc mặt tái nhợt, không có nửa điểm màu máu :

"Lão tử ở các đại gia đều xếp vào vô số cơ sở ngầm, thế nhưng đều không có tiến vào hạt nhân, có điều, Tề Hải Hồng cái kia thứ hỗn trướng bên người thân tín chính là người của lão tử! Cái kia vô liêm sỉ nói lời miêng, bằng không, ta còn thật là khó khăn trốn kiếp nạn này!"

Đỗ Phong mí mắt mạnh mẽ nháy nháy.

Lão này, thủ đoạn cũng thật là lợi hại.

Hắn đều có thể đem quân cờ xếp vào đến Tề Hải Hồng bên người, còn không tiến vào hạt nhân?

Rất nhiều lúc, những này hoàn khổ bên người thân tín, xa xa so với chân chính người thừa kế bên người thân tín càng hữu dụng.

Bởi vì, chân chính có thể bị gia tộc cho rằng người thừa kế, cực nhỏ có thể vô dụng, người như thế, miệng kín lắm, dù cho coi như là thân tín, cũng cực nhỏ có thể từ bọn họ trong miệng được chân chính then chốt tin tức.

"Cái kia ngươi làm sao còn bị thương nặng?"

"Ai, đừng nói, đi chậm, hơn nữa, đối phương phái tới cao thủ quá lợi hại, nếu không là lão tử trên tay còn có chút lá bài tẩy, này điều mạng già, cũng là bàn giao!"

Lâm Cửu Thành chuyển đề tài :

"Tiểu tử, nói chính sự, ngươi mau chạy đi, mang tới Á Nam, càng xa càng tốt, lần này, ngươi là vô lực lật trời!"

Đỗ Phong khòe miệng chậm rãi hiện lên nụ cười quái dị :

"Ý gì?"

Lâm Cửu Thành nhìn hấn, có chút gấp gáp nói rằng :

"Tề gia trong bóng tối cấu kết người Nhật Bản, phía sau đứng một Nhật Bản cao thủ, thực lực có thể so với Cổ Vô Già, những kia người giết người, đều là Tề gia phái tới, mà Tề gia càng là nương nhờ vào trung kinh Hoàng gia, Hoàng gia cũng phái một Cổ Vô Già đến, hiện tại toàn bộ Bắc Sơn nguyên lão hội, hoàn toàn rơi vào rồi Tề gia trong tay."

Đỗ Phong tâm tư cấp tốc chuyển động, hấn trong mắt lộ ra một tia phong mang, yên lặng nhìn Lâm Cửu Thành, từ tốn nói :

"Lão gia tử, người có việc gạt ta."

Lâm Cửu Thành biến sắc mặt, sâu sắc nhìn Đỗ Phong một chút, cười khổ một tiếng :

"Ta liền biết, lão tử sớm muộn không che giấu nổi người!"

"Nói đi!"

"Người thật sự muốn biết?"

Đỗ Phong lật một cái liếc mắt :

"Phí lời!"

Lâm Cửu Thành cười ha ha, nhìn Đỗ Phong, từ tốn nói :

"Hồng Bạch Hổ khối này mẫu ngọc, ở trên tay người chứ?"

Đỗ Phong khiếp sợ nhìn Lâm Cửu Thành :

"Lão già, người biết mẫu ngọc?"

Lâm Cửu Thành cười nhạt, trong giọng nói, lộ ra một luồng cực kỳ phức tạp tâm tình :

"Khối này mẫu ngọc, kỳ thực là ta Lâm gia, năm đó bị Hồng Bạch Hổ từ Myanmar đắc thủ, Kinh Thành Giang gia nhúng tay Bắc Sơn, Tề gia cấu kết người Nhật Bản, kỳ thực, đều là mẫu ngọc có quan hệ!"

Đỗ Phong trong não, đột nhiên điện quang hỏa thạch né qua một ý nghĩ, hấn kinh hãi cực kỳ nhìn chăm chăm Lâm Cửu Thành, bật thốt lên :

"Lâm gia ngọc quáng sản xuất mẫu ngọc?"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Lấy ra phương pháp

Nghe được Đỗ Phong trực tiếp điểm ra then chốt, Lâm Cửu Thành lại không chút nào giật mình.

Hấn cân nhắc nhìn Đỗ Phong, trái lại là nở nụ cười :

"Tiểu tử, người biết mẫu ngọc tác dụng sao?"

"Phí lời!"

Đỗ Phong nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Mẫu ngọc ẩn chứa năng lượng, đối với Cổ Vô Già tới nói, vậy thì là tiên đan, biết mẫu ngọc giá trị người, là tuyệt đối đánh vỡ đầu cũng phải ra tay tranh cướp."

Lâm Cửu Thành ngạo nghễ nói rằng :

"Không sai! Ta Lâm gia, thì có một cái sản xuất mẫu ngọc ngọc quý!"

Đỗ Phong cả người run run một cái :

"Sản xuất mẫu ngọc ngọc quý? Trời ạ!"

Lâm Cửu Thành đột nhiên nở nụ cười, cười đến cực kỳ đắc ý :

"Thế nhưng, tất cả mọi người đều cho rằng, cái kia ngọc quý là tôi phát hiện mới cái kia có thể sản xuất cực phẩm dương chi ngọc tử lưu ngọc quý!"

Đỗ Phong ngẩn ngơ, trong lòng lại là một trận cấp tốc vận chuyển :

"Lão gia hoá, người không cần nói, năm đó người ở Myanmar bị người bắt cóc, cũng là vì mẫu ngọc chứ?"

Lâm Cửu Thành trong mắt, đột nhiên bắn ra hai đạo làm người chấn động cả hồn phách ánh sáng lạnh :

"Không sai, lúc đó ta sao vậy biết mẫu ngọc là cái gì? Thế nhưng loại kia cực phẩm dương chi ngọc tử lưu, cũng là giá trị liên thành thứ tốt, ta Lâm gia vào lúc ấy, nhọc nhằn khổ sở chính mình kinh doanh một ngọc quý, sản xuất đều là một ít thứ không đáng tiền, phát hiện một khối vật liệu tốt, tự nhiên không dám ở Bắc Sơn ra tay, người biết tại sao?"

Đỗ Phong gật gù.

Hắn đương nhiên rõ ràng Lâm Cửu Thành ý tứ.

Bắc Sơn ngọc quý, là trụ cột sản nghiệp, vững vàng bị nguyên lão hội nắm giữ trong tay, mà có thể sản xuất cực phẩm dương chi ngọc ngọc quý, chỉ ở tứ đại gia tộc trên tay.

Lâm gia vào lúc ấy chỉ có thể xem là một phú hào, nếu như bị người ta biết trong tay hắn có một cái có thể sản xuất cực phẩm đỉnh cấp chất ngọc mỏ quý, kết quả là là bị người thôn đến tàn không còn sót lại một chút cặn.

Vì lẽ đó, hắn mới sẽ có đi Myanmar khai phá ngọc quý, do đó trong bóng tối tuốt tay trong tay mình cực phẩm chất ngọc.

Như loại kia hơn mười kg cực phẩm tử lưu dương chi ngọc, trên thị trường vốn là không nhiều, bất kỳ một khối đều có thể dễ dàng truy xét được khởi nguồn, Lâm Cửu Thành căn bản không dám mạo hiểm.

Thế nhưng không nghĩ tới, hắn đến Myanmar mới phát hiện, nơi đó so với Bắc Sơn càng loạn, thậm chí giờ được cảm gây cướp đoạt, đều xem như là nhìn tầm thường nhất.

Cuối cùng kết quả có thể tưởng tượng được, hắn liên quan Lâm Á Nam phụ thân, đều bị người bắt cóc, nếu như không phải vừa vận gặp phải Đỗ Phong, mạng già của hắn, nhất định sẽ bàn giao ở bên kia.

"Lẽ nào, năm đó Hồng Bạch Hồ chính là cái kia trong bóng tối đối với người Lâm gia người xuất thủ?"

Lâm Cửu Thành trầm mặc một chút, trong mắt chậm rãi có thêm một tầng cực kỳ sắc bén khí tức, hắn quay về Đỗ Phong khẽ gật đầu, dùng thanh âm lạnh lùng nói rằng :

"Vâng, cũng không phải"

"Ta Lâm gia trên tay có mẫu ngọc chuyện này, không có ai biết, mà ta cũng làm được cực kỳ bảo mật, vì lẽ đó tuy rằng mẫu ngọc là ta Lâm gia đồ vật, thế nhưng, từ xưa tới nay chưa từng có ai biết, Hồng Bạch Hồ được khối này mẫu ngọc, nói là hắn tranh giá đánh tới, trên thực tế, có điều chính là hắn giết người cướp của, cướp đến!"

"Thế nhưng, hắn cũng không biết mẫu Ngọc Chân chính giá trị, bởi vì mẫu ngọc đối với với cao thủ võ đạo tới nói, cũng chỉ có tu luyện nội công tâm pháp cao thủ võ đạo mới dùng đến trên, mà cái khác ngoại môn cứng công cao thủ, được cũng không có bao nhiêu tác dụng, nhiều nhất chính là lấy ra năng lượng, dùng để kéo dài tuổi thọ, tăng cường thể chất mà thôi! Thế nhưng, mẫu ngọc năng lượng lấy ra, không phải là như vậy dễ dàng."

Nói tới chỗ này, Lâm Cửu Thành trong ánh mắt, lại né qua một đạo ý cười nhàn nhạt :

"Nói tới kéo dài tuổi thọ, tiểu tử, người hiểu không?"

Đỗ Phong mắt sáng lên, trong lòng lại là một trận chấn động :

"Người là nói, trên tay người có lấy ra mẫu ngọc năng lượng biện pháp? Hơn nữa còn có thể chứa đựng?"

"Tiểu tử người thực sự là thông minh!"

Lâm Cửu Thành vẻ mặt có chút thần bí, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Ta chẳng những có sản xuất mẫu ngọc ngọc quý, còn có lấy ra mẫu ngọc năng lượng phương pháp, ngươi nói, vèn vèn là dựa vào hai điểm này, tương lai . . !"

Lần này, Đỗ Phong mới thật sự là cũng hút một hơi thiên đại khí lạnh.

Đối với Vĩ Giả mà nói, mẫu ngọc năng lượng cố nhiên quý giá cực kỳ, thế nhưng, nếu như có thể phổ huệ đại chúng, có thể lượng lớn chế tạo một số kéo dài tuổi thọ bảo kiện phẩm mở rộng toàn thế giới, đó là kinh khủng đến mức nào lợi nhuận?

Mẫu ngọc năng lượng cực kỳ tinh khiết, dù cho là to bằng hạt đỗ tương nhỏ hơn một chút, cũng đủ để cho một lập tức sẽ tắt thở lão nhân, lại sống thêm một hai năm không phải vấn đề chút nào.

Loại này năng lượng, gọi là kỳ tích.

Đỗ Phong đột nhiên thở ra một hơi thật dài, hẩn nhìn Lâm Cửu Thành, có một loại hoàn toàn nhìn không thấu cảm giác của hẩn.

Lão già này trên người, nhất định còn có bí mật.

Thế nhưng, vèn vèn là mẫu ngọc, liền đủ để chấn động đến Đỗ Phong không thể tiêu hóa.

Quên đi!

Hiện tại biết những này, đầy đủ.

"Như vậy, người Nhật Bản bí mật đi tới Bắc Sơn, lại là vì cái gì?"

Lâm Cửu Thành cười ha ha, thần bí nói rằng :

"Không nói gạt ngươi, cái kia lấy ra mẫu ngọc năng lượng phương pháp, chính là người Nhật Bản, vừa vặn lại bị ta chiếm được, phía trên thế giới này không có tường nào gió không lọt qua được, chuyện này chung quy vẫn là tiết lộ đi ra ngoài, đối mặt như thế lợi ích khổng lồ, ngươi sẽ sao vậy làm?"

Đỗ Phong lại là thở dài một tiếng :

"Ta nhất định sẽ một người bảo thủ bí mật, sau đó trong bóng tối mưu tính!"

"Đúng vậy, đây chính là cái kia Nhật Bản Cổ Võ Giả, ẩn núp ở Bắc Sơn, đồng ý vì là Tề gia chỗ dựa nguyên nhân!"

"Như vậy, chuyện này, trung kinh không có ai biết sao?"

Lâm Cửu Thành lắc lắc đầu, chậm rãi nói rằng :

"Ta không dám xác định, trung kinh cái kia mấy nhà giàu có nếu như biết, e sợ Bắc Sơn đã sớm trở gòi rồi, năm đó ta làm việc cực kỳ bí ẩn, vì lẽ đó mãi đến tận hiện tại, cũng không có ai hoài nghi ta Lâm gia cùng mẫu ngọc có quan hệ, mãi đến tận lần này, ngọc thạch bình giám sẽ trên, Lâm gia xuất hiện như vậy đại cực phẩm dương chi ngọc, lúc này mới gây nên hữu tâm nhân chú ý!"

Đỗ Phong lúc này không nói lời nào.

Hẩn cỡ nào thông minh một người.

Này từng bước từng bước, lại là chính mình đi vào Lâm lão hồ ly tính toán.

Từ vừa mới bắt đầu, chính mình dự định ở Bắc Sơn đặt chân, hẩn ngay ở tính toán chính mình.

Chính mình còn rầm vui về chuẩn bị lấy Bắc Sơn làm trụ cột, thi hành báo thù kế hoạch.

"Vì lẽ đó, nhân duyên tề hội bên dưới, Tề gia không thể chờ đợi được nữa phát chuyển động, vừa vặn trung kinh Giang gia cái kia Giang Thất Thiểu lại cùng Lý Mục Đình kết thù, Tề gia ở người Nhật Bản thụ ý bên dưới, chủ động nương nhờ vào Giang gia, do đó khống chế Bắc Sơn, sau đó cộng đồng khai phá mẫu ngọc tài nguyên, đúng không?"

Lâm Cửu Thành chậm rãi gật đầu :

"Đại khái chính là như vậy, người Nhật Bản nắm giữ lấy ra phương pháp phối chế, thế nhưng, nhất định phải dựa vào Giang gia ra tay, mới có thể triệt để khống chế Bắc Sơn ngọc khoáng sản nghiệp, vào lúc ấy, phát hiện mẫu ngọc, chính là chuyện sớm hay muộn."

Đỗ Phong nhìn Lâm Cửu Thành thời điểm, đầu óc nhanh chóng vận chuyển.

Thân là thế giới cao cấp nhất bộ đội đặc chủng vương, hần tư duy kín đáo cực kỳ, hơn nữa hần có một loại ép buộc tư duy, không cho phép ý nghĩ của chính mình, có bất kỳ một điểm lỗ thủng.

Bởi vì một điểm lỗ thủng, chính là sai lầm trí mạng.

"Vậy ngươi nhường ta mang theo Lâm Á Nam rời đi, là ý gì?"

Lâm Cửu Thành nhìn Đỗ Phong, ánh mắt như điện :

"Ta bí mật khai thác đi ra năm mươi tấn mẫu ngọc, thêm vào này một phần phương pháp phối chế đều cho ngươi, ta chỉ có một yêu cầu, ngươi nhất định phải cưới tôn nữ của ta, sau đó, tương lai hài tử, nhất định phải có một họ Lâm!"

Dù là Đỗ Phong tâm trí trầm ổn cực kỳ, cũng kinh hãi nhảy lên thật cao :

"Ngươi . . Năm mươi tấn? Ngươi . . Ngươi . . !"

Đỗ Phong đột nhiên có một loại trên trời rơi xuống một phi thuyền vũ trụ lớn bằng đĩa bánh nện ở trên đầu cảm giác.

Một khối mười kg to bằng miệng chén mẫu ngọc ẩn chứa năng lượng, liền để hần đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên.

Năm mươi tấn . . !

Được rồi!

Đỗ Phong đột nhiên có một loại muốn lật tung toàn bộ Bắc Sơn kích động.

Hần nhìn Lâm Cửu Thành, cười đến cực kỳ liêu lĩnh :

"Lão gia hoả, nếu như ta nói cho ngươi, ta đột phá rồi đây?"

Lần này, đến phiên Lâm Cửu Thành há hốc mồm.

Đến nửa ngày, hần mới quý dị nở nụ cười :

"Khá lắm, như vậy, ta có thể nói cho ngươi, Tề Hải Nguyên, Chu Văn Bản ở nơi nào!"

Đỗ Phong cười lạnh :

"Ta muốn bọn họ tất cả mọi người, ta muốn giết cho bọn họ nghe tiếng đã sợ mất mật!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Binh Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Giết tới cửa

Lăng Yên Các.

Tề Hải Thụy ngồi ở Lý Kế Niên vị trí.

Phòng nghị sự bên trong, Lý gia, Trần gia người, đều bị người đã khống chế lên.

Mà cái khác trung lập gia tộc hạt nhân tộc nhân, nhưng là bị toàn bộ giam lỏng ở phòng khách một mặt khác.

Nhìn trước mắt từng cái từng cái hoặc là lấy lòng, hoặc là ước ao khuôn mặt, Tề Hải Thụy cũng không khỏi vô cùng kích động.

Từ hôm nay sau khi, Tề gia, chính là toàn bộ Bắc Sơn hoàn toàn xứng đáng đệ nhất gia tộc.

Đây là Tề gia năm thế hệ giấc mơ a.

Ngày hôm nay, giấc mơ này ở trên tay của chính mình thực hiện.

Chu Nguyên Sơ, Mạc Tương, Từ Tiên Thành, điệp tông bác, bé ngoan đứng Tề Hải Thụy dưới thủ, cúi đầu phục tùng, một bộ lo sợ tát mét mặt mày về mặt.

Tề Hải Thụy tính cách, ở đây đại đa số người đều biết, đặc biệt là hần ngày hôm nay chớp giết ra tay, lại trực tiếp đem Lý gia đánh tan, thủ đoạn chi tàn nhẫn, làm việc chi Lôi Đình, dù cho là Chu Nguyên Sơ lão gia hỏa này, trong lòng cũng là một trận lo lắng đề phòng.

Chủ yếu nhất, vẫn là Tề gia dựa vào lên Kinh Thành Giang gia a.

Hơn nữa, Tề gia phía sau, cũng có một vị Cỗ Vô Già chỗ dựa.

Vậy thì xa xa đem những gia tộc khác bỏ qua rồi.

Vì lẽ đó, dù cho là cung cung kính kính thái độ, cũng là nên.

Tề Hải Thụy rất hài lòng Chu Nguyên Sơ đám người thái độ.

"Nguyên sơ, các ngươi yên tâm, không có ủng hộ của các ngươi, ta cũng chống đỡ không nổi Bắc Sơn nguyên lão hội!"

"Ta bảo đảm, các ngươi có thể được, so với tưởng tượng càng nhiều!"

"Lý gia, Trần gia toàn bộ tài nguyên, đều do các ngươi chia cắt, ta một phần không muốn."

"Thế nhưng, từ hôm nay về sau, các ngươi nhất định phải lấy Tề gia dẫn đầu, còn nói bọn họ. . .!"

Tề Hải Thụy có chút ở trên cao nhìn xuống xem Hồng An Đường đám người, những này duy trì trung lập gia tộc tộc trưởng, sắc mặt cũng không dễ nhìn.

"Phó hội trưởng, chúng ta cũng không có cùng Tề gia đối nghịch, ngươi cần gì phải đây?"

Hồng An Đường dù sao cũng là Ngọc Long Bang bang chủ, vẫn luôn là duy trì trung lập, vì lẽ đó, hần nói chuyện phân lượng, rất nhiều lúc so với Tần Hàn cùng sở hần tương càng thêm trùng.

Tề Hải Thụy trên mặt vẻ mặt có chút cân nhắc, nhìn Hồng An Đường nói rằng :

"An đường, nếu như ngươi có thể nương nhờ vào ta Tề gia, nguyên lão hội Phó hội trưởng vị trí, chính là ngươi!"

Hồng An Đường trên mặt vẻ mặt nhưng là không thay đổi chút nào, trái lại có chút cười nhạt :

"Ta không có cái kia dã tâm, Phó hội trưởng, vẫn là câu nói kia, Bắc Sơn, là mọi người chúng ta Bắc Sơn, không thể loạn, cũng không thể có thế lực của hần đi vào, đến thời điểm, xin mời thần dễ dàng đưa thần khó, đừng ngay cả rễ cơ đều không có!"

Tề Hải Thụy biến sắc mặt, hừ lạnh một tiếng, chính muốn nói chuyện, vừa lúc đó, một cái người đàn ông trung niên đầu đầy mồ hôi từ bên ngoài chạy vào, bước nhanh đi tới Tề Hải Thụy bên người, nhanh chóng nói rằng :

"Gia chủ, đồ. . .!"

Lời nói của hần đều không lên tiếng, một cà lơ phát phơ âm thanh đột nhiên vang lên :

"Bên trong người nghe, bé ngoan lăn ra đây nhận lấy cái chết, bằng không, tiểu gia liền giết đi vào, đừng trách tiểu gia quản giết mặc kệ chôn!"

Nghe đến đó âm thanh, Lý Kế Niên đám người sắc mặt nhất thời biến đổi.

Mà Tề Hải Thụy, Chu Nguyên Sơ trên mặt, nhưng là đột nhiên lạnh như Hàn Băng.

Chu Nguyên Sơ nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Đỗ Phong! !"

Tề Hải Thụy quát lạnh một tiếng :

"Đỗ Phong, có bản lĩnh, ngươi đi vào!"

Cửa Đỗ Phong cười ha ha, ngả gối âm thanh truyền khắp toàn bộ Lăng Yên Các :

"Tề Hải Thụy ta nhi a, ngươi như thế nhớ ngươi cha, còn chưa cắt đi ra đập đầu?"

Tất cả mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, Tề Hải Thụy gương mặt đột nhiên trướng đến đỏ như máu.

Hắn thời điểm nào bị người như vậy nhục mạ qua?

Huống chi hiện tại hắn đã nhiên đã trở thành Bắc Sơn người số một, lại còn có người dám nhục nhã hắn.

Vào lúc này, Lăng Yên Các số hai lầu bên trong Giang Thất Thiểu, sắc mặt trở nên cực kỳ kích động cùng khiếp sợ.

"Lão tổ, ngài nghe, là Đỗ Phong, là hắn, tên khốn kiếp này, ta tuyệt đối sẽ không nghe lầm, là hắn! Hắn không chết, hắn không chết! Ha ha ha ha, ta lập đại công kéo! Đi! Đem hắn tóm lại!"

Giang Thất Thiểu ánh mắt chết nhìn chòng chọc hắn phía sau ông lão, ông lão gật gù, lướt người đi, bỗng dưng liền biến mất ở Giang Thất Thiểu bên người.

Vén vén là ngăn ngắt mấy giây, hắn thỉnh thoảng ra hiện tại phòng nghị sự Tề Hải Thụy phía sau.

Nhìn thấy ông lão này, trong phòng nghị sự sắc mặt của mọi người đều thay đổi.

Lý Mục Đình càng là nhắm chặt mắt lại chứ, thở dài một tiếng.

Hắn tiếp Đỗ Phong điện thoại thời điểm, đã làm rất rõ ràng ám chỉ, hắn tin tưởng Đỗ Phong là một người thông minh, nghe hiểu được lời nói của hắn.

Chỉ là hắn không nghĩ tới, Đỗ Phong lại trực tiếp tìm tới cửa.

Chuyện này quả thật chính là chịu chết a.

Tề Hải Thụy cung cung kính kính quay về ông lão hành lễ :

"Mời ngài ra tay!"

Ông lão liếc mắt nhìn hắn, từ tốn nói :

"Cô gia, mời đến đi!"

Cô gia vừa ra khỏi miệng, trong đại sảnh tất cả mọi người, sắc mặt đột nhiên cuồng biến.

Bị chen ở góc tối Tàn Từ Cẩm, càng là cả người run lên, sắc mặt một trận trắng bệch.

Mà Tề Hải Thụy, càng là sợ hãi nhìn ông lão, trở mắt ngoác mồm nói rằng :

"Ngài . . Ngài nói cái gì?"

Ông lão nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, sợ đến hắn lập tức cầm miệng.

Ngoài cửa Đỗ Phong trong lòng cũng là một trận sóng lớn đập trùng.

Này một tiếng cô gia, còn đúng là mịa mai a.

Giang gia đến người, lại là lão già này.

Thẩm Thái Viêm!

Thẩm Thái Viêm là người của Thẩm gia, Giang Thất Thiểu mẫu thân, nguyên bản là Thẩm gia hai đời Đại tiểu thư, thẩm Thái Viêm chính là nàng cận vệ.

Đỗ Phong cùng Thẩm Nhược Hi có hôn ước, vì lẽ đó, thẩm Thái Viêm gọi hắn một tiếng cô gia, chuyện đương nhiên.

Có chút quái lạ nở nụ cười, Đỗ Phong nhắc chân, chậm rãi đi vào.

Hắn nhìn thẩm Thái Viêm, cười hi hi nói :

"Lão già, ngươi còn chưa có chết a?"

Thẩm Thái Viêm hai mắt nhắm lại, từ tốn nói :

"Cô gia cũng chưa chết, lão nô không cảm tử!"

"Ha ha, ngày hôm nay ngươi từ nơi này cút ra ngoài, ta tha cho ngươi khỏi chết!"

Thẩm Thái Viêm không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng lẳng không đưa tay.

Đỗ Phong cũng là hơi hột khoát tay, lại như là đuổi con ruồi như thế vung lên.

Hai người cách chỉ ít mưòi lăm mét, liền lăm như thế một động tác, người khác xem ra, thập phần buồn cười.

Thế nhưng sau một khắc, toàn bộ phòng nghị sự đột nhiên ầm ầm chấn động, mặt đất bày ra sần nhả, thỉnh linh toàn bộ đập vỡ tan.

Tất cả mọi người là một trận ngã trái ngã phải, không đứng thẳng được.

Thẩm Thái Viêm trong hai mắt đột nhiên bắn ra hai đạo giống như thật ánh sáng lạnh lẽo, hấn chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, sắc mặt trở nên khiếp sợ không gì sánh nổi :

"Không thể! ! Ngươi. . . Ngươi làm sao khả năng!"

Đỗ Phong cười hi hi, cả lợ phát phơ nói rằng :

"Lão già, không nghĩ tới chứ? Ta cũng đột phá đến Cổ Vô Giả, ha hả, không tới ba mươi tuổi, ta chính là Cổ Vô Giả, ngươi bao nhiêu tuổi đột phá? Một trăm tuổi? Vẫn là 120 tuổi?"

Đỗ Phong nói tới chỗ này, trong mắt màu máu càng ngày càng dày đặc, âm thanh trở nên lợ lững không cố định :

"Ngươi có biết, ta phát qua cái gì thế sao? Từ Ân Long chiến đội biến mất cái kia một ngày, từ huynh đệ của ta toàn bộ chết đi cái kia một ngày, ta liền xin thế."

"Cả một đời, ta! Đỗ Phong, tất diệt Thẩm gia!"

"Ta, muốn để cho các ngươi tất cả mọi người, hết thầy mạc hậu hắc thủ."

"Nợ máu trả bằng máu! !"

Theo Đỗ Phong trong miệng phun ra, trên người hấn, dần dần hiện lên một tầng mắt trần có thể thấy đỏ như máu ánh sáng.

Thẩm Thái Viêm chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, trong mắt về mặt, đột nhiên né qua một tia nhàn nhạt sợ hãi.

Trong phòng nghị sự tất cả mọi người, đã bị Đỗ Phong tức sát ngôn ngữ, kinh hãi đến lạnh cả người.

Tề Hải Thụy trong lòng đột nhiên nhô ra thấy lạnh cả người, trực thấu đáy lòng.

Tựa hồ, hết thầy đều sai rồi!

Chính mình từ vừa mới bắt đầu, coi như sai rồi Đỗ Phong thân phận!

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Sơ giết cổ vũ

Thẩm Thái Viêm ánh mắt phức tạp nhìn Đỗ Phong, chậm rãi nói rằng :

"Cô gia còn sống sót, nói vậy, tin tức này truyền tới Trung Kinh, toàn bộ Kinh Thành đều sẽ chấn động đi!"

Đỗ Phong trong mắt huyết quang càng ngày càng dày đặc, hoàn toàn biến thành hai viên đỏ như máu bảo thạch :

"Nếu ngươi không đi, như vậy, hay dùng ngươi đầu người làm lễ vật đến chúc mừng ta sống lại đi!"

Thẩm Thái Viêm cả người khí tức, không ngừng tăng lên, trong miệng nhưng chậm rãi nói rằng :

"Cô gia là kỳ tài ngút trời, thế nhưng, người cũng là mới đột phá mà thôi, mà lão nô, là Tiên Thiên ngũ phẩm!"

Đỗ Phong quý dị nở nụ cười :

"Lão chó mới, ta là sát thủ! !"

Thảm Thái Viêm sắc mặt, rốt cục đại biến.

"Giết!"

Trong miệng hán quát to một tiếng, phảng phất xé rách hư không, quay về Đỗ Phong nhào tới.

Đỗ Phong cười dài một tiếng, nhưng là hai chân trên mặt đất nhẹ nhàng một điểm, nhanh như tia chớp lùi ra ngoài.

Trong phòng nghị sự người cả người mất cảm giác, đến nửa ngày sau khi mới tỉnh ngộ lại, lập tức quay về cửa chen chúc mà đi.

Liền ngay cả Lý Kế Niên loại này lão nhân, cũng không nhìn được muốn nhìn một chút Cổ Võ Giả giao thủ, là cái gì hình ảnh.

Lăng Yên Các lầu chính bên ngoài, là một quảng trường khổng lồ, tiêu hao vô số người giỏi tay nghề bố trí đi ra, là Lăng Yên Các một đại quang cảnh.

Vào lúc này, một đạo đỏ như máu sóng khí cùng trắng như tuyết sóng khí quần quýt lấy nhau, khác nào hai đạo Cự Long, căn bản không thấy rõ bóng người.

Trong không khí, tiếng xé gió ầm ầm nổ vang, lại như là máy bay phản lực động cơ cao tốc vận chuyển như thế.

"Cô gia, người không nên lộ diện! Nếu như lại quá mười năm, hay là, ta còn thực sự không phải là đối thủ của người, thế nhưng, người vẫn là quá tuổi trẻ!"

Thảm Thái Viêm vừa nói chuyện, trên tay hai đạo thót liền như thể bạch quang giống như thật, hướng về Đỗ Phong trên người muốn hại : chỗ yếu đâm tới.

Ngăn ngắn một giây đồng hồ, hai đạo thót liền đâm không xuống trăm lần.

Đỗ Phong lạnh lùng nở nụ cười :

"Chân Nguyên bên ngoài, ta cũng làm được đến!"

Thảm Thái Viêm sắc mặt, đột nhiên biến đổi.

Quả nhiên, Đỗ Phong hai tay bên trên, hai đạo chân khí màu đỏ, ngưng tụ thành hai thanh khí nhận, lại so với hán càng cô đọng, khí tức càng kinh người hơn.

Thảm Thái Viêm kinh hãi cực kỳ nổi giận gầm lên một tiếng, nhanh như tia chớp rút lui ba mươi mét, ở cứng rắn quảng trường trên mặt đất vẽ ra một đạo sâu hoắm khe.

Mà Đỗ Phong quý dị nở nụ cười, quay về là thảm Thái Viêm xa xa Nhất Chỉ.

Một đạo màu đỏ thót liền, từ Đỗ Phong trên tay tuốt tay mà ra, quay về hán mắt chữ liền bắn lại đây.

"Không. . . Khả năng! ! !"

Thảm Thái Viêm sợ đến dưới chân mềm nhũn, suýt chút nữa đặt mông ngồi sập xuống đất.

Chân khí cô đọng trở thành thực chất, có thể làm được bên ngoài ba thước, vậy thì là Tiên Thiên ngũ phẩm cao thủ.

Mà muốn làm đến chân khí tuốt tay còn không tiêu tan, còn có lực sát thương, chỉ ít, đó là Tiên Thiên tam phẩm cao thủ thủ đoạn.

Đỗ Phong ba tháng trước, vẹn vẹn mới phải Hậu Thiên nhất phẩm mà thôi, sao vậy khả năng liền nhất phi trùng thiên?

Thủ đoạn này, quả thực chính là hủ chết người.

Trong chớp mắt, thảm Thái Viêm mắt trái liền bị bắn nổ.

Thê thảm âm thanh vang vọng toàn bộ Lăng Yên Các :

"Không thể! Người. . . !"

Đỗ Phong uyển như Thiên Thần hạ phẩm, đứng tại chỗ, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị :

"Lão chó, ta nói rồi, ngươi không đi sẽ chết đi! Ta biết ngươi này điều lão chó mấy năm qua vẫn đang âm thầm quan sát Ân Long chiến đội, thậm chí nhiều lần, ngươi liền muốn đối với Ân Long chiến đội ra tay, ngày hôm nay, chính là giờ chết của ngươi!"

Thẩm Thái Viêm tim mật đều nứt, cũng lại không nhắc lên được đến bất kỳ dấu chỉ, hần cả người run rẩy nhìn Đỗ Phong, không nhận được mở miệng xin tha :

"Cô gia, ngài đừng giết ta, ta nhất định sẽ không tiết lộ hành tung của ngài, ta. . .!"

Đỗ Phong quý dị nở nụ cười, trong mắt nhưng không hề ý cười, hần đưa tay, thẩm Thái Viêm liền bị hần lẳng không vồ tới :

"Không muốn chết?"

"Không không không. . . Ta. . .!"

"Quý xuống để van cầu ta đi!"

Thẩm Thái Viêm nơi nào còn có nửa điểm khí tiết, trực tiếp rầm một tiếng quỳ trên mặt đất, liễu mạng khái ngẩng đầu lên.

Tình cảnh này, chấn kinh đến trong phòng nghị sự tất cả mọi người cả người từng trận tê dại.

Lý Kế Niên kích động đến cả người run rẩy, hần đột nhiên quay đầu nhìn Tề Hải Thụy một chút.

Tề Hải Thụy vào lúc này hoàn toàn choáng váng, ngơ ngác đứng ở chỗ nào, nhìn tình cảnh này, đại não trong nháy mắt chết máy.

Đỗ Phong quái lạ nở nụ cười, hít một hơi thật sâu, trong tiếng hít thở :

"Giang lão thất, lăn xuống đến, ta tha cho ngươi khỏi chết!"

Đã chạy đi ra trốn ở một bên Giang Thất Thiếu, sợ hãi cực kỳ xa xa nhìn Đỗ Phong, trong mắt tất cả đều là tuyệt vọng.

Thẩm Thái Viêm là cái gì người?

Đây là nàng bên cạnh mẫu thân thiếp thân thân bảo hộ, thậm chí ở Thẩm gia, thẩm Thái Viêm đều có thể xếp tiến vào mười vị trí đầu cao thủ a.

Loại cao thủ này, dù cho coi như là Giang gia gia chủ, nhìn thấy cũng đến khách khí hô một tiếng thúc thúc.

Mà Đỗ Phong là cái gì người?

Giang Thất Thiếu đương nhiên biết Đỗ Phong là cái gì người?

Trong bóng tối, bọn họ cũng gọi Đỗ Phong không cha không mẹ thẳng con hoang.

Đặc biệt là làm Đỗ Phong lại được Thẩm gia Đại tiểu thư ưu ái, trở thành Thẩm gia tương lai con rể thời điểm, càng làm cho Trung Kinh bao nhiêu quý công tử hận đến hàm răng ngứa.

Hần có điều chính là Ân Long chiến đội thủ lĩnh mà thôi.

Thất đại gia tộc từng người có một chiến đội, mà Ân Long chiến đội, mạnh mẽ giết đến bảy đại chiến đội cúi đầu, là Hoa Quốc bát đại chiến đội đứng đầu.

Bằng cái gì, hần một không cha không mẹ thẳng con hoang, liền có thể ở Kinh Thành như thế hung hăng?

Cái kia mấy năm, Giang Thất Thiếu không ít được Đỗ Phong bắt nạt.

Nghe được Đỗ Phong gọi mình, Giang Thất Thiếu đã hồn Phi Thiên ở ngoài.

Hần là chân chính sợ đến hồn Phi Thiên ở ngoài, đầu óc trống rỗng, liền hần sao vậy chạy đến Đỗ Phong trước mặt cũng không biết.

"Đồ đồ đồ đồ đồ đồ. . . Ta ta ta. . .!"

Nhìn cả người run cầm cập đến run cầm cập Giang Thất Thiếu, Đỗ Phong cười hi hi nói :

"Nhìn thấy ta không chết, ý không ngoài ý muốn? Kinh không kinh hi?"

"Kinh kinh kinh kinh kinh. . . Doạ chết ta rồi ô ô ô ô!"

Giang Thất Thiếu đứng quần bên trong đột nhiên chảy ra một luồng chất lỏng màu vàng, sau đó rầm một tiếng quỳ gối Đỗ Phong trước mặt, liễu mạng

khái ngẩng đầu lên.

"Đừng giết ta, Đỗ Phong, van cầu ngươi, đừng giết ta a, ô ô ô ô, ta không muốn chết a!"

Không trách Giang Thất Thiếu như thế sợ Đỗ Phong, Đỗ Phong là thật dám giết người.

Đỗ Phong cười đến mắt chữ đều sắp híp thành một kẽ hở, hần ngồi xổm ở Giang Thất Thiếu trước mặt, cười nói :

"Ngoan, ta không giết ngươi, ta giữ lại ngươi trở lại báo tin, đi nói cho ngươi vị kia biểu muội, cũng chính là ta cái kia vị hôn thê, liền nói nàng nam nhân ta còn sống sót, chờ ta trở về đi thôi, ta chuẩn bị cho nàng một món lễ lớn."

"Chân thực thật. . . Thật sự không giết giết giết. . . Giết ta?"

Đỗ Phong đứng lên đến, đột nhiên nhanh như tia chớp một cước đá ra ngoài.

Thảm Thái Viêm đầu, bị hần lại như là nát tây qua đá bạo.

Một đám mưa máu tung Giang Thất Thiếu khắp cả mặt mũi, hồng chọi sền sệt chất lỏng, trải trên mặt đất, nhìn thấy mà giật mình.

Một đời cao thủ, lại bị chết như thể thê thảm.

Giang Thất Thiếu chỉ cảm giác mình bụng dưới lại là từng trận nở, sau đó, một luồng nước tiểu lại không khống chế được phun ra ngoài, hần tuyệt vọng cực kỳ kêu rên lên :

"Đừng giết ta! Đừng giết ta!"

"Ngoan!"

Đỗ Phong đuổi ra một cái chân đạp ở Giang Thất Thiếu trên bả vai, cười nói :

"Tốt nhớ kỹ ta, nhất định phải mang cho Thảm Nhược Hi, làm cho nàng rửa sạch sẽ cái mộng chờ, ta sẽ dẫn mười tám cái Châu Phi Mạnh Nam trở lại cố gắng hầu hạ nàng! Nếu như ngươi nói sai một chữ, tương lai ta liền chặt đoạn ngươi một đầu ngón tay!"

"Vâng vâng vâng. . . Ta nhất định sẽ không nói sai nửa cái tự!"

Đỗ Phong căm ghét cực kỳ một cước đá ngã lăn Giang Thất Thiếu :

"Cút!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Đầu người

Làm Đỗ Phong trở lại phòng nghị sự thời điểm, Lý Kế Niên mang theo Lý Mục Đình, Trần Vĩnh Xương, một mực cung kính đứng ở trước mặt hần :

"Đỗ thiếu!"

Từ biết Lý Mục Đình cùng Đỗ Phong có quan hệ bắt đầu, Lý Kế Niên liền vẫn chú ý mật thiết người này.

Thế nhưng, hần sao vậy đều không nghĩ tới, Đỗ Phong lại là một Cổ Vô Già.

Hơn nữa, hần vẫn là Kinh Thành Thảm gia cô gia.

Hần vẫn là cái gì Ân Long chiến đội thủ lĩnh.

Tựa hồ, hần cùng Kinh Thành Thảm gia, có huyết hải thâm cừu a.

Đỗ Phong nhìn Lý Kế Niên một chút, khẽ mỉm cười :

"Lão gia tử, không cần khách khí, người gọi ta Đỗ Phong là được! Lý đại ca, đến, chúng ta nên khỏe mạnh xem là tính số!"

Lý Mục Đình sững sờ, từ Lý Kế Niên phía sau đi ra, vẻ mặt có chút phức tạp nhìn Đỗ Phong, cười khổ một tiếng :

"Đỗ thiếu. . . !"

Đỗ Phong khoát tay, ngắt lời hắn :

"Gọi tên ta!"

Lý Mục Đình cứng lại, tựa hồ Đỗ Phong nhận được một câu nói, nhường hắn cái này Bắc Sơn thái tử, căn bản đều không thể phản bác.

Đây chính là khí thế!

Trong phòng nghị sự, Tề Hải Thụy, chu nguyên lệ lui đứng ở nơi đó, nguyên bản theo bên người Mạc Tương, Từ Tiên Thành, điệp tông bác, đã sớm sục đến một bên, cả người run, không dám ngẩng đầu.

Đỗ Phong cười híp mắt ngồi vào nguyên lão hội hội trường vị trí, sau đó quay về Tề Hải Thụy ngoắc ngoắc ngón tay đầu :

"Tề hội trưởng! Đến đến đến, chúng ta đến xem là tính số!"

Tề Hải Thụy đến cùng cũng là một đời kiêu hùng, cường chế trấn định đi tới Đỗ Phong trước mặt, khom người nói :

"Đỗ thiếu, lần này, coi như ta Tề gia sai rồi, tất cả ta đến gánh chịu, ta tuyệt đối sẽ không căm ghét, cũng sẽ không xin mời Tề gia phía sau vị kia Cỗ Vô Giả ra tay!"

Tề Hải Thụy câu nói này, quả thực có thể quyền có thể điểm

Rất thẳng thắn nhận sai, thế nhưng, uy hiếp mùi vị, cũng thập phần mãnh liệt.

Tiểu tử, đừng tưởng rằng người giết Kinh Thành cao thủ, thế nhưng, ta Tề gia phía sau, còn đứng một vị Cỗ Vô Giả!

"Người là nói Bắc Điều thần Khang sao? Đồng gia! !"

Đỗ Phong hô to một tiếng, rất nhanh, phòng nghị sự cửa lớn đi vào tới một người, chính là Lâm Cửu Thành bên người Đồng gia.

Đồng gia trên tay nâng một vuông vức hộp, hắn trực tiếp đem hộp đặt ở trên bàn, sau đó mở ra.

"A! !"

Trong phòng nghị sự, không ít người sợ đến kinh hô lên.

Một viên tốt đẹp đầu lâu, ra hiện tại Tề Hải Thụy trước mặt.

Tề Hải Thụy sợ đến hai chân mềm nhũn, đặt móng ngã ngồi trên mặt đất.

"Không. . . Không. . . Không! !"

Đỗ Phong nhìn Tề Hải Thụy, trên mặt lộ ra một tia nhàn nhạt mỉm cười :

"Tề hội trưởng, người còn có cái gì đem ra được cao thủ sao?"

"Đỗ. . . Đỗ Phong. . . Người. . . Người muốn làm cái gì? Ta. . . Ta. . . Ta. . . !"

Tề Hải Thụy sợ hãi cực kỳ nhìn Đỗ Phong cái kia một đôi cười híp mắt mắt chữ, sợ đến cả người run cầm cập, rốt cục mắt không chế gào thét lên :

"Ta Tề gia không phải như vậy dễ ức hiếp, người thật sự cho rằng. . . Người có thể ở Bắc Sơn một tay che trời sao?"

"Tề hội trưởng, người biết ta hận nhất cái gì sao?"

Đỗ Phong nhẹ nhàng nâng lên chân, kiêu ở mặt bàn trên, thần nhiên nói :

"Dù cho Tề Hải Nguyên trong bóng tối sử dụng như vậy thủ đoạn hèn hạ tính toán Lâm gia cùng Lâm Á Nam, ta nhiều nhất chính là giết chết hắn mà thôi, thuận tiện lại giết mấy cái Tề gia không nghe lời nhưng người đáng chết."

"Thế nhưng. . . !"

Đỗ Phong trong mắt đột nhiên bắn ra hai đại lạnh lùng ánh sáng :

"Người Tề gia lại cấu kết người Nhật Bản! Lại bán nước, như vậy, người Tề gia tất cả mọi người, đều phải chết!"

Tề Hải Thụy đột nhiên cuồng loạn rít gào lên :

"Vu oan hãm hại, Đỗ Phong, người đây là vu oan hãm hại! !"

Đỗ Phong cười lạnh, nhàn nhạt vung tay lên.

Rất nhanh, một tên tráng hán trên tay nâng một đại chõng thur tín đi vào, đặt ở Đỗ Phong trước mặt.

Nhìn thấy những này thur tín, Tề Hải Nguyên đột nhiên lại như là chó chết đứt đoạn mất tích lương cốt, cũng lại không đứng lên nổi.

"Vì lẽ đó, Tề gia không cần tồn tại!"

Đỗ Phong lần thứ hai vẫy tay, phòng nghị sự cửa khẩu, nối đuôi nhau đi tới sáu đại hán.

Trên tay của bọn họ, từng người nâng một vuông vức hộp, cùng vừa nẩy trang đầu người hộp giống như đúc.

Tất cả mọi người đều sợ hãi nhìn cái kia một loạt hộp, trong lòng bốc lên thấy lạnh cả người.

Hộp mở ra, để một cái đầu người, là Tề Hải Nguyên.

Sau đó là Tề Văn Hải, Tề Văn Hà, Tề Văn Hoa, còn có hai viên, là Tề Hải Thụy huynh đệ.

Tất cả mọi người hít vào một ngụm khí lạnh.

Toàn bộ Tề gia hạt nhân, cũng chỉ còn sót lại ngày hôm nay ở Lăng Yên Các Tề Hải Thụy cùng tề văn núi.

Mà Tề gia duy nhất sống sót, là Tề Văn Hải con gái, Tề Thanh Nhan.

Toàn bộ Tề gia, bị Đỗ Phong tàn sát hết sạch.

Nhìn thấy này sáu cái đầu người, tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Những kia trung lập trong gia tộc, cũng không có thiếu nữ tính, càng là sợ đến trực tiếp hôn mê đi.

Mà Tần Từ Cam, Lý gia Lý Văn Đình, Lý Văn Kỳ, nhưng là sắc mặt trắng bệch, che ngực, cường tự cứng rắn chống đỡ.

Lý Văn Kỳ ở ngọc thạch phẩm giám hội trên gặp Đỗ Phong giết người, chấn động còn nhỏ hơn một điểm, mà tỷ tỷ của nàng Lý Văn Đình, thực sự là sợ đến quá chừng.

Nàng nhớ tới nàng cùng Đỗ Phong đã xảy ra cái kia một hồi xung đột.

Nếu như mình chọc tới hán, hán có phải là cũng sẽ giết mình?

Sẽ không, hán sẽ không giết nữ nhân.

Nhớ tới Đỗ Phong tay đã từng mạnh mẽ tàn phá qua cái mộng của chính mình, không biết tại sao, sắc mặt của nàng đột nhiên trở nên đỏ như máu, đáy lòng cái kia một luồng ngứa cảm giác, lại xông ra.

Ở mùi chết chóc bao phủ bên dưới, nàng lại xấu hổ phát hiện, thân thể nàng có phản ứng.

Trời ạ!

Chính mình sao vậy sẽ như vậy?

Lý Văn Đình bỗng nhiên trong lúc đó lật một cái liếc mắt, ngắt đi.

Tề Hải Thụy trong chớp mắt phảng phất già nua thêm mười tuổi, ánh mắt cũng đã mờ mịt lên.

Nhìn cái kia một loạt đầu người, hán hói! Hán hận!

Thế nhưng, tất cả cũng không thể lại có thêm đảo ngược thời gian.

Từ hán quyết định động thủ một khắc đó, Tề gia vận mệnh, cũng đã bị nhất định.

Tề Hải Nguyên độc kế tính toán Lâm gia, Tề Hải Hồng càng là vô liêm sỉ bỏ thuốc, những chuyện này, tất cả mọi người đều là từng thấy.

Vì lẽ đó, Tề gia có như vậy kết cục, thực sự là đáng đời.

Người ở chỗ này, đặc biệt là Lý gia, Trần gia người, sợ hãi sau khi, lại cảm thấy cực kỳ hãnh diện.

Loại kia thoải mái tràn trề thoải mái, quả thực không cách nào hình dung.

Đỗ Phong nhìn Tề Hải Thụy, cười nhạt :

"Ta sẽ không giết ngươi!"

Tề Hải Thụy đột nhiên thâm cảm cực kỳ bò lên, quay về Đỗ Phong nhào tới :

"Ngươi cái này ác ma, ngươi giết ta! Ngươi giết ta đi! !"

Đỗ Phong đá một cái bay ra ngoài hấn, căm ghét cực kỳ nói rằng :

"Ngươi đáng chết, thế nhưng ta thiên không giết ngươi! Ta không chỉ không giết ngươi, còn muốn tốt cho ngươi tốt sống sót, đây mới là đối với ngươi tốt nhất trừng phạt!"

Đỗ Phong nói xong, quay đầu nhìn Chu Nguyên Sơ :

"Hiện tại, nên ngươi!"

Chu Nguyên Sơ lại không có thất thố, mà là thật dài thở dài một tiếng, trong mắt là sâu sắc sợ hãi cùng hối hận.

"Đỗ thiếu, ta thua không lời nào để nói, thế nhưng, ta cũng muốn chết phải hiểu, nếu như ta Chu gia thật sự có lấy chết chi đạo, ta nhận!"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Ta thời điểm nào nói muốn giết ngươi?"

Chu Nguyên Sơ không khỏi sững sờ, hấn quả thực không thể tin vào tai của mình :

"Ngươi. . . Ngươi nói cái gì?"

Đỗ Phong từ tốn nói :

"Ta chỉ giết người đáng chết, ngươi cố nhiên có lỗi, thế nhưng không hấn đáng chết, hơn nữa, tự nhiên có Lâm Cửu Thành tìm ngươi tính sổ, hiện tại, rút đi!"

Chu Nguyên Sơ vội vã mang theo Chu Chính Thành, vội vã như chó mất chủ, rời đi phòng nghị sự.

Đỗ Phong ánh mắt, rơi xuống mặt khác mấy nhà trên người.

Cái kia mấy nhà sợ đến cả người run cầm cập, không dám ngẩng đầu.

Ai cũng không nghĩ đến, trở mình lại như thế nhanh.

Mà Đỗ Phong lại y dựa vào chính mình một người, ép tới toàn bộ Bắc Sơn thần phục.

Hấn đi tới Bắc Sơn mới bao lâu?

Bắc Sơn nguyên lão hội, một lần nữa thanh tẩy.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Bắc Sơn thần phục

Đỗ Phong cũng không có lại đại khai sát giới.

Tề gia có tội thì phải chịu, chết rồi đáng đời.

Thế nhưng, mặc kệ những gia tộc khác làm sao có đầu tường, làm sao dựa vào Tề gia, đây chỉ là một gia tộc đối mặt lợi ích lựa chọn mà thôi.

Loại này lựa chọn, không gì đáng trách.

Xu lợi tránh hại, vốn là người bản tính.

Đương nhiên, nếu làm ra lựa chọn, liền muốn gánh chịu tương ứng hậu quả.

Trải qua này chiến dịch, Lâm gia quật khởi mạnh mẽ, đây là không ai ngăn nổi.

Có Đỗ Phong ở Lâm gia phía sau chỗ dựa, ai dám động Lâm gia?

Mà Lý gia, Trần gia, càng là chỉ có thể tiến thêm một bước.

Đúng là lựa chọn trung lập Tàn gia, vị trí thì có chút lúng ta lúng túng.

Tàn Hàn đều cam lòng đem Tàn Từ Cẩm gả cho Đỗ Phong, hiển nhiên có dự kiến trước.

Thế nhưng không nghĩ tới, ở cuối cùng bước ngoặt, nhưng là tới cửa một cước, mềm nhũn.

Có điều, có Tàn Từ Cẩm này một mối liên hệ, Tàn gia địa vị, ngược lại cũng đúng là không thăng không hàng, xem như là rất chắc chắn.

Lúc này, Đỗ Phong nhân nhạ nhìn lướt qua tất cả mọi người, sau đó ánh mắt nhìn về phía đứng tối góc tối Tàn Từ Cẩm.

Hắn vội vã đi tới, đoàn người bá một tiếng, tránh ra một con đường.

Tàn Từ Cẩm hai chân như nhũn ra, trong lòng lạnh lẽo, sắc mặt một trận trắng xám.

Nàng bị dọa cho phát sợ.

Thế nhưng nhìn thấy Đỗ Phong đi tới, một mặt quan tâm đáng vẽ, nàng trong lòng sợ sệt, đột nhiên biến mất sạch sành sanh.

Nàng đầu một ngất, liền muốn ngã xuống đất.

Chờ đến nàng tỉnh ngộ lại thời điểm, đã tựa ở Đỗ Phong trong lòng.

"Từ Cẩm, ngươi không sao chứ?"

Tàn Từ Cẩm trong miệng nhẹ nhàng ừ một tiếng, nàng đột nhiên tỉnh ngộ lại, mắc cỡ mặt đỏ tới mang tai.

Thế nhưng nàng vào lúc này cả người chán, chính là muốn giãy dụa cũng không được, chỉ có thể mặc cho Đỗ Phong hai tay ôm nàng eo, mà nàng cũng lấy một loại cực kỳ ngượng ngùng tư thế, nằm nhàoai trong lòng ngực của hắn.

Đỗ Phong mới mặc kệ có bao nhiêu người, nhìn thấy sắc mặt nàng trắng bệch, cực kỳ đau lòng, thuận lợi ngay ở nàng cái hông trên vỗ một cái tát, mắng :

"Ai bảo ngươi đến? Cũng không biết thân thể mình có bệnh!"

Tàn Từ Cẩm mắc cỡ suýt chút nữa không tìm một cái lỗ để chui vào, cũng lại không nhắc nổi đầu lên, không thể làm gì khác hơn là đem đầu sâu sắc chôn ở Đỗ Phong trong lòng, trong miệng ưm một tiếng, không dám nói lời nào.

Đỗ Phong cười hi hi, nói rằng :

"Chờ một lát cùng tỷ muội đi về trước, tối hôm nay, ngươi đến lưng chừng núi biệt thự, ta đã có thể trị bệnh cho ngươi!"

Tàn Từ Cẩm nghe Đỗ Phong nhắc qua, nàng bệnh nàng có thể trị liệu, thế nhưng còn muốn chờ nửa năm.

Nàng cực kỳ thông tuệ, cũng nghĩ đến khẳng định cùng võ học có quan hệ, nhìn dáng dấp ngày hôm nay hắn biểu hiện ra cái gì Cổ Võ Giả thực lực, nhất định là đột phá.

Tàn Từ Cẩm trong lòng khe khẽ thở dài, rốt cục nhận xuống ý xấu hổ, ngẩng đầu lên dừng cảm nhìn Đỗ Phong, nhẹ nhàng nói rằng :

"Đồ đại ca, ngươi đột phá? Ngươi vừa mới đột phá, không cần như thế sốt ruột! Ta sợ ngươi đến thời điểm sẽ bị thương!"

"Nơi nào có như vậy nghiêm trọng?"

Đỗ Phong cười đưa tay vỗ vỗ đầu nàng, nói rằng :

"Chính là thua điểm công lực cho ngươi mà thôi! Hãy cùng trên TV như thế, chơi rất vui!"

"Ngươi người này!"

Tần Tử Cẩm cười khúc khích, ngượng ngùng ôn nhu nhìn hắn :

"Ta vẫn là không quá rầy các ngươi nói chuyện chính sự, ta theo Văn Kỳ các nàng đi trước đi!"

Đỗ Phong gật gật đầu, có chút lưu luyến buông ra Tần lão sư mềm mại vòng eo.

Tần lão sư trên mặt mang theo đồ ửng, một bộ thẹn thùng nhưng lại, trốn đến Lý Văn Kỳ phía sau, không dám ngẩng đầu.

Tần Hàn trên mặt không ngừng được một ánh đỏ a, vừa nãy trong lòng cái kia một điểm thấp thỏm, biến mất sạch sành sanh.

Tần nhị gia càng là cười ha ha, đi tới Đỗ Phong trước mặt, vẫn như cũ như trước kia như thế, đưa tay ở Đỗ Phong trên bả vai vỗ một cái thật mạnh, Đại Thần nói rằng :

"Tiểu huynh đệ, ta liền biết ngươi vẫn cứ muốn, thực sự là anh hùng không hỏi xuất xứ!"

Đỗ Phong nhất thời đỏ lại đi, tiếp lời nói rằng :

"Lưu manh không hỏi số tuổi! Ta nói lão gia tử, ngươi mỗi lần đều như thế một câu nói, có thể hay không đổi điểm cái khác?"

Tần nhị gia cười ha ha, Tần Hàn nhưng vội vã đi ra, từng thanh tần nhị gia lời trở lại, trên mặt cười theo dung, quay về Đỗ Phong nói rằng :

"Đỗ Phong a, ngươi thực sự là khá lắm, đúng rồi, thời điểm nào, ngươi cùng Tử Cẩm sự tình vẫn là định ra ngày, cũng miễn cho Tử Cẩm trong lòng mong nhớ!"

"Ông nội!"

Phòng nghị sự hiện tại có ít nhất bảy mươi, tám mươi người, ngay ở trước mặt như thế nhiều người trước mặt, Tần Hàn liền nói lên nàng cùng Đỗ Phong sự tình, quả thực mắc cỡ chết người.

Hơn nữa nàng trong lòng cũng mơ hồ có chút cảm thấy không thích hợp.

Đồ đại ca cùng Kinh Thành Thẩm gia có hôn ước, hơn nữa, chính mình tuy rằng yêu thích Đồ đại ca, thế nhưng, dù sao lúc này mới nhận thức bao lâu a?

Hơn nữa, nàng cảm thấy không xứng với Đồ đại ca.

Đồ đại ca là Cỗ Vô Giả, lại là cái gì Ân Long chiến đội thủ lĩnh, càng là sợ đến Kinh Thành quý công tử quý xuông đất xin tha.

Tần Tử Cẩm đầu trốn ở Lý Văn Kỳ phía sau, run giọng nói rằng :

"Ngài nếu như còn như vậy, ta. . . Ta liền. . .!"

Tần Hàn vội vã cười nói :

"Được rồi được rồi, ông nội không nói, ngươi đứa bé này, ông nội không phải muốn tốt cho ngươi mà, Tần Phong, cố gắng đỡ muội muội ngươi đi về nghỉ."

Tần Phong lập tức đi ra, nhìn Đỗ Phong thời điểm, trong mắt nhiều hơn một loại kính nể cùng cung thuận.

Hắn đối với Đỗ Phong gật gù, sau đó xoay người đi nâng Tần Tử Cẩm.

Tần Hàn nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Đỗ Phong a, ngươi xem, Bắc Sơn bây giờ cục diện, nên sao vậy thu thập?"

Đỗ Phong lúc này mới đi rồi trở lại, cười quay về Lý Kế Niên nói rằng :

"Lão gia tử, này thiện hậu sự tình, còn được các ngươi đến, ta nên làm đều làm"

Lý Kế Niên liên tục xoa tay, khách khí nói rằng :

"Đỗ thiếu, ngươi có thể không nên như vậy a, nếu như không phải ngươi, ta Lý gia ngày hôm nay liền xoá tên, ngươi là ta Lý gia đại ân nhân, càng là Bắc Sơn đại ân nhân, sau này Bắc Sơn nguyên lão hội, ngươi định đoạt!"

Đỗ Phong trong lòng kỳ thực chính là như thế dự định.

Hắn cần một căn cơ.

Mà Bắc Sơn, thích hợp nhất.

Hiện tại trên tay hắn càng là nắm giữ năm mươi tấn mẫu ngọc, còn có lấy ra mẫu ngọc năng lượng phương pháp, càng là cần Bắc Sơn các gia tộc lớn mạng lưới cùng sức ảnh hưởng.

Một khi mẫu ngọc năng lượng mở phát ra, đến thời điểm, Trung Kinh xem là cái gì?

Cho tới nói mình sống sót tin tức tiết lộ ra ngoài, hắn cũng không sợ.

Hiện tại, hắn đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, sợ cái gì?

Một Cổ Vô Giả, có khủng bố lực phá hoại, Kinh Thành những đại gia tộc kia, quả thực quá rõ ràng.

Bọn họ có lẽ sẽ ám sát chính mình, có lẽ sẽ dùng các loại thủ đoạn tới đối phó chính mình, thế nhưng, bọn họ tuyệt đối không dám dùng bên cạnh mình người đến uy hiếp chính mình.

Này, chính là một Cổ Vô Giả thân phận mang đến ảnh hưởng.

Bởi vì ở ngươi bắt cóc đồng thời, Đỗ Phong đồng dạng có thể ám sát ngươi.

"Lão gia tử, Bắc Sơn nguyên lão hội, vẫn như cũ lấy ngươi làm đầu, ta từng theo Mục đình huynh đồng ý, Bắc Sơn, lấy ngươi Lý gia làm đầu!"

Lý Kế Niên bỗng nhiên ngẩn ngơ, hắn đột nhiên có một loại cả người nhẹ nhàng cảm giác.

Mà Đỗ Phong câu nói tiếp theo, càng là chấn kinh rồi tất cả mọi người.

"Thế nhưng Bắc Sơn cục diện xác thực hơi nhỏ, ta còn cùng Mục đình ngực hứa hẹn qua, ta muốn dẫn Lý gia, ở Trung Kinh đặt chân."

Lạch cạch một tiếng, Lý Mục Đình phụ thân lý cảnh an cầm đều rơi mất.

Lý Kế Niên kích động đến cả người run rẩy, vị này Bắc Sơn nguyên lão hội chí cao vô thượng tồn tại, quay về Đỗ Phong sâu sắc cúi đầu chín mươi độ :

"Lý Kế Niên, đại biểu Lý gia liệt tổ liệt tông, đại biểu Bắc Sơn nguyên lão hội, bái tạ Đỗ thiếu!"

Trong phòng nghị sự tất cả mọi người đều kích chuyển động.

Đỗ Phong hứa hẹn, quả thực quá đáng sợ.

Một buổi trong lúc đó, Tề gia bị người nhỏ tận gốc, Chu gia âm u lui ra nguyên lão hội, Lâm gia nhảy một cái lên tới nguyên lão hội người thứ hai, trở thành mới một trong bốn dòng họ lớn nhất.

Này từng cái từng cái khiếp sợ tin tức, lại như là bom, oanh tạc đến Bắc Sơn thượng tầng vòng tròn, rung động không ngớt.

Mà hết thảy này, đều là bởi vì một người.

Đỗ Phong, Đỗ thiếu!

Đỗ thiếu tên tuổi, chân chính vang vọng toàn bộ Bắc Sơn.

Mà Ân Long Đỗ Phong sống sót tin tức, càng là ở Trung Kinh trong ngoài thành bảy nhà giàu có bên trong làm nổ!

Chương 95: Long cuộc chiến đội

Trung Kinh.

Trung Kinh chia làm nội thành cùng ngoại thành.

Nội thành lại có một cái xưng hô gọi Tứ Cửu Thành, Tứ Cửu Thành bên trong có tam đại gia.

Hồ gia, Mễ gia, Thẩm gia.

Mà Tứ Cửu Thành ở ngoài, chính là ngoại thành.

Ngoại thành đại tộc san sát, đứng đầu nhất cái kia bốn cái, được gọi là tứ đại tộc.

Nội thành tam đại gia, ngoại thành tứ đại tộc, tạo thành Trung Kinh đứng đầu nhất nhi hào môn vòng tròn.

Đối với với dân chúng bình thường tới nói, này tam đại gia tứ đại tộc, cách bọn họ quá xa xôi, thậm chí ngay cả tên bọn họ đều không từng nghe nói.

Thế nhưng đối với khắp cả Hoa Quốc tầng cao nhất vòng tròn tới nói, tam đại gia tứ đại tộc tên tuổi, quả thực như Hạo Nguyệt chi huy, khiến người ta chỉ có thể ngưỡng mộ.

Hoa Quốc năm đại siêu cấp thành thị trong đám, Bắc Sơn, Đông Dương, Nam Hải, tây đều, độc chiếm một chữ phú.

Mà Trung Kinh, không chỉ là phú quý song toàn, hơn nữa là quyền lực trung khu.

Ngoại thành cái kia tứ đại tộc là Giang gia, Hoàng gia, Bạch gia, Thanh gia.

Nếu như nhất định phải làm một so sánh, Bắc Sơn thứ nhất hào môn Lý gia, phóng tới Trung Kinh, thậm chí ngay cả cái gia tộc nhị lưu cũng không bằng.

Mà muốn ở Trung Kinh đặt chân, dựa vào, không chỉ có riêng là hùng hậu tài lực.

Giang Thất Thiếu Giang Nhược Phi quãng thời gian này cũng không quá dám sao vậy ra ngoài.

Vênh vào tự đắc mang theo cao thủ đi Bắc Sơn, không nghĩ tới lại bị dọa đến tè ra quần trở lại Trung Kinh, chuyện này, đã trở thành trên người hắc thiên đại trò cười.

Đương nhiên, khi biết người xuất thủ là Đỗ Phong sau khi, chuyện cười Giang Nhược Phi người, thiếu một hơn nữa.

Ân Long Đỗ Phong, bốn chữ này, đối với với Kinh Thành tầng cao nhất vòng tròn thái tử công chúa tới nói, quả thực chính là như sấm bên tai.

Mấy năm trước Đỗ Phong đột nhiên xuất hiện, thành lập Ân Long chiến đội, sau khi càng là danh chấn kinh sư, danh tiếng nhất thời có một không hai, mạnh mẽ ép tới cái khác bảy cái chiến đội không cách nào ngăn đầu, thậm chí ngay cả Thẩm gia đều không thể không dùng Thẩm Nhược Hi với hắc thông gia.

Thẩm Nhược Hi, Trung Kinh đệ nhất mỹ nữ, tất cả nam nhân ảo tưởng đối tượng, càng là nhị vương một hậu bốn hủ hầu bên trong duy nhất một người phụ nữ.

Nàng chính là công chúa bên trong công chúa, đi tới chỗ nào, mãi mãi cũng là ánh sáng vạn trượng.

Có thể trở thành là Thẩm Nhược Hi nam nhân, vền vền là điểm này, liền đầy đủ như rồng Đỗ Phong danh tiếng đạt đến chí cao trình độ.

Vì lẽ đó, làm Đỗ Phong còn sống sót tin tức truyền ra sau khi, chân chính biết Đỗ Phong nội tình cùng thủ đoạn người, đối với Giang Nhược Phi, cũng chỉ còn sót lại đồng tình.

Thử nghĩ một hồi, đối làm là chính mình, đối mặt cái kia Sát Thần thời điểm, lại sẽ là sao vậy biểu hiện?

E sợ, liền Giang Nhược Phi cũng không bằng đi.

Trở lại Trung Kinh mấy ngày nay, Giang Nhược Phi vẫn đem mình nhốt tại Cẩm Vận Tiểu Trúc, điên cuồng ở trên người cô gái phát tiết lửa giận trong lòng.

Cầm Vận Tiểu Trúc là một nhà cực kỳ tư mật hàng đầu trụ sở tư nhân, cùng Bắc Sơn quý khách lâu đại khái giống nhau, đương nhiên, nơi này mỹ nữ tổ chất, cao đến kinh người.

Bất luận cái nào có tư cách ở Cầm Vận Tiểu Trúc đi làm mỹ nữ, lấy ra đi tùy tùy tiện tiện nghiền ép cái gì đang "hot" minh tinh không phải vấn đề chút nào.

Thậm chí trên thị trường còn có một loại đồn đại, những cái được gọi là đang "hot" minh tinh, rất nhiều đã từng đều là Cầm Vận Tiểu Trúc đào thải người.

Đương nhiên, này vẹn vẹn là đồn đại mà thôi.

Một trang trí đến rất có cách điệu tình thú đại trong phòng, Giang Nhượng Phi Chính Quang thân thể ở trên người một nữ nhân rong ruổi.

Nữ nhân nằm nhoài bên giường trên, trên lưng mồ hôi rùng rùng, vẹn vẹn là một tron bóng phần lưng, liền có thể khiến người ta huyết thống căng phồng.

Giang Nhượng Phi gất gao cắn răng, nhìn mình trên người một cái nào đó đồ vật nhanh chóng ở thân thể nữ nhân trên một vào một ra, trong mắt là một mảnh oán độc.

Phảng phất nữ nhân này chính là Đỗ Phong, có thể để cho hắn tùy tiện ức hiếp.

Vừa lúc đó, đặt lên giường di động đột nhiên vang lên.

Giang Nhượng Phi căn bản không có dừng lại, tiếp tục điên cuồng nhún, sau đó leo xuống đi bắt lên di động, liếc mắt nhìn bảng số, lúc này mới chuyển được :

"Hồ đại ca, ngươi tìm ta cái gì sự tình?"

Đầu bên kia điện thoại truyền đến một tiếng nhàn nhạt cười khẽ :

"Ha ha, nếu không có, ngươi hiện tại không tiện, chờ ngươi xong xuôi sự tình lại nói!"

"Ta. . . Rất. . . thuận. . . tiện! !"

Giang Nhượng Phi tựa hồ tìm tới một số biến thái cảm giác, nói một chữ liền mạnh mẽ hướng về trước ưỡn một cái, nữ nhân không nhịn được cắn răng a một tiếng.

Trong nháy mắt, Giang Nhượng Phi liền một tiết như chú.

Hắn một cái xả qua trên giường khăn tắm, xoay người đi vào phòng tắm, lưu lại nữ nhân cả người xụi lơ nằm ở trên giường, nhẹ nhàng co giật.

"Ha ha, nếu không có, ngươi mấy ngày nay sao vậy? Sao vậy mê luyện lên nữ sắc đến rồi?"

Giang Nhượng Phi nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Cái kia ta con mẹ nó còn có thể làm cái gì? Mật đều bị ta mất hết, mấy tên khốn kiếp này, toàn hắn mẹ chế nhạo ta, chết tiệt, ta nhất định phải tự tay giết chết cái kia rác rưởi!"

"Ha ha, hắn hiện tại đột phá, ngươi làm sao giết đến hắn?"

Giang Nhượng Phi nhất thời không nói lời nào.

Đầu bên kia điện thoại lại truyền tới một tiếng cười khẽ :

"Có điều ngươi yên tâm, ta có một tin tức tốt nói cho ngươi, ngươi có muốn biết hay không?"

Giang Nhượng Phi sững sờ, âm thanh có chút khàn giọng :

"Cái gì tin tức tốt?"

"Đại ca ngươi nghe nói Đỗ Phong đột phá, chịu đến kích thích, lại cũng đột phá!"

"Đại ca ta đột phá?"

Giang Nhượng Phi nắm điện thoại tay, đột nhiên gân xanh nổi lên.

Hắn suýt chút nữa không đem điện thoại bóp nát.

Đại ca đột phá?

Này mẹ nhà hấn xem là cái gì tin tức tốt?

Chuyện này căn bản là là chó cắn áo rách.

Giang Nhượng Phi là Giang gia Thất Thiếu, mặt trên có sáu cái ca ca tỷ tỷ, mà Giang gia ba đời người thừa kế, là Giang Nhượng Tinh.

Giang Nhượng Tinh không chỉ là Giang gia người thừa kế, cũng là Hoa Quốc quân đội bát đại chiến đội một trong, uy Long chiến đội thủ lĩnh.

Đang không có Ân Long chiến đội trước, Hoa Quốc quân đội tổng cộng có bảy đại chiến đội.

Này bảy đại đứng thành hàng thủ lĩnh, đều không ngoại lệ, toàn bộ đều là tam đại gia tứ đại tộc người thừa kế.

Ở tam đại gia tứ đại tộc bên trong, có một cái quy định bất thành văn.

Ai nhậm chức gia tộc khổ tâm kinh doanh chiến đội thủ lĩnh, ai chính là gia tộc người thừa kế.

Thất đại gia tộc truyền thừa hơn trăm năm năm đại, không có bất kỳ lần nào ngoại lệ.

Hiện tại Ân Long chiến đội xoá tên, mặt khác bảy đại chiến đội thủ lĩnh, chính là Trung Kinh hàng đầu hào môn thái tử gia.

Đằng Long chiến đội Hồ Kiến Quốc.

Bá Long chiến đội Thẩm Trung Tiêu.

Uyên Long chiến đội Mễ Dịch Dương.

Uy Long chiến đội Thẩm Nhượng Tinh.

Giáp Long chiến đội Hoàng Hạo Vũ.

Thăng Long chiến đội Bạch Tiêu Diêu.

Hiên Long chiến đội Thanh Trường Minh.

"Ha ha, ra sao? Người nếu như muốn báo thù, có thể để cho đại ca người ra tay a!"

Giang Nhượng Phi sắc mặt âm trầm cực kỳ, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Hồ đại ca, người đừng đùa, Giang Nhượng Tinh có thể giúp ta ra tay? Ha ha, ta cũng phải chúc mừng người a, người thời điểm nào đột phá đây?"

Đầu bên kia điện thoại nhất thời cứng lại, sau đó tiếng cười nhẹ nhàng vang lên :

"Ta đột không đột phá không đáng kể, chỉ ít, gia tộc của ta người thừa kế vị trí không thể lay động, hơn nữa, rất nhiều lúc, đầu óc mới phải vũ khí lợi hại nhất."

Giang Nhượng Phi âm thanh đột nhiên tràn ngập sát khí :

"Hồ đại ca, người đồng ý giúp ta sao?"

Đầu bên kia điện thoại lại là nhẹ nhàng nở nụ cười, từ tốn nói :

"Chúng ta là anh em, ta không giúp người, ai giúp người? Thế nhưng, người cũng đến giúp một chút ta a! Đúng không? Huỳnh đệ trong lúc đó trợ giúp lẫn nhau mà!"

Giang Nhượng Phi nở nụ cười :

"Người là muốn gặp biểu muội ta chứ? Không thành vấn đề, bao ở trên người ta, ha ha, nói đến, biết Đỗ Phong không chết, giật mình nhất, sợ nhất, tôi phát điên người, không nên là ta a!"

Đầu bên kia điện thoại âm thanh trầm mặc xuống.

Chương 96: Thăm gia Thần Tiên Nữ

Từ Cửu Thành bên trong có tam đại cấm địa.

Điều Long Thai.

Đông Sơn Viện.

Hồng Tường Nội.

Thăm gia đại viện ở Điều Long Thai.

Thăm gia đại viện chiếm diện tích rất lớn, phòng ốc san sát nối tiếp nhau, thấp thoáng ở một mảnh xanh um bên trong, nhìn không thấy đầu.

Thăm gia đại viện hiện Kim Tự Tháp hình, đẳng cấp sâm nghiêm, từ cửa lớn đi vào, là một cái thẳng tắp xuyên qua toàn bộ đại viện đường lớn.

Đường lớn hai bên, càng đến gần cửa lớn phòng ốc càng nhiều, lần lượt giảm dần, đến đường lớn phần cuối

Mà Thăm gia nữ tính, cực kỳ ưu tú loại kia sẽ không gả ra ngoài, mà là kén rể.

Cái khác chi thứ tộc nữ, hoặc là không đủ ưu tú, cũng chỉ có thể bị trở thành thông gia công cụ.

Này một toà bảy tiến vào bên trong tứ hợp viện, ở chính là Thăm gia trực hệ hạt nhân tộc nhân.

Liên đường như thời cổ hậu hoàng cung, gia chủ tương đương với Hoàng Đế, gia chủ này một nhánh chính là hoàng tộc chính thống, cái khác đều là chi thứ.

Mà chi thứ cũng chia làm ba bảy loại, lần lượt có thể ở trong đại viện phân đến một cái sân.

Cái sân này thì tương đương với đất phong.

Từ xưa đến nay, mặc kệ là cái gì danh môn đại tộc, đều là quy củ này.

Thăm gia đại viện tận cùng bên trong cái kia tràng bảy tiến vào đại sân vuông hậu viện sau khi, đơn độc có một tiểu viện.

Đây là thuộc về Thăm gia công chúa Thăm Nhược Hi.

Thăm Nhược Hi bị trở thành Thần Tiên Nữ, Kinh Thành đệ nhất mỹ nữ.

Nàng cũng xác thực xứng đáng danh hiệu này.

Cổ hương cổ sắc trong nhà, Thăm Nhược Hi đứng hoa viên trong lương đình, nhìn trong nước cảm lý bơi qua bơi lại, tựa hồ ngây người.

Nàng là đẹp đến khiến người ta ngẹt thở nữ nhân, tất cả ca ngời, đều không đủ để hình dung nàng.

Nếu như nhất định phải tìm một từ, vậy chỉ có thể là hoàn mỹ.

Hoàn mỹ vóc người, hoàn mỹ dung mạo, hoàn mỹ khí chất, hết thảy đều là hoàn mỹ.

Nàng mặc một bộ trắng như tuyết sườn xám, sườn xám mặt trên thêu tinh mỹ Thanh Hoa, một chút nhìn lại, quả thực chính là. . . Hoàn mỹ.

Cái gì trắng như mỡ đông, cái gì sáng như thu nguyệt, cái gì thanh nhã thoát tục, cái gì nghiêng nước nghiêng thành đều là nói láo.

Trên người nàng bất luận một nơi nào, đều là vừa đúng, vòng eo đầy đủ tế nhưng sẽ không nhường người cảm thấy thiếu cân đối, bộ ngực đủ lớn rồi lại có thể phác hoạ ra tốt đẹp nhất độ cong, hai chân đầy đủ thon dài, nhưng là vừa sẽ không để cho người kinh diễm.

Tổng tất cả, ở trên người nàng, đều là hợp lý tồn tại.

Này, chính là hoàn mỹ.

Nàng thần thái thanh nhã điểm đậm, cả người tự nhiên nhân nhạ toát ra một luồng cao quý cực kỳ khí tức, rồi lại tuyệt đối không vênh vào hung hăng.

Hết thấy đều là như vậy hoàn mỹ, nếu như người lại nhìn ánh mắt của nàng, người lại sẽ phát hiện, đó mới là hoàn mỹ bên trong hoàn mỹ.

Nếu như người cùng với nàng đối diện, người sẽ từ trong ánh mắt của nàng nhìn thấy cái gì?

Không người nào có thể nói được.

Ánh mắt của nàng lộ ra hai mươi tuổi thanh xuân, lại có ba mươi tuổi quyến rũ, bốn mươi tuổi tầm nhìn, chỉ chớp mắt, còn có mười tuổi nghịch ngợm.

"Người . . . Tại sao muốn xuất hiện đây?"

Thẩm Nhược Hi nhẹ nhàng mở miệng, tự lẩm bầm, khiến người ta nghe xong, tự nhiên sinh ra một loại ruột gan đứt từng khúc thống khổ, lại như là nhớ nhung tình lang.

Nàng âm thanh rất nhẹ, nhưng như là trần châu rơi xuống mâm ngọc, dễ nghe đến khiến người ta cả người thoải mái.

Nếu như nói Tần Tử Cam là ôn nhu như nước, Lâm Á Nam là lãnh ngạo như lửa, như vậy, các nàng ở Thẩm Nhược Hi trước mặt, cũng sẽ sâu sắc tự ti.

Thẩm Nhược Hi nhìn boi lội cầm lý, đột nhiên nhẹ nhàng ngâm xướng lên :

"Chu Tước cầu một bên cỏ đại hoa, ô y đầu hẻm tà dương tà."

"Trước đây vương tạ đường trước yến, bay vào dân chúng tầm thường gia."

Nàng âm thanh lượn lờ tung bay mở, chậm rãi biến mất ở trong không khí.

Một đạo thân ảnh lơ lửng, vô thanh vô tức ra hiện tại phía sau nàng.

"Tiểu thư!"

Thẩm Nhược Hi không quay đầu lại, nhẹ nhàng nói rằng :

"Bà bà, tìm cái thời gian, người đi một chuyến Bắc Sơn!"

Bóng người mơ hồ trở nên càng ngày càng mơ hồ lên, thanh âm già nua vang lên :

"Ngài là muốn . . .!"

"Không! Chỉ là đi xem hán một chút!"

"Phải!"

Bóng người mơ hồ chậm rãi trở nên rõ ràng lên, đó là một người có mái tóc trắng như tuyết, từ mi thiện mục, thân thể gầy yếu, gập cong lưng còng bà lão.

Nàng run run rẩy rẩy đứng ở nơi đó, tựa hồ một con gió liền có thể đem nàng thổi ngã.

Thế nhưng Đỗ Phong nếu như nhìn thấy nàng, tuyệt đối sẽ ngay đầu tiên xoay người bỏ chạy.

Ai cũng không nghĩ đến, cái này gần đất xa trời bà lão, là Thẩm gia đệ nhất cao thủ.

"Tiểu thư, Giang Thất Thiếu ở bên ngoài cầu kiến, ngài muốn gặp sao?"

Thẩm Nhược Hi hơi sững sờ, chậm rãi xoay người, một tấm tuyết mỹ đến không cách nào hình dung trên mặt, né qua vẻ tươi cười :

"Nhường hán vào đi!"

Bà lão lui ra sau khi, không tới hai phút, Giang Nhược Phi quy củ từ hoa viên cửa đi vào.

Hán loại này coi trời bằng vung, có thù tất báo người, ở đây lại nghe lời đến như là một học sinh tiểu học.

Bước nhanh đi tới Thẩm Nhược Hi trước mặt, Giang Nhược Phi trên mặt cười theo, nói rằng :

"Biểu muội, người một đoạn này trải qua cũng còn tốt?"

Từ Giang Nhược Phi ra hiện tại cửa một khắc đó, Thẩm Nhược Hi trên mặt, liền phảng phất có thêm một tầng vàng sáng nhàn nhạt, khiến người ta căn bản không thấy rõ nàng mặt.

Thần bí, cao quý, khác nào tiên nữ.

"Thất biểu ca, ngươi tìm ta có việc sao?"

Giang Nhược Phi cười ha ha, nói rằng :

"Không có chuyện gì, chính là muốn tới xem một chút biểu muội, tháng sau Hồ đại ca sinh nhật, hần muốn mời biểu muội nể nang mặt mũi."

Thẩm Nhược Hi khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng nói :

"Vậy ngươi nhường chính hần gọi điện thoại đến!"

Giang Nhược Phi sững sờ, nhất thời đại hi :

"Được được được, ta vậy thì đi!"

Nói hần xoay người liền muốn đi, Thẩm Nhược Hi nhưng kêu hần lại, bình tĩnh nói :

"Ngươi gặp phải Đỗ Phong?"

Giang Nhược Phi cả người run lên, nhanh chóng nhìn nàng một cái, sau đó cúi đầu nói rằng :

"Đúng!"

"Hần nói cái gì?"

"Hần. . .!"

Giang Nhược Phi đột nhiên cả người một cái giật mình!

Hần trở lại Kinh Thành, bị cừu hận làm choáng váng đầu óc, mấy ngày nay vẫn ở Cẩm Vận Tiểu Trúc phóng túng, lại quên Đỗ Phong.

Tốt nhớ kỹ ta, nhất định phải mang cho Thẩm Nhược Hi.

Nếu như ngươi nói sai một chữ, tương lai ta liền chặt đoạn một mình ngươi đầu ngón tay.

Giang Nhược Phi cả người mồ hôi lạnh, bá một tiếng liền chảy xuống.

"Biểu muội, hần. . . Ngươi này. . . Hần. . .!"

Thẩm Nhược Hi cười nhạt :

"Ngươi nói đi!"

Giang Nhược Phi cắn răng một cái, nhanh chóng nói rằng :

"Hần nói, hần nhường ngươi. . . Nhường ngươi. . .!"

"Nhường ta cái gì?"

"Nhường ngươi. . . Nhường ngươi. . .!"

Giang Nhược Phi lần thứ hai mạnh mẽ cắn răng một cái :

"Hần nhường ngươi rửa sạch sẽ cái miệng chờ, hần sẽ mang theo mười tám cái Châu Phi Mãnh Nam trở lại cố gắng hạ ngươi! !"

Thần Tiên như thế Thẩm Nhược Hi cả người đột nhiên cứng ngắc.

Giang Nhược Phi sợ hãi nhìn nàng một cái, nhìn thấy nàng không nói lời nào cũng bất động, vội vã run giọng hỏi :

"Biểu muội. . .!"

"Cút!"

Thẩm Nhược Hi trong miệng, phun ra một lạnh lùng cực kỳ tự, sợ đến Giang Nhược Phi căn bản không dám dừng lại, xoay người chặt vật chạy ra ngoài.

Cũng không biết qua bao lâu, Thẩm Nhược Hi cả người kịch liệt bắt đầu run rẩy, nàng nguyên bản tiên tử như thế trên mặt, trướng đến đỏ như máu, trên cổ gân xanh nổi lên, lại như là từng cây từng cây giun.

Một như có như không âm thanh ở hậu trong hoa viên vang lên, chính là nàng trước ngấm xướng ô y hạng.

Thẩm Nhược Hi lập tức xoay người lại, đột nhiên quỳ trên mặt đất.

Trước mặt nàng trong không khí, quý dị hiện ra một bóng người.

Trắng như tuyết trường bào, vóc người gần hai mét, cao to anh tuấn, cả người lộ ra một luồng nhân nhật ánh sáng chàng thanh niên.

"Thiếu chủ! Đỗ Phong không chết."

Chàng thanh niên thẳng tắp nhìn Thẩm Nhược Hi, ánh mắt dần dần trở nên dâm chí lên.

Hắn vung tay lên.

Xẹt xẹt một tiếng, Thẩm Nhược Hi y phục trên người bị lôi kéo hạ xuống.

Sườn xám phía dưới, lại là trống rỗng, cái gì đều không có.

Thẩm Nhược Hi lại như là đột nhiên biến thành người khác, trong mắt loé ra một tia yêu diễm quyến rũ khí tức, mê hoặc cực kỳ nhìn cái kia chàng thanh niên, hơi nhếch miệng, còn lè lưỡi liếm môi một cái.

Tiền tử đã biến thành dâm phụ!

Tình cảnh này nếu như bị trong kinh thành những kia thái tử nhìn thấy, không biết bọn họ sẽ sao vậy nghĩ.

Chàng thanh niên cả người run cầm cập, trực tiếp nhào tới :

"Tiện nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Ngâm một câu thơ

Ròng rã một tuần lễ, Đỗ Phong đều không có ra ngoài.

Một đêm lập uy, hắn xem như là chân chính ở Bắc Sơn đứng lại cước.

Tề gia cùng Chu gia bị nguyên lão hội xoá tên, tự nhiên có mối gia tộc lần lượt tiến dần lên, bỏ khuyết hai cái gia tộc chỗ trống.

Đối với với người bình thường mà nói, Bắc Sơn, vẫn là cái kia Bắc Sơn, mỗi ngày mở mắt ra, trời cũng không thay đổi, ca chiếu xướng vũ chiếu nhảy.

Thế nhưng Đỗ Phong danh tự này, đối với với trải qua cái kia tràng thanh tẩy người tới nói, đại biểu cái gì, bọn họ có cực kỳ trực quan hơn nữa ấn tượng sâu sắc.

"Tuổi không tới ba mươi tuổi Cổ Vô Giả. . . Cái gì? Người không biết cái gì là Cổ Vô Giả?"

"Không biết!"

"Vậy người thật sự out rồi! Bắc Sơn to lớn nhất hào môn người biết không? Lý gia a! Lý gia lợi hại nhất siêu cấp cao thủ, bị Cổ Vô Giả một hơi trực tiếp thổi chết."

"Ta xem Bắc Sơn ngu đều bị người thổi chết!"

Trên thế giới không có tường nào gió không lọt qua được, Lăng Yên Các chuyện đã xảy ra, sao vậy khả năng không truyền ra ngoài?

Chuyện này bị gọi là Lăng Yên Các sự kiện.

Các loại phiên bản lời đồn đãi, đem Đỗ Phong hình dung thành một ba đầu sáu tay Na Tra.

Cho tới nói trên người hấn cái khác mấy cái thân phận, đúng là không có ai cảm thấy hứng thú.

Bởi vì, cái kia khoảng cách Bắc Sơn cấp độ này quá xa.

Trung Kinh Thảm gia tương lai con rể. . . Thảm gia là ai?

Ân Long chiến đội thủ lĩnh, ạch, tên nghe đúng là cuồng duệ khốc huyễn điều nỗ thiên, thế nhưng này lại là cái gì đây?

Đỗ Phong đối với các loại lời đồn đãi xem thường, hấn hiện tại, lo lắng nhất, kỳ thực chính là đến từ chính Trung Kinh trả thù.

Không nói cái khác, chỉ nói Thảm gia.

Thảm gia đã không thể dùng một cái nhà tộc để hình dung.

Hiện tại Thảm gia, chính là mạnh mẽ nhất thời điểm, hoàn toàn lại như là một viên che trời đại thụ, cành lá xum xuê.

Cây to này bao trùm phạm vi, thậm chí có thể che đầy được gần phân nửa Hoa Quốc.

Bám vào cây to này trên gia tộc, Đỗ Phong tự mình nghĩ muốn đều cảm thấy da đầu từng trận tê dại.

Mà Thảm gia dòng chính tộc nhân liền không xuống 200 người, trong đó nhân tài xuất hiện lớp lớp, tùy tùy tiện tiện xách ra tới một người, đều có thể coi là kiêu hùng.

Vên vẹn là tỉnh trưởng thì có bảy vị, thị trưởng càng là nhiều đến hơn năm mươi vị.

Này còn không phải đáng sợ nhất.

Đỗ Phong lo lắng nhất chính là mặt khác một điểm.

Thảm gia phía sau, còn có chỗ dựa.

Này, mới thật sự là khủng bố.

Phía trên thế giới này biết Thảm gia phía sau có chỗ dựa người, tuyệt đối sẽ không vượt qua hai mươi.

Đỗ Phong chính là một người trong đó.

Nếu như chỉ là Thảm gia phát động truy sát, Đỗ Phong còn có thể ứng phó, thế nhưng, nếu như là Thảm gia phía sau người ra tay, dù cho Đỗ Phong hiện tại là Cổ Võ Giả, cũng tuyệt đối sẽ bị chết vô cùng thảm.

Này, liền muốn xem Thảm gia đối với mình coi trọng trình độ.

Hoặc là nói, vậy thì muốn xem chính mình thân phận chân chính, đến cùng có hay không bại lộ.

Chênh chênh nằm trên ghế sa lông, Đỗ Phong cả người xụi lơ, trong mắt nhưng là thần thái liên tục.

Hắn đột nhiên từ trên ghế sa lông nhảy lên, rộng to :

"Chu Tước cầu một bên cỏ đại hoa, ô y đầu hẻm tà dương tà. Trước đây vương tạ đường trước yến, bay vào dân chúng tầm thường gia."

Lâm tổng vào lúc này vừa vịn từ dưới lầu hạ xuống, nghe được hấn lại thì hứng quá độ, không khỏi nguyền một cái :

"Đỗ Phong ngươi làm cái gì? Còn không đi thay quần áo."

Lăng Yên Các sự kiện sau khi, Lâm tổng căn bản không có thời gian nghỉ ngơi, quả thực chính là phân thân thiếu phương pháp, hận không thể biến thành mười người.

Lâm gia địa vị từ nguyên lão hội lột đáy nhảy một cái tăng lên tới người thứ hai, thậm chí ông nội Lâm Cửu Thành tiếp nhận Phó hội trưởng vị trí, trong này có bao nhiêu sự tình cũng không cần phải nói, nói chung chính là một chữ, bận bịu.

Lâm Cửu Thành lại là trọng thương, vì lẽ đó tất cả sự tình, đều đặt ở Lâm Á Nam trên người một người.

"Sáng sớm lên đột nhiên thì hứng quá độ, không nhịn được muốn ngâm một câu thơ, ta hay là không đi, những việc này ta lại không hiểu, lão bản, ngươi tha cho ta đi."

Lâm tổng mạnh mẽ trợn mắt, trực tiếp đưa tay liền muốn đi vẹo Đỗ Phong lỗ tai, sợ đến Đỗ Phong liên tục xin tha.

"Đi đi đi, đi còn không được sao?"

Lâm tổng trên mặt vẻ mặt lúc này mới hòa hoãn đi, quyến rũ nở nụ cười, nói rằng :

"Ngày hôm nay ngươi phải đi, nguyên lão hội chấp hành ủy viên hội Chủ tịch Quốc hội muốn tới tìm ngươi báo cáo chính đồn sau khi công tác."

Đỗ Phong nghiêng đầu suy nghĩ một chút, hi hi nở nụ cười :

"Cái này Chủ tịch Quốc hội là ai?"

"Ngươi đoán!"

"Sẽ không là Lý Mục Đình chứ?"

Lâm Á Nam sững sờ, có chút thấy buồn cười, lắc đầu :

"Sao vậy khả năng? Tuy rằng Lý Mục Đình đầy đủ ưu tú, thế nhưng, hắn cũng vắn vắn là Lý gia người thừa kế mà thôi, trừ phi là Lý Kế Niên trao quyền cho hắn, nhường hắn thay quyền gia chủ, bằng không, hắn không thể tiến vào chấp hành ủy viên hội."

Đỗ Phong đối với cái này chấp hành ủy viên hội cũng không phải xa lạ.

Lúc trước Lâm Cửu Thành cho hắn trong tài liệu, thì có danh tự này.

Bắc Sơn nguyên lão hội, trên căn bản một năm mới mở một lần biết, trừ phi là gặp phải cái gì chuyện lớn bằng trời, mới sẽ làm thời triệu tập nắm giữ ghế các đại gia chủ mở hội.

Bắc Sơn nguyên lão hội kỳ thực thì tương đương với là một siêu cấp gia tộc liên hợp thể, vì lẽ đó, tự nhiên cần một chấp hành cơ cấu, cái này chấp hành ủy viên hội, chính là đại biểu Bắc Sơn nguyên lão hội hành sử chức quyền.

Chấp hành ủy viên hội cũng là mười ba người, bọn họ kỳ thực mới xem như là nguyên lão hội chân chính đối ngoại trước cửa sổ.

Này mười ba người, chính là các gia tộc lớn hai đời người thừa kế, bọn họ đều có gia chủ trao quyền, hoặc là phát ngôn viên, hoặc là thay quyền gia chủ.

Đương nhiên, này cũng không biểu hiện các gia tộc lớn gia chủ liền lui khỏi vị trí mạc hậu.

Ngược lại, quyền to vẫn như cũ bị gia chủ vững vàng khống chế.

Chấp hành ủy viên hội địa vị không cao không thấp, trái lại là có chút lúng túng, thế nhưng, này tia không ảnh hưởng chút nào bọn họ ở bên ngoài hình tượng.

Bất luận người nào đều biết, muốn cùng Bắc Sơn giới kinh doanh giao thiệp với, chấp hành ủy viên hội, tuyệt đối là nhiều có điều đi.

"Ta biết rồi."

Đỗ Phong cười nhạt :

"Vẫn là Lý Mục Đình cha Lý Cảnh An, thế nhưng ngươi như thế một mặt đắc ý, chẳng lẽ, ngươi bị đề bạt thành chấp hành ủy viên hội cái gì người?"

Lâm Á Nam đắc ý ưỡn một cái bộ ngực, no đủ ngạo nghễ cặp ngực hận không thể chống đỡ rách quần áo.

"Thật thông minh, lão nương ta hiện tại là phó Chủ tịch Quốc hội, hi hi, Lý Mục Đình mới phải một người bí thư dài mà thôi, ngươi nói, sau này hắn thấy ta, còn không được bé ngoan cúi đầu khom lưng."

Đỗ Phong cười ha ha, một cái nắm ở Lâm tổng mềm mại vòng eo, quai tay trực tiếp bao trùm ở trên ngực của nàng, mạnh mẽ nắm một cái :

"Tiểu nương bì, ngươi đắc ý cái cái gì? Ngươi bò đến cao đến đâu, buổi tối còn không phải đến ai ya. . .!"

Lâm tổng trên mặt nhất thời một đỏ, mạnh mẽ vẹo nhúc nhích một chút thân thể, đẩy ra Đỗ Phong, trong lòng có chút hốt hoảng, trên mặt nhưng một mặt lạnh lùng :

"Lăn đi mở xe!"

Đỗ Phong cạc cạc một tiếng cười quái dị, tiếp nhận chìa khóa xe, xoay người đi mở xe.

Hắn phá Jetta buổi tối ngày hôm ấy va vào đại thụ, mấy ngày nay chính đang sửa chữa lại, Lamborghini 4s điểm vị kia Trần Thiết là hắn ngưng dụng cái trang Đại sư, đã điện thoại tới, nói xe sửa tốt.

Nguyên bản Đỗ Phong chuẩn bị ngày hôm nay đi ra ngoài đi lấy xe, thế nhưng Lâm tổng muốn hắn đi gặp Lý Cảnh An, hắn không thể làm gì khác hơn là theo đi tới.

Nói vậy này một tuần lễ thời gian, nguyên lão hội chính đồn đã có một kết quả, Lý Cảnh An tìm chính mình, có điều chính là hồi báo một chút, sau đó xin chỉ thị một hồi chính mình có hay không ý kiến gì.

Đi tới Lâm thị tập đoàn tổng bộ, Lý Cảnh An đã ở phụ tá của hắn văn phòng chờ.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Mới lên cấp gia tộc

Đối với Lâm thị tập đoàn công nhân tới nói, Đỗ Phong vẫn như cũ vẫn là Lâm tổng phụ tá riêng, cũng không có cái gì biến hóa.

Đương nhiên, Lâm thị tập đoàn cao tầng người quản lý đối với Đỗ Phong có thể tôn trọng cực kỳ.

Đùa gì thế? Lâm thị tập đoàn ngọc thạch phẩm giám hội trên phát sinh những chuyện kia, không đủ để khiến người ta chấn động sao?

Trần Văn Bản là sao vậy bị đuổi ra công ty?

Làm Đỗ Phong cùng Lâm Á Nam đi vào văn phòng thời điểm, Từ Thanh Thanh chính ở một bên cẩn thận từng li từng tí một hầu hạ.

Từ Thanh Thanh là biết Lý Cảnh An thân phận, nhìn thấy nguyên lão hội chấp hành ủy viên hội Chủ tịch Quốc hội, lại sáng sớm ở nàng không đi làm trước ngay ở Lâm thị tập đoàn cửa lớn chờ, coi là thật là dọa sợ.

Lăng Yên Các sự kiện, Từ Thanh Thanh cũng không biết.

Nàng cho rằng Lý Cảnh An là tìm đến Lâm tổng, nàng đang suy nghĩ Lâm tổng cũng có điều chính là chấp hành ủy viên hội một phổ thông ủy viên, đáng giá Chủ tịch Quốc hội như thế một mực cung kính sao?

Mà khi Lý Cảnh An hỏi Đỗ Phong thời điểm, Từ Thanh Thanh giờ mới hiểu được.

Nhân gia là tìm đến Đỗ Phong.

Điều này làm cho Từ Thanh Thanh trong lòng đối với Đỗ Phong hiếu kỳ, lại gia tăng rồi vài phần.

Nhìn thấy Đỗ Phong đi vào, Lý Cảnh An lập tức đứng lên, một mực cung kính thái độ, nhìn ra Từ Thanh Thanh một trận há hốc mồm.

"Đỗ thiếu, ngài đã tới!"

Đỗ Phong vội vã nghênh tiếp đi tới, cười híp mắt nói rằng :

"Lý bá phụ, ngài có thể chiết sát ta, gọi ta Đỗ Phong là được."

Lý Cảnh An liền vội vàng lắc đầu :

"Không được không được, đến thời điểm, gia phụ liền nghiêm khắc đã thông báo, ngài là ta Lý gia đại ân nhân, ngàn vạn không thể thất lễ."

Đỗ Phong dở khóc dở cười.

Lý Cảnh An lại cùng Lâm Á Nam chào hỏi, Lâm Á Nam nhìn Đỗ Phong một chút, sau đó mang theo lơ ngơ Từ Thanh Thanh lui ra.

Lý Cảnh An khoảng chừng năm mươi lăm tuổi, trang phục e rằng so với khéo léo, cả người xem ra thân thiết hiền lành, rồi lại mang theo một luồng khí thế, làm cho người ta vô hình áp bức.

Hắn là Lý gia hai đời trưởng tử, thuận lý thành chương gia chủ người nổi nghiệp.

Đương nhiên, Lý Kế Niên hoạt đầy đủ dài, hẳn người nổi nghiệp này, cũng là thành một quá độ, tương đương với cách đại truyền thừa, gia chủ nhất định sẽ truyền cho con trai của hẳn Lý Mục Đình.

Nhìn thấy Lâm Á Nam đi ra ngoài, Lý Cảnh An lúc này mới xoay người từ trên ghế sa lông cầm lấy một túi công văn, từ bên trong lấy ra một phần văn kiện, hơi khom người, một mực cung kính đưa tới, nói rằng :

"Đỗ thiếu, hội trưởng phái ta đến cho ngài đưa nguyên lão hội chính đồn tư liệu, còn có hai cái mới lên cấp gia tộc phê duyệt tư liệu, ngài xem nếu như hành, nguyên lão hội sẽ chính thức hấp thu bọn họ gia nhập."

Đỗ Phong đối với những này không chút nào hứng thú, thế nhưng nhìn thấy Lý Cảnh An này thái độ, cũng khó nói cái gì, tiếp nhận đi qua loa liếc mắt nhìn, cuối cùng cười hỏi :

"Lý bá phụ, hai người này mới gia nhập gia tộc, có cái gì thuyết pháp sao?"

Lý Cảnh An vẫn ở chú ý Đỗ Phong thái độ, nhìn thấy hẳn hỏi điểm này, lập tức nói rằng :

"Là như vậy Đỗ thiếu, kỳ thực nguyên lão hội phía dưới có một nhóm thế đội gia tộc, ngài cũng biết, nguyên lão hội năm năm một lần tuyển cử, trừ chúng ta bốn gia ở ngoài, những gia tộc khác cũng có thể bị thế thân, vì lẽ đó những gia tộc này thực lực cũng không thể khinh thường, thậm chí có gia tộc thực lực, còn so với nguyên lão hội xếp hạng dựa vào hậu gia tộc lớn mạnh một chút."

Nói tới chỗ này, Lý Cảnh An đột nhiên tỉnh ngộ lại, vội vã căng thẳng nói rằng :

"Đỗ thiếu, ta không phải nói Lâm gia, ngài tuyệt đối không nên hiểu lầm a!"

Lý Cảnh An vừa nói một bên khẩn quan sát Đỗ Phong thái độ, thấy trên mặt hẳn không có khó chịu biểu hiện, lúc này mới hơi hơi yên tâm.

Đỗ Phong cười ha ha, đưa tay lôi kéo Lý Cảnh An nói rằng :

"Ngồi xuống Lý bá phụ, sau này thật sự không muốn khách khí với ta, gọi ta Đỗ Phong, bằng không, ta thật sự phải tức giận! Coi như là cho ta cái mặt mũi, có được hay không?"

Lý Cảnh An nguyên vốn là Lý gia người nổi nghiệp, cái gì trường hợp chưa từng thấy, đối với Đỗ Phong cung kính, một mặt đến từ chính Lý Kế Niên dặn dò, một mặt, cũng là bởi vì Đỗ Phong thủ đoạn cùng thực lực.

Cường giả, lại sao vậy cung kính đều là nên.

Nhìn thấy Đỗ Phong như thế nói rồi, Lý Cảnh An cũng không kiên trì nữa, hơn nữa, có thể bị nguyên lão hội đề cử đi ra làm chấp hành Chủ tịch Quốc hội người, sao vậy khả năng không phải chu đáo?

Đỗ thiếu tính cách hào hiệp hiền hoà, nếu như nhất định phải cung cung kính kính, trái lại không tốt.

"Đỗ. . . Đỗ Phong, cái này Hồ gia cùng Trương gia, đã từng gia nhập qua nguyên lão hội, chỉ có điều này hai lần bị đào thải, đặc biệt là Hồ gia, kỳ thực là bị Lâm gia thế thân đi, Bắc Sơn giới kinh doanh người cũng có chút hiểu rõ, bọn họ bị đào thải ra khỏi cục, còn có thể sống cho thật tốt, thủ đoạn khẳng định không đơn giản, như vậy gia tộc, cũng chính là chúng ta hiện tại cần."

Lý Cảnh An nhìn Đỗ Phong một chút, nói tiếp :

"Hai nhà này người, sáng sớm hôm nay sáng sớm liền tìm đến ta, đi theo ta nơi này, hiện tại chính ở dưới lầu trong xe chờ đây, người không bằng thấy thấy bọn họ?"

Đỗ Phong suy nghĩ một chút, nhìn Lý Cảnh An cười nói :

"Lý bá phụ, cái này Hồ gia sẽ không căm ghét Lâm gia?"

Lý Cảnh An lập tức xua tay, nghiêm nghị nói rằng :

"Sẽ không, nếu như Hồ gia chỉ có điểm ấy khí lượng, sợ là sớm đã bị người thôn đến xương đều không dư thừa, điểm này, ta có thể bảo đảm."

Đỗ Phong nghĩ thầm tên này đơn khẳng định là Lý Kế Niên cùng Lâm Cửu Thành định, tới tìm mình qua xem qua, cũng có điều chính là tôn trọng một hồi chính mình thái độ.

Đỗ Phong cũng không thể phù quyết nguyên lão hội quyết nghị.

Lại nói, hẳn cũng không có lý do gì a.

Bắc Sơn hẳn không quen, những gia tộc kia cũng không có từng qua lại, Lý Kế Niên cùng Lâm Cửu Thành, đó mới là cáo già như thế tồn tại, cái gì nhìn không thấu?

"Được, ngài gọi bọn họ lên đây đi, gấp gờ cũng được, miễn cho sau này phát sinh điểm cái gì hiểu lầm."

Lý Cảnh An lập tức gật đầu :

"Vậy ta liền bắt chuyện bọn họ tới."

Không tới năm phút đồng hồ, Từ Thanh Thanh liền mang theo hai cái thần thái khí độ bất phàm người đàn ông trung niên, ra hiện tại Đỗ Phong trợ lý của phòng làm việc.

"Đỗ trợ lý, người khách nhân đến, cần ta làm điểm cái gì?"

Từ Thanh Thanh lại nhìn Đỗ Phong thòi điểm, trong ánh mắt hoàn toàn là chấn động.

Lý Cảnh An liền không nói, lai lịch thân phận quá đáng sợ.

Thế nhưng hai người này xuất mồ hôi trán người trung niên, thân phận so với Lý Cảnh An, cũng không kém là bao nhiêu.

Thấy bọn họ cái kia dáng dấp sột sắng, thật giống như chờ đợi nguyên thủ quốc gia tiếp kiến.

Đây rốt cuộc là sao vậy sự việc?

Đỗ Phong người này, đến cùng là cái gì thân phận?

"Ha ha, không sao rồi, Thanh Thanh người giúp ta đóng cửa lại."

Đỗ Phong ngồi đang làm việc trác phía sau, trên mặt mang theo tựa như cười mà không phải cười vẻ mặt, nhìn hai trung niên người.

Hai cái Bắc Sơn giới kinh doanh đại lão, tay cầm trăm tỉ tài sản gia tộc chương môn nhân, lại căng thẳng đến cả người đổ mồ hôi, có chút tội nghiệp nhìn Đỗ Phong, cúi đầu phục tùng không dám nói lời nào.

Lý Cảnh An nhẹ nhàng ho khan một tiếng, cười nói :

"Chiếu Khôn, Tỉnh Thành, vị này chính là Đỗ thiếu!"

Trương Chiếu Khôn, Hồ Tỉnh Thành hai người lập tức chất lên một mặt nụ cười, cúi đầu khom lưng chào hỏi.

Đỗ Phong nhưng vẫn như cũ là lười nhác cực kỳ dựa vào ghế, cũng không nói lời nào, ánh mắt nhưng ở hai người trên người không ngừng ngắm tới ngắm lui.

Văn phòng bầu không khí, nhất thời trở nên có chút lúng túng lên.

Qua đi tới hơn mười giây, Đỗ Phong lúc này mới hì hì nở nụ cười, đứng lên, mặt mày hớn hờ đi tới, thật xa liền đưa tay ra :

"Ha ha ha, hai vị thúc thúc mời ngồi, hoan nghênh gia nhập nguyên lão hội!"

Hồ Tỉnh Thành cùng Trương Chiếu Khôn lúc này mới đột nhiên thở phào nhẹ nhõm, cùng Đỗ Phong nắm tay sau khi, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí một ngồi xuống, nửa bên cái móng cũng không dám ngồi vững.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Trái tim thức tỉnh

Lý Cảnh An ba người ở Đỗ Phong văn phòng sững sờ hơn nửa giờ, Đỗ Phong lúc này mới tự mình đem ba người đưa đến cửa thang máy.

Từ Thanh Thanh được Lâm tổng dặn dò, vẫn ở bên ngoài hầu hạ, nàng thay thế Đỗ Phong đem ba cái đại lão đưa xuống lầu, lúc này mới xoay người tới.

Vừa đi ra khỏi thang máy, nàng liền nghe đến thư ký nơi hơn mười nữ tử tụ tập cùng một chỗ, thấp giọng nghị luận cái gì.

"Oa, bọn tỳ muội, các người nói, cái này Đồ trợ lý đến cùng là cái gì người a?"

"Đúng vậy, Trần Văn Bản đều bị hắn trực tiếp đã lấy đi, ngày hôm nay ba người này, các người biết là ai sao?"

"Ai vậy?"

"Cái kia đều là Bắc Sơn đỉnh thiên đại lão a, giá trị bản thân chỉ ít mấy ngàn ức đây."

"Cái kia tại sao bọn họ nhìn thấy Đồ trợ lý, đều như thế một mực cung kính?"

"Ai biết a! Nói không chắc, Đồ trợ lý còn có cái gì những khác thân phận đi."

"Chẳng lẽ, hắn là vì theo đuổi chúng ta Lâm tổng, lúc này mới hóa thân thành trợ lý?"

"Ai, Đồ trợ lý dài đến lại soái, thân phận lại như thế lợi hại, nếu có thể coi trọng ta, ta nhất định cái gì cũng không muốn cùng hắn ngủ một giấc!"

"Tiện nhân, người có phải là lại muốn nói mang thai hài tử của hắn, đến thời điểm, mẫu bằng tử quý?"

"Đúng vậy, bằng không, ta thời điểm nào mới có thể lên làm Thiếu nữ nãi?"

"Cát!"

Từ Thanh Thanh trong lòng một trận không nói gì, mặt lạnh đi tới, quay về đám kia mỹ nữ nhàn nhạt quát lên :

"Các người một ngày có phải là ăn no? Hiềm công tác quá thanh nhàn chứ?"

Mấy mỹ nữ lập tức câm miệng, nhanh chóng tản ra, trở lại vị trí của mình.

Vừa lúc đó, Đồ Phong từ văn phòng đi ra, thật xa liền quay về nàng vẫy tay :

"Thanh Thanh, đến, có chuyện tìm người!"

Từ Thanh Thanh không biết tại sao trong lòng hơi nhảy một cái, nàng ồ một tiếng, bước nhanh tới.

Lần trước ở văn phòng bị người này đùa giỡn một cái, Từ Thanh Thanh đối với hắn có thể đề phòng tâm mười phần.

Có điều cái tên này là sao vậy nhìn ra, bộ ngực mình là lặc?

Từ đại thư ký trong não, đột nhiên lại nhô ra ngày đó Đồ Phong nói câu nói kia.

Nàng so với người rất, người so với nàng lớn, vừa vặn đánh ngang.

Từ đại thư ký không khỏi cả người một trận hùng hực.

Tên khốn này, tìm chính mình sẽ không lại muốn đùa giỡn chính mình chứ?

Cấn răng, nàng đẩy ra Đồ Phong cửa phòng làm việc.

"Đồ trợ lý, người tìm ta cái gì sự tình?"

Đồ Phong hi hi nở nụ cười, quay về nàng một trận nháy mắt, ánh mắt càng là trắng trợn không kiêng dè ở trên người nàng trượt qua, một mặt chỉ tiếc mài sắt không thành :

"Nói cho người, đều là lặc dễ dàng nhiễm bệnh!"

Từ đại thư ký trên mặt né qua một tia đỏ ửng, sau đó nàng lạnh lùng nhìn người này :

"Đồ trợ lý, chú ý người ngôn từ, người này xem như là văn phòng quá nhiều tình dục, ta có thể cáo người!"

Đồ Phong sững sờ :

"Người nói cái gì?"

Từ Thanh Thanh nhin xuống trong lòng ý cười, hơi lật một nho nhỏ khinh thường, sau đó hiếu kỳ nhìn Đồ Phong, từ trên xuống dưới đánh giá lên :

"Đồ Phong, người đến tốt cùng là cái gì người?"

Đỗ Phong cười ha ha, cười hi hi mở miệng hỏi :

"Cái kia người cảm thấy đây?"

Từ Thanh Thanh lắc lắc đầu, hai tay vây quanh ở trước ngực, nhìn ra Đỗ Phong con người đều muốn rơi ra đến rồi.

Đại!

Giời ạ thật to lớn!

Loại này tỉ lệ đều muốn mất cân đối lớn, đến tột cùng là sao vậy phát triển?

"Lý Cảnh An ta cũng theo Lâm tổng gặp mấy lần, còn có cái kia Hồ tổng, Trương tổng, thân phận của bọn họ, không chút nào ở lão chủ tịch bên dưới, tại sao nhìn thấy người, lại như là chuột thấy mèo? Người. . . Người ở xem cái gì?"

Từ đại thư ký đột nhiên hoàn hồn, nhìn thấy cái tên này sắc mặt ánh mắt chết chết nhìn mình chăm chăm ngực, nhất thời tỉnh ngộ.

Nàng vội vã thả ra hai tay, lại có chút hoang mang rút lui hai bước, rồi lại theo bản năng đưa tay bưng bộ ngực.

"Người. . .!"

Từ đại thư ký tức giận đến mặt đều đỏ.

"Luu mạnh!"

Đỗ Phong cạc cạc nở nụ cười :

"Từ thư ký, ta nơi nào luu mạnh? Ta có thể cáo người văn phòng phỉ báng!"

Từ Thanh Thanh sững sờ, xì một tiếng bật cười :

"Người chính là cái đồ luu mạnh, hừ, ta đi rồi!"

Nói nàng quay người lại, liền muốn rời khỏi.

Cũng không biết đến cùng là sao vậy, lần trước quay người lại đụng tới môn, lần này quay người lại, lại đụng tới sofa.

Nàng lại xoay chuyển quá nhanh, căn bản phản ứng không kịp nữa, hét lên một tiếng, quay về đối diện thẳng tắp nhào lại đi.

"A! ! Muốn chết. . .!"

Nếu như lần này nếu như suất rắn chắc, tuyệt bức cái trước trùng độ não rung động.

Đỗ Phong cũng giật mình.

Từ đại thư ký chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó trên eo đột nhiên thêm một con bàn tay lớn mạnh mẽ một duệ, nàng cả người nhất thời một trận mê muội.

Chờ nàng tỉnh ngộ lại, đã bắt ở một người đàn ông trong lòng ngực.

"Ha ha, Từ thư ký, người này có tính hay không văn phòng quấy nhiễu tình dục? Ôm ta làm gì?"

Từ Thanh Thanh tức giận đến suýt chút nữa không nổ tung.

Tên khốn đáng chết này, người gắt gao ôm lão nương, lại còn nói ta quấy rầy người?

Từ Thanh Thanh không phải không nói qua luyện ái, thế nhưng mỗi lần đều là không nhanh mà kết thúc, cũng không có như vậy bị một người đàn ông ôm qua, huống chi dùng loại này ám muội tư thế.

Hai người hoàn toàn chặt chẽ dính vào cùng nhau, quả thực chính là vừa khớp.

"Người cho lão nương ta. . . Buông ra!"

Từ đại thư ký lại luyện qua nữ tử phòng lang thuật, đột nhiên mạnh mẽ uốn một cái, chân trái đột nhiên hướng về trên đỉnh đầu.

Đầu gối mạnh mẽ đỉnh ở Đỗ Phong giữa hai chân.

"Gào! !!"

Dù cho Đỗ Phong hiện tại là Tiên Thiên cao thủ, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, này đỉnh đầu cũng đủ hấn được.

Hắn hai nhẹ buông tay, trực tiếp gấp cong.

Tốt có chết hay không, đầu của hắn, mạnh mẽ đập vào Từ đại thư ký mềm mại ngực.

Từ đại thư ký ngực sớm đã bị Đỗ Phong nhìn ra qua vô số lần, thỏa thỏa f, loại cảm giác đó, cũng không cần phải nói.

Đỗ Phong hiện tại chính là đau cũng vui sướng, chỉ cảm thấy huyết dịch cả người đều sắp sôi vọt lên.

Từ Thanh Thanh đỉnh xong sau khi liền hồi hận.

Nàng vội vã đưa tay muốn đi Radu phong, không nghĩ tới, Đỗ Phong đầu liền như thế đập vào nàng cặp ngực trong lúc đó.

Nàng nơi nào trải qua chuyện như vậy, nhất thời gò má đỏ đến mức lại như là hỏa thiêu như thế, cả người lại trong nháy mắt không còn chút sức lực nào, ngửa mặt liền cũng.

"A! !"

Dưới tình thế cấp bách, nàng thuận tay nắm lấy Đỗ Phong đầu, hai người mạnh mẽ đập vào mềm mại trên ghế salông, Đỗ Phong cả người ép ở trên người nàng.

Đỗ Phong choáng váng.

Từ đại thư ký cũng choáng váng.

"Người. . . Người. . . Người. . . , người nhanh lên một chút. . . Buông ra!"

Vừa lúc đó, cửa phòng làm việc bị người từ bên ngoài đẩy ra.

Lâm tổng đi vào.

"Các người. . . !"

Cảm nhận được phía sau hai đạo ánh mắt giết người, Đỗ Phong cả người tóc gáy dựng thẳng, hắn lập tức lò xo như thế nhảy lên.

Từ Thanh Thanh vào lúc này thẹn đến muốn chui xuống đất, đỏ cả mặt bò lên, đứng ở một bên sợ đến thoại đều không nói ra được.

Đỗ Phong nhanh chóng chớp một hồi mắt chữ, sau đó đành hoàng trình trọng quay về Lâm Á Nam nói rằng :

"Lâm tổng a! Cái kia Từ thư ký công tác quá mệt mỏi, vừa nãy đột nhiên trái tim đột nhiên đình, ta chính đang cho làm trái tim thức tỉnh đây!"

Cái tên này nói dối thuận miệng liền đến, nghe được Từ Thanh Thanh một trận tâm hoảng ý loạn.

Lâm Á Nam nơi nào còn không rõ Đỗ Phong là cái gì người, bất động thanh sắc liếc mắt nhìn hắn, thân nhiên nói :

"Thật sao? Thanh Thanh, chụp lên nút buộc, đi theo ta!"

Từ đại thư ký cúi đầu vừa nhìn, nhất thời thẹn đến muốn chui xuống đất.

Nàng nút áo ngực, không biết sao vậy mở ra hai viên, lộ ra trắng toát một đám lớn.

"Cái này. . . Chết tiết đồ lưu manh!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Người đoán đây

Từ đại thư ký theo Lâm tổng lúc rời đi, lơ đãng nhìn Đỗ Phong một chút.

Ánh mắt kia, dường như Đỗ Phong cả người đều là một trận Tiểu Phong lạnh lẽo.

Đỗ trợ lý trong lòng có quý, liền thẳng thắn không ở công ty sững sờ, ra ngoài đánh một xe, thẳng đến Bắc Sơn ô tô thành.

Cùng lần đầu tiên tới như thế, hắn trực tiếp đi vào Lamborghini 4s điểm, dặn dò nhân viên cửa hàng đi tìm Trần Thiết.

Mỹ nữ nhân viên cửa hàng gặp lại được Đỗ Phong thời điểm, trong mắt quả thực chính là lưu quang phân tán, đáng đáp kia, hận không thể trực tiếp đem Đỗ Phong đánh gục.

Vị này anh chàng đẹp trai phá Jetta lại là trực tiếp dỡ xuống một chiếc giá trị bốn, năm ngàn vạn bản limited siêu xe, này ở trong điểm đã trở thành truyền kỳ cổ sự, bao nhiêu người đều mở rộng tầm mắt.

Hơn mười phút sau khi, Đỗ Phong mở ra sửa tốt phá Jetta, rời đi ô tô thành.

Loanh quanh một vòng, hắn phát hiện mình lại không có chỗ đi tới.

Ban ngày cũng không thể trở lại ngủ say sưa đại giấc, liền hắn nghĩ lại vừa nghĩ, lái xe đi tới Bắc Sơn đại học.

Hắn chuẩn bị đi lên lút nhìn Tàn lão sư, thuận tiện, đi bãi phòng một hồi Quách Tấn.

Mà Tàn Từ Cẩm này một tuần lễ, trải qua quả thực như mộng ảo.

Nàng cùng Đỗ Phong trong lúc đó có hôn ước chuyện này, ở Lăng Yên Các sự kiện trước, rất nhiều người còn chưa tin, thậm chí nghe được tin tức những người kia còn cảm thấy chủ nhà họ Tàn có phải là lão bị hồ đồ rồi?

Thế nhưng, Đỗ Phong ở Lăng Yên Các một trận chiến thành danh, uy chấn Bắc Sơn, thực lực và thủ đoạn càng là làm người sợ hãi. Làm cho cả Bắc Sơn cũng vì đó đất rung núi chuyển.

Này sau khi, Tàn Từ Cẩm cùng Đỗ Phong sự tình, liền trở thành tất cả mọi người cảm thấy hứng thú đề tài.

Đỗ thiếu còn trẻ phong lưu, nhân gia nguyên bản cùng Kinh Thành hào môn còn có hôn ước, hiện tại lại ở tại Lâm gia cùng Lâm Á Nam cùng nhau, rồi lại cùng Tàn Từ Cẩm truyền ra hôn ước, này là không phải nói rõ, Đỗ thiếu là ai đến cũng không cự tuyệt a?

Hầu như toàn bộ Bắc Sơn tầng cao nhất gia tộc đều là nghe tin lập tức hành động.

Chỉ cần trong nhà có con gái không xuất giá lại đem ra được, tất cả đều động nổi lên tiểu tâm tư.

Tàn Từ Cẩm may mắn được Đỗ thiếu ưu ái, tại sao nhà mình con gái liền không được?

Huống chi, Tàn Từ Cẩm thân thể có bệnh, không sống hơn ba mươi tuổi, điều này cũng không phải cái gì bí mật.

Những này hào môn gia tộc, hiện tại quả thực là biệt chân khí lực, nghĩ tất cả biện pháp, chuẩn bị muốn đem gia tộc mình con gái đưa lên Đỗ Phong giường.

Cứ như vậy, chẳng phải là hãy cùng Đỗ thiếu kéo lên quan hệ?

Vào lúc ấy, Đỗ thiếu một câu nói, gia tộc thực lực, còn không được tăng nhanh như gió?

Nhìn Lý gia, nhân gia phải đến Đỗ thiếu hứa hẹn.

Bắc Sơn đệ nhất gia tộc, còn muốn chuẩn bị vào kinh.

Coi như gia tộc của chính mình không chiếm được loại kia hứa hẹn, y theo Đỗ Phong địa vị bây giờ, hoặc là hắn ở nguyên lão hội tùy tùy tiện tiện chăm sóc một chút, vậy cũng đầy đủ.

Này một tuần lễ, không biết bao nhiêu hào môn Đại tiểu thư, ở nhà chủ thụ ý nghĩ, vô tình hay cố ý tiếp cận Tàn Từ Cẩm, nói bóng gió hỏi thăm Đỗ Phong tin tức.

Đỗ Phong có cái gì yêu thích, thích ăn cái gì, xuyên cái gì, chơi cái gì, hoặc là Đỗ Phong có cái gì ác thú vị các loại, đều là những này Đại tiểu thư cảm thấy hứng thú.

Tàn lão sư rất phiền phức, nhưng là vừa không thể mặt tối sầm lại nện người, thực sự là muốn nhiều khó chịu có bao nhiêu khó chịu, mấy ngày nay lên lớp đều liên tục phạm sai lầm.

Đỗ Phong nhưng căn bản không biết những này, vào lúc này, hấn lái xe tiến vào cửa trường, đang muốn dừng lại hướng về ven đường một nữ học sinh hỏi dò văn học hệ tòa nhà văn phòng, phía sau đột nhiên truyền đến một tiếng trầm thấp tiếng nổ vang rền.

Một chiếc màu đỏ Ferrari siêu xe, thẳng gấp một cái, với hấn song song đình ở cùng nhau.

Lái xe chính là một tướng mạo anh tuấn gia hỏa, ghé lái phụ còn ngồi một cái vóc người nóng nảy tóc dài mỹ nữ, mang theo kính mát, nhai kẹo cao su.

"Ha, tiểu tử, là người?"

Đỗ Phong sững sờ, quay đầu nhìn người này :

"Ta biết người sao?"

Tên kia một mặt ở trên cao nhìn xuống, vì hơi híp mắt nhìn Đỗ Phong :

"Người đã quên, mấy ngày trước ở Lamborghini 4s cửa tiệm? Chính là tiểu tử người chặn ở phía trước ta! Người xe này sửa đến không sai a? Ta nghe qua, người dùng Lamborghini bảo hồng xe động cơ, làm sao, có hứng thú hay không, theo ta thi đấu một hồi?"

Đỗ Phong không thêm đề ý, cái kia muốn hỏi thoại nữ học sinh cũng đã đi xa, hấn phát động ô tô liền muốn rời khỏi.

Đối phương xem là cao thủ, lại trực tiếp hướng về trước một chuỗi, thân xe một chếch sủy, đem Đỗ Phong chặn ở ven đường.

Ngồi ở Ferrari ghé lái phụ trên cái kia xem ra biết tính điềm đạm tóc dài mỹ nữ chau mày, khẽ hừ một tiếng :

"Người cùng người như thế thi đấu cái gì? Mất mặt hay không?"

Tên kia cười hì hì, trong miệng nhai kẹo cao su nhìn Đỗ Phong :

"Ha, tiểu tử, đừng đi a, người không đi theo ta một hồi, ngày hôm nay không thể đi!"

Đỗ Phong nguyên vốn không muốn phản ứng, thế nhưng nghe được cái kia tóc dài mỹ nữ trong miệng câu nói kia, trong lòng nhất thời lại như là ăn một con ruồi như thế buồn nôn.

Loại này tự cho là cao cao tại thượng, so với loại kia vừa lên đến liền làm cho người ta chán ghét người, càng thêm đáng trách.

Hấn trong lòng ác thú vị tới, cười ha ha, cân nhắc nhìn tên kia một chút, từ tốn nói :

"Đến một hồi cũng không phải là không thể, chung quy phải đánh cược điểm cái gì chứ?"

Nhìn thấy Đỗ Phong đồng ý cùng chính mình thi đấu một hồi, tên kia nhất thời hứng thú :

"Người muốn đánh cược cái gì?"

Đỗ Phong trực tiếp một bừa mồm, cười hì hì nói :

"Nếu như ta thua, cho người năm triệu."

Tên kia trên mặt vẻ mặt nhất thời biến đổi, nụ cười cũng là hơi cứng đờ, sau đó hấn từ trên xuống dưới nhìn Đỗ Phong một chút, từ tốn nói :

"Người? Có năm triệu sao?"

Đỗ Phong cười thần bí :

"Người đoán đây?"

Tên kia suy nghĩ một chút, một miệng phun ra trong miệng kẹo cao su, thẳng tắp nhìn Đỗ Phong :

"Ta không muốn người năm triệu, người thua rồi, ta liền đập phá người xe, nếu như ta thua, ta xe liền cho người, làm sao?"

Đỗ Phong lắc lắc đầu, từ tốn nói :

"Ta đối với người xe không cái gì hứng thú! Người xe chính là xe công cộng, nữ nhân trên quá nhiều, ta hiềm dơ!"

"Người . . .!"

Tên kia giận dữ! Đỗ Phong không chờ hấn nói chuyện, cười híp mắt nói rằng :

"Thế nhưng, người có thể nắm bên cạnh người cái kia nếu đến đánh cược! Ta thua, ta xe cho người đập, người thua rồi, cái kia nếu nhường ta làm một hồi!"

Câu nói này nói quả thực chính là dễ tiện hạ lưu vô liêm sỉ, cô gái đẹp kia tức giận đến suýt chút nữa không nhảy lên đến :

"Người là cái cái gì đồ vật? Muốn trên ta? Hồ Phượng Ngô, người đã nghe chưa? Tên khốn kiếp này lại còn như thể nhục nhã ta!"

Tên kia lập tức từ trên xe bước xuống, đứng ở Đỗ Phong trước xe, chột nhìn chòng chọc Đỗ Phong :

"Tôn tử, cho gia gia người hạ xuống!"

Tên kia thân cao một mét chín, ăn mặc bó sát người T-shirt, trên cánh tay bắp thịt lại như là đá cẩm thạch như thể ưu mỹ rắn chắc, hiển nhiên thường thường tập thể hình.

Đỗ Phong cười ha ha, từ trên xuống dưới nhìn cái này gọi là Hồ Phượng Ngô gia hỏa một chút.

Loại này tập thể hình người thành đạt, ở trong mắt hắn, chính là một cấp ba tàn phế.

"Người trẻ tuổi, ở người nhục nhã người khác thời điểm, liền muốn có bị người nhục nhã giác ngộ! Đừng tưởng rằng chính mình đều là hơn người một bậc, lại nói, người trên xe loại kia nữ nhân, hãy cùng đứng đường nữ có cái gì khác nhau? Tự cho là kiêu ngạo, coi sạch là cái gì đáng vẻ, lẽ nào người không biết sao? Các loại tư thế đều rất nhuần nhuyễn chứ? Có phải là rất thoải mái?"

Tóc dài mỹ nữ tức giận đến cả người run cầm cập, một cái kéo xuống trên mặt kính mát, chột nhìn chòng chọc Đỗ Phong, hận không thể đưa cái này miệng ác độc gia hỏa lột da ăn thịt!

"Có chút ý nghĩa!"

Hồ Phượng Ngô từ trên xuống dưới đánh giá một phen Đỗ Phong, lạnh cười nói :

"Tiểu tử, người biết người cái miệng này, vì người chọc thiên đại họa sao?"

"Nhìn đáng đáp, người rất yêu thích xe công cộng a?"

Đỗ Phong cười ha ha, Hồ Phượng Ngô sắc mặt rốt cục trở nên âm trầm cực kỳ :

"Tiểu tử, khẩu hạ lưu đức!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Gà rừng rơi vào chuối tây trên

Trên thực tế, Đỗ Phong cũng có thể nhìn ra, cái này gọi là Hồ Phượng Ngô gia hỏa gia thế bất phàm, hắn ghé lái phụ người phụ nữ kia, phỏng chừng gia tộc địa vị so với hắn gia càng cao hơn.

Đối với với trang bức giẫm người chuyện như vậy, Đỗ Phong không lớn bao nhiêu hứng thú.

Bởi vì năm đó ở Kinh Thành thời điểm, hắn giẫm người, đều là Hoàng Thất Thiếu loại này tồn tại.

Thế nhưng này cũng không trở ngại hắn muốn cho đối phương một bài học.

Nếu như đối phương biết thu lại cũng còn tốt, nếu như đối phương muốn muốn tìm chết, như vậy hắn cũng có rất nhiều loại biện pháp, làm cho đối phương sống không bằng chết.

Lại thái quá, lại ly kỳ thủ đoạn, Đỗ Phong sử dụng đến vậy là thuận buồm xuôi gió.

Nhàn nhạt nhìn cái này Hồ Phượng Ngô một chút, Đỗ Phong không muốn lãng phí thời gian, hắn phát động ô tô, chuẩn bị chuyển xe rời đi.

Hồ Phụng Ngô thấy hấn phải đi, đầu tiên là sững sờ, sau đó cười lạnh một tiếng, lướt người đi liền che ở Đỗ Phong xe hậu :

"Muốn chạy? Tiểu tử, lăn xuống đến đập đầu nhận sai, ta ngày hôm nay liền tha cho ngươi khỏi chết, bằng không, ngươi sẽ biết cái gì gọi là chọc tới không nên dây vào người!"

Đỗ Phong cười ha ha, dưới chân mạnh mẽ một cước chân ga đạp xuống.

To lớn tiếng nổ vang rền mãnh mà vang lên, dọa tên kia giật mình, vội vã lướt người đi né tránh.

Một đẹp đề chuyển xe hát đầu, Đỗ Phong đem xe ngã đi ra ngoài, cười hi hi nhìn tức đến nổ phổi Hồ Phụng Ngô :

"Hỏi ngươi cái vấn đề, tên của ngươi, nhất định là gia gia ngươi lên chứ?"

Hồ Phụng Ngô không nghĩ tới Đỗ Phong lại như thế vừa hỏi, âm tình bất định nhìn Đỗ Phong một chút, tâm nói cái tên này chẳng lẽ cùng nhà mình có cái gì quan hệ?

Hắn lạnh lùng nói :

"Là thì lại làm sao?"

"Có phải là ngươi mẹ sinh ngươi thời điểm mơ một giấc mơ, mơ tới Phụng Hoàng rơi vào Ngô Đồng trên."

Hồ Phụng Ngô rất là kinh ngạc, trên mặt rốt cục biến sắc :

"Ngươi. . . Ngươi làm sao biết?"

Tên hấn lai lịch chỉ có trong nhà mấy người biết, thậm chí ngay cả ngồi ở hấn ghế lái phụ trên cái kia cô gái tóc dài cũng không biết.

Đỗ Phong cười thần bí :

"Kỳ thực, ngươi mẹ lúc đó nằm mơ làm sai! Không nên mơ tới Phụng Hoàng rơi vào Ngô Đồng trên."

"Ngươi ý gì? Con mẹ nó ngươi đến tốt cùng là cái gì người?"

Hồ Phụng Ngô từ Đỗ Phong trong ánh mắt nhìn thấy một tia trêu tức :

"Ngươi mẹ nếu như mơ tới gà rừng rơi vào chuồng tây trên là tốt rồi!"

Hồ Phụng Ngô ngẩn ngơ, bật thốt lên nói rằng :

"Gà rừng rơi vào chuồng tây trên? Ý gì?"

"Chính mình suy nghĩ đi!"

Đỗ Phong một cước chân ga, phá Jetta nghênh ngang rời đi, lưu lại Hồ Phụng Ngô một mặt trầm tư.

Ngồi hấn ghế lái phụ tóc dài mỹ nữ sắc mặt trở nên cực kỳ âm u :

"Hồ Phụng Ngô, ngươi tại sao thả hấn đi?"

Hồ Phụng Ngô lông mày càng trứu càng sâu :

"Gà rừng rơi vào chuồng tây trên? Vậy ta gọi cái gì? Hồ. . . Gà. . . Đáng chết! !"

Hồ Phụng Ngô sắc mặt, đột nhiên trở nên cực kỳ khó coi, trong nháy mắt, hấn có một loại muốn một đao đâm chết vừa nảy tên kia kích động.

Mẹ, không thể liên như thế buông tha hấn! !

Hồ Phụng Ngô không nói hai lời, nhanh chóng lên xe, phát động ô tô, Ferrari phát sinh gầm lên giận dữ, đuổi theo.

Bắc Sơn đại học rất lớn, thế nhưng muốn tìm được một chiếc phá Jetta vẫn là rất dễ dàng, rất nhanh, Hồ Phụng Ngô ngay ở văn học hệ văn phòng dưới lầu tìm tới Đỗ Phong xe.

Hắn trực tiếp đem xe nằm ngang ở Đỗ Phong xe hậu, sau đó lấy ra điện thoại gọi một cú điện thoại đi ra ngoài, lúc này mới nhảy xuống xe, thuận lợi từ ghế sau trên nắm lên một cái bóng chày còn.

Đỗ Phong còn ở trong xe gọi điện thoại, thoại đều không nói hai câu, liền nghe đến ầm ầm một tiếng vang lớn, động cơ hòm che lên, xuất hiện một cái hố to.

Đỗ Phong giận dữ.

Lão tử mới vừa sửa tốt xe, này còn không ngộ nhiệt, liền lại bị đập phá?

Hắn vội vã cúp điện thoại nhảy xuống xe, đau lòng cực kỳ quát :

"Ta xe a!"

Hồ Phượng Ngô lại mang theo bóng chày côn, phủ đầu chính là một côn đập xuống.

Loại này bóng chày côn là hợp kim, nện ở trên thân thể người, nhẹ thì gãy xương đứt gân, nặng thì thậm chí có thể người chết.

Đỗ Phong cười lạnh, hơi hột khoát tay.

Hắn hiện tại đã là Cỗ Võ Giả, đối với sức mạnh khổng lồ, đã đến thích làm gì thì làm trình độ.

Một luồng sức mạnh kinh khủng từ hân ngực bụng trong lúc đó tăng lên, sau đó dừng vào cánh tay, trong nháy mắt lan truyền đến trên nắm tay.

Vù! !

Một tiếng cực kỳ nhẹ nhàng không khí rung động tiếng vang lên.

Này không phải bóng chày côn phát sinh tiếng xé gió hường, mà là Đỗ Phong trên nắm tay kiện hàng một quyền không khí phát sinh rung động.

Một đạo nhân nhật bạch quang lóe lên, Hồ Phượng Ngô bóng chày côn, mạnh mẽ nện ở Đỗ Phong trên nắm tay.

Ầm! !

Hồ Phượng Ngô lại như là trước mắt đột nhiên một hoa, sau đó cả người đứng một mảnh vùng hoang dã, phủ đầu một viên ngàn vạn tấn thiên thạch, liền như vậy ở hân trợ mắt bên dưới, quay về hân liền đập xuống.

Loại cảm giác đó chân thực như thế, sợ đến hân kêu rên một tiếng, đặt mông ngã ngồi trên mặt đất.

Chờ đến hân tỉnh ngộ lại, trắng như tuyết đũng quần bên trong, đã là hoàng tí tí một đám lớn.

Hắn sợ vãi tè rồi.

Hợp kim bóng chày côn uốn lượn thành chín mươi độ, rơi trên mặt đất, hân nắm bóng chày côn cái tay kia, miệng hổ trực tiếp tránh nứt, mất đi tri giác.

Sợ hãi nhìn Đỗ Phong, Hồ Phượng Ngô lại như là thấy quỷ :

"Ngươi . . Ngươi ngươi . . !"

Muốn nôn lại phun không ra, cả người không còn chút sức lực nào, đại não một mảnh xám trắng.

Vừa lúc đó, hơn mười chiếc đầu máy gào thét mà tới.

Một đám trên người mặc đầu máy phục, lộ ra rắn chắc bắp thịt nam sinh, nhìn thấy Hồ Phượng Ngô ngã trên mặt đất, nhất thời cùng nhau tiến lên.

"Hồ thiếu, ngươi làm sao?"

Hồ Phượng Ngô nửa ngày không nói ra được một câu, chỉ có thể sợ hãi nhìn Đỗ Phong, cả người co giật.

"Tốt, tiểu tử, ngươi lại dám ở Bắc Sơn đại học đối với Hồ thiếu động thủ, các anh em, tiến lên! !"

Trừ hai cái đỡ Hồ Phượng Ngô người ở ngoài, mặt khác hơn mười nam sinh quay về Đỗ Phong cùng nhau tiến lên.

Đỗ Phong vội vã xua tay, nhanh chóng nói rằng :

"Chậm một chút chậm một chút! Chúng ta đem lời nói rõ ràng ra trước tiên!"

Dẫn đầu nam sinh cười lạnh một tiếng, lại như là nhìn một kẻ đã chết :

"Tiểu tử, đánh ngươi không cần lý do, ngươi dám đối với Hồ thiếu động thủ, đánh chết ngươi đều không chê nhiều! Lão tử gọi Thiết Tam, Taekwondo xã trưởng, ngươi ăn lão tử một quyền đi! Tiến lên!"

Thiết Tam hiển nhiên thường thường đánh nhau, ra tay vừa nhanh vừa độc, người bình thường căn bản không tránh thoát.

Thế nhưng Đỗ Phong hì hì nở nụ cười, nhẹ nhàng một tòn, hơi bãi đầu, chén đại nắm đấm, liền từ bên tai hấn né qua, đánh một không.

Thiết Tam giận dữ :

"Mẹ nhà hấn, còn dám trốn?"

Hon mười nam sinh nắm đấm còn như giọt mưa một điểm quay về Đỗ Phong hạ xuống.

Ở Đỗ Phong trong mắt, những người này chậm lại như là ốc sên.

Nắm đấm căn bản liền hấn góc áo đều không dính lên, hấn lại như là một cái cá chạch, tron tuồn tuột ra vòng vây, không biết sao vậy liền đến đến Ferrari ghé lái phụ cửa xe, một phát bắt được cái kia tóc dài mỹ nữ cái cổ.

Tóc dài mỹ nữ sợ đến hoa dung thất sắc, trong miệng phát sinh rít lên một tiếng, thế nhưng chỉ gọi một nửa, liền bị Đỗ Phong ngón tay đặt tại trên yết hầu, mạnh mẽ chặn lại trở lại.

Đỗ Phong một mặt cột nhà, một tay cầm lấy cổ nàng, cái tay còn lại thập phần hạ lưu ở trên bụng mình sờ soạng hai cái, sau đó nhẹ nhàng ỏ tóc dài mỹ nữ trên mặt vỗ mấy lần.

Động tác này, quả thực chính là quá hạ lưu.

"Người . . !"

Tóc dài mỹ nữ tức giận đến cả người run cầm cập, sắc mặt trong nháy mắt trắng như tuyết, hai mắt nhưng ở từng trận phun lửa.

"Ta cái gì ta? Từ vừa mới bắt đầu người liền xem thường người, có điều, người có nhìn hay không nổi người theo ta có một cọng lông quan hệ sao? Nhưng là các người không nên vênh vào hung hăng, đáng vẻ cao cao tại thượng, như vậy, các người đã muốn giẫm người, liền muốn có bị giẫm giẫm ngộ!"

Đỗ Phong sắc mặt đột nhiên chìm xuống :

"Tìm người đến đây đi, tìm nhà các người trâu bò nhất người đi ra, thừa dịp ta hiện tại tâm tình tốt, bằng không. . . Hừ hừ!"

Không biết tại sao, tóc dài mỹ nữ trong lòng đột nhiên một trận sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Lợn béo bà

Thiết Tam đám người kia tuy rằng đều là Bắc Sơn đại học học sinh, thế nhưng vừa nhìn chính là loại kia trong nhà có tiền, cha mẹ có quyền, mà bị Đỗ Phong bóp lấy cái cổ cái kia tóc dài mỹ nữ, chỉ sợ lại lịch càng to lớn hơn.

Nhìn thấy Đỗ Phong lại đã không chế cái kia tóc dài mỹ nữ, Thiết Tam chờ trong lòng người nhất thời một trận căng thẳng sợ sệt, Thiết Tam chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, cắn răng nói rằng :

"Tiểu tử, người. . . Người thả Huyền tỷ!"

Đỗ Phong một bộ cà lơ phất phơ đáng đáp, đưa tay ở cái này tóc dài mỹ nữ trên mặt gãi mấy lần :

"Cảm giác vẫn được, mò quá nhiều người, lòng lẽo! Đây chính là bị nam nhân dùng quá nhiều nguyên nhân! Còn nhỏ tuổi không hiểu quý trọng, đáng tiếc a!"

Tóc dài mỹ nữ Huyền tỷ tức giận đến giận sôi lên.

Nàng hai mươi ba tuổi, còn là một chính kinh xử nữ, sao vậy đến tên khốn kiếp này trong miệng, chính mình chính là loại kia không biết liêm sỉ nữ nhân?

Lửa giận hòa tan trong lòng sợ sệt, nàng hai mắt phun lửa nhìn chăm chăm Đỗ Phong, nói lắp bắp :

"Có bản lĩnh, ngươi thả ra ta đừng đi!"

"Tức rồi? Ngươi cũng biết tức giận sao?"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Sao vậy không cần vừa nảy loại kia khẩu khí nói chuyện? Ngươi không phải kiêu ngạo công chúa sao? Ta ở trong mắt ngươi, không phải giun dế sao? Nữ nhân, có nhân mới có quả, loại người như ngươi, trừ bắt nạt một hồi người bình thường, duy nhất tác dụng, chính là cho gia tộc của ngươi gây tai họa gây rắc rối!"

Hắn nắm ngón tay buông lỏng, thả ra cái kia tóc dài mỹ nữ, nhân nháy liếc mắt nhìn Thiết Tam những người này, sau đó lười biếng hướng về chính mình phá trên xe một dựa vào, nhìn đồng hồ :

"Tìm người đi, ta thời gian rất quý giá, thế nhưng không ngại bồi thế các ngươi cha mẹ giáo dục các ngươi một hồi, dạy ngươi một điểm đạo lý làm người."

Hô một tiếng.

Phía sau một tràng tiếng xé gió, Thiết Tam tay lạng lẽ từ đầu máy ghé sau trên ghế xuống một cái bóng chày côn, quay về Đỗ Phong hậu vác mạnh mẽ đập tới.

"Thật hán mẹ muốn chết!"

Đỗ Phong nhanh như tia chớp xoay người lại, sau đó một cước đá ra ngoài.

Ở tất cả mọi người ánh mắt hoảng sợ bên trong, Thiết Tam liền dường như bị một chiếc cao tốc chạy hạng nặng xe tải chính diện va vào.

Hắn thẳng tắp bay ra ngoài, hậu vác mạnh mẽ đánh vào một viên to bằng miệng chén trên cây.

Thân cây kịch liệt bắt đầu run rẩy, bay xuống đầy trời lá rụng.

Thiết Tam một cái miệng, một ngụm máu tươi phun ra đi thật xa, sau đó cả người cái cổ lệch đi, ngã trên mặt đất không rõ sống chết.

Trong sân tĩnh mịch một mảnh.

Hon mười đầu máy học sinh hầu hết đột nhiên một phen, đồng loạt nuốt từng ngụm nước bọt.

Giời ạ!

Này vẫn là người sao?

Cái gì người một cước sức mạnh lại có thể như thế đại?

Không đúng!

Nhất định là chính mình hoa mắt!

Hon mười nam sinh ngươi nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, một người trong đó lúng túng nói rằng :

"Huyền. . . Huyền tỷ, hiện tại chúng ta. . . Làm sao đây?"

Tóc dài mỹ nữ Huyền tỷ cũng dọa sợ, nghe có người hỏi nàng, nàng này mới phản ứng được, biểu hiện hoảng loạn nhìn Hồ Phượng Ngô.

Hồ Phượng Ngô vào lúc này đã khôi phục thần trí, cắn răng từ trên mặt đất đứng lên.

Hắn cũng không thể tin được chính mình nhìn thấy tất cả, nghiêng rằng nghiêng lợi nhìn chăm chăm Đỗ Phong quát :

"Tiểu tử, ngươi chờ, ta xin thề, mặc kệ ngươi là cái gì người, ngươi trốn tới chỗ nào, ta đều muốn đem ngươi làm ra đến, nhường ngươi sống không bằng chết."

Nói, Hồ Phượng Ngô dưới chân mềm nhũn, lại đặt mông ngồi sập xuống đất.

Một cái đầu máy nam người nhất thời xông lên, luống cuống tay chân đi nâng.

"Hồ thiếu, ngươi làm sao?"

"Hồ thiếu, người không sao chứ!"

Hồ Phượng Ngô chỉ cảm thấy cả người từng trận không còn chút sức lực nào, trong lòng lại kia muốn nôn mửa lại phun không ra cảm giác, chơi đùa hân sựt chút nữa không ngất đi.

"Cho ta. . . Gọi điện thoại. . . Gọi cho ta. . . Má ơi gào. . . ! !"

Hồ Phượng Ngô rốt cục nằm trên mặt đất, liều mạng nôn mửa lên.

Đỗ Phong mới không quan tâm những chuyện đó, trở lại trên xe nhắm mắt lại chờ, mười phút không tới, lại ngủ.

Cũng không biết qua bao lâu, hân bị ngoài xe một trận thanh âm huyền não cho ồn ào tỉnh lại.

Hân đang muốn đứng dậy thời điểm, cửa sổ xe rầm một tiếng, bị người lấy bạo lực phá tan, pha lê nát bột phấn gấn hân một thân.

Một sắc bén cực kỳ âm thanh ở bên ngoài quát :

"Lăn ra đây, thằng con hoang, lại dám bắt nạt con trai của ta!"

Đỗ Phong run run người trên mảnh vụn thủy tinh, sau đó mở cửa xe hạ xuống, nhìn tất cả mọi người một chút.

Một phi cuộn cuộn trung niên nữ nhân, trang phục đến phục trang đẹp đẽ, chính oán độc nhìn mình chằm chằm.

Bên người nàng đứng một mang theo túi công văn người đàn ông trung niên, bốn mươi tuổi, hào hoa phong nhã, một mặt âm trầm.

Người đàn ông trung niên phía sau, đứng một đám cảnh sát, lại dùng súng nhắm ngay hân.

Phá xe chính là hai cái cảnh sát chống bạo động, còn giờ tám khiên, ở một bên mắt nhìn chằm chằm.

Đỗ Phong nghĩ lại vừa nghĩ liền rõ ràng.

Cái này phi đến như lợn béo nữ nhân, chính là Hồ Phượng Ngô mẹ.

Như vậy, cái kia như thư ký mang theo cảnh sát đến người đàn ông trung niên, nói vậy chính là cái kia cái gì Huyền tỷ người trong nhà.

Xem này phái đoàn, trong nhà có người chức vị, hơn nữa địa vị không thấp.

Hân run run người trên pha lê tro căn, suy nghĩ một chút, sau đó đưa tay đi mò điện thoại.

"Dừng tay!"

Giờ tám khiên phòng bạo cảnh sát một tiếng rống to.

Hân cho rằng Đỗ Phong trên người có hung khí.

Đỗ Phong sững sờ, cười híp mắt nhìn hai cảnh sát một chút, sau đó quay đầu nhìn Hồ phu nhân, cười híp mắt nói rằng :

"Lợn béo bà, người gọi người tạp ta xe?"

Hồ phu nhân giận dữ, sựt chút nữa không bị một tiếng lợn béo bà tức giận đến thất khiếu chảy máu :

"Đồ đáng chết, người tên tiểu tạp chủng này, người lại dám mắng ta? Con trai của ta người cũng dám bắt nạt, người biết con trai của ta cái gì thân phận? Người quả thực chính là. . . Trước thư ký, bắn chết! Đem tên tiểu tạp chủng này cho đập chết!"

Tiền thư ký nhìn Hồ phu nhân một chút, sau đó nhìn Đỗ Phong, lạnh lùng nói :

"Người trẻ tuổi, miệng hạ lưu đức, vị này chính là Chu thị trưởng muội muội."

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười :

"Chu thị trưởng? Doạ chết ta rồi, ta đều muốn tè ra quần! Rất sợ đó!"

Khoảng cách hân gần nhất cái kia phòng bạo cảnh sát giờ lên tám khiên, sau đó một cước quay về hân chính là một cước mạnh mẽ đá tới :

"Câm miệng!"

Đỗ Phong căn bản không có né tránh, trực tiếp kêu rên một tiếng, đập đập trứng rút lui ba bước, đặt mông ngã ngồi trên mặt đất :

"Đánh người rồi, cảnh sát đánh người rồi! !"

Vào lúc này, Hồ Phượng Ngô, tóc dài mỹ nữ, còn có Thiết Tam một đám người đã lui sang một bên, nhìn thấy Đỗ Phong ngã xuống đất, Hồ Phượng Ngô bên khoe miệng có một tia khoái ý :

"Mẹ, đánh chết tên khốn kiếp này, hần mới vừa rồi còn đùa giỡn biểu muội!"

Nghe được câu này, Hồ phu nhân cùng Tiền thư ký sắc mặt nhất thời thay đổi.

Tiền thư ký quay về vừa nãy ra gọi người cảnh sát kia nháy mắt, người cảnh sát kia lập tức nhào tới, giờ tay lên trên trầm trọng tám khiên, liền như vậy làm ngực quay về Đỗ Phong đập xuống.

Đỗ Phong trong lòng né qua một tia nhàn nhạt sát ý.

Cái này Tiền thư ký, lần này hiểu được chơi.

Đôi làm là người bình thường, lần này, không chết cũng bị thương.

"Thằng con hoang, con mẹ nó nguoi là cái gì đồ vật? Chó như thế đồ vật, lại dám đôi chỗ hí Chu thị trưởng con gái? Lão từ ngày hôm nay. . .!"

Đỗ Phong trong mắt loé ra một tia tinh lực, trực tiếp thẳng tắp liền từ mặt đất đứng lên, sau đó một phát bắt được tám khiên, mạnh mẽ có một bạt tai tát đi ra ngoài.

Đừng! !

Ra tay cảnh sát cái cổ đầy đủ xả ra dài một thước, cả khuôn mặt xương đều bị phiến nát, bay ra ngoài năm mét, ngã trên mặt đất không rõ sống chết, thê thảm cực kỳ.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngậy người.

Tiền thư ký phía sau cảm sủng cảnh sát đồng thời gầm lên giận dữ, vây quanh Đỗ Phong liền bọc đánh tới.

Đỗ Phong lạnh lùng nở nụ cười, nhẹ nhàng ở phòng bạo trên khiên đập một cái.

Một luồng sức mạnh kinh khủng từ hần nắm đám bên trong dâng trào ra, loại này có thể chịu đựng ô tô đối diện va chạm phòng bạo tám khiên, tại chỗ bị hần tạt thành bốn biện.

Những người khác thì thôi, vây lên đến cảnh sát chỉ cảm thấy cả người bá một tiếng như bị điện giật, hậu vác tóc gãy từng chiếc dựng thẳng, keng keng vang vọng.

Bọn họ đối với mình sử dụng tám khiên, có sâu sắc đầy đủ nhận thức, súng lục viên đạn cũng không dễ dàng đánh xuyên qua a.

Giời ạ!

Này này này!

Đây là siêu nhân không?

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Binh Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Bị người bắt nạt

Đỗ Phong trước tiên yếu thế hậu ra tay, làm cho người ta chán động thực sự quá mãnh liệt.

Vây lên đến cảnh sát là dọa sợ không dám di chuyển, thế nhưng đứng phía sau Tiền thư ký phản ứng đúng là rất nhanh, lại trực tiếp một cái xoay người, rút lui 1 mét, so với cá chạch còn trơn trượt, trốn đến một xe cảnh sát phía sau.

Hồ Phụng Ngô lợn béo bà mẹ chỉ ngây ngốc chờ ở tại chỗ, còn không biết phát sinh cái gì, trong miệng hãy còn ở chữ ằm lên :

"Tiểu rác rưởi, quả thực chính là. . .!"

Nói được nửa câu, nàng mới sau đó phát hiện được miệng.

Cảnh sát bên này mang đội chính là một người trung niên, chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, nắm súng kiết trương đến có chút đỏ mồ hôi :

"Người trẻ tuổi, người rất lợi hại, thế nhưng, ta khuyên người tốt nhất không nên lợn xộn, bằng không. . .!"

Đỗ Phong cân nhắc nhìn đối phương, sau đó từ trên người lấy ra điện thoại, bấm Tần Tử Cầm điện thoại.

"Đỗ đại ca, người ở đâu? Ta chờ người hơn nửa ngày rồi!"

Nghe đầu bên kia điện thoại cái kia có chút oán giận còn mang theo nhân nhạ làm nững mùi vị âm thanh, Đỗ Phong trong lòng không nhanh nhất thời tan thành mây khói :

"Ta ngay ở người cửa phòng làm việc, nhanh lên một chút dưới tới cứu ta, ta bị người bắt nạt."

Tần lão sư ở đầu bên kia điện thoại xì một tiếng bật cười.

Nàng là tuyệt đối không muốn tin tưởng Đỗ Phong sẽ bị người bắt nạt.

Đỗ đại ca không bắt nạt người, vậy thì là đốt nhang.

Tần lão sư cho rằng Đỗ Phong nói đùa hấn , thế nhưng mới vừa đi ra cửa lớn liền nhìn thấy trên bãi đỗ xe tình cảnh này, nhất thời biến sắc mặt, lo lắng chạy tới, căn bản mặc kệ những người khác, trực tiếp nhào tới Đỗ Phong trước mặt, một mặt lo lắng :

"Người không sao chứ?"

Đỗ Phong cười hi hi, một đôi tay rất không thành thật hoàn Tần lão sư mềm mại vòng eo, một mặt oan ức :

"Bọn họ bắt nạt ta, người nhanh cho ta làm chủ."

Tần lão sư nhất thời nổi giận, quay người lại, nguyên bản ôn nhu biết tính khí tức bỗng nhiên biến đổi, cả người đều có vẻ cực kỳ kiêu ngạo cao quý.

"Các người dám bắt nạt Đỗ đại ca?"

Người ở chỗ này, mạnh mẽ bị Tần lão sư khí tràng sợ đến không dám nói lời nào.

Lợn béo bà Hồ phu nhân trong lòng đột nhiên né qua một đạo sâu sắc đồ kị, lạnh rên một tiếng :

"Tiểu tiện nhân, người lại. . .!"

Tiếng nói của nàng chưa lạc, trước trốn ở xe cảnh sát phía sau Tiền thư ký đột nhiên chạy ra, đầu đầy mồ hôi hô :

"Khẩu súng thu hồi đến, nhanh lên một chút nhanh lên một chút!"

Tiền thư ký nơi nào còn có trước kiêu căng, đầy mặt chất đầy lấy lòng nụ cười, rầm vui vẻ tiến tới :

"Tần tiểu thư, xin lỗi, hiểu lầm, này đều là một cái hiểu lầm!"

Tần Tử Cầm bình thường ở trường học căn bản không có bất kỳ cái giá, đối với lão sư, đối với học sinh đều là một bộ ôn ôn Nhu Nhu đáng đáp, trong trường học không phải không ai biết nàng chân chính bối cảnh, thế nhưng, từ xưa tới nay chưa từng có ai nhắc qua.

Hiển nhiên, vị này Tiền thư ký là biết đến.

Tần Tử Cầm lạnh nhạt nhìn cái này Tiền thư ký một chút, trong mắt loé ra một tia nhân nhạ uy thế.

Loại kia phát ra từ khung khí chất, làm cho nàng có vẻ cực kỳ thanh lệ cao quý, nhìn ra cái kia tóc dài mỹ nữ cùng Hồ phu nhân tự ti mặc cảm, trong lòng từng trận tự ti.

Hồ phu nhân đột nhiên trong lòng không biết sao vậy liền bốc lên một luồng Quỷ Hỏa.

Nàng là cái gì người?

Nàng là Chu thị trưởng em gái ruột, gả cho Hồ gia sau khi, càng là làm mưa làm gió, gần nhất Hồ gia lại lập tức phải tiến vào Bắc Sơn nguyên lão hội, ở Bắc Sơn, ai dám ở trước mặt nàng làm cản?

Nghĩ tới đây, Hồ phu nhân cũng không biết là cái nào gần sai vị, trực tiếp xông ra ngoài, quay về Tiền thư ký quát :

"Tiền thư ký, ngươi làm gì mà? Tại sao ăn cây táo rào cây sung ở ngoài? Cái này tiểu tiện nhân là ngươi cái gì người?"

Tiền thư ký sợ đến hồn phi phách tán, gương mặt trắng đến đỏ như máu, nói lắp bắp :

"Chu tỷ, ngươi . . Ngươi nghe ta. . . !"

"Ta nghe ngươi cái gì? Ngươi nói, này tiểu tiện nhân có phải là ngươi ở bên ngoài đầu bao đường nhân tình? Tốt Tiền thư ký, ngươi cho ta ca làm hơn mười năm thư ký, lại cùi chỏ ra bên ngoài quai."

Tiền thư ký vừa tức vừa vội, trong lòng đưa cái này lợn béo bà hận xong.

Mẹ nhà hán!

Chu thị trưởng có ngươi cô em gái này, quả thực gặp vận đen tám đời.

Này này chuyện này. . . Chuyện này quả thật chính là cái giới phụ.

Hắn thân là Chu thị trưởng bên người tối thiếp thân thư ký, dĩ nhiên đối với Bắc Sơn nguyên lão hội mười ba cái gia tộc rõ như lòng bàn tay, Tần Tử Cẩm ở Tần gia thân phận địa vị siêu nhiên, coi như là Chu thị trưởng nhìn thấy, cũng đến khách khí.

Nghĩ tới đây, Tiền thư ký cả người mồ hôi lạnh đều hạ xuống, hắn kéo lại Hồ phu nhân, thấp giọng cầu khẩn nói :

"Chu tỷ, ngài trước hết nghe ta nói, không muốn. . . !"

Hồ phu nhân bình thường ngang ngược cuồng quen thuộc, vào lúc này ngay ở trước mặt như thế nhiều người, nơi nào còn nghe lọt, mạnh mẽ hơi vung tay.

Nàng thể trạng to mọng, Tiền thư ký bị nàng này một suất, lại chặt vật cực kỳ lão đạo một cái ngã nhào trên đất, trên mũi mắt kiếng gọng vàng ngã xuống đất, xoạch một tiếng thấu kính vỡ vụn.

Tiền thư ký độ cao cận thị, nhất thời đã biến thành bò cạp :

"Ta ta ta. . . Chu tỷ ngươi. . . Kính mắt của ta! !"

Vây quanh cảnh sát đều choáng váng, có cái phản ứng nhảy bèn gia hỏa, vội vã chạy tới đem kính mắt nhặt lên, đưa cho Tiền thư ký.

Tần Tử Cẩm lạnh lùng nhìn Hồ phu nhân, sau đó nhìn Tiền thư ký thần nhiên nói :

"Nếu như ta không đoán sai, ngươi là Chu thị trưởng thư ký chứ? Lúc sau tết, ngươi theo Chu thị trưởng đến gia bên trong bài tết đến!"

"Vâng vâng vâng, Tần tiểu thư thực sự là. . . !"

Tiền thư ký trước mặt hoàn toàn mơ hồ, chỉ có thể nhìn rõ ràng một đường viền, hắn vào lúc này căn bản không kịp muốn những khác, trực tiếp quay về Hồ phu nhân nói rằng :

"Chu tỷ, đây là Tần gia Đại tiểu thư, ngài vẫn là đừng nghịch!"

Hồ phu nhân tức giận đến thổ huyết, nàng xoay người chỉ vào Tiền thư ký, âm thanh kêu lên :

"Ngươi. . . !"

Mới vừa phun ra một người tự, còn lại im bất đi, một hơi chặn ở trong cổ họng không trên không dưới, sắc mặt đều đỏ lên.

Nàng rốt cuộc biết Tần gia Đại tiểu thư đại biểu cái gì!

Hơn nữa, nàng rõ ràng Tiền thư ký biết đến còn nhiều hơn một chút.

Nàng cả người đột nhiên run cầm cập như thế bắt đầu run rẩy, xoay người nhìn Tần Tử Cẩm lại nhìn Đỗ Phong, yết hầu phát sinh từng trận tiếng vang, sau đó sợ đến đặt mông ngồi sập xuống đất.

Hồ Phụng Ngô, Thiết Tam, tóc dài mỹ nữ đám người, cầm roi mất một chỗ.

Mà những cảnh sát kia, càng là sợ đến hai chân đánh nhau, hận không thể xoay người bỏ chạy.

Bọn họ sao vậy khả năng không biết Tần gia?

Bọn họ lại sao vậy khả năng không biết gần nhất Bắc Sơn thượng tầng vòng tròn chuyện đã xảy ra?

Có người nói, một không biết từ đâu đến nhô ra người trẻ tuổi, một người một đêm diệt Tề gia, trục xuất Chu gia, toàn bộ nguyên lão hội, đều bị người trẻ tuổi kia một tay khống chế.

Có người nói, Lăng Yên Các trong một đêm, đầu người đầy đất lẫn.

Có người nói, Bắc Sơn song xu đều là người đàn bà của hắn.

Có người nói, các gia tộc lớn đều ở nghĩ tất cả biện pháp, muốn cùng vị này Đỗ thiếu kéo núi quan hệ.

Có người nói. . . ! !

Chính mình vừa nảy làm cái gì?

Đám cảnh sát này chỉ cảm thấy một luồng thiên đại hoàng sợ từ thiên linh cái trực thấu bàn chân tâm, cả người tóc gáy dựng thẳng, bụng dưới từng trận nở, một luồng nước tiểu ý, xông thẳng đại não.

Hồ phu nhân đầu, cũng là trống rỗng.

Nàng sáng sớm hôm nay mới từ trượng phu Hồ Tĩnh sinh nơi đó nhận được tin tức, nói là đại ca Hồ Tĩnh Thành sáng sớm liền đi báỉ phòng cái kia Đỗ thiếu đi tới.

Hồ gia có thể không thể gia nhập nguyên lão hội, chính là Đỗ thiếu một câu nói.

Tiền thư ký nhìn tất cả những thứ này, không khỏi thở dài một tiếng, hắn biết, chuyện này một khi vạch ra, vậy thì là thiên đều phá.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Binh Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: 3 vạn tự kiểm điểm

Tiền thư ký nhắm mắt cắn răng, run run rẩy rẩy đi tới, ăn nói khép nép nói rằng :

"Tần tiểu thư, đồ. . . Đỗ thiếu. . . Chuyện ngày hôm nay, vâng vâng vâng. . . Là lỗi của chúng ta, chúng ta. . . Chúng ta gánh chịu toàn bộ trách nhiệm, ngài hai vị đại nhân có đại lượng, liền. . . Tạm tha chúng ta đi!"

Tần Tử Cẩm lạnh lùng hừ một tiếng, sau đó bé ngoan đứng Đỗ Phong bên người, kéo Đỗ Phong cánh tay không nói lời nào.

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, nhìn cái mắt kính này vỡ thành cận bả Tiền thư ký, cà lơ phớt phơ nói rằng :

"Ngươi làm sao biết, liền không phải lỗi của ta?"

Tiền thư ký cắn răng một cái, cung vác không dám ngẩng đầu :

"Chọc tới Đỗ thiếu, chính là lỗi của chúng ta."

Đỗ Phong biến sắc mặt, quay về Hồ Phượng Ngô vẫy vẫy tay, từ tốn nói :

"Ngươi lần lại đây."

Hồ Phượng Ngô hoàn toàn bị khiếp sợ đến mất cảm giác, nghe được Đỗ Phong gọi hắn lần lại đây, trong lòng nhất thời giận dữ :

"Con mẹ nó ngươi. . . !"

Đỗ Phong đều không nói gì, Hồ phu nhân phát rõ như thế đối với mình bình thường bảo bối đến không được nhử từ nhào tới, một trận quyền đâm cước đá :

"Tiểu súc sinh, ngươi cầm miệng!"

Hồ Phượng Ngô bị gãi đến máu me đầy mặt, hoàn toàn choáng váng.

"Mẹ, ngươi làm cái gì, ngươi . . Không giúp ta, lại còn . . !"

Hồ phu nhân hét lên một tiếng :

"Không muốn chết ngươi liền cầm miệng."

Hồ Phượng Ngô lúc này mới tựa hồ minh tái một chút cái gì, sợ hãi nhìn Đỗ Phong một chút, lúc này mới cúi đầu, đi từ từ qua.

Đỗ Phong thân nhiên nói :

"Đem sự tình từ đầu tới đuôi nói một lần."

Hồ Phượng Ngô không dám ần giấu, đem vừa bắt đầu ở cửa gặp phải Đỗ Phong, trở lại nơi này sau khi phát sinh tất cả, đều đầu đuôi nói ra.

Tiền thư ký tức thật đấy.

Nếu như hắn có Hồ Phượng Ngô con trai như vậy, lúc trước trực tiếp liền xạ trên tường.

Có điều sự tình cũng đã như vậy, chỉ có nghĩ biện pháp giải quyết.

Mà hiện tại biện pháp tốt nhất, chính là chịu thua ra vẻ đáng thương xin tha.

Cho tới nói so với bối cảnh so với gia thế so thế lực.

Chu gia bên nào hơn được Tần gia?

Huống chi, bên kia còn đứng một Sát Thần.

"Đỗ thiếu, chuyện này ta khẳng định cho một mình ngươi thỏa mãn bàn giao, van cầu ngài giờ cao đánh khẽ, tha chúng ta đi, trở lại ta nhất định như thực chất đăng báo, nhường Chu thị trưởng tự mình đến cho ngài bồi tội."

Tóc dài mỹ nữ đứng ở một bên, trong óc ngơ ngơ ngác ngác, đã choáng váng.

Nàng đột nhiên nhớ tới vừa bắt đầu Đỗ Phong nói câu nói kia.

Không muốn vì là gia tộc của chính mình gây tai họa gây rắc rối.

Nguyên lai, nhân gia vừa bắt đầu liền nhắc nhở chính mình.

Nàng từ nhỏ sinh hoạt hậu đãi, luôn luôn không sao vậy để mắt người bình thường, đối với người chò vật thái độ, cũng là ở trên cao nhìn xuống, xưa nay đều là hơn người một bậc.

Ngày hôm nay sự đả kích này, triệt để đem nàng đánh tỉnh rồi.

"Con người của ta, đảng hoàng giữ khuôn phép, các ngươi lại phát điên gọi hơn mười người đến quần ẩu, lại là tạp xe lại là tạp pha lê, còn có cảnh sát, lại là đào súng lại là đánh người, các ngươi này xem là cái gì? Công khí tư dùng, các ngươi là cảnh sát nhân dân vẫn là thổ phỉ?"

Tiền thư ký căn bản không dám phản bác, một bên lau mồ hôi một bên cúi đầu khom lưng :

"Vâng vâng vâng, Đỗ thiếu giáo huấn phải là, ta nhất định sẽ tiếp thu lần này giáo huấn, đau sửa trước không phải!"

Đỗ Phong cười lạnh, nói rằng :

"Hôm nay tới, là Chu thị trưởng sai khiến ngươi đến chứ?"

"Vâng vâng vâng. . . !"

Tiền thư ký đột nhiên hoàn hồn :

"Không không không không, không đúng không đúng, là ta chỉ tự chủ trương, cùng Chu thị trưởng không có nửa phần quan hệ, Đỗ Phong, ngài đại nhân bất kể tiểu nhân qua, ngài tạm tha chúng ta đi! Tất cả tổn thất, chúng ta gấp mười lần bồi thường."

Đỗ Phong thân nhiên nói :

"Gấp mười lần bồi thường? Ta là như vậy tốt phái người sao? Trở lại nói cho Hồ Tĩnh Thành, nguyên lão hội vị trí kia, Hồ gia liền không nên nghĩ!"

Đỗ Phong lại nghiêm túc nói :

"Cho tới người, ta sẽ không làm khó một mình người chân chạy, cứ về, nhường người chủ nhà viết một phần 3 vạn tự kiểm điểm, qua mấy ngày đưa đến Lăng Yên Các, trước mặt mọi người kiểm điểm!"

Hồ phu nhân bồi rồi.

Tiền thư ký, đám kia cảnh sát, càng là cả người run cầm cập, sợ đến mồ mịt thất thố.

Tiền thư ký ngơ ngác nhìn Đỗ Phong, trong miệng từng trận phát khổ.

Nhường Chu thị trưởng viết 3 vạn tự kiểm điểm, còn muốn trước mặt mọi người đọc lên đến.

Chuyện này quả thật chính là còn khó chịu hơn là giết hấn a.

Từ hôm nay sau này, Chu thị trưởng làm sao ở Bắc Sơn quan trường đặt chân?

Đỗ Phong mới mặc kệ Tiền thư ký ý nghĩ, lại chỉ mình xe nói rằng :

"Xe ta đây nên sao vậy bồi, chính các người nhìn làm, cho các người ba ngày, sửa tốt đưa đến nhà ta, bằng không, hừ hừ!"

Ý vị không rõ nở nụ cười hai tiếng, Đỗ Phong nắm Tần Tử Cẩm, bỏ lại một đám đoạ kẻ ngu, xoay người rời đi.

Chờ đến Đỗ Phong đều đi tới xem không thấy bóng người, Tiền thư ký lúc này mới cười thầm một tiếng, quay đầu nhìn Hồ phu nhân :

"Chu tỷ, hiện tại, người thoả mãn sao?"

Hồ phu nhân sợ đến mồ mịt thất thố, oa tiếng thứ nhất khóc lên, lôi kéo tiền tay của bí thư, run giọng nói rằng :

"Tiền thư ký, ta. . . Chúng ta hiện tại nên sao vậy làm a? Nếu như lão Hồ biết, là bồi vì. . . Là bồi vì. . . Hấn còn không được giết ta a!"

Tiền thư ký thê thảm nở nụ cười, cúi đầu ủ rũ nói rằng :

"Người đừng hỏi ta, nếu như Chu thị trưởng biết chuyện này, cũng sẽ giết người!"

"Ta ta ta. . . !"

"Chu tỷ, ta nhường người không muốn như vậy chanh chua, người nghe xong sao?"

Nhìn Hồ phu nhân, Tiền thư ký cũng tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, tức giận quát :

"Người vừa lên đến liền mắng người ta tiểu tiện nhân, nhân gia là Tần gia Đại tiểu thư, đừng nói còn có cái Đỗ thiếu, coi như Tần gia, Chu gia Hồ gia gộp lại, cũng chưa chắc trên tới! Ai, thành sự không đủ, bại sự có thừa a!"

Hồ phu nhân thông minh trình độ, sao vậy khả năng nghĩ tới những thứ này, cũng chính là gây rắc rối sau khi nàng mới sẽ hối hận hậu sợ.

Nàng một cái gắt gao lôi kéo Tiền thư ký, lại như là cầm lấy một cái nhánh cỏ cứu mạng :

"Tiền thư ký, người muốn giúp chúng ta nghĩ một biện pháp a, bằng không, bằng không. . . Ô ô ô!"

Tiền thư ký hiện tại có cái rắm biện pháp, hấn chính mình cũng không biết sao vậy làm đây.

Hồ phu nhân này vừa khóc, làm cho hấn càng là một trận bốc lửa.

"Được rồi, đi thôi, đừng mất mặt dễ thấy."

Nói hấn giận không chỗ phát tiết, quay về cảnh sát quát :

"Một đám thùng com, đem mấy tên khốn kiếp này, toàn bộ còng lại, mang về, từng cái từng cái thẩm vấn!"

Thiết Tam này quần đầu mấy nam sinh, nhất thời há hốc mồm.

Đỗ Phong mới mặc kệ người khác Tiền thư ký đám người thê thê thăm thăm, hấn một đường theo Tần Tử Cẩm cười cười nói nói, mới vừa đi tới văn học hệ văn phòng cửa, trước mặt liền gặp phải một đám người.

Một người trong đó người thật xa nhìn thấy Đỗ Phong, lập tức kích động nhào tới :

"Đỗ Đại sư, Đỗ huynh đệ, ngươi làm sao đến rồi?"

Nhìn Quách Tấn một mặt kích động, Đỗ Phong không khỏi cười hì hì :

"Lão Quách, ngươi không phải muốn mời ta uống trà?"

"Uống uống uống! Đi một chút đi, vừa vặn buổi trưa thời gian nghỉ ngơi, kéo tới đến, các vị đồng nghiệp, đại gia đều ở, ta cho các ngươi chính thức giới thiệu một chút."

Quách Tấn ho khan một tiếng, bắt chuyện phía sau một đám người lại đây.

"Vị này chính là Đỗ thiếu, viết tay Thất Sát bí văn đại gia!"

Một đám văn học hệ đại giáo thụ nhất thời đem Đỗ Phong vây lại, Tần Từ Cẩm đều bị chen ở một bên.

"Đỗ Đại sư, nghe đại danh đã lâu!"

"Trời ạ, đỗ Đại sư quả nhiên là thiếu niên Tông Sư, kỳ tài ngút trời a!"

"Thật là không có nghĩ đến, đỗ Đại sư thật sự như thế tuổi trẻ a!"

Quách Tấn càng là kích động đến nước miếng văng tung tóe :

"Lão gia từ nhà ta nói rồi, coi như là hấn, cũng không viết ra được đến đỗ Đại sư cái kia một phần thô bạo cùng sát khí, đỗ Đại sư thư pháp công lực ép thẳng tới lão gia từ nhà ta, trình độ càng là vượt xa bản thân! Càng chết người chính là, hấn mới hai mươi bảy tuổi a!"

Tần Từ Cẩm đều há hốc mồm.

Này này chuyện này. . . !

Đỗ đại ca thời điểm nào, thành thư pháp Đại sư?

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Thân cái miệng nhỏ

Đưa đi cái khác giáo sư, Quách Tấn ở văn học hệ tòa nhà văn phòng cửa lớn, lại như là cái mê gái gắt gao lôi kéo Đỗ Phong không muốn buông tay :

"Đỗ Phong a, từ lần trước ở Bạch Hồ Đường tách ra, ta nhưng là tại mọi thời khắc đều ở sẽ chờ ngươi đến đây, một tuần lễ trước nghe nói ngươi ở Lăng Yên Các đại sát tứ phương, nghe được ta càng là cả người run, chỉ lo ngươi bị thương, ngươi nói ngươi, nhường ta nói cái gì tốt!"

Đỗ Phong dờ khóc dờ cười.

Này lão Quách có chút tật xấu, nhìn đáng ghét ta vẫn là với hấn duy trì điểm khoảng cách tốt hơn.

"Lão Quách a, ta hiện tại có chút việc, không bằng đợi lát nữa ta hết bận, lại đi tìm ngươi uống trà? Được không?"

"Không được không được!"

Quách Tấn vừa quay đầu, nhìn Tần Từ Cẩm :

"Từ Cẩm a, ta là biết ngươi cùng Đỗ huynh đệ sự việc của nhau, thế nhưng ngươi ngày hôm nay đem Đỗ huynh đệ tặng cho lão sư ngươi, chúng ta có chính sự thương lượng!"

Tần Từ Cẩm mặt đỏ lên, cổ nén tò mò trong lòng :

"Lão sư, vậy ngài môn tán gẫu, ta trước tiên đi tới."

Quách Tấn nhưng một cái lại kéo nàng, nói rằng :

"Đi cái gì đi? Buổi chiều người khóa trước tiên không lên, đi, đã lâu không uống đến Từ Sâm tự tay pha trà, huynh đệ a, lão huynh có một ý tưởng, ta chuẩn bị cho người lái một đường chọn môn học khóa, mời mọc người nghỉ ta văn học hệ rất sính khách tọa giáo sư, làm sao?"

Tần Từ Sâm nghe được trở mặt ngoác mồm, Đỗ Phong càng là suýt chút nữa không một con ngựa xuống đất.

Chính mình ăn no rừng mỡ, chạy đến người nơi này cho người làm cái gì chó má khách tọa giáo sư.

"Ha ha, lão Quách, như người vậy có thể không tốt, ta tài nghệ này, làm cái gì khách tọa giáo sư."

Quách Tấn nhưng nghiêm trang nói :

"Đạt giả vi sư, huynh đệ a, chúng ta vi nhân sư biểu, trách nhiệm trọng đại a! Người xem, Hoa Hạ văn hóa bắt nguồn từ xa xưa, thế nhưng hiện tại nhưng xuất hiện kết thúc đại, nếu như không kế thừa phát triển xuống, chúng ta đều là lịch sử tội nhân a."

Quách Tấn đầy cõi lòng thâm tình nhìn Đỗ Phong :

"Người nói, người một đời tại sao sống sót? Điều là muốn làm một ít ý nghĩa sự tình có đúng hay không? Đỗ Phong, chúng ta muốn vì là quốc gia cường thịnh nỗ lực, nên vì xã hội phát triển góp một viên gạch a."

Đỗ Phong nghe đến mấy cái này, một cái lão huyết suýt chút nữa phun ra ngoài :

"Lão Quách, người không nên làm văn học hệ hệ chủ nhiệm, người nên đi giáo đạo xử lý chủ nhiệm."

Quách Tấn cười ha ha :

"Đi một chút đi, uống trà uống trà, nói chung người cái này rất sính giáo sư, ta là xin mời định!"

Đỗ Phong bắt đầu dĩ, không thể làm gì khác hơn là theo Quách Tấn đi tới phòng làm việc của hắn.

Hắn nguyên bản cũng là dự định muốn gặp Quách Tấn, thế nhưng thấy hắn lại muốn chính mình làm cái gì chó má khách tọa giáo sư, nhất thời liền không còn cái gì hứng thú.

Tần Từ Sâm mơ hồ nghe rõ ràng sao vậy sự việc, trong lúc nhất thời mặt mày hớn hở, len lén liếc Đỗ Phong thời điểm, một mặt tự tu còn hi vọng mặt, nhưng Đỗ Phong trong lòng từng trận ngứa.

Một trận trà uống xong đến, uống đến Đỗ Phong muốn tiểu tiểu.

Cho dù tốt uống lá trà, uống nhiều cũng buồn tè.

Xem xem thời gian đã là hơn ba giờ chiều, Đỗ Phong rốt cục ngồi không yên.

"Lão Quách, ta nên về rồi, buổi tối còn có chút những chuyện khác, lần sau có cơ hội, ta lại tới tìm người!"

Quách Tấn nhưng là chưa hết thòm thèm :

"Thật muốn đi rồi a? Ta còn muốn xin người viết vài chữ đây, đúng rồi, Đỗ Phong, có chuyện, bất luận làm sao, người nhất định phải đáp ứng ta!"

Đỗ Phong nhất thời sững sờ, có chút dè phòng nhìn Quách Tấn :

"Lão Quách, người sẽ không lại muốn ta cho người làm cái gì khách tọa giáo sư chứ? Chuyện này gặp mặt nói chuyện!"

Quách Tấn cười ha ha, trên mặt trở nên thập phần chính kinh :

"Đỗ Phong a, mấy ngày nữa, Bắc Sơn đại học muốn cử hành một lần lễ giới danh giáo sinh viên đại học giao lưu hội, ta nghĩ, xin người tham gia!"

Đỗ Phong nhất thời một trận trong gió ngổn ngang :

"Lão Quách, người này không phải đùa giỡn hay sao?"

Quách Tấn nhưng nghiêm túc nói :

"Ta cũng không phải đùa giỡn, lần này giao lưu, can hệ trọng đại, đối với chúng ta Bắc Sơn đại học danh dự có ảnh hưởng trọng đại, ta là thành tâm xin người giúp ta một chuyện, người có thể nhất định không muốn chối từ a!"

Đỗ Phong nhìn Tần Tử Sâm một chút, Tần lão sư cũng là một trận gật đầu.

"Nói sau đi, ta lại không là trường học các ngươi học sinh."

"Vì lẽ đó ta mới chịu cho một mình ngươi khách tọa giáo sư tên tuổi mà!"

Đều không giống nhau : không chờ Đỗ Phong nói xong, Quách Tấn lập tức cướp lời nói đi :

"Lần này tên là giao lưu, dính đến văn hóa, nghệ thuật, học thuật chờ các phương diện, kỳ thực chính là cạnh tranh, có đồn đại Nhật Bản Đế Quốc đại học, Hàn Quốc diên thế đại học, đều là có chuẩn bị mà đến, muốn xem ta Bắc Sơn đại học xấu mặt. Bắc Sơn đại học mất mặt, chính là Hoa Quốc mất mặt, việc quan hệ quốc gia bộ mặt, ngươi cũng không nên chối từ!"

Đỗ Phong không lời nào để nói, không thể làm gì khác hơn là gật đầu.

Từ Quách Tấn văn phòng vừa ra tới, Tần lão sư liền lời kéo Đỗ Phong cánh tay, hiếu kỳ nói rằng :

"Đồ đại ca, ngươi đến cùng là cái gì người? Sao vậy liền lão sư ta đều như thế khâm phục ngươi?"

Nhìn Tần lão sư một mặt hiếu kỳ vẻ mặt, Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, nói rằng :

"Hôn một cái ta sẽ nói cho ngươi biết!"

Tần lão sư nhất thời mặt đỏ lên, buông ra Đỗ Phong, rút lui ba bước.

Nàng cùng đỗ phong trong lúc đó quan hệ, đến hiện tại, đều là không minh bạch.

Tuy rằng ngoại giới vẫn ở đồn đại bọn họ trước lại hôn ước, thế nhưng, chỉ có chính bọn hắn biết là sao vậy sự việc.

Đỗ Phong không nói, nàng cũng sẽ không hết sức đi đề, dù sao, đây là vì gia tộc.

Thế nhưng nàng lại là yêu thích Đỗ Phong.

Nàng lại biết, chính mình duy nhất bạn thân, tỷ muội, cùng Đỗ Phong trong lúc đó quan hệ, cũng là không minh bạch.

Nói trắng ra, các nàng đều thích Đỗ Phong.

Chỉ có điều Lâm Á Nam biểu hiện trực tiếp một điểm, nàng càng thêm hàm súc.

Mặc kệ bình thường làm sao chuyện cười chơi nháo, Đỗ Phong cũng không ít chiếm tiện nghi, thế nhưng nói ra hôn một cái câu nói như thế này, vẫn là lần thứ nhất.

"Ngươi . . Ngươi nói cái gì?"

Nhìn thấy Tần lão sư đầy mặt đỏ bừng, một bộ đề phòng dáng vẻ, Đỗ Phong trong lòng quả thực chính là tâm dương nan tao.

"Ha ha, Tần lão sư, chúng ta đều là có hôn ước người, ngươi nói đến hiện tại cũng không thân cái cái miệng nhỏ, có phải là có chút quá đáng?"

Tần lão sư đầu tiên là sững sờ, sau đó mặt đỏ suýt chút nữa không tìm một cái lỗ để chui vào :

"Ngươi . . Ngươi nói cái gì đây? Cái gì thân . . Thân cái . . !" "

Đỗ Phong cạc cạc nở nụ cười, đưa tay liền tóm lấy Tần lão sư mềm mại tay nhỏ, vẻ mặt gian xảo khắp nơi liếc mắt nhìn, nhỏ giọng nói rằng :

"Nơi này không có ai cũng không có máy thu hình, thích hợp làm chuyện xấu!"

Tần lão sư không khỏi xì một tiếng bật cười, nàng đột nhiên lấy hết dũng khí, đỏ mặt nhìn Đỗ Phong, nhẹ nhàng nói rằng :

"Đồ đại ca, ngươi . . Ngươi yêu thích ta sao?"

Đỗ Phong cả người hồn nhiên đều bay lên, hân hoan nghiêm trang nói :

"Ta dùng ta cứng chắc nhân cách xin thề, ta yêu thích ngươi, Tần lão sư, nếu như ta lừa ngươi, ta chính là rùa đen vương bát, ta liền . . !" "

Tần Tử Sâm gương mặt đỏ đến mức đáng sợ, nhưng vội vã đưa tay che hân miệng, có chút lo lắng nói rằng :

"Không cho ngươi nói lung tung, ta . . Ta tin tưởng ngươi!"

"Ha hả, tin tưởng là tốt rồi!"

Đỗ đại ca mạnh mẽ nắm lấy Tàn lão sư tay nhỏ, ở trên miệng gặm một hồi :

"Vậy chúng ta là không phải có thể hôn nhẹ miệng nhỏ?"

Tàn lão sư mất chữ một tu, lắc đầu nói rằng :

"Không được!"

Đỗ Phong nhất thời nhụt chí, cúi đầu ủ rũ nói rằng :

"Xong, tóc bạc thế, nhân phẩm của ta liền như thế không đáng giá!"

Tàn lão sư mắc cỡ bên tai đều đỏ, bỗng nhón chân lên, sau đó mân mê miệng ở trên mặt hấn nhẹ nhàng đụng một cái, nhanh chóng nói rằng :

"Đỗ đại ca, tốt như vậy sao?"

Đỗ đại ca nhất thời mặt mày hớn hờ, đang muốn đưa tay đi lâu Tàn lão sư thời điểm, phía sau nhưng truyền đến một tiếng tăng tăng tiếng ho khan.

Quách Tấn thanh âm vang lên :

"Đỗ Phong, các người còn chưa đi a?"

Tàn Tử Cẩm xấu hổ mà ức, bùm mặt liền chạy đi.

Đỗ Phong trong lòng nhưng nghiêng răng nghiêng lợi, trừng Quách Tấn một chút :

"Lão Quách người không tử tế!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Càng nhiều càng tốt

Tàn lão sư nụ hôn này, nhường Đỗ đại ca cả người nhẹ nhàng, vẫn trở lại Lâm thị tập đoàn văn phòng, Đỗ đại ca đều là dư vị vô cùng.

Nhìn lúc tan việc gần đủ rồi, Đỗ Phong lúc này mới lại lén lén lút lút ló đầu đi vào Lâm tổng văn phòng.

Từ đại thư ký không ở, Lâm tổng chính đang tự mình trừng trị chính mình bàn làm việc.

"Này, lão bản!"

Lâm tổng cũng không ngẩng đầu :

"Đi tìm Tử Cẩm?"

"Người . . .!"

Đỗ Phong giật nảy cả mình :

"Người làm sao biết?"

Lâm Á Nam lạnh lùng nhìn Đỗ Phong một chút, nói chuyện chanh chua :

"Hôn môi vẫn là mò ngực!"

"Cái gì?"

Đỗ Phong trong lòng run run một cái, trên mặt nhưng một mặt nghĩa chính ngôn từ :

"Lâm tổng, người không muốn dùng người cái kia để tiện tư tưởng bên trong cân nhắc ta vĩ đại lòng dạ, ta theo Tần lão sư đó là. . . Đó là rất thuần khiết tích!"

Lâm Á Nam thả xuống đồ trên tay, nhìn Đỗ Phong bình tĩnh nói :

"Ta theo người cũng là rất thuần khiết, thật sao?"

Đỗ Phong chứa bình tĩnh nói :

"Chúng ta có thể như thế sao? Chúng ta đều là trên một cái giường lẫn qua ga trải giường người!"

"Vậy người chuẩn bị cùng bao nhiêu nữ nhân lẫn ga trải giường?"

"Càng nhiều càng tốt!"

Lâm Á Nam nuốt chút nữa không kìm nén đến nội thương, đến nửa ngày mới trên mặt mang theo một mặt buồn bực nói :

"Đỗ Phong, nói cho người thật sự đây, quan hệ của chúng ta người chuẩn bị làm sao đây? Người cùng Từ Cẩm hôn ước lại chuẩn bị làm sao đây?"

Đỗ Phong ngẩng đầu nhìn nàng, mắt chữ đều không nháy mắt một hồi, nhìn ra Lâm Á Nam cả người ngửa.

"Còn có thể làm sao đây? Đồng thời chấn lớn cùng ngủ thôi! Ha ha ha."

Lâm Á Nam là một cực kỳ người kiêu ngạo, nàng xưa nay cực nhỏ để mất nam nhân, vì lẽ đó hai mươi sáu tuổi đều không nói qua duyên ái.

Nàng cùng những nữ nhân khác không giống nhau, rồi hướng giữa nam nữ loại kia quan hệ nhìn ra cực kỳ lãnh đạm.

Vì lẽ đó, nàng coi như cùng Đỗ Phong trong lúc đó có trên thân thể quan hệ, ở nàng xem ra, cũng không phải đặc biệt trọng yếu.

Đỗ Phong hiện nay là nàng duy nhất có thể để mất nam nhân, bị hấn ngủ, nàng cũng không cảm thấy quá chịu thiệt.

Nàng cũng căn bản không nghĩ tới, muốn cùng Đỗ Phong kết hôn.

Vì lẽ đó, đối với với Đỗ Phong cùng Tần Từ Cẩm quan hệ, Đỗ Phong ở Kinh Thành hôn ước, kiêu ngạo như nàng, hỏi đều lười hỏi một câu.

Đối với với giữa nam nữ quan hệ, Lâm gia cũng coi như là hào môn, Lâm Á Nam nhìn thấy quá nhiều.

Hào môn xuất thân nam nhân, cái nào không phải ở bên ngoài có mười cái tám cái nữ nhân?

Nữ nhân kỳ thực chính là một loại tài nguyên, nam nhân địa vị xã hội càng cao, đương nhiên liền có thể nắm giữ nhiều tư nguyên hơn.

Này không thể không nói, đây chính là nữ nhân bị ai.

Đây chính là xã hội hiện thực.

Lâm tổng thân là một người phụ nữ, nghĩ đến so với nam nhân đều thấu triệt.

Vì lẽ đó, nàng muốn chi phối nàng vận mệnh của mình.

Nàng phải làm một người phụ nữ mạnh mẽ.

Nàng trong lòng vẫn có một luồng ngạo khí.

Ý nghĩ này, là nàng mấy ngày trước.

Nàng chung quy là nữ nhân.

Nữ nhân chính là hay thay đổi.

Mấy ngày nay, nàng ở Đỗ Phong trước mặt, tuy rằng nguy trang đến mức như trước kia như thế, thế nhưng nàng trong lòng cái kia một luồng ngạo khí, đã càng ngày càng biến thành ý lại.

Vốn cho là, nàng sẽ không thích trên người này, thế nhưng không nghĩ tới, một khi động tâm, quan niệm chuyển biến, hoàn toàn chính là long trời lở đất.

Vì lẽ đó, Lâm tổng đây là ghen.

Đáng tiếc, Đỗ Phong căn bản không nghe ra đến, trực tiếp nhô ra một câu chặn lớn cùng ngủ.

Câu nói này trực tiếp chọc giận Lâm tổng.

"Phi! Lão nương ta nhường người chặn lớn cùng ngủ."

Lâm Á Nam đột nhiên nắm lên trên bàn cắt giấy đao, quay về Đỗ Phong liền chọc vào qua.

Đỗ Phong sợ đến một cái giật mình, vội vã lắc mình, thế nhưng Lâm tổng chớp giật ra tay, một phát bắt được lỗ tai của hắn, mạnh mẽ uốn một cái.

"A! Đau quá đau! Nữ nhân chết bầm, người muốn mưu sát chồng a! !"

Nghe được mưu sát chồng mấy chữ này, Lâm tổng trong lòng hơi một ngọt, trên mặt nhưng là đầy mặt sương lạnh, trên tay lại là mạnh mẽ uốn một cái, lạnh lùng hỏi :

"Biết sai nơi nào sao?"

"Biết biết!"

"Nói!"

"Nói cái gì? Không chặn lớn cùng ngủ! Phân giường ngủ!"

Lâm Á Nam đột nhiên bốc lên một con lừa giận, tay nhỏ lại là mạnh mẽ uốn một cái :

"Người cái khôn kiếp, người ý gì? Nhắc lên quần liền không công nhận?"

"Ai nha đau a, lão bản, van cầu người tha mạng a!"

Lâm tổng thấy Đỗ Phong nhe răng trợn mắt đáng vẻ, trong lòng không khỏi trong lòng mềm nhũn, trên tay thoáng buông lỏng, không nghĩ tới Đỗ Phong cười hì hì, một cái nắm ở vòng eo của nàng, ôm nàng an vị ở ghế xoay lớn trên.

Lâm tổng đột nhiên không kịp chuẩn bị, ngực mạnh mẽ đánh vào Đỗ Phong trên mặt.

Nàng mặt đỏ lên, đẩy lên thân thể, nhìn thấy Đỗ Phong vành tai đều bị chính mình vẹo đỏ chót, nhất thời có chút đau lòng.

Đưa tay cho hắn nhẹ nhàng xoa nhẹ mấy lần, quan tâm hỏi :

"Đau không?"

Đỗ Phong nhếch miệng nở nụ cười :

"Lão bà, hôn một cái liền không đau!"

Một tiếng lão bà nương Lâm tổng ngây người, nàng ngây ngốc nhìn Đỗ Phong, đột nhiên thở dài một tiếng, chậm rãi tựa ở Đỗ Phong trong lòng ngực.

Đỗ Phong có chút choáng váng.

Lâm tổng xưa nay đều là cao quý lãnh diễm, thời điểm nào từng có chim nhỏ nép vào người đáng đáp?

Một luồng nhàn nhạt mùi thơm cơ thể tiến vào Đỗ Phong lỗ mũi, hắn cách quần áo đều có thể cảm nhận được Lâm tổng cả người mềm mại co dãn, trong lòng không khỏi một trận đắc ý.

Ngón này cảm!

Vóc người này!

Này co dãn!

"nhuyễn ngọc ôn hương" a!

"Đỗ Phong!"

Lâm Á Nam nói chuyện khẩu khí không tự chủ được liền mang theo một tia u oán :

"Người nói, ta có phải là ăn người cùng Từ Cẩm giám?"

Đỗ Phong nghe được câu này, xương đều muốn tê.

Lâm gia cộp cái lại cũng có như thế lúc ôn nhu?

Chỉ có điều này một bất thình lình ôn nhu, Đỗ Phong thật là có điểm không chịu nổi a.

"Người đến tốt cùng đi tìm Từ Cẩm làm cái gì?"

Đỗ Phong nhất thời tinh thần tỉnh táo, đem trước phát sinh ở Bắc Sơn đại học sự tình nói một lần.

Hắn nói thời điểm, hai tay ôm Lâm tổng, quỹ trào từ không ngừng ở Lâm tổng trên người du động, mò Lâm tổng trên mặt từng trận đỏ lên.

Hả? Đây là cái gì? Ta nhớ tới ngày hôm nay lúc ra cửa, xuyên chính là không mang đai an toàn bra nha!

Ai! Tốt mềm mại eo nhỏ, mò lên thật là thoải mái a.

Lâm Á Nam đã sớm biết tên khốn này không thành thật, nhìn lên liếc mắt nhìn hắn, thấy hắn một mặt hưởng thụ, mỗi hận trong lòng đến nghiêng răng, lại cứng rắn sinh nhẹn xuống.

"Chu gia? Hồ gia? Hừ? Cái này Chu Trường Hà làm bốn năm thị trường, cùng Tề gia rất thân cận, không ít cho ta Lâm gia sắc mặt xem."

Đỗ Phong sửng sốt, nhất thời cười hề hề :

"Thật sự?"

Lâm Á Nam xem thường hừ một tiếng, khinh thường nói :

"Bắc Sơn thị trường không phải như vậy dễ làm, mặc dù là kinh tế đại thị, thế nhưng cũng chính là bởi vì là như vậy, nguyên lão hội lại khổng chế kinh tế, vì lẽ đó trên căn bản bị nguyên lão hội không tương, Chu Trường Hà vì thành tích, chỉ có thể nịnh bợ nguyên lão hội, Tề gia hai năm qua mặc dù có thể như thế hung hăng, còn không phải nghiệp quan câu kết? Tề gia một diệt, Chu Trường Hà ngay lập tức sẽ tìm tới ta lấy lòng, ta không để ý tí nào hắn."

Đỗ Phong cười ha ha, mạnh mẽ ôm Lâm tổng, đem đầu chôn ở Lâm tổng trong lòng hít một hơi thật sâu, tức giận đến Lâm tổng đẩy ra hắn, tức giận nói rằng :

"Người nắm lão nương khi người mẹ?"

Đỗ Phong da mặt so với tường thành đều dày :

"Mẹ, ta muốn bú sữa!"

Lâm Á Nam trên mặt nhất thời một đỏ, sau đó mảy liễu dựng thẳng, chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong :

"Đừng nói nhảm, nói chính sự, ta đang suy nghĩ sao vậy thu thập Chu Trường Hà đây, Chu gia vậy thì đụng vào trên lưỡi thương đến rồi! Người giúp ta nghĩ một biện pháp, xả giận!"

Đỗ Phong hơi khẽ cau mày, thần nhiên nói :

"Người yên tâm, ba ngày hậu chính là nguyên lão hội thu nạp mới lên cấp gia tộc lệ hội, đến thời điểm, cái này Chu Trường Hà nhất định sẽ xuất hiện, bắt nạt người đàn bà của ta, quả thực chính là muốn chết. Ngày 3 vạn tự kiểm điểm, ta nhìn hắn có thể hay không viết xong! Thuận tiện mấy ngày nay ta lại gõ một hồi Hồ gia, miễn cho hắn đắc ý vênh vao."

Tác giả Minh triều không rượu nói : hôm qua phong hàn, thượng thổ hạ tả hoa mắt váng đầu, đôi môi chặm, cùng các anh em nói tiếng xin lỗi, ngày hôm nay sớm hơn!

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 107: Vui quá hóa buồn Hồ Tĩnh Sinh

Hồ Tĩnh Sinh là Hồ thị tập đoàn tổng giám đốc, tập đoàn chủ tịch, là đại ca của hắc Hồ Tĩnh Thành.

Hồ thị tập đoàn là một nhà huynh đệ công ty, ở Bắc Sơn rất là có tiếng, thực lực, bối cảnh, đều không ở Lâm thị tập đoàn bên dưới.

Hồ Tĩnh Sinh làm công ty tổng giám đốc, nắm quyền lớn, luôn luôn rất được ca ca coi trọng, ở công ty càng là một người ở ngoài, vạn người bên trên.

Sáng sớm hôm nay, hắc liên căn đến công ty, rót một chén cực phẩm trà Long Tĩnh, chờ đợi Hồ Tĩnh Thành tin tức.

Hồ gia muốn một lần nữa thu được nguyên lão hội một ghế, đây đối với Hồ gia tới nói, quả thực chính là hi sự to lớn.

Nguyên lão hội một ghế, đại biểu không chỉ là xã hội địa vị, càng là tài nguyên, tài phú, quan hệ.

Đỗ Phong đột nhiên xuất hiện, Bắc Sơn biến thiên, Hồ Tĩnh Sinh trừ chấn động ở ngoài, cũng đối với cái này Đỗ thiếu sản sinh hứng thú nồng hậu.

Sáng sớm mười điểm, đại ca Hồ Tĩnh Thành điện thoại tới, Hồ Gia Trọng mới gia nhập nguyên lão hội chuyện này, bại bậm lắng xuống.

Hồ Tĩnh Sinh tâm tình, trở nên trước nay chưa từng có vẻ đẹp.

Gia tộc tiến thêm một bước, như vậy, hắc có thể được tài nguyên cũng là càng nhiều, tương lai toàn bộ Hồ gia đều sẽ trở thành hắc.

Đại ca Hồ Tĩnh Thành không có người thừa kế, Hồ gia tương lai, chỉ có thể dựa vào con trai của hắc Hồ Phụng Ngộ đến kế thừa.

Mỹ hảo tâm tình chỉ duy trì một ngày, đến tối giờ tan việc, Hồ Tĩnh Sinh tâm tình liền không như vậy mỹ hảo.

Đẹp đề nữ bí thư gõ cửa đi vào :

"Hồ tổng, ngài điện thoại, số ba tuyến."

Nữ bí thư quay về Hồ Tĩnh Sinh nhẹ nhàng quăng một mị nhãn, sau đó đi tới, đẩy dãn cái móng nhẹ nhàng ngồi ở Hồ Tĩnh Sinh trên đùi.

Hồ Tĩnh Sinh một tay đi lấy điện thoại, cái tay còn lại nhưng là leo lên mỹ nữ bí thư tròn trịa bộ ngực, trực tiếp từ cổ áo thân tiến vào, chậm rãi nhào nặn lên.

Trong nhà cái kia lợn béo bà, Hồ Tĩnh Sinh nhìn thấy đã nghĩ nôn, nếu như không phải nàng là Chu thị trưởng em gái ruột, Hồ Tĩnh Sinh sao vậy khả năng cười nàng vào cửa?

Chu gia ở Bắc Sơn cũng coi như là thâm căn cố đế, Lăng Yên Các lâu hai mươi bốn bên trong, cũng có Chu gia một tròng, đồng thời Chu Trường Hà ca ca chu dài biển, vẫn là tỉnh ngoài một vị Phó tỉnh trưởng, không thể coi thường.

Cảm nhận được mỹ nữ bí thư cặp ngực mang đến kinh người đàn hồi, Hồ Tĩnh Sinh đột nhiên có một loại mãnh liệt kích động.

Người gặp việc vui tình thần thoải mái, đối với với phương diện kia, Hồ Tĩnh Sinh rất lâu đều không có như thế dục vọng mãnh liệt.

Hắc nghĩ nhận cú điện thoại này, có phải là liên ở văn phòng đến một hồi vật lộn đại chiến.

Gọi điện thoại đến, là hắc gần nhất một đại hạng mục hợp tác người.

"Lão Hồ, có chuyện ta nói với ngươi một tiếng."

Trong điện thoại người kia âm thanh có chút đông cứng lạnh nhạt :

"Chúng ta cái kia hạng mục, tạm thời dừng một chút đi!"

Hồ Tĩnh Sinh đột nhiên sững sờ :

"Lão Tôn, ngươi nói cái gì?"

Thanh âm của đối phương nhưng vẫn là lạnh nhạt đông cứng :

"Được rồi, ta chính là thông báo ngươi một tiếng, chúng ta sau này cùng Hồ thị tập đoàn toàn bộ nghiệp vụ, đều tạm dừng hợp tác!"

"Ngươi . . .!"

Căn bản không cho Hồ Tĩnh Sinh cơ hội nói chuyện, đối phương trực tiếp cúp điện thoại.

Hồ Tĩnh Sinh giận dữ, hắc đẩy ra mỹ nữ bí thư, đem điện thoại đánh trở lại.

Thế nhưng, đầu bên kia điện thoại truyền đến một trận bần bệ âm.

Vừa lúc đó, số hai trên mạng, lại đánh vào đến một cú điện thoại.

Vừa nhìn bảng số, Hồ Tĩnh Sinh vội vã tiếp lên :

"Lão Lý, như thế chậm . . !"

Cái này lão Lý tựa hồ cùng cái kia lão Tôn hện cần thận :

"Lão Hồ, ta thông báo ngươi một tiếng, bắt đầu từ hôm nay, chúng ta hợp tác hạng mục, toàn bộ tạm dừng."

Nói xong, lão Lý cũng quặt ngả điện thoại.

Hồ Tĩnh Sinh nhất thời há hốc mồm.

Lão Tôn cùng lão Lý, đều là hai nhà loại cỡ lớn tập đoàn công ty lão tổng, cùng Hồ thị tập đoàn luôn luôn là quan hệ hợp tác, gần nhất hợp tác hạng mục, dính đến tài chính càng là cao tới năm mươi tỉ, Hồ thị tập đoàn tập trung vào đi vào hơn hai mươi tỉ, là hiện nay Hồ thị tập đoàn hết thấy hạng trong mắt trọng yếu nhất.

Nói dừng là dừng, Hồ thị tập đoàn tổn thất, quả thực không thể đo đếm.

Ngay ở Hồ Tĩnh Sinh chờ ra thời điểm, điện thoại liên tiếp không ngừng vang lên.

Hết thấy điện thoại, đều là Hồ thị tập đoàn hợp tác đồng bọn đánh tới, tất cả mọi người là một câu nói.

Tạm dừng hợp tác.

Hồ Tĩnh Sinh bắt đầu kinh ngạc, tiện đà phẫn nộ, cuối cùng trở nên sợ hãi lên.

Đây rốt cuộc là sao vậy?

Hồ gia không phải mới vừa tiến vào nguyên lão hội, nước lên thì thuyền lên sao?

Tại sao vào lúc này, đột nhiên hết thấy hợp tác đồng bọn đều muốn đình chỉ hợp tác?

Đây là có người muốn làm Hồ gia?

Đùa gì thế?

Ai có như thế đại năng lượng? Có thể để cho như thế nhiều công ty đồng thời cùng chính mình đoạn tuyệt hợp tác?

Dù cho chính là Bắc Sơn đệ nhất gia tộc Lý gia ra tay, cũng không thể ở như thế thời gian ngắn ngủi bên trong làm được a.

Nữ bí thư đã sớm nhận ra được cái gì, bé ngoan lui xuống, chỉ để lại Hồ Tĩnh Sinh một người ở trong phòng làm việc hồn bay phách lạc.

Đến nửa ngày sau khi, Hồ Tĩnh Sinh gọi một cú điện thoại đi ra ngoài.

"Lão Lý, chúng ta như thế nhiều năm quan hệ, là bằng hữu sao?"

Lão Lý ở đầu bên kia điện thoại âm thanh tựa hồ có hơi hàm hồ :

"Lão Hồ a, chúng ta đương nhiên là bằng hữu, thế nhưng, ngươi không nên hỏi ta tại sao, ta không thể nói, cũng không dám nói!"

"Đến cùng ai mẹ nhà hấn đang làm ta?"

Hồ Tĩnh Sinh chỉ cảm thấy trong lòng một con lửa giận trùng thiên, thế nhưng hấn mạnh mẽ nhịn xuống.

Lão Lý thờ dài một tiếng, hàm hồ từ :

"Chúng ta cũng là nghe lệnh làm việc mà thôi, lão Hồ, ngươi nên ở nơi trên người mình tìm nguyên nhân, mà không phải trách người khác!"

"Lão Lý, các ngươi như vậy, nhưng là vì ước, đến thời điểm, ngươi cũng đừng trách ta không nói bằng hữu giao tình."

Hồ Tĩnh Sinh nghiêng răng nghiêng lợi Đại Thần nói rằng :

"Hồ gia, nhưng là lập tức sẽ gia nhập nguyên lão hội, các ngươi như vậy. . . !"

"Ha ha, lão Hồ, xem ở chúng ta như thế nhiều năm quan hệ trên, ta liền cho ngươi nói một câu đi, có một số việc a, muốn từ trên người chính mình tìm

nguyên nhân, nếu như người còn không biết, đừng nói nguyên lão hội, Hồ gia. . . !"

Hồ Tĩnh Sinh đột nhiên cảm thấy năm lời đánh xuống đầu, cả người từng trận lạnh lẽo.

Đến nửa ngày, hắn nhìn trên tay điện thoại, đầu bên kia điện thoại đã cắt đứt.

"Ta chết! !"

Hồ Tĩnh Sinh nổi giận gầm lên một tiếng, nghiến răng nghiến lợi đem điện thoại đập ra ngoài.

Đột nhiên, hắn tự nhiên điện thoại vang lên.

Vừa nhìn bảng số, Hồ Tĩnh Sinh vội vã tỉnh táo lại, cường tráng miệng cười chuyển được :

"Phùng hành trưởng, như thế chậm, người còn gọi điện thoại cho ta."

Phùng hành trưởng là Bắc Sơn ngân hàng hành trưởng, tay cầm lượng lớn tài chính, là các công ty lớn đều muốn nịnh bợ quý nhân.

Hồ thị tập đoàn ở trên tay hắn, vay 380 ức cho vay.

"Hồ tổng, các người Hồ thị tập đoàn cái kia ba bút cho vay, kẻ khả nghi làm trái quy tắc, trong vòng ba ngày, nhất định phải toàn bộ trả, bằng không, chúng ta cũng chỉ tốt đệ trình tòa án niêm phong các người tài sản."

Hồ Tĩnh Sinh suýt chút nữa không điên mất, run lập cập quát :

"Phùng Vạn Lượng, hắn đây mẹ là người tự mình phê duyệt, sao vậy sẽ làm trái quy tắc?"

"Đúng vậy, ta xét duyệt thời điểm, không biết các người làm giả vào sổ, trong vòng ba ngày, liền bản mang tức, toàn bộ trả, liền như vậy!"

Phùng hành trưởng căn bản không cho Hồ Tĩnh Sinh cơ hội nói chuyện, trực tiếp cúp điện thoại.

Hồ Tĩnh Sinh ngờ ngác nhìn trên tay điện thoại, đột nhiên điên cuồng rít gào lên :

"Đây là sao vậy sự việc! ! ! Đây mẹ nhà hắn đến cùng là sao vậy sự việc? Đến cùng là ai mẹ nhà hắn đang làm ta?"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Kinh không kinh hỉ?

"Đáng chết! !"

"Đáng chết! !"

Hồ Tĩnh Sinh chỉ cảm giác mình cả người đều muốn nổ tung.

Bất luận cái nào tập đoàn, tiền mặt lưu làm sao, trực tiếp quan hệ đến công ty sống còn.

Một khi tiền mặt lưu xảy ra vấn đề, vậy thì là đề chết Lạc Đà cuối cùng một cộng cố, khổng lồ hơn nửa công ty, đều chỉ có thể âm thầm sụp đổ.

Ngày hôm nay này gần gần hơn mười phút bên trong chuyện đã xảy ra, một khi tiết lộ ra ngoài, thậm chí cũng không cần những người khác làm cái gì, Hồ thị tập đoàn kết cục cũng đều chỉ có một.

Phá sản đóng cửa.

Hồ Tĩnh Sinh sao vậy đều không nghĩ ra, đến cùng là người nào phân đoạn ra cái gì vấn đề.

Ngay ở hắn phần nộ thời điểm, điện thoại lại vang lên.

Vừa nhìn là đại ca Hồ Tĩnh Thành đánh tiến vào. . . !

Không biết tại sao, Hồ Tĩnh Sinh trong đầu, đột nhiên một trận tâm hoảng cùng căng thẳng.

Chẳng lẽ, chuyện của mình làm, bị đại ca biết rồi?

Nghĩ tới đây, Hồ Tĩnh Sinh đột nhiên có một loại muốn chạy trốn chết kích động.

Hắn lập tức an ủi mình.

Sẽ không! !

Nhất định sẽ không!

Sự kiện kia đều qua hơn hai mươi năm, bất luận người nào cũng không thể tra đến bất kỳ dấu vết gì, sao vậy khả năng sẽ xuất hiện vào lúc này vấn đề?

Hồ Tĩnh Sinh cường chế trấn định một hồi, nhận nghe điện thoại :

"Đại. . . ! !"

"Đồ đáng chết! Người làm ra chuyện tốt! !"

Hồ Tĩnh Sinh sợ đến trên tay điện thoại suýt chút nữa rơi trên mặt đất :

"Đại ca. . . Người. . . Người nói cái gì?"

"Ta nói cái gì? Người tìm tốt lão bà, người dưỡng hảo nhi tử!"

Hồ Tĩnh Thành ở đầu bên kia điện thoại rít gào lên :

"Người là không phải là muốn nhìn Hồ gia ở trên tay ta triệt để đóng cửa, bị người một cái nuốt lấy, người mới an tâm? Người quả thực. . . !"

Hồ Tĩnh Thành tức giận đến nói năng lộn xộn, run cầm cập nói không ra lời.

"Đại ca, đến cùng là sao vậy sự việc?"

Hồ Tĩnh Sinh đầu đầy mồ hôi, cường chế trấn định hỏi :

"Có phải là Phụng Ngộ làm cái gì?"

Hồ Tĩnh Thành lạnh lùng nói một câu :

"Người tự mình đi hỏi!"

Nói xong, hắn mạnh mẽ cúp điện thoại.

Làm Hồ thị tập đoàn chủ tịch, Hồ Tĩnh Thành ở Bắc Sơn danh tiếng cũng không tệ, hắn tự thân cũng là rất có bản lĩnh một người, bằng không, năm đó Hồ gia ở phụ thân hắn trên tay bị gạt ra khỏi nguyên lão hội, bây giờ còn có thể sừng sững không ngã.

Hồ Tĩnh Thành đem hết thảy tinh lực đều nhào vào công ty trên, gia đình đều không có thời gian đi quản.

Con trai của hắn ở năm tuổi thời điểm, đạt được một loại kỳ quái bệnh, thông minh mãi mãi cũng duy trì ở năm tuổi, thể nhưng thân thể nhưng không có bất kỳ dị thường, này đối với hắn mà nói, không thua gì là sấm sét giữa trời quang.

Thế nhưng, hắn vẫn như cũ một người đẩy lên Hồ gia một mảnh trời.

Trước đó hai ngày, làm nguyên lão hội chấp hành ủy viên hội Chủ tịch Quốc hội Lý Cảnh An tìm tới hắn thời điểm, hắn đều không tin lỗi tai của mình.

Hắn là biết nguyên lão hội biến đổi lớn, thế nhưng, hắn không nghĩ tới, Hồ gia lại may mắn lần thứ hai tiến vào nguyên lão hội.

Có người nói, này vẫn là vị kia Đỗ thiếu tự mình xét duyệt.

Điều này làm cho Hồ Tĩnh Thành đối với Đỗ thiếu mang trong lòng vô hạn cảm kích.

Thế nhưng một ngày thời gian đều không qua, đệ muội chu biến mị, chất nhi Hồ Phụng Ngộ, lại đem Đỗ thiếu đắc tội đến gắt gao.

Nghe được tin tức này thời điểm, Hồ Tĩnh Thành chỉ cảm thấy năm lời đánh xuống đầu, cả người rút gân.

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất đem sự tình hiểu rõ ràng, không biết cũng còn tốt, một hiểu rõ sau khi, hắn suýt chút nữa không có tức giận đến tại chỗ thổ huyết mà chết.

Sự tình tất cả đều là chất nhĩ Hồ Phượng Ngô bốc lên đến, sau đó Chu Trường Hà lại nhường bí thư mình mang theo cảnh sát đi vây bắt Đỗ thiếu, súng đều rút.

Hồ Tĩnh Thành càng nghĩ càng không cách nào bình tĩnh, hắn không thể làm gì khác hơn là thử nghiệm cho Lý Cảnh An đi tới một cú điện thoại, thế nhưng Lý Cảnh An ở đầu bên kia điện thoại nhưng là một bộ nhân nhạ khẩu khí, sớm sẽ không có sáng sớm nhiệt tình.

"Tĩnh Thành, người cũng nhìn thấy, ta nên giúp người, đều giúp, thế nhưng chuyện này, ta thực sự không thể ra sức, Đỗ thiếu thủ đoạn, người cũng là biết đến, chớ đừng nói chỉ là Đỗ thiếu đối với ta Lý gia có ân, liền hẳn ngày hôm nay gặp phải nhục nhã, thậm chí không cần hắn nói, ta Lý gia cũng sẽ ra tay toàn lực diệt người Hồ gia, cũng chính là xem ở người người này cũng không tệ lắm phần trên, Lý gia không hề động thủ!"

Hồ Tĩnh Thành chỉ cảm thấy tay chân lạnh lẽo, cả người mồ hôi lạnh tràn trề.

"Ai, được rồi, ta không thể lại nói cho người cái gì, treo đi!"

Lý Cảnh An trực tiếp treo điện thoại của hắn.

Qua không biết bao lâu, Hồ Tĩnh Thành lúc này mới thở ra một hơi thật dài, tay run run gọi một cái khác điện thoại.

Điện thoại vang lên hơn mười giây mới chuyển được.

"Chu thị trưởng, sự tình người biết rồi chứ?"

Chu Trường Hà ở Bắc Sơn làm bốn năm thị trưởng, lập tức liền phải thay đổi giới, nếu như thăng chức, liền hẳn là Phó tỉnh trưởng chức vị.

Chu gia nếu là có hai cái Phó tỉnh trưởng, vậy tương lai Chu gia địa vị, sẽ càng thêm hiển hách.

Thế nhưng tục truyền người, Chu thị trưởng này bốn năm làm mãi, vô cùng có khả năng lại làm bốn năm.

Chu Trường Hà nhận được Hồ Tĩnh Thành điện thoại trước, cũng đã chiêm được thư ký báo cáo.

Hắn trong lòng, quả thực cũng là lửa giận vạn trượng.

Em gái của chính mình, lại gạt chính mình, dẫn dò thư ký mang theo cảnh sát đi làm như thế một chuyện ngu xuẩn.

Mà này chuyện ngu xuẩn nguyên nhân, lại là như vậy kỳ hoa.

Nhớ tới cái kia Đỗ thiếu thủ đoạn, Chu Trường Hà cũng là cả người phát lạnh.

Chu gia cùng Tề gia mấy năm qua rất thân cận, thậm chí đã xem như là liên minh.

Chu Trường Hà kế hoạch, chính là nhường Tề gia thay thế được Lý gia, sau đó Tề gia lại toàn lực giúp đỡ chính mình, đến thời điểm, hắn thăng chức Phó tỉnh trưởng, liền hẳn đã đóng thuyền.

Không nghĩ tới, Tề gia cũng đến như thế nhanh.

Tất cả những thứ này, đều là cái kia Đỗ Phong.

Chu gia hiện tại phải nên làm con rùa đen rút đầu thời điểm, nhưng như vậy.

Có liên quan với Đỗ Phong lại lịch, Chu Trường Hà chỉ hỏi thăm gần một nửa liền không dám lại hỏi thăm.

Thân là trong quan trường người, Chu Trường Hà so với Bắc Sơn bất cứ người nào, đều càng thêm rõ ràng, Trung Kinh Giang gia đại biểu cái gì.

Vị kia quý xuống đất xin tha Giang Thất Thiếu, càng là một cái gì người.

Khi biết được Giang Thất Thiếu đều quý xuống đất xin tha sau khi, Chu Trường Hà triệt để đoạn tuyệt muốn cùng Đỗ Phong làm sao làm sao ý nghĩ.

Thế nhưng một mực, sự tình liền như thế phát sinh ở trên người hắn.

Kính không kính hi?

Ý không ngoài ý muốn?

Vốn cho là Tề gia suy sụp, Hồ gia dẫn theo một niềm vui bất ngờ, không nghĩ tới, cái này bất ngờ không phải kính hi, đã biến thành kính hãi.

Nghe được Hồ Tĩnh Thành ở điện thoại bên kia nổi giận, Chu Trường Hà cũng không nhịn được cười khổ một tiếng nói rằng :

"Tĩnh Thành, chuyện này, người nhường ta nói cái gì? Nếu như ta có thể biết, người cảm thấy, ta biết cái này ma gốc sao? Chuyện này căn bản là là. . . Ai!"

Hồ Tĩnh Thành ở điện thoại bên này cũng trầm mặc.

Đúng đấy!

Chuyện này phạm là bị hấn biết, cũng tuyệt đối sẽ không đi tới hiện tại bước đi này.

Đây là Đỗ thiếu ở động thủ sao?

Căn bản không phải.

Đỗ thiếu cần phải động thủ sao?

Hấn hiện tại thả cái rắm, toàn bộ Bắc Sơn đều muốn ba !

Rõ ràng, chuyện này truyền ra sau khi, tất cả đều là những người khác nghe lời đoán ý, tự chủ trương.

Vì lấy lòng Đỗ thiếu, đừng nói cùng Hồ gia đứt đoạn mất hợp tác, coi như là diệt Hồ gia, cũng là có khối người.

"Chuyện này, chúng ta đến cùng nên sao vậy làm a?"

Chu Trường Hà thở dài một tiếng, nói rằng :

"Chỉ có thể tìm người đi hoà giải, thực sự không được, ba ngày sau khi nguyên lão hội không phải muốn tổ chức lệ hội sao? Đến thời điểm, chúng ta sẽ ở cửa chờ, tổng không đến nỗi bị người đuổi ra đi!"

Hồ Tĩnh Thành thở dài một tiếng :

"Cũng chỉ có thể như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Người nói sao vậy làm

Sau đó ba ngày, Hồ gia đối mặt gió thảm mưa sầu, cũng không cần phải nói.

Đồng dạng, Chu gia cũng sẽ một mảnh tình cảnh bi thảm, liền trên chốn quan trường đồng liêu, cũng bắt đầu có ý thức xa lánh Chu Trường Hà.

Chu biến mị cùng Hồ Phụng Ngộ ba ngày nay tao ngộ, càng là chỉ có thể dùng thê thảm để hình dung.

Cho tới nói Chu Huyền, càng bị Chu Trường Hà trực tiếp mắng một cái cầu đầu phun máu.

Sự tình hậu Chu Trường Hà tỉ mỉ hiểu rõ thời đó phát sinh tất cả chi tiết nhỏ, nơi máu chót nhất, liền xuất hiện ở nữ nhi của hấn Chu Huyền trên người.

Chu Huyền lại xem thường Đỗ Phong, lại dùng loại kia ở trên cao nhìn xuống Đại tiểu thư tính khí, đối với nhân gia Đỗ thiếu sái uy phong.

Này mẹ nhà hấn quả thực nhật chó!

Đường đường thị trường, cũng không nhịn được ở trong lòng nhô ra một câu khốc không ra nước mắt thô tục.

Mười một giờ trưa, Lăng Yên Các cửa chính mở ra.

Toàn bộ Bắc Sơn vì đó náo động.

Lăng Yên Các cửa chính, bình thường là sẽ không dễ dàng mở ra.

Cũng chính là Lăng Yên Các hai mươi bốn gia tộc gia chủ qua đại thọ, hoặc là người thừa kế kết hôn loại này đại sự, Lăng Yên Các đại cửa chính mới sẽ mở ra.

Ngoài ra thời điểm khác, Lăng Yên Các cửa lớn là không sẽ mở ra.

Mà lần này, nguyên lão hội thu nạp hai gia tộc lớn gia nhập, bức này đại sự, tự nhiên đáng giá Lăng Yên Các trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Mười một giờ rưỡi thời điểm, đại biểu Bắc Sơn kinh tế, chính trị, văn hóa hai mươi bốn gia tộc, tụ hội một đường

Đỗ Phong là mười một giờ năm mươi thời điểm, mới ăn mặc một đôi người tự tha, một cái quần cộc hoa, một cái giá rẻ T-shirt, mở ra hần chiếc kia phá Jetta xuất hiện.

Biết được Đỗ Phong thân phận, Hồ gia cùng Chu gia hai gia tộc lớn gia chủ tự mình động thủ, canh giữ ở ô tô thành một buổi tối, đem Đỗ Phong xe sửa tốt, lại suốt đêm cung cung kính kính đưa trở lại.

Ngày hôm nay chủ trì nguyên lão hội người, tự nhiên là hội trưởng Lý Kế Niên, Phó hội trưởng Lâm Cửu Thành trọng thương, Lâm Á Nam liền đại biểu Lâm gia.

gia tộc của hắn, chủ nhà họ Tần Tần Hàn, chủ nhà họ Sở sở hàn tường, còn có Hồng gia Hồng An Đường các loại, toàn bộ đều ở.

Ngày hôm nay không chỉ là nguyên lão hội thu nạp gia tộc mới, càng dính đến Bắc Sơn kinh tế này một khối bánh gatô lớn, phân chia như thế nào vấn đề.

Tề gia rơi dài, liền đầy đủ nhường rất nhiều người mạnh mẽ kiếm một món hời.

Mà Chu gia này mấy ngày đã ở lấy tốc độ nhanh nhất tuyệt tay tài sản, chuẩn bị rời đi Bắc Sơn, di cư hải ngoại.

Chu Nguyên Sơ cũng coi như người thông minh, hầu như là nửa giá ra tay, gắng đạt tới tranh thủ nhiều bộ lấy một điểm tiền mặt, bằng không, đến thời điểm Chu gia e sợ liền xương vụn đều không còn sót lại.

Có tư cách tiến vào Lăng Yên Các lâu chính người, không vượt qua một trăm, có gia tộc đến rồi hai cái, có gia tộc nhưng là đến rồi bốn cái, tổng cộng xếp đặt mười tám.

Lý gia Lý Kế Niên đi đầu, Lý Cảnh An, Lý Mục Đình đương nhiên nhất định sẽ dự họp, quý đệ nhất, Lý gia lại đem ba phòng Lý Cảnh Lương hai cái con gái Lý Văn Đình cùng Lý Văn Kỳ mang đến.

Không đơn thuần Lý gia, tất cả gia tộc khác, lại đồng thời mang đến trong gia tộc trẻ trung nhất, xinh đẹp nhất nữ tử.

Đại gia vừa thấy mặt, đồng thời ngấm hiểu ý nở nụ cười.

Tần gia đến người cũng có bốn cái, Tần Hàn mang theo Tần Tử Cầm, Tần Phong, phía sau theo một Tần Thọ.

Lâm Á Nam ngày hôm nay sắc mặt, vẫn luôn không sao vậy tốt.

Nàng lại không phải bò cạp, như thế trang điểm lộ liễu mỹ nữ, vì ai tới?

Nhìn những kia trang điểm đậm điểm bôi, một mặt hưng phấn mỹ nữ, nghĩ đến một lúc nhất định sẽ không ngừng quay về Đỗ Phong quảng mị nhãn, một mặt thẹn thùng nhưng lại, Lâm tổng trong lòng chính là hận đến hàm răng ngứa.

Một đám tiện tỳ, liền coi như các người cảm dỗ tên khốn kia, lão nương cũng là chính cung!

Đúng rồi, Tử Cầm làm sao đây?

Lâm tổng trong lòng nhất thời lại là một trận trăm mối lo.

Lâm Đỗ Phong xuất hiện thời điểm, tiệc rượu trong đại sảnh bầu không khí, đạt đến cao trào.

Liên quan Lý Kế Niên đều đứng lên đến ân cần chào hỏi, những người khác ai dám ngồi?

Đỗ Phong chuyện đương nhiên ngồi ở tối vị trí giữa, bên trái Lý Kế Niên, bên phải Lâm Á Nam, một vòng gạt ra, này một bàn tất cả đều là bốn người của đại gia tộc.

Những gia tộc khác gia chủ, nhưng là phân biệt ngồi mặt khác hai trái, còn nói những người thừa kế kia, mỹ nữ, đều chỉ có thể xếp tới cuối cùng vị trí.

Dựa theo nguyên lão hội truyền thống, trước tiên muốn vui chờ xem lễ những gia tộc khác, sau đó lại là mới lên cấp gia tộc gia nhập nghi thức.

Đương nhiên, chiêu đãi phí dụng, khẳng định là mới lên cấp gia nhập gia tộc ra.

Trương gia gia chủ Trương Chiếu Khôn ngày hôm nay phụ trách nổi lên nghênh đón đưa tới , còn một cái khác gia tộc Hồ gia, nhưng là thể thảm cực kỳ.

Vào lúc này, Hồ Tĩnh Thành mang theo Hồ Tĩnh Sinh, chu biến mị, Hồ Phượng Ngô, đứng Lăng Yên Các cửa lớn, tiến vào cũng không dám đi vào.

Mà đồng dạng, Chu Trường Hà cũng mang theo Chu Huyền, cầm trên tay một phần mới vừa ra lò 3 vạn tự kiểm điểm, một mặt nghiêm túc.

Hắn phía sau, Tiền thư ký cả người đồ mồ hôi, ngày đó mang đội trung niên canh sát, càng là mồ hôi như mưa rơi.

Hết thấy nhìn thấy bọn họ người, trên mặt đều là một mặt cười trên sự đau khổ của người khác, không chút nào nửa điểm đồng tình.

Trang bức lại không phải không trang qua, thế nhưng, trang đến đem gia tộc mình đều cất vào đi, này vẫn là lần thứ nhất gặp phải.

Đặc biệt là Hồ gia, quả thực chính là vui quá hóa buồn, phòng chừng Hồ Tĩnh Thành đều có muốn đem Hồ Phượng Ngô bóp chết kích động.

12 giờ, Lăng Yên Các lầu chính phòng yến hội chính là khai tiệc, bầu không khí náo nhiệt, Đỗ Phong ngồi ở chính giữa, xoay trái xoay phải, ai đến cũng không cự tuyệt, đàm tiếu trong lúc đó lại có người nịnh hót, nhìn ra Lâm Á Nam từng trận mắt tròn trắng.

Cái tên này, vẫn đúng là coi chính mình là cái hành.

Hừ!

Ngươi mắt chữ 8 hươu về nơi nào nhìn đây?

Trở lại xem lão nương sao vậy từng trị ngươi!

Rượu qua ba tuần, món ăn qua ngũ vị, Lý Kế Niên quay đầu nhìn Đỗ Phong, một mặt ý cười :

"Đỗ Phong a, Hồ gia sự tình, ngươi chuẩn bị làm sao đây?"

Tất cả mọi người không hẹn mà cùng thả dưới chén rượu trên tay chiếc đũa, ánh mắt đồng loạt nhìn Đỗ Phong.

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, bưng chén rượu lên uống một hớp, nhưng quay về mặt khác một bàn Lý Mục Đình hô :

"Lão Lý, ngươi nói làm sao đây?"

Ánh mắt của mọi người, nhất thời lại dời đi ngã Lý Mục Đình trên người.

Đồng thời, bọn họ trong lòng lại là âm thầm kinh hãi.

Nhìn dáng dấp, Đỗ thiếu đối với Lý gia, cũng thật là không hề tầm thường a.

Lý Mục Đình trong lòng nhưng là một trận cười khò.

Hắn đương nhiên biết Đỗ Phong như thế làm là ý gì.

Cái tên này, đây là đang giúp mình dựng nên chân chính uy tín.

E sợ ngày hôm nay sau khi, mình mới xem như là chân chính có rồi cùng các gia tộc lớn gia chủ đứng ngang hàng thực lực.

Lý Mục Đình trong lòng có chút cảm kích, chậm rãi đứng lên, thái độ đúng mực nói rằng :

"Ta cảm thấy, cho Hồ gia một giáo huấn nho nhỏ là được, dù sao, Hồ Tĩnh Thành người này, danh tiếng rất tốt, Hồ gia gia nhập nguyên lão hội, cũng là bổ sung lẫn nhau!"

Đỗ Phong gật gù, chính mình đưa tay gấp một chiếc đũa món ăn nhét vào trong miệng, vừa ăn vừa hỏi :

"Ngươi cảm thấy, sao vậy giáo huấn một hồi tốt hơn?"

Lý Mục Đình suy tư một hồi, nói rằng :

"Nhường bọn họ đi vào nói lời xin lỗi đi!"

Đỗ Phong nhìn tất cả mọi người một chút, lúc này mới để đũa xuống, thân nhiên nói :

"Được, liền theo lời ngươi nói làm, lão Lý, ngươi đi đem bọn họ đều mang vào đi!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110: Hạ độc

Rất hiển nhiên, Lý Mục Đình biết Đỗ Phong muốn làm cái gì.

Nếu như hắn muốn cho Hồ gia đổ đi, căn bản không cần chờ đến hiện tại động thủ nữa.

Này vên vện là đối với Hồ Tĩnh Thành một lần gỡ mà thôi.

Đương nhiên Lý Mục Đình cũng không biết Đỗ Phong gỡ mục đích ở đâu.

Hắn tuyệt đối sẽ không tin tưởng, Đỗ Phong sẽ là một bụng dạ hẹp hòi người.

Nếu như đúng là vì Hồ Phượng Ngô cùng Chu Huyền xem thường mà làm lớn chuyện, cái kia Đỗ thiếu cũng không phải đồ thiếu.

Vì lẽ đó Lý Mục Đình đi ra ngoài thời điểm, trước tiên đem Hồ gia người mang theo vào.

Hồ Tĩnh Thành dẫn đầu, phía sau theo Hồ Tĩnh Sinh, Hồ Phượng Ngô.

Mà Hồ Tĩnh Sinh lão bà chu biến mặt, nhưng là ở lại bên ngoài, cùng Chu Trường Hà cùng nhau.

Làm Hồ Tĩnh Thành đi vào bên trong thời điểm, bao quát Lý Kế Niên ở bên trong, đều là khe khẽ thở dài.

Hồ Tĩnh Thành ở Bắc Sơn tuyệt đối xem như là một nhân vật, đối nhân xử thế chu đáo, coi như là kẻ địch, cũng đối với hắn cảm giác sâu sắc khâm phục.

Thế nhưng ba ngày không gặp, nguyên lai cái kia hăng hái, Lôi Lệ cương quyết nam nhân không gặp, đã biến thành một râu ria xồm xàm, đầy mặt mệt mỏi, quần áo xốc xếch chán nản hình tượng.

Đặc biệt là một đôi mắt châu tràn đầy tơ máu, hiển nhiên mấy ngày nay đều không ngủ.

Hồ Tĩnh Sinh cũng không khá hơn chút nào, thế nhưng vẫn tính là sạch sẽ.

Đúng là Hồ Phượng Ngô trừ vẻ mặt kinh hoàng ở ngoài, cả người gọn gàng nhanh chóng, thu thập đến không nhiễm một hạt bụi, lại như là cái tiểu bạch kiểm.

Hồ Tĩnh Thành căn bản không rảnh bận tâm những người khác ý nghĩ, một chút nhìn Đỗ Phong, cánh cung đà eo, một bộ một mực cung kính dáng vẻ :

"Đỗ thiếu, ta có lỗi, mời ngài trách phạt!"

Hắn không nói xin người tha thứ cho, mà là nói xin người trách phạt, đơn giản hai chữ khác nhau, hữu tâm nhân không khỏi âm thầm gật đầu.

Hồ Tĩnh Thành không hổ là Hồ Tĩnh Thành, đều vào lúc này, lại còn kín kẽ không một lỗ hổng.

Đổi làm là chính mình, cũng chưa chắc có thể có hắn này một phần tâm tư.

Xin tha, vậy thì là nói rõ không coi chính mình là Đỗ thiếu người.

Mà trách phạt liền không giống nhau.

Cái gì người, mới sẽ trách phạt người?

Ông chủ của người, người thủ trưởng, chủ nhân của người!

Nếu là trách phạt, vậy thì là nhân dân bên trong đấu tranh, có thể lớn có thể nhỏ.

Đỗ Phong ngẩng đầu lên nhìn Hồ Tĩnh Thành, sắc mặt trở nên thập phần lạnh nhạt :

"Lão Hồ, người biết người sai ở nơi nào sao?"

Hồ Tĩnh Thành trong lòng run run một cái, cẩn thận từng li từng tí một nhìn Đỗ Phong một chút, đầu một trận trở nên mơ màng, suýt chút nữa không đặt móng ngồi sập xuống đất.

Hắn vội vã mạnh mẽ cắn một cái đầu lưỡi, một cái giật mình tỉnh lại :

"Nhà ta giáo không nghiêm, dạy dỗ đến rồi một!"

"Sai!"

Đỗ Phong sầm mặt lại, ánh mắt như điện :

"Người vẫn là không biết được sai lầm, đứng một bên nghiêm túc suy nghĩ!"

Hồ Tĩnh Thành trong lòng lại là sợ sệt lại là cay đắng, hắn chỉ có thể cúi đầu phục tùng, một mực cung kính đáp ứng một tiếng, lui lại mấy bước, đứng ở một bên dưới hai tay thùy, lại như là một nghe lời học sinh tiểu học.

Đỗ Phong chỉ chớp mắt, trên mặt lập tức chất lên cười tươi như hoa :

"Ai nha, này không phải gà rừng rơi vào chuồng tây trên vị kia sao?"

Cái này ngành này mấy ngày đã truyền khắp toàn bộ Bắc Sơn, ở đây người trẻ tuổi muốn cười lại không dám cười, ức đến cực kỳ khó chịu.

Hồ Phượng Ngô trong lòng vừa giận lại sợ, nhưng căn bản không dám cãi lại, chỉ có thể trướng đỏ mặt cúi đầu, chết nhìn chòng chọc mặt đất.

Ở trong lòng hắn, hắn là một ngàn cái một vạn cái không phục.

Bằng cái gì?

Chính mình tốt xấu cũng là Bắc Sơn có tiếng công tử ca, tuy rằng không sánh được tứ đại công tử tứ tiểu công tử, thế nhưng, người Đỗ Phong là cái cái gì đồ vật?

Không phải là sẽ giết người sao?

Hồ Tĩnh Sinh đầu đầy mồ hôi, sống lưng đều sắp cong thành chín mươi độ, quay về Đỗ Phong đi rồi hai bước, lại có chút nhát gan đứng ba mét ở ngoài, không ngừng gật đầu cúi người :

"Đỗ thiếu, ngài đại nhân có đại lượng, tạm tha chúng ta Hồ gia đi, chuyện này, đều là khuyến tử sai, ngài muốn đánh muốn phạt, chúng ta không dám có chút lời oán hận!"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, hoàn toàn không có vừa nảy đối với Hồ Tĩnh Thành lạnh lùng thái độ, nhìn Hồ Tĩnh Sinh thời điểm, là được là nhìn một bạn cũ :

"Không dám có, cái kia vẫn có a!"

Hồ Tĩnh Sinh trong lòng đột nhiên run run một cái, âm thầm bắt cháp.

Đáng chết!

Chính mình sao vậy nói sai?

Cái này họ Đỗ đồ vô lại không phải là như vậy dễ gạt gẫm.

"Không đúng không đúng, Đỗ thiếu, ta không phải ý đó, ngài tuyệt đối không nên hiểu lầm!"

Đỗ Phong về sau nhẹ nhàng một dựa vào, có chút lười nhác dựa vào ghế, từ tốn nói :

"Được, ta tha thứ người khuyến tử, nhường hắn quỳ xuống đến, bò qua đến, liếm ta chân vác, ta liền buông tha người Hồ gia, làm sao?"

Hồ Tĩnh Thành cả người run run một cái, kinh ngạc cực kỳ nhìn Đỗ Phong.

Hồ Tĩnh Sinh nhưng là sững sờ.

Hắn há to mồm miêng nhìn Đỗ Phong, đến nửa ngày đều không có tỉnh ngộ lại.

Hồ Phượng Ngô ở một bên cạnh là suýt chút nữa không nhảy lên.

Nếu như hấn thật sự như vậy làm, sau này cũng không cần ở Bắc Sơn lộ diện, trực tiếp lặn tới nước ngoài sinh hoạt cả đời đi.

"Sao vậy? Không muốn?"

Đỗ Phong cười hì hì nhìn Hồ Tĩnh Sinh, trong mắt tất cả đều là trêu tức.

Người ở chỗ này, phần lớn đều là các gia tộc lớn hạt nhân thực quyền phái, bọn họ trong lòng cũng là một trận trong lòng có sự cảm thông.

Nếu như là chính mình chọc tới Đỗ Phong, lại sẽ là một cái gì kết cục?

Tề gia, Chu gia, không phải là ví dụ sống sờ sờ sao?

Nếu như mình là Hồ Tĩnh Sinh, vì bảo toàn gia tộc, nhất định sẽ nhường con trai của chính mình quỳ xuống đến cầu xin.

Hồ Tĩnh Thành mạnh mẽ cắn răng một cái, đột nhiên thẳng tắp quay về Đỗ Phong quỳ xuống.

"Đỗ thiếu, chuyện này, bất kể như thế nào, ta Hồ gia đều nhất định sẽ cho ngài một cái giải thích, ngài!"

Đỗ Phong đột nhiên mạnh mẽ đập bàn một cái.

"Àm! !"

To lớn tiếng vang dọa tất cả mọi người nhảy một cái.

Hắn cả người một luồng khí tức lạnh như băng xông ra, nhường bên người Lý Kế Niên cả người đều không khỏi run lên.

Thật nặng sát khí.

Thật là nóng này.

Cái này Đỗ Phong tuổi còn trẻ, đến cùng là một cái gì người

"Người! Cho ta! Lăn lên!"

Hồ Tĩnh Thành chỉ cảm thấy địa khắp cả người phát lạnh, ở Đỗ Phong ánh mắt giết người bên trong, hắn run lập cập đứng lên, hai cổ chiến chiến, cả người run rẩy.

"Lão Lý, cho hắn nắm một cái ghế!"

Lý Mục Đình lập tức đứng lên đến, đem mình cái ghế đưa cho Hồ Tĩnh Thành, sau đó đỡ hắn ngồi xuống :

"Hồ thúc thúc, ngài vẫn là ngồi xuống đi, Đỗ thiếu hắn không phải nhắm vào ngài!"

"Nhưng là ta bọn họ!"

Lý Mục Đình bất động thanh sắc lắc lắc đầu, ra hiệu hắn đừng nói chuyện.

Đỗ Phong nhìn Hồ Tĩnh Thành một chút, đến nửa ngày mới thở dài một tiếng, từ tốn nói :

"Lão Hồ, ngài liền như thế giữ gìn ngài đệ đệ cùng cháu nhĩ?"

Hồ Tĩnh Thành lập tức đứng lên :

"Bọn họ là thân nhân của ta!"

Đỗ Phong khẩu khí trở nên ôn hòa một chút :

"Ngồi xuống nói chuyện đi."

Hồ Tĩnh Thành không dám cãi nghịch, lập tức bé ngoan ngồi xuống.

Đỗ Phong quay đầu nhìn Hồ Tĩnh Sinh một chút, sau đó nhìn Hồ Tĩnh Thành nói rằng :

"Lão Hồ, ngài có cái con trai ngốc chứ? Năm nay hai mươi bảy tuổi, cùng ta cũng như thế lớn, thế nhưng thông minh chỉ có năm tuổi, có đúng hay không?"

Đây là Hồ Tĩnh Thành một đời nỗi đau, hắn nghe được Đỗ Phong như thế nói suýt chút nữa không rơi lệ :

"Phải!"

"Người có nghĩ tới hay không, con trai của người, căn bản không phải người ngu, mà là bị người hạ độc?"

Hồ Tĩnh Thành chỉ cảm thấy trời nắng một phút lịch, ầm ầm ở hán đỉnh đầu nổ vang.

Mà Hồ Tĩnh Sinh trong chớp mắt, cả người mồ hôi lạnh phun mạnh mà ra.

Trong chớp mắt, hắn muốn chạy trốn.

Thế nhưng hắn hai chân lại như là mọc rễ như thế, căn bản dịch bất động.

Đỗ Phong một câu nói này, quả thực chính là kinh động thiên hạ, toàn bộ trong phòng yến hội tất cả mọi người, đều bị chấn kinh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Quỷ xuống

Đỗ Phong một câu nói, nhưng Hồ Tĩnh Thành chỉ cảm thấy trời cũng sắp sụp.

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn ngơ ngơ ngác ngác, phảng phất cả người rơi vào vô hạn trong bóng tối.

Loại cảm giác đó, thật giống như hắn bị người một cái tát từ quang minh thế giới đẩy mạnh vực sâu hắc ám, một mực hắn còn có thể rõ ràng nhận biết được tất cả, chính là miệng không thể nói, thân không thể động.

Linh hồn của hắn, đều có một loại bị nhân sinh xé xác nứt cảm giác.

Trúng độc?

Chính mình con trai duy nhất, lại là trúng độc?

Một tuổi có thể chạy, hai tuổi có thể nhận thức chữ, ba tuổi liền có thể, được khen là Hồ gia trời ban thần đồng nhi tử, lại là trúng độc?

Trong nháy mắt, Hồ Tĩnh Thành trong lòng dâng lên một luồng khủng bố lửa giận.

Là ai?

Trong phòng yến hội tất cả mọi người, đều khiếp sợ nhìn Đỗ Phong, sau đó lại nhìn Hồ Tĩnh Thành.

Tiện đà, ánh mắt của bọn họ, gắt gao tập trung Hồ Tĩnh Sinh.

Còn cần lại nói cái gì sao?

Hồ Tĩnh Sinh biểu hiện, đầy đủ.

Trong khoảng thời gian ngắn, người ở chỗ này trong lòng sinh ra vô hạn thôn thức.

Khủng bố, khiếp sợ, sợ sệt, phẫn nộ, trầm mặc.

Hồ Tĩnh Thành cùng Hồ Tĩnh Sinh, quả thực chính là Bắc Sơn giới kinh doanh một đôi mô phạm huynh đệ, bao nhiêu gia tộc đều ở trong lòng ước ao loại này hài hòa hữu ái.

Thế nhưng không nghĩ tới, lại sẽ như vậy.

Đều không phải ngu ngốc, lại nghĩ lại vừa nghĩ, tất cả mọi người cũng đều hiểu.

Hồ Tĩnh Thành nhi tử thành kẻ ngu si, như vậy, gia tộc người thừa kế, cũng chỉ có thể là Hồ Tĩnh Sinh nhi tử.

Đây là một hồi cục, hơn hai mươi năm trước, liền bố trí kỹ càng cái bẫy.

Hào môn ân oán, đại gia đều không cảm thấy kinh ngạc.

Thế nhưng, như Hồ Tĩnh Sinh ác độc như vậy ần nhẫn, nhưng là chưa từng nghe thấy.

Hồ Tĩnh Thành, Bắc Sơn đòi trung niên bên trong đánh giá tốt nhất một người, nói lên được ngang dọc Bắc Sơn giới kinh doanh, trên tay không chế hơn một nghìn ức tài sản, công ty mấy vạn người, bình thường Ngôn Xuất Pháp Tùy.

Mà hiện tại, hấn ánh mắt chờ đợi xui xẻo ở trên ghế, cả người run rẩy, nơi nào còn có chút một điểm kẻ bề trên khí thế.

Trong phòng yến hội tất cả mọi người, đối với Hồ Tĩnh Thành lòng sinh đồng tình thời điểm, rồi hướng Đỗ Phong thủ đoạn, cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi.

Bọn họ đều là Bắc Sơn tiếng tăm lừng lẫy đại nhân vật, Bắc Sơn là bọn họ đại bản doanh a, tình báo lạc càng là rắc rối phức tạp, gió thổi không lọt.

Thế nhưng, bọn họ lại liền không biết, Hồ Tĩnh Thành nhi tử là bị người hạ độc.

Đỗ Phong liền biết.

Điều này ma khả năng?

Đỗ thiếu đến tột cùng kinh khủng cỡ nào?

Tất cả mọi người đột nhiên có một loại cả người bị người lột sạch cảm giác.

Đặc biệt là một số trong lòng có quý người, càng là khắp cả người phát lạnh, tận lực không nhìn tới Đỗ Phong, cũng không dám cùng Đỗ Phong đối diện.

Toàn bộ trong phòng yến hội, yên tĩnh đến yên lặng như tờ.

Dần dần, một trận nhẹ nhàng hàm răng tiếng va chạm, không ngừng vang lên.

Âm thanh là từ Hồ Tĩnh Sinh trong miệng phát ra, hấn gất gao căng thẳng thân thể, muốn khống chế chính mình không run rẩy, thế nhưng, hấn lại như là run cầm cập như thế, căn bản không khống chế được.

Mồ hôi lạnh lại như là hạt mưa như thế không ngừng xông ra, chậm rãi ở trên mặt hấn hình thành một tầng mỏng manh thác nước.

Y phục trên người hấn, đã sớm thấm thấu.

Hồ Tĩnh Thành trong hai mắt dần dần mà có một chút ánh sáng, sau đó hấn nhìn chằm chằm Hồ Tĩnh Sinh, ánh mắt từ trước hoang mang, khiếp sợ, phẫn nộ, đã biến thành bi ai.

Ai đại không gì bằng tâm chết.

Thời khắc này, Hồ Tĩnh Thành thực sự là muốn tự tử đều có.

" ! !"

Hồ Tĩnh Thành trong miệng đột nhiên về thần kinh phát sinh một trận tiếng vang, hấn nhìn Hồ Tĩnh Sinh, khẩu khí bình tĩnh mà lại như là đang nói một cái cùng chính mình không quan hệ chút nào sự tình :

"Tĩnh Sinh, ngươi làm sao?"

"Ta khanh khách ta khanh khách!"

Hồ Tĩnh Sinh lại như là bị người bóp lấy yết hầu, nơi nào còn nói đến ra nửa câu nói đến?

Rất cục, hấn cả người mềm nhũn, rầm một tiếng té liệt trên mặt đất.

Hồ Phượng Ngô cũng không phải ngu ngốc, càng là sợ đến quỳ trên mặt đất không dám ngẩng đầu.

Đỗ Phong quái lạ nở nụ cười, sau đó quay về Lý Mục Đình gật gù, thần nhiên nói :

"Lão Lý, đi thôi, nhường chúng ta Hồ phu nhân bọn họ đi vào."

Lý Mục Đình sâu sắc nhìn Đỗ Phong một chút, sau đó gật gù, bước nhanh ra ngoài.

Rất nhanh, Chu Trường Hà một nhà ba người, bị mang theo vào.

Trước thư ký cùng ngày đó cái kia mang đội trung niên cảnh sát, nhưng là đi theo ở phía sau, không dám cùng đến quá gần.

Hồ phu nhân Chu Hải Mị vừa tiến đến liền nhìn thấy con trai của chính mình cùng lão công quỹ trên mặt đất, Hồ Tĩnh Thành nhưng ngồi ở trên ghế, nhất thời không lo được trong lòng sợ sệt, biến sắc mặt, hô to lên :

"Nhi tử, các người sao vậy? Tại sao quý? Đại ca, người đây là ý gì? Tại sao chỉ một mình người ngồi? Chuyện này quả thật khinh người quá đáng!"

Đỗ Phong cười híp mắt ngẩng đầu lên, nhìn Chu Hải Mị, không mặn không nhạt nói rằng :

"Ta nhường bọn họ quý xuống, sao vậy? Người có ý kiến?"

Chu Hải Mị trong lòng tuy rằng sợ sệt, thế nhưng thô bạo quen rồi, bị Đỗ Phong ánh mắt cùng thái độ kích thích trực tiếp thất thố, lại hai tay chống nạnh, há mồm liền muốn chửi ầm lên.

Bên người nàng Chu Trường Hà đột nhiên cả người một cái giật mình, vội vã kéo nàng lại, hung tợn trừng nàng một chút, lúc này mới nhẹ nhàng ho khan một tiếng, quay về Đỗ Phong đứng xuôi tay, có chút lấy lòng nói rằng :

"Đỗ thiếu, ngài đại nhân có đại lượng, ta là Chu Trường Hà, ta đã viết xong kiểm điểm, ngày hôm nay chính là hướng ngài thừa nhận sai lầm "

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, ngẩng đầu đánh giá Chu Trường Hà một chút, ngả ngón nói rằng :

"Chu thị trưởng, người có cái gì sai?"

Chu Trường Hà đã sớm chuẩn bị kỹ càng lời giải thích, lập tức miệng lưỡi lưu loát, hận không thể từ sâu trong linh hồn đào rễ nguyên, nói tới cảm động sâu nhất nhưng liền một điểm thực tế đều không có.

Đỗ Phong nhìn hẩn, hơi nheo mắt, trong miệng nhẹ nhàng phun ra hai chữ :

"Nói láo!"

Chu Trường Hà sững sờ, hẩn kinh ngạc nhìn Đỗ Phong, đến nửa ngày mới phản ứng được, trong lòng một trận nghiêng răng nghiêng lợi, thế nhưng trên mặt nhưng giận mà không dám nói gì, chỉ có thể cúi đầu, một bộ thụ giáo đáng đáp :

"Đỗ thiếu phê bình đến đúng, ta nên càng thêm sâu sắc!"

"Được rồi! Không cần phí lời! Quý xuống đến, ta liền tha thứ người!"

Chu Trường Hà chỉ giác đến đầu óc của chính mình vì địa một tiếng, huyết dịch cả người đột nhiên trong lúc đó tất cả đều tràn vào đầu, gương mặt trắng đến đỏ như máu.

Thế nhưng hẩn dù sao cũng là một nhân vật, trên mặt vẻ mặt biến hóa nhiều lần, chung quy là nhin xuống con giận này, cúi đầu quay về Đỗ Phong sâu sắc khom người chào :

"Đỗ thiếu, ta đã biết được sai lầm, giết người có điều đầu điểm địa, ngài nhường ta quý xuống, ta không có vấn đề, thế nhưng, ta Chu gia làm sao sẽ ở Bắc Sơn đặt chân?"

"Người Chu gia, còn muốn ở Bắc Sơn đặt chân?"

Đỗ Phong cười ha ha, trong mắt tất cả đều là châm chọc :

"Thực sự là mơ mộng quá rồi!"

Chu Trường Hà chấn kinh đến cả người tê dại, hẩn chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, trong lòng đột nhiên bốc lên một luồng hơi lạnh :

"Người nói cái gì? Chẳng lẽ, người còn dám diệt ta Chu gia hay sao?"

Trong phòng yến hội tất cả mọi người, từng cái từng cái lại như là lão tăng nhập định, Tĩnh Tĩnh ngồi ở chỗ đó, hai mắt buông xuống, lại như là căn bản không thấy cảnh này.

Đỗ Phong chậm rãi đứng lên, sau đó đi tới Chu Trường Hà trước mặt, trên mặt là một mặt khinh bỉ vẻ mặt, âm thanh rất nhẹ, thế nhưng toàn bộ trong đại sảnh tất cả mọi người đều là rõ ràng có thể nghe :

"Hai mươi hai năm trước, Chu Hải Mị tìm tới người, giết giết người giúp nàng, đối với Hồ Tĩnh Sinh đại ca hẩn nhi tử hạ độc, đúng không?"

Chu Trường Hà trong đầu, một tiếng cự lời ầm ầm nổ tung

Hắn hai đầu gối mềm nhũn, trực tiếp rằm quỳ trên mặt đất.

Đỗ Phong nhưng căn bản không có ý bỏ qua cho hắn, nói tiếp :

"Chu gia muốn nuốt lấy Hồ gia, sau đó hợp hai làm một, vì lẽ đó, lúc này mới cùng Tề gia hợp tác, muốn tiêu diệt Bắc Sơn những gia tộc khác, trở thành Bắc Sơn song hùng, đúng không?"

Chu Trường Hà sợ hãi nhìn Đỗ Phong, bật thốt lên :

"Người làm sao biết đến?"

Câu nói này vừa ra, không thể nghi ngờ là thừa nhận tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Tại sao

Ở Bắc Sơn thượng tầng vòng tròn, vẫn có một quy định bất thành văn.

Quy định này chính là —— nguyên lão hội độc lập với cái khác bất kỳ thế lực ở ngoài.

Nói cách khác, nguyên lão hội chỉ không chế kinh tế, cái khác bất kỳ phương diện, nguyên lão hội đều sẽ không nhúng tay.

Đồng dạng, quy định này là lẫn nhau, chính trị, quan trường nguyên lão hội mười ba cái gia tộc tuyệt đối sẽ không đụng chạm.

Như vậy, chính trị gia tộc, văn hóa gia tộc, cũng không nên nghĩ đưa tay đi chia sẻ kinh tế.

Chu gia cách làm, không chỉ là phạm vào tối kỵ, hơn nữa thủ đoạn lại như vậy dễ tiện.

Hạ độc?

Tất cả mọi người nhìn Chu Trường Hà thời điểm, ánh mắt đã kinh biến đến mức âm u lên.

Lúc trước Hồ gia cùng Chu gia thông gia, ở Bắc Sơn còn gây nên rất lớn náo động.

Bởi vì trước lúc này, chưa từng có bất luận cái nào kinh tế gia tộc cùng chính trị gia tộc thông gia tiền lệ.

Đương nhiên, Hồ gia vào lúc ấy đã từ nguyên lão hội lui ra, vì lẽ đó ảnh hưởng tuy rằng lớn, nhưng không có bao nhiêu người quá để ý.

Hiện tại tất cả mọi người đều hiểu.

Chu gia, đây là muốn muốn đánh phá thiết luật, nhúng tay Bắc Sơn kinh tế lĩnh vực.

Mà này, chính là cùng toàn bộ nguyên lão hội là địch.

Vì đạt thành mục đích, Chu gia lại không tiếc đầu độc Hồ Tĩnh Sinh, đối với mình chăm sóc rất nhiều thân đại ca ra tay, độc hại gia tộc tương lai hi vọng.

Chuyện như vậy, lại liền phát sinh ở đại gia dưới mí mắt hơn hai mươi năm, lại không có bất cứ người nào biết.

Có thể thấy đối phương bảo mật công tác làm được thật tốt.

Cảm nhận được ánh mắt chung quanh, Chu Trường Hà đột nhiên có một loại muốn chạy trốn chết kích động.

Hồ Tĩnh Sinh sắc mặt nhưng là biến hóa bất định, không ngừng ở Chu Hải Mị, Chu Trường Hà trên mặt chuyển đến chuyển đến.

Càng đến cuối cùng, sắc mặt của hắn liền càng là trắng xám.

Cuối cùng, Hồ Tĩnh Sinh sắc mặt, hoàn toàn biến thành tro ngụi một mảnh.

Hắn lúng túng nửa ngày, lúc này mới nhìn Chu Hải Mị, ha ha hỏi :

"Hải Mị, là có thật không? Lúc trước, các người. . . Các người nhường ta. . . Nhường ta đúng. . . Đúng. . . ! Cũng không phải vì con của chúng ta, mà là vì. . . Vì chiếm đoạt Hồ gia?"

Chu Trường Hà cả người ướn dậm, cúi đầu không dám nói lời nào, trong lòng nhưng đang nhanh chóng chuyển động.

Làm sao đối phó qua ngày hôm nay?

Nhìn đáng đáp, chính mình liền không nên tới a.

Hắn trong lòng âm thầm bất chấp, Đỗ Phong a Đỗ Phong, người tên khốn kiếp này, người đến tột cùng là từ nơi nào nhô ra?

Nếu người như thế tàn nhẫn, như vậy, cũng chớ có trách ta.

Nghĩ đến trong tay mình lá bài tẩy kia, Chu Trường Hà trong mắt, đột nhiên né qua một tia vẻ tàn nhẫn.

Vạn bất đắc dĩ, cũng chỉ hiểu động dùng lá bài tẩy kia.

Thế nhưng. . . Có thể hay không bị trừng phạt?

Mà vào lúc này Chu Hải Mị, đột nhiên lại như là một bát phụ nhảy lên, chỉ vào Hồ Tĩnh Sinh mũi một trận chửi ầm lên :

"Hồ Tĩnh Sinh, người chính là cái sợ hàng, kẻ vô dụng, người thật sự cho rằng lão nương lúc trước giả cho người là xem đề lên người? Người cũng không chiếu soi gương, người là cái thá gì?"

Trong phòng yến hội một ít người trẻ tuổi, nhất thời một trận không nói gì.

Hồ Tĩnh Sinh người đã trung niên, thế nhưng cũng có thể thấy năm đó lúc còn trẻ, xem như là một anh chàng đẹp trai, ngược lại nhìn lại một chút Chu Hải Mị, cả người tròn vo nhanh nhẹn chính là một con đại lợn béo, cái bụng lại như là mang thai mười tháng lập tức liền muốn sinh như thế, gương mặt càng là mập đến như chấu rửa mặt, mắt chữ đều sắp không thấy được.

Nàng đến cùng dùng khí từ đâu tới, mới có thể nói ra loại này vô liêm sỉ?

Thế nhưng rất nhiều cùng Hồ Tĩnh Sinh như thế tuổi người nhưng là ở trong lòng thở dài một tiếng.

Xác thực, năm đó Chu Hải Mị, lại như là ngày hôm nay Lâm Á Nam cùng Tần Tử Cam, được xưng là Bắc Sơn mấy đại mỹ nữ một trong, mà năm đó Hồ Tĩnh Sinh, có điều chính là một hoàn khổ mà thôi, vẫn đối với Chu Hải Mị dính chặt lấy.

Cho tới nói như thế nhiều năm, Chu Hải Mị tại sao sẽ mập thành như vậy, vậy cũng không biết.

Bị Chu Hải Mị đồ ập xuống một trận mắng, Hồ Tĩnh Sinh biến sắc mặt, lại không dám phản bác, chỉ là kìm nén oán khí, có chút ăn nói khép nép nói rằng :

"Hải Mị, ta. . . Người đừng nóng giận!"

"Lão nương chịu đủ lắm rồi!"

Chu Hải Mị hai tay chống nạnh, hung tợn nhìn chằm chằm Hồ Tĩnh Sinh, trong thanh âm có một loại ngọt ngào rất lâu vui sướng :

"Các người đã đều biết, bà lão kia cũng không sợ để cho các người biết càng nhiều một chút, Hồ Tĩnh Thành, không sai, năm đó là ta giật giây Hồ Tĩnh Sinh đối với tên tiểu tạp chủng kia hạ độc, người có thể ra sao? Chẳng lẽ người còn dám giết ta?"

Hồ Tĩnh Thành chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt bình tĩnh đáng sợ :

"Tại sao? Hắn chỉ là một hài tử vô tội?"

"Tại sao? Đương nhiên là vì trả thù a!"

Chu Hải Mị đột nhiên có chút cuồng loạn rít gào lên :

"Nếu không là người Hồ gia, lão nương ta đã sớm giả tới Trung Kinh đi tới, hiện tại đã sớm là chân chính hào môn Thiếu nữ nãi nãi, các người những người này nhìn thấy ta, liền liếm ta đầu ngón chân tư cách đều không có!"

"Đáng tiếc, Hồ Tĩnh Sinh cái này đồ đáng chết, năm đó liều mạng theo đuổi ta, phá hoại ta chuyện tốt, ta thành vật hy sinh, người Hồ gia, cũng tuyệt đối

không thể dễ chịu!"

Người ở chỗ này đều là người thông minh, từ Chu Hải Mị trong lời nói, ngay lập tức sẽ nghe được mấu chốt trong đó tin tức.

Chẳng lẽ. . . !

Chu gia cùng Trung Kinh một cái nào đó hào môn trong lúc đó, còn có quan hệ?

Chu gia ẩn giấu đủ sâu a!

Lý Kế Niên, Sở Hàn Tường, Tần Hàn chờ lão gia hóa này đồng thời trao đổi một cái ánh mắt. Trong mắt về đề phòng mãnh liệt.

Hồ Tĩnh Thành nhìn Chu Hải Mị, hai cái tay đốt ngón tay nắm đến từng trận trắng bệch.

Đỗ Phong vào lúc này lại như là một xem trò vui, việc không liên quan tới mình, lại còn có tâm tình không ngừng ăn đồ vật uống rượu, hoàn toàn chính là xem cuộc vui thái độ, thật giống như chuyện này với hắn không hề có chút quan hệ nào như thế.

"Ha ha, Hồ Tĩnh Thành, ta sẽ nói cho ngươi biết một bí mật đi."

Chu Hải Mị lạnh lùng cực kỳ nhìn Hồ Tĩnh Thành một chút, sau đó lại dùng cực kỳ xem thường ánh mắt nhìn Hồ Tĩnh Sinh một chút, ngạo nghễ nói đến :

"Phượng Ngô, căn bản là không phải Hồ Tĩnh Sinh nhi tử!"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, Hồ Tĩnh Thành tức giận đến bỗng nhiên trong lúc đó đứng lên, nổi giận phùng phùng :

"Ngươi. . . Tiện nhân! !"

Hồ Tĩnh Sinh nhưng là cả người run cầm cập, sắc mặt dữ tợn, chỉ vào Chu Hải Mị tay đang không ngừng run :

"Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi nói cái gì?"

Chu Hải Mị cười lạnh :

"Không sợ nói cho ngươi, lúc trước lão nương không chỉ đối với ngươi Hồ gia tên tiểu tạp chủng kia hạ độc, đối với các ngươi hai anh em, lão nương cũng hạ độc, này độc được không có cái khác tác dụng, chính là để cho các ngươi là mất đi năng lực sinh sản mà thôi! Bằng không, ngươi thật sự cho rằng ngươi như thế nhiều năm ở bên ngoài làm loạn, nhưng không có một cái bụng lớn lên tiện nhân? Lão nương chính là muốn ngươi nhường ngươi Hồ gia đoạn tử tuyệt tôn!"

"Chu Hải Mị! ! Ngươi. . . Ngươi tiện nhân này! Ngươi. . . Con mẹ nó ngươi! ! Ngươi. . . Câm miệng! !"

Hồ Tĩnh Sinh cả người đều vận vẹo lên, gương mặt càng là khác nào Lệ Quý.

Chu Hải Mị hơi sững sờ một chút, sau đó xem thường cười lạnh nói :

"Không chịu được? Ngươi làm sao không chết đi a?"

"Con mẹ nó ngươi. . . ! !"

Hồ Tĩnh Sinh tự giác trong bụng lại như là có một cây tiểu đao sắc bén ở tàn nhẫn mà quấy rối, một ngụm máu nuốt chút nữa không phun ra ngoài.

Trong phòng yến hội tất cả mọi người, vào lúc này càng là khắp cả người phát lạnh, chỉ cảm thấy trên lưng lại như là dựa vào một khối Hàn Băng.

Hồ Tĩnh Thành dù sao cũng là một khổng chế hơn một nghìn ức tài sản Đế Quốc người chương đả, hắn hít một hơi thật sâu, quay đầu nhìn Chu Trường Hà, chậm rãi hỏi :

"Tại sao? Tại sao là ta Hồ gia?"

Tất cả mọi người tại chỗ, trong lòng đều là như thế nghĩ tới.

Chu Trường Hà đột nhiên chậm rãi trực lên eo, có chút quý dị nở nụ cười, mặt đi đâu còn có trước khiêm tốn cùng sợ hãi, hoàn toàn là một bộ vẻ không có gì sợ.

Hắn chính muốn nói chuyện, Đỗ Phong đột nhiên đứng lên, lau miệng, cười hi hi nói :

"Lão Hồ, ta đến nói cho ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Chu Bình Viêm

Nhìn thấy Đỗ Phong đứng lên, tất cả mọi người nhất thời đưa ánh mắt tập trung ở trên người hắn.

Người ở chỗ này, bao quát Chu Trường Hà ở bên trong, mỗi người đều vô cùng hiếu kỳ, Đỗ Phong tại sao biết Chu gia đối với Hồ gia làm sự tình.

Chuyện này, dù cho là Tề gia cũng không biết a.

Tề gia hiện tại liền còn lại một Tề Hải Thụy, đã biến thành một điên điên khùng khùng lão ăn mày, ở Bắc Sơn ăn xin.

Đỗ Phong lên tiếng, trừ phi là hắn chết rồi, bằng không, Tề Hải Thụy cả đời này hưu muốn rời đi Bắc Sơn.

Đây chính là đối với Tề Hải Thụy cấu kết người Nhật Bản trừng phạt.

"Chuyện này kỳ thực nói rất dài dòng, còn muốn từ năm đó Chu gia đòi trước người nói tới."

Đỗ Phong quay đầu nhìn Chu Trường Hà, chậm rãi nói rằng :

"Chu gia quật khởi, là ở hơn bốn mươi năm trước, nói vậy các vị lão gia nhất định sẽ không quên Chu Bình Viêm người này."

Lý Kế Niên, Sở Hàn Tường, Tần Hàn ba cái lão gia hoá lại trao đổi một cái ánh mắt, Tần Hàn gật đầu nói :

"Không sai, Chu Bình Viêm là Chu gia đời thứ nhất gia chủ, vào lúc ấy, hắn là từ Trung Kinh đến Bắc Sơn, nhậm chức Bắc Sơn thị trưởng, tổng cộng liên tục đảm nhiệm bốn giới mười sáu năm, là Bắc Sơn trong lịch sử tại vị thời gian dài nhất thị trưởng."

Đỗ Phong thần bí nở nụ cười :

"Bắc Sơn là Hoa Quốc quan trọng nhất tứ đại kinh tế hạng nhất thị, mặc kệ gốc gác của hắn làm sao cường hãn, muốn chiếm giữ ở Bắc Sơn mười sáu năm, các người ngẫm lại, sao vậy khả năng?"

Lý Kế Niên nói tiếp :

"Chúng ta cũng không phải là không có hoài nghi, thế nhưng, năm đó Chu Bình Viêm làm người làm việc, cũng không cấp tiến, ngược lại thập phần lão luyện thành thực, cũng thật thà là hắn, Bắc Sơn này mấy chục năm mới gió êm sóng lặng."

Sở Hàn Tường cũng hơi kinh ngạc nói rằng :

"Đúng đấy, coi như Chu gia phía sau ở Trung Kinh có cái gì chỗ dựa, như vậy Chu gia lại là vì cái gì? Dù sao, đối với với Trung Kinh những kia hào môn tới nói, Bắc Sơn coi như lại làm sao phú thử, cũng khó vào pháp nhãn bọn họ."

Đỗ Phong quái lạ nở nụ cười.

Hắn đương nhiên sẽ không nói, Bắc Sơn có như thế ai cũng không biết bảo bối.

Mẫu ngọc! !

Vật này, đối với với Võ Giả, đặc biệt là Cổ Võ Giả mà nói, vậy thì là giá trị liên thành đều không đủ để hình dung chỉ bảo.

"Chúng ta tạm mà không đi quan Chu Bình Viêm đối nhân xử thế, chúng ta chỉ nói hắn đi tới Bắc Sơn cầm rế mục đích!"

Đỗ Phong trong mắt lộ ra một đạo nồng đậm châm chọc, nhìn Chu Trường Hà, chậm rãi phun ra một câu nói :

"Chu gia mục đích, chính là vì tiêu diệt đang ngồi tất cả mọi người, độc bá Bắc Sơn!"

Lời này vừa nói ra, đầy phòng đều kinh.

"Nói láo! !"

Chu Trường Hà đột nhiên có chút tức đến nỗi phôi địa kêu lên :

"Đỗ Phong, ngươi lòng dạ đáng chém! ! Ta Chu gia, có điều chính là muốn tiến thêm một bước mà thôi!"

"Ha ha, tiến thêm một bước? Chu Trường Hà, ngươi loại chuyện hoang đường này, cũng chính là đi lừa gạt một lừa gạt ba tuổi tiểu hài tử, muốn gạt ta, ngươi còn nộn diêm! Nói thật cho ngươi biết, trên tay ngươi lá bài tẩy, ta biết đến rõ rõ ràng ràng!"

Chu Hải Mị ở một bên cười lạnh một tiếng, âm thanh sắc bén mà xem thường :

"Họ Đỗ, ngươi xem là cái gì cái gì đồ vật? Ngươi thật sự cho rằng, ngươi biết ta Chu gia lá bài tẩy? Ngươi vẫn đứng là coi chính mình là thành Bắc Sơn chủ nhân! Ngươi có điều cùng Hồ Tĩnh Sinh như thế, heo chó không bằng mà thôi!"

"Chu Hải Mị ta thảo ngươi mẹ! !"

Hồ Tĩnh Sinh nghiêng răng nghiêng lợi mà quát :

"Ngươi tiện nhân này, ngươi có cái gì tư cách ở đây nói láo? Xem ngươi phi đến cùng heo như thế một thân phiêu, còn thật sự cho rằng ai yêu thích ngươi? Năm đó, lão tử cũng có điều chính là muốn thảo ngươi mà thôi."

Hồ Tĩnh Sinh biết được Chu Hải Mị hành động sau khi, đã sớm hận chết cái này lợn béo bà, dù cho coi như Chu gia phía sau có chỗ dựa, dù cho coi như hấn lập tức chết ngay, hấn cũng phải mắng ra đến mới thoải mái.

Chu Hải Mị sững sờ, đột nhiên khác nào con mụ điên như thế quay về Hồ Tĩnh Sinh nhào tới :

"Ngươi đi chết đi!"

Đùng! !

Một thanh âm vang lên lạng cực kỳ bạt tai thanh đột nhiên vang lên.

Chu Hải Mị to mọng thân thể, bị bạt tai này tát đến trực tiếp hoành lại đây, lại như là một bóng cao su, tàn nhẫn mà đập xuống đất, lại nảy lên.

Không có ai thấy rõ Đỗ Phong là làm sao ra tay.

"Ngươi!"

Chu Hải Mị gào lên thê thảm, miệng đầy phun ra dòng máu bên trong lẫn vào hơn mười viên răng toát hàm răng, lại như là giá rẻ pháo hoa.

Đỗ Phong nhẹ nhàng vẫy vẫy tay, lạnh lùng nở nụ cười :

"Ồ trước mặt ta, không cho phép một mình ngươi lợn béo bà làm càn, mẹ, lão tử rất lâu đã nghĩ quát ngươi!"

Chu Hải Mị mãi đầu đều là ngất ngất ngây ngây, trong tai một trận ông ông trực hưởng, nàng ngã trên mặt đất một tay bưng bánh màn thầu như thế nhanh chóng sung lên mặt, một bên dùng oán độc cực kỳ ánh mắt, chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong.

Cừ hận!

Khuất nhục!

Cùng với, khát vọng loại kia lập tức trả thù sau khi mới có một loại nào đó sung sướng đến tận xương tủy vui vẻ.

Trong lòng nàng đang điên cuồng rít gào :

"Tiểu rác rưởi, ngươi chờ, chờ ngươi biết lão nương thân phận sau khi, ngươi sẽ chờ dọa tè ra quần đi!"

Chu Trường Hà vào lúc này cũng tỉnh ngộ ra, nỗi giận gầm lên một tiếng, vội vã đứng ở Đỗ Phong cùng Chu Hải Mị trong lúc đó, hung tàn cực kỳ nhìn chăm chăm Đỗ Phong, rít gào lên :

"Họ Đỗ, ngươi thật sự cho rằng, Bắc Sơn là thiên hạ của ngươi?"

Đỗ Phong xi cười lạnh một tiếng, khinh bỉ nói rằng :

"Ta biết Chu gia phía sau chỗ dựa là ai, ta cũng biết, ngươi Chu gia cũng thật là có đầy đủ sức lực nói câu nói như thế này."

Câu nói này vừa ra, tất cả mọi người tại chỗ, đều là một trận hai mặt nhìn nhau.

Cái gì?

Chu gia phía sau, quả nhiên có núi dựa lớn?

Lẽ nào, cũng là Trung Kinh cái kia bảy nhà giàu có một trong sao?

Nếu như là như vậy, như vậy Chu gia thực sự là thật đáng sợ.

Thế nhưng còn có một chút đa mưu túc trí cáo già nhưng nghĩ đến càng nhiều.

Chu gia phía sau chỗ dựa, không hẳn là Trung Kinh cái kia Thất đại gia tộc.

Thậm chí, Chu gia phía sau chỗ dựa, thậm chí so với Thất đại gia tộc đều càng thêm đáng sợ.

Đỗ Phong lúc trước hành hạ đến chết Giang gia cái kia Cổ Vô Giả Giang Thái Viêm thời điểm, nhưng là căn bản là không do dự chút nào a.

Mà hiện tại, Đỗ Phong lại nói Chu gia có đầy đủ sức lực.

Đây là ý gì?

Chu Trường Hà cười lạnh một tiếng, nhìn Đỗ Phong :

"Ngươi biết là tốt rồi! Ngươi năm nay hành động, nhất định sẽ hối hận!"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Thiếu gia đòi ta, chưa bao giờ hối hận! Chu Bình Viêm? Ngươi vẫn đúng là đem ngươi Chu gia làm một bàn thức ăn? Nhưng Chu Bình Viêm đi ra đi!"

Chu Trường Hà sắc mặt, đột nhiên trở nên đen kịt cực kỳ, hắn trong lòng đột nhiên có một loại không tên sợ hãi.

"Đỗ Phong, ngươi đang nói cái gì!"

"Ha ha ha, ta liền biết, các ngươi căn bản không dám mạo hiểm đầu, sợ bị người ta biết chứ? Chỉ có thể như rùa đen như thỏ rút cổ lại, cái nào sợ các ngươi lai lịch bí ẩn."

Ở đây mấy ông già càng là giật nảy cả mình.

Chu Bình Viêm không phải chết rồi hơn hai mươi năm sao?

Đỗ Phong đang nói cái gì?

Lý Kế Niên kinh ngạc cực kỳ nhìn Đỗ Phong, nghiêm nghị trầm giọng hỏi :

"Đỗ Phong, ngươi nói cái gì? Ngươi nói Chu Bình Viêm không chết?"

Đỗ Phong cười ha ha, lạnh lùng nói đến :

"Điều cho rằng Tề gia phía sau núi dựa lớn là cái kia Nhật Bản cao thủ, thế nhưng, ai có thể biết, Tề gia phía sau chân chính chỗ dựa, nhưng là Chu Bình Viêm? Cái kia Nhật Bản cao thủ, có điều chính là Chu Bình Viêm đẩy ra khỏi lối mà thôi, mà các ngươi ai lại biết, Chu Bình Viêm, là một Cổ Vô Giả? Chết ở trên tay ta Giang Thái Viêm, vẫn là sư đệ của hắn! !"

Àm! !

Trong phòng yến hội, tất cả mọi người đều khiếp sợ đến hồn phi phách tán.

Chu Trường Hà sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, hắn sợ hãi nhìn Đỗ Phong, không kim lòng được kêu lên :

"Ngươi làm sao biết? Ngươi người đến tột cùng là ai?"

Đỗ Phong lạnh lùng nở nụ cười, trong miệng chậm rãi ngâm đi ra một bài thơ :

"Chu Tước cầu một bên cỏ dại hoa, Ô Y Hạng khẩu tà dương tà. Trước đây vương tạ đường trước yến, bay vào dân chúng tầm thường gia!"

Người ở chỗ này trên mặt một mảnh mờ mịt, mà Chu Trường Hà, Chu Hải Mị sắc mặt, đột nhiên trở nên cực kỳ khó coi.

Lâm Á Nam trong lòng nhưng là sửng sờ.

Tựa hồ, cái tên này nào đó một ngày sáng sớm, cũng từng ngâm qua bài thơ này.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Ô Y kẻ phản bội

Đỗ Phong trong miệng này một bài thơ mới vừa niệm xong.

Toàn bộ trong phòng yến hội tất cả mọi người, đột nhiên cảm thấy diện như dao cắt.

Không khí phảng phất đã biến thành từng cây từng cây sắc bén đến cực điểm sợi tơ, dệt thành một tấm lớn, trong phòng yến hội tất cả mọi người, đều bị này một tấm ở.

Ai cũng không dám động đây, bởi vì hơi động, sẽ bị sắc bén kia sợi tơ cắt ra da dẻ, thậm chí có thể bị bỏ xuống đến một miếng thịt.

Có mấy cái kinh hoàng gia hỏa phản ứng kịch liệt một điểm, thoáng chốc, trên mặt của bọn họ, trên cổ, trên tay liền xuất hiện từng đạo từng đạo nhỏ bé vết thương, máu chảy đầy mặt.

"A! ! !"

Từng trận tiếng kêu thảm kinh khủng vang lên, rất nhanh lại im bật đi.

Đỗ Phong vẫn như cũ cười híp mắt đứng tại chỗ, trên mặt không chút nào biến sắc.

Hắn quanh người ba mét không gian, đột nhiên đột nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo rõ ràng có thể nghe tiếng xèo xèo, sau đó nổi lên từng luồng từng luồng khói trắng.

Trong phòng yến hội mỗi người trong đầu, đột nhiên vang lên một đạo cực kỳ thanh âm lạnh lùng :

"Tiểu bối, ngươi thực sự là vô tri không sợ!"

Người nói chuyện trung khí mười phần, chấn động đến mức trong đầu mọi người đều là một trận ông ông trực hướng.

Thế nhưng, trong phòng yến hội, nhưng chưa từng xuất hiện người nói chuyện.

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười :

"Già thần già quý!"

"Ha ha, nếu ngươi biết ta còn sống sót, như vậy, ngươi liền đi chết đi, tất cả mọi người tại chỗ, đều sẽ vì ngươi chôn cùng!"

Tất cả mọi người thấy hoa mắt.

Một bóng người, liền như vậy ra hiện tại phòng yến hội ngay chính giữa.

Đây là một người trung niên.

Tóc dài đen kịt, thon dài thẳng tắp vóc người, trên mặt không hề có một chút nếp nhăn, ánh mắt như điện.

Lý Kế Niên, Tàn Hàn, Sở Hàn Tường đám người nhìn thấy người trung niên này, trong lòng đồng thời vang lên sấm nổ.

Chu Bình Viêm! !

Người trung niên này, chính là hơn hai mươi năm trước chết đi Chu Bình Viêm!

Thậm chí Lý Kế Niên đám người còn nhớ, lúc trước Chu Bình Viêm nằm ở trong quan tài, cuối cùng bị đỉnh trên cái nắp, chôn vào phần mộ tình hình.

Sao vậy khả năng?

Chu Bình Viêm không chỉ không có chết, lại còn càng sống càng trẻ?

Chu Trường Hà nhìn thấy Chu Bình Viêm sau khi, lập tức một mực cung kính khom mình hành lễ :

"Phụ thân, nhi tử bất hiếu, đã kinh động ngài!"

Chu Hải Mị cũng từ trên mặt đất bò lên, đứng ở một bên cúi đầu không nói lời nào.

Chu Trường Hà con gái, cái kia từng ở Đỗ Phong trước mặt vênh vào tự đắc Chu Huyền, vào lúc này hoàn toàn há hốc mồm.

Chu Bình Viêm thời điểm chết, nàng mới hai tuổi không tới.

Người trung niên lãnh đạm nhìn tất cả mọi người một chút, ánh mắt rơi vào Lý Kế Niên trên người :

"Kế Niên, đã lâu không gặp!"

Lý Kế Niên thân là Bắc Sơn thứ nhất nhà giàu có gia chủ, cái gì sóng to gió lớn chưa từng thấy?

Nói thật, dù cho thật sự chính là trời sập xuống, hắn cũng chưa chắc có thể sắc mặt thay đổi.

Thế nhưng vào lúc này,, hắn sợ hãi nhìn Chu Bình Viêm, âm thanh run rẩy :

"Bình Viêm huynh Chu Bình Viêm người người không chết?"

Chu Bình Viêm cười nhạt một tiếng, quay đầu nhìn Đỗ Phong, lạnh lùng nói :

"Tiểu bối, ta không phải không thừa nhận, ta coi thường ngươi, Giang Thái Viêm thời điểm chết, ta liền biết, ngươi là một thiên đại biến số, thế nhưng không nghĩ tới, ngươi lại như thế nhanh liền tìm đến ta, như vậy, ta cũng chỉ tốt đưa ngươi trên Tây Thiên, đáng tiếc, liên lụy như thế nhiều bạn cũ quen biết đã lâu!"

Đỗ Phong cười nhạt, ung dung thong thả đi về phía trước hai bước :

"Chu Bình Viêm, quỷ xuống đến, ta thưởng ngươi một hồi tạo hóa!"

Chu Trường Hà bỗng nhiên nổi giận gầm lên một tiếng :

"Đỗ Phong, ngươi đáng chết!"

Chu Bình Viêm vung tay lên ngăn cản Chu Trường Hà, đầy mặt cân nhắc nhìn Đỗ Phong, ánh mắt nhưng sắc bén như đao :

"Ngươi? Ha ha ha ha ha, đây là ta cả đời này, nghe được buồn cười nhất chuyện cười, ngươi cho rằng, ngươi là ai?"

Từng tia một khí tức kinh khủng chậm rãi từ Chu Bình Viêm trên người xông ra, lại như là khinh nhu sóng nước, chậm rãi hướng về toàn bộ phòng yến hội dập dờn mở ra.

Đối với trong phòng yến hội những người khác, bọn họ căn bản không cảm giác được hơi thở này khủng bố, thế nhưng đối với Đỗ Phong, hơi thở này nhưng không ngừng lớn mạnh, cuối cùng đã biến thành sóng to gió lớn, không ngừng quay về hắn trùng đánh tới.

Sau đó, mặc kệ hơi thở này làm sao khủng bố, đều không thể phá tan Đỗ Phong quanh người ba mét cái kia phòng hộ quyền.

Đỗ Phong mặt không biến sắc tim không đập, thế nhưng nhịp tim đập của hắn, nhưng lại như là một đài cao tốc vận chuyển động cơ.

Từng đạo từng đạo tinh khiết cực kỳ, thuần dày vô cùng năng lượng, từ đan điền dâng lên, đem hắn bảo vệ đến chặt chẽ.

"Lão gia hoả, không sai, ngươi nên là Tiên Thiên tứ phẩm cao thủ! Đây một phần thực lực, cách xa ở Giang Thái Viêm bên trên! Ngươi nói, nếu để cho Ô Y Hạng biết ngươi còn sống sót, ngươi có hay không bị lột da rút gân?"

Nghe được Ô Y Hạng ba chữ này, Chu Bình Viêm trong mắt, đột nhiên bắn ra hai đạo có tới dài một thước ánh sáng.

"Tiểu bối, ngươi đến tốt cùng là cái gì người? Chu Tước cầu vẫn là vương tạ đường? Bằng không, ngươi là bách gia người?"

Đỗ Phong quái lạ nở nụ cười, khoe miệng tất cả đều là xem thường :

"Ngươi cảm thấy, này bốn cái chó má cầm địa, có ta thiên tài như vậy cao thủ sao?"

Nói, hắn hướng về nhảy tới một bước.

Vén vén là một bước, Chu Bình Viêm sắc mặt, liền trở nên cực kỳ khó coi.

Hắn phảng phất nhìn thấy một Ma Thần, ở trước mặt hắn giáng lâm.

"Ngươi!"

Đỗ Phong hung hãn ra tay.

"Chết đi! !"

Chu Bình Viêm kinh hãi đến biến sắc, trực tiếp vung hai tay lên, hai đạo khủng bố kinh khí hợp hai làm một, mang theo chói tai tiếng xé gió, quay về Đỗ Phong tay tóm tới.

Đỗ Phong vốn là mặt không biến sắc, một cái bá đạo cực kỳ bắt được đi tới.

Bàn tay của hắn vẫn không nhúc nhích, thế nhưng, Chu Bình Viêm cái kia khủng bố kinh khí, lại bị tóm đến vụn vặt.

"Không thể! !"

Chu Bình Viêm sắc mặt rất cực đại biến :

"Ngươi mới đột phá không mấy ngày, sao vậy khả năng!"

Đỗ Phong căn bản không nói cho hắn thời gian, mạnh mẽ vung tay lên chính là một bạt tai lẳng không vỗ tới.

Chu Bình Viêm rên lên một tiếng, cả người kinh khí ngưng tụ, cản đi tới.

"A! !"

Một tiếng hét thảm vang lên, Chu Bình Viêm thất khiếu bên trong, phun ra lượng lớn máu tươi, bị Đỗ Phong một cái tát lẳng không quất bay, ngã trên mặt đất.

"Không không thể! ! Tuyệt đối không thể! Ta là Tiên Thiên tứ phẩm! ! Ngươi ngươi ngươi đến tột cùng là cái gì người? Ngươi!"

Đỗ Phong lạnh lùng nở nụ cười, trực tiếp quay về Chu Bình Viêm đi tới.

Cảm giác được Đỗ Phong trong mắt tất sát khí tức, Chu Bình Viêm không khỏi hí lên rít gào lên :

"Tha mạng, ta đồng ý vì ngươi bán mạng mười năm! !"

Đỗ Phong cười lạnh một tiếng, ngạo nghễ còn như Thiên Thần hạ phạm :

"Cuồng vọng vô tri, thiếu gia ta cần ngươi loại rác rưởi này bán mạng sao? Chỉ là một Ô Y kẻ phản bội, ta còn không lọt mắt!"

Chu Bình Viêm đột nhiên tựa hồ rõ ràng cái gì, sợ đến gào lên thê thảm, nằm trên mặt đất liều mạng không được đập đầu :

"Ta biết rồi! Ta biết ngươi là cái gì người! Tha mạng! Ta ta đồng ý vĩnh viễn làm nô vì là phó! !"

Hình ảnh biến hóa đến quá nhanh, sắp tới tất cả mọi người đều không phản ứng lại.

Chu Bình Viêm xuất hiện thời điểm, là cỡ nào uy phong凛凛 a?

Thế nhưng trong nháy mắt, liền đã biến thành chó mất chủ, nằm trên mặt đất đập đầu xin tha.

Tất cả mọi người đều kinh hãi nhìn Đỗ Phong, trong lòng nổi lên từng trận sóng to gió lớn.

Đỗ Phong, đến tột cùng là ai?

Nhìn liều mạng đập đầu Chu Bình Viêm, Đỗ Phong đuổi ra đi tay, chậm rãi ngừng lại.

Hắn năm ngón tay thành trảo, trên tay lẳng không cầm lấy một viên bóng rỏ to nhỏ quả cầu ánh sáng, quả cầu ánh sáng mặt ngoài còn ở đùng vang vọng, uyển như lõi điện.

Chậm rãi thu tay lại, cái kia một đoàn sấm sét bỗng dưng chậm rãi biến mất.

Hai tay vác ở sau người, Đỗ Phong đứng Chu Bình Viêm trước mặt, đuổi ra một cái chân đạp ở Chu Bình Viêm trên đầu, ở trên cao nhìn xuống :

"Ngươi, biết ta là ai?"

Chu Bình Viêm phục sát đất, cả người kịch liệt run rẩy :

"Ta không biết ta không biết, thế nhưng ta biết từ hôm nay sau này, ngài chính là chủ nhân của ta, ta chính là ngài nô bộc! !"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Thiên cung

Đỗ Phong chậm rãi thu hồi chính mình đáp ở Chu Bình Viêm trên đầu một cái chân, âm thanh rất bình thản, nhưng cực kỳ lạnh lùng :

"Ngươi đến cùng có biết hay không ta là cái gì người?"

Chu Bình Viêm sợ hãi ngẩng đầu lên, nhanh chóng nhìn Đỗ Phong một chút, sau đó lại nằm trên mặt đất liều mạng khải ngẩng đầu lên :

"Biết biết, ta biết!"

Chu Bình Viêm thực lực khủng bố, Tiên Thiên tứ phẩm Cổ Võ Giả, một khi vận công, đầu so với thép hợp kim cũng chẳng yếu đi đâu.

Thế nhưng hần căn bản không dám vận công, nặng đầu trùng dập đầu trên đất, rất nhanh sẽ máu tươi chảy ròng.

Đỗ Phong trái lại về sau lui lại mấy bước, một mặt cười hi hi về mặt :

"Vậy ngươi nói một chút, ta là cái gì người?"

Chu Bình Viêm đột nhiên tựa hồ ý thức được cái gì, suýt chút nữa không gào khóc lên :

"Ta sai rồi, ta không biết, ta thật sự không biết!"

"Ngươi đến cùng là biết vẫn là không biết?"

"Không biết! Ta không biết!"

Đường đường một đời Cổ Võ Giả, lại nằm trên mặt đất dập đầu như đào tòi, sợ đến cao thủ phong độ hoàn toàn không có, có thể thấy được Đỗ Phong lai lịch đến cùng là làm sao khủng bố.

Ở đây tuyệt đại đa số người đều là người thông minh, đương nhiên có thể nghĩ tới chỗ này.

Bọn họ lại nhìn Đỗ Phong thời điểm, trong ánh mắt, cũng chỉ còn sót lại sâu sắc sợ hãi.

Đặc biệt là những kia trước còn trong bóng tối tồn tại một ít âm u tiêu tâm tư gia hỏa, vào lúc này nơi nào còn có nửa điểm những ý niệm khác.

Chu gia tính toán người lớn, lại còn là Tề gia phía sau mặc hậu hắc thủ.

Chu Bình Viêm lại còn là một khủng bố Cổ Võ Giả, này càng là chấn kinh rồi tất cả mọi người.

Thế nhưng tất cả những thứ này, cũng không bằng Đỗ Phong vào lúc này làm đến chấn động.

Đỗ Phong chậm rãi ngồi xổm ở Chu Bình Viêm trước mặt, một mặt cân nhắc nụ cười :

"Ngươi là chân tâm muốn làm ta nô bộc?"

"Chân tâm, tuyệt đối chân tâm! !"

Chu Bình Viêm vào lúc này thực sự là muốn nhiều thê thăm thê thăm đến mức nào, đầy mặt máu tươi chảy ròng, nhưng căn bản không dám sát một hồi, tron bóng trên mặt đất, rất nhanh sẽ nhỏ đầy một chỗ.

"Nếu là như vậy, bên tay ta trên cũng thiếu hụt một chân chạy, ngươi sau này, liền lưu ở bên cạnh ta đi!"

Nhìn thấy tính mạng của chính mình bảo vệ, Chu Bình Viêm lúc này mới hơi hơi thả xuống một điểm tâm đến.

"Thế nhưng, ta lại nên làm gì tin tưởng ngươi, sau này sẽ không phản bội ta đây?"

Chu Bình Viêm nhất thời lại sợ đến nằm trên mặt đất, cả người run cầm cập :

"Lão nô tuyệt đối không dám phản bội chủ nhân."

Đỗ Phong cười ha ha, tiến đến Chu Bình Viêm trước mặt, dùng chỉ có hai người mới có thể nghe được âm thanh nói rằng :

"Có điều ta cũng không sợ ngươi phản bội, ta có thể nói thật cho ngươi biết, đem so sánh ngươi phản bội ta, ngươi ở chỗ này của ta có thể được chỗ tốt, chỉ có thể càng nhiều, bởi vì, ta có thể giúp ngươi hoàn thành tâm nguyện của ngươi."

Chu Bình Viêm đột nhiên ngờ ngác cực kỳ ngẩng đầu lên, chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, mắt chữ bên trong tất cả đều là tràn ngập sợ hãi :

"Ngươi . . Ngươi . . Ngươi làm sao biết ta. . . !"

"Ha ha!"

Đỗ Phong ung dung cười cợt, nhún vai một cái :

"Ta đến từ với Thiên cung, ngươi nói, ta còn có cái gì không biết?"

Chu Bình Viêm hô hấp, đột nhiên trở nên trầm trọng lên.

Thiên cung! !

Thiên cung a!

Hai chữ này, đối với với người bình thường mà nói không có chút ý nghĩa nào, coi như là đối với với Trung Kinh cái kia bảy nhà giàu có tới nói, cũng khác nào thiên thư.

Thế nhưng, đối với với Chu Bình Viêm như vậy Cổ Võ Gia tới nói, vậy thì là khủng bố cực kỳ tồn tại.

Ô Y Hạng đối với với Chu Bình Viêm tới nói, chính là một đầu Mãnh Hổ, mà Thiên cung đối với với Ô Y Hạng mà nói, vậy thì là Thái cổ Cự Long.

"Ngươi ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi lại là. . . Thiên. . . ! ! Chẳng trách, toàn bộ Trung Kinh đều không người nào có thể biết ngài lai lịch, coi như là tứ đại cấm địa, cũng không tra được ngài nửa điểm manh mối."

"Buồn cười a, Trung Kinh những kia hào môn, lại còn. . . Tính toán ngài!"

"Kỳ thực, ta đã sớm nên nghĩ đến, phía trên thế giới này, lại thiên tài cao thủ, cũng không có một giáp bên trong đột phá Tiên Thiên, trừ phi là. . . !"

Đỗ Phong cười nhạt, nhẹ nhàng nói rằng :

"Ta tuy rằng đến từ Thiên cung, thế nhưng, cũng có rất nhiều không thể nói bí mật, Thẩm gia tính toán ta, cũng không cái gì."

Hắn chuyển đề tài, uy nghiêm đáng sợ lạnh lùng :

"Chân tâm thực lòng vì ta làm việc, ta sẽ cho ngươi biết, cái gì mới thật sự là cảnh giới Tiên Thiên, kỳ thực, ngươi thực lực bây giờ, ở một ít người trước mặt, liền Hậu Thiên nhất phẩm cũng không bằng."

Chu Bình Viêm trong đầu hòa thạch điện quang né qua từng cái từng cái ý nghĩ, sau đó hắn phục sát đất, thành kính cực kỳ quay về Đỗ Phong dập đầu lạy ba cái :

"Thiếu chủ ở trên, xin nhận lão nô ba bái!"

Đỗ Phong đưa tay ở trên vai hắn vỗ một cái, nói rằng :

"Sau này ngay ở trước mặt người ngoài gọi lão bản ta, ta thi toàn quốc sát ngươi một quãng thời gian, nếu như ta thoả mãn, ta sẽ truyền dạy cho ngươi một loại công pháp tu luyện, nện vững chắc ngươi bạc nhược nội tình, ta cũng sẽ thưởng ngươi một khối mẫu ngọc."

Mẫu ngọc hai chữ vừa ra khỏi miệng, Chu Bình Viêm trong chớp mắt rõ ràng tất cả.

Kế hoạch của chính mình, mưu tính, nguyên lai thật sự sớm đã bị Đỗ Phong. . . Không, bị thiếu chủ nhìn thấu.

Thiếu chủ là trong thiên cung người, mình coi như là trở thành nô bộc của hắn, cái này cũng là thiên đại vinh quang a.

Nghĩ đến đây, Chu Bình Viêm trong đầu, đột nhiên trở nên một mảnh cuồng nhiệt.

Công pháp?

Nếu như chính mình được Thiên cung công pháp, như vậy, tương lai thậm chí có thể đột phá đến Tiên Thiên nhất phẩm, vào lúc ấy. . . !

Chu Bình Viêm trong mắt, bỗng nhiên né qua một tia mãnh liệt đến cực điểm oán hận.

Hắn hiện tại là Tiên Thiên tứ phẩm Cổ Võ Giả, thực lực mạnh mẽ, thế nhưng hắn cũng biết, này, đã là hắn cực hạn.

Dù cho tương lai hắn có thể được kỳ ngộ, cũng không thể lại có một tia tia tiến bộ đột phá khả năng.

Bởi vì, hắn công pháp tu luyện, thân thể tư chất, hạn chế thành tựu của hắn.

Tiên Thiên cùng Hậu Thiên khác nhau, ở về mặt thực lực cố nhiên rõ ràng, thế nhưng, về mặt cảnh giới, đây mới thực sự là khác biệt một trời một vực.

Hậu Thiên đỉnh cao cao thủ thậm chí có thể chiến thắng Tiên Thiên lục phẩm cao thủ, thế nhưng, không vượt qua nổi cái kia một cửa ải, người vĩnh viễn chính là một người bình thường.

Nói như vậy, một thiên tài Võ Giả, mượn thiên tài địa bảo trợ giúp, sáu mươi năm liền có thể đạt đến Hậu Thiên đỉnh cao.

Chỉ muốn xông ra cái kia một cửa ải, liền tiến vào Tiên Thiên.

Mà một khi tiến vào Tiên Thiên, vậy thì tốt so với là ngư được Long Môn, hoàn toàn là liền một mảnh rộng lớn cực kỳ thiên địa.

Đỗ Phong một chút liền có thể nhìn ra Chu Bình Viêm Hậu Thiên cơ sở không vững chắc, đột phá Tiên Thiên, cũng là dựa vào ngoại lực trợ giúp mạnh mẽ đột phá.

Vì lẽ đó, hắn mới sẽ tung một thiên đại mồi nhử.

"Ta không gặp qua hỏi người tại sao từ Ô Y Hạng trốn tránh, ta cũng không gặp qua hỏi người cùng Giang Thái Viêm trong lúc đó cấu kết, ta thậm chí sẽ không quản người ở Bắc Sơn bố cục mục đích, người chỉ cần nhớ kỹ, người là nô bộc của ta là được, hiểu chưa?"

Chu Bình Viêm một mực cung kính gật gù :

"Thiếu chủ, ngài yên tâm, ta nhớ kỹ, đợi được thuận tiện thời điểm, ta sẽ toàn bộ đều nói cho ngài!"

Đỗ Phong gật gù :

"Tùy tiện người, hiện tại, ta phải xử lý trong nhà của người mấy người này, người có hay không ý kiến gì?"

Chu Bình Viêm lập tức lắc đầu :

"Không có."

Đỗ Phong cúi đầu suy nghĩ một chút, nhìn Chu Trường Hà một chút :

"Chu Trường Hà cũng coi như là một nhân vật, giữ lại hắn hữu dụng, thế nhưng, nhường Hồ Tĩnh Sinh mang theo Chu Hải Mị cùng Hồ Phượng Ngô rút đi, không muốn ở lại Bắc Sơn chướng mắt."

"Phải!"

Đỗ Phong lại nhìn Hồ Tĩnh Thành một chút, nói rằng :

"Cho tới Hồ gia bên kia, ta đến hóa giải ân oán của các người, người đứng lên đi, thu thập sạch sẽ."

Chu Bình Viêm quy củ đứng lên, sau đó im lặng không lên tiếng lui xuống.

Tất cả mọi người tại chỗ đều khiếp sợ cực kỳ nhìn tình cảnh này, bọn họ hoàn toàn không biết phát sinh cái gì.

Đỗ Phong xoay người đi tới Hồ Tĩnh Thành trước mặt, cười híp mắt nói rằng :

"Lão Hồ, nếu như ta nói, con trai của người có cứu, người có tin hay không?"

Hồ Tĩnh Thành đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó đột nhiên đứng lên, hai mắt lệ nóng doanh trùng, sau đó, hắn chậm rãi quay về Đỗ Phong quỳ xuống :

"Đỗ thiếu, sau này, ta Hồ Tĩnh Thành cái mạng này, chính là ngài!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Người lại muốn làm cái gì

Chu Trường Hà, Chu Hải Mị đã dọa sợ.

Chu Bình Viêm tồn tại, vẫn là Chu gia một bí mật động trời.

Mà Chu Bình Viêm muốn làm cái gì, Chu Trường Hà càng là rõ ràng rành rành.

Thế nhưng hiện tại, chính mình trong lòng thiên như thế tồn tại phụ thân, lại nằm rạp trên mặt đất xin tha, hình ảnh này đã không thể gọi chấn động.

Chu Trường Hà trong đầu, chỉ có khủng hoảng vô tận cùng tuyệt vọng.

Cho tới hần liền đón lấy phát sinh cái gì cũng không biết.

Đỗ Phong từ trên mặt đất nâng dậy Hồ Tĩnh Thành, sau đó đi tới Hồ Tĩnh Sinh bên người.

Bị một màn lại một màn kích thích thần kinh đều muốn thất thường Hồ Tĩnh Sinh lập tức chất đầy nịnh nọt nụ cười, hận không thể nằm trên mặt đất đi hôn môi Đỗ Phong chân.

"Đỗ thiếu, ngài cũng nhìn thấy, chuyện này, ta cũng là người bị hại a, ta sau này nhất định. . .!"

Hồ Tĩnh Sinh đều chưa nói xong, Đỗ Phong một cái tát liền vỗ tới.

Một tát này Đỗ Phong tuy rằng không có tác dụng quá to lớn khí lực, thế nhưng đối với Hồ Tĩnh Sinh tới nói, liền giống với là bị một khối tám thép đập ở trên mặt.

Xương gò má đều bị đánh nát, gương mặt đều sai lệch.

Đỗ Phong căn bản không có lại phản ứng Hồ Tĩnh Sinh, mà là nhìn Hồ Phượng Ngô một chút.

Ở đối phương sợ hãi cực kỳ trong ánh mắt, Đỗ Phong vừa nhìn về phía Chu Hải Mị.

Có chút căm ghét lắc lắc đầu, Đỗ Phong chỉ vào ba người bọn họ, thản nhiên nói :

"Ta cho các ngươi hai ngày, từ Bắc Sơn biến mất cho ta, không quan tâm các ngươi ra ngoại quốc hay là đi nơi nào, sau này nếu như dám ở Bắc Sơn xuất hiện, cái kia liền là giờ chết của các ngươi! Cút! !"

Cuối cùng một chữ lẫn, như xuân lôi tỏa ra, chấn động đến mức tất cả mọi người lỗ tai từng trận tê dại.

Chu Hải Mị, Hồ Phượng Ngô, Hồ Tĩnh Sinh ba người sợ đến hồn phi phách tán, trực tiếp chạy trốn chạy ra ngoài.

Nhìn ba người chật vật bóng lưng, bên trong phòng yến hội tất cả mọi người, đều là trầm mặc không nói.

Sớm biết như vậy, lại sao lúc trước còn như thế đây?

Hồ Tĩnh Sinh có ngày hôm nay, hoàn toàn chính là gieo gió gặt bão.

Cho tới nói Chu Hải Mị, loại này gọi phụ, chết rồi đều không vô tội.

Người ở chỗ này cái nào không phải gia tộc lớn đi ra? Nếu như Chu Hải Mị người như thế gả tới nhà bọn họ bên trong, lại là hạ độc lại là tính toán, này còn cao đến đâu?

Hồ Tĩnh Thành nên trực tiếp giết tiện nhân này.

Thế nhưng, Đỗ thiếu đứng ra xử lý chuyện này, thì có ai dám nói cái gì?

Huống chi Chu gia còn có một Chu Bình Viêm, chỉ một mình hấn, liền đầy đủ làm cho cả Bắc Sơn run rẩy.

Lý gia Lý Kế Niên bên người cái kia vị cao thủ làm sao?

Lúc trước cũng là ở Lăng Yên Các, chỉ có điều không phải ở bữa tiệc này thính mà thôi.

Lý gia chỗ dựa lớn nhất, lại không ngăn được Giang gia cái kia Giang Thất Thiếu bên người lão bộc Giang Thái Viêm một chiêu.

Mà Chu Bình Viêm, thực lực càng ở Giang Thái Viêm bên trên.

Mà hiện tại, Chu Bình Viêm lại thành Đỗ thiếu người hầu.

Mối thù này, Hồ Tĩnh Thành cũng báo không xong rồi.

Trong lòng của tất cả mọi người đều là một trận cảm khái.

Đỗ thiếu làm việc thủ đoạn, Lôi Lệ cương quyết, tàn nhẫn bên trong mang theo dụ dỗ, nhìn dáng dấp, Hồ gia nhất định có thể được phong phú báo lại, hơn nữa Đỗ thiếu bảo đảm có thể cứu trị Hồ Tĩnh Thành con trai ngốc, tương lai Hồ gia, chẳng lẽ cũng phải cùng Lâm gia như thế, nhất phi trùng thiên?

Ở đây các gia gia chủ, trong lòng nhất thời động nổi lên tiểu tâm tư.

Đặc biệt là Sở gia, vào lúc này chính là tối lúng túng.

Sở Lập Huy đắc tội qua Đỗ Phong, nói đến, đắc tội trình độ, chỉ đứng sau Tề gia cùng Chu gia.

Này một mối liên hệ không sắp xếp được, Sở gia địa vị, thật là có điểm khó nói.

Mà trước vẫn theo sát Tề gia phát cờ hò reo Từ gia cùng Diệp gia, vào lúc này càng là hai cổ chiến chiến, cả người phát lạnh.

Tuy rằng Đỗ Phong cũng không có đi tìm diệp tông bác, Từ Tiên Thành tính số, thế nhưng, Hai nhà này trước biểu hiện, đã ở nguyên lão hội bên trong gây nên tất cả mọi người căm thù.

Tương lai hai nhà này có thể làm sao, cũng thật là khó nói.

Từ Tiên Thành cùng diệp tông bác hai người như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, bên người đều không người nào dám dựa vào bọn họ, bọn họ cũng chỉ có thể cúi đầu không dám nói lời nào.

Đỗ Phong chỉ là quét toàn bộ phòng yến hội một chút, đang ngồi mỗi người trên mặt vẻ mặt, đều không gạt được hấn.

Cười ha ha, Đỗ Phong quay về Lý Kế Niên nói rằng :

"Lão hội trưởng, đến, cho chúng ta thị trường đại nhân chuyển một cái ghế, liền để hấn ngồi ở. . . Bên cạnh ta đi!

Lý Kế Niên nơi nào còn có chút ý kiến, gật đầu liên tục.

Chu Trường Hà trở về từ cõi chết, cả người đỏ mồ hôi, lo lắng đề phòng vội vã ngồi qua, một bộ cẩn thận từng li từng tí một dáng dấp, nơi nào còn có chút cái giá.

Liền cha mình đều thành Đỗ Phong nô bộc, chính mình tính ra, vẫn tính cái cái gì?

Chó cũng không xem.

Đại gia một lần nữa trở về vị trí cũ, Chu Bình Viêm cũng thu thập đến sạch sành sanh, bé ngoan đứng Đỗ Phong phía sau góc tường, một mặt bình tĩnh, lại như là trước cái gì đều chưa từng xảy ra như thế.

Phòng yến hội bầu không khí chậm rãi khôi phục lại, đại gia tuy rằng trong lòng còn có chút sợ sệt, thế nhưng trên mặt không dám biểu hiện ra, người trẻ tuổi tiếp thu đến càng mau một chút, Đỗ Phong lại thời không thường nhớ ra vài câu màu vàng chuyện cười, chọc cho đại gia một trận cười phá lên.

Bầu không khí càng ngày càng nhiệt liệt, Đỗ Phong liền dứt khoát ngồi vào Tần Tử Cầm bên này một bàn, liền đại gia thay phiên tới chúc rượu, Đỗ Phong cũng là ai đến cũng không cự tuyệt, cũng không biết uống bao nhiêu, bên người bu đầy người, liền Sở Lập Huy cũng đỏ mặt bụng chén rượu lại đây, lại là nhận sai lại là tự phạt, Đỗ Phong lại mở vài câu chuyện cười, trước quan hệ liền như thế bỏ qua, trêu đến đại gia dường như phục rồi thuốc kích thích như thế.

Dần dần, bầu không khí liền trở nên hơi ám muội lên.

Ngày hôm nay các đại gia đều là tỉ mỉ chuẩn bị trong gia tộc xinh đẹp nhất nữ tử, vì là chính là muốn cùng Đỗ thiếu kéo lên một chút quan hệ, đại gia đều thả ra, những mỹ nữ này cũng không chút nào lại vạ nhãn nhỏ mắt.

Các nàng vẫn nghe Đỗ Phong trâu bò sự tích, ngày hôm nay càng là tận mắt nhìn thấy, thêm vào Đỗ thiếu lại là một đẹp đẽ đến kỳ cục anh chàng đẹp trai, dù cho có Lâm Á Nam cùng Tần Từ Cẩm ở một bên mắt nhìn chăm chăm, này quần mỹ nữ cũng không kịp nhớ, từng cái từng cái đỏ mặt nhào tới, đem Đỗ Phong bao vây lại.

Bên cạnh một đám lão gia hoá đều là đầy mặt nụ cười quái dị, người một câu ta một câu lời kéo vô dụng, Tần Từ Cẩm nhẫn nhục chịu đựng không cái gì biểu hiện, Lâm Á Nam sắc mặt nhưng là khó coi chết rồi.

Một đám tiện tỳ! !

Mùa xuân này còn chưa tới đây, từng cái từng cái lại như là phát xuân mầu mè.

Hừ!

Liền coi như các người có thể cảm dỗ, cũng là lão nương ăn còn lại.

Cái tên này điển hình là trở mặt vô tình, đề khó quyết nợ chủ, đừng trách lão nương không nhắc nhở các người.

Các người muốn sai tiện, vậy cũng không oán được người khác.

Lâm tổng trong lòng không ngừng cuộn cuộn các loại tiểu ý nghĩ, thế nhưng ngay ở trước mặt các gia gia chủ trước mặt, nàng lại không thể trở mặt, chỉ có thể nhịn.

Chớp mắt này yến hội đầy đủ ăn được ba giờ chiều, Lý Kế Niên chờ nguyên lão hội các gia gia chủ còn muốn vì Hồ gia cùng Trương gia cử hành nhập hội nghi thức, những gia tộc khác gia chủ nhưng là lưu lại xem lễ, người trẻ tuổi đương nhiên ai đi đường nấy.

Đỗ Phong lúc rời đi, quay về Lý Mục Đình gật gật đầu, Lý Mục Đình lập tức hiểu được, đi theo.

Lâm Á Nam làm Lâm Cửu Thành đại biểu, chỉ được nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Đỗ Phong bị một đám mỹ nữ chen chúc đi ra ngoài, nàng muốn lưu lại bồi tiếp một đám lão gia hoá.

Không dễ dàng thoát khỏi bên người một đám mỹ nữ, Đỗ Phong bước nhanh đi tới Lăng Yên Các bãi đậu xe.

Lý Mục Đình đã ở nơi đó chờ hân.

Nhìn thấy là Lý Mục Đình tự mình lái xe, Đỗ Phong sửng sốt :

"Lão Lý, người người hộ vệ kia đây?"

Lý Mục Đình nhìn Đỗ Phong một chút, có chút cười khổ nói rằng :

"Có Đỗ thiếu ở bên người, ta còn sợ cái gì? Ngày hôm nay này một tuồng kịch, người thực sự đem ta sợ rồi!"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười đưa tay ở Lý Mục Đình trên bả vai không nhẹ không nặng vỗ một cái, cân nhắc nói rằng :

"Đây mới là mới vừa mới bắt đầu, lái xe xe, lão Lý, có hứng thú hay không chơi với ta một hồi đại?"

Dù là Lý Mục Đình loại này khinh thường Bắc Sơn đệ nhất công tử, đều cả người run run một cái :

"Cái tên nhà người, người lại muốn làm cái gì?"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, trong mắt hàn mang lóe lên :

"Lão Lý, có hứng thú hay không, làm một làm Hoa Quốc đệ nhất công tử?"

Lý Mục Đình sợ đến suýt chút nữa không đem chân ga xem là phanh lại.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Ba cái vấn đề

Vẫn đem lái xe ra Lăng Yên Các thật xa, Lý Mục Đình đều có một loại nằm mơ cảm giác.

Hơn nữa cái này mộng, thực sự là không khỏi quá đáng sợ, quá không chân thực.

Hoa Quốc đệ nhất công tử?

Cái tên này, không phải là hán Lý Mục Đình nên đi nghĩ tới.

Lý Mục Đình tự phụ, kiêu ngạo, thậm chí có thể nói không sợ trong kinh thành những cái được gọi là thái tử, bằng không, hán cũng sẽ không ở biệt Hoàng Thất Thiếu thân phận tình huống, còn vẫn như cũ suyết chút nữa nhường Hoàng Thất Thiếu làm thái giám.

Thế nhưng, Lý Mục Đình cũng thông minh, hiểu tiến thoái, thức thời vụ.

Hán cho rằng năng lực của hán, ở Bắc Sơn xác thực có chút khuất tài, vì lẽ đó, hán mới có dã tâm muốn mang theo gia tộc vào kinh.

Cái này cũng là lúc trước Đỗ Phong một câu nói, liền để hán việc nghĩa chẳng từ nan cùng Đỗ Phong bó quẩn lấy nhau nguyên nhân.

Nam nhi tốt, làm vào kinh! !

Thế nhưng hán cũng biết, câu nói này nói đến dễ dàng, bắt tay vào làm, thậm chí có lật đổ gia tộc nguy hiểm.

Thế nhưng Lý Mục Đình không sợ, hán có cái này chuẩn bị, cũng có lòng tin này.

Mà Đỗ Phong biểu hiện, càng làm cho hán một ngày ba kinh.

Từ vừa mới bắt đầu nhìn không thấu, đến sau đó xem không hiểu, lại tới bây giờ nhìn đã hiểu nhìn thấu, nhưng nhìn không thấy đáy.

Đỗ Phong, sâu không lường được đều không đủ để hình dung a.

Chỉ nói Lăng Yên Các phát sinh hai lần sự kiện, Lý Mục Đình môn tự vấn lòng, hán thậm chí không làm được Đỗ Phong một phần trăm.

Hoa Quốc đệ nhất công tử, đùa gì thế?

Bất luận cái nào cái gọi là lần đầu tiên trước nếu như mang theo quốc gia tên gọi, tầm quan trọng vậy thì thật là dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ rõ ràng.

Quyền lực là đồ tốt a!

Thế nhưng, người nhất định phải nắm giữ thốt xứng với quyền lực này năng lực.

Lý Mục Đình không cảm giác mình có.

Trừ phi, gia tộc của hán, mạnh mẽ đến đâu gấp mười gấp trăm lần.

Vào lúc ấy, hán tuyệt đối có lòng tin đi tranh cướp một dưới đệ nhất công tử cái tên này.

Cho tới nói hiện tại, hán không được.

"Người người này, thực sự là muốn hù chết ta sao?"

Lý Mục Đình có chút hoảng hốt đem lái xe lên thân cây nói lúc này mới quay đầu nhìn Đỗ Phong, một mặt cười khò.

Đỗ Phong trong mắt nhưng bắn ra hai đạo cực kỳ ánh mắt sáng ngời, cực kỳ có thần :

"Lão Lý, ta tin tưởng người có thể làm được, hơn nữa, ta nhất định sẽ giúp trợ người làm được!"

Lý Mục Đình lấy lại bình tĩnh, trong lòng né qua vô số ý nghĩ, lúc này mới thâm trầm hỏi :

"Như vậy, người cần cái gì? Người cần từ trên người ta, được thiết ma."

Lý Mục Đình đương nhiên biết vào lúc này, nói cái gì tình nghĩa huynh đệ, nói cái gì đại ân không lời nào cảm ơn hết được, đều là bạch xà.

Hán cùng Đỗ Phong giao tình, nhiều nhất xem là quân tử chi giao, bằng không có thể xưng tụng tình tảo nhưng nhớ.

Cho tới nói đem dòng dõi tính mạng việc nghĩa chẳng từ nan giao cho đối phương, đó mới là vô nghĩa.

Hay là tương lai có như vậy một ngày, thế nhưng tuyệt không là hiện tại.

"Ta cũng không cần ngươi làm cái gì, ta chỉ muốn bồi dưỡng một phần thuộc về thể lực của ta, mà ngươi, chính là ứng cử viên phù hợp nhất."

Đỗ Phong cũng nói cực kỳ trắng ra.

Lý Mục Đình trầm mặc một lúc lâu, chậm rãi nói rằng :

"Thân phận của ngươi, sợ là không như vậy đơn giản chứ? Chỉ ít, sẽ không vẹn vẹn là cái kia thần bí Ân Long thủ lĩnh, cũng tuyệt đối không phải Thẩm gia Đại tiểu thư vị hôn phu điểm này."

Đỗ Phong kinh ngạc nhìn Lý Mục Đình một chút, gật gật đầu :

"Không sai, ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi, cho ngươi một cơ hội, hỏi ngươi muốn hỏi vấn đề, ta tuyệt đối biết gì nói nấy, thế nhưng lão Lý, ta cũng cần nhắc nhở ngươi, có rất nhiều chuyện, không biết, so với biết được!"

Lý Mục Đình nhất thời trầm mặc lên.

Đỗ Phong nói đạo lý này, hẳn hiểu.

Một số thời khắc, xác thực là như vậy.

Không biết, cái kia là không sao.

Biết kỳ thực cũng không có chuyện gì, thế nhưng, thiên hạ không có tường nào gió không lọt qua được, to lớn hơn nữa bí mật, đều có khả năng tiết lộ ra ngoài.

Như vậy, làm có người biết ngươi biết rồi không phải biết sự tình, vào lúc ấy, chính là tự tìm đường chết.

"Ta chỉ hỏi ngươi ba cái vấn đề!"

Lý Mục Đình chậm rãi đem dừng xe ở ven đường, không chút nào quản nơi này là không thể đỗ xe đoạn đường.

Đỗ Phong cười hi hi nói :

"Ngươi hỏi!"

Lý Mục Đình ánh mắt không chớp một cái nhìn hắn :

"Vấn đề thứ nhất, cái kia bốn câu thơ là ý gì?"

Đỗ Phong gật gật đầu, cười chậm rãi nói rằng :

"Ta liền biết ngươi nếu hỏi điều này vấn đề, kỳ thực, nói cho ngươi cũng không cái gì, này bốn câu thơ, đại biểu bốn cái thần bí lãnh đạo cổ võ môn phái."

"Chu Tước cầu một bên cỏ đại hoa, đại chỉ chính là Chu Tước cầu, Chu Tước cầu là một toà cầu tên, cầu dưới có Chu Tước môn!"

"Mà Ô Y Hạng khẩu tà dương tà, nói chính là Ô Y Hạng, Ô Y Hạng chính là Ô Y môn, Chu Bình Viêm chính là Ô Y môn kẻ phản bội, mà chết ở trên tay ta Giang Thái Viêm, đã từng là sư đệ của hắn."

"Câu thứ ba là vương tạ đường đường trước yến, nói chính là vương tạ đường, vương tạ đường là tứ đại cấm địa bên trong, duy nhất một song họ môn phái."

"Đệ tứ cú, bay vào dân chúng tầm thường gia, bách tính gia chính là một môn phái."

Đỗ Phong cười híp mắt nhìn Lý Mục Đình, cân nhắc nói rằng :

"Ngươi hiện tại nên rõ ràng chứ? Trung Kinh tam đại gia tứ đại tộc, kỳ thực, chính là này tứ đại cấm địa ở thế tục phát ngôn viên mà thôi, những gia tộc này cống hiến tài nguyên cho tứ đại cấm địa, mà tứ đại cấm địa nhưng là bảo vệ những gia tộc này đời đời không suy! Những gia tộc này phía sau Cổ Võ Giả, cũng là này tứ đại cấm địa người, thậm chí hắn tứ đại cấm địa cũng sẽ thu những gia tộc này dòng chính tộc nhân làm đệ tử tạp dịch."

Lý Mục Đình không khỏi thờ dài một tiếng, cười khổ nói :

"Chẳng trách, Kinh Thành vẫn cũng chỉ có cái kia tam đại gia tứ đại tộc, những gia tộc khác mạnh mẽ đến đâu, lại trước mặt bọn họ, cũng không thể không cúi đầu."

"Ngươi vấn đề thứ hai là cái gì?"

Lý Mục Đình chậm rãi hỏi :

"Chu Bình Viêm, đến cùng là tại sao?"

Đỗ Phong hì hì nở nụ cười, nói rằng :

"Vì một loại tài nguyên, mà loại này tài nguyên là cái gì, hiện tại xin hãy cho ta tạm thời bảo mật, bởi vì người biết rồi, chính là vì gia tộc người gây tai họa gây rắc rối, ta chỉ là có thể nói cho người, loại này tài nguyên hiện nay mới thôi người biết đại khái không nhiều, Chu Bình Viêm biết, Giang Thái Viêm cũng biết, nhưng là hắn bị ta giết! Ta tuyệt đối tin tưởng, Giang Thái Viêm cũng sẽ không đem tin tức này tiết lộ ra ngoài. Đây là Chu Bình Viêm cùng Giang Thái Viêm trong bóng tối hợp tác."

Lý Mục Đình gật gật đầu :

"Như thế nói đến, Tề gia cùng Giang gia kéo lên quan hệ, quả thật là Chu Bình Viêm ở sau lưng giờ trò."

Đỗ Phong cười ha ha :

"Ta cũng tin tưởng, người cùng Giang Thất Thiếu ân oán, cũng là Chu Bình Viêm một tay chế tác, Giang Thái Viêm ở sau lưng trong bóng tối giờ trò quỷ."

Lý Mục Đình sững sờ :

"Vì cái gì?"

Hắn thoải mái không hỏi xong liền tỉnh ngộ ra.

Đối phương như thế làm, đương nhiên là vì là nhường Giang gia đối với Lý gia ra tay, làm cho Tề gia thay thế được Lý gia, cuối cùng nhất thống Bắc Sơn.

Lý Mục Đình phía sau đột nhiên có một trận lạnh lẽo cảm giác.

"Ta vấn đề thứ ba là, người tiếp đó, muốn làm cái gì?"

Đỗ Phong cười ha ha, nghiêng người nhìn Lý Mục Đình :

"Thực sự là đúng dịp, ta cũng chính muốn nói tới sự kiện, có chuyện, vẫn đúng là nhất định phải là người đi làm mới được, hơn nữa, ta còn cần người kéo lên mấy người, bởi vì, ta sẽ cần đại lượng tài chính, thế nhưng, chuyện này, lại không thể với các người các gia đặt dính líu quan hệ."

Lý Mục Đình khẽ cau mày :

"Bao nhiêu tiền?"

Đỗ Phong trong mắt tràn đầy ý cười :

"Cái này chúng ta lại từ từ nói, khẩn yếu nhất, là ta cần một đầy đủ bảo mật, dù lớn địa phương, ta muốn thành lập một căn cứ thí nghiệm, nơi đó, chính là chúng ta cất cánh địa phương, cũng là người cái này tương lai đệ nhất công từ tối cơ sở vững chắc."

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Quân lệnh trặng

Một tận tới đêm khuya mười điểm, Lý Kế Niên mới trở lại Lý gia.

Nguyên lão hội nạp mới hội nghị kết thúc mỹ mãn.

Hồ gia cùng Trương gia thay thế được Tề gia cùng Chu gia, tạo thành nguyên lão hội mới mười ba nhà tộc.

Mà mười ba nhà tộc xếp hạng, cũng phát sinh ra biến hóa.

Lý gia, vẫn như cũ là hoàn toàn xứng đáng thứ nhất.

Mà Lâm gia không cần phải nói, có Đỗ Phong này tôn Đại Thần ở, e là cho dù là muốn lấy được hội trưởng vị trí, cũng là dễ như ăn cháo.

Lâm Gia Thành vì xếp hàng thứ hai gia tộc, Lâm Cửu Thành thăng Nhâm hội phó thành lúc trước sự thực, Lâm Gia Thành Bắc Sơn mới một trong bốn dòng họ lớn nhất.

Sở gia cùng Tần gia địa vị vẫn không có biến hóa, đứng hàng thứ ba đệ tứ.

Đệ ngũ gia tộc, vẫn như cũ là Hồng An Đường lãnh đạo Hồng gia.

Thế nhưng từ đệ ngũ đi xuống, còn lại tám cái gia tộc, vị trí liền hoàn toàn phát sinh ra biến hóa.

Vẫn tùy tùng Lý gia Trần gia, nhảy một cái lên tới người thứ sáu.

Sau đó lần lượt là Xa gia, Chung gia, Hồ gia, Trương gia.

Còn lại ba cái gia tộc, là đếm ngược thứ ba Mạc gia, thứ hai đếm ngược là Từ gia, mà Diệp gia, mạnh mẽ từ nguyên lai người thứ sáu, rơi xuống tới lót đáy.

Không có bất kỳ bất ngờ, này tam gia vị trí, nếu như trong tương lai hai năm qua không có khởi sắc, đợi được nguyên lão hội nhiệm kỳ mới thời điểm, nhất định sẽ bị cái khác mắt nhìn chăm chăm gia tộc thay thế được.

Đại gia cũng đều rõ ràng trong lòng.

Này đã là Đỗ Phong đặc biệt khai ân.

Bọn họ từ vừa mới bắt đầu đến cuối cùng thời khắc, điều kiện quyết không rời đi theo Tề gia phía sau, đặc biệt là Diệp gia, càng là phát cờ hò reo, thập phần ra sức.

Coi như là Lý Kế Niên, cũng tuyệt đối sẽ trực tiếp dựa thế quét sạch đi ba cái gia tộc.

Tề gia cùng Chu gia trở thành lịch sử, trải qua vừa bắt đầu khiếp sợ sau khi, đã không có ai lại đi quan tâm bọn họ làm sao làm sao.

Ngược lại là Chu gia Chu Bình Viêm già chết, chuyện này, gây nên quá to lớn chấn động.

Chu Bình Viêm lại là một vị Cổ Võ Giả.

Cổ Võ Giả a!

Bắc Sơn những đại gia tộc này bên trong, vẫn là có rất nhiều người biết Cổ Võ Giả đại biểu cái gì.

Cường đại như Lý gia, cũng tuyệt đối không thể chiêu mộ được một vị Cổ Võ Giả.

Có người nói chỉ có Kinh Thành cái kia Thất đại gia tộc, phía sau mới có Cổ Võ Giả.

Phía trên thế giới này, Cổ Võ Giả quả thực chính là hiếm như lá mùa thu, thật là ít ỏi.

Mà Đỗ Phong, Chu Bình Viêm, đều là Cổ Võ Giả.

Hơn nữa Chu Bình Viêm hoàn thành Đỗ Phong nô bộc, Đỗ Phong cùng Lâm gia quan hệ đã không cần lại nói cái gì, vậy thì đại biểu Lâm gia phía sau, có hai vị khủng bố Cổ Võ Giả làm chỗ dựa.

Lý Kế Niên trong lòng, kỳ thực cũng có một loại hoảng hốt cảm giác.

Trong lòng hắn thậm chí có một loại lo lắng.

Đỗ Phong tuy rằng sáng tỏ nói rồi, muốn bồi dưỡng hắn Lý gia độc bá Bắc Sơn, thậm chí càng mang theo Lý gia vào kinh, thế nhưng, sau này sự tình, ai cũng nói không rõ ràng.

Vạn nhất Lý gia ở cái gì địa phương đắc tội rồi Đỗ Phong, hoặc là Đỗ Phong đột nhiên thay đổi, vào lúc ấy, Lý gia có thể làm cái gì?

Kể trước mắt, chỉ có thể cùng Đỗ Phong càng thêm chặt chẽ bó quăn lấy nhau.

Mà Lý Mục Đình cùng Đỗ Phong trong lúc đó quan hệ, cũng không thể lại có thêm cái gì bay vọt tiến triển, như vậy, cũng chỉ có thể dựa vào một cái khác biện pháp.

Cái biện pháp này, chính là. . . Thông gia! !

Đổi làm là gia đình bình thường, nếu như dùng phương pháp này, nhất định sẽ bị người sống sờ sờ mắng chết.

Thế nhưng chuyện như vậy đối với đại tộc tới nói, quả thực chính là không thể bình thường hơn được.

Gia tộc nữ tử, tác dụng to lớn nhất chính là dùng để thông gia.

Này không phải cái gì nhân tính, cái gì thường thức vấn đề, từ cổ chí kim đều là như vậy.

Ngươi có bao nhiêu năng lực, ngươi liền có bao nhiêu tài nguyên.

Tiền tài là tài nguyên, quyền lực là tài nguyên, nữ nhân, càng là tài nguyên bên trong tài nguyên.

Người bình thường một ngày ba bữa đều chỉ đủ ấm no, đưa hán một tuyệt thế mỹ nữ hán cũng không nuôi nổi.

Cái này cũng là Tần Hàn biết rõ Đỗ Phong có Lâm Á Nam sau khi, còn muốn đem Tần Từ Cẩm đưa tới cửa nguyên nhân.

Cái này cũng là Tần Từ Cẩm nghe được tin tức này sau khi, không chút nào giặt mình nguyên nhân.

Bởi vì nàng yêu thích Đỗ Phong.

Ngươi là đồng ý cùng ngươi yêu thích người cùng nhau, vẫn là đồng ý bị gia tộc đưa đi cùng không quen biết không thích người kết hôn?

Vừa về tới nhà Lý Kế Niên tuy rằng mệt đến ngất ngư, thế nhưng căn bản không có nghỉ ngơi, mà là trực tiếp triệu tập ba con trai cùng Lý Mục Đình mở ra một thời gian ngắn.

Trong thư phòng, Lý Kế Niên nhắm mắt trầm tư, trước mặt hán ngồi Lý Cảnh An, Lý Mục Đình phụ tử, mặt khác hai trung niên người, một là lý cảnh nguyên, Lý Cảnh Lương.

Từ tiểu công tử đứng đầu Lý Mục Dương, chính là lý cảnh nguyên nhi tử, mà cùng Tần Từ Cẩm quan hệ rất tốt Lý Văn Kỳ, từng ở Vân Đình phòng ăn bị Đỗ Phong đánh đòn Lý Văn Đình, là Lý Cảnh Lương con gái.

Lý Kế Niên còn có hai cái con gái, lý cảnh tú cùng lý cảnh lan, gả cho Kinh Thành hai cái gia tộc nhị lưu, cái này cũng là Lý gia có thể ngồi chắc Bắc Sơn thứ nhất một trong những nguyên nhân.

"Lão nhị, hôm nào nhường Mục Đình mang theo Mục Dương đi theo Đỗ Phong thỉnh tội, nếu như trong lòng hán còn có oán hận, liền đừng trách ta chấp hành gia pháp."

Lý cảnh nguyên chấn động trong lòng, lập tức một mực cung kính nói rằng :

"Vâng, phụ thân! Cái này nghịch tử, ta thật hận không thể mạnh mẽ trừng trị hán một trận, hán lại bị Tề gia người sử dụng như thương."

Lý Cảnh An ho khan một tiếng, an ủi nói rằng :

"Nhị đệ, điều này cũng không có thể quái Mục Dương, người trẻ tuổi mà, phạm điểm sai rất bình thường!"

Lý cảnh nguyên trên mặt hiện lên một nụ cười khổ, nhìn đại ca một chút, không nói gì.

Trong đại gia tộc bộ, kỳ thực đều có vấn đề thế này, đại gia ở bề ngoài các loại mục mục, trong bóng tối hoặc nhiều hoặc ít, đều có tranh cướp.

Năm đó lý cảnh nguyên hà không phải là cùng Lý Cảnh An phân cao thấp hơn mười năm?

Lý Cảnh An vào lúc này nói câu nói này, mặc kệ là chân tâm an ủi vẫn là mang theo một điểm châm chọc, ở nhà chủ trước mặt, hán đều chỉ có thể gạt đầu.

"Mục Đình vì gia tộc lập công lớn, sau này, trừ dao động gia tộc căn cơ đại sự, những chuyện khác, đều giao cho Mục Đình!"

Lý Cảnh An Tam huynh đệ nhất thời kinh hãi.

Lý Cảnh An lập tức nói rằng :

"Phụ thân, Mục Đình còn trẻ, ngài cũng không thể. . .!"

"Được rồi!"

Lý Kế Niên nhân nhạ nhìn Lý Cảnh An một chút, sau đó quay đầu nhìn Lý Mục Đình, hỏi :

"Mục Đình, người có thể gánh chịu nỗi này một bộ trọng trách sao?"

Lý Mục Đình trầm mặc một chút, sau đó ngẩng đầu lên nhìn thẳng Lý Kế Niên :

"Ông nội, ta có thể, thế nhưng, ta cần càng to lớn hơn quyền hạn, ta cần chỉ huy ngài ở ngoài tất cả mọi người, bao quát cha của ta, Nhị thúc còn có Tam thúc!"

Lý Cảnh Nguyên cùng Lý Cảnh Lương sắc mặt nhất thời trở nên hơi khó coi, Lý Cảnh An sầm mặt lại, tăng tăng đập bàn một cái, quát lên :

"Mục Đình, người làm cán, Nhị thúc Tam thúc đều ở, nào có nói như người vậy?"

Lý Kế Niên nhưng từ tốn nói :

"Nói một chút coi!"

Lý Mục Đình ngẩng đầu lên nhìn Nhị thúc cùng Tam thúc một chút, rồi mới lên tiếng :

"Ta chỉ cần một năm này, nếu như này trong vòng một năm, ta không thể để cho gia tộc tài sản tăng cường 50%, ta tự nguyện từ bỏ gia tộc người thừa kế vị trí!"

Câu nói này vừa ra, Lý thị Tam huynh đệ kinh hãi, liền ngay cả Lý Kế Niên kinh ngạc nhìn Lý Mục Đình, ánh mắt lấp lánh.

Vẫn là câu nói kia, Lý gia phát triển tới hôm nay, đã là Bắc Sơn đỉnh cao, Lý Mục Đình có thể duy trì gia tộc năm mươi năm hiện nay trạng thái, cái kia đều là gia tộc ghé đỡ người nắm quyền.

Tài sản tăng cường 50%, đây là kinh khủng đến mức nào số liệu?

Lý gia không giống như là Lâm gia, chỉ có một Lâm thị tập đoàn, Lý gia phân tán đi ra ngoài rất nhiều công ty, Châu Á, Âu Mỹ, đều có công ty, tài sản gộp lại, chỉ ít là Lâm gia bảy tám lần.

Lý Mục Đình câu nói này, thì tương đương với lập xuống một quân lệnh trạng.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Đỗ Phong người này ra sao?

Lý Mục Đình một câu nói, nhường trong thư phòng bốn một trường bối toàn bộ á khẩu không trả lời được.

Đòi làm là bất cứ người nào dám nói câu nói này, đều phải nhận được hai chữ đánh giá.

Ngông cuồng!

Thế nhưng, câu nói này từ Lý Mục Đình trong miệng nói ra, hẳn còn nguyên ý lấy gia tộc thân phận người thừa kế làm tiền đặt cược, như vậy, Lý Mục Đình sẽ là ngông cuồng sao?

Hiển nhiên không phải.

Lý Kế Niên ở bên ngoài nhìn qua bình tĩnh cực kỳ, thế nhưng trên thực tế, hắn thùy ở một bên tay trái, đã nắm đốt ngón tay trắng bệch.

Mà Lý Cảnh An ánh mắt phức tạp nhìn con mình, không lời nào để nói.

Đúng là lý cảnh nguyên trong đầu, né qua một ý nghĩ.

Nếu như Lý Mục Đình thật sự dám như thế bảo đảm, như vậy, một năm sau khi hắn không làm được, Lý Mục Dương chính là gia tộc ba đời người thừa kế duy nhất chọn.

Nghĩ tới đây, trái tim của hắn chính là tàn nhẫn mà co giật một hồi, một luồng hừng hực chậm rãi bay lên.

Một lúc lâu trầm mặc sau khi, Lý Kế Niên âm thanh thâm trầm ngạch nói rằng :

"Người có cái này nắm?"

"Có!"

"Nắm đến từ chính Đỗ Phong?"

"Phải!"

"Nếu như hấn thất bại cơ chứ?"

Lý Mục Đình đột nhiên nở nụ cười, nhìn ông nội không nói lời nào.

Lý Kế Niên sững sờ, cũng là cười khổ một tiếng.

Nếu như Đỗ Phong thất bại, Lý gia cũng sẽ không dùng tồn tại.

Hiện tại Lý gia đã cùng Đỗ Phong trôi ở cùng nhau, căn bản không có đường lui có thể đi.

"Được rồi, nếu là như vậy, vậy thì làm được thắng thán một điểm, cảnh lương, Văn Kỳ gả cho lão Trần gia, Trần Anh Kiệt đưa bé kia lão luyện thành thực, rất có chính là tổ chi phong, tương lai cũng coi như là có một tốt quy tụ."

Lý Cảnh Lương biết phụ thân muốn nói cái gì, trong lòng hơi có chút cay đắng :

"Phụ thân nói đúng lắm."

"Như vậy, chuyện này, cũng chỉ có thể rơi vào Văn Đình trên người!"

Trong thư phòng lại rơi vào trầm mặc bên trong.

Lý Cảnh Lương nhìn Lý Kế Niên một chút, vẻ mặt có chút hơi phát khổ :

"Phụ thân, có chuyện, chúng ta không có nói cho ngài, chuyện này. . .!"

Lý Kế Niên sắc mặt nhất thời chìm xuống, nhàn nhạt nhìn Lý Cảnh Lương một chút.

Lý Cảnh Lương cả người lạnh lẽo, sợ đến vội vã đứng lên, cúi đầu nhẹ nhàng nhanh chóng đem buổi tối ngày hôm ấy phát sinh ở Văn Đình phòng ăn xung đột nói ra.

Lý Kế Niên vừa nghe trên mặt liền trở nên cực kỳ uy nghiêm :

"Làm càn! ! Ai cho hấn Lý Mục Quân lá gan? Lại làm chuyện như vậy? Văn Đình sao vậy lại cùng Sở gia cái kia Sở Lập Bang hỗn ở cùng nhau?"

Lý Cảnh Lương không dám có chút ần giấu, có chút phát khổ nói rằng :

"Ngài là biết đến, ấu nghi nàng. . . Nàng vẫn muốn đem Văn Đình cùng Văn Kỳ một người trong đó, gả về Sở gia."

Lý Kế Niên nhất thời hừ một tiếng.

Lý Cảnh Lương phụ nhân gọi sở ấu nghi, là chủ nhà họ Sở Sở Hàn Tường con gái nhỏ, Lý Văn Kỳ cùng Lý Văn Đình mẫu thân.

"Chuyện này liền như vậy coi như thôi, Sở Lập Bang, không xứng với Văn Đình, Văn Đình tuy rằng tính khí lớn hơn một điểm, thế nhưng, cũng không phải hấn sở hàn cát tôn tử có thể hi vọng."

Lý Kế Niên lạnh lùng nói :

"Mục Đình, đi đem mọi người gọi tới, ta tự mình hỏi nàng mấy vấn đề!"

Lý Mục Đình muốn nói lại thôi, thế nhưng ở Lý Kế Niên ánh mắt bên dưới, hấn cũng khó nói cái gì, chỉ có thể xoay người đi ra ngoài.

Đi tới Tiền viện, dẫn dò quần gia đi tìm hầu hạ ba phòng người hầu, rất nhanh, Lý Văn Đình liền ăn mặc áo ngủ, ngáp liền thiên đi tới trước mặt hấn.

"Đại ca, người làm gì na? Hơn nửa đêm, có nhường hay không ngủ?"

Lý Văn Đình bữu môi ba có chút bất mãn, Lý Mục Đình đối với cô em gái này vẫn là rất thương, cười nói :

"Người không phải cú mèo sao? Ngày hôm nay sao vậy ngủ như thế sớm?"

"Hừ, mấy ngày nay ta đều không ra ngoài, còn không phải là bị cái kia chết tiết Đỗ Phong hại, ai, người với hần quan hệ như vậy được, hần đồ vô lại lại như vậy lợi hại, ta thù này sợ là báo không được."

Lý Mục Đình không khỏi cười ha ha, có chút sùng nịch đưa tay ờ Lý Văn Đình trên đầu vỗ một cái :

"Đi thôi, ông nội tìm người!"

Lý Văn Đình nhất thời sợ hết hồn, có chút chột dạ nói rằng :

"Như thế chậm ông nội tìm ta làm gì ma? Không phải muốn sửa chữa ta chứ? Xong đời xong đời, khẳng định là chuyện ngày đó để lộ tin tức, ta chết chắc rồi!"

Lý Văn Đình đột nhiên một cái ôm Lý Mục Đình cánh tay, bắt đầu làm nũng :

"Đại ca, người được cứu trợ ta a!"

Lý Mục Đình dờ khóc dờ cười, cười nói :

"Sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế?"

Lý Văn Đình một quyết miệng, đầy mặt không vui.

Lý Mục Đình thở dài một hơi, lời kéo Lý Văn Đình nói thật :

"Văn Đình, ta có mấy câu nói hỏi người, người nhớ kỹ, ngàn vạn không thể nói lung tung, muốn cùng đại ca nói thật, biết không?"

Nhìn thấy Lý Mục Đình như thế nghiêm túc nghiêm túc, Lý Văn Đình trong lòng một trận căng thẳng :

"Ca người đừng dọa ta, ta cho tới bây giờ không thấy như người vậy nghiêm túc qua!"

Lý Mục Đình mắt chữ thẳng tắp nhìn nàng hỏi :

"Người cùng Sở Lập Bang là sao vậy sự việc?"

Lý Văn Đình ngần ngại, sau đó bữu môi một cái nói rằng :

"Ta theo hần có thể có cái gì sự tình? Hần là ta mẹ biểu chất đây, ta còn phải gọi hần biểu ca, người sẽ không cho là ta yêu thích hần chứ? Ta biết mẹ muốn đem ta gả cho Sở gia, cắt, này đều cái gì niên đại, này xem là họ hàng gần kết hôn, ta mới không làm đây!"

Lý Mục Đình trong lòng nhất thời thờ phào nhẹ nhõm.

Hần lo lắng nhất chính là, Lý Văn Đình yêu thích Sở Lập Bang, như vậy ông nội bên này, là tuyệt đối không có cách nào qua ải.

Đối với với gia tộc lớn tới nói, nữ tính thật không có bất kỳ địa vị, dù cho người là Đại tiểu thư, trừ phi người mẫu hệ cũng đồng dạng vô cùng mạnh mẽ, bằng không, căn bản không có cách nào chạy trốn thông gia vận mệnh.

Thậm chí coi như là Đại tiểu thư, kết quả giống nhau là như thế, chỉ có điều, là tìm một so với gia tộc mình càng mạnh mẽ hơn gia tộc mà thôi.

Hào môn không ái tình, đây là tuyên cổ bất biến định luật.

Đương nhiên, cũng không phải là không có ngoại lệ, thế nhưng cực nhỏ cực nhỏ.

"Văn Đình, người cảm thấy Đỗ Phong người này ra sao?"

Lý Mục Đình đột nhiên đặt câu hỏi, ánh đèn lờ mờ dọa, hai mắt nhưng lóe làm người chấn động cả hồn phách ánh sáng.

"Sao vậy hỏi . . . Cái này. . . !"

Lý Văn Đình ngờ ngác nhìn Lý Mục Đình, trong lòng đột nhiên một trận thất kinh.

Nàng mặt chậm rãi trở nên đỏ lên.

"Ai nha! Đại ca, người làm gì ma mà! Sao vậy sẽ nhắc lên người này, ta đều hận chết hần!"

Lý Mục Đình đột nhiên cảm thấy tâm tình cực kỳ vui sướng, hần không khỏi ha ha bắt đầu cười lớn.

Như vậy, hấn liền yên tâm

Hấn một cái lỏi kéo Lý Văn Đình tay quay về hậu viện thư phòng đi đến :

"Đi thôi, ông nội chờ người đấy!"

Lý Văn Đình không biết tại sao, đột nhiên một trận tâm hoảng ý loạn, nàg có chút sợ hãi không dám đi về phía trước, lại bị Lý Mục Đình lỏi lỏi kéo kéo, kéo vào hậu viện.

"Đại ca, người... Người chờ một chút... Ta... Ta không muốn vào đi!"

Lý Mục Đình quay đầu lại nhìn Lý Văn Đình, trong mắt tất cả đều là trêu tức về mặt :

"Người sợ cái gì?"

Lý Văn Đình đột nhiên có một loại bị nhìn thấu cảm giác, tính khí nhất thời tới, giương lên cái cổ, lạnh rên một tiếng :

"Ai nói ta sợ? Ta chỉ là... Không ngờ đi vào mà thôi!"

"Đi thôi! Không thể kìm được người!"

Lý Mục Đình một cái đem Lý Văn Đình đẩy mạnh thư phòng.

Lý Văn Đình nhìn thấy trong thư phòng như thế nhiều người, nhất thời giật mình, sau đó thu dọn quần áo một chút, bé ngoan hướng về ông nội hành lễ.

Lý Kế Niên ho khan một tiếng, trên mặt thập phần nhu hòa :

"Văn Đình a. Như thế chậm đem người gọi dậy đến, có phải là sinh ông nội khi?"

Lý Văn Đình trong đầu, càng ngày càng hoảng loạn cả lên.

Nàng tựa hồ đã biết rồi ông nội muốn nói cái gì.

Nàng có một loại xoay người chạy trốn kích động.

Thế nhưng không biết là sao vậy, mơ hồ, đáy lòng của nàng, đột nhiên lại có một loại không hiểu ra sao chờ mong.

Bị Đỗ Phong mạnh mẽ đánh qua cái mộng đều còn có hoàn toàn tiêu thủng, vào lúc này, lại bắt đầu có chút ngơ.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Việc kết hôn

"Văn Đình a."

Lý Kế Niên khẩu khí thập phần ôn hòa :

"Nghe nói người cùng Đỗ Phong náo loạn một điểm mâu thuẫn nhỏ, thật sao?"

Lý Văn Đình trong lòng có chút chột dạ, cúi đầu gật gật đầu, nói rằng :

"Ông nội, ta biết là ta sai rồi, ta sẽ đi tìm tên kia... Đỗ Phong xin lỗi, sẽ không liên lụy gia tộc!"

Lý Kế Niên là cỡ nào cáo già? Hấn từ Lý Mục Đình trên mặt liền nhìn ra rồi đầu mối, lại từ Lý Văn Đình một câu nói này bên trong, nghe được rất nhiều đồ vật.

Hấn lập tức quay về Lý Văn Đình vẫy vẫy tay, trên mặt hiện lên một mặt nụ cười hiền lành :

"Đến, đứng ở trước mặt gia gia đến!"

Lý Văn Đình đều có chút choáng váng.

Từ nhỏ đến lớn, ông nội đều là lấy một bộ nghiêm khắc khuôn mặt gập người, cũng chính là mỗi cuối năm chúc tết đập đầu muốn hồng bao thời điểm, hần mới sẽ cười, vẫn là ngoài cười nhưng trong không cười.

Lý Kế Niên cảm lấy Lý Văn Đình tay, cười híp mắt nói rằng :

"Văn Đình a, ông nội liền người cùng Văn Kỳ hai cái tôn nữ, các người nhưng là ta Lý gia bảo bối a!"

Lý Cảnh Lương ở một bên nghe được câu này, trong lòng một trận buồn cười.

Lão gia tử người bình thường cũng không có biểu hiện ra nửa điểm đây là người bảo bối ý tứ.

Hần cũng là một trận không thể làm gì.

Lý Văn Đình đột nhiên có một loại muốn roi nước mắt cảm giác.

Đáy lòng của nàng, kỳ thực vẫn là rất muốn cùng ông nội thân cận, thế nhưng, nàng cũng biết, nàng không phải nam nhi thân, đối với vu gia tộc tới nói, duy nhất có thể trợ giúp gia tộc, cũng chính là giả cái có thể trợ giúp gia tộc người.

Ông nội bộ dáng này, e sợ, cũng chỉ có một kiện chuyện.

Chính mình việc kết hôn.

Nghĩ đến đây, Lý Văn Đình chính là một trận tâm hoảng ý loạn, âm thanh có chút run hồi :

"Ông nội, ngài tìm ta. . . Muốn. . . !"

"Ông nội chính là cũng muốn hỏi người mấy vấn đề, đừng sợ."

Lý Kế Niên liếc mắt nhìn Lý Cảnh An Tam huynh đệ một chút, sau đó nói rằng :

"Các người lui xuống trước đi đi, Mục Đình, người lưu lại!"

Lý Cảnh An ba người vội vã đứng lên, xoay người đi ra thư phòng.

Chuyện như vậy, vẫn để cho lão gia tử đứng ra được, bọn họ ở, trái lại lúng túng.

Nhìn thấy Lý Mục Đình đem sách cửa phòng đóng lại, Lý Kế Niên lúc này mới lôi kéo Lý Văn Đình ở bên cạnh mình ngồi xuống, cười hỏi :

"Văn Đình, người cảm thấy, Đỗ Phong người này ra sao?"

Lý Văn Đình trên mặt không khỏi một đỏ, cúi đầu nhỏ giọng nói rằng :

"Ta sao vậy biết?"

Lý Kế Niên trong lòng càng thêm chắc chắn, cười híp mắt nói rằng :

"Người lớn mật nói ra, ông nội giúp người phân tích phân tích, nên sao vậy báo thù cho người!"

Lý Mục Đình nuốt chút nữa không cười phun.

Lý Văn Đình tin là thật, lập tức ngẩng đầu lên, có chút tức giận nói rằng :

"Ông nội, người này quá không coi ai ra gì, một mặt cột nhà, ra tay lại tàn nhẫn, trêu hoa ghẹo nguyệt, không phải cái gì người tốt!"

"Còn gì nữa không?"

Lý Kế Niên lại hỏi.

Lý Văn Đình suy nghĩ hồi lâu, mới biết ra một câu :

"Cái khác, ta còn thật không biết!"

Lý Kế Niên cười ha ha, nói rằng :

"Tốt lắm, ta vậy thì với hấn đoạn tuyệt quan hệ, hừ, bắt nạt tôn nữ của ta, ta quán hấn lợi hại bao nhiêu."

Lý Văn Đình nhất thời căng thẳng không ngớt, có chút lo lắng nói rằng :

"Ông nội, như vậy không thể được, hấn đối với chúng ta Lý gia rất trọng yếu ta biết, ngài không thể là ta, nhường Lý gia rơi vào nguy hiểm a!"

"Hấn có thể làm cái gì? Hấn lại dám làm cái gì?"

Lý Kế Niên hừ một tiếng, lạnh lùng nói :

"Nói chung, bắt nạt tôn nữ của ta liền không được, lại còn dám đánh ta tôn nữ cái mông, quả thực chính là vô liêm sỉ, cô gái cái mông, ở đâu là một người đàn ông tùy tiện đánh?"

Lý Văn Đình nhất thời thẹn đến muốn chui xuống đất, cái mông lại là từng trận tê dại.

"Ông nội!"

Nàng hờn dỗi một tiếng, có chút bất mãn nói :

"Ngài cũng tới chế nhạo ta!"

"Văn Đình."

Lý Kế Niên lời kéo nàng, nói rằng :

"Có câu nói, ta không biết có nên hay không hỏi người, người đều như thế lớn hơn, cũng nên tìm cái nhà chồng, người nói, người coi trọng cái nào người trẻ tuổi, ông nội tự mình tới cửa nói với người môi!"

Lý Văn Đình vừa thẹn vừa vội, trướng đỏ mặt gấp gấp nói rằng :

"Ta không! Ta ai cũng không coi trọng, những người này, không có một nhường ta nhìn trúng mắt, bọn họ thậm chí cũng không bằng Đỗ Phong. . .!"

Nói được nửa câu, Lý Văn Đình lúc này mới ý thức được chính mình nói sai lời, nàng thỏ như thể nhảy lên, tránh thoát Lý Kế Niên tay, phi như thể chạy ra ngoài.

Trong thư phòng, Lý Kế Niên vui sướng cực kỳ tiếng cười, truyền đi thật xa, Tiền viện người đều nghe được lão gia từ tiếng cười, cảm giác được hấn trong tiếng cười vui mừng.

Có người vui mừng thì có người sầu.

Sở gia vào lúc này, liền đang rầu rĩ.

Sở Hàn Tường đồng dạng triệu tập gia tộc người, ở thư phòng mở hội.

Con lớn nhất sở khai năm, con thứ hai sở Khai Công, hai cái tôn tử Sở Lập Hiền, Sở Lập Huy.

Hậu cửa viện, đứng một người chính ở trong gió run lấy bầy, không phải Sở Lập Bang là ai?

"Quả thực chính là thứ hỗn trướng!"

Sở Hàn Tường một mặt âm trầm, thấp giọng rít gào một câu, sợ đến trong thư phòng mấy người cả người run lên, cúi đầu không dám giờ lên đến.

"Lập huy, người quỳ xuống!"

Sở Lập Huy sắc mặt trắng bệch, lập tức thẳng tắp quỳ trên mặt đất, đầu đầy mồ hôi lạnh :

"Ông nội, ta biết sai rồi, ngày hôm nay ta cũng theo Đỗ Phong bồi tội, hấn đã tha thứ ta!"

Sở Hàn Tường lạnh lùng theo dõi hấn không nói lời nào, những người khác cũng không dám xen mồm.

Mọi người đều biết Sở Hàn Tường tính khí, vào lúc này xen mồm, sẽ chỉ làm hấn càng thêm tức giận, kết quả kia, đối với người nào đều không chỗ tốt.

"Từ vừa mới bắt đầu, người liền không nên đi chọc giận hấn, còn có người Lập Hiền, nếu như không phải người Tam Cô là Lý Mục Đình thím ba, người cảm thấy, hấn sẽ gọi điện thoại cho người nhắc nhở người? Nếu như ngày đó Đỗ Phong thật sự lột sạch lập huy, người sẽ sao vậy làm?"

Sở Lập Hiền trên đầu mồ hôi lạnh ứa ra :

"Ta nhất định sẽ ra tay, nói như vậy. . . !"

Hắn không dám nói.

Sở Hàn Tường lạnh lùng nói rằng :

"Ta thế người nói đi, nói như vậy, Sở gia chính là thứ hai Tề gia!"

Sở Lập Hiền trầm mặc không nói, hậu vác lại bị mồ hôi lạnh thấm thấu.

"Ai, đáng tiếc, ta Sở gia không có đem ra được con gái, Đỗ Phong còn trẻ phong lưu, đây là cấp tốc nhất bảo đảm nhất một chiều, chúng ta nhưng không có bất kỳ ưu thế! Các người nhìn Tần gia, Hừ! Tần Thọ lúc này cáo già, quả nhiên là chúng ta này quần lão gia hoá bên trong, giáo hoạt nhất, tối gian trá!"

Sở Khải năm lúc này mới cẩn thận từng li từng tí một hỏi :

"Phụ thân, lẽ nào, này không phải Tần Hàn làm chủ sao?"

Sở Hàn Tường hừ một tiếng :

"Các người biết cái đích gì, Tần gia ở bề ngoài Tần Hàn là gia chủ, thế nhưng tất cả đại sự, đều là Tần Thọ lão gia này ở định đoạt, ai, nhìn Tần gia nhiều hoà thuận, nhìn lại một chút chúng ta. . . !"

Sở Hàn Tường sắc mặt trở nên một mảnh âm trầm :

"Sở Lập Bang cảm tức một năm, Lập Hiền, ta muốn người làm hết sức tu bổ cùng Đỗ Phong quan hệ, dù cho. . . Nhường ra một phần lợi ích của gia tộc, cũng là có thể!"

Sở Khải năm cùng sở Khải Công có chút khiếp sợ, Sở Lập Hiền nhưng khẽ gật đầu, một mực cung kính nói rằng :

"Ta biết rồi ông nội, ngày mai ta tìm một cơ hội thích hợp, tự mình tới cửa đi bái phỏng Đỗ thiếu, thuận tiện mang theo lập huy cùng đi, lại cùng Đỗ thiếu nói lời xin lỗi, như vậy vừa đến, ta tin tưởng Đỗ thiếu sẽ không tính toán!"

Thờ dài một tiếng, Sở Hàn Tường âm thanh nghiêm nghị lên :

"Đây là một cơ hội, một cơ hội trời cho, nắm lấy, Sở gia tương lai vẫn đỉnh Bắc Sơn thứ nhất, cũng không phải là không thể! Các người đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Những ngày tháng này không có cách nào qua

Đỗ Phong cảm giác mình rất uất ức.

Tối ngày hôm qua Lâm tổng về đến nhà sau khi, trực tiếp coi hắn là thành trong suốt người, bỏ lại túi xách lên lầu tắm rửa ngủ.

Nửa đêm Đỗ Phong liêu lĩnh gió lạnh muốn đi bò cửa sổ, lại phát hiện cửa sổ bị khóa kín.

Mẹ trứng, không phải là một đám cô nàng vây quanh chính mình mời mấy chén rượu sao? Cho tới nhường người như thế ghen?

Uống một bụng gió mát, hắn ảo não trở lại phòng của mình, trần trọc trở mình đến chân trời toả sáng mới ngủ.

Kết quả ngày thứ hai vừa rạng sáng, hắn liền bị Lâm tổng mang theo lỗ tai nâng lên.

"Cho lão nương làm cơm đi."

Đỗ Phong suýt chút nữa không bôn hội :

"Nữ nhân chết bầm, nguoi đến cùng ý gì mà, nào có như nguoi vậy dần vật nguoi."

Lâm tổng ăn mặc áo ngủ, ngạo nhân bộ ngực ít đi nội y ràng buộc, suýt chút nữa không trực tiếp từ trong áo ngủ nhảy ra ngoài.

Thấy Đỗ Phong mặt tức đến nổi phồng đáng vẻ, Lâm Á Nam cực kỳ thoải mái :

"Thành thật khai báo, ngày hôm qua từ Lăng Yên Các rời đi sau khi, nguoi mang nhà ai tao hồ ly đi ra ngoài? Nói rồi cái gì, làm cái gì?"

Thấy Lâm tổng hai tay chống nạnh đáng đáp, Đỗ Phong kêu rên một tiếng, ngửa mặt ngã ở trên giường, hai mắt nhìn chăm chăm trần nhà, ánh mắt đờ đẫn :

"Những ngày tháng này không có cách nào qua! Ly hôn!"

Lâm tổng thức dậy nằm lên trên giường gối liền đập tới :

"Ai cùng nguoi kết qua giống như! Lăn lên, thành thật khai báo, đừng hòng lừa dối qua ải!"

Đỗ Phong đưa tay sờ soạng một cái khoeo mắt dử mắt, nhìn ra Lâm tổng muốn giết người.

"Lão bản, nguoi nói, nguoi có phải là yêu ta? Không muốn ngọt ngào nguoi thiên tính, yêu muốn dũng dám nói ra, nhường ta cảm nhận được nguoi yêu thương, nói không chắc, ta oan ức một hồi chính mình, cũng là tiếp thu nguoi."

Lâm Á Nam trong lòng hoảng hốt, trên mặt nhưng là thấy quý về mặt :

"Ta? Yêu nguoi? Ta trời ạ, Đỗ Phong, da mặt của nguoi dày bao nhiêu, mới sẽ có loại ý nghĩ này?"

"Vậy nguoi tại sao vẫn giám thị ta?"

"Lão nương giám thị nguoi cái gì? Nguoi hiện tại là lão nương trợ lý, vạn nhất cái nào tao hồ ly đồ cho nguoi thuốc mê, nguoi bán đi Lâm thị tập đoàn cơ mật, cái này tổn thất, nguoi thường nói sao?"

"Ta không phải có mấy trăm ức ở chỗ của nguoi sao? Ta thường nói!"

Lâm tổng tức giận đến giận sôi lên, đang muốn phát hỏa, đột nhiên nghĩ lại vừa nghĩ, trên mặt hiện lên một mặt vẻ mặt mờ mịt :

"Cái gì mấy trăm ức? Đỗ Phong, nguoi là ngủ ngủ choáng váng vẫn là sao vậy? Ta đường Đường Lâm thị tập đoàn tổng giám đốc, Lâm gia Đại tiểu thư, tài sản hơn một nghìn ức Bạch Phú Mỹ, sẽ phải nguoi mấy trăm ức? Một mình nguoi tiểu trợ lý, mở cái phá Jetta, khắp toàn thân gộp lại không đáng hai trăm khối, nguoi nơi nào đến mấy trăm ức? Nằm mơ sao?"

Đỗ Phong nhất thời há hốc mồm :

"Nữ nhân, nguoi không đến nỗi như thế độc ác chứ? Đó là lão tử kết hôn sinh nhi dưỡng lão tiên, nguoi liền số tiền kia đều không buông tha? Nguoi giảng không nói lý?"

Lâm tổng nở nụ cười xinh đẹp :

"Nữ nhân, còn cần nói lý sao?"

Đỗ Phong nằm lý ở trên giường, nhất thời há hốc mồm.

Đúng đấy, chính mình lại cùng ngang ngược không biết lý lẽ Lâm tổng giảng đạo lý, quả thực chính là mình tìm ngược.

"Không nói lời nào?"

Lâm tổng cười híp mắt đi tới, ngồi ở Đỗ Phong bên người, đưa tay ở Đỗ Phong trên đầu gõ một cái, dương dương tự đắc nói rằng :

"Ngoan, sau này bé ngoan nghe lời, bằng không, hừ hừ Hừ! Đúng rồi, thương lượng với nguoi sự kiện."

Đỗ Phong trong lòng đột nhiên chìm xuống, đề phòng nhìn nàng nói rằng :

"Nguoi ý gì?"

Lâm tổng vào lúc này nụ cười trên mặt, quả thực chính là Lâm Cửu Thành lão hồ ly kia phiên bản, xem Đỗ Phong trong lòng một trận căng thẳng :

"Nguoi muốn theo ta thương lượng cái gì?"

"Quản nguoi muốn cá nhân!"

Đỗ Phong lập tức hiểu được, nói rằng :

"Người muốn Chu Bình Viêm?"

"Đúng đây, như vậy một đại cao thủ, đặt ở bên cạnh người cũng là lãng phí, không bằng cho ta, Đồng thúc phải bảo vệ ông nội, cái kia Khương bá lại chết rồi, bên cạnh ta thiếu hụt một người bảo hộ, người đem Chu Bình Viêm cho ta."

Đỗ Phong kỳ thực đã sớm đắn đo lại đi, Chu Bình Viêm sau này chính là Lâm Á Nam cận vệ, chỉ bất quá hắn không cùng Lâm tổng nói về.

"Cái kia sao vậy có thể hành đây? Ta còn chuẩn bị nhường Chu Bình Viêm đi bảo vệ Tần lão sư, nàng yếu đuối mong manh, thân thể lại có bệnh, vạn nhất bị người bắt cóc, nàng có thể không giống như người vậy dũng mãnh. . .!"

Đỗ Phong thoai đều chưa nói xong, Lâm tổng sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, trực tiếp đứng dậy, liền như thế đi rồi.

Đỗ Phong đột nhiên tỉnh ngộ.

Ta trời ạ.

Nói nhảm.

Xong đời, lần này đem Lâm tổng đắc tội thảm.

Mặc kệ Lâm Á Nam cùng Tần Tử Cẩm là cho dù tốt tỷ muội bạn thân, thế nhưng, ở đối với với nam nhân vấn đề này, vẫn như cũ có không thể điều hòa mâu thuẫn.

Hiện tại hai người đều ở hết sức làm nhặt Đỗ Phong tồn tại, đó là bởi vì các nàng so với bình thường nữ nhân càng hiểu rõ thế giới này quy tắc trò chơi.

Thế nhưng, này không có nghĩa là Đỗ Phong có thể hết sức đi quan tâm một cái nào đó cái mà quên một cái nào đó cái.

"Ta tắm này xú miệng!"

Đỗ Phong đưa tay mạnh mẽ ở trên mặt giặt một cái tát.

Lần này, thực sự là đem Lâm tổng đắc tội thảm.

Hắn vội vã bò lên, sau đó triển khai cả người thế võ, làm một trận tinh mỹ ái tâm bữa sáng, lúc này mới lo lắng đề phòng bụng đi gõ Lâm đại tiểu thư cửa phòng ngủ.

Lâm tổng chính nằm nghiêng ở trên giường, cầm trên tay một tờ báo biểu, hiển nhiên là ở xử lý công ty nghiệp vụ.

Ngẩng đầu nhìn lên, chưa thấy Đỗ Phong đâu, nhưng nhìn thấy một đại khay sắc hương vị đều giai mỹ thực, trong lòng nhất thời một trận cười lạnh.

Vào lúc này biết đến hồng lão nương?

Chậm!

Có điều trước đây sao vậy không biết tên khốn này lại còn là một bếp trưởng?

Đỗ Phong cột nhà từ khay phía dưới duỗi ra cái đầu, một mặt nịnh nọt :

"Lão bản, xin mời dùng cơm!"

Lâm tổng không hề liếc mắt nhìn hắn, chỉ là quay về trên tay báo biểu phát ra một lúc ngốc, sau đó lạnh lùng nói :

"Cảm ơn, ta không ăn, hay là đi đưa cho người Tần lão sư đi!"

Đỗ Phong cười ho khan một tiếng :

"Tần lão sư muốn chăm sóc, thế nhưng, lão bản cũng phải chăm sóc a!"

Lâm đại tiểu thư nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, gật đầu nói :

"Người cảm thấy ta cần người chăm sóc?"

Đỗ Phong nhất thời biểu hiện nghiêm túc, một mặt trách nhiệm trọng đại vẻ mặt :

"Đó là đương nhiên, lão bản không chỉ là ông chủ của ta, vẫn là ta tương lai hài tử mẹ, tôn tử sữa, ta có trách nhiệm cùng nghĩa vụ, vì là thân thể của người suy nghĩ."

Lâm đại tiểu thư suốt chút nữa không cười phun, trong lòng một luồng ngứa cảm giác xông ra, thế nhưng một liếc mắt liền nhìn thấy tên khốn kia một đôi mắt chữ từng tròn xoe, chính nhìn mình chăm chăm bộ ngực, nàng nhất thời cả kinh.

Cúi đầu vừa nhìn, hóa ra là áo ngủ lỏng ra, lộ ra trắng toát một đám lớn.

Cái này chết tiệt đồ lưu manh.

Lâm tổng nghiêng răng nghiêng lợi ở trong lòng mắng một câu, sau đó bất động thanh sắc lỏm một giắt quần áo, phiêu hần một chút hừ một tiếng, từ tốn nói :

"Nể tình ngươi một mảnh hiếu tâm, thả xuống đi ra ngoài đi!"

"Hiếu tâm?"

Đỗ Phong cười hi hi, cầm trên tay khay đặt lên giường, sau đó ngồi xổm ở bên giường, đưa đầu lưỡi :

"Mẹ, ta muốn bú sữa!"

Nói hần đưa tay liền quay về Lâm đại tiểu thư bộ ngực đầy đặn tóm tới.

Lâm tổng giắt nạy cả mình, nắm lên trên tay bút liền đã đâm tới.

Đỗ Phong nhanh như tia chớp thu về vuốt chó, cười gượng hai lần, sau đó thuận thế ôm chặt lấy Lâm đại tiểu thư mềm mại vòng eo, đầu một con đập vào ngực của nàng.

"Lão bà, đừng nóng giận! Ta sai rồi!"

Lâm tổng cười lạnh, hừ một tiếng :

"Ai là lão bà của ngươi? Ngươi không phải Kinh Thành Thẩm gia con rể sao?"

"Ta không phải, ta vậy thì đi tìm lão Lâm cầu hôn, đem chuyện của hai ta định ra đến!"

Lâm tổng trong lòng mừng thầm, ngoài miệng nhưng lạnh lùng nói :

"Ngươi không đi ngươi chính là con trai của ta!"

Đỗ Phong cạc cạc nở nụ cười :

"Mặc kệ, trước tiên đem rời giường vận động làm lại nói!"

Trong phòng nhất thời náo loạn, xuân sắc vô biên.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Trộm thịt khô

Rời giường vận kết thúc, qua lâu rồi bữa sáng thời gian.

Lâm tổng cả người như nhũn ra mạnh mẽ thu thập xong đi tới công ty, Đỗ Phong lại vui đầu ngủ một giấc.

Chờ đến tỉnh lại, thời gian đã là hai giờ chiều.

Hắn đột nhiên nhớ tới ngày hôm nay hẹn cẩn thận ba điểm đi cứu Hồ Tĩnh Thành nhi tử, liền rời giường xông tới một nước lạnh tắm, vội vội vàng vàng ra cửa.

Hồ gia ở tại trung tâm thành phố một xa hoa khu biệt thự, Đỗ Phong dựa theo địa chỉ đi thẳng tới biệt thự cửa lớn, không được nghĩ, bị gác cổng bảo an cho ngăn lại.

"Tiểu tử, ngươi làm gì ma? Nhìn nơi này là cái gì địa phương? Ngươi mở cái phá Jetta, cũng dám đi đến xông?"

Bảo an mang theo cùng cao su cảnh côn, chỉ vào Đỗ Phong lớn tiếng kêu lên :

"Còn không mau đi mở, ngay ở trước mặt đường, một lúc nhường ngươi chịu không nổi."

Đỗ Phong nhìn cái này mập bảo an một chút, thò đầu ra cười hi hi nói :

"Đại ca, tạo thuận lợi, mở cửa nhường ta đi vào một hồi!"

Bảo an chế nhạo một tiếng, đi tới Đỗ Phong trước mặt, từ trên xuống dưới liếc mắt nhìn hắn, lạnh lùng nói :

"Tiểu tử, ngươi là làm gì ma? Biết nơi này là cái gì địa phương sao? Hắn là muốn đi vào trộm đồ vật chứ?"

Đỗ Phong ha hả cười, sau đó về mặt gian xảo trước hậu liếc mắt một cái, nhỏ giọng nói rằng :

"Đại ca, ngươi nói đúng, này không nhanh tết đến mà, ta chuẩn bị đi trộm điểm hàng tết, nhà ai quai thịt khô nhiều ta liền đi trộm nhà ai, nếu bị ngươi nhìn thấy, chúng ta ngang nhau, một người một nửa, ra sao?"

"Con mẹ nó ngươi muốn tìm cái chết."

Mập bảo an tức giận đến nâng tay lên trên cảnh côn, làm dáng muốn đánh :

"Mau rút! Không nữa lần đem tiểu tử ngươi nắm lên đến, sau này còn dám tới đây lặc lư, trực tiếp đánh chết!"

Đỗ Phong cười nói :

"Đừng a, đại ca, ta xem các ngươi tiểu khu đều là người có tiền, giàu có đến mức nứt đổ đồ vách, ngươi liền để ta đi vào, thuận tiện đi một vòng hạ xuống, đến thời điểm phân ngươi một nửa, chỉ ít khi ngươi ba năm tiền lương, ngươi xem . . !"

Mập bảo an đánh gãy Đỗ Phong, cực kỳ thiếu kiên nhẫn quát :

"Ngươi lẩn không lẩn? Không nữa lần lão tử thật đem ngươi nắm lên đến rồi!"

Đỗ Phong nguyên vốn còn muốn lại đùa giỡn một chút người này, lúc này nhìn thấy Hồ Tĩnh Thành từ biệt thự trong cửa chính bước nhanh chạy tới.

Hồ gia gia đại nghiệp đại, cái này khu biệt thự chính là dưới tay hắn một công ty phát mở, tiểu khu vật nghiệp, sao vậy khả năng không quen biết Hồ tổng?

Mập bảo an nghe được phía sau động tĩnh, nhìn thấy Hồ Tĩnh Thành một mặt hơi đỏ mồ hôi, nhất thời đầy mặt chất lên nịnh nọt cười, sống lưng suýt chút nữa chín mươi độ uốn lượn :

"Hồ. . . Hồ tổng. . . Ngài. . . Ngài sao vậy!"

Bảo an là vật nghiệp tầng thấp nhất tồn tại, đừng nói là hắn, coi như là nơi này công ty Vật Nghiệp lão tổng, nhìn thấy Hồ Tĩnh Thành cũng phải cúi đầu khom lưng.

Hồ Tĩnh Thành không hề liếc mắt nhìn hắn, lau một cái mồ hôi, một mực cung kính tiến đến Đỗ Phong trước xe, cùng bảo an một dạng, thái độ so với bảo an nhìn thấy hắn còn muốn thành kính :

"Đỗ thiếu! Ngài đã tới!"

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười :

"Lão Hồ a, ngươi cửa không tốt tiến vào a, ta bị người ta cho rằng tiểu thâu!"

Hồ Tĩnh Thành sững sờ, nhất thời giận dữ, xoay người nổi giận gầm lên một tiếng :

"Gọi các ngươi quản lý lần lại đây, lập tức thu dọn đồ đạc rút đi!"

Mập bảo an sợ đến hồn phi phách tán, đứng ở một bên choáng váng.

Nội dung vở kịch phát triển được quá nhanh, đầu của hắn hoàn toàn không đuổi tới tiết tấu.

Đỗ Phong nhưng cười ha ha, nói rằng :

"Không cần như vậy, điều này nói rõ nhân gia rất chuyên nghiệp mà, như vậy tốt công nhân, người nên khen thưởng!"

Lần này đến phiên Hồ Tĩnh Thành ngẩn ngơ, có điều hần tư duy cực nhanh, lập tức cười nói :

"Ngài nói đúng, ta vậy thì làm theo!"

Vào lúc này, gác cửa thất trách nhiệm một vật nghiệp Phó quản lý đã thất kinh chạy tới :

"Hồ tổng, ngài có cái gì dặn dò?"

Hồ Tĩnh Thành liếc mắt nhìn hần, chỉ vào cái kia mập bảo an nói rằng :

"Cho hần tăng lương, phát một vạn tiền thưởng, tăng lên vì là bảo an đội trưởng! Được rồi, đi thôi, mở cửa ra!"

"Vâng vâng vâng!"

Phó quản lý căn bản liền đầu cũng không dám ngẩng lên, vội vã cho đi.

"Lên xe!"

Hồ Tĩnh Thành có chút thụ sủng nhược kinh ngồi lên rồi Đỗ Phong phá Jetta, Đỗ Phong lại thò đầu ra quay về còn ở gần người mập bảo an hi hi nở nụ cười :

"Đại ca, ta có thể đi vào trộm thịt khô nha?"

Nói xong, một cước chân ga, phá Jetta nghênh ngang rời đi, lưu lại Phó quản lý cùng cái kia mập bảo an ở trong gió ngổn ngang.

Mấy phút sau khi, Đỗ Phong xe đi tới Hồ gia.

Hồ gia tuy rằng ở Bắc Sơn chân núi không có nhà cũ, thế nhưng ở cái này khu biệt thự bên trong nhà, cũng là tương đương trâu bò.

Trang viên thức biệt thự, chiếm cứ toàn bộ khu biệt thự gần một nửa tích, hai tràng nhà nhỏ ba tầng, một tràng lầu chính, một tràng khách lầu, phía trước có sân, phía sau có hoa viên, ở tác đất tác vàng Bắc Sơn trung tâm thành phố, phòng này giá cả, quý đến đáng sợ.

Hồ gia ba miệng ăn, Hồ Tĩnh Thành cùng phu nhân, còn có chính là hần thẳng ngốc kia nhi tử Hồ Thiên Vũ, thêm vào hai cái người hầu, một gia đình bác sĩ chăm sóc sức khỏe, một người làm vườn, tổng cộng là bảy thanh người.

Người hầu cùng người làm vườn, đều là trước Hồ gia lão nhân, từ Hồ Tĩnh Thành tổ phụ cái kia đồng lứa, hãy cùng ở Hồ gia bên người.

Mà cái kia thầy thuốc gia đình, nhưng là thế giới cấp thần kinh khoa chuyên gia, là Hồ Tĩnh Thành tiêu hao thiên đại đánh đổi, chuyên môn mời mọc tới chăm sóc nhi tử Hồ Thiên Vũ.

Hồ Tĩnh Thành chờ Đỗ Phong dừng, hần vội vã nhảy xuống, sau đó bước nhanh đi tới cho Đỗ Phong mở cửa, cửa biệt thự, Hồ phu nhân mang theo trong nhà người hầu đứng thành một loạt.

Hồ phu nhân là một cái mỹ phụ trung niên, khí chất bất phàm, gờ tay nhấc chân đều có thể nhìn ra vô cùng tốt tu dưỡng, trên người còn có một luồng Giang Nam vùng sông nước nữ tử uyển ước.

Chỉ là nàng nếp nhăn trên mặt hơi nhiều, giữa hai lông mày trước sau có một luồng nhân nhạ ưu sầu vẻ, hiển nhiên là bởi vì nhi tử.

"Đỗ thiếu, vị này chính là thê tử của ta, ba vị này, là nhà ta lão người hầu."

Hồ Tĩnh Thành đứng ở một bên giới thiệu đến, Hồ phu nhân mang theo ba cái lão người hầu lập tức hành lễ :

"Xin chào Đỗ thiếu, ngài là đại ân nhân của nhà ta, ta thế Tĩnh Thành cảm tạ Đỗ thiếu!"

Hồ phu nhân viên mặt hơi có chút đỏ lên, quay về Đỗ Phong sâu sắc khom người chào.

Đỗ Phong cười ha ha, có chút khó khăn.

Đưa tay đi nâng không khỏi có chút ngả ngớn, không đi nâng lại có chút làm cho người ta trang bức cảm giác.

"Hồ a di người đừng khách khí với ta, ta theo con trai của người lớn bằng, còn so với hần tiểu một tháng, người gọi ta Đỗ Phong là được! Lão Hồ, đi, chúng ta đi vào!"

Hồ Tĩnh Thành lập tức gật gù, mang theo Đỗ Phong đi vào.

Hồ gia biệt thự lầu một toàn bộ đều là phòng khách, đầy đủ ba trăm mét vuông, trang trí đến không phải như vậy tráng lệ nhưng rất có nội hàm, Đỗ Phong nhìn đều là không ngừng gật đầu.

Người có tiền hơn nhiều, có nội hàm không nhiều.

Hồ gia truyền thừa mấy đời người, hiển nhiên không phải nhà giàu mới nổi.

Văn phong hoa mỹ không đường hoàng, phú quý không dung tục, khiến người ta tâm thần thoải mái, cũng sẽ không làm cho người ta cảm giác bị áp bách mãnh liệt.

Hồ phu nhân đã sớm chuẩn bị trà ngon, tự mình đã bung lên, Đỗ Phong cũng không khách khí, bung lên đến liền uống :

"Lão Hồ a, đem con trai của ngươi mang đi ra đi, ta không có thời gian!"

Hồ Tĩnh Thành nguyên vốn còn muốn cùng Đỗ Phong ngồi một chút trò chuyện, trực tiếp bị Đỗ Phong một câu nói này làm cho xấu hổ vô cùng :

"Tốt lắm, ta. . .!"

Hắn lời còn chưa dứt, trên lầu đột nhiên truyền đến một trận tiếng vỡ nát, sau đó một vang dội cực kỳ âm thanh, gào khóc khóc rống lên :

"Ta tiểu Dương Dương, ngươi bồi ta ta tiểu Dương Dương, ô ô ô, ngươi bồi ta tiểu Dương Dương!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Hai mặt

Nghe được trên lầu truyền đến tiếng khóc, Hồ Tĩnh Thành vợ chồng nhất thời trên mặt biến sắc, Hồ phu nhân càng là trực tiếp thất thố nhảy lên, đập đập từng chạy đi tới.

Tiếp theo, Đỗ Phong lại nghe được một người dùng Anh ngữ đang kinh ngạc thốt lên :

"Chết tiệt, nhanh ẩn lại hẩn, không nên để cho hẩn lộ xôn!"

Đỗ Phong hơi kinh ngạc nhìn Hồ Tĩnh Thành một chút, Hồ Tĩnh Thành trên mặt cũng là một mặt lo lắng, cũng không dám bỏ xuống Đỗ Phong lên lầu.

"Lão Hồ, chúng ta cùng tiến lên đi thôi!"

Đỗ Phong lúc này đứng lên, theo gào khóc thanh đi tới.

Hồ Tĩnh Thành lập tức đi theo phía sau, có chút lo lắng nói rằng :

"Đỗ thiếu, ngài vẫn là đừng đi tới, đứa bé kia một khi tính khí không được, dễ dàng hại người, ai!"

Đỗ Phong cười ha ha, quay đầu lại nhìn Hồ Tĩnh Thành một chút :

"Ngươi cảm thấy hẩn có thể bị thương ta sao?"

Hồ Tĩnh Thành một trận không lời nào để nói.

Đúng đấy, Đỗ thiếu thực lực, đừng nói một Hồ Thiên Vũ, coi như là một trăm tính gộp lại, cũng không đủ Đỗ thiếu một ngón tay nghiền ép.

Phát sinh ngày hôm qua ở Lăng Yên Các sự tình, Hồ Tĩnh Thành nhưng là tận mắt nhìn thấy.

Hắn phía sau cũng có một thiếp thân cao thủ, thực lực không tầm thường, trở về sau khi, Hồ Tĩnh Thành cũng hỏi qua cái kia cao thủ.

Cái kia cao thủ đối với Đỗ Phong không có bất kỳ đánh giá, chỉ là một mặt sợ hãi không nói lời nào.

Có thể đem một cao thủ đều sợ đến như vậy từ, Đỗ thiếu thực lực, đến tốt cùng đến cường hãn bao nhiêu?

Đỗ Phong đi tới cửa, trực tiếp đẩy ra môn đi vào.

Tiến vào hần mi mắt chính là một hơn 100 mét vuông phòng lớn, bố trí đến lại như là một đứa bé thiên đường, các loại phim hoạt hình món đồ chơi, thậm chí hoạt thang trượt đều có.

Chỉ có điều, những này món đồ chơi đều là rất cỡ lớn.

Trên đất, trên tường, cũng đều dùng nhuyễn thể vật liệu bao bọc lại.

Một cái vóc người đầy đủ một mét tám lăm, dung mạo anh tuấn người thanh niên trẻ, chính ngồi sập xuống đất, không ngừng duỗi chân, đứng quần bên trong cũi nhưng đã tiểu trong quần.

Thanh niên trên người mặc một bộ ấn Mễ lão thử áo khoác, phía dưới là một cái rộng lớn quần thừc quần.

"Ô ô ô, các ngươi đều là người xấu, mẹ, bọn họ đều bắt nạt ta! ! Ô ô!"

Hồ phu nhân bị Hồ Thiên Vũ chặt chẽ ôm cái cổ, sắc mặt trướng đến đỏ như máu, nhưng đầy mặt đều là sùng nịch.

Hồ Thiên Vũ trừ thông minh ở ngoài, thân thể hoàn toàn chính là một thành niên đại nhân, hơn nữa khí lực rất lớn, hần thông minh lại hạ thấp, Hồ phu nhân bị hần lực suýt chút nữa liên tắt thở.

Thế nhưng Hồ phu nhân nhưng căn bản không nở thả ra nhi tử, song nước mắt liên liên, nhưng vẫn như cũ không ngừng an ủi :

"Được rồi tiểu Thiên Vũ, được rồi, mẹ ở chỗ này đây, chúng ta đánh những này bại hoại, đánh bọn họ! Mẹ lập tức cho người mua mới tiểu Dương Dương, ngoan!"

Trong phòng còn có ba người, thân xuyên áo blouse, đều là tóc vàng mắt xanh người da trắng.

Nhìn thấy Hồ Tĩnh Thành, cái kia hơn năm mươi tuổi lão Bạch người bắt đặc dĩ nhún nhún vai, dùng đông cứng Hoa ngữ nói rằng :

"Hô, thực sự xin lỗi, ta thật sự không thể ra sức!"

Trên đất, còn rơi ra một chỗ viên thuốc.

Hồ Tĩnh Thành quay về lão Bạch người gật gù, thở dài một tiếng :

"Joseph, cảm tạ ngươi, mấy năm qua thực sự là dựa cả vào ngươi, bằng không!"

Đỗ Phong vào lúc này sự chú ý, hoàn toàn đặt ở Hồ Thiên Vũ trên người.

Hồ Thiên Vũ da dẻ cực kỳ trắng nõn, hiển nhiên là chưa thấy ánh mặt trời nguyên nhân, thế nhưng hần khung xương, bắp thịt, nhưng là thập phần cường tráng.

Chỉ là hai mắt của hần bên trong, nhưng không có nửa điểm thần trí.

Thế nhưng Đỗ Phong nhưng cực kỳ nhạy cảm bắt được một điểm không giống nhau tin tức.

Hần từ Hồ Thiên Vũ trong hai mắt, nhìn thấy một tia rất không tầm thường đồ vật.

Đau thương?

Tuyệt vọng?

Oán hận?

Đỗ Phong trong nháy mắt liền hiểu rõ ra.

Hồ Thiên Vũ trong thân thể, còn có một người khác cách.

Cái tên này, lại là hai mặt.

Rất rõ ràng, hần bị người hạ độc sau khi, trí lực bị cáo chế ở năm tuổi, thế nhưng, hần ở bên trong thần trí, nhưng vẫn còn đang phát triển.

Nói tới đơn giản một điểm, Hồ Thiên Vũ thân thể, chính là một lao tù, cái đó bình thường phát triển thần trí, liền bị chặt chẽ cảm cổ ở cái này lao trong lồng.

Mà cái kia năm tuổi trí lực nhân cách, chiếm cứ thân thể của hắn quyền khống chế, hắn chỉ có thể lấy một người đứng xem trạng thái tồn tại.

Loại bệnh này lạ, ở y học trong lịch sử cũng không hiếm thấy. Thế nhưng, ai cũng không nghĩ tới, Hồ Thiên Vũ sẽ là như vậy.

Hay là, Hồ Thiên Vũ cái kia một ẩn giấu nhân cách ẩn núp đến quá sâu, căn bản không phải hiện đại y học có thể phát hiện.

Hay hoặc là, cái kia ẩn giấu đi chân chính Hồ Thiên Vũ, căn bản là chưa từng có cơ hội tránh thoát lao tù, nắm giữ quyền khống chế thân thể.

Vì lẽ đó, căn bản không có ai phát hiện sự tồn tại của hắn.

Vào lúc này, Hồ Thiên Vũ phát hiện Hồ Tĩnh Thành, lập tức đẩy ra Hồ phu nhân.

Hắn dùng khí lực là lớn như thế, Hồ phu nhân bị hắn mạnh mẽ đẩy ngã xuống đất, ngã ầm ầm trên mặt đất, nửa ngày đều không bò lên.

Mà Hồ Thiên Vũ nhưng hướng về Hồ Tĩnh Thành nhào tới, oa oa khóc lớn kêu lên :

"Ba ba, ba ba!"

Hồ Tĩnh Thành chỉ có thể mở ra hai tay, ôm chặt lấy hắn.

Hồ Thiên Vũ một trăm bảy mươi, tám mươi cân đáng vẻ, như vậy xông tới, dù là Hồ Tĩnh Thành đã sớm chuẩn bị, cước cái kế tiếp một trận lão đảo, sau đó hai người liền ngã trên mặt đất, lẫn ở cùng nhau.

Đỗ Phong thấy cảnh này, vừa buồn cười lại lòng chua xót.

Này nhanh nhẹn chính là một cự anh.

Đôi làm là ai, cũng sợ là không chịu nổi a.

Hồ Tĩnh Thành vô cùng chật vật, vào lúc này cũng mặc kệ Đỗ Phong ở, trên mặt chất đầy sùng nịch nụ cười, chỉ là trong mắt đau thương, nhưng là cực kỳ rõ ràng.

"Ngoan bảo, đừng khóc, ngoan, ba ba chơi với ngươi kỳ đại mã! "

"Tốt nha tốt nha!"

Hồ Thiên Vũ nhất thời đập ngón này nở nụ cười, sau đó nghiêng người, liền hướng Hồ Tĩnh Thành trên cổ cười đi tới.

Hắn mới vừa tiểu trong quần, lần này, làm cho Hồ Tĩnh Thành cả người đều là nước tiểu, nhìn ra một bên Joseph đều là một trận lắc đầu thờ dài.

Như thế một đại phú hào, ở bên ngoài vênh mặt hást hàm sai khiến, uy chấn bát phương, thế nhưng về đến nhà, nhưng là như vậy chật vật.

Đây chính là phụ yêu.

Đỗ Phong cũng âm thầm nuốt nước miếng một cái.

Hắn tựa hồ cũng nghĩ đến cái gì, có chút hồn ở trên mây.

Tàn nhẫn mà lắc lắc đầu, đem trong não một số hồi ức ép xuống, Đỗ Phong trực tiếp quay về Hồ Thiên Vũ đi tới.

"Tiểu tử, đứng lên đến, ta chơi với ngươi!"

Hồ Thiên Vũ đầu tiên là sửng sốt, sau đó quay về Đỗ Phong nhếch miệng nở nụ cười, trực tiếp nhảy lên đến mở ra hai tay quay về Đỗ Phong liền nhào tới :

"Ca ca ca ca, chúng ta tới chơi chơi trốn tìm đi!"

Hồ Tĩnh Thành sợ đến hồn phi phách tán, tâm nói này một thân nước tiểu lấy Đỗ thiếu một thân, còn đến mức nào?

"Đỗ thiếu ngài mau tránh ra a! Tiểu Vũ ngươi!"

Hắn thoại đều chưa nói xong, đột nhiên liền ngất người.

Đỗ Phong đột nhiên đưa tay, mạnh mẽ một bạt tai tát ở Hồ Thiên Vũ trên mặt.

Hồ phu nhân ở một bên đau lòng đến suýt chút nữa không ngất đi, nàng đang muốn xông lên tìm Đỗ Phong liều mạng thời điểm, đột nhiên khi vận may đến thì trong lòng cũng sáng ra, nàng mạnh mẽ dừng bước.

Thời gian phảng phất hình ảnh ngất quăng.

Hồ Thiên Vũ không khóc không náo loạn, hấn ngơ ngác nhìn Đỗ Phong, nguyên bản mờ mịt vô thần mất chữ bên trong, đột nhiên bắn ra hai đạo vô cùng kích động, đau thương cực kỳ ánh mắt.

Sau đó, hấn chậm rãi xoay người, nhìn ngã trên mặt đất còn chưa kịp bò lên Hồ Tĩnh Thành thâm tình cực kỳ hô một tiếng :

"Ba ba!"

Hồ Tĩnh Thành khác nào năm lời đánh xuống đầu, cả người đều choáng váng.

"Mẹ! Ta rất nhớ người a!"

Hồ phu nhân cả người mềm nhũn, trực tiếp kích động hôn mê đi.

Thế giới kia cấp chuyên gia Joseph, nhưng là như gặp quý. Không ngừng đưa tay ở ngực vẽ ra Thập Tự Giá (+), trong miệng run rẩy không ngừng hô :

"Há, Thượng Đế a! Trời ạ! Thượng Đế a! Nha! Thượng Đế! Quá thần kỳ!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Phương án trị liệu

Một trận rối ren sau khi, mọi người cùng tụ phòng khách.

Hồ Thiên Vũ đã hỗn loạn ngủ, Hồ Tĩnh Thành cũng tắm rửa sạch sẽ, thậm chí cũng không kịp lau khô tóc, liền như vậy đứng Đỗ Phong trước mặt, mặt kích động cuồng nhiệt.

Hồ phu nhân càng là ngồi ở trên ghế salông, không ngừng lau nước mắt.

Thế giới kia cấp thần kinh khoa chuyên gia Joseph, kích động ở trong phòng khách không ngừng đi tới đi lui, trong miệng tự lẩm bẩm, cũng không biết hấn đến tột cùng ở nói thầm cái gì.

Đỗ Phong nhưng đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp nói :

"Lão Hồ, con trai của người tình huống, đã đến nguy hiểm nhất thời điểm, người muốn làm một lựa chọn."

Hồ Tĩnh Thành cả người một cái giật mình, hấn nhìn Đỗ Phong, cũng lại không khống chế được trực tiếp tâm tình, run giọng hỏi :

"Đỗ thiếu, Thiên Vũ hấn, đến tột cùng là!"

"Ta cũng có chút giật mình, Hồ Thiên Vũ là hai mặt, thế nhưng hấn cái này hai mặt lại cùng những người khác không giống, một câu nói hai câu không có cách nào nói rõ ràng, người coi như con trai của người là hai cái Hồ Thiên Vũ, một năm tuổi, một là người bình thường."

Hồ Tĩnh Thành ngơ ngác nhìn Đỗ Phong, Joseph nhưng suýt chút nữa không nhảy lên :

"Không thể, Thượng Đế! Đỗ, ngài đây là đang hoài nghi y thuật của ta!"

Đỗ Phong nhìn Joseph một chút, cười không nói.

Lão già này nắm giữ Anh quốc hoàng gia hiệp sĩ đầu giáo, ở thần kinh khoa lĩnh vực, tuyệt đối là xem như là đệ nhất thế giới chuyên gia, đây là thế giới công nhận.

Hồ Tĩnh Thành mấy năm trước, thiên tân vạn khổ mới đem hấn đào đến làm nhà của chính mình đình bác sĩ, mà trả giá chính là mỗi một năm hai trăm triệu USD tài trợ.

Joseph đem Hồ Thiên Vũ cho rằng một khó có thể đánh hạ ca bệnh, nếu như giải quyết vấn đề này, đối với cho hấn danh dự tới nói, chỉ có thể là càng ngày càng tăng lên.

Đối với với Đỗ Phong hai mặt lời giải thích, Joseph không phải không nghĩ tới, cũng dựa theo cái phương pháp này đã ném thử, thế nhưng, căn bản không có nửa điểm khởi sắc.

"Thân ái đồ, ngài không cần gạt ta, ta xin thề, ta bằng vào ta y học cuộc đời cùng tín dự xin thề, ngài nói bất kỳ một câu nói, ta đều sẽ không tiết ra ngoài, ta chỉ muốn biết, bệnh này lệ, ngài đến tốt cùng là làm sao làm được vừa nãy cái kia thần kỳ một màn."

Đỗ Phong suy nghĩ một chút, đưa tay từ trên bàn hoa quả bàn bên trong lấy ra một Dữu tử, sau đó thả ở chính giữa, nói rằng :

"Hồ Thiên Vũ chính là cái này Dữu tử, các ngươi nhìn thấy cái kia năm tuổi thông minh hấn, chính là bộ dáng này."

"Thế nhưng, cái này Dữu tử bị phía dưới, còn có một người khác cách, mà người này cách, mới phải cái đó bình thường Hồ Thiên Vũ."

Đỗ Phong suy nghĩ một chút lại nói :

"Kỳ thực không thể nói như vậy, phải nói, hai người này đều là Hồ Thiên Vũ, một lựa chọn lãng quên lúc trước phát sinh tất cả, làm một vĩnh viễn năm tuổi hài tử, đồng thời chiếm cứ chủ động, một cái khác, nhưng là nhớ tới tất cả, thế nhưng hấn không có cách nào lộ đầu, bởi vì hấn vẫn luôn bị cái kia năm tuổi thông minh Hồ Thiên Vũ áp chế!"

Nhìn Hồ phu nhân một chút, Đỗ Phong câu nói tiếp theo, làm cho khiếp sợ tất cả mọi người :

"Nếu như muốn tỉnh lại cái kia thành niên Hồ Thiên Vũ, nhất định phải muốn giết chết cái kia năm tuổi Hồ Thiên Vũ!"

Hồ Tĩnh Thành cùng phu nhân trở mắt ngoác mồm, Joseph càng là lấy làm kinh hãi :

"Cái này sao vậy giết chết?"

Đỗ Phong suy nghĩ một chút, cuối cùng cười khổ nói :

"Như vậy cũng tốt so với là một hồi điện ảnh, ta là đạo diễn, Joseph, người chính là giám chế, mà lão Hồ hai người các ngươi lỗ hồng, chính là nhiếp ảnh gia, chúng ta nhất định phải chế tạo một cảnh tượng đi ra, nhượng cái kia vẫn bị áp chế bình thường Hồ Thiên Vũ, tự tay giết chết cái kia năm tuổi Hồ Thiên Vũ, như vậy, thân thể này mới sẽ bị bình thường Hồ Thiên Vũ khống chế."

Hồ Tĩnh Thành trong lòng không biết sao vậy liền bốc lên một luồng cực kỳ sợ hãi cảm giác, Hồ phu nhân càng là cả người run rẩy, song đốt ngón tay nắm trắng bạch, nhìn Đỗ Phong gấp gấp hỏi :

"Đỗ thiếu gia, ngài ngài còn có biện pháp khác sao? Tiểu Thiên Vũ là chúng ta là chúng ta!"

Đỗ Phong thờ dài một tiếng, nói rằng :

"Không có biện pháp khác, hờ a di, ta biết, hai người các ngươi lỗ hồng chăm sóc Hồ Thiên Vũ hơn hai mươi năm, đối với với cái này năm tuổi hấn, đã cắt không bỏ được, thế nhưng, nếu như các ngươi không làm lựa chọn, cái kia bị phong ấn nhân cách, lại quá hai ba năm, sẽ triệt để tiêu vong, vào lúc ấy, coi như là Thần Tiên cũng không có cách nào."

Hồ phu nhân nhất thời che miệng lại, không hề có một tiếng động nứt nở lên.

Đỗ Phong nhìn Hồ Tĩnh Thành, cũng không nói lời nào.

Hồ Tĩnh Thành đầy đủ trầm mặc 3 phút, cuối cùng cắn răng một cái :

"Phu nhân, chúng ta được cứu trợ nhi tử, người cũng nhìn thấy, hấn vừa nãy trở nên bình thường, còn mở miệng gọi ba ba ta, gọi mẹ người."

Câu nói này nói ra, Hồ phu nhân càng là khóc thành một lệ người.

"Phu nhân, người đừng khóc, hiện tại là nên cao hứng thời điểm, con của chúng ta có cứu!"

Hồ phu nhân nhưng sao vậy đều không cao hứng nổi, nàng cả người cực kỳ tiêu tụy tang thương, trong ánh mắt loại kia đau thương, nhìn ra Đỗ Phong đều có chút không dám cùng với nàng đôi mắt.

"Ta biết, ta nên cao hứng, thế nhưng, tiểu Thiên Vũ cũng là con của chúng ta a? Chúng ta chăm sóc hấn hai mươi năm, cả ngày lẫn đêm lo lắng sợ hãi, hiện tại, Đỗ thiếu nói muốn giết! ! Ta!"

Hồ Tĩnh Thành sầm mặt lại, có chút uy nghiêm nói rằng :

"Ta đương nhiên biết, thế nhưng, đây là duy nhất nói đường, Thiên Vũ nếu như không biến thành một người bình thường, ta Hồ gia!"

Hồ Tĩnh Thành trong lòng tàn nhẫn mà co giết một hồi, có chút ánh mắt phức tạp nhìn Đỗ Phong một chút.

Hắn tự nhiên không dám hận Đỗ Phong, thế nhưng, Chu gia lại không có một người chịu đến trừng phạt, hắn thực sự có chút không cam lòng.

Hắn cũng biết, có Chu Bình Viêm ở, hắn cũng căn bản không có cách nào đối phó Chu gia, Đỗ Phong không muốn hắn trả thù, kỳ thực cũng là vì hắn Hồ gia.

Dù sao, hắn Hồ gia cũng không có một Cỗ Võ Giả.

Thế nhưng nghĩ đến con trai của chính mình bị Chu gia hại thành như vậy, chính mình lại bị hạ độc đánh mất năng lực sinh sản, nếu như Hồ Thiên Vũ không biến thành một người bình thường, Hồ gia đến hắn này một đời, phải triệt để trở thành qua thức.

Đỗ Phong trong lòng khẽ động, sau đó quay đầu nhìn Joseph cười nói :

"Lão đầu nhì, ngươi cảm thấy, có còn hay không một cái biện pháp tốt hơn? Đến trị liệu loại này hai mặt?"

Joseph không hổ là thế giới cấp bậc trâu bò chuyên gia, trực tiếp há mồm liền nói ra hơn mười loại phương án trị liệu, Đỗ Phong nghe được nhưng là một trận lắc đầu :

"Không được, Hồ Thiên Vũ tình huống cực kỳ đặc thù, tối biện pháp ổn thỏa, chính là giết chết tên ngu ngốc kia nhân cách, tỉnh lại người bình thường cách."

Joseph đột nhiên kích động nhìn Đỗ Phong :

"Thân ái đồ, ngài là nói tối biện pháp ổn thỏa, như vậy, ngài tựa hồ không nói đây là biện pháp tốt nhất a! Chẳng lẽ ngài!"

Câu này lời vừa ra khỏi miệng, Hồ Tĩnh Thành, Hồ phu nhân hai người, nhất thời khiếp sợ cực kỳ nhìn Đỗ Phong, trong mắt bắt đầu bay lên một luồng nồng nặc tâm tình.

Đỗ Phong suy nghĩ một chút, chậm rãi nói rằng :

"Ta xác thực còn có một loại phương pháp, đây là tốt nhất, thế nhưng, cũng không phải ổn thỏa nhất, lão Đỗ, ngươi có thể phải làm tốt chuẩn bị tư tưởng!"

Hồ Tĩnh Thành ánh mắt cuồng nhiệt nhìn Đỗ Phong, rầm một tiếng ngã quỵ ở mặt đất :

"Đỗ thiếu, ta Hồ Tĩnh Thành không cần báo đáp, sau này cũng chỉ có thể hiệu chết rồi, van cầu ngài cứu cứu hắn đi!"

Hồ phu nhân cũng theo trượng phu, ngã quỵ ở mặt đất.

()

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Cùng tồn tại

Đem lão Hồ vợ chồng nâng lên, Đỗ Phong lúc này mới nói ra ý nghĩ của chính mình.

"Nếu như các ngươi không muốn tiêu diệt một Hồ Thiên Vũ phản liệt nhân cách, như vậy, cũng chỉ có thể làm cho hai người dung hợp lại cùng nhau, nói cách khác. . . Cùng tồn tại!"

"Cùng tồn tại?"

Hồ Tĩnh Thành phu thê liếc mắt nhìn nhau đối phương, mà Joseph nhưng cười khổ lắc đầu nói rằng :

"Thân ái đồ, ngài ý nghĩ cố nhiên là vô cùng tốt, thế nhưng, cái vấn đề khó khăn này, cho tới nay mới thôi, không có bất luận cái nào phương án giải quyết, này nhưng là một cái thế giới cấp y học vấn đề khó a!"

Đỗ Phong cười nhạt, nhìn Joseph một chút, ngao nghể nói rằng :

"Thế giới y học vấn đề khó thì lại làm sao? Ta nói có thể, vậy thì nhất định có thể!"

Joseph lại như là nghe được chuyện cười lớn, lắc lắc đầu.

Hắn cũng nhìn ra rồi, cái này gọi là Đỗ Phong gia hỏa, tựa hồ có chút quái lạ.

Thế nhưng, hắn tuyệt đối không tin, Đỗ Phong có thể đem Hồ Thiên Vũ hai người cách dung hợp được.

Nếu như đúng là như vậy, sang năm Nobel y học thưởng, nên là người này.

Thế nhưng, hắn là bác sĩ sao?

"Thân ái đồ, ta đối với ngài mạnh mẽ tự tin biểu thị tự đáy lòng kính nể, thế nhưng, đây là y học vấn đề khó, ta không thể nào tưởng tượng được, ngài chuẩn bị sao vậy làm đây?"

Đỗ Phong cười ha ha, quay về Joseph một trận nháy mắt :

"Lão đầu nhí, người có thể đầy đủ phát huy trí tưởng tượng của người, ta có thể để cho người tận mắt, ta là làm sao làm, đến thời điểm, người đừng khiếp sợ là được!"

"Ha! Ha ha, thân ái đồ, ngài thực sự là Thái U mặc!"

Đỗ Phong lườm một cái, nhìn lão gia hỏa một chút, không vui nói :

"Đừng thân ái thân ái gọi ta, ta cả người buồn nôn, lão gia hỏa, người có thể gọi ta họ, người lại muốn dám nói như vậy, ta sẽ không khách khí gõ đi hàm răng của người."

Joseph trên mặt nhất thời một mặt lúng túng, bã rượu mũi to trở nên đỏ chót, ánh mắt lấp loé đến nửa ngày, lúc này mới bắt đầu dĩ nhún nhún vai, không nói lời nào.

Hắn tuy rằng kiêu ngạo, lại là Anh quốc hiệp sĩ, thế nhưng, lão này không phải là thực Cổ Bất Hóa người.

Phía trên thế giới này, cái gì người trâu bò nhất?

Người có tiền a.

Hồ Tĩnh Thành chính là có tiền người, hắn liền mạnh mẽ có thể sử dụng tiền đem hắn Joseph tạp đến bé ngoan đến cho hắn con trai ngốc làm tư nhân thầy thuốc gia đình.

Thậm chí Hồ Tĩnh Thành còn chuyên môn cho Joseph ở Bắc Sơn thành lập một tinh vi phòng thí nghiệm, thuận tiện lão gia hỏa nghiên cứu hắn đầu đề.

Loại này giàu nứt đổ đổ vách người, ở Âu Châu có thể không gặp được.

Vì lẽ đó, Joseph đối với Hồ Tĩnh Thành vợ chồng, vẫn khách khí.

Mà cái này gọi là Đỗ Phong gia hỏa, nhưng là hung hăng cực kì.

Hồ Tĩnh Thành vợ chồng đều đối với hắn cung kính rất nhiều thậm chí là kính nể, có thể thấy được, lai lịch của hắn tuyệt đối rất lớn.

Phía trên thế giới này còn có như vậy một loại người, so với người có tiền càng thêm trâu bò.

Không thể nghi ngờ, Đỗ Phong chính là người như thế.

Vì lẽ đó Joseph lại kiêu ngạo, cũng biết không có thể dễ dàng đắc tội người như thế.

Hơn nữa Đỗ Phong nói rồi, nhường hắn toàn bộ hành trình quan sát hắn trị liệu Hồ Thiên Vũ, này nhưng là một cái cơ hội ngàn năm một thuở a.

Dù cho coi như Đỗ Phong có thể gọi ra hắn một chút linh cảm, nói không chắc, liền có thể vì hắn thắng được thiên đại danh dự.

Chuyện tốt như thế, đi đâu đi tìm?

Đỗ Phong vào lúc này quay đầu nhìn Hồ Tĩnh Thành, nói thật :

"Lão Hồ, có một chút, ta phải nói cho người, dung hợp thành công sau khi, Hồ Thiên Vũ ở thần trí lần trước khôi phục bình thường, thế nhưng, đang hành động trên, vẫn như cũ sẽ như là một năm tuổi hài tử, cuối cùng hắn có thể hay không chân chính khôi phục, liền chỉ có thể xem bản thân hắn."

Hồ Tĩnh Thành gật đầu liên tục, kích động nói :

"Đỗ thiếu, ngài buông tay đi làm đi, mặc kệ kết quả làm sao, ngài đều là cả nhà của ta đại ân nhân."

Hồ phu nhân cũng ở một bên gật đầu liên tục.

Hai mươi năm qua, có thể nói lão Hồ phu thê từ vừa mới bắt đầu ôm hi vọng, lại tới sau đó chậm rãi tuyệt vọng, cuối cùng chỉ còn dư lại tràn ngập đau thương cùng mệt mỏi.

Hiện đại y học nên dùng thủ đoạn, bọn họ đã sớm dùng hết, thậm chí ngay cả Joseph thế giới như vậy cấp quyền uy chuyên gia, mấy năm qua cũng không có một chút nào tiến triển.

Có thể nói, Joseph đã là bọn họ cuối cùng như vậy một chút xui hi vọng vị trí.

Hồ Tĩnh Thành cùng phu nhân đã thương lượng được rồi, nếu như Joseph năm nay lại không bắt kỳ tiến triển nào, như vậy, bọn họ liền triệt để từ bỏ cuối cùng cái kia một điểm hi vọng.

Thế nhưng xoay chuyển tình thế, lại đến rồi một Đỗ thiếu.

Hơn nữa, mặc kệ Đỗ thiếu nói kết quả làm sao, chỉ ít, hai mươi năm qua, Hồ Thiên Vũ chưa từng có như vừa nảy như vậy, rõ ràng ràng hô một tiếng ba ba ma ma.

Đặc biệt là Hồ Thiên Vũ nhìn Hồ phu nhân ánh mắt ấy, càng làm cho lòng người nát.

Đỗ Phong chính là lão Hồ phu thê cuối cùng một cái nhánh cò cứu mạng.

Đỗ Phong thấy lão Hồ không có bất kỳ ý kiến phản đối, liền bắt đầu đơn giản chuẩn bị một hồi, sau đó mang theo hai người cùng Joseph lần thứ hai lên lầu.

Hồ Thiên Vũ đã tắm xong, vào lúc này chính ôm một to lớn nhưng bố oa oa ngủ, tựa hồ mơ tới cái gì, khòe miệng còn mang theo nụ cười, một tia nước dãi chảy ra khỏi khòe miệng, trên giường ướt một đám lớn.

Đỗ Phong xua tay ra hiệu nhường lão Hồ vợ chồng đứng ở một bên, sau đó lại chỉ một vị trí nhường Joseph đứng qua, nhẹ giọng nói rằng :

"Các người ngàn vạn nhớ kỹ, mặc kệ phát sinh cái gì, đều không cho phát ra bất kỳ âm thanh nào, bằng không, hậu quả ta liền không có thể bảo đảm sẽ phát sinh cái gì."

Hồ Tĩnh Thành vợ chồng sững sờ, lập tức gật đầu liên tục, thậm chí Hồ Tĩnh Thành nhìn Joseph thời điểm, còn có muốn xin hẩn ý nghĩ rồi đi.

Nhưng là vừa nghĩ tới đây mấy từ năm đó, lão gia hoá đối với hẩn cũng coi như là tận tâm tận lực, lại thật không tiện mở miệng.

Joseph trong lòng có chút không phản đối, thế nhưng cũng không dám nói cái gì, bé ngoan đứng ở một bên, tròn to mắt tử, nhìn Đỗ Phong đến tốt cùng yêu lam cái gì.

Đỗ Phong đi tới, đưa tay ở Hồ Thiên Vũ trên gáy hơi điểm nhẹ.

Người khác xem ra chính là nhẹ nhàng điểm một cái, thế nhưng chỉ có chính hẩn mới biết hẩn làm cái gì.

Một luồng thuần dày vô cùng Chân Nguyên, bị rót vào đến Hồ Thiên Vũ trong não.

Trước Đỗ Phong chưa từng có vận dụng Chân Nguyên.

Hậu Thiên Võ Giả nội kinh có thể trở thành chân khí.

Mà Tiên Thiên Võ Giả cũng chính là Cô Võ Giả nội kinh, thì lại có thể coi là Chân Nguyên.

Chân Nguyên là chân khí tiến hóa phiên bản, hoặc là gọi là tính luyện phiên bản.

Đối chiến thời điểm, Đỗ Phong đều cực nhỏ vận dụng Chân Nguyên.

Một đạo Chân Nguyên rót vào xuống, Hồ Thiên Vũ nụ cười trên mặt nhất thời biến mất, cả người trở nên cực kỳ bình tĩnh, liền hô hấp đều trở nên dài lâu hòa hoãn lên.

Đỗ Phong chỉ Hồ Thiên Vũ trước mặt trên sàn nhà chậm rãi ngồi xuống, sau đó hai chân khoanh lại, liền nếu như lão tăng nhập định, chậm rãi nhắm mắt lại, hai cái tay vây quanh, lòng bàn tay hướng lên trên.

Khiến người ta trở mắt ngoác mồm một màn phát sinh.

Hắn hai cái trong lòng bàn tay, chậm rãi hiện lên hai cái nho nhỏ điểm sáng.

Sau đó, hai người này quang điểm càng lúc càng lớn, đã biến thành hai viên bóng bàn to nhỏ quả cầu ánh sáng màu trắng.

Hồ Tĩnh Thành ở ngày hôm qua Lăng Yên Các bên trong đã từng thấy Đỗ Phong cùng Chu Bình Viêm giao thủ, cuối cùng Đỗ Phong trên tay, chính là lẳng không cầm lấy một bóng rỏ to nhỏ quả cầu ánh sáng, uyển như lõi điện lấp loé, khiến người ta kinh hãi cực kỳ.

Vì lẽ đó hắn khiếp sợ còn nhỏ hơn rất nhiều.

Thế nhưng Hồ phu nhân nhưng là há to miệng, khiếp sợ cực kỳ.

Mà Joseph càng là hai tay khác nào động kinh, sao vậy đều dừng không được đến.

Đây là ảo thuật sao?

Này đến tốt cùng là cái gì hiện tượng?

Hắn là sao vậy làm được?

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Tĩnh lại

Ảo thuật vẫn còn tiếp tục.

Đỗ Phong trên tay hai viên quả cầu ánh sáng càng lúc càng lớn, càng ngày càng sáng, cuối cùng đã biến thành hai viên chói mắt đèn lớn phao, phóng xạ từng đạo từng đạo sáng sủa thế nhưng cực kỳ ánh sáng dịu dịu.

Duy trì một tư thế bất động Đỗ Phong, đột nhiên chậm rãi tách ra hai tay.

Thế nhưng cái kia hai viên quả cầu ánh sáng, ở đứng ở tại chỗ.

Tiếp theo, càng thêm thần kỳ một màn phát sinh.

Hồ Thiên Vũ lại như vậy tự động chậm rãi trôi nổi lên.

"Ta trời à!"

Joseph trong lòng rên rỉ một tiếng, lại như là ban ngày gặp quỷ như thế.

Hắn kinh hãi nhìn Đỗ Phong, lại nhìn Hồ Thiên Vũ, nhìn lại một chút Hồ Tĩnh Thành, sau đó đưa tay chặt chẽ che chính mình mở ra miệng rộng, chỉ lo phát ra bất kỳ cái gì một điểm tiếng vang.

Như thế thần kỳ tình cảnh quái quỷ, Joseph quả thực chính là chưa từng nhìn thấy.

Hồ Tĩnh Thành phu thê cũng chấn kinh đến quá chừng, đặc biệt là Hồ phu nhân, nếu không là Hồ Tĩnh Thành đỡ, e sợ nàng đã sợ đến ngồi sập xuống đất.

Hồ Thiên Vũ chậm rãi trôi nổi ở Đỗ Phong diện năm mươi vị trí đầu cm độ cao, vừa vặn nằm ở cái kia hai viên quả cầu ánh sáng bên trên.

Sau đó hắn trôi nổi bất động.

Tiếp theo, hai quả cầu ánh sáng lại bắt đầu hóa thành hai tia sáng ánh, từ đỉnh đầu của hắn, lòng bàn chân, thẩm thấu tiến vào thân thể của hắn.

Quá trình này, kéo dài đầy đủ mười năm phút đồng hồ.

Hồ Thiên Vũ chậm rãi mở hai mắt ra, sau đó lại như là rời giường như thế, đầy mặt mồ mướt liền như vậy ngồi dậy đến, sau đó nhìn Đỗ Phong, âm thanh có chút chột dạ, còn hơi kinh ngạc cùng khàn giọng :

"Ta ở đâu? Người là ai?"

Joseph nghe được Hồ Thiên Vũ mở miệng, suýt chút nữa không một cái cắn đứt chính mình đầu lưỡi.

Trời ạ!

Này này này! !

Này đến tột cùng là cái gì thần kỳ thủ đoạn?

Lẽ nào đây là cái gì Đông Phương thần bí phép thuật sao?

Hồ phu nhân rốt cục không nhịn được, nước mắt vô thanh vô tức chảy xuống, hai đạo nước mắt lại như là dòng suối nhỏ như thế, ồ ồ liên tục.

Hồ Tĩnh Thành tuy rằng nhìn rất bình tĩnh, thế nhưng khóe mắt căng thẳng, chấn động, kinh hãi, bỏ cạp cũng nhìn ra được.

"Hồ Thiên Vũ, ta là người ca."

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, một mặt băng hiệu thức cả lơ phát phơ.

"Ca? Ta nhớ tới ta chỉ có một đệ đệ, mới ba tháng lớn, sao vậy sẽ có một ca ca? Người có phải là gạt ta?"

Nghe được câu này, Hồ Tĩnh Thành trong mắt, càng là né qua một đạo hào quang kinh người.

Cái kia đệ đệ, tự nhiên chính là Chu Hải Mị ở bên ngoài cùng cái khác nam nhân sinh hạ xuống Hồ Phượng Ngô.

Đỗ Phong âm thanh đột nhiên mang tới một loại không tên thần kỳ ma lực, hắn chậm rãi ở Hồ Thiên Vũ trước mặt vung tay lên, quát lên :

"Tĩnh lại!"

Hồ Thiên Vũ cả người run lên, sau đó một lần nữa trở nên một mặt đại ra mồ mướt, liền như vậy lẳng lặng mà qua 3 phút, hắn đột nhiên nhảy lên, đầy mặt biểu tình kinh hãi :

"Ta. . . Ta. . . Ở nơi nào?"

Hắn liếc mắt nhìn quanh người, ánh mắt từ Đỗ Phong, Joseph, Hồ Tĩnh Thành phu thê trên người đảo qua, thế nhưng lại như là khi bọn họ là không khí.

Đột nhiên, trên mặt của hắn trở nên cực kỳ hoảng sợ, cả người run rẩy :

"Ta. . . Ta không muốn. . . Chết a, thúc thúc, thẩm thẩm, các người tha cho ta đi!"

Tiếp theo, trên mặt hắn hoảng sợ đột nhiên lại trở nên cực kỳ oán độc dữ tợn, trong miệng khàn cả giọng hồng lên

"Thả ta đi ra ngoài, các người thả ta đi ra ngoài a, các người. . . Chờ ta đi ra ngoài, ta nhất định phải làm cho các người chết a! ! !"

Sau đó hắn cả người mềm nhũn, trực tiếp tê liệt trên mặt đất, cả người liều mạng co giật lên.

"Ta là ai? Ta ở đâu? Ta đến cùng là ai vậy?"

Hồ Thiên Vũ hai tay chặt chẽ ôm đầu, không ngừng trên mặt đất quay cuồng lên, trong miệng không ngừng lặp lại ta là ai.

Như vậy kéo dài hơn mười phút, hắn rốt cục chậm rãi ngừng lại đi, nằm trên đất há hốc miệng, không ngừng thờ hồn hồn.

Y phục trên người hắn, đã sớm bị mồ hôi lạnh thấm thấu.

Chờ đến hô hấp dần dần bằng phẳng, Hồ Thiên Vũ rồi mới từ trên đất ngồi dậy đến, sau đó nhìn Đỗ Phong, ánh mắt kính nể cùng cuồng nhiệt :

"Ca, là người cứu ta?"

Đỗ Phong còn so với Hồ Thiên Vũ nhỏ hơn mấy tháng, thế nhưng nghe được câu này ca, nhưng không thể không biết lại một điểm thẹn thùng.

Hắn đưa tay ở Hồ Thiên Vũ trên bả vai vỗ một cái, sau đó nói rằng :

"Đi gặp thấy ba ba mẹ mẹ của người!"

Hồ Thiên Vũ gật gù, từ trên mặt đất bò lên, trước tiên không có đi gặp Hồ Tĩnh Thành, mà là xoay người quay về Joseph sâu sắc bái một cái :

"Joseph tiên sinh, mấy năm qua đa tạ ngài đối với ta chăm sóc, tuy rằng một chút tác dụng đều không có, thế nhưng ta có thể cảm giác được ngài đối với ta thiện ý!"

Joseph đều choáng váng, hần cả người run rẩy, trên mặt đỏ như máu, hai cái tay lại như là đánh móng gà phong, căn bản đình đều đình không được.

Hồ Thiên Vũ cuối cùng lúc này mới đi tới Hồ Tĩnh Thành phủ thê trước mặt, ánh mắt cực kỳ sáng sủa :

"Ba ba, mama!"

Hồ Tĩnh Thành há to mồm miệng, ngơ ngác nhìn Hồ Thiên Vũ, trong chớp mắt lão lệ tung hoành.

Hần nơi nào vẫn là một ngang dọc giới kinh doanh tài chính đại lão, hoàn toàn lại như là trước cự anh Hồ Thiên Vũ như thế.

Hồ phu nhân càng là trực tiếp xông lên trên, hai tay ôm thật chặt lấy Hồ Thiên Vũ, khóc đến kinh thiên động địa.

"Con của ta a! ! Như thế nhiều năm, ngươi biết mẹ trong lòng đến cùng có bao nhiêu khổ sao? Ô ô ô! !"

Hồ Thiên Vũ trong mắt hiện ra lệ, ôm cha mẹ, không ngừng an ủi bọn họ.

Đỗ Phong gật gù đầu, sau đó quay về Joseph vỗ tay, Joseph lập tức hiểu rõ ra, theo Đỗ Phong lùi ra.

Vừa đến lầu một phòng khách, Joseph liền dường như hít thuốc lác, quay về Đỗ Phong liền nhào tới, mọc đầy Trường Mao hai tay gắt gao cầm lấy Đỗ Phong, mặc cho Đỗ Phong sao vậy bỏ rơi cũng bỏ rơi không được.

"Trời a! Ta Thượng Đế a, thân ái đồ. . . Không không không không, tôn kính đồ, ngài quả thực chính là Thượng Đế a! Ngài đến cùng là sao vậy làm được? Đây là thần tích, đây tuyệt đối là thần tích? Tôn kính đồ, ngài có phải là Thượng Đế sứ giả? Ngài chính là Thiên Sứ a!"

Bị mỹ nữ nắm lấy tay còn có thể sờ sờ xoa bóp triền chút lợi lộc, bị một lão nam nhân cầm lấy xem là cái gì?

Vẫn là một mọc đầy mao nước ngoài lão nam nhân.

Đỗ Phong mạnh mẽ hơi vung tay, suýt chút nữa đem lão gia hoá sủy một lão đảo :

"Thiên cửt ngươi muối a!"

Lão gia hoá chút nào không có một điểm sinh khí đáng vẻ, vẫn là cực kỳ cuồng nhiệt nhìn Đỗ Phong :

"Quá thần kỳ rồi, ta lại như là nhìn một hồi Hollywood ma huyền điện ảnh, tôn kính Đồ tiên sinh, ngài đến tột cùng là cái gì người a? Đúng đúng đúng, ta đối với Hoa Hạ văn hóa từng làm thâm nhập nghiên cứu, chẳng lẽ ngài là Mao Sơn Đạo Sĩ? Bằng không, ngài được trong truyền thuyết Trương Thiên Sư truyền thụ?"

Đỗ Phong căn bản không phản ứng lão già này, đặt mông ngồi ở trên ghế salông, chỉ chỉ trước mặt lạnh chén trà nói rằng :

"Pha cho ta chén."

"Được được được!"

Joseph lập tức rầm vui vẻ chạy tới, ân cần đến lại như là một người làm.

Ngược lại tốt trà, Joseph lại như là một học sinh ngoan, đứng Đỗ Phong bên người, ánh mắt cuồng nhiệt nhìn Đỗ Phong, trong mắt tất cả đều là muốn biết.

Đỗ Phong đối với lão già này cũng rất có chút hảo cảm.

Hồ Thiên Vũ nhân cách kia bị phong toả ở trong thân thể, lại như là một tù nhân bị giam ở một cái cát bước trong nhà giam, mà cái kia lao tù còn muốn không chế hần tất cả, hần chỉ có thể nhìn, không thể nói, không thể động, đối làm người bình thường, trong lòng kỳ thực đã sớm vận vẹo.

Hồ Thiên Vũ tuy rằng không có điên đi, thế nhưng cũng có nghiêm trọng trong lòng vấn đề.

Điều này cần một chuyên nghiệp thầy thuốc tâm lý đến khai thông.

Joseph thế giới như thế này cấp bậc chuyên gia, khẳng định nhận thức tốt nhất thầy thuốc tâm lý.

Quan trọng nhất chính là, trị liệu Tần Tử Cẩm Tiên Thiên tính bệnh tim, không phải một lần là xong sự tình, đến thời điểm, cũng cần dùng đến Joseph quan hệ.

Vì lẽ đó, đây mới là hán nhòng Joseph vừa nẩy ở một bên xem nguyên nhân.

Hán chính là muốn cho lão gia hoá sùng bái hán, sau đó mới rất dùng tiền tìm hán làm việc.

Đỗ thiếu bàn tính, đánh cho xoay tròn chuyện.

()

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Mỹ nhân kế

Đỗ Phong cũng không có ở Hồ Tĩnh Thành trong nhà ngục bao lâu.

Lão Hồ phu thê tâm tình chính là kích động thời điểm, Đỗ Phong ở lại chỗ này trái lại không tốt.

Hồ Tĩnh Thành hầu như chính là đem Đỗ Phong cho rằng Thiên Thần như thế, thành kính cung kính tự mình đem Đỗ Phong đưa đến cửa tiểu khu, liền như vậy vẫn cúi đầu, mãi đến tận Đỗ Phong phá Jetta biến mất rồi sau khi, hán mới vội vã về nhà.

Hồ tổng ở cửa tiểu khu lấy loại kia tư thái cung tiễn một mở phá Jetta người trẻ tuổi chuyện này, lan truyền nhanh chóng, rất nhanh truyền khắp toàn bộ tiểu khu.

Trước làm khó Đỗ Phong cái kia mập bảo an, bởi vì Đỗ Phong một câu nói mà thăng chức tăng lương, càng là trở thành người người ước ao đối tượng.

Đỗ Phong mới vừa trở lại lưng chừng núi biệt thự, xe đều còn không lái đến cửa, liền nhìn thấy cửa biệt thự đình đầy một hàng các loại xa hoa siêu xe, hầu như cũng có thể mở một siêu xe triển lãm.

Một đám tiên y nô mã người trẻ tuổi tụ tập cùng một chỗ, tựa hồ đang chờ cái gì người.

Nhìn thấy Đỗ Phong ô tô, đám người tuổi trẻ này lập tức đình chỉ trò chuyện, sau đó phản phát lập tức xông tới, cười rộ rỡ.

Đỗ Phong vừa thấy được bọn họ, trong lòng chính là một trận buồn cười.

Những người này không phải người khác, chính là nguyên lão hội các trong đại gia tộc trẻ tuổi, trong đó rất nhiều người đều với hán từng có gặp nhau.

Sở Lập Hiến mang theo Sở Lập Huy, Tần Phong mang theo Tần Khải, còn có Trần gia Trần Anh Kiệt, những người khác, cũng đều là Đỗ Phong gặp qua một lần.

Ngay ở Đỗ Phong đem dừng xe ổn muốn xuống xe thời điểm, phía sau một chiếc nhanh như chớp siêu xe gào thét mà đến, sau đó một đẹp đẽ quấy đuôi, đứng ở Đỗ Phong phía sau.

Cửa xe mở ra, ghé lái phụ nhảy xuống chính là Lý Mục Dương, lái xe, cũng là Đỗ Phong ở Lăng Yên Các gặp người, Hồng gia hồng hôn.

Nhìn thấy Đỗ Phong, Lý Mục Dương lập tức chạy tới, kêu lớn lên :

"Đỗ thiếu, ta đến cho người lái cửa xe, người chậm một chút, đừng đụng đầu, ha ha, ta tìm người chịu nhận lỗi đến rồi, các người cũng không muốn theo ta cướp, Đỗ thiếu là ta!"

Đỗ Phong cả người một cái giật mình, suýt chút nữa không vừa cảm giác đá chết người này.

Lý Mục Dương nơi nào còn có thân là tử tiểu công tử đứng đầu gác ngộ, nhìn Đỗ Phong đầy mặt đều là nịnh bợ nụ cười.

"Đỗ thiếu, xem ở người cùng đại ca ta giao tình trên, người liền đem ta trước làm những chuyện kia làm một người rảnh thả, sau này Đỗ thiếu một câu nói, ta tuyệt đối là bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ."

Tần Khải cũng chen chúc tới, cười hi hi :

"Đỗ thiếu, ta cũng là đến cùng ngài xin lỗi, Trần Văn Bản sự kiện kia, phía sau kỳ thực là Tề gia người ở khuyến khích ta, Trần Văn Bản ta đã nhường hân biến mất rồi, sau này, ta nhất định sẽ không tái phạm loại này sai lầm."

Sở Lập Huy cũng không yếu thế, chen ở hai người trong lúc đó, đưa cổ dài :

"Đỗ thiếu, ta cũng là đến xin lỗi!"

Đỗ Phong một cái tát vỗ vào chính mình hậu não muỗi trên :

"Các người cách ta xa một chút, ta không cần các người xin lỗi, có việc nói sự tình, đừng nói nhảm!"

Vào lúc này, Tần Phong, Sở Lập Hiền lúc này mới chen vào, bọn họ quay về Đỗ Phong thái độ khách khí một đầu, Tần Phong cười nói :

"Đỗ Phong, chúng ta hôm nay tới, kỳ thực là muốn mời ngài ăn cơm!"

Đỗ Phong nhất thời há hốc mồm :

"Ăn cơm?"

Tần Phong nhìn Đỗ Phong gật gù, quay về hân nói rằng :

"Ngày hôm qua Lăng Yên Các bên trong bữa cơm kia, trong nhà trường bồi đều ở, rất nhiều thoại cũng khó nói, ngày hôm nay chính là chúng ta đám người tuổi trẻ này, chờ một lúc Mục Đình cũng sẽ đến, sau này Bắc Sơn, chúng ta liền lấy người như Thiên Lôi sai đầu đánh đó, ngày hôm nay bữa cơm này, mọi người chúng ta làm chủ nói xem như là thừa nhận người Bắc Sơn thứ nhất thân phận!"

Trong đám người này, cùng Đỗ Phong quen thuộc nhất Trần Anh Kiệt xẹt tới, thấp giọng nói rằng :

"Đỗ thiếu, đây là Lý đại ca sắp xếp. Cũng là các gia gia tộc trưởng bồi ý tứ."

Đỗ Phong vừa nhìn những người này, trong đó trừ mới vừa gia nhập Hồ gia cùng Trương gia, còn có trước đứng sai đội Mạc gia Từ gia Diệp gia tam gia ở ngoài, cái khác bảy cái gia tộc người, đều đến rồi.

Hân lập tức nhớ tới ngày hôm qua hân cùng Lý Mục Đình nói sự kiện kia.

Không nghĩ tới, Lý Mục Đình lại làm ra như vậy một trận thế lớn.

Đỗ Phong có chút dở khóc dở cười nhảy xuống xe, nhìn trước mắt này một đám Bắc Sơn công tử, có chút cân nhắc nói rằng :

"Các người liền không hận ta đoạt các người danh tiếng? Trong lòng các người liền không hề có một chút ý tưởng khác?"

Chung gia cùng Từ Mặc một mặt ý cười nói rằng :

"Đỗ Tiểu gia, người cũng đừng cợt rủa chúng ta, một câu nói, từ đây sau này, chỉ cần người bắt chuyện một tiếng, ta cùng Từ Mặc là tuyệt đối nghe chỉ huy."

Đỗ Phong cười ha ha, nhìn về phía hiểu rõ Sở Lập Huy, Sở Lập Huy cả người run run một cái, lẳng là cũng không dám cùng Đỗ Phong đôi mắt :

"Đỗ thiếu, chúng ta dùng gia tộc xin thề, tuyệt đối là chân tâm thành ý!"

Đỗ Phong có chút cân nhắc nói rằng :

"Được rồi, vậy ta liền đem các người đều hợp nhất, sau này, theo ta hỗn, bảo đảm để cho các người ăn ngon uống say, Sở Lập Huy, người ngẩng đầu lên, trước tiên cho ta cười một cái!"

Tất cả mọi người đều là cười phá lên, Sở Lập Huy cũng không nhịn được xì một tiếng bật cười :

"Đỗ Phong, người không phải có cái gì đặc thù ham muốn chứ? Ta có thể nói rõ trước, người nhường ta làm cái gì đều là, thế nhưng ta tuyệt đối không chiếm xả phòng!"

Đỗ Phong một quyền đập tới, đại gia lại là một trận cười to.

Trong tiếng cười, trước tất cả ân oán, đây mới thực sự là tan thành mây khói.

"Các người chuẩn bị mời ta ăn cái gì?"

Sở Lập Hiền cười nói :

"Người thích ăn cái gì đều được, Lăng Yên Các quá chính thức, không ý gì, không bằng chúng ta đi quý khách lâu, Mục Dương, đem trên tay người tốt

nhất mặt hàng lấy ra, đêm nay chúng ta không say không về, say rồi cũng không về."

Lý Mục Dương nhất thời lắc đầu :

"Không dám không dám, chỗ của ta mặt hàng, sao vậy có thể vào Đổ Phong pháp nhãn, đi uống rượu hành , còn nói mỹ nữ, ta xem vẫn là quên đi, không bằng chúng ta đem người trong nhà mang ra đến, thế nhưng ta chỗ đó lại không thích hợp."

Những người khác dồn dập phụ họa, có thậm chí lấy ra điện thoại đánh lên.

"Nhị muội a, người ở làm cái gì? Lập tức thu thập một hồi, trang phục thật xinh đẹp, đi ra, ca giới thiệu cá nhân cho người biết."

"Lão tam, người lập tức đi ra, xuyên đẹp để điểm, nhanh! Sốt ruột."

"Em gái, người ở chỗ nào vậy?"

Đổ Phong trở mắt ngoác mồm nhìn này quần công tử ca, suýt chút nữa không có xoay người bỏ chạy.

Này rất ma chính là tú ông vẫn là làm gì ma?

Những người này, hôm nay tới xin lỗi là giả, tú ông mới phải thật sao?

Mấy phút sau khi, Đổ Phong bị này một đám gia hỏa chen chúc, mệnh mông cuộn cuộn thẳng đến quý khách lâu.

Sở Lập Hiền cùng Tần Phong lái xe đi ở trước nhất, Đổ Phong phá Jetta đi theo phía sau, phá Jetta phía sau, nhưng là một chuỗi dài hơn mười chiếc giá trị hơn mười triệu thậm chí mấy chục triệu siêu cấp siêu xe, cái trận chiến này vừa mở trên đại lộ, quả thực không muốn quá phong cách.

Dọc theo con đường này, không ngừng lại có từng chiếc từng chiếc siêu xe gia nhập đội ngũ, lái xe tất cả đều là cùng một màu mỹ nữ, hiển nhiên, đây là các đại gia tỉ mỷ chuẩn bị mỹ nhân đến rồi.

Đoàn người mệnh mông cuộn cuộn lòi ra sắp tới một kilomet đội ngũ, hành đi trên đường, người người liếc mắt.

Đặc biệt là Đổ Phong chiếc kia phá Jetta, càng là trở thành chói mắt nhất một chiếc xe.

Như vậy nhiều siêu cấp siêu xe, có vẻ như là vì là cái kia phá Jetta hộ giá hộ tống, quả thực làm cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt.

Tác giả Minh triều không rượu nói : càng chậm, các anh em xin lỗi! Máy ngày nay đến hai mươi lăm hào, ta chỉ có thể duy trì hai canh, hai mươi lăm hào sau khi bạo phát.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Bỉ dực cùng song phi

Làm đoàn xe đến quý khách lâu thời điểm, tình cảnh quả thực có thể nói là náo động.

Toàn bộ quý khách lâu toàn bộ điều động, trước khi tới, Lý Mục Dương liền dặn dò bên này an bài xong tất cả, hết thấy khách, mặc kệ là cái gì thân phận, nhiều ma cao quý, xin lỗi, xin người rời đi.

Đây tuyệt đối là quý khách lâu từ trước tới nay xưa nay chưa thấy lần thứ nhất cảnh khách.

Rất nhiều khách nhân đều là đại người có thân phận, tại chỗ liên nháo lên, thế nhưng cuối cùng cũng đều bé ngoan rời đi.

Đùa gì thế?

Bác Sơn toàn bộ tầng cao nhất công tử ca muốn khai phái đứng, bọn họ xem là cái cái gì?

Đặc biệt là khi bọn họ thấy tới cửa cái kia trận chiến thời điểm, càng là khiếp sợ không thôi.

Đến mấy chục chiếc xe, tiện nghi nhất đều là hơn 500 vạn Ferrari, dù cho coi như là toàn bộ Bắc Sơn, cái đội hình này cũng vô cùng chói mắt.

Đỗ Phong chiếc kia phá Jetta, ở này một đám hào trong xe, quả thực chính là có vẻ như vậy đột ngột.

Những xe này gộp lại, thậm chí không kém bất luận cái nào đỉnh cấp siêu xe xe triển.

Thậm chí rất nhiều xe, cũng có thể cho rằng là trần trảng đại sát khí.

Đặc biệt là làm tất cả mọi người nhìn thấy Sở Lập Hiền, Tần Phong, Lý Mục Dương, Sở Lập Huy, Tần Khải đám người ân cần chen chúc một ăn mặc người tự tha, giá rẻ T-shirt, quần cộc hoa lớn Đỗ Phong thời điểm, càng là trở mắt ngoác mồm.

Người này là cái gì người?

Chẳng lẽ, đây là Kinh Thành đến thái tử đảng?

Nghĩ đến đây, hết thấy bị đuổi ra ngoài lòng người đầu nhất thời không còn nửa điểm oán niệm.

Bọn họ trong lòng chỉ còn dư lại một trận đắc chí.

Liên thái tử đảng đều muốn tới nơi này chơi, có thể thấy được, ta vẫn rất có ánh mắt mà.

Những người này ý nghĩ không cần đi quán, đối với với quý khách lâu người tới nói, hậu thuẫn lão bản tự mình đứng ra, bọn họ nào dám không nắm xuất hồn thân thể vô phục vụ?

Mà bị chính mình các ca ca gọi ra cái kia một đám mỹ nữ, càng là từng cái từng cái trang điểm lộng lẫy, có dáng vẻ muôn phương, có nhiệt tình nóng bỏng, còn có ôn nhu uyển ước, quả thực chính là mỗi người có phong cách, nhường Đỗ Phong mắt không kịp nhìn.

Trước rất có một ít đều ở ngày hôm qua trên yến hội từng thấy, đại gia đều đều xem là nhận thức, Đỗ Phong đối với những này Đại tiểu thư cũng không phải đặc biệt chống cự, đại gia đều là người trẻ tuổi, lẫn nhau quen thuộc sau khi, bầu không khí rất nhanh sẽ nhiệt liệt lên.

Đỗ Phong ánh mắt, rơi vào một mỹ nữ trên người, nhìn nàng mỉm cười nở nụ cười, đối phương lập tức mặt đỏ tới mang tai, cúi đầu không dám cùng Đỗ Phong đối diện.

Lý Mục Dương nhất thời cười hi hi, nhìn cô gái đẹp kia một chút, lớn tiếng nói :

"Văn Đình, người nhiệm vụ hôm nay, chính là cố gắng bồi tiếp Đỗ đại ca, biết không?"

Lý Văn Đình đỏ mặt gật gật đầu, cũng không dám hướng về Đỗ Phong bên người đi.

Đỗ Phong cười ha ha, quay về Lý Văn Đình một trận nháy mắt :

"Lý đại tiểu thư, ta sẽ không lại đánh cái mông người! Đừng sợ!"

Lý Văn Đình suýt chút nữa không trên đất trên tìm cái khe nứt chui vào, nàng trưởng đỏ mặt, thấp giọng nói rằng :

"Đỗ đại ca, chuyện ngày đó, là ta sai rồi, xin lỗi."

Nói, nàng có chút bối rối quay về Đỗ Phong bái một cái.

Lý Mục Dương cười ha ha, trực tiếp lời kéo Lý Văn Đình hướng về Đỗ Phong bên người bịt lại, Lý Văn Đình lão đảo một cái, suýt chút nữa không đụng tới Đỗ Phong trên người.

"Đỗ Phong, các người chúng ta người nhà họ Lý nhưng là không đánh nhau thì không quen biết, sau này, đại gia đều là người một nhà, nếu như muội muội ta có cái gì sự tình, người có thể phải giúp nàng ra mặt a?"

Sở Lập Hiền cùng Tần Phong nhất thời trao đổi một cái ánh mắt, âm thầm đều ở trong lòng mắng Lý Mục Dương vô liêm sỉ.

Tất cả mọi người đều là có chuẩn bị mà đến, thế nhưng không nghĩ tới, lại bị Lý Mục Dương chiếm tiên cơ cơ.

Nhìn đáng đáp, này nhất định là Lý Mục Đình ở sau lưng chỉ điểm.

Chủ đề của ngày hôm nay, chính là muốn cùng Đỗ Phong hoà mình, sau đó sẽ ở thời cơ thích hợp, đem gia tộc bên trong xinh đẹp nhất nữ tử đẩy lên Đỗ Phong bên người.

Nếu như vạn nhất bị Đỗ Phong coi trọng, cái kia thật chính là gỏi cao Vô Ưu.

Thử nghĩ một hồi, cái khác đều không nói, chỉ nói Đỗ Phong thân là Cổ Võ Giả thực lực, đến thời điểm vạn nhất gia tộc bị cái gì không cách nào giải quyết vấn đề khó thời điểm, bên gối gió vừa thổi, xin hấn ra tay, cái kia hết thấy đều là giải quyết dễ dàng.

Quý khách lâu bên này đã sớm chuẩn bị kỹ càng tất cả, mà Sở Lập Hiền càng là tâm tư linh hoạt, hẳn cũng chuẩn bị đến mức rất sung túc, chuyên môn chuẩn bị năm hòm cực phẩm rượu đỏ Romane Nikon để, còn có hơn mười hòm từ nước Pháp Laffey rượu trang hàng chờ tới đây cực phẩm rượu đỏ, chỉ cần là những này rượu đỏ, giá trị ngay ở ngàn vạn tả hữu, có thể nói là hào vô nhân tính.

Một đám người nam hơn mười, nữ bảy, tám cái, cái kia đẳng cấp bức cách cao, coi là thật là lượng mù người mắt.

Cái kia mấy cái Đại tiểu thư ánh mắt, đều là không ngừng hướng về Đỗ Phong trên người nhìn, nhìn ra Đỗ Phong loại này da mặt dày gia hỏa, đều là một trận hải hùng khiếp vía.

Ngay ở một đám người đang muốn hướng về trong lầu quý khách đi đến thời điểm, hai chiếc xe lái tới, đứng ở trước mặt bọn họ.

Nhìn thấy chiếc xe đầu tiên bên trên xuống tới người, tất cả mọi người nhất thời dồn dập chào hỏi.

Người đến không phải người khác, chính là Bắc Sơn đệ nhất công tử Lý Mục Đình.

Mà nhìn thấy chiếc xe thứ hai, Đỗ Phong trong lòng chính là run run một cái, vội vã từ bên người một đám mỹ nữ trong vòng vây chen ra ngoài, sau đó rầm vui về chạy tới mở cửa xe.

Trên xe xuống hai người.

Hai cái họa quốc ương dân đại mỹ nữ.

Bắc Sơn song xu.

Lâm Á Nam không hề liếc mắt nhìn Đỗ Phong, trực tiếp liền như vậy đi tới, mà Tần Tử Cẩm nhưng là khẽ gọi một tiếng Đỗ đại ca, trên mặt hơi đỏ lên.

Lâm Á Nam trực tiếp quay về Lý Mục Dương cười lạnh, ánh mắt như đao :

"Lý Mục Dương, ngươi là gan không nhỏ a? Lại dám đem Đỗ Phong mang tới ngươi cái này bản thủ xấu xa địa phương đến, ngươi có tin hay không lão nương đem nơi này cho ngươi đập phá?"

Lý Mục Dương nhất thời sợ đến về sau súc, cười khô gật đầu liên tục :

"Á Nam, chuyện này ngươi cũng không nên trách ta, đây là đại gia tất cả mọi người quyết định."

Lâm Á Nam tàn nhẫn mà trừng Lý Mục Dương một chút, nhìn nàng cái kia thái độ, không giống như là Đại tiểu thư, trái lại như là một nửa đường đánh cướp.

Lý Mục Đình cười ha ha :

"Á Nam, cho ta một bộ mặt, chuyện này không oán Mục Dương, hẳn nơi này cũng xác thực thích hợp ngày hôm nay tụ hội, chúng ta đi vào trước đi!"

Nhìn thấy Lý Mục Đình đều nói như vậy, Lâm Á Nam lúc này mới hừ một tiếng, nhìn Đỗ Phong một chút, cái kia trong ánh mắt bao hàm ý tứ, Đỗ Phong coi như là nhắm hai mắt đều có thể cảm giác được.

Hắn lập tức đi tới, bẻ ngoan duỗi ra cánh tay, Lâm đại tiểu thư thị uy như thế khoá Đỗ Phong cánh tay, nhìn trước đám kia mỹ nữ một chút, bao quát rõ ràng có chút không bình thường Lý Văn Đình.

Nàng dùng chỉ có nàng cùng Đỗ Phong mới nghe thấy âm thanh, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng :

"Đỗ Phong ngươi cho lão nương nghe rõ, ngươi nếu như dám ở chỗ này trên hoa gheo nguyệt, trở lại, ngươi sẽ chờ quỳ mì ăn liền đi!"

Đỗ Phong cười hì hì :

"Lão bản ngươi yên tâm, ta nhất định chỉ cùng ngươi Bì Dục Song Phi!"

Lâm Á Nam trong lòng hơi một ngọt, trên miệng nhưng lạnh lùng nói :

"Ai yêu thích cùng ngươi Bì Dục Song Phi? Thật sự cho rằng ai hiếm có : yêu thích ngươi giống như."

Đỗ Phong trong mắt lập tức bắn ra hai đạo cổ quái ánh sáng, cạc cạc nở nụ cười, tiến đến Lâm Á Nam lỗ tai vừa nói đạo :

"Ta kỳ thực cũng rất không thích Bì Dục Song Phi, ta nhiều nhất yêu thích một nửa!"

"Một nửa? Ý gì?"

"Ta không thích bị dục."

Lâm đại tiểu thư ngăn người một chút, nơi đó còn chưa hiểu lại đây, nàng khí trực tiếp mạnh mẽ một cước quay về Đỗ Phong chân nhỏ đá tới :

"Lão nương nhường người yêu thích. . . Song. . . Người tên khốn kiếp này, quả thực chính là ô Yêu Vương! !"

Tác giả Minh triều không rượu nói : các anh em, thực sự là xin lỗi, ngày hôm nay liền canh một, ngày mai tranh thủ canh ba đi!

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 129: Đại sự

Quý khách lâu toàn bộ tầng cao nhất, là một có thể nói xa hoa đến cực hạn to lớn phòng ngấn.

Cái này phòng ngấn, là chuyên môn vì là Lý Mục Dương chuẩn bị, cái khác bất kỳ khách, dù cho là đẳng cấp cao đến đâu khách, cũng không thể đi vào.

Lý Mục Dương vì đêm nay tiệc rượu, quả thực chính là dùng hết tâm tư, các món ăn ngon không cần phải nói, các loại xa hoa rượu ngon càng là không thiếu gì cả.

Tuy rằng Đỗ Phong cùng đại gia không phải rất quen thuộc, thế nhưng đều là người trẻ tuổi, vì lẽ đó bầu không khí từ vừa mới bắt đầu, liền náo nhiệt đến có chút kỳ cục.

Cả tràng tiệc rượu quả thực chính là Liệt Hòa phanh dầu, sắc màu rực rỡ.

Đặc biệt là làm Lâm Á Nam mang theo một đám uống đến mơ mơ màng màng mỹ nữ đến tìm Đỗ Phong cùng rượu thời điểm, tất cả mọi người đều sôi trào.

Lâm tổng từ vừa mới bắt đầu đối với Đỗ Phong mắt tròn trắng đến sau đó cùng những này nàng đều biết các gia tộc lớn Đại tiểu thư môn đánh thành một đoàn, dùng không tới nửa giờ.

Lúc bình thường, Lâm tổng tuy rằng cùng Tần Từ Cẩm được xưng là Bắc Sơn song xu, thế nhưng, gia tộc của nàng địa vị, cùng Tần Từ Cẩm là không thể so sánh.

Lâm gia ở nguyên lão hội thuộc về lót đáy, lại là mới lên cấp gia nhập, phân lượng thật sự còn không bằng một số gốc gác thâm hậu gia tộc.

Nói thí dụ như Hồ Tĩnh Thành không chế Hồ gia. Trương Chiêu Khôn vị trí Trương gia.

Vì lẽ đó, những đại tiểu thư kia, bình thường cũng thật là không sao vậy để mắt nàng.

Thế nhưng hiện tại không giống nhau.

Đỗ Phong tồn tại, nhường những này Đại tiểu thư môn trực tiếp đem Lâm tổng nâng lên thiên, nam nhân bên trong Đỗ Phong cư thủ, nữ nhân bên trong, Lâm đại tiểu thư, tự nhiên là việc đáng làm thì phải làm trở thành phượng đầu.

Tần lão sư trái tim có vấn đề, không thể uống quá nhiều rượu, vì lẽ đó Lâm tổng liền đại diện toàn quyền Bắc Sơn song xu, lôi kéo Lý Văn Đình chờ một đám mỹ nữ đánh tới, nhìn ra những người khác đều cùng kêu lên hoan hô lên.

Màn này, đúng là bọn họ thập phần bằng lòng gặp đến.

Đỗ Phong cười hi hi ai đến cũng không cự tuyệt, nâng chén liền uống, trong miệng huân tố không khỏi, trêu đến này quần mỹ nữ mặt đỏ tới mang tai, mặt mày mang xuân.

Lý Mục Đình ở một bên cười không nói, thế nhưng Tần Phong cùng Sở Lập Hiên nhưng là trở mắt ngoác mồm.

Một người da mặt đến dày đến cái gì trình độ, mới có thể nói được Đỗ Phong trong miệng nhô ra những câu nói kia?

Nhìn thấy bầu không khí có chút quá mức kịch liệt, Sở Lập Hiên tựa hồ cảm thấy có chút không được, nhìn Lý Mục Đình một chút.

Lý Mục Đình nhưng mỉm cười lắc lắc tay, nói rằng :

"Nhường cái tên này uống đi, tửu lượng của hần các ngươi cũng biết một ít, sẽ không làm lỡ chính sự!"

Sở Lập Hiến lúc này mới gật gù, Lý Mục Đình nhưng là bắt chuyện Lý Mục Dương, ở bên tai hần nhẹ nhàng dặn dò một tiếng.

Lý Mục Dương lập tức gật đầu, xoay người chuẩn bị đi tới.

Lại náo loạn hơn nửa giờ, Đỗ Phong lúc này mới cười hi hi mang theo một bình Romane Nikon để đi tới, đặt mộng ngồi ở Lý Mục Đình bên người :

"Lão Lý, các ngươi làm ra như thế một trận chiến, là ý gì?"

Lý Mục Đình biết hần nói chính là cái gì, cười nói :

"Cái này ngươi không nên hỏi ta, ngươi muốn đi hỏi các gia trưởng bối, ta xin thề, chuyện này theo chúng ta không có một chút xú quan hệ."

Nhìn thấy Đỗ Phong còn muốn lên tiếng, hần vội vã đứng lên tới kéo Đỗ Phong nói rằng :

"Đi một chút đi, chúng ta đi nói chính sự, nhường bọn họ chơi đi, Lập Hiến, ngươi kêu lên Anh Kiệt, người sáng suốt, Từ Mặc còn có hồng khôn."

Sở Lập Hiến lập tức bắt chuyện trên mây người, ở Lý Mục Đình dẫn dắt đi, đi tới một u tĩnh tư mật bao trong phòng.

"Đỗ Phong , ta nghĩ một hồi, Lập Hiến, Tần Phong, Anh Kiệt, người sáng suốt, thêm vào Từ Mặc cùng hồng khôn, chúng ta bảy người, đại biểu chính là bảy cái gia tộc, ngươi muốn làm cái gì, chúng ta đại khái cũng có thể làm, ngươi cảm thấy đây?"

Lý Mục Đình ánh mắt sáng quắc nhìn Đỗ Phong, Tần Phong bọn họ nhưng là có chút chờ mong và hiếu kỳ.

Đỗ Phong hi hi nở nụ cười, cười đem kế hoạch của chính mình nói đơn giản một lần.

Trừ Lý Mục Đình ở ngoài, Tần Phong đám người nhất thời có chút hưng phấn lên.

Đỗ Phong cuối cùng ánh mắt trầm tĩnh nhìn đại gia, âm thanh trở nên hơi thâm trầm :

" lời nói của hần ta cũng không nói, nói chung chính là một câu nói, đại gia ôm thành đoàn, Bắc Sơn liền vững như thành đồng vách sắt, trừ phi trong lòng các ngươi còn có ý tưởng khác, bằng không, theo ta, làm đại sự!"

Đỗ Phong lại nhấn mạnh, chậm rãi nói rằng :

"Các ngươi cảm thấy, cái gì mới xem như là đại sự?"

Lý Mục Đình đám người vừa ngẩng đầu, nhìn thấy Đỗ Phong thần quang trầm tĩnh hai mắt, trái tim không lý do nhảy lên kịch liệt mấy lần.

Vào lúc này Đỗ Phong, cũng không còn nửa điểm cột nhà, thái độ cực kỳ trịnh trọng việc.

Sở Lập Hiến, Tần Phong những người này, bất luận cái nào cũng không thể là đứa ngốc.

Đỗ Phong bối cảnh bọn họ dĩ nhiên muốn biết, thế nhưng tới hôm nay mới thôi, bọn họ cũng không biết bao nhiêu.

Mà bọn họ lại biết Cỗ Võ Giả đại biểu rất ma.

Tề gia, Chu Bình Viêm, Trung Kinh Giang gia Thất Thiếu, Giang Thái Viêm, những người này, đại biểu cái gì?

Không quản gia tộc của bọn họ lại làm sao trâu bò, thế nhưng, so với Kinh Thành Giang gia tới nói, không đỡ nổi một đòn.

Một chân chính hào môn, không phải xem có bao nhiêu công ty, bao nhiêu tài sản.

Gốc gác!

Đây mới là tất cả.

Cái gì là gốc gác?

Tài sản vền vẹn là gốc gác bên trong tôi bé nhỏ không đáng kể đồ vật.

Tiền đối với với người nghèo người bình thường quý giá cực kỳ, thế nhưng đối với với chân chính có gốc gác người tới nói, tiền vật này, là không đáng giá tiền nhất.

Sở Lập Hiến các vị công tử này trước sau đều hiểu một cái đạo lý, bọn họ chỉ đi trêu chọc những kia ở tại bọn hần bối cảnh bên trong trêu tới người,

hung hăng, cũng có một hung hăng điểm máu chót.

Đỗ thiếu thực lực, có thể làm cho Giang gia Thất Thiếu quỳ xuống đất xin tha tề ra quân, có thể trở thành là Thẩm gia con rể, như vậy, chí ít, này đều biểu thị hần có nhường Trung Kinh những đại gia tộc kia lôi kéo tư cách.

Thậm chí không thể nói là tư cách, mà là gốc gác cùng sức lực.

Như thế một tính ra, Đỗ Phong địa vị, ở Trung Kinh bên trong, e sợ cũng so với những cái được gọi là thái tử đảng, thậm chí là hàng đầu thái tử đảng đều không kém chút nào.

Hơn nữa hần là Cô Vô Giả, lai lịch của hần, khẳng định cực kỳ thần bí.

Với hần hợp tác, như vậy, kết quả là cái gì?

Tần Phong cúi đầu suy nghĩ một chút, sau đó chậm rãi hỏi :

"Đỗ Phong, ngươi lại cảm thấy, cái gì mới xem như là đại sự?"

Đỗ Phong cười nhạt :

"Ồ trong mắt ta, xưng bá toàn cầu xem là không tính đại sự?"

Bao quát Lý Mục Đình ở bên trong, trong mắt tất cả mọi người đều né qua một tia kinh hãi.

"Trong vòng một năm, ta nhất định nhường Lý gia ở Kinh Thành dừng bước, trong vòng ba năm, ta muốn cho Lý gia trở thành Kinh Thành một cái khác nhà giàu có, mà các ngươi, tương lai có cơ hội, ta cũng sẽ để cho các ngươi chân chính quật khởi, thậm chí thay thế được Trung Kinh những gia tộc kia, các ngươi bậc cha chú, tổ tông, hùng tâm đầu chí đã làm hao mòn đến gần đủ rồi, nhưng là các ngươi cố gắng suy tính một chút, nếu như các ngươi đồng ý theo ta chân chính kết minh, cùng sinh tử, cùng tiến cùng lui, ta liền để cho các ngươi biết, cái gì là đại sự! !"

Lý Mục Đình chỉ cảm giác mình cả người nhiệt huyết sôi trào, xưa nay đều là nơi biển không kinh sợ đến mức hần, vào lúc này sắc mặt đột nhiên trở nên đỏ như máu cực kỳ.

Lý gia ở Bắc Sơn, không thể nói không có mạnh mẽ đến đâu khả năng, thế nhưng, mạnh mẽ đến đâu, đã là Bắc Sơn đệ nhất gia tộc.

Mà hần cái này Bắc Sơn đệ nhất gia tộc, phóng tới Kinh Thành, thậm chí vền vẹn là một nhị lưu thiên dưới gia tộc.

Lý gia nếu muốn trở thành Kinh Thành thủ khuất Nhất Chỉ tồn tại, Lý Mục Đình cả đời, đều đừng hòng thực hiện.

Kiều ngạo như hần, cũng sẽ không có như vậy dã tâm.

Nhiều nhất, hần nghĩ tới chính là nhường gia tộc, ở Kinh Thành nắm giữ một vị trí mà thôi.

Dừng bước, cảm rồi, sau đó chậm rãi phát triển.

Thế nhưng Đỗ Phong lại nói, hần chỉ cần ba năm, liền có thể làm cho Lý gia trở thành sánh vai Trung Kinh tam đại gia, tứ đại tộc tồn tại.

Đây là cỡ nào tự tin?

Lại là cỡ nào ngông cuồng?

Tác giả Minh triều không rượu nói : các anh em thực sự là xin lỗi, ngày hôm nay lại chỉ có thể canh một!

()

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Tạm thời bảo mật

Đỗ Phong, nhường Lý Mục Đình đều tìm đập đột nhiên gia tốc, những người khác, càng là huyết thống sôi sục, vô cùng kích động.

Ngán ngùi trầm mặc sau khi, Lý Mục Đình khôi phục yên tĩnh, hần nhìn Đỗ Phong nghiêm nghị nói rằng :

"Đỗ Phong, chúng ta theo người được!"

Đỗ Phong nhếch môi nở nụ cười, đưa tay ở bắp đùi mình trên tầng tầng vỗ một cái tát, nói rằng :

"Được! Ta đồng ý đem mọi người làm huynh đệ, sau này chúng ta liền có nạn cùng chịu có phúc cùng hưởng."

Một giờ sau khi, Đỗ Phong đám người mới trở lại trước bao trong phòng.

Đại gia lại chơi một trận, Lâm Á Nam cùng Tần Tử Cầm hai cái đại mỹ nữ, đỏ mặt đi tới Đỗ Phong bên người.

Lâm Á Nam rõ ràng có chút uống nhiều rồi, nàng một tay cầm lấy nửa bình rượu đỏ, căn bản không cần chén rượu, liền như vậy quay về miệng uống một hớp, cái kia tư thái động tác, quả thực mê người cực kỳ.

"Đỗ Phong, người . . Lão nương ta cảnh cáo người, người sau này. . . Không có ta Tử Cầm cho phép, người . . Không cho phép người cùng cái khác. . Nữ nhân. . . Àch. . . !!"

Một thật dài Ợ no thanh từ Lâm tổng trong miệng phát sinh, nàng dưới chân lệch đi, lão đảo liền hướng Đỗ Phong trên người nhào tới.

Đỗ Phong vội vã đưa tay đỡ lấy hần, có chút dờ khóc dờ cười nói rằng :

"Lão bản, người uống bao nhiêu?"

Lâm á lười biếng cực kỳ nghiêng đầu tựa ở Đỗ Phong trên bả vai, hai mắt mê ly hi hi nở nụ cười, đẹp đẽ trong miệng phun ra một ngụm rượu khí.

Lâm tổng tửu lượng Đỗ Phong là biết đến, phỏng chừng thật uống không ít, bằng không, cũng không có thể uống tới như vậy.

Tần Tử Cầm hiển nhiên cũng uống một chút, sắc mặt đỏ bừng bừng, hai mắt nhưng trong suốt cực kỳ, nàng liền như vậy Tĩnh Tĩnh đứng Đỗ Phong bên người, ôn nhu đến như là một con thiên nga, có vẻ cực kỳ tao nhã biết tính.

Đỗ Phong rất sắc sảo nhìn Tần lão sư hỏi :

"Tần lão sư, người không thể uống, chờ thân thể người được rồi tùy tiện uống."

Tần lão sư hơi chếch một hồi đầu, thon dài tron bóng cái cổ cực kỳ mê người, nàng nhìn Đỗ Phong thời điểm, ánh mắt hơi có chút mê ly :

"Đỗ đại ca, người đem Lý đại ca bọn họ đều tìm đến, nhất định là có cái gì sự tình chứ?"

Đỗ Phong cười hi hi, nhẹ nhàng giật giật miệng lưỡi :

"Tạm thời bảo mật!"

Tần lão sư nhất thời có chút hờn dỗi một quyết miệng, nhìn ra Đỗ Phong tâm đều ngứa. Hần quý thần xui khiến đưa tay ra nắm chặt rồi Tần lão sư mềm mại tay nhỏ, nhẹ nhàng một vùng, Tần lão sư trên mặt nở qua một tia ngượng ngùng, theo bản năng vùng vẫy một hồi, sau đó liền bất động rồi.

"Đến, ta nói cho các người biết!"

Một tay ngăn Lâm tổng mềm mại vòng eo, một tay nắm Tần lão sư, hình ảnh này xem ở trong mắt những người khác, quả thực chính là tiện sát người bên ngoài.

Lý Mục Dương đám người trong miệng phát sinh từng trận ồn ào thanh, mặc cỡ Tần lão sư nhiều lần đều muốn chạy trốn.

Mang theo hai người đi tới một bên tìm đến cái chỗ ngồi ngồi xuống, Lâm tổng đã tựa ở Đỗ Phong trên người hỗn loạn ngủ.

Đỗ Phong sắc sảo đem Lâm tổng bày ra tới một người thoải mái tư thái, làm cho nàng đầu gối lên bắp đùi của chính mình, lúc này mới nhìn Tần lão sư thần bí nói rằng :

"Tần lão sư, người muốn biết cái gì?"

Tần Tử Cầm có chút xấu hổ giậm chân một cái, thăm thẳm nói rằng :

"Người có thể hay không không muốn hô ta Tần lão sư?"

Đỗ Phong cười ha ha, nháy mắt nhìn Tần Tử Cầm nói rằng :

"Sao vậy? Người không thích ta gọi người Tàn lão sư? Người không cảm thấy, gọi Tàn lão sư so với gọi tên người càng thêm thân thiết sao?"

Tàn Từ Cẩm có chút bối rối nặn nặn tay, trên mặt hồng thành Hầu Tử cái mộng, trong miệng nhưng không có phản đối.

Đỗ Phong đột nhiên tụ họp tới, một phát bắt được nàng tay, mềm mại một vùng, ở nàng lỗ tai một bên nhẹ nhàng nói :

"Tàn lão sư, người có thích hay không đây?"

Một luồng nam nhân đặc hữu khí tức như rồng Tần Từ Cẩm cả người như nhũn ra, nàng theo bản năng vội vàng đưa tay đẩy Đỗ Phong, thế nhưng bàn tay vừa tựa ở Đỗ Phong trên ngực, nhưng cũng không còn nữa điểm khí lực.

Nhìn như vậy lên, thật giống là nàng đưa tay đi mò Đỗ Phong như thế.

"Đồ đại ca người. . . Đỗ Phong. . . Ta. . . Người đừng như vậy, bọn họ sẽ châm biếm ta!"

"Nói! Có thích hay không!"

Đỗ Phong sầm mặt lại, bá đạo cực kỳ.

Tàn Từ Cẩm cái tay kia gắt gao chống đỡ ở giữa hai người, vừa then vừa vội, cúi đầu đến nửa ngày, trong miệng mới phát sinh một đạo thanh âm nhẹ nhàng :

"Ừm. . . Hi. . . Yêu thích!"

Đỗ Phong cười ha ha :

"Yêu thích là tốt rồi, sau này chờ chúng ta kết hôn lên giường tròn phòng, chờ người sinh oa ta làm cha người làm nương, ta đều như thế gọi người có được hay không!"

Tàn lão sư chỉ cảm thấy cả người xụi lơ, trong lòng tu không đất dung thân, nhưng một mực lại cực kỳ hưởng thụ cái cảm giác này.

"Thập. . . Cái gì kết liễu. . . Hôn. . . Người. . . Người thực sự là. . .!"

Nàng dài như thế lớn, vẫn là lần thứ nhất bị một người đàn ông như thế ngay trước mặt trần trụi nói câu nói như thế này, đổi làm là những người khác, nàng đã sớm phần nộ.

Thế nhưng một mực, những câu nói này từ Đỗ Phong trong miệng nói ra, làm cho nàng trong lòng có một loại ngọt ngào chua xót cảm giác, loại cảm giác đó, quả thực tốt lắm.

Tàn lão sư cắn cắn miệng, sau đó ngẩng đầu lên ngơ ngác nhìn Đỗ Phong, có chút mê man nói rằng :

"Người nói, ta có thể. . . Sống đến vào lúc ấy sao?"

Đỗ Phong lắc đầu mỉm cười :

"Không thể!"

Tàn Từ Cẩm mặt trong nháy mắt trắng như tuyết.

Đỗ Phong nhưng cười hi hi, thô bạo cực kỳ một cái ôm nàng, âm thanh rất bằng phẳng, nhưng nói năng có khí phách :

"Người đương nhiên không thể chỉ sống đến sinh oa làm nương, bởi vì, ta muốn cho người sống lâu trăm tuổi, tương lai còn muốn ôm tôn tử, ôm cháu trai!"

Tàn lão sư nhất thời cả người kịch liệt run lên, nước mắt bà sa.

Nàng hai tay gắt gao ôm Đỗ Phong eo, đem đầu tựa ở ngực hắn, nhẹ nhàng nói :

"Đỗ Phong, không có gặp phải trước người, ta xưa nay không biết, yêu thích một người là cái gì cảm giác, hiện tại, ta cảm giác mình tốt may mắn!"

Đỗ Phong thở dài một tiếng, trong lòng bay lên một luồng không tên đau lòng cùng mềm mại, hắn nhẹ nhàng ở Tàn lão sư tron bóng trên trán hôn một cái, âm thanh trở nên thâm trầm lên :

"Tàn lão sư, ta cũng tốt may mắn gặp phải người, ta sẽ cho người toàn bộ thế giới, ta xin thề!"

"Đỗ Phong!"

Tàn lão sư cũng không nhận được nữa trong lòng kích động, giãy giụa ngẩng đầu lên, ngơ ngác nhìn hắn, bỗng nhiên nhanh chóng quay về Đỗ Phong

miệng hôn một cái, sau đó đem đầu sâu sắc chôn ở Đỗ Phong trong lòng, mặc cỡ không dám ngẩng đầu.

Nàng trong lòng nói ra một câu :

"Đi cùng với ngươi, ta rất hạnh phúc!"

Hai người tâm ý tương thông, liền như thể Tĩnh Tĩnh ôm, lại đã quên những người khác.

Xa xa, Lý Mục Đình trong lòng nhẹ nhàng thở dài một tiếng, yên tâm đầu cuối cùng một điếm lo lắng.

Hi vọng ngươi có thể hạnh phúc là tốt rồi.

Từ hôm nay sau này, ta nên lui ra.

Tần Từ Cẩm là hấn cái thứ nhất yêu nữ nhân, cái này toàn bộ Bắc Sơn đều là chuyện ai ai cũng biết.

Thế nhưng, hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình, Tần Từ Cẩm cũng không thương hấn.

Vừa bắt đầu, Lý Mục Đình còn tưởng rằng Tần Từ Cẩm không yêu hấn là bởi vì thân thể nguyên nhân.

Thế nhưng hiện tại hấn rõ ràng.

Tần Từ Cẩm tôn hấn, mời hấn, thậm chí đối với hấn so với thân ca ca cũng muốn giỏi hơn, nhưng này một phần cảm tình, không phải ái tình.

Lý Mục Đình cả người đột nhiên cảm thấy ung dung lên.

Xưa nay không dễ dàng bật cười một người, trên mặt đột nhiên liền nhiều hơn một loại xuất phát từ nội tâm ý cười.

Tối hôm nay tụ hội, mục đích rất rõ ràng.

Vừa đến, vì liên lạc đại gia cùng Đỗ Phong cảm tình.

Thứ hai, nhưng là vì hiệp trợ Đỗ Phong, chinh hợp nguyên lão hội các gia tộc lớn người trẻ tuổi.

Lý Mục Đình mặc dù đối với Đỗ Phong không biết, thế nhưng, hấn biết Đỗ Phong mục đích.

Đỗ Phong tính toán người lớn, vì lẽ đó, hấn cần thành lập thành viên nòng cốt của mình.

Như vậy, này liền cần người.

Tin được, sử dụng đến thuận buồm xuôi gió người.

Nguyên lão hội những người này, có thể trở thành hấn khởi điểm, mà Đỗ Phong thì lại có thể trở thành nguyên lão hội chỗ dựa.

Lý Mục Đình trước mắt, tựa hồ đã xuất hiện một mới tinh bản kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Bị đánh giá thấp Tần Phong

Tần lão sư chưa từng có ở trước mặt người ngoài cùng một người đàn ông như vậy thân thiết qua, có thể ngay ở trước mặt như thế nhiều người ở Đỗ Phong trên miệng hôn một chút, này đã là nàng dưới sự kích động làm được cử động.

Nếu như bình thường, nàng là tuyệt đối sẽ không như vậy.

Nằm ngoài Đỗ Phong trong lòng ngực, nàng tỉnh táo lại sau khi nhất thời cảm giác có gì đó không đúng.

Trộm đạo nhìn những người khác một chút, nhìn thấy tất cả mọi người đều ở nhìn chăm chăm nàng, tựa hồ mỗi người đều ở chế giễu, lần này mắc cỡ nàng quả thực không đất dung thân.

Vội vã từ Đỗ Phong trong lòng ngực giấy giữa bò lên, Tần lão sư đỏ cả mặt nhanh chóng chạy qua một bên cùng Lý Văn Đình đám người nhét chung một chỗ.

Nguyên lai còn ở Đỗ Phong trên đùi ngủ đến chết trầm Lâm Á Nam đột nhiên mở mắt ra chủ nhìn Đỗ Phong một chút, đưa tay mạnh mẽ ở Đỗ Phong trên eo bấm một cái.

"Đắc ý?"

"Đắc ý. . . Tê. . . !"

Nhìn thấy Lâm tổng còn muốn bấm, Đỗ Phong kéo lại nàng tay nhỏ, cười hi hi nói :

"Được rồi, đừng giả bộ, mau đứng lên, ta muốn nói với ngươi chính sự."

Lâm tổng hừ một tiếng, hoạt động một chút thân thể, thay đổi một càng thêm tư thế thoải mái, nhưng căn bản không có ý đứng lên.

"Nói đi, cái gì sự tình!"

Đỗ Phong liếc mắt nhìn Lý Mục Đình cùng Tần Phong, Sở Lập Hiền ba người, từ tốn nói :

"Ngươi cảm thấy, ta nên cho bọn họ bao nhiêu cổ phần?"

Nói chuyện đến chuyện buôn bán, Lâm tổng trong mắt nhất thời né qua một đạo tinh quang, trực tiếp nói :

"Ngươi là muốn lấy được một thương mại đồng bọn, vẫn là muốn thu phục bọn họ?"

Đỗ Phong khoe miệng nổi lên một tia thần bí nụ cười, cúi đầu liếc mắt nhìn Lâm tổng, trong mắt loé ra một tia thâm trầm :

"Ta đương nhiên là muốn thu phục bọn họ, tương lai bọn họ chính là trong tay ta nòng cốt, ta muốn dùng mẫu ngọc, chế tạo một thương mại vương triều đi ra, cái này thương mại vương triều, sẽ là trong tay ta chân chính một tấm bài."

Lâm Á Nam duỗi ra một đầu ngón tay, nhẹ nhàng ôm lấy Đỗ Phong cằm, ngả ngón cực kỳ mở miệng hỏi :

"Đỗ thiếu, ngươi đến tột cùng là cái gì người a? Chẳng lẽ, ngươi là Kinh Thành cái kia mấy cái gia tộc lớn nhà ai con riêng hay sao?"

Đỗ Phong cười ở gáy của nàng trên nhẹ nhàng gảy một hồi, ánh mắt thâm thúy cực kỳ :

"Ta không phải là bọn họ con riêng, thế nhưng chẳng cần biết ta là ai, ta đều là ngươi nam nhân."

Lâm tổng trong lòng một ngọt, đầu ở Đỗ Phong trên đùi giật giật :

"Vậy ta liền yên tâm!"

Đỗ Phong trong lòng thở dài một tiếng, nhếch miệng nở nụ cười, theo hậu ngẩng đầu lên xem xa xa Lý Mục Đình đám người, ngữ khí có chút nghiêm nghị :

"Chỉ là tương lai của ta, không phải là một mảnh đường bằng phẳng, lão Lý ta ngược lại thật ra yên tâm, thế nhưng những người khác, ngươi cảm thấy, bọn họ sẽ không ở thời điểm mấu chốt phản bội ta sao?"

"Ngươi nếu tìm bọn họ đến, khẳng định chắc chắn, ta tin tưởng ngươi!"

Lâm tổng đưa tay, lần thứ hai nặn nặn Đỗ Phong cằm :

"Ngươi có thể nói cho ta, Ân Long chiến đội là cái gì sao?"

Đỗ Phong cúi đầu nhìn Lâm Á Nam, trong mắt loé ra một tia thống khổ :

"Lão bản, ta có thể đem ta thân phận thật sự nói cho ngươi, Ân Long chiến đội là thuộc về này cái quốc gia đứng đầu nhất quân đội sức mạnh, ta có một đám chân chính qua mệnh huynh đệ, bọn họ là chiến hữu của ta, dựa vào, thế nhưng, bọn họ nhưng đều chết rồi, chết ở một cái âm mưu bên trong, mà ta sống sót trở về mục đích, chính là vì bọn họ báo thù."

Lâm Á Nam trong mắt loé ra một tia sáng tỏ :

"Thảm gia? Ngươi cái kia vị hôn thê?"

Đỗ Phong gật đầu :

"Không sai, thế nhưng Thẩm gia chỉ là trong tay người khác một tấm bài mà thôi."

Lâm Á Nam trong mắt loé ra một tia kinh hãi :

"Thẩm gia lại đều chỉ là người khác bài, chẳng lẽ, bọn họ phía sau là người nói cái kia tứ đại cầm địa?"

Đỗ Phong trên mặt vẻ mặt như một bãi bình tĩnh nước, không có chút rung động nào :

"Tứ đại cầm địa, cũng không phải phía trên thế giới này bí ẩn nhất, sức mạnh lớn nhất."

Lâm Á Nam quãng thời gian này đã từ Đỗ Phong trong miệng ít nhiều biết một điểm tứ đại cầm địa tin tức, mà Trung Kinh cái kia tam đại gia tứ đại tộc, nàng càng là biết làm sao khủng bố.

Tam đại gia tứ đại tộc vẹn vẹn là tứ đại cổ võ cầm địa ở thế tục phát ngôn viên, như vậy, tứ đại cầm địa lại đến làm sao mạnh mẽ?

Nàng cho rằng, này đã là phía trên thế giới này kinh khủng nhất, tối sức mạnh thần bí.

Thế nhưng Đỗ Phong lại còn nói không phải.

Như vậy, Đỗ Phong lại lịch, đến cùng là cái gì?

Hắn biết như thế nhiều, thân phận hiển nhiên tuyệt đối sẽ không so với Trung Kinh cái kia tam đại gia tứ đại tộc kém.

Dù cho là Lâm Á Nam trong lòng đã chuẩn bị kỹ càng, vẫn là lại bị Đỗ Phong kinh ngạc đến ngây người.

Cái này bình thường xem ra miệng đầy huân thoại, cà lơ phất phơ, không cái chính kinh gia hỏa, không chỉ là cái cái gì Cổ Võ Giả, hơn nữa trên người còn có vô số bí mật.

Hoành Đỗ Phong một chút, Lâm Á Nam có chút không vui nói :

"Người sau này cái gì cũng không cần nói với ta."

Đỗ Phong cười cợt, vẻ mặt rất cân nhắc :

"Người tức rồi?"

Lâm Á Nam chính muốn nói chuyện, Tần Phong bụng một chén rượu đi tới, cười nói :

"Á Nam, có thể hay không đem Đỗ Phong cho ta mượn mấy phút? Ta có chút rất trọng yếu nói với hắn!"

Lâm Á Nam từ trên ghế sa lông ngồi dậy đến, sau đó bất mãn Đỗ Phong một chút, đứng dậy quay về xa xa Tần Từ Cẩm đám người đi đến.

Tần Phong cười ở Đỗ Phong bên người ngồi xuống, sau đó nghiêng người nheo lại mắt chữ n hình nhìn Đỗ Phong :

"Đỗ Phong, người chuẩn bị thời điểm nào tới cửa cầu hôn?"

"Chuyện này không cần người bạn tâm chứ?"

Đỗ Phong nhìn Tần Phong một chút, thần nhiên nói :

"Nói đi, đến tốt cùng là cái gì sự tình?"

Tần Phong cười khò một tiếng, lắc lắc đầu, sau đó lại nhẹ nhàng nhấp một miếng rượu, lúc này mới nói thật :

"Đỗ Phong, ta trong bóng tối đã điều tra người, thế nhưng người là một mê, ta thậm chí không biết có nên hay không tin tưởng người, bởi vì ta tuy rằng không bằng Lý Mục Đình như vậy lợi hại, thế nhưng ta cũng có ý nghĩ của chính mình, Tần gia có thể ở trên tay ta thủ thành, ta coi như là xong lập gia đình tộc giao cho sự mạng của ta."

Đỗ Phong trong mắt loé ra một tia cân nhắc :

"Tiếp tục."

Tần Phong gật gù, vẻ mặt có chút nghiêm nghị :

"Ta liền nói Mục Đình, không phải không thừa nhận, hắn tuyệt đối là ta đã thấy người trẻ tuổi bên trong, đứng đầu nhất nhân vật, ta không biết các người tại sao lần thứ nhất gặp mặt liền có thể đàm ba câu quyết định hợp tác kết minh, thế nhưng ta tin tưởng, hắn đã tâm, mới thật sự là nhường hắn theo người

mạo hiểm nguyên nhân."

Đỗ Phong trong lòng không khỏi âm thầm gật đầu.

Bắc Sơn này tứ đại công tử, Tần Phong vẫn lóe đáy, làm cho người ta ấn tượng kém xa Lý Mục Đình, Sở Lập Hiên cùng trước Tề gia Tề Hải Nguyên cũng so với hần danh tiếng vang dội.

Rất nhiều người thậm chí cảm thấy, Tần Phong mặc dù có thể trở thành tứ đại công tử một trong, dựa vào vẫn là gia tộc địa vị cùng mình thân phận người thừa kế.

Nếu như nếu bàn về chân chính bản lĩnh, rất nhiều người đều coi hần là làm nhệ lưu hàng ngũ.

Thế nhưng hiện tại vừa nhìn, tất cả mọi người đều nhìn lầm hần.

Cái tên này, thậm chí so với Lý Mục Đình đến, cũng vẹn vẹn là hơi yếu, thậm chí có thể hần vẫn biết điều, trong bụng còn cất giấu rất nhiều ý nghĩ cũng không nhất định.

"Người hứa cho Lý gia một thiên đại hứa hẹn, như vậy, bọn họ muốn trả giá, cũng nhất định là thiên đại đánh đổi, mà có người họ giá họ tổng, không nói một năm, thời gian ba năm ta tin tưởng người thật có thể nhường Lý gia trở thành Kinh Thành nhất lưu gia tộc, thậm chí ta cho rằng, hần sẽ trở thành Hoa Quốc thế hệ tuổi trẻ người số một."

Đỗ Phong sợ hãi mà kinh.

Hần nhìn Tần Phong ánh mắt đều thay đổi.

Cái tên này, quả thật là thâm tàng bất lộ.

Hần lại có thể đoán được chính mình đối với Lý Mục Đình đồng ý.

Mà Lý Mục Đình lúc đó đều khiếp sợ cực kỳ, không thể tin được.

Tần Phong, không chỉ bị đánh giá thấp, hơn nữa bị đại đại đánh giá thấp.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Sứ mệnh

Nhìn Tần Phong, Đỗ Phong thật dài thở dài một hơi, sau đó nói rằng :

"Người nói với ta những này là vì cái gì mà?"

Tần Phong cười cợt :

"Người không cần hoài nghi ta, ta cùng Mục Đình, Lập Hiên ba người, sau này nhất định sẽ kiên quyết không rời theo người, bởi vì, ta so với bất luận người nào đều rõ ràng, chúng ta đã không thể lại có thêm đường khác có thể đi rồi!"

Đỗ Phong không nói gì, thế nhưng trong mắt hần biểu hiện, đã nói rõ tất cả.

Tần Phong cái tên này, thực sự là cho hần một kinh ngạc vui mừng vô cùng.

Không sai , dựa theo Trung Kinh cái kia tam đại gia tứ đại tộc nước tiểu tính, kẻ địch bằng hữu, chính là kẻ địch.

Mà bọn họ đối xử kẻ địch thủ đoạn, vậy thì là nhỏ cò tận gốc.

Huống chi, Bắc Sơn nguyên lão hội mười ba hào môn gộp lại, cũng không đủ nhân gia một cái tát đập.

Nghĩ tới đây, Đỗ Phong lại thở dài một tiếng.

Thực lực! !

Thực lực mới phải tất cả a! !

"Lão Tần, xem ở ta theo Tử Cam quan hệ trên, ngươi đối với ta nói thật, ngươi ẩn giấu như thế sâu, tại sao một mực muốn vào hôm nay, ở trước mặt ta biểu hiện ra?"

Tần Phong cười nhạt :

"Một mặt là vì Tử Cam, nói vậy ngươi cũng biết thân thể nàng trên bệnh tật là sao vậy sự việc, ta vì ngươi bán mạng, là muốn cho ngươi càng tốt hơn đối với nàng, làm cho nàng không buồn không lo qua xong nàng quãng đời còn lại."

Nói tới chỗ này, Tần Phong trong mắt lộ ra một tia thần bí, nhẹ nhàng nói rằng :

"Thứ hai ma, là bởi vì . . Kinh Thành có người tìm tới ta!"

Một câu nói khác nào kinh động thiên hạ, Đỗ Phong cả người đột nhiên run lên, chết nhìn chòng chọc Tần Phong :

"Ai?"

Tần Phong cười ha ha, chậm rãi nói rằng :

"Ngươi người quen cũ, Bá Long chiến đội thủ lĩnh, ngươi vị kia vị hôn thê đệ đệ, Thẩm Trùng Tiêu!"

Đỗ Phong nở nụ cười.

Khóe miệng hắn nở nụ cười lăng liệt mà âm trầm.

"Thẩm Trùng Tiêu tìm ngươi nói rồi cái gì?"

Tần Phong không chút nào giấu giếm, nhẹ nhàng nói rằng :

"Hắn nói cho ta, chỉ cần ta thân phục, trong vòng một năm, nhất định làm cho cả Bắc Phương, nghe lệnh của ta một người."

Đỗ Phong vừa cười, hắn nhìn Tần Phong một chút, cười hi hi nói :

"Cái này đồng ý không thể bảo là không mê hoặc, vậy ngươi tại sao không đáp ứng đây?"

Tần Phong trên mặt rốt cục né qua một tia kiêu căng, từ tốn nói :

"Ngươi với hắn không giống, ngươi cần chính là bằng hữu, thế nhưng, hắn cần chính là nô tài, ta sẽ không làm nô tài."

Đỗ Phong trong mắt bắn ra hai đạo cân nhắc ánh mắt, nhìn Tần Phong nói rằng :

"Ngươi biết, lúc trước cũng có người nói với ta đồng dạng một câu nói, hắn nói, chỉ cần ta quỳ xuống, ta liền có thể được toàn bộ thế giới, là toàn bộ thế giới, ngươi hiểu không?"

Tần Phong Tĩnh Tĩnh nhìn Đỗ Phong, trong lòng nhưng lật lên sóng to gió lớn :

"Cái kia sự lựa chọn của ngươi là . . ?"

Đỗ Phong cười hi hi :

"Sự lựa chọn của ta là đánh một quyền roi mắt tên kia miệng đầy răng, ở hắn lần trước, ta nói cho hắn, ta sẽ dùng hai tay của ta đi đặt xuống thế giới này."

Tần Phong trong lòng không tên dâng lên một luồng nhiệt huyết.

Một có thể nói ra lời nói như vậy nam nhân, hắn cần cỡ nào sức lực cùng tự tin?

Đỗ Phong cảm nhận được Tần Phong trong lòng khiếp sợ, hắn chậm rãi nói rằng :

"Lão Tần, nếu ngươi như thế thành thực, ta cũng không cần gạt ngươi, Tần lão sư bệnh ta có tự tin trăm phần trăm chữa khỏi, ngươi cùng lão Lý sẽ trở thành bên cạnh ta tín nhiệm nhất tay trái tay phải, Tần gia, Lý gia, mặc kệ sau này làm sao, chỉ muốn các ngươi có bất kỳ một điểm vấn đề, ta nhất định sẽ liều lĩnh bảo vệ các ngươi, Tần lão sư, Lâm tổng, các nàng không chỉ là người đàn bà của ta, cũng là thân nhân của ta, ngươi là Tần lão sư đại ca, tự nhiên, cũng coi như là bằng hữu của ta đồng chí."

Đỗ Phong trên mặt dần dần hiện lên một mặt xán lạn cực kỳ nụ cười :

"Lôi Phong đồng chí ca ca nói, đối xử đồng chí, muốn như mùa xuân giống như ấm áp, mà đối xử kẻ địch, muốn như ngày đông giá rét như thể tàn khốc vô tình, người làm tối lựa chọn chính xác, chúc mừng người."

Tần Phong cười khổ một tiếng :

"Đừng lảm nhảm, nếu ta là bằng hữu người, người có thể muốn thay ta giải quyết đi cái phiền toái lớn, Thẩm Trung Tiêu bên kia, còn ở chờ tin tức của ta đây!"

Đỗ Phong cười ha ha, trong ánh mắt nhưng hoàn toàn không có một chút nào nụ cười :

"Nhường ta đoán xem, Trung Kinh đến người đều là ai!"

Tần Phong thở dài một hơi. Sau đó chậm rãi ngẩng đầu lên, thật lòng nhìn Đỗ Phong, nói rằng :

"Người muốn đối phó người, sẽ không là Thẩm Nhượng Hi chứ?"

Đỗ Phong vừa cười, nụ cười như đao :

"Thẩm Nhượng Hi, mặt khác bày đại chiến đội tương ứng gia tộc, cùng với, bọn họ phía sau người."

Đỗ Phong câu nói này, nhường Tần Phong trong đầu run lên bần bật :

"Người người này, người muốn lật tung tam đại gia tứ đại tộc?"

Đỗ Phong chậm rãi gật gù đầu nói :

"Tại sao không đây? Ta có thể nói thật với người, đây là trên người ta gánh vác sứ mệnh!"

Tần Phong lông mày sâu sắc cau lên đến.

Đỗ Phong câu nói này, thật chính là có thể quyền có thể điểm

Lật tung tam đại gia tứ đại tộc, đây là hấn gánh vác sứ mệnh?

Cái này sứ mệnh là ai cho hấn?

Cái tên này phía sau, còn đứng ai?

Cái tên này quá thần bí.

Hiển nhiên, hấn bị Đỗ Phong cho làm cho khiếp sợ.

Hấn không rõ ràng Đỗ Phong bối cảnh, thế nhưng hấn nhưng nhìn ra so với Lý Mục Đình đều muốn càng xa hơn càng nhiều.

Lý Mục Đình lỗi làm việc dư thừa bá đạo mà ít hơn mưu lược, hấn nhưng vừa vặn ngược lại.

Nếu như Tần Phong cùng Lý Mục Đình có thể chân chính liên thủ, vậy thì là chân chính ưu thế bổ sung.

Điểm này Đỗ Phong cũng nhìn thấy, Tần Phong chính mình cũng biết.

Thế nhưng hấn là Tần gia ba đời người thừa kế, hấn muốn duy trì gia tộc độc lập tính, liền hoàn toàn không thể cùng Lý Mục Đình trong lúc đó hoàn thành ưu thế bổ sung.

Bởi vì, đây là bọn hấn từng người lập trường quyết định.

Thế nhưng, hiện tại không giống, có thêm một Đỗ Phong đi ra, Bắc Sơn, quá nhỏ.

Bên ngoài có càng to lớn hơn càng bao la thế giới đang đợi bọn họ, như vậy, hấn cùng Lý Mục Đình liên thủ, trở thành Đỗ Phong thủ hạ tay trái tay phải, nào sẽ là một loại cái gì tình hình?

Chỉ là suy nghĩ một chút, Tần Phong đều cảm thấy rất kích động.

Đem so sánh lên Kinh Thành Thẩm gia đối với hấn mời chào, Tần Phong việc nghĩa chẳng từ nan lựa chọn Đỗ Phong.

Đây chính là ánh mắt.

Tần gia hi vọng là hấn, mà hấn nhưng là hoàn toàn đem hết thầy đều ký thác ở Đỗ Phong trên người.

Trung Kinh cái kia bảy nhà giàu có, ở trong xã hội căn bản cũng không có cái gì hiển hách danh tiếng cùng địa vị, thế nhưng Tần Phong lại biết, loại này hào môn, mới thật sự là hàng đầu hào môn.

Bởi vì bọn họ ở khắp mọi nơi, rồi lại nhường người bình thường không phát hiện được sự tồn tại của bọn họ.

Thẩm gia, không thể nghi ngờ chính là như vậy gia tộc.

Tần Phong lắc lắc đầu, đem trong óc các loại ý nghĩ ép xuống, ngẩng đầu lên nhìn Đỗ Phong, nhàn nhạt cười nói :

"Nếu ngươi nói như vậy, vậy ta đến phân tích một chút ngươi, ngươi xem có đúng hay không, ngươi cùng Thẩm gia thông gia, kỳ thực là Thẩm gia một loại lựa chọn, Thẩm gia muốn lợi dụng tiềm lực của ngươi, hoặc là nói thành tựu tương lai, do đó đem Hồ gia làm hạ thấp đi, trở thành Trung Kinh thứ nhất hào môn."

"Thế nhưng ngươi một người cô đơn người, Thẩm gia Đại tiểu thư coi như muốn thông gia, cũng tuyệt đối sẽ không tìm ngươi, bọn họ chân chính muốn tuyển chọn, chỉ sẽ chọn thực lực bối cảnh cường hãn hơn thế gia."

"Dù sao, tiềm lực của một người to lớn hơn nữa, cũng tuyệt đối so với không cái trước thế gia, vì lẽ đó, tìm ngươi thông gia, chỉ là một âm mưu, mà một khi phát hiện ngươi không bị khống chế hoặc là ôm những khác mục đích, Thẩm gia trực tiếp liền trở mặt, muốn đem ngươi giết chết đi. Đúng không?"

"Nói tóm lại, thứ nhất, ngươi là ôm mục đích tiếp cận Thẩm gia, thứ hai, Thẩm gia phía sau, có núi dựa lớn, thậm chí ta cảm thấy, ngươi cái kia vị hôn thê, hơn nữa cũng vậy. . . Ha ha ha! !"

Đỗ Phong nhìn Tần Phong, hận không thể trực tiếp đánh vỡ đầu của hấn, nhìn cái tên này trong óc đến cùng trang chính là cái gì.

Cái tên này, đã lừa gạt toàn bộ Bắc Sơn.

Ngay ở Đỗ Phong muốn há mồm lúc nói chuyện, phòng ngăn cửa lớn bị người đẩy ra, một đầu đầy mồ hôi người trung niên vội vàng vàng chạy vào, ở Lý Mục Dương lỗ tai một bên, nhanh chóng nói rồi mấy câu nói.

Lý Mục Dương sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ cái kia xem

Mà Đỗ Phong khỏe mắt, nhưng là kịch liệt bắt đầu run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Binh Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Bá Long thủ lĩnh Thẩm Trùng Tiêu

Bên này, Lý Mục Dương nghe xong bên người người trung niên kia nói chuyện sau khi, vẻ mặt đã kinh biến đến mức cực kỳ kinh hãi.

Hấn nhanh chóng nhìn Đỗ Phong một chút, sau đó vội vàng quay về Đỗ Phong bên này chạy tới.

Thế nhưng ngay ở hấn mới vừa nhấc chân lên thời điểm, cửa lớn truyền đến ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Thâm hậu tinh mỹ cửa lớn, lại bị người mạnh mẽ dùng bạo lực một cước cho đá nát.

Đầy trời vụn gỗ bay lượn bên trong, đứng đến cách cửa lớn gần mấy người trẻ tuổi bị vụn gỗ lan đến, trên mặt nhất thời máu me đầm đìa.

"Mịa nó. . . !"

Tần Khải đứng mũi chịu sào, hấn xui xẻo nhất, nếu không là hấn phản ứng đến nhanh, mất chữ e sợ đều mù.

Thế nhưng hấn há mồm chỉ nói hai chữ, nhất thời liền cũng lại không mắng được.

Cửa đi vào tới một người.

Một người đàn ông.

Vóc người thon dài, dung mạo anh tuấn đến kỳ cục, nhưng một mặt lạnh lùng nam nhân trẻ tuổi.

Sự xuất hiện của hắn, bao trong phòng nhiệt độ đột nhiên trực tiếp rơi xuống băng điểm bên dưới.

Hết thảy đều phẳng phát bất động, Lý Mục Dương thậm chí cũng không dám cử động nữa.

Người đàn ông trẻ tuổi trong mắt căn bản không có bất kỳ người nào, đem tất cả mọi người cũng làm làm không khí, liền như vậy quay về Đỗ Phong đi tới.

Phía sau hắn, phân loại hai hàng, tám người đàn ông nối đuôi nhau mà vào.

Này tám người đàn ông khắp toàn thân, tương tự liền lĩnh một luồng Hàn Băng thấu xương ý lạnh, liền phẳng phát bọn họ hoàn toàn là dùng khối băng điều đi ra như thế.

Đỗ Phong đang nhìn đến người đàn ông trẻ tuổi này đầu tiên nhìn, liền hi hi nở nụ cười, sau đó cả người mềm nhũn xụi lơ ở trên ghế salông, liền phẳng phát thân thể không có bán cái đầu lâu.

Thẩm Trùng Tiêu, hai mươi lăm tuổi, Trung Kinh nội thành tam đại trong nhà xếp hàng thứ hai Thẩm gia trực hệ, Thẩm Nhượng Hi đệ đệ, Thẩm gia ba đời người thừa kế, Bá Long chiến đội thủ lĩnh, Đỗ Phong đã từng đối thủ cạnh tranh kiêm đã từng tương lai em vợ.

Thẩm Trùng Tiêu trong mắt chỉ có Đỗ Phong, trên mặt hắn không có bất kỳ vẻ mặt, chỉ là ánh mắt mang theo cái kia một luồng hưng phấn cùng chiến ý, Đỗ Phong nhắm hai mắt chữ đều có thể cảm giác được.

Hắn chặt chẽ nhìn Đỗ Phong, nói rằng :

"Ngươi quả nhiên không có chết!"

Vừa nhưng đã không nể mặt mũi, vì lẽ đó Đỗ Phong trong miệng chỉ nhẹ nhàng phun ra hai chữ :

"Ngu ngốc!"

Thẩm Trùng Tiêu phía sau cái kia tám cái tráng hán cả người khí tức bỗng nhiên bạo phát, sát khí ngút trời.

Thẩm Trùng Tiêu nhưng chỉ là cười nhạt, nhấc lên tay, ở trên cao nhìn xuống nhìn Đỗ Phong, nói rằng :

"Nghe nói ngươi đột phá, còn giết Giang gia một cái lão chó, liền Giang lão thất đều bị ngươi dọa tiểu trong quần, không bằng, chơi với ta chơi?"

"Ta trước chơi chính là ngươi tỷ! Ta không có hứng thú chơi pha lê, Thẩm lão nhị, ngươi đam mê này không được, Thẩm gia dễ dàng tuyệt hậu!"

Thẩm Trùng Tiêu sắc mặt đột nhiên chìm xuống, quay về Đỗ Phong lạnh lùng nói rằng :

"Ngươi là đang tìm cái chết!"

Đỗ Phong cười hi hi gật gật đầu, nói rằng :

"Chỉ bằng ngươi tên rác rưởi này? Ngươi đã quên hai năm trước, bị ta đánh cho răng rơi đầy đất rắm cũng không dám thả một chuyện? Thẩm lão nhị, ngươi xem một chút ngươi phía sau này một đám phế vật, nặc, cái kia bị ta một quyền đánh hết miệng đầy răng, hiện tại cũng là nạm khảo sứ răng, còn có cái kia, trứng trứng đều nát một, sao vậy? Ngày hôm nay ngươi cũng muốn nát một?"

Cái kia tám cái tráng hán sắc mặt tất cả đều thay đổi.

Đặc biệt là đứng Thẩm Trùng Tiêu phía sau hai người đàn ông, một người trong đó vẫn không nhúc nhích hai chân lại nhẹ nhàng run lên một hồi. Trong mắt lộ ra một tia oán độc, chỉ là mắt chữ nơi sâu xa cái kia một luồng ý sợ hãi, nhưng sao vậy đều không che giấu nổi.

Năm đó Đỗ Phong chỉ Kinh Thành, dựa vào sức mạnh của một người, quét ngang bảy đại chiến đội, mạnh mẽ dựa vào một đôi nắm đấm đập ra tới một người Ân Long chiến đội, ngự trị ở mặt khác bảy đại chiến đội đứng đầu, ép tới những chiến đội khác căn bản không nhắc nổi đầu lên.

Không chỉ là như vậy, Đỗ Phong thời không thường còn lấy giao lưu trên danh nghĩa môn khiêu khích, đánh cho mặt khác bảy cái chiến đội náo loạn, một mực, dựa lưng Trung Kinh bảy đại gia chiến đội, chính là bất hủ không có bất kỳ biện pháp.

Đỗ Phong xem ra là một người cô đơn, thế nhưng, hắn nhưng là hoa ** mới hạt nhân cao tầng tỉ mỉ chọn lựa ra, dùng để đối kháng bảy đại gia Tiên Phong.

Quân đội xưa nay đều là bền chắc như thép, mãi đến tận Thất đại gia tộc bắt đầu dùng vô tận gia tộc tài nguyên, xây đi ra này bảy cái chiến đội, mà này bảy cái chiến đội lại trở thành quân đội mạnh mẽ nhất đặc chủng chiến đội sau khi, quân đội không gì phá nổi phòng tuyến, bị mạnh mẽ xé rách đi ra một vết thương.

Thất đại gia tộc thế lực, bắt đầu chậm rãi thâm nhập vào quân đội.

Thất đại gia tộc cách làm, tự nhiên gây nên quân đội mãnh liệt bất mẫn, vì lẽ đó, Đỗ Phong liền xuất hiện.

Có thể nói, Đỗ Phong phía sau, đứng toàn bộ hoa ** mới.

Trung Kinh là Hoa Quốc thủ đô, quan hệ rắc rối phức tạp, ai cũng không dám lộn xộn nửa bước, bởi vì một khi đi nhầm, vậy thì là vạn kiếp bất phục.

Thế nhưng một mực Đỗ Phong liền dám đầu đá lung tung, không kiêng dè chút nào.

Hắn có toàn bộ quân đội làm chỗ dựa, dù cho là Thất đại gia tộc, cũng không dám trong bóng tối động cái gì tay chân.

Đây chính là năm đó hắn quét ngang Trung Kinh, ép tới này một đám thái tử đảng giận mà không dám nói gì nguyên nhân căn bản.

Cái này cũng là Thẩm gia thậm chí không tiếc tung Thẩm Nhược Hi đến với hắn thông gia nguyên nhân.

Mà hiện tại, Đỗ Phong còn có cái gì?

Cùng Thẩm gia thông gia, tương đương với ở hắn cùng quân đội quan hệ trên mạnh mẽ chém một đao.

Chấp hành nhiệm vụ thất bại, Ân Long toàn quân diệt, trách nhiệm này, Đỗ Phong nhất định phải gánh chịu.

Bởi vì Ân Long chiến đội thành viên, toàn bộ đến từ chính quân đội, mà không phải đến từ chính các gia tộc lớn.

Bất kể như thế nào, Đỗ Phong đều phải muốn gánh chịu lãnh đạo bất lực kết quả.

Thậm chí hắn còn có thể ra tòa án quân sự.

Vì lẽ đó Đỗ Phong hiện tại cái gì đều không có, mà quân đội nếu như biết hắn sống sót, còn có thể gây sự với hắn.

Cứ như vậy, ai còn sẽ sợ hắn?

Đương nhiên, nếu như quân mới biết Đỗ Phong đã đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới, e sợ sẽ chuyện cũ sẽ bỏ qua, một lần nữa chiêu mộ hắn.

Thẩm Trùng Tiêu sở dĩ đi tới Bắc Sơn, cũng chính là ôm cái mục đích này đến.

Hắn muốn tàn nhẫn mà nhục nhã Đỗ Phong, lại giết chết cái này vô liêm sỉ, đoạn tuyệt quân đội đón lấy có thể động tác.

Hắn ngày hôm nay có chuẩn bị mà đến, bởi vì, hắn cũng cùng trước không giống nhau!

Hắn đột phá.

Hắn trở thành bảy đại chiến trong đội, kế Đằng Long chiến đội Hồ Kiến Quốc, uy Long chiến đội Giang Nhược Tinh sau khi, người thứ ba đột phá đến Cổ Võ Giả chiến đội thủ lĩnh.

Vì lẽ đó, hắn tìm đến Đỗ Phong, vì là chính là cọ rửa trước đây sỉ nhục.

Hơn nữa trên tay hắn còn có lá bài tẩy.

Đỗ Phong lời kia, kích thích hắn hai mắt đột nhiên đỏ như máu :

"Ngươi muốn chết?"

Đỗ Phong cười hì hì nhìn hắn, cả lợ phát phơ nói rằng :

"Đến đây đi, nhường ta gặt gao xem! Ngươi dám động thủ sao?"

Thẩm Trùng Tiêu trên mặt né qua một tia dữ tợn, sắc mặt khê biến thành hơi có chút xanh lên, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Ngươi phải ở chỗ này động thủ?"

"Đối phó ngươi loại phế vật này, cái gì địa phương đều là giống nhau, bởi vì ngươi căn bản không có cơ hội đối với bất luận là đồ vật gì tạo thành phá hoại! Ha ha, ngươi cho rằng, ngươi dựa vào thuốc kích thích đột phá, liền có tư cách ở trước mặt ta hung hăng sao?"

Đỗ Phong nhường Thẩm Trùng Tiêu trong lòng đột nhiên tuôn ra một luồng cực kỳ cuồng bạo sự phẫn nộ cùng chiến ý.

Phía trên thế giới này, còn xưa nay không có một người như Đỗ Phong như vậy nhục nhã qua hắn.

Trừ vị kia. . . !

Thế nhưng, vị thiếu chủ kia là cái gì thân phận cao quý? Đỗ Phong lại là một cái gì thân phận?

"Thấp hèn đồ vật, trước người không phải là dựa vào quân đội chỗ dựa mới hung hăng sao? Hiện tại, người có điều chính là chó mất chủ!"

Đỗ Phong trên người, đột nhiên bốc lên một luồng máu tanh sát khí.

Thẩm Trùng Tiêu cùng hán phía sau tám người, trên mặt đồng thời biến sắc.

Đều không giống nhau : không chờ Thẩm Trùng Tiêu phản ứng lại, Đỗ Phong đưa tay một bạt tai, liền phiến ở trên mặt của hán.

Đùng!

Lanh lảnh bạt tai thanh, vang dội cực kỳ.

()

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Một bầy chó nô tài

Thẩm Trùng Tiêu sao vậy đều không nghĩ tới, Đỗ Phong lại còn nói động thủ liền động thủ.

Hơn nữa, hán lại ở Đỗ Phong trước mặt, không phản kháng chút nào lực lượng.

Thậm chí hán liền Đỗ Phong là làm sao ra tay đều không thấy rõ.

Chuyện này quả thật chính là không thể.

Hán hiện tại cũng đã đột phá, cũng là Cổ Vô Giả , tương tự thân là Cổ Vô Giả, hán không nghĩ ra, tại sao sẽ như vậy.

Đỗ Phong một cái tay gắt gao chặn lại Thẩm Trùng Tiêu cái cổ, Thẩm Trùng Tiêu cả người đều không có cách nào nhúc nhích.

Liếc mắt nhìn hán phía sau cái kia tám cái Bá Long chiến đội thành viên, Đỗ Phong nhân nhạ châm chọc nói rằng :

"Rác rưởi, trước sau vẫn là rác rưởi!"

Tám cái Bá Long thành viên cả người khí thế đột nhiên biến đổi, một luồng trùng Thiên sát khí nổi lên một thể, chút nào không có bất kỳ che dấu nào quay về Đỗ Phong nhào giết tới.

Đỗ Phong phía sau còn có Tần Phong ngồi ở trên ghế salông, sát khí này đủ khiến hán chết mười cái qua lại.

Vén vén là một sát na, Tần Phong liền cảm giác trước mặt tựa hồ có một luồng dày nặng lạnh lẽo tường băng, trực tiếp quay về hán đè ép lại đây, mà hán căn bản không có cách nào lùi lại.

Loại cảm giác đó, liền phảng phất thân ở hai phiến cối xay khổng lồ trong đá, kết quả là bị nghiền ép đến tan xương nát thịt.

Ngay ở hán cảm giác mình sống không nổi thời điểm, cả người áp lực, đột nhiên biến mất sạch sành sanh.

Đỗ Phong âm thanh nhẹ nhàng vang lên :

"Các người đám rác rưởi này, còn có cái gì không phục? Luận thực lực, các người cho ta xách giày cũng không xứng, vòng chiến công, các người càng không có tư cách cùng các huynh đệ của ta so với."

"Ta mang theo huynh đệ ở Kim sơn giác Tùng Lâm bị ba ngàn tư quân truy sát thời điểm, các người ở xem trò vui, ta ở Nam Mĩ thực người Bộ Lạc vào

sinh ra từ thời điểm, các người ở sau lưng thả bắn lên."

"Ta ở Bắc Mi vì nước bán mạng thời điểm, các người ở cùng kẻ địch kết phùng tài nguyên cùng chung, các người, là cái gì chó má quân nhân? Quân nhân danh xưng này, dùng ở trên người các người, quả thực chính là một loại thiên đại sỉ nhục!"

"Các người cũng xứng gọi quân nhân? Xin lỗi, các người chính là nô tài, Thảm gia nô tài, một bầy chó nô tài, một chó chủ nhân, thật sự cho rằng, ta quan tâm các người?"

"Giết, cũng là giết đi!"

Bá Long chiến đội tám cái thành viên sắc mặt, đột nhiên trở nên cực kỳ khó coi.

Mà Thảm Trùng Tiêu trên mặt nhưng né qua một đạo sợ hãi.

Vén vén là Đỗ Phong trên tay biểu hiện ra sức mạnh cường độ, hần tuyệt đối tin tưởng, Đỗ Phong sẽ từ từ cắt đứt cổ của hần, tuyệt đối không phải uy hiếp.

Nhớ tới Đỗ Phong trước các loại thủ đoạn, Thảm Trùng Tiêu đột nhiên đáy lòng bốc lên một luồng hoảng sợ cùng hối hận.

Chính mình sao vậy sẽ vội vã không nhin nổi lao ra muốn chết a?

Kích động!

Đỗ Phong lập tức lại dùng một loại nhìn kẻ đáng thương ánh mắt nhìn Thảm Trùng Tiêu, khinh bỉ nói rằng :

"Người cho rằng người xem là cái gì? Không có Thảm gia, người chính là cái bò sát, người có cái gì là dựa vào chính người hai tay được? Hồ Kiến Quốc biết tránh ta phong mang, Giang Nhược Tĩnh biết ngủ đông, Mễ Dịch Dương, Hoàng Hạo Vũ, Bạch Tiêu Diêu, Thanh Trường Minh, đều mỗi người có chính mình sở trường, người lại có cái gì?"

Đỗ Phong trong miệng mấy người này, chính là bảy đại chiến đội thủ lĩnh, cũng là Trung Kinh tam đại gia tứ đại tộc thế hệ tuổi trẻ người thừa kế.

Hần lúc nói chuyện năm ngón tay càng thu càng chặt, Thảm Trùng Tiêu đã ức đến gương mặt biến thành Lâm tổng màu tím.

"Người, xem là cái cái gì đồ vật?"

Đứng Thảm Trùng Tiêu phía sau một Bá Long thành viên đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, trên chân một đôi đặc chế đặc chủng chiến ngoa đột nhiên nổ tung, cánh tay của hần trong nháy mắt thô một vòng lớn, trên nắm tay mang theo một quyền Bạch Bạch sóng khí, từ Thảm Trùng Tiêu vai bên trên đánh lên mà đến, thẳng tắp đập về phía Đỗ Phong môn.

Người xuất thủ là Bá Long chiến đội phó thủ lĩnh, thực lực đã đạt Hậu Thiên đỉnh cao, chỉ nửa bước đã bước vào Tiên Thiên, cơ sở cực kỳ vững chắc, thực lực nguyên bản còn ở Thảm Trùng Tiêu bên trên, Thảm Trùng Tiêu không đột phá trước, hần vẫn luôn là Bá Long đệ nhất cao thủ.

Thế nhưng cú đấm này, căn bản không có hiệu quả.

Đỗ Phong chỉ là hơi hợt vừa nhắc chân, cái này Bá Long chiến đội phó thủ lĩnh, liền bị hần một cước mạnh mẽ bị đá bay ra ngoài hơn mười mét, mạnh mẽ nện ở phòng ngăn trung ương trên mặt đất, miệng phun máu tươi, hôn mê bất tỉnh.

Kỳ thực ở phó thủ lĩnh động trong nháy mắt, còn lại Bá Long chiến đội bảy cái thành viên, đồng thời cũng động.

Bọn họ bạo động trong nháy mắt, trên tay có thêm một thanh đặc chế ba mặt dao găm quân đội, Hàn Quang đột nhiên lấp lóe, nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Bao trong phòng, không có một người nhìn rõ ràng đến cùng phát sinh cái gì.

Lý Mục Đình đám người liền chỉ cảm thấy trước mắt các loại bóng người đột nhiên hỗn hợp lại cùng nhau, mỗi người ánh đều đẩy ra ngoài một đạo tàn ảnh, liền như vậy đẩy đưa cùng nhau, đem Đỗ Phong bao vây lại.

Đỗ Phong nói không sai.

Bọn họ không tính là quân nhân, bọn họ chỉ có thể coi là Thảm gia tư quân, tư sĩ.

Ở trong lòng bọn họ, ích lợi quốc gia không phải chí cao vô thượng, Thảm gia mới phải.

Thảm Trùng Tiêu là Thảm gia người thừa kế, là chủ nhân của bọn họ, vì lẽ đó, không thể sai sót.

Vừa nãy Đỗ Phong, cũng vén vén là ở tại bọn hần trong lòng nhắc lên một trận Vi Lan, căn bản không đủ để ảnh hưởng tâm tình của bọn họ.

Thảm Trùng Tiêu gặp nguy hiểm, bọn họ sẽ hần không sợ chết nhào tới hộ chủ.

Nếu như là Đỗ Phong không có đột phá trước, đối mặt hầu như toàn bộ Bá Long chiến đội, hẳn cũng không có bao nhiêu phần thắng.

Thế nhưng hiện tại không giống nhau.

Bao trong phòng, chỉ vang lên vài tiếng xé vải như thế tiếng vang trầm trầm.

Phốc!

Phốc!

Phốc! !

Bảy bóng người, đều không ngoại lệ toàn bộ bay ra ngoài, khoảng cách không nhiều không ít, phương hướng không thiên vị, vừa vặn đều nện ở Bá Long chiến đội phó thủ lĩnh trên người.

Kho lang lang! !

Vài tiếng dao găm quân đội rơi xuống đất tiếng vang, thức tỉnh tất cả mọi người.

Lý Mục Đình, Tần Phong, Sở Lập Hiền, Lâm Á Nam, Tần Tử Cẩm đám người, tất cả đều kinh hãi nhìn Đỗ Phong, cả người cứng ngắc.

Thảm gia người thừa kế a?

Bá Long chiến đội a?

Trận chiến đấu này trên thị giác xung kích kém xa mấy ngày trước phát sinh ở Lăng Yên Các cái kia một hồi.

Thế nhưng, đối với Lý Mục Đình chờ tâm linh con người trên xung kích, vậy tuyệt đối là mãnh liệt không biết bao nhiêu lần.

Chu Bình Viêm lợi hại đến đâu, cũng chỉ là Bắc Sơn người.

Thế nhưng, hôm nay tới, là Trung Kinh nội thành tam đại gia tộc bên trong xếp hàng thứ hai Thảm gia người thừa kế a.

Chết người nhất chính là, Bá Long chiến đội thành viên, mỗi một cái đều có quân tịch tại người, chỉ ít đều là trung tá.

Bọn họ đều là trung cấp quan quân a.

Quân đội bối cảnh, lại so với Trung Kinh tam đại gia tứ đại tộc, càng thêm khiến người ta chấn động.

Đỗ Phong giờ tay giờ chân trong lúc đó, liền đem trong quân tối cường hãn nhất đặc chủng cao thủ đánh cho thổ huyết, nếu như bị quân mới biết, đây là cỡ nào nghiêm trọng hậu quả?

Đỗ Phong căn bản liền sắc mặt cũng không có thay đổi một hồi, cười híp mắt nhìn Thảm Trùng Tiêu, từ tốn nói :

"Nếu ngươi đến rồi, vậy thì an nghỉ với này đi!"

Thảm Trùng Tiêu rốt cục không nhịn được sợ hãi rít gào lên :

"Tỷ, cứu ta! ! !"

Đỗ Phong sắc mặt, đột nhiên trở nên cực kỳ âm trầm.

Thảm Nhược Hi đến rồi?

Thảm Nhược Hi lại đến rồi Bắc Sơn?

Nàng lại còn dám ra hiện tại trước mặt chính mình?

Được!

Rất tốt!

Rất khỏe mạnh! !

Vào lúc này, phòng ngăn bên trong tựa hồ chậm rãi thổi tới một luồng dị dạng khí tức, tất cả mọi người trong lòng đều là khẽ run lên, liền ngay cả Đỗ Phong tay, đều từ Thảm Trùng Tiêu trên cổ buông ra.

Hắn quay đầu nhìn cửa bao phòng.

Bốn đạo có chút mờ hồ bóng người cao lớn, cả người tựa hồ mang theo một tầng mỏng lung ánh sáng, liền như vậy từ bên ngoài đi vào, sau đó phân biệt đứng cửa, đối lập khom người mà đứng, bày ra một con đường.

Lý Mục Đình đám người còn không cảm giác được cái gì, thế nhưng Đỗ Phong nhưng cả người run rẩy rùng mình.

Hắn hậu trên lưng tóc gáy, trong nháy mắt một cái một cái liền dựng đứng lên.

Hắn chỉ cảm thấy cả người một luồng mãnh liệt điện lưu, từ hắn đỉnh đầu thẳng tới lòng bàn chân.

Bốn cái thực lực có thể so với Chu Bình Viêm Cổ Võ Giả.

Bốn cái người hầu! !

()

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Ai càng tiện

Thẩm Nhược Hi, thật sự tự mình tới sao?

Đỗ Phong trên mặt vẻ mặt, trong nháy mắt lại từ âm trầm khôi phục bình thường, thậm chí trên mặt còn treo lên nụ cười xán lạn.

Lý Mục Đình, Sở Lập Hiền, Tần Phong ba người nhưng là một trận căng thẳng.

Lý Mục Dương các loại những người khác đều là cả người run run một cái, theo bản năng về sau diện nhích lại gần.

Ngược lại là Lâm Á Nam, trong ánh mắt của nàng, đột nhiên bắn ra hai đạo có chút lãnh mạc kiêu ngạo hào quang.

Nàng tựa hồ muốn cùng Thẩm Nhược Hi khá là khá là, đến cùng ai đẹp hơn một điểm.

Toàn bộ bao trong phòng bầu không khí đột nhiên động lại, phảng phất như gặp đại địch.

Vén vén là này bốn cái sung làm hộ vệ Cổ Võ Giả, trên khí thế, trên trận chiến, liền trực tiếp nghiền ép đến khắp phòng tất cả mọi người chút nào không nhắc nổi đầu lên.

Phóng tầm mắt toàn bộ Bắc Sơn, hết thấy gia tộc gặp lại, có thể xin mời động một vị Cổ Võ Giả sao?

Hiển nhiên không thể.

Mà Kinh Thành Thẩm gia Đại tiểu thư xuất hành, lại chính là bốn tôn Cổ Võ Giả sung làm hộ vệ.

Đây là cỡ nào vô cùng bạo tay?

Này bốn cái Cổ Võ Giả khí tức trên người cũng không làm sao mãnh liệt, thế nhưng là khiến người ta ngệt thở, không khí đều phảng phất động lại, đem phòng ngăn bên trong tất cả mọi người đều cảm có ở tại chỗ, muốn động dậy một chút, đều muốn dùng tận lực khí.

Cái cảm giác này, đặc biệt là Lý Mục Đình đám người nhất là trực quan, cái kia bốn cao thủ vốn là quay lưng bọn họ, thế nhưng Lý Mục Đình rõ ràng liền có thể cảm giác được, bọn họ phía sau phảng phất mọc ra một đôi mắt chữ, chính ở trên cao nhìn xuống, lạnh lùng cực kỳ nhìn xuống bọn họ.

Ngay ở như vậy bầu không khí bên trong, cửa lớn ba người đi vào.

Hai cái cả người trắng như tuyết trường bào ông lão, bảo vệ quanh một cô gái, chậm rãi đi tới.

Hai người này ông lão khắp toàn thân đều không có nửa điểm bất kỳ khí tức, thế nhưng cái kia một đôi mắt chữ, lại giống như đá quý màu đen.

Chỉ có Đỗ Phong có thể bắt lấy, bọn họ trong tròng mắt cái kia từng tia một cực kỳ phù phù khí tức.

Mạnh mẽ mà mực nát.

Bắt đầu cái kia bốn tên hộ vệ, thực lực là Tiên Thiên tứ phẩm, mà này hai lão, rõ ràng là Tiên Thiên tam phẩm đỉnh cao.

Vèn vẹn là này hai lão một người trong đó người, liền có thể dễ dàng đem trước cái kia bốn tên hộ vệ giết chết.

Thảm gia, sao vậy khả năng nắm giữ như thế sức mạnh to lớn?

Thảm gia phía sau chỗ dựa, tuyệt đối không nỡ lấy ra như thế sức mạnh kinh khủng đến đảm nhiệm Thảm Nhược Hi người bảo hộ.

Đỗ Phong tâm tư, trong nháy mắt xoay chuyển vô số ý nghĩ.

Nên đến, trước sau muốn tới.

Thế nhưng không nghĩ tới, làm đến như thế nhanh.

Đỗ Phong thậm chí còn cảm giác được một tia khí tức.

Cái kia một đạo khí tức chủ nhân, cũng chưa từng xuất hiện, thế nhưng, hẳn liền ở ngay đây.

Cái kia một đạo khí tức, so với cái kia hai cái Tiên Thiên tam phẩm đỉnh cao ông lão càng mạnh hơn như vậy một chút, trên người nhưng không có mực nát khí tức.

Đó là một người trẻ tuổi.

Hơi thở của hắn bên trong, mang theo một luồng mèo vờn chuột trêu tức.

Hắn là mèo, Đỗ Phong là con chuột.

Coi như là Đỗ Phong, trong lòng cũng hơi có chút cười khổ.

Nhìn đáng đáp, ngày hôm nay đối phương nếu như muốn giết mình, chính mình thật chính là chết không có chỗ chôn.

Đỗ Phong nụ cười trên mặt, càng ngày càng xán lạn lên.

Hắn lại đặt mông ngã ngồi ở trên ghế salông, xui xẻo cả người thả lỏng, hai cái chân cực chương tai gai mắt đặt ở trước mặt trên khay trà, hai chân mở cổ ý tách ra, ngã chổng vó lên trời, đầu bốn mươi lăm độ nhìn trần nhà, ánh mắt tà hướng phía dưới, làm cho người ta một loại lạnh nhạt cảm giác.

Một cái tay khoát lên sô pha trên tay vịn, cái tay còn lại nhưng ở trên ghế salông nhẹ nhàng đánh nhịp, trong miệng còn khẽ hát nhi, Tần Phong ngồi ở bên cạnh hắn, nghe được cả người đổ mồ hôi.

Cái tên này, hạnh lại là thập bát mô.

Hắn ở Thảm gia Đại tiểu thư xuất hiện thời điểm, hạnh thập bát mô, đây là cái gì quý?

Nếu như không phải biết Đỗ Phong tính cách, Tần Phong thậm chí đều có chút hoài nghi Đỗ Phong thông minh có phải là có vấn đề.

Hắn vị này vị hôn thê, lai lịch không chỉ lớn đến mức kinh người, phô trương càng là đáng sợ cực kỳ.

Sau đó, sẽ phát sinh cái gì đây?

Tần Phong cũng không nhịn được có chút chờ mong lên.

Bao trong phòng ánh mắt của mọi người, cũng đã tập trung ở chậm rãi đi tới trên người nữ tử kia.

Một người mặc ngẫu màu trắng sườn xám, cả người đều mang theo một luồng không tên khí tức mỹ nữ, vóc người cao gầy, dung mạo tuyệt mỹ, nhìn quanh trong lúc đó, cao quý khí tức làm cho tất cả mọi người đều ở đáy lòng sinh ra một luồng cảm giác tự ti mặc cảm.

Thảm Nhược Hi, Trung Kinh nội thành tam đại trong nhà, Thảm gia ba đời xinh đẹp nhất, được sủng ái nhất thiên chi kiều nữ.

Động tác của nàng cực kỳ ưu mỹ, trong lúc phát tay phong vận, càng là mỹ đến khiến người ta nghẹt thở, thậm chí nàng vừa mở miệng âm thanh, càng là khác nào trên chín tầng trời phượng hót, lạnh lạnh đến làm say lòng người :

"A Phong, quả nhiên là người, người quả nhiên còn sống sót!"

Đỗ Phong vẫn như cũ như vậy lười nhác cực kỳ co quắp ngồi, trên mặt là một mặt nạ cười xán lạn, ánh mắt thẳng tắp nhìn Thẩm Nhượng Hi.

Đôi làm là mấy tháng trước, hắn nhìn thấy nữ nhân này, trong lòng sẽ bay lên nòng đậm đục vọng.

Thế nhưng hiện tại, hắn chỉ muốn nôn mửa.

Do!

Quá bản!

Mắt phượng, đào quai hàm, vóc người trước lối hậu kiều, tóc dài đen kịt đơn giản ở trên đầu kéo, cắm vào một cái ngọc trâm, ngầu màu trắng sùm xám tô điểm Thanh Hoa thêu, nhìn đơn giản, thế nhưng phá vào mặt chính là một luồng nòng đậm cao quý khí tức.

Tất cả mọi người đều bị Thẩm Nhượng Hi hấp dẫn lấy.

Mỹ lệ, mê người, tất cả nam nhân đều có một loại kinh diễm đến chính mình nửa đời sống uống phí cảm giác.

Nhất định phải hình dung, chỉ có một chữ.

Mỹ!

Không biết sao vậy đẹp, chính là như vậy mỹ!

Mỹ đến nghiêng nước nghiêng thành.

Mỹ đến cực kỳ bi thảm.

Mỹ đến nhường người không thể thở nổi.

Coi như là Lâm Á Nam cùng Tần Từ Cẩm, đều không tự chủ được cúi đầu, có một loại nhàn nhạt phức cảm tự ti.

Thế nhưng ở Đỗ Phong trong mắt, nữ nhân này, chỉ có điều là một đóa hoa.

Một đóa cây thuốc phiện hoa.

Nhìn cực kỳ mỹ lệ, thế nhưng, kết ra đến trái cây, nhưng là kịch độc cực kỳ.

Loại kia độc, còn không phải xuyên tràng độc được, mà sẽ từ từ ăn mòn thân thể của người, linh hồn, ép khô người tất cả, sau đó, nòng lại mặt mỉm cười nhìn người đi chết.

Nhìn gương mặt đó, Đỗ Phong trong lòng mạnh mẽ vừa kéo, trên mặt nhưng là cười tươi như hoa :

"Ai nha, này không phải vị hôn thê của ta sao? Sao vậy? Muốn nam nhân? Lại đây quỳ xuống, nhường ta sờ một cái xem có phải là lại phát triển!"

Thẩm Nhượng Hi đã làm tốt chuẩn bị, thế nhưng Đỗ Phong vừa lên tiếng chính là như thế một câu nói, vấn đề cho nàng có chút không ứng phó kịp.

Nhìn Đỗ Phong, nàng tuyết khuôn mặt đẹp trên hơi hơi trắng bệch, đốt ngón tay hơi có chút dùng sức, âm thanh đột nhiên trở nên oan ức rất nhiều :

"A Phong, người là sao vậy? Tại sao dùng loại này khẩu khí nói chuyện với ta? Ta nhưng là thê tử của người a! Lẽ nào người đối với ta có cái gì hiểu lầm?"

Đỗ Phong cười ha ha, đưa tay vỗ vỗ bên người sô pha, cười hi hi nói :

"Rất hiểu lầm, chính là nhìn thấy người cái này tao đáng vẽ, ta có chút không nhịn được mà thôi, đến, ngồi lại đây, nhường ta khỏe mạnh mò mấy cái!"

Đỗ Phong tiếng nói to rõ cực kỳ, lời nói ra càng là cực kỳ thô lỗ, nghe được khắp phòng người đều là trở mặt ngoác mồm.

Thẩm Trùng Tiêu vào lúc này đã khôi phục lại, khí nổi trận lôi đình :

"Đỗ Phong, người tên tiện chủng này, người lại dám như vậy cùng. . . Tỷ tỷ ta nói chuyện, người quả thực chính là. . . !"

Đỗ Phong cười ha ha, ánh mắt của hắn lấp lánh nhìn Thẩm Trùng Tiêu, nhẹ nhàng nói :

"Ta loại này tiện chủng, ngu tỷ tỷ của người mười tám lần, mỗi một lần tỷ tỷ của người cũng giống như điều động đục tiểu chó mẹ như thế, khóc lóc cầu liêm ta chân nhường ta ngủ, người nói, ai càng tiện đây?"

"Người. . . Người. . . ! ! !"

Thẩm Trùng Tiêu sao vậy đều không nghĩ tới, Đỗ Phong lại ngay ở trước mặt như thế nhiều người, nói ra những lời này đến, hấn tức giận đến mức cả người run run :

"Người. . . Người. . . Người quả thực. . . Người!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Người đến cùng là cái gì người

Muốn vòng múa mép khua môi, muốn vòng nắn người ác độc, một trăm Thẩm Trùng Tiêu gộp lại, cũng không phải Đỗ Phong một đầu ngón tay.

Đỗ Phong nói vừa nãy cái kia mấy câu nói thời điểm, sự chú ý toàn bộ đều đặt ở cái kia một tia không thể phỏng đoán khí tức mặt trên.

Quả nhiên, cái kia một tia khí tức, một trận hỗn loạn.

Hắn cười ha ha, trực tiếp từ trên ghế sa lông nhảy lên, nhìn xanh cả mặt, rõ ràng đã có chút sững sờ Thẩm Nhượng Hi lớn tiếng nói :

"Thẩm Nhượng Hi, ta còn nhớ năm ngoái tháng 3, người khóc lóc cầu phải gả cho ta, ta miễn cưỡng xem ở người công phu trên giường không sai phần trên đáp ứng rồi người, nhường người thành vị hôn thê của ta, người thật sự cho rằng ta là yêu người sao? Ha ha, người thật sự cho rằng, ta không biết người Thẩm gia lòng muốn dạ thú sao? Ha ha ha, người Thẩm gia tính toán giấu giếm được ta?"

Thẩm Nhượng Hi vào lúc này gương mặt đã kinh biến đến mức tái nhợt, cả người đều có chút bắt đầu run rẩy.

Nàng trong đại não một mảnh hỗn loạn.

Nàng nghĩ tới rồi tất cả, thậm chí đến mục đích, chính là vì nhục nhã Đỗ Phong, thế nhưng không giống nhau : không chờ nàng bắt đầu, Đỗ Phong lại tiên phát chế nhân.

Nàng kỳ thực đã chuẩn bị kỹ càng, dù cho Đỗ Phong lại làm sao, chỉ cần nàng đem phía sau người kia mang ra đến, thân phận của người kia, đủ để nghiền ép đến Đỗ Phong chút nào không nhắc nổi đầu lên.

Nàng lần này đến Bắc Sơn, cũng là nghe theo vị kia dặn dò đến.

Đỗ Phong cười hi hi vòng qua sofa, đã đi tới trước mặt nàng, không chút khách khí một cước đem chặn đường Thẩm Trùng Tiêu đá văng ra, sau đó lại ngả gối cực kỳ đưa tay, ở Thẩm Nhượng Hi tròn trịa cái miệng trên vỗ một cái tát.

Đừng! !

Lạnh lạnh mà thanh âm vang dội, truyền khắp toàn bộ phòng ngăn.

Thẩm Nhượng Hi phía sau cái kia hai cái lão giả áo bào trắng trong ánh mắt đột nhiên bắn ra hai vệt tinh mang, Đỗ Phong ngoảnh mặt làm ngơ.

Thẩm Nhượng Hi mỗi hận trong lòng muốn chết, ngay ở trước mặt như thế nhiều người trước mặt, nàng nhưng không thể quá mức thất thố, chỉ có thể âm thầm cắn răng, sau đó về sau lui một bước, nhìn Đỗ Phong ôn nhu đến nở nụ cười, âm thanh cực kỳ u oán :

"A Phong, ngay ở trước mặt như thế nhiều người ngoài, người nói những này làm cái gì? Ta trước sau vẫn là vị hôn thê của người đây? Như người vậy nhục nhã ta, không phải là là nhục nhã chính người sao?"

Đỗ Phong nhếch miệng cười cợt :

"Ha ha, vị hôn thê của ta? Ta Đỗ gia mộ tổ trên tòa tám đời thiếu đạo đức khói xanh, mới nhường ta tìm tới người như thế một tiện nhân làm vị hôn thê!"

Đỗ Phong trong mắt lộ ra một tia nồng đậm màu máu, thế nhưng rất nhanh thu hồi, nét cười của hắn trở nên hơi quái lạ :

"Có chuyện, kỳ thực ta vẫn luôn không có nói cho bất luận người nào, thế nhưng ngày hôm nay, ta có thể nói cho người!"

Thẩm Nhượng Hi trong lòng né qua một tia đề phòng, thế nhưng trên mặt từ đầu tới cuối duy trì ôn nhu điềm tĩnh nụ cười, nàng nhu tình như nước nhìn Đỗ

Phong, nhẹ khinh nhu nhu nói rằng :

"A Phong, người muốn nói cái gì đây?"

Đỗ Phong đột nhiên sâu sắc, hít một hơi thật sâu, nụ cười trên mặt đọng lại, ngữ khí trở nên âm u cực kỳ :

"Thẩm Nhược Hi, người cùng trong nhà của người vị kia lão gia hỏa, trước sau cho rằng, ta to lớn nhất dựa vào, chính là quân đội chứ?"

Thẩm Nhược Hi sửng sốt, nàng hơi kinh ngạc nhìn về phía Đỗ Phong, không kìm hãm được nói :

"Chẳng lẽ không đúng sao?"

Ở Thẩm Nhược Hi đáy lòng, nàng chưa từng có để mắt Đỗ Phong qua.

Đỗ Phong, có điều chính là một tầng thấp nhất, thấp nhất người.

Sở dĩ chính mình muốn với hắn thông gia, chỉ có điều là vì gia tộc.

Một đến từ chính tầng dưới chót thiên tài, sao vậy khả năng xứng với nàng thân phận cao quý?

Nếu như không phải hắn phía sau quân đội, gia gia của chính mình, lại sao vậy sẽ đem mình gả cho?

Nếu như nói Đỗ Phong duy nhất làm cho nàng cảm giác được có như vậy một chút dùng, cũng vền vẹn là ở trên giường.

Phong diện này, Đỗ Phong cho nàng trước nay chưa từng có thỏa mãn.

Cũng vền vẹn là như vậy mà thôi.

Nàng là ai?

Thẩm gia Đại tiểu thư, Trung Kinh đệ nhất mỹ nữ, Kinh Thành công chúa.

Nàng muốn nam nhân, người nam nhân nào hận không thể đánh vỡ đầu đều muốn bò lên trên nàng giường?

Đỗ Phong, xem là cái cái gì đồ vật?

Thế nhưng ngày hôm nay Đỗ Phong biểu hiện ra thái độ, nhường Thẩm Nhược Hi trong lòng đột nhiên có một loại thập phần cảm giác không ổn.

Bởi vì, nàng đột nhiên phát hiện, thời gian qua đi mấy tháng, nàng lại nhìn không thấu người đàn ông này.

Ở trong lòng nàng, Đỗ Phong tuyệt đối không phải cái gì tốt điều, thậm chí nàng đối với Đỗ Phong xuất phát từ nội tâm nơi sâu xa, mang theo sự hận thù.

Bởi vì, Đỗ Phong xưa nay không bị sắc đẹp của nàng mê hoặc.

Nói cách khác, coi như Đỗ Phong cùng với nàng đã xảy ra quan hệ, mỗi một lần, rõ ràng đều là nàng càng thêm chủ động.

Điều này làm cho nàng sự tình hậu cảm thấy cực kỳ khuất nhục.

Đỗ Phong thái độ, thực sự làm cho nàng khó có thể lại giữ vững bình tĩnh.

Vì lẽ đó Thẩm Nhược Hi sắc mặt, dần dần trở nên rất khó coi.

Nàng kỳ thực là một tâm cơ thâm trầm nữ nhân, bình thường đáng vẻ đó, hoàn toàn chính là nàng đông đảo mặt nạ một người trong đó.

Đỗ Phong nhẹ nhàng tiến đến lỗ tai của nàng một bên, nhẹ nhàng nói giỡn :

"Người có tin hay không? Ta có thể cho người bên ngoài cái kia nhân tình, vài phút biến thành chó nằm ngoài trước mặt của ta liếm ta chân, đương nhiên, ở làm chuyện này trước, ta sẽ để hắn ở trước mặt ta cho rằng tất cả mọi người trang được rồi bức! Ha ha ha, Thẩm Nhược Hi, người ngày hôm nay, bên trong có thể không có mặc nội y, nếu như ta làm cho nàng đem người lột sạch, trước mặt mọi người nhặt người mới tha cho hắn, người nói, hắn có thể hay không đây?"

Đỗ Phong lời nói này, nói tới quả thực nhường Thẩm Nhược Hi cả người xương đều là từng trận phát lạnh.

Bởi vì nàng biết , dựa theo Đỗ Phong tính cách, hắn hoàn toàn làm được đi ra chuyện như vậy.

Đúng như quả như vậy, nàng mặc kệ tìm tới nhiều ma cũng rắn chỗ dựa, sau này cũng nhất định lưu lạc trở thành kỹ nữ như thế người.

Tuy rằng, nàng hiện tại ở một ít người trước mặt, chỉ có điều cũng chính là người khác phát tiết công cụ.

Thế nhưng, nàng bên ngoài còn khoác một tầng văn phong hoa mỹ áo khoác.

Dù là Thẩm Nhượng Hi tâm cơ cực kỳ thâm trầm, làm Đỗ Phong nói ra như thế mấy câu nói sau khi, nàng coi như là tức giận đến suýt chút nữa thổ huyết, cũng không khỏi từng trận tê cả da đầu.

Chẳng lẽ, Đỗ Phong quả nhiên còn có những khác thân phận?

Nếu như hán thật có thể nhường thiếu chủ đều quý xuống đất xin tha, như vậy, chính mình này xem là cái gì?

Bỏ gốc lấy ngọn?

Có mắt không nhìn được kim nạm ngọc, đem nhầm cái bỏ làm ẩm trà?

Thực sự là như vậy, Đỗ Phong một tát này, sẽ tàn nhẫn mà tát đến Thẩm gia danh tiếng một Lạc Thiên trượng.

Thẩm Nhượng Hi rốt cục không nhịn được xé ra nguy trang, sắc bén gọi lên :

"Không thể! Ngươi? Đỗ Phong, ngươi xem là cái cái gì đồ vật? Ngươi quả thực chính là. . . Chính là. . .!"

Đỗ Phong cười nhạt, nhỏ giọng, rất là cân nhắc nhìn Thẩm Nhượng Hi :

"Nhớ kỹ, nhà ngươi lão già kia muốn lợi dụng ta, thế nhưng, ta chưa chắc đã không phải là đang lợi dụng ngươi Thẩm gia, nếu như không phải ta bất cẩn rồi, nhường Ân Long chiến đội toàn quân diệt, nói không chắc, vào lúc này. . . Ha ha ha!"

Đỗ Phong ý vị không rõ cười lạnh vài tiếng, tiếp theo thô bạo cực kỳ nói rằng :

"Tâm cơ của ngươi rất thâm trầm, nhiều nhất thích hợp đem ra nhặt mấy lần, vị hôn thê? Tiểu gia coi như là đường đi một bên tìm một tên ăn mày làm vợ, cũng tuyệt đối không dám tìm ngươi, bởi vì. . . Ta sợ trên đầu ta xanh mượt một mảnh không nói, còn muốn đem mạng nhỏ nhè ném vào."

"Nhớ kỹ ta, ta nguyên bản chỉ là muốn lợi dụng Thẩm gia một hồi, thế nhưng, ngươi làm hại huynh đệ của ta chết rồi một sạch sành sanh, như vậy, ta cũng chỉ diệt ngươi Thẩm gia, đến vì là huynh đệ của ta báo thù!"

Đỗ Phong nói chuyện khẩu khí rất nhẹ, nhẹ đến cơ hội không mang theo bất kỳ tâm tình.

Thế nhưng cái kia một luồng sát khí, lại làm cho người không rét mà run.

Thẩm Nhượng Hi sắc mặt, trở nên cực kỳ trắng bệch, nàng run lập cập rút lui vài bước, suýt chút nữa liền thất thố nhảy lên :

"Ngươi. . . Đến cùng là cái gì người?"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Hôn ước giải trừ

Đỗ Phong căn bản là không trả lời Thẩm Nhượng Hi vấn đề, mà là xoay người trở lại vị trí ban đầu, uể oải nằm nghiêng trên ghế sa lon, liền như vậy cười hi hi nhìn đối phương.

Thẩm Nhượng Hi trên mặt vẻ mặt âm tình bất định, đột nhiên trên mặt nàng né qua một tia quynh rử, trước sợ hãi hoàn toàn biến mất không còn tăm hơi, mặt mày trong lúc đó né qua một vệt sắc mặt vui mừng, rất là quynh rử quay về Đỗ Phong quăng một mị nhãn, u oán cực kỳ nói rằng :

"A Phong, ngươi lẽ nào liền thật sự như thế hận ta sao? Ngươi liền không để ý tới giữa chúng ta phu thê tình cảm sao? Tuy rằng chúng ta chỉ là đặt trước thân, thế nhưng ở ta trong lòng, ngươi vẫn luôn là ta trượng phu!"

Đỗ Phong cả người run run một cái, suýt chút nữa không nhảy lên.

Bên cạnh, hai đạo mạng theo sát khí ánh mắt, hai đạo u oán cực kỳ ánh mắt, đồng thời bắn lại đây.

Đó là Lâm tổng cùng Tàn lão sư.

Vừa nãy Đỗ Phong cùng Thẩm Nhượng Hi giao lưu, hơn nửa đầu chỉ là hai người mới nghe được lặng lẽ thoại, mà Đỗ Phong lại đưa tay ở Thẩm Nhượng Hi cái móng trên vỏ một cái, động tác này, nhường ai xem ra, đều quá mức thân mật.

Lâm tổng trong lòng bình dấm chua, đã sớm là đánh đổ ở địa.

Nếu như không phải kiêng kỵ Thẩm Nhượng Hi thân phận, nàng đã sớm nhảy ra ngoài.

Kiên kỵ là một mặt, ở một phương diện khác, nàng không muốn quấy nhiễu, đi phá hoại Đỗ Phong đại sự.

Nhìn thấy Đỗ Phong trên mặt biến sắc, Thẩm Nhượng Hi coi chính mình nắm lấy chủ động, trong miệng lại nhẹ nhàng thở dài một tiếng, ôn nhu nói :

"Ta biết ngươi hận ta ngươi mới nói những câu nói kia, ngươi cảm thấy ta mang cho ngươi nón xanh, ngươi một người đàn ông tự tôn không có, đúng không?"

Đỗ Phong trở mặt ngoác mồm nhìn Thẩm Nhượng Hi, trong lòng mạnh mẽ dựng thẳng lên một cái ngón tay cái.

Cái này chết tiết diện nhân, thực sự là . . . Lợi hại.

Thở dài một hơi, Đỗ Phong cả người mềm mại hướng về phía sau trên ghế salông một dựa vào, sau đó thoải mái cực kỳ vươn người một cái, cười hi hi nhìn đối phương chậm rãi mở miệng nói rằng :

"Ta ngủ qua nữ nhân không biết có bao nhiêu, đối với ta mà nói, các nàng cùng ngươi không có bất kỳ khác biệt gì, khác biệt duy nhất chính là, các nàng đòi tiền, ngươi liền tiền cũng không cần cho!"

Câu nói này nói tới quả thực biết bao độc ác, Thẩm Nhượng Hi trên mặt vẻ mặt đột nhiên biến đổi, á khẩu không trả lời được.

"Nếu ngươi muốn chọc ta, như vậy, liền để ngươi phía sau cái kia chó má thiếu chủ đi ra đi!"

Đỗ Phong chậm rãi nhếch lên hai chân, loáng một cái loáng một cái, ánh mắt trên tức nhìn Thẩm Nhượng Hi :

"Chu Tước cầu một bên cỏ dại hoa, Ô Y Hạng khẩu tà dương tà, trước đây vương tạ đường trước yến, bay vào dân chúng tầm thường gia, Ô Y môn thiếu chủ Ô Tầm Phụng, đây chính là ngươi chỗ dựa?"

Thẩm Nhượng Hi sắc mặt, đột nhiên trở nên hoàn toàn trắng bệch.

Nàng sợ hãi cực kỳ nhìn Đỗ Phong, cả người rớt cực không nhịn được kịch liệt bắt đầu run rẩy :

"Ngươi . . . Ngươi làm sao biết . . . Thiếu chủ . . . !"

"Ha ha, Ô Y môn?"

Đỗ Phong chậm chậm rãi nói :

"Ô Y môn cửa chủ gọi Ô Bất Vi, Ô Tầm Phụng chỉ có điều là Ô Bất Vi hơn mười tôn tử bên trong một, tương lai có thể thành hay không vì là Ô Y môn chủ đều không nhất định, thiếu chủ? Ha ha, chó má thiếu chủ!"

Thẩm Nhượng Hi nghĩ đến cực kỳ bị thâm khuôn mặt, lần thứ hai trở nên đen kịt một mảnh, con ngươi của nàng đột nhiên thu nhỏ lại, ngơ ngác nhìn chăm chăm Đỗ Phong, nhếch miệng căn bản không có cách nào phát ra âm thanh.

Đỗ Phong tiếp tục nói :

"Thẩm gia cái kia lão bất tử xem là sai rồi một chuyện, ha ha, các ngươi cho rằng, các ngươi có tư cách từ Ô Y môn được càng nhiều, nhưng là các ngươi làm, các ngươi, có điều chính là Ô Y môn một con chó mà thôi, Trung Kinh nội thành tam đại gia, ngoại thành tứ đại tộc, chính là tứ đại cổ vũ cấm địa nuôi dưỡng chó, buồn cười, phát ngôn viên? Các ngươi xem là cái gì chó má phát ngôn viên?"

"Lão già không chỉ xem là sai rồi chuyện này, vẫn tính sai rồi thân phận của ta, các ngươi cảm thấy ta có thể đi tới vị trí kia, là bởi vì phía sau có quân đội chỗ dựa, cho rằng ta chỉ là số may?"

Đỗ Phong tiếng nói vẫn là nhẹ nhàng :

"Đáng tiếc lão già sai rồi, hần quên tiểu gia ta máu chó nhất một điểm, vậy chính là ta thân phận!"

Cười đắc ý một tiếng, Đỗ Phong trang điểm cực kỳ nói rằng :

"Ngươi gặp như thế tuổi trẻ, y dựa vào thực lực của chính mình, liền có thể đột phá Cổ Võ Giả sao?"

Thẩm Nhược Hi cả người run rẩy, nhìn chằm chằm Đỗ Phong không kim lòng được run giọng nói rằng :

"Hò Kiến Quốc không phải sao? Giang Nhược Tinh không phải sao? Còn có. . . Ngút trời. . . !"

Đỗ Phong nhìn Thẩm Nhược Hi lại như là nhìn một ngu ngốc, cười hì hì nói :

"Bọn họ ở trong mắt ta, có điều chính là rác rưởi mà thôi, dựa vào thuốc đột phá Cổ Võ Giả, vẫn là Cổ Võ Giả sao?"

Lắc lắc đầu, Đỗ Phong ung dung cười nói :

"Người xem, vừa nãy ta một cái tay liền để người Thẩm gia tên rác rưởi này sợ vỡ mật, hiện tại, người phía sau cái kia chó má thiếu chủ, nghe được ta, đã sợ đến không dám xuất hiện!"

"Không! ! Không thể!"

Thẩm Nhược Hi đột nhiên cả người bắt đầu đổ mồ hôi, nàng căn bản là không muốn đi tin tưởng Đỗ Phong, thế nhưng một mực, nàng lại cảm thấy Đỗ Phong nói chính là thật sự.

Nàng bắt đầu hết nhìn đông tới nhìn tây, tươi đẹp cực kỳ thân thể run rẩy, có chút thấp kém lại nịnh nọt hết rầm lên :

"Thiếu chủ, mời ngài giết cái này thấp hèn đồ vật, ta đồng ý cả đời hầu hạ ngài!"

Tiếng kêu chói tai, ở phòng ngăn trong lúc đó vang vọng, thế nhưng cái kia trước còn như ẩn như hiện khí tức, nhưng biến mất sạch sành sanh.

Đỗ Phong cười ha ha, xem thường nhìn Thẩm Nhược Hi phía sau hai cái bạch Y lão người nói rằng :

"Hai cái lão chó, các người, rõ ràng ta đang nói cái gì sao?"

Hai cái lão giả áo bào trắng trên mặt vẻ mặt khi nghe đến Đỗ Phong trong miệng nói ra Ô Bất Vi thời điểm, liền trở nên âm tình bất định.

Mà vào lúc này, khi bọn họ cảm giác được Ô Tầm Phuong khí tức biến mất sau khi, trên mặt vẻ mặt, càng trở nên cực kỳ kiêng kỵ cùng cẩn thận từng li từng tí một.

Bọn họ nhìn Đỗ Phong ánh mắt, đã mang theo một luồng sâu sắc sợ hãi.

"Các hạ đến tột cùng người phương nào?"

Đỗ Phong lạnh lùng nở nụ cười, hai tay nhanh chóng làm một động tác, hai cái ông lão trên mặt đột nhiên né qua một vẻ hoảng sợ đến cực điểm vẻ mặt :

"Thiên. . . !"

Chỉ phun ra một chữ thiên, phảng phất danh tự này là thiên đại cấm kỵ, hai cái lão giả áo bào trắng đột nhiên chặt chẽ ngậm miệng lại, sau đó quay về Đỗ Phong cung dưới eo đi, xoay người trực tiếp liền chạy ra ngoài.

Bao quát cái kia bốn cái Cổ Võ Giả hộ vệ, cũng dường như chó mất chủ, hoảng sợ lui ra.

Thẩm Nhược Hi dọa sợ, Thẩm Trùng Tiêu cũng là một mặt sợ hãi mờ mịt nhìn Đỗ Phong :

"Chuyện này. . . Đến cùng là. . . Sao vậy sự việc?"

"Người muốn biết là sao vậy sự việc?"

Đỗ Phong cười hì hì nhìn Thẩm Nhược Hi, trêu tức nói rằng :

"Người xem một chút, ta nói rồi cái gì? Ta chỉ cần một động tác, liền có thể dọa được người nhân tình bỏ lại người đào tẩu, người đoán ta là ai đây?"

Thẩm Nhược Hi mặt đột nhiên vặn vẹo, nàng chỉ vào Đỗ Phong cánh tay run rẩy, muốn quay về Đỗ Phong nhào tới, thế nhưng cả người lại như là bị người đánh gãy sống lưng, không có nửa điểm khí lực, nàng chỉ có thể cuồng loạn hô :

"Người đến cùng là ai? Người đến tột cùng là cái gì người?"

Đỗ Phong lạnh lùng nở nụ cười, nhìn Thẩm Nhược Hi từng chữ từng chữ nói rằng :

"Chậm rãi người sẽ biết, ta muốn người cùng Thẩm gia bắt đầu từ hôm nay, cả ngày lẫn đêm hối hận, mỗi thời mỗi khắc hối hận, mãi đến tận ta tiêu diệt người Thẩm gia mới thôi! Tuy rằng ta không muốn nhắc tới, thế nhưng từ hiện tại bắt đầu, người theo ta hôn ước, coi như chính thức giải trừ!"

Thẩm Nhược Hi chết nhìn chòng chọc Đỗ Phong, nghiêng răng nghiêng lợi, cực kỳ ác độc gầm hét lên :

"Đỗ Phong, ngươi chính là khốn kiếp, lão nương đã sớm cho ngươi đeo vô số. . .!"

Nói còn chưa dứt lời, phía sau một con trắng như tuyết bàn tay, mạnh mẽ một cái tát phiến ở Thẩm Nhược Hi tuyệt khuôn mặt đẹp trên.

Lâm Á Nam kiêu ngạo kiên trì ngực, lạnh lùng nhìn Thẩm Nhược Hi :

"Lão nương nam nhân, cũng là ngươi dám mắng?"

Nàng tiện tay móc ra hai trăm khối, mạnh mẽ hướng về Thẩm Nhược Hi trên mặt vung một cái :

"Cút đi, đây là chơi gái tư! Ngươi cũng là giá trị chút tiền này!"

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Thiên cung kẻ bị ruồng bỏ

Đỗ Phong cũng không nghĩ tới, Lâm Á Nam lại sẽ xuất thủ.

Kỳ thực hẳn biết , dựa theo Lâm tổng tính khí, có thể chịu đựng đến hiện tại, đã là rất không dễ dàng.

Thẩm Nhược Hi tuyệt khuôn mặt đẹp trên lưu lại năm đạo có thể thấy rõ ràng dấu tay, nàng một tay bịt mắt, run lập cập ngẩng đầu lên, oán độc cực kỳ nhìn chăm chăm Lâm Á Nam, khàn cả giọng thét to :

"Tiện nhân, ngươi xem là cái cái gì đồ vật? Thẩm gia nhất định diệt ngươi cả nhà! !"

Lâm Á Nam cười lạnh một tiếng, không chút nào yếu thế nói rằng :

"Tiện nhân, ngươi lại xem là cái cái gì đồ vật? Vẫn là bé ngoan trở lại chờ bị diệt môn đi!"

Thẩm Nhược Hi đột nhiên tỉnh ngộ lại.

Nàng sững sờ đầy đủ hơn mười giây, đột nhiên quay đầu nhìn Đỗ Phong, khẩu khí như chim quyền đâm máu và nước mắt :

"A Phong, ta nhưng là vị hôn thê của ngươi a? Ngươi ngươi làm sao liền như thế nhẫn tâm? Ta biết, ngươi nhất định đối với ta còn có cảm tình, ngươi nhất định là hận ta, thế nhưng, ta đúng là thân bất do kỷ a! Chúng ta một lần nữa cùng nhau có được hay không? Sau này ta nhất định sẽ nghe lời, ngươi nói cái gì chính là cái gì, không nên rồi bỏ ta, có được hay không?"

Thẩm Nhược Hi trong lòng còn ôm một điểm may mắn.

Đỗ Phong đối với nàng không phải thật sự như vậy nhẫn tâm, nàng cũng có lòng tin, bởi vì thế giới này trên, vẫn không có người nam nhân nào, có thể cự tuyệt thân thể nàng mê hoặc.

Nữ nhân vũ khí lợi hại nhất là cái gì?

Không phải đầu óc, mà là thân thể.

Đặc biệt là Thẩm Nhược Hi loại này nghiêng nước nghiêng thành đại mỹ nữ, thân thể của nàng, có thể so với là một cái chiến lược tính uy hiếp đạn hạt nhân.

Ô Tầm Phương, chính là bị nàng dùng thân thể chinh phục.

Này, mới phải Thẩm gia vứt bỏ Đỗ Phong nguyên nhân.

Bởi vì có Ô Tầm Phương, Thẩm gia hà tất thông qua nữa Đỗ Phong cùng quân đội lá mặt lá trái, trực tiếp nhường Ô gia ra tay, so với cái gì đều cường.

Thế nhưng, Ô Tầm Phương lại mạnh mẽ bị Đỗ Phong mấy câu nói sợ đến không dám lộ diện.

Thẩm Nhược Hi đột nhiên phát hiện, nàng cùng ông nội sai rồi.

Sai vô cùng.

Thậm chí cũng không cần đợi được sau này, hiện tại nàng liền cực kỳ hối hận.

Đỗ Phong nhìn Thẩm Nhược Hi, ánh mắt lãnh đạm, qua hồi lâu hắn mới cười ha ha :

"Thẩm Nhược Hi, ngươi thật đối với thân thể của ngươi quá mức tự tin, ngươi thật sự cho rằng, phía trên thế giới này, không có nam nhân có thể cự tuyệt được mỹ lực của ngươi? Kỳ thực, ta đối với ngươi, căn bản không hề có một chút điểm hứng thú."

Đỗ Phong âm thanh trở nên cực kỳ lãnh khốc :

"Cùng ngươi lên giường, chỉ có điều chính là vì qua loa ngươi mà thôi! Ta thừa nhận, vừa bắt đầu, ta đối với ngươi còn có chút yêu thích, thế nhưng, cái kia vốn vẹn là tính thú mà thôi!"

Đỗ Phong cười lạnh vài tiếng :

"Lăn về Kinh Thành đi, cho gia gia ngươi mang câu nói, cố gắng hưởng thụ hắn có hạn tháng ngày đi, khi ta bước vào Kinh Thành cái kia một ngày, chính là ngươi Thẩm gia diệt môn ngày! Cút! !"

Cuối cùng một chữ lăn lỏi ra : mở miệng, như xuân lôi tóa ra, chấn động đến mức tất cả mọi người đều là tâm linh chấp chôn.

Thẩm Trùng Tiêu sợ đến mặt đỏ bừng đều muốn phá, chặt vật cực kỳ lôi kéo sưng sờ Thẩm Nhược Hi, mang theo Bá Long thành viên, hầu như là liên tục lăn lộn chạy ra ngoài.

Lần này bọn họ tìm tới Đỗ Phong, nguyên bản bởi vì có thể xong ngược Đỗ Phong, không nghĩ tới, kết cục vừa vặn ngược lại.

Này hoàn toàn chính là mình tìm ngược.

Thẩm Nhược Hi mới vừa đi ra quý khách lâu, một luồng gió mát phát phơ thổi, một thân cao sắp tới hai mét, khuôn mặt anh tuấn tràn đầy dư tợn áo bào trắng nam tử một phát bắt được cánh tay của nàng :

"Tiện nhân, đi theo ta!"

Thẩm Nhược Hi chỉ kịp kêu một tiếng thiếu chủ, liền bị một bạt tai mạnh mẽ đánh ở trên mặt.

Thẩm Trùng Tiêu vừa quay đầu, Thẩm Nhược Hi liền bị người mang theo biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Gò má của hắn kịch liệt run nhúc nhích một chút, đột nhiên có một loại cả người hư thoát cảm giác, dưới chân mềm nhũn, lại lao đảo một cái, đặt mông ngã ngồi trên mặt đất.

Bá Long thành viên vội vã ba chân bốn cẳng đem hắn nâng lên, một đám người lao đảo lên ba chiếc xe, bánh xe phát sinh một trận sắc bén ma sát, suýt chút nữa không va vào Đại Đạo bên trong dải cách ly, biến mất ở dòng xe cộ bên trong.

Quý khách mái nhà tầng bao trong phòng, Đỗ Phong không nói nhảm, trực tiếp quay về Lý Mục Đình hô :

"Lão Lý, lão Sở, còn có lão Tàn, các ngươi đi theo ta!"

Nhìn thấy Đỗ Phong trên mặt trước nay chưa từng có nghiêm nghị vẻ mặt, Lý Mục Đình ba người căn bản không dám thất lễ, lập tức theo Đỗ Phong, rồi đi phòng ngăn.

Đi tới lúc trước nói chuyện bí ẩn bên trong căn phòng, Đỗ Phong lạnh lùng nở nụ cười :

"Đoạn thời gian gần nhất này, các ngươi đều cẩn trọng một chút, tốt nhất ở trong nhà đóng cửa không ra!"

Lý Mục Đình ba người không khỏi rất là kinh ngạc :

"Sao vậy? Ngươi là sợ Thẩm gia đón lấy trả thù?"

Đỗ Phong trên mặt cười lạnh trở nên cười khổ, nhìn ba người cực kỳ nói thật :

"Ta tin tưởng Thẩm gia đón lấy quãng thời gian này, là không dám động thủ, thế nhưng, ta sợ Ô Y môn động thủ, đến thời điểm, ta căn bản không có cách nào bảo vệ các ngươi tất cả mọi người. Vì lẽ đó, ta nhất định phải rời đi mấy ngày, đi tìm một điểm trợ giúp!"

Lý Mục Đình nhìn Sở Lập Hiến cùng Tần Phong một chút, muốn nói lại thôi.

Đỗ Phong nhưng nhìn hắn nói rằng :

"Người nói đi, đại gia hiện tại đều không phải người ngoài, ta sẽ không giấu giếm các người cái gì!"

Lý Mục Đình nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nhìn Đỗ Phong nói rằng :

"Người đã từng đã nói với ta, Trung Kinh những gia tộc kia, có điều chính là tứ đại cầm đầu phát ngôn viên, mà người cũng không sợ bọn họ, vừa nãy tuy rằng ta không biết phát sinh cái gì, thế nhưng, Thẩm Nhược Hi phía sau, nhất định đến rồi ghé thăm đại nhân vật, người kia lại không xuất hiện, hiển nhiên là bị người dọa trở lại, thân phận của người, đến tột cùng là cái gì?"

Tần Phong, Sở Lập Hiền cũng là thật chặt nhìn Đỗ Phong, Đỗ Phong cười khổ một tiếng, nói rằng :

"Không sai, tứ đại cầm đầu có nhiên mạnh mẽ, thế nhưng, vẫn có những bọn họ sợ sệt địa phương, chỗ đó, gọi là Thiên cung!"

"Thiên cung "

"Đúng, Thiên cung đối với tứ đại cầm đầu mà nói, cũng thì tương đương với là Bắc Sơn gia tộc đối với Kinh Thành hào môn chênh lệch!"

Lý Mục Đình ba người nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Nếu như đúng là như vậy, quả thực cũng quá đáng sợ.

Tần Phong phản ứng nhanh nhất, nhìn Đỗ Phong gấp gấp nói rằng :

"Người là đến từ chính cái kia Thiên cung người? Vì lẽ đó, mới sẽ dọa được đối phương không dám hiện thân?"

Đỗ Phong cười hi hi, một trận mặt đỏ tới mang tai :

"Ta kỳ thực là hù dọa người, ta biết Thiên cung, thế nhưng không tính là Thiên cung người!"

Lý Mục Đình ba người không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Giời ạ!

Như vậy cũng được?

Nếu như một khi bị chọc thủng thân phận, Ô Y môn người ôm nỗi hận mà đến, chẳng phải là đến tàn sát Bắc Sơn?

Cái tên này làm việc, có phải là quá vô căn cứ?

Đỗ Phong thấy ba người trên mặt từng trận biến thành màu đen, cắn răng, nói rằng :

"Kỳ thực, ta cũng không phải không tính Thiên cung người, ta chỉ là!"

Lý Mục Đình tức thiếu chút nữa không chửi má nó :

"Người đúng là một câu nói nói xong a! Mẹ, người là chê chúng ta trái tim không rất cường tráng sao?"

Tần Phong cũng là một mặt căm giận nên, Sở Lập Hiền nhưng là không ngừng vỗ bộ ngực thờ dõc.

Đỗ Phong chậm rãi nói rằng :

"Ta mười sáu tuổi trước, xem như là Thiên cung người, mười sáu tuổi sau khi, ta là Thiên cung kẻ bị ruồng bỏ!"

"Kẻ bị ruồng bỏ?"

"Đúng, Thiên cung không thể xuất thế, ta là duy nhất một từ Thiên cung chạy đến đệ tử, như thế nhiều năm, Thiên cung vẫn liên tục tìm kiếm ta, vì lẽ đó, một khi thân phận của ta bại lộ, tứ đại cầm đầu nhất định sẽ liên thủ giết đến tận cửa, bắt ta trở lại lĩnh thưởng!"

Lý Mục Đình trên mặt né qua một tia cực kỳ phức tạp vẻ mặt, nhìn Đỗ Phong cười khổ nói :

"Chúng ta đây là hoàn toàn đề lên người thuyền giặc xuống không được!"

Đỗ Phong cũng gật gật đầu :

"Không sai, thế nhưng ta đồng ý là thật sự!"

Lý Mục Đình, Tần Phong, Sở Lập Hiền ba người lẫn nhau trao đổi một vô số ánh mắt, rốt cục, Lý Mục Đình mạnh mẽ cắn răng một cái :

"Chúng ta không thể lui được nữa, chỉ có thể liều mạng, người nói đi, chúng ta nên sao vậy làm?"

()

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: Gia tộc kim khó

Đầy đủ hơn một giờ sau khi, Lý Mục Đình nấy người lúc này mới đi ra.

Vừa ra tới, Lý Mục Đình trực tiếp mặt tối sầm lại quay về Lý Mục Dương cùng Lý Văn Đình quát lên :

"Lập tức trở về gia!"

Lý Mục Dương cùng Lý Văn Đình không dám hỏi nhiều, không thể làm gì khác hơn là bé ngoan theo đi rồi.

Đồng dạng, Sở Lập Hiền đi ra cũng là đồng dạng bất chuyện trên Sở Lập Huy rồi đi.

Tần Phong nhưng là mang theo Tần Khải, vốn là muốn mang tới Tần Từ Sâm, thế nhưng nhìn nàng một cái, muốn nói lại thôi, liền như thế đi rồi.

Những người còn lại hai mặt nhìn nhau, không biết đến cùng phát sinh cái gì.

Đỗ Phong nhưng là cười híp mắt quay về đại gia nói rằng :

"Các vị huynh đệ, ngày hôm nay liền tản đi đi, gần nhất đại gia đều ít đi ra ngoài, tốt nhất là chờ ở nhà, Lâm tổng, Tần lão sư, chúng ta đi!"

Đỗ Phong nói xong mang theo Lâm Á Nam cùng Tần Từ Sâm, cũng như thế đi rồi.

Trần Anh Kiệt, chung Từ Mặc đám người hai mặt nhìn nhau, đến nửa ngày mới tỉnh ngộ lại.

Đỗ Phong đều đi rồi, bọn họ cũng chỉ đành mang cùng đầy bụng nghi vấn, tâm sự nặng nề rồi đi quý khách lâu.

Chuyện đã xảy ra hôm nay, nói vậy rất nhanh sẽ truyền khắp các gia, ảnh hưởng làm sao, đại gia trong lòng cũng khẳng định nắm chắc.

Đỗ Phong sợ đi như vậy chẳng quan tâm làm cho tất cả mọi người tản đi, kỳ thực cũng là một loại thủ đoạn.

Hắn muốn nhìn một chút, đến tột cùng ai sẽ chân chính với hắn một lòng đi tới để, ai lại sẽ có ý nghĩ của hắn.

Chuyện này, chính là thử thách người nhất quán thủ đoạn.

Lý Mục Đình mang theo Lý Mục Dương cùng Lý Văn Đình lên xe bên trên, lập tức dặn dò Lưu ca lái xe về nhà cũ.

Sắc mặt hắn có chút lạnh lùng nghiêm nghị nhìn Lý Mục Dương cùng Lý Văn Đình một chút, nói rằng :

"Các người nhớ kỹ, không có Đỗ Phong tin tức trước, đừng hoảng chờ ở trong nhà, không nên hỏi, cũng không nên nói cái gì, hiểu không?"

Lý Mục Dương tuy rằng bình thường kiêu căng khó thuần, rất nhiều lúc cũng không phải đặc biệt sợ hãi đại ca của chính mình, thế nhưng Đỗ Phong thủ đoạn, thực lực, đã thuyết phục hắn.

Đại ca hiện tại lại là Đỗ Phong bên người thân cận nhất hợp tác đồng bọn.

"Đại ca, đến cùng phát sinh cái gì?"

Lý Mục Đình suy nghĩ một chút, vẫn là quyết định nói ra :

"Mục Dương, đại ca biết ngươi trong lòng đối với đại ca không phải rất chịu phục, chúng ta là anh em, càng nên đồng tâm cùng đức, tương lai, ngươi nhất định có thể một mình chống đỡ một phương, chờ ta vào kinh cái kia một ngày, Bắc Sơn Lý gia chính là ngươi! Vào lúc ấy, ngươi nhưng là ta chân chính hậu thuẫn a!"

Lý Mục Dương xưa nay không nghe đại ca đã nói như thế mấy câu nói, trong lòng nhất thời chấn động, hắn có chút nột nột nói rằng :

"Đại ca, ta. . . Kỳ thực. . . !"

"Được rồi, ngươi không cần phải nói! Có chuyện, ta cần ngươi chống đỡ, ngươi nhất định phải đứng ở bên cạnh ta! Hiểu không?"

Lý Mục Dương lập tức một cái giật mình, nhanh chóng nói rằng :

"Đại ca ngươi nói!"

Lý Mục Đình chậm rãi nói rằng :

"Đỗ Phong cần muốn chúng ta chống đỡ, như vậy, chúng ta liền được ăn cả ngã về không, làm một to lớn nhất ân tình cho hắn, ngươi còn nhớ, Bắc Sơn lộc cái kia một mảnh Thổ Địa sao?"

Lý Mục Dương không khỏi há to miệng, nửa ngày đều không đóng lại được.

Hắn kinh hãi nói rằng :

"Đại ca, ngươi. . . Ngươi này không phải dốc hết vốn liếng, ngươi đây là. . . Đây là dao động gia tộc căn bản a! Chuyện này, trong gia tộc tuyệt đối không có một người sẽ đồng ý, e sợ ông nội vậy. . . !"

Lý Mục Đình ánh mắt thẳng tắp nhìn Lý Mục Dương :

"Mặc kệ người khác, ngươi đồng ý không?"

"Ta. . . Ta. . . !"

Lý Mục Đình âm thanh trở nên trầm trầm cực kỳ :

"Mục Dương, Lý gia tương lai, ngay ở ngươi trong tay ta, chúng ta ông nội, bậc cha chú, bọn họ cố nhiên có đạo lý của bọn họ, thế nhưng, ngươi không được quên, mục tiêu của chúng ta là cái gì! ! Lê nào, ngươi đồng ý ta ở lại Bắc Sơn khống chế gia tộc, mà ngươi cả đời không có việc gì sao?"

Câu nói này đâm thẳng Lý Mục Dương nội tâm.

Đúng đấy.

Nếu như đại ca có thể vào kinh đi, như vậy, Bắc Sơn Lý gia, sẽ rơi xuống trong tay hắn.

Lý Mục Dương không ngu ngốc, hiện tại Lý gia, đã cùng Đỗ Phong buộc chặt ở cùng nhau, tuyệt đối không có bất kỳ đường lui có thể đi.

Như vậy, tại sao không tiến thêm một bước đây?

Nói không chắc, vạn nhất liền thành công cơ chứ?

Thế nhưng Lý Mục Dương cũng biết, Lý Mục Đình nói chỗ đó, đối với vu gia tộc mà nói, biết bao trọng yếu.

Bắc Sơn lộc khối này Thổ Địa, là gia tộc mạch máu vị trí.

Làm kinh tế lĩnh vực Bắc Sơn thậm chí còn toàn bộ Bắc Phương thứ nhất hào môn đại tộc, Lý gia từ Kiến Quốc ban đầu đến hiện tại, gần trăm năm, tổng cộng tài phú đến cùng có bao nhiêu, ai cũng không biết.

Mà Lý gia căn cơ, kỳ thực từ lúc hơn 300 năm trước, cũng đã thâm nhập này mảnh Thổ Địa bất kỳ góc ngách nào.

Lý gia ở Bắc Sơn, là chân chính thâm căn cố đế.

Cái này cũng là Lý gia vẫn sừng sững không ngã nguyên nhân căn bản nhất.

Bắc Sơn lộc mảnh đất kia bị, là Lý gia tư nhân lãnh địa, toàn bộ Bắc Sơn tới nói, đều là tối dễ thủ khó công địa phương.

Hiện tại nơi đó cái gì đều không có, thế nhưng vẫn đề phòng nghiêm ngặt.

Bởi vì mảnh đất kia bị phía dưới, là Lý gia gia tộc kim khố vị trí.

Lý gia tất cả vật đáng tiền, toàn bộ đều ở cái kia kim trong kho.

Cái khác đều không nói, vền vền là dự trữ vàng, vậy thì là một khiến người ta nghe xong đều sẽ điên cuồng con số.

Nói như vậy đi, coi như Lý gia ở bên ngoài công ty, sản nghiệp, tất cả tài sản đều trong nháy mắt hóa thành hư vô, thế nhưng, có cái này dự trữ kim khổng lồ, Lý gia trong một đêm, liền có thể quay đầu trở lại, không chút nào sẽ dao động nửa điểm căn cơ.

Này, mới phải Lý gia chân chính gốc gác.

Này, cũng là Lý Mục Đình đẩy lòng nơi sâu xa, vẫn có một chôn dấu rất sâu đã tâm nguyên nhân căn bản.

Vào kinh! !

Đây chính là hấn vào kinh sức lực.

"Đại ca, chuyện này, ta theo người cùng đi xem ông nội, ta đứng người bên này!"

Lý Mục Dương trong nháy mắt quyết định, làm ra lựa chọn.

Mấy năm sau khi, Lý Mục Dương mới biết, hấn làm sự lựa chọn này, là nhiều ma chính xác.

Lý Mục Đình gật gù, quay đầu nhìn Lý Văn Đình, có chút phức tạp nói rằng :

"Văn Đình, Đỗ Phong cái tên này, kỳ thực cũng thật là một cái lựa chọn tốt, chỉ là hấn phong lưu thành tính, cũng không phải người có thể điều động, vì lẽ đó, chính người nghĩ kỹ, nếu như người thật sự không muốn, ta sẽ để ông nội từ bỏ, người cũng đừng hoảng tìm một yêu thích người gả cho đi!"

Lý Văn Kỳ mặc cỡ cúi đầu, trong lòng một trận nhảy loạn, quý thần xui khiến, nàng nhưng bật thốt lên nói rằng :

"Đại ca, ta. . . Ta phải thử một chút!"

Lý Mục Đình sửng sồ, nhìn chính mình em họ một chút, trong lòng thờ dài một tiếng :

"Người sẽ không thật thích tên kia chứ?"

Lý Văn Đình mặc cỡ đỏ cả mặt, cúi đầu căn bản không dám nhìn Lý Mục Đình.

Lý Mục Đình khẽ mỉm cười, nói rằng :

"Người cũng nhìn thấy, Thẩm Nhược Hi loại người như vậy đều xuyên không được hấn, không nói những cái khác, Á Nam, Tử Cam, đây chính là người to lớn nhất lực cản, ta biết ý nghĩ trong lòng người, người cũng rõ ràng chúng ta như vậy gia tộc, con gái gia coi như lại ưu tú, cũng chỉ có điều chính là dùng tới lôi kéo lung lạc thủ đoạn, ta thật không hi vọng người là cái kia kết cục."

Lý Văn Kỳ gương mặt nhất thời trở nên mờ mịt.

Nàng biết ở đại ca nói không sai.

Nàng cũng biết trên người nàng gánh chịu cái gì, thế nhưng, đó là kết quả nàng muốn sao?

Cùng với bị người đưa đi thông gia, không bằng chính mình tranh thủ một hồi, dù cho coi như là không chiếm được kết quả tốt nhất, chí ít, chính mình yêu, theo đuổi qua.

Nghĩ tới đây, Lý Văn Đình ngẩng đầu lên, dừng cảm nhìn Lý Mục Đình, đỏ mặt kiên định nói rằng :

"Đại ca, ta muốn thử một chút, bằng cái gì ta Lý gia con gái, liền không bằng người khác? Quan hấn Đỗ Phong có cái gì không được thân phận, lẽ nào ta Lý Văn Đình liền không xứng với hấn sao? Hấn dám không muốn ta, ta liền mỗi ngày quần quít lấy hấn, Hừ! Lão nương cái mông, không phải là ai cũng có thể đánh! Đánh, hấn phải phụ trách."

Lý Mục Dương trở mặt ngoác mồm, Lý Mục Đình nhưng là ha ha bắt đầu cười lớn.

()

Chương 140: Ô Tầm Phương

Một gió thổi không lọt trong phòng.

Cả phòng xuân sắc.

Cả người trần trụi Ô Tầm Phương, trong miệng phát sinh từng trận gào thét, không ngừng nhún thân thể.

Đồng dạng cả người trần trụi Thẩm Nhượng Hi, trong miệng như thuật tự khắp, tựa hồ rất thống khổ, vừa tựa hồ cực kỳ vui sướng.

"Tiện nhân! Tiện nhân! ! Giết chết người tiện nhân này!"

Ô Tầm Phương anh tuấn trên mặt cực kỳ dữ tợn, trong miệng lớn tiếng gào thét, sau đó nằm nhoài Thẩm Nhượng Hi thân thể mềm mại trên, điên cuồng co giật lên.

Đến nửa ngày sau khi, Ô Tầm Phương lúc này mới bò lên, sau đó một phát bắt được Thẩm Nhượng Hi tóc, mạnh mẽ vứt xuống đất.

Thẩm Nhượng Hi kêu rên một tiếng, ngã trên mặt đất run lẩy bẩy, căn bản không dám bò lên.

"Tiện nhân! Người lại dám chơi ta?"

Ô Tầm Phương chết nhìn chòng chọc Thẩm Nhượng Hi, nở nụ cười lạnh.

Hắn đưa tay, trên tay phảng phất có một luồng to lớn sức hút, bên giường ga trải giường, tự động bay đến trên tay của hắn.

Tùy ý lay động vài vòng, ga trải giường liền đã biến thành một cái roi.

Một tiếng lanh lảnh tiếng xé gió vang lên, Ô Tầm Phương trên tay roi, mạnh mẽ đánh ở Thẩm Nhượng Hi trên người.

Thẩm Nhượng Hi một tiếng hét thảm, cả người bị đánh đến lảo đảo không xoay tròn vài quyển, lúc này mới lại nặng nề quăng ở dày đặc thảm trên.

Ô Tầm Phương trong mắt đột nhiên bắn ra hai đạo cực kỳ vui sướng ánh mắt, gương mặt tuấn mỹ hưng phấn cực kỳ co giật, mạnh mẽ quay về Thẩm Nhượng Hi không ngừng một roi một roi quất tới.

Thẩm Nhượng Hi tiếng hét thảm rất nhanh sẽ đã biến thành uể oải kêu rên, cuối cùng chỉ còn dư lại có hã giận không tiến vào khí.

Nhìn Thẩm Nhượng Hi cả người tím ô, lập tức liền muốn tắt thở đáng ghét, Ô Tầm Phương lúc này mới thờ hồn hèn ném mắt trên tay roi, sau đó liền như vậy đi ra ngoài.

Bên ngoài là một cang to lớn hơn gian phòng, hai cái người mặc áo đen chính nằm sấp trên mặt đất, cả người nhẹ nhàng run rẩy, căn bản không dám ngẩng đầu lên.

Hắn đi tới, lạnh Băng Băng nói rằng :

"Tra được cái gì sao?"

Trong đó một người áo đen lập tức lắc lắc đầu, run giọng nói rằng :

"Thiếu chủ, chúng ta. . . Cái gì đều không có. . . !"

"Rác rưởi! !"

Ô Tầm Phương đột nhiên một cước đá ra ngoài.

Người mặc áo đen kia lại như là bóng cao su, bị hắn một cước bị đá thẳng tắp bay ra ngoài, mạnh mẽ nện ở một cái một người vây quanh trên cây cột lớn.

Sát! !

Người mặc áo đen này cả người xương không biết đứt đoạn mất bao nhiêu cái, cả người mềm mại ngã trên mặt đất, một ngụm máu phun ra ngoài.

Nơi này, là Ô Y môn ở Bắc Sơn một bí mật cứ điểm, hiện tại thuộc về Ô Tầm Phương.

Tứ đại cổ võ cấm địa ở Hoa Quốc mỗi mảnh đất mới đều có bí mật cứ điểm, cũng không muốn ngoại giới tường tượng như vậy, vẫn tị thế không ra.

Đương nhiên, những này cứ điểm, thập phần bí ẩn, trừ tứ đại cấm địa tự thân ở ngoài, những người khác là không biết.

Từ Thẩm Nhược Hi trong miệng biết rồi Đỗ Phong không có chết, Ô Tầm Phương lập tức mang theo Thẩm Nhược Hi cùng Thẩm Trùng Tiêu Bá Long chiến đội đi tới Bắc Sơn, nguyên vốn là muốn mạnh mẽ nhục nhã Đỗ Phong một phen, sau đó lại giết chết hắn.

Thế nhưng không nghĩ tới, Đỗ Phong lại căn bản là với hắn tường tượng không giống nhau.

Hắn lại là Thiên cung đệ tử.

Thân là Ô Y môn Ô gia hạt nhân tộc nhân, Ô Tầm Phương so với bình thường đệ tử nòng cốt biết đến đều muốn nhiều hơn.

Rất nhiều người cho rằng, phía trên thế giới này, như Ô Y môn như vậy cổ võ môn phái, chính là thế giới này tối sức mạnh hàng đầu.

Thế nhưng, kỳ thực căn bản không phải như vậy.

Ô Y môn như vậy cổ võ môn phái, đối với với một ít người tới nói, xác thực xem như là đỉnh thiên thế lực.

Thế nhưng ở một số chân chính lãnh đạo môn phái trong mắt, Ô Y môn, chó má cũng không bằng.

Thiên cung, chính là như vậy một thần bí khủng bố địa phương.

Trong thiên cung đi ra một đệ tử bình thường, cũng có thể làm cho tứ đại cổ võ cấm địa của chủ một mực cung kính làm tổ tông như thế cung phụng.

Ô Tầm Phương không nghĩ tới, Đỗ Phong lại là Thiên cung đệ tử.

Nghĩ đến đắc tội rồi Thiên cung đệ tử, Ô Tầm Phương thì có một loại muốn giết người kích động.

Chính mình gây ra tới đây ma một động tĩnh lớn, nếu như truyền tới trong môn phái, kết quả là có thể tường tượng được.

Vì lắng lại Thiên cung lừa gạt, e sợ môn chủ sẽ đích thân chặt bỏ đầu của hắn, đưa đến Thiên cung đi thỉnh tội.

Mà hết thảy này tất cả, đều là Thẩm Nhược Hi tiện nhân này phạm sai.

Từ vừa mới bắt đầu, chính là tiện nhân này ở câu dẫn mình, sau đó, lợi dụng chính mình đi đối phó Đỗ Phong.

Hắn hận chết Thẩm Nhược Hi.

Thế nhưng hắn lại nghĩ đến Thẩm Nhược Hi đã từng là Đỗ Phong vị hôn thê, điều này làm cho hắn trong lòng lại có một loại biến thái vui vẻ.

Chính mình có thể tùy tiện đùa bỡn Thiên cung đệ tử nữ nhân, loại cảm giác đó, đây là. . . Quá kích thích.

Bị Đỗ Phong một câu nói đùa lui sau khi, Ô Tầm Phương lập tức phát động toàn bộ tình báo sức mạnh, khắp mọi mặt thu thập Đỗ Phong tư liệu.

Theo bản năng, Ô Tầm Phương cảm thấy trong này có vấn đề.

Đỗ Phong cái này Thiên cung đệ tử, nhất định có vấn đề.

Bởi vì hắn biết, Thiên cung đã có nhanh hai mươi năm không có phái ra đệ tử nhập thế.

Thiên cung quy củ là mỗi cách hai mươi năm, liền sẽ phái ra môn hạ đệ tử ưu tú nhất nhập thế rèn luyện.

Mà cái này đệ tử, tương lai chính là Thiên cung người thừa kế.

Khoảng cách lần trước Thiên cung phái ra đệ tử nhập thế, mới qua mười sáu năm.

Thiên cung có nghiêm khắc quy củ, không đến lúc đó hậu, là tuyệt đối sẽ không nhường đệ tử nhập thế.

Như vậy, Đỗ Phong cái này Thiên cung đệ tử, liền có thể là giả mạo.

Thế nhưng khi chiếm được xác định tin tức trước, Ô Tầm Phương không dám manh động.

Chỉ tiếc, dưới tay hắn nhân viên tình báo tất cả đều là rác rưởi, căn bản không có cách nào hỏi thăm được một chút xiu tin tức hữu dụng.

Ô Tầm Phương mặt âm trầm, chặt chẽ căn cứ, oán độc nhìn chằm chằm dưới chân mặt khác một người áo đen nói rằng :

"Lại cho ngươi một ngày thời gian, nếu như ngươi lại không chiếm được bất kỳ tin tức, cả nhà ngươi đều đi chết được rồi!"

Người mặc áo đen sợ hãi quỳ trên mặt đất, cả người run cầm cập hô :

"Thiếu chủ tha mạng a, ta đã phát động rồi toàn bộ nhân thủ, tất cả đều là thiếu chủ trên tay tinh nhuệ nhất tình báo sức mạnh, ta thực sự là. . . !"

"Câm miệng! ! !"

Ô Tầm Phương đột nhiên quát lớn một tiếng, hung tàn nói rằng :

"Ta chỉ cho ngươi thời gian một ngày, bằng không, tru ngươi cửu tộc! !"

Một cước đem người mặc áo đen đá bay ra ngoài, Ô Tầm Phương quay về không khí âm trầm nói :

"Cho ta nhìn chăm chú chết rồi Đỗ Phong, hắn làm cái gì, nói rồi cái gì, ăn cái gì, uống cái gì, ta toàn bộ đều muốn! !"

Trong không khí một trận sóng gợn lấp lóe, nguyên bản đi theo Thẩm Nhược Hi bên người hai cái lão giả áo bào trắng hiện ra thân hình, đồng thời cung kính quay về Ô Tầm Phương uốn cong eo :

"Vâng, thiếu chủ!"

Ô Tầm Phương phát phát tay :

"Đều cút! !"

Bị đá bay hai cái người mặc áo đen, liên tục lăn lộn chạy ra ngoài.

Ô Tầm Phương xoay người lại trở về trước gian phòng, sau đó một phát bắt được Thẩm Nhược Hi tóc, mạnh mẽ hướng về trên giường ném đi, điên cuồng gào thét lên :

"Tiện nhân, ta muốn đùa chơi chết ngươi tiện nhân này! ! Đều là ngươi! Đều là ngươi tiện nhân này!"

Vừa nói, Ô Tầm Phương một bên mạnh mẽ ép xuống, sau đó liều mạng tung chuyển động.

Qua không hai phút, Ô Tầm Phương hoàn mỹ đến giống như pho tượng mặt, lộ ra một mặt dâm tục cực kỳ về mặt, trong miệng thấp giọng phúc hậu :

"Đỗ Phong, ta sẽ khỏe mạnh đùa bốn người đàn bà của ngươi!"

Thẩm Nhược Hi cả người đau đến mất cảm giác, thế nhưng trên mặt nhưng liều mạng chất lên một mặt nụ cười quyến rũ, dùng hết cả người thế võ, không ngừng lấy lòng Ô Tầm Phương.

Trong phòng rất nhanh lại là xuân sắc vô biên.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: Sư huynh

Mang theo Tàn lão sư cùng Lâm tổng trở lại lưng chừng núi biệt thự, Đỗ Phong không nói hai lời, lập tức triệu kiến Chu Bình Viêm.

"Ta sẽ rời đi ba ngày, trong ba ngày này, hai người bọn họ an toàn ngươi phụ trách, hiểu ý của ta không?"

Chu Bình Viêm vẫn liền trong bóng tối bảo vệ Lâm Á Nam, ngày hôm nay phát sinh ở quý khách lâu sự tình hắn rõ rõ ràng ràng.

"Ta mình Bạch lão bản, ngài yên tâm, cho dù chết, ta cũng sẽ không để cho hai vị tiểu thư chịu đến nửa điểm thương tổn."

Nếu như nói vừa bắt đầu Chu Bình Viêm thân phục còn không phải cam tâm tình nguyện, thế nhưng hai ngày nay hạ xuống, Đỗ Phong hành động, nhường hắn tâm phục khẩu phục.

Hắn là Ô Y môn kẻ phản bội, trời sinh hầy cùng Ô Y môn không có hòa hoãn khả năng, mà Đỗ Phong không chi chi điểm hắn tu hành trên sai lầm, trả lại hắn một khối trướng gà to nhỏ mẫu ngọc.

Loại đãi ngộ này, nhường Chu Bình Viêm cảm động đến rơi nước mắt đồng thời, trong lòng cũng âm thầm bất chấp, sau này nhất định phải máu chảy đầu rơi, toàn tâm toàn ý vì là lão bản làm việc.

Dù sao, lão bản trên người có Thiên cung bóng dáng, chỉ nói thân phận này, liền đầy đủ nhường tứ đại cấm địa kiêng kỵ cực kỳ.

Ô Y môn, đương nhiên cũng không dám tìm hắn trả thù.

Chu Bình Viêm lui ra sau khi, Đỗ Phong lúc này mới lại thật lòng quay về Lâm Á Nam cùng Tần Tử Cầm nói rằng :

"Chuyện đã xảy ra hôm nay, nhất định sẽ gây nên Bắc Sơn rung chuyển, Thẩm gia căn cơ thâm hậu, khẳng định có người sẽ động những ý niệm khác, các người chỉ cần chẳng quan tâm là được, ai tới hỏi thăm cái gì, giống nhau trả lời không biết, cũng không nên ra khỏi cửa."

Lâm Á Nam đã sớm tỉnh rượu, nghiêng người dựa vào ở trên ghế salông, một cặp chân dài ưu nhã duỗi thẳng, cẳng lộ vẻ vóc người thon dài!

"Đỗ Phong, người cái này vị hôn thê, cũng thật là cái tuyệt sắc đại mỹ nhân a! Nhưng là đem ta cùng Tử Cầm đều làm hạ thấp đi!"

Đỗ Phong ngượng một cái, Lâm Á Nam trên mặt hiện lên một tia cân nhắc còn mang theo điểm khiêu khích nụ cười :

"Sao vậy? Người thật cam lòng a?"

Đỗ Phong không có tâm tư đùa giỡn, nắm lên Lâm tổng hai cái chân dài to đặt ở chân của mình trên, có một hồi không một hồi xoa xoa, cau mày :

"Các người biết, Ô Y môn thiếu chủ, đại biểu cái gì sao?"

Tần Tử Cầm nhìn Lâm Á Nam một chút, lắc lắc đầu :

"Đồ đại ca, người vừa nãy đối với cái kia Trầm tiểu thư nói rồi cái gì, sẽ làm cho đối phương sợ thành như vậy?"

Đỗ Phong cười hì hì, khắp toàn thân đều lộ ra một luồng lười nhác, hướng về trên ghế salông một dựa vào, hắn chậm rãi nói rằng :

"Tạm thời ta vẫn chưa thể với các người nói quá nhiều, nhưng là các người nhớ kỹ, Bắc Sơn, muốn ra đại sự, nếu như ta không đoán sai, nhiều nhất ba ngày, thân phận của ta sẽ tiết lộ, đến thời điểm, Bắc Sơn Phong Vân tề hội, chúng ta sẽ nửa bước khó đi!"

Tần Tử Cầm trên mặt nhất bạch, Lâm Á Nam trong lòng cũng là một trận căng thẳng.

Thấy các nàng trên mặt lo lắng vẻ mặt, Đỗ Phong vội vã cười nói :

"Yên tâm, có ta ở, thiên đại sự tình, ta đều chịu đựng được, có điều ta nhất định phải ra một chuyến môn, đi gặp một người!"

"Ai?"

Đỗ Phong ánh mắt lấp lánh, chậm rãi nói rằng :

"Một ta tới không muốn thấy, nhưng không được không đi thấy người."

Lâm Á Nam trong lòng đột nhiên bốc lên một luồng giấm chua, hừ một tiếng nói rằng :

"Sẽ không là cái kia Thẩm Nhược Hi chứ?"

Đỗ Phong ngần ngại, dờ khóc dờ cười :

"Ta thấy nàng làm cái gì? Lão bản, người làm sao ăn bậy phi giấm?"

"Ai ăn phi giấm? Lẽ nào ta nói sai? Người tên khốn kiếp này, chó sủa không được ăn cứt, Hừ!"

Đỗ Phong một trận không nói gì, thân thể hướng về trên ghế salông một dựa vào, tay nhưng ôm Lâm tổng eo nhỏ, nói rằng :

"Ta muốn đi gặp, là sư huynh của ta!"

Lâm Á Nam sắc mặt lúc này mới hòa hoãn một điểm, trong lòng bất quá chỉ hỏa lại bắt đầu cháy hừng hực :

"Người còn có sư huynh? Người là cái gì môn phái, có phải là đặc biệt lợi hại? Không bằng người thu rồi ta theo Tử Cầm đi."

Đỗ Phong cười hì hì :

"Ta đã thu phục ngươi, Tàn lão sư mà, từ từ đi!"

Lâm Á Nam bật thốt lên nói rằng :

"Ta nói không phải trên giường!"

Tàn lão sư mắc cỡ suýt chút nữa không nhảy lên, mặt đỏ tía tai :

"Các ngươi các ngươi quả thực chính là ta lên lầu! Không với các ngươi này một đôi sắc nam sắc nữ nói chuyện!"

Đỗ Phong nhưng một cái lời kéo nàng tay, Tàn lão sư hờn dỗi địa lườm hán một cái, không thể làm gì khác hơn là bé ngoan ngồi xuống.

"Được rồi được rồi! Nói chuyện đứng đấy."

Đỗ Phong tựa hồ rơi vào một loại nào đó trong trầm mặc, suy nghĩ hồi lâu, mới nói thật :

"Ta từ nhỏ sinh sống ở Thiên cung, mười sáu tuổi năm ấy, trộm đạo theo nhập thế rèn luyện Đại sư huynh, trốn thoát."

Lâm Á Nam cùng Tàn Tử Cầm lại như là nghe thiên thư như thế, trừng lớn mắt chữ nín nhìn Đỗ Phong :

"Thiên cung? Đó là cái gì địa phương?"

Đỗ Phong lắc lắc đầu :

"Thiên cung là một cái tên, xác thực nói, liền đường như Ô Y môn như thế, là một cỗ võ môn phái, chỉ có điều so với Ô Y môn mạnh mẽ quá nhiều, cũng từ không nhập thế, vẫn hoàn toàn tách biệt với thế gian, trừ phi là gặp phải thiên hạ đại loạn, Thiên cung mới sẽ nhập thế, bình định."

Lâm Á Nam nhìn thấy Đỗ Phong trên mặt vẻ mặt, nàng có chút buồn cười nói rằng :

"Dựa theo ngươi thuyết pháp này, cái này Thiên cung chẳng lẽ còn là thế giới này đại cứu tinh hay sao?"

Đỗ Phong suy nghĩ một chút, nói thật :

"Theo ta hiểu rõ, Thiên cung từ tồn tại đến hiện tại, vẫn liền trong bóng tối tả hữu thiên hạ đại thế, trước đây Hoàng Triều thay đổi, đều có Thiên cung bóng dáng."

Tàn Tử Cầm cùng Lâm Á Nam không khỏi trở mắt ngoác mồm.

Đỗ Phong trong mắt lộ ra một tia phức tạp nụ cười, nhìn hai người có chút thất thần ánh mắt, cười nói :

"Đương nhiên, đó là trước đây, này hơn 100 năm đến, Thiên cung hoàn toàn lánh đời không ra, cũng là chỉ là mỗi khoảng cách hai mươi năm, mới phải ra đệ tử ưu tú nhất nhập thế rèn luyện, hai mươi năm một Luân Hồi, Đại sư huynh của ta, đã nhập thế rèn luyện mười một cái năm tháng, còn có chín năm, hẳn liền nên quay về Thiên cung, tranh cướp cung chủ vị trí!"

Tàn Tử Cầm so với Lâm Á Nam tâm tư cẩn thận, rất nhanh nắm lấy trọng điểm, nhìn Đỗ Phong nhẹ nhàng hỏi :

"Ngươi là từ Thiên cung trốn ra được, tại sao muốn dùng một chữ "trốn"?"

Đỗ Phong trong mắt lộ ra một tia cực kỳ vẻ phức tạp, Tàn Tử Cầm ở trên người hán, chưa từng thấy loại ánh mắt này.

"Bởi vì, ta mặc dù là Thiên cung đệ tử, thế nhưng vốn là một mặc người ức hiếp con riêng, ta không biết cha mẹ ta là ai, ta ghi việc bắt đầu, chính là Đại sư huynh ở vẫn đang chăm sóc ta, vì lẽ đó, Đại sư huynh nhập thế rèn luyện, ta khẳng định sống không nổi, cùng với chết ở bên trong, không bằng trốn ra được."

Đỗ Phong tựa hồ nghĩ đến chuyện gì, trong mắt lộ ra một tia thống khổ, thế nhưng rất nhanh khôi phục bình thường :

"Chạy ra Thiên cung, chẳng khác nào phản bội Thiên cung, vì lẽ đó, ta là Thiên cung kẻ bị ruồng bỏ, thân phận này một khi tiết lộ ra ngoài, tứ đại cầm đầu nhất định sẽ điên cuồng nhào lên, nắm lấy ta, giết ta, nhờ vào đó bọn họ là có thể hưởng về Thiên cung tranh công, không chỉ không sẽ phải chịu trừng phạt, hơn nữa còn phải nhận được một số lớn ban thưởng"

Đỗ Phong đột nhiên thay đổi một phó biểu tình, trong ánh mắt sắc bén lộ lên một cái rồi biến mất :

"Vì lẽ đó, ta nhất định phải đi tìm Đại sư huynh, nhờ hán giúp một chút ta!"

"Vậy ngươi Đại sư huynh ở nơi nào? Hán sẽ giúp ngươi sao?"

Đỗ Phong trên mặt vẻ mặt đột nhiên trở nên cực kỳ ung dung :

"Đại sư huynh của ta nhất định sẽ giúp ta, tuy rằng hắn biết ta một mình chạy ra Thiên cung, thế nhưng, hắn trước sau coi ta là sư đệ của hắn, như thế nhiều năm, cũng là hắn vẫn đang chăm sóc ta, bằng không hừ hừ!"

Lâm Á Nam tò mò hỏi :

"Vậy người Đại sư huynh là làm cái gì?"

Đỗ Phong trên mặt né qua một tia không hiểu ra sao kinh sợ, sau đó mới thần thần bí bí nói rằng :

"Sư huynh của ta, là Long Tổ lão đại!"

"Long Tổ? Đây là cái gì?"

Đỗ Phong đột nhiên tỉnh ngộ, tâm nói ta và các người nói những này làm gì ma.

"Ha ha, ta cũng không biết rõ lắm."

Long Tổ lịch sử lâu đời, không có ai biết sự tồn tại của nó, cũng không người nào biết nó đến cùng làm sao mạnh mẽ.

Toàn bộ Hoa Quốc 1,5 tỉ người, biết Long Tổ, tuyệt đối sẽ không vượt qua năm mươi người.

Long Tổ, là này cái quốc gia chân chính lá bài tẩy một trong, cũng là này cái quốc gia thần bảo hộ.

()

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Ngạo Thiên Chiến thần

Rạng sáng một giờ.

Một chiếc từ Bắc Sơn phi Trung Kinh chuyển bay hạ xuống ở Trung Kinh phi trường quốc tế.

Đỗ Phong xen lẫn trong dòng người, mang đỉnh đầu mũ, che lại hơn một nửa cái mặt.

Xuống phi cơ một khắc đó, hắn trong lòng thì có một luồng nhiệt huyết đang sôi trào.

Lấy hắn trấn định, lại đều sắp không áp chế được nữa cái kia một phần sát khí.

Hắn đã từng phát lời thề, khi hắn lại tới Trung Kinh thời điểm, chính là Thảm gia diệt vong ngày.

Thế nhưng, không phải ngày hôm nay.

Đỗ Phong theo dòng người đi ra sân bay, trong lòng nhưng là không ngừng cuộn cuộn từng cái từng cái ý nghĩ.

Nếu như mình không phải có lời của sư huynh, hiện tại sẽ là cái gì đáng vẽ?

Nếu như mình không có chạy ra Thiên cung, chính mình lại sẽ là cái gì đáng vẽ?

Nếu như sư huynh không đem mình phóng tới quân đội, chính mình hiện tại ở làm cái gì?

Nếu như không phải Ân Long chiến đội huynh đệ vứt bỏ sinh mệnh, chính mình hiện tại, còn sống không?

Nếu như mình không không có đột phá, hiện tại có phải là cũng đã là một kẻ đã chết?

Nếu như. . . !

Đáng tiếc!

Nếu như cũng không có như quả.

Đỗ Phong nghĩ đến Thiên cung mười sáu năm sinh hoạt, nghĩ đến Ân Long chiến đội các anh em đồng sinh cộng tử, nghĩ đến Bắc Sơn người và sự việc, còn có. . . Thâm Nhược Hi!

Thâm gia?

Ô Y môn?

Hoặc là nói, Trung Kinh nội thành tam đại gia, ngoại thành tứ đại tộc, mục đích của các người, là cái gì đây?

Đỗ Phong trái tim, mạnh mẽ nhảy một cái.

Chính mình, có điều chính là các người thăm dò một ít người một khối đá kê chân, chỉ có điều, các người tìm lộn người.

Đi ra sân bay cửa lớn, Đỗ Phong lập tức quăng roi mắt đầy đầu ý nghĩ, phất tay cản dưới một chiếc xe taxi, nói rồi một chỗ.

Xe taxi theo sân bay cao tốc trực tiếp lái về Trung Kinh hai hoàn bên trong.

Trung Kinh, làm Hoa Quốc thủ đô, quốc tế địa vị hết sức quan trọng, theo quốc gia địa vị thăng, Trung Kinh đã trở thành toàn thế giới năm đại siêu cấp lớn thành thị một trong.

Đến chỗ cần đến, Đỗ Phong phó cho tài xế tiền xe sau khi xuống xe.

Nhìn trước mắt ngõ, hần cười cợt, giữa hai lông mày né qua một tia chưa bao giờ có nghiêm nghị.

Vạn bất đắc dĩ, hần là tuyệt đối sẽ không đi tới nơi này điều ngõ.

Này điều ngõ nằm ở Trung Kinh nội thành biên giới, toàn bộ ngõ tổng cộng có mười hai cái sân vuông, mỗi một cái trong tứ hợp viện ở người, không có ai biết thân phận của bọn họ.

Thế nhưng ở này điều ngõ cách nhau một bức tường, còn có mặt khác một cái ngõ, cái kia một cái ngõ ở người, bất luận cái nào đều là thường thường ra hiện tại Hoa Quốc quốc gia đài hoàng kim tin tức thời đoạn nhân vật.

Cái kia ngõ, còn ở này điều ngõ càng bên ngoài.

Mà này điều ngõ càng bên trong, còn có một cái ngõ, cách này điều ngõ càng bên trong, chính là một đạo cung tường.

Đạo kia cung tường bên trong, là cả thế gian nghe tên Hoa Quốc cổ Hoàng Thành.

Nói chuẩn xác, đây là cổ Hoàng Thành phía tây ba cái trong đường hẻm điều thứ hai.

Từ bề ngoài xem, ba cái ngõ thu thập đến thập phần sạch sẽ, thế nhưng vách tường loang lổ, nhìn qua thập phần cũ kỹ.

Này ba cái ngõ, đã là cấp quốc gia văn vật bảo vệ khu, vì lẽ đó vẫn duy trì bề ngoài nguyên dạng.

Vào lúc này đã là bốn giờ sáng sớm, chân trời mờ mịt phát hơi.

Đỗ Phong lặng yên không một tiếng động theo ngõ đi vào, đi thẳng tới ngõ phần cuối, sau đó nhìn bên tay trái hai phiến sơn loang lổ Chu Hồng sắc cửa lớn, ngẩng đầu lên do dự nửa ngày, chung quy là vang lên kẻ đập cửa.

Coong coong coong!

Ba tiếng hưởng, rất lạnh lạnh nhưng không vang dội.

Qua đi tới năm phút đồng hồ, một đạo thanh âm trầm thấp mới ở Đỗ Phong lỗ tai một bên vang lên :

"Đi vào!"

Thanh âm này chỉ có Đỗ Phong có thể nghe được, trầm thấp đến có chút hàm hồ, đối làm những người khác, căn bản có thể nghe không rõ.

Thế nhưng Đỗ Phong thẳng tắp thân thể đột nhiên đứng đưa kịch liệt một hồi.

Trong miệng hần rên lên một tiếng, sau đó dưới chân rút lui một bước, dưới bàn chân giẫm hơn trăm năm gạch xanh, theo tiếng mà nát.

Cái kia gạch xanh cường độ có thể so với đá hoa cương, dù cho dùng búa lớn đến kháng, cũng dễ dàng không thể nát.

Thế nhưng Đỗ Phong này một cước, nhưng như là đạp ở một khối đầu hũ trên.

Không chỉ có như vậy, Đỗ Phong trái tim bỗng nhiên liền chịu đựng một luồng vô hình đòn nghiêm trọng.

Cái kia đòn nghiêm trọng thậm chí ngay cả miên không ngừng, lại như là dâng trào hải triều, lần lượt va chạm đá ngầm.

Đỗ Phong rút lui một bước, sau đó đứng lại thân thể.

Trong thân thể hắn bộc phát ra một luồng năng lượng kinh khủng, mạnh mẽ chống lại rồi thanh âm kia mang cho hắn khủng bố đòn nghiêm trọng.

Thế nhưng hắn cổ họng bên trong, một luồng máu tươi đã dâng lên.

Không gặp người, chỉ nghe thanh, Đỗ Phong trọng thương.

Thực lực của người này, đến cùng khủng bố đến cái gì trình độ?

Đặc biệt là trong giọng nói sự uy nghiêm đó, càng là mang theo một luồng mãnh liệt xuyên thấu tính, coi như là chủ nhà họ Lý Lý Kế Niên người như thế nghe được âm thanh này, chỉ sợ cũng sẽ tâm thần đại loạn.

Đỗ Phong đứng lại, sau đó cất bước, lại đẩy ra cửa lớn.

Động tác của hắn nước chảy mây trôi, vô cùng dễ dàng.

Thế nhưng chỉ có hắn tự mình biết, hắn đến cùng trả giá bao nhiêu khí lực.

Không khí chung quanh hắn, hoàn toàn biến thành dày nặng bùn nhão, cả người đều bị kiện hàng ở bùn nhão bên trong.

Một người ở bên trong nước thời điểm, động tác làm sao?

Huống chi là bùn nhão.

Cửa mở, trước mặt là một đạo Kinh Thành sân vương đặc hữu ánh bích.

Đỗ Phong chuyển qua ánh bích, nội môn cửa, đứng một người.

Một nhìn qua ngoài ba mươi nam nhân.

Vóc người của người đàn ông này không cao lắm, cũng không phải rất rắn chắc, dung mạo cũng rất phổ thông, lông mày rậm mắt to, giữ lại ngắn thốn.

Trên người hắn ăn mặc quần áo, cũng thập phần phổ thông, chính là một bộ đơn giản tùy ý kiểu Trung Quốc vạt áo áo ngắn.

Thế nhưng hắn khí thế trên người, nhưng dường như Sơn Nhạc, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Đỗ Phong nhìn hắn, rõ ràng là ánh mắt hướng phía dưới, thế nhưng hắn trong lòng lại có một loại không cách nào ngưỡng mộ cảm giác.

Người đàn ông này, đỉnh thiên lập địa.

Hắn là Đỗ Phong Đại sư huynh, là Thiên cung này một đời nhập thế rèn luyện đại đệ tử, được xưng là Thiên cung năm trăm năm không ra thiên tài.

Hắn là Long Tổ thủ lĩnh, là này cái quốc gia thủ hộ thần, từng lấy sức một người, đại sát tứ phương, giết đến Tây Phương thế giới lãnh đời sức mạnh cúi đầu thần phục.

Hắn có vô số cái tên gọi, trong đó vang dội nhất một, gọi là Chiến thần.

Ngạo Thiên Chiến thần.

Trác Ngạo Thiên! !

Nhìn thấy Đỗ Phong trong nháy mắt, Trác Ngạo Thiên trong ánh mắt liền bắn ra hai đạo lấp lánh thần quang, sau đó lạnh nhạt nói rằng :

"Lão -- ngươi còn dám tới thấy ta?"

Đỗ Phong đột nhiên có một loại cảm giác muốn khóc.

Lão --, đây là sư huynh đối với hắn yêu xưng.

Ở trong thiên cung, ngay ở trước mặt sư môn trưởng bối, những người khác sẽ gọi hần sư đệ.

Thế nhưng tách ra trưởng bối, tất cả mọi người đều gọi hần con hoang.

Bởi vì hần không cha không mẹ, bởi vì hần là con riêng.

Chỉ có Đại sư huynh, vẫn đang bảo vệ hần.

Năm tuổi năm ấy, hần bị mấy cái sư huynh cất vào một giam cầm lão hồ lồng sắt, ròng rã đói bụng bảy ngày Thất Dạ, ngay ở hần lập tức sẽ tắt thở thời điểm, là Đại sư huynh một cái vận gãy lồng sắt lấy tay cứu hần.

Từ cái kia sau này, Đại sư huynh chính là hần thiên, chính là hần tất cả.

Nhìn Đại sư huynh, Đỗ Phong chậm rãi quỳ xuống đất, trong thanh âm có một loại không kìm nén được tâm tình :

"Sư huynh, ta không phục!"

Trác Ngạo Thiên âm thanh trầm thấp :

"Không phục? Thất bại chính là thất bại, có cái gì không phục? Ngươi thất bại không liên quan, thế nhưng, ngươi liên lụy chết rồi toàn bộ Ân Long."

Trác Ngạo Thiên, lại như là một cây chùy thủ, mạnh mẽ đâm vào Đỗ Phong trái tim.

Hần tăng địa một hồi nhảy lên, trong ánh mắt huyết quang lóe lên :

"Vì lẽ đó ta muốn báo thù, ta không cần ngươi giúp ta, thế nhưng, ngươi phải cho ta một cái thân phận!"

"Long Tổ lệnh bài?"

"Phải!"

"Thực lực của ngươi, đáng giá ta cho ngươi lệnh bài này sao?"

Trác Ngạo Thiên nhẹ nhàng vung lên, trong nháy mắt, Đỗ Phong liền bị hần vò một cái đến trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Ngươi chuẩn bị sao vậy làm

Trác Ngạo Thiên ngón tay cũng không có chộp vào Đỗ Phong trên cổ.

Giữa hai người chỉ ít khoảng cách khoảng mười cen-ti-mét.

Đỗ Phong trên cổ, gân xanh từng cây từng cây xông ra, không ngừng đang kịch liệt run run.

Trác Ngạo Thiên ánh mắt, càng là khác nào Thái Sơn áp đỉnh, làm cho người ta cực kỳ trầm trọng cùng cảm giác ngọt ngọt.

Thế nhưng Đỗ Phong liền mắt đều không trát một hồi, ánh mắt nhìn thẳng đối phương, không nhúc nhích.

Một phút.

Hai phút!

3 phút. . . !

Đầy đủ năm phút đồng hồ sau khi, Trác Ngạo Thiên lúc này mới chậm rãi thu tay về.

Đỗ Phong trên cổ gân xanh chậm rãi rút đi, thế nhưng trên mặt hắn nhưng thủy chung không thay đổi.

"Không sai! Người căn cơ vẫn tính vững chắc, đột phá tuy rằng thủ xảo, thế nhưng cũng coi như là nước chảy thành sông."

Trác Ngạo Thiên chậm rãi thu hồi nhãn thần bên trong ác liệt, thay vào đó chính là một mảnh nhu hòa.

"Lão *, ta khuyên ngươi từ bỏ, có phải là dư thừa?"

Đỗ Phong ánh mắt vẫn không nhúc nhích, khóe miệng nhưng kịch liệt nhảy lên mấy lần :

"Sư huynh, là. . . Ý của ngài sao?"

Trác Ngạo Thiên lắc lắc đầu, lại gật đầu một cái :

"Không phải, cũng là!"

Đỗ Phong nhưng kiên định lắc đầu :

"Không buông tha!"

Ngẩn ngui mà kiên định trả lời.

Trác Ngạo Thiên khóe miệng hiện lên một nụ cười, xoay người hướng về bên trong sân nhà đi đến.

Đỗ Phong lập tức đi theo.

Đối với với Đỗ Phong trả lời, Trác Ngạo Thiên đã sớm dự liệu đến.

Hắn đối với người tiểu sư đệ này tính cách quá giải, một khi là hắn nhận định sự tình, dù cho là chọc thủng trời, hắn cũng sẽ dùng bất cứ thủ đoạn tội tệ nào làm được.

"Ngươi đến cho ta một lý do, bằng không, ta không có cách nào bàn giao!"

Trác Ngạo Thiên vừa đi vừa nói :

"Ngươi theo ta trốn ra được, ta cũng phải gánh chịu một phần trách nhiệm, mà chúng ta rời đi Thiên cung mười một năm, vẫn là một tuyến liên hệ, ngươi cũng biết môn phái đấu tranh, cái kia bốn cái môn phái, là trong cung nào đó mấy cái trưởng lão bồi dưỡng lên, mà Trung Kinh cái kia mấy cái gia tộc , tương đương với chính là cái kia mấy cái trưởng lão tài sản riêng, ngươi làm như vậy, bằng vào ta sức ảnh hưởng cùng thực lực, không có biện pháp giúp ngươi quá nhiều, trừ phi, ngươi có thể lập xuống đại công, đến thời điểm, chẳng những có thể cọ rửa đi trên người ngươi tội lỗi, còn có thể giúp ta một chút sức lực."

Đỗ Phong trong miệng nói ra một câu nói :

"Ta là dựa vào mẫu ngọc đột phá, hơn nữa trên tay ta, còn có năm mươi tấn mẫu ngọc!"

"Cái gì!"

Trác Ngạo Thiên bỗng nhiên xoay người lại.

Lấy hắn tâm tình cùng thực lực, dù cho là phát động thế chiến, hắn cũng chưa chắc liền mí mắt đều động dấy.

Thế nhưng nghe được Đỗ Phong câu nói này, hắn trong lòng giật mình, trên mặt càng là một mảnh kinh hãi.

Mẫu ngọc! !

Năm mươi tấn mẫu ngọc! !

Đây là một cỡ nào con số kinh khủng.

Mẫu ngọc đại biểu cái gì?

Trong mắt người bình thường, quý nhất cực phẩm dương chi ngọc, cũng có điều chính là năm vạn khối một khối, chính mình mua không nổi, cũng chưa chắc sẽ có muốn có được dã tâm.

Thế nhưng đối với Cổ Vô Giả mà nói, đặc biệt là Trác Ngạo Thiên thực lực như vậy Tiên Thiên cao thủ mà nói, mẫu ngọc, vậy thì là nhất trọng yếu nhất tài nguyên.

Loại kia mê hoặc, liền giống với là sắc bên trong quỹ đói nhìn thấy tuyệt thế đại mỹ nữ, hít heroin nát người nhìn thấy Heroin.

Nhất định phải hình dung, chỉ có thể là bốn chữ.

Mê hoặc trí mạng! !

Mà Trác Ngạo Thiên đối với mẫu ngọc khát cầu càng hiểu rõ, càng ở Đỗ Phong bên trên.

Thực lực càng là mạnh mẽ, càng là biết mẫu ngọc tác dụng.

Nếu như đêm này năm mươi tấn mẫu ngọc ẩn chứa năng lượng toàn bộ hấp thu đi, Trác Ngạo Thiên thậm chí cảm giác mình có một tia tia hi vọng, chạm tới Tiên Thiên bên trên loại kia nghịch thiên cảnh ngưỡng cửa của giới.

Coi như là toàn bộ Thiên cung, hết thảy tài nguyên gộp lại, cũng tuyệt đối sẽ không vượt qua một trăm tấn chứ?

Trác Ngạo Thiên trong nháy mắt hoảng hốt sau khi, cấp tốc bình tĩnh.

Hắn một cái lôi kéo Đỗ Phong, bước nhanh xuyên qua sân nhà, đi tới hậu viện trong sương phòng, nơi này là ngày khác thường tu luyện tịnh thất.

"Người chuẩn bị sao vậy làm?"

Đỗ Phong không chút nào giấu giếm, đem mẫu ngọc lai lịch, Lâm gia thân phận, Bắc Sơn cục diện, còn có kế hoạch của hắn, rõ ràng mười mười, toàn bộ nói ra, không có một chút xiu ẩn giấu.

Hắn nói tới cực kỳ tường tận, đem trước mang theo Ân Long làm nhiệm vụ, bị người mưu hại, hắn ở ngoại quốc đoạn thời gian đó, lại tới Bắc Sơn sau khi phát sinh sự kiện, sự tình không lớn nhỏ, đều đổ ra.

Trác Ngạo Thiên Tĩnh Tĩnh nghe, Đỗ Phong nói xong sau khi, hắn cũng không có mở miệng.

Đầy đủ trăm mặc hơn mười phút, Trác Ngạo Thiên lúc này mới chậm rãi mở miệng :

"Long Tổ lệnh bài cho người, mẫu ngọc cho ta 10 tấn, ta không thể ra tay giúp người, hết thảy đều dựa vào chính người, trong vòng một năm, người có thể vào kinh, vào lúc ấy, chúng ta lại nói cái khác, nếu như không thể, người liền từ bỏ."

Đỗ Phong lắc lắc đầu, nhìn Trác Ngạo Thiên chậm rãi nói rằng :

"Sư huynh, ta sẽ không bỏ qua!"

Trác Ngạo Thiên đột nhiên thờ dài một tiếng, nhìn Đỗ Phong, phảng phất có thể nhìn thấu trái tim của hắn :

"Ta biết mục đích, thế nhưng, ta thật sự khuyên người không muốn lại tra xét, người không tra được!"

Đỗ Phong cả người kịch liệt bắt đầu run rẩy, thế nhưng hắn rất nhanh khôi phục yên tĩnh, chỉ là âm thanh lạnh đến mức có chút thấu xương :

"Ta chỉ là muốn ngay mặt hỏi bọn họ một chút, tại sao sinh ra được lại muốn vứt bỏ ta, tại sao lúc trước bọn họ không. . . Bóp chết ta quên đi!"

Trác Ngạo Thiên ánh mắt hơi lấp lánh, nhưng là không lời nào để nói.

"Người ở chỗ này đi, cho ta hai ngày, ta cho người Long Tổ lệnh bài, lão *, người. . .!"

Trác Ngạo Thiên sắc mặt nhìn Đỗ Phong một chút, lắc lắc đầu, đứng lên đến đi ra tịnh thất.

Đỗ Phong khoanh chân ngồi dưới đất, khoe mắt kịch liệt nhảy lên, trước mắt lại như là chiếu phim như thế, né qua một màn một màn.

"Thằng con hoang! Người chính là một con hoang, người xem người nơi nào như là Thiên cung đệ tử, cút ra ngoài cho ta, lẩn. . .!"

"Mọi người cùng nhau tiến lên, đánh. . . Dùng sức đánh, ha ha, thằng con hoang, ta chỉ dùng ba phân lực, người liền chảy máu? Dơ bẩn dòng máu, người làm sao có tư cách làm sư đệ của ta? Tiến lên! Các người cùng tiến lên!"

"Lão *! Ở bên trong cửa, ta không thể tại mọi thời khắc bảo vệ người, người muốn dựa vào chính mình, nhớ kỹ lời của sư huynh, bất cứ lúc nào, người có thể dựa vào, chỉ có chính người! Người có thể tin tưởng, cũng chỉ có chính người!"

"Không thể trốn tránh, vậy thì đối mặt!"

"Lão *, sư huynh còn có một câu nói nói cho người, người cho ta vững vàng nhớ kỹ, không quản bọn họ sao vậy đối với người, ức hiếp người, nhục mạ người, bất cứ lúc nào, cũng không thể phản bội Thiên cung, nếu như người phản bội Thiên cung, sư huynh sẽ đích thân lấy thủ cấp của người!"

Đỗ Phong đột nhiên run rẩy rung mình một cái.

Sư huynh đã rời khỏi nhà bên trong.

Chính mình thoát đi Thiên cung, có tính hay không là phản bội?

Tuy rằng sư huynh không có giết chính mình, thế nhưng này hơn mười năm, sư huynh vẫn không muốn phản ứng chính mình.

Mặc dù như thế, sư huynh vẫn là đem chính mình sắp xếp tiến vào quân đội, thậm chí trong bóng tối khiến người ta đứng ra giúp đỡ chính mình, dựa vào quân đội chống đỡ, mình mới có tư cách tiếp nhận Ân Long chiến đội thủ lĩnh.

Chỉ tiếc, Ân Long chiến đội ở trên tay mình, toàn quân diệt.

Đỗ Phong cùng Trác Ngao Thiên hai người mặc dù là sư huynh đệ, tuổi cũng cách biệt có điều mới sáu tuổi, thế nhưng ở Đỗ Phong đáy lòng, Trác Ngao Thiên, chính là cha của hắn.

Sư huynh là một nguyên tắc tính cực cường người, làm cái gì, không làm cái gì, ở trong mắt hắn, không cho phép nửa ngày hàm hồ.

Thế nhưng, vì Đỗ Phong, sư huynh vi phạm bao nhiêu chính mình nguyên tắc?

Đỗ Phong ánh mắt chậm rãi từ tĩnh thất đảo qua, màu máu chợt lóe lên.

Thời gian một năm, đầy đủ.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Giang Nhược Tinh

Bắc Sơn.

Ô Y môn ở Bắc Sơn bí mật bên trong cứ điểm.

Gian phòng rộng rãi bên trong, bố trí đến văn phong hoa mỹ mà tinh mỹ, sử dụng lượng lớn phi thúy thượng hạng tốt đẹp ngọc, bất luận cái nào nhỏ nhỏ vật trang trí, đều là giá trị rất nhiều.

Ô Tầm Phương một bộ áo bào trắng, đứng to lớn cửa sổ sát đất trước, nhìn bên ngoài trong hoa viên mỹ cảnh.

Hắn thân cao hầu như hai mét, mái tóc đen dài, tuấn mỹ đến lại như là pho tượng.

Trong hoa viên mỹ cảnh không chút nào bị hắn đặt ở trong mắt, hắn trong lòng lại như là có một cây đao mạnh mẽ xuyên ở tim trên, không ngừng nhỏ máu.

Thời gian trôi qua một ngày một đêm, hắn vẫn không có một chút xú có liên quan với Đỗ Phong hữu dụng tình báo.

Vì thế, hắn đã giết chết dưới tay hắn hai người.

Tất cả lừa gạt, hắn chỉ có thể phát tiết ở Thẩm Nhược Hi mềm mại trên thân thể.

Nhường hắn không nghĩ tới chính là, hắn thu thập không đến bất kỳ tình báo hữu dụng, thế nhưng là có người lan truyền tin tức lại đây, nói trên tay có vô cùng trọng yếu tình báo.

Ô Tầm Phương lập tức mở ra điều kiện, đối phương cũng lập tức hưởng ứng, hẹn cẩn thận xế chiều hôm nay ba điểm, ngay ở Ô Y môn cứ điểm gặp mặt.

Hiện tại là hai giờ chiều năm mươi, Ô Tầm Phương đang đợi người kia.

Hơn mười phút sau khi, hắn một cận vệ, mang vào tới một người.

Nhìn thấy người này, Ô Tầm Phương trong mắt nhất thời né qua một tia châm chọc.

Đến người, lại là Giang Nhượng Tinh.

Giang Nhượng Tinh, Giang Thất Thiếu đường ca, Giang gia ba đời người thừa kế, uy Long chiến đội thủ lĩnh, Thất đại gia tộc khổng lồ chiến trong đội, thứ hai đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới cao thủ.

Cổ vũ giới trăm ngàn năm qua, tự có quy luật.

Một lại thiên tài thiên tài cao thủ, trên tay có cao cấp nhất công pháp tu luyện, nếu như không dựa vào ngoại lực tác dụng, cũng không thể lại một giáp bên trong, đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới.

Một giáp, chính là sáu mươi năm.

Này đã trở thành cổ vũ giới một cái thiết luật.

Cái này cũng là lúc trước Giang Thất Thiếu bên người cái kia Thẩm Thái Viêm nhìn thấy Đỗ Phong thực lực chân chính thời điểm, dọa tè ra quần nguyên nhân.

Ồ Thẩm Thái Viêm xem ra, Đỗ Phong không môn không phái, người cô đơn, sao vậy có cái gì tài nguyên?

Vì lẽ đó, hắn có thể đột phá, nhất định là y dựa vào thực lực của chính mình.

Thẩm Thái Viêm không nghĩ tới, Đỗ Phong trên tay có mẫu ngọc.

Hơn nữa hắn căn bản không biết Đỗ Phong lai lịch, Đỗ Phong công pháp tu luyện, có nhiên là cao cấp nhất, mà Đỗ Phong từ nhỏ đã ở liều mạng tranh đấu, bất kể là kinh nghiệm, cảm ngộ, đều không phải com ngon áo đẹp những môn phái kia thiếu chủ có thể so sánh.

Đỗ Phong tích góp lên cảm ngộ cùng kinh nghiệm, thậm chí vượt xa Thẩm Thái Viêm lão gia hỏa này.

Lão gia hỏa này, từ nhỏ đã là tu luyện, tu luyện, nơi nào có cái gì kinh nghiệm chiến đấu.

Một khi ra tay, cũng là xong ngược thực lực nhỏ yếu đối thủ, bọn họ căn bản không thể có cái gì cảm ngộ.

Mà Đỗ Phong nhưng là hoàn toàn khác nhau, tuy rằng hắn dựa vào mẫu ngọc năng lượng đột phá, thế nhưng, mẫu ngọc năng lượng cũng chỉ là nhỏ nhỏ đầy nhúc nhích một chút mà thôi.

Bởi vì coi như không có mẫu ngọc trợ giúp, hắn cũng nhất định sẽ ở trong vòng một năm, đột phá Hậu Thiên cản trở, tiến vào Tiên Thiên.

Vì lẽ đó Đỗ Phong tương lai thành tựu, vẫn như cũ là không thể đo lường.

Mà Thẩm Trùng Tiêu như vậy Cổ Vũ Giả, cả đời này, cũng không nên nghĩ lại có chút tiến bộ.

Nhân vì là tiềm lực của bọn họ, đã bị thuốc hoàn toàn kích thích ra đến, dùng để đột phá cái kia một cửa ải, sau này có thể không lui bước chính là vạn hạnh.

Thẩm Trùng Tiêu đang đối mặt Đỗ Phong thời điểm không đỡ nổi một đòn, là có đạo lý.

Nhìn thấy người chính mình muốn gặp lại là Giang Nhượng Tinh, Ô Tầm Phụng sắc mặt, nhất thời trở nên trở nên âm trầm.

Hắn đứng ở nơi đó, hai tay căng lấy, cái cổ vung lên, đầu lấy bốn mươi lăm độ tiêu chuẩn góc độ hậu ngẩng lên, mắt chữ là tất cả đều là lạnh lùng xem thường.

Là người?"

Giang Nhượng Tinh khẽ mỉm cười, sau đó chỉ là quay về Ô Tầm Phụng gật gật đầu, căn bản không có quá nhiều cung kính :

"Đúng, ô thiếu chủ, là ta!"

Không biết là Giang Nhượng Tinh thái độ vẫn là hắn nói chuyện khẩu khí kích thích đến Ô Tầm Phụng, Ô Tầm Phụng lạnh lùng nở nụ cười, trực tiếp quay về Giang Nhượng Tinh đi tới, ngay ở muốn va vào Giang Nhượng Tinh thời điểm, này mới ngừng lại.

Ô Tầm Phụng vốc người, đầy đủ so với Giang Nhượng Tinh cao một đầu.

Hắn ở trên cao nhìn xuống coi thường Giang Nhượng Tinh, trầm thấp âm lãnh nói rằng :

"Người xem là cái cái gì đồ vật? Lại dám ở trước mặt ta làm càn?"

Giang Nhượng Tinh địa vị, cùng Thẩm Trùng Tiêu, Thẩm Nhượng Hi như thế, Ô Tầm Phụng trong mắt, Thẩm gia liền dứt khoát là hắn Ô Y môn nô bộc

như thế.

Vì lẽ đó Giang Nhượng Tĩnh, cũng có điều chỉnh là nô bộc.

Tuy rằng cái này nô bộc là bốn trong môn phái lớn Chu Tước môn người.

Giang gia phía sau là Chu Tước môn, Thẩm gia phía sau là Ô Y môn, Chu Tước môn đứng hàng tứ đại môn phái đứng đầu, thực lực so với Ô Y môn, phải cường đại một điểm.

Thế nhưng, điều này cũng không phải Giang Nhượng Tĩnh dám ở Ô Tầm Phương trước mặt như vậy vô lý lý do.

Ô Tầm Phương thậm chí có thể một cái tát trực tiếp đập chết Giang Nhượng Tĩnh, dù cho Giang gia lại không hài lòng, cũng tuyệt đối không dám trả thù Ô Y môn.

Nhiều nhất Giang gia cũng chính là tìm Chu Tước môn khóc tố một phen, sau đó Chu Tước môn đứng ra, nhường Ô Y môn ra ít tiền tài nguyên mà thôi.

Chỉ đến thế mà thôi.

"Ha ha, ô thiếu chủ, phái ta đến người, là Chu Tước thiếu chủ!"

Chu Tước thiếu chủ bốn chữ, nhất thời nhường Ô Tầm Phương sắc mặt thay đổi.

Chu Tước môn thiếu chủ cũng có mấy cái, thế nhưng, dám lấy Chu Tước thiếu chủ tự xưng, chỉ có một người.

Người này, địa vị tương đương với Ô Tầm Phương đại ca, Ô Y môn chân chính người thừa kế hợp pháp thứ nhất.

Ô Tầm Phương nhìn thấy cái này Chu Tước thiếu chủ, cũng nhất định phải khách khí, không chút nào dám có cái gì tính khí.

Phần nô hừ một tiếng, Ô Tầm Phương nhìn chăm chăm Giang Nhượng Tĩnh lạnh lùng nói rằng :

"Người có thể mang cho ta cái gì tin tức?"

"Đương nhiên là ô thiếu chủ ngài muốn! Mà ta có một điều kiện!"

"Điều kiện?"

Ô Tầm Phương lạnh lùng nở nụ cười, hần từng chữ từng chữ nói rằng :

"Thấp hèn đồ vật, người lại dám theo ta nói điều kiện!"

Giang Nhượng Tĩnh trên mặt né qua một chút hồng hào, thế nhưng hần rất nhanh nhẹn xuống, từ tốn nói :

"Ta muốn dẫn đi Thẩm Nhượng Hi!"

Ô Tầm Phương sững sờ, đột nhiên ha ha bắt đầu cười lớn, hần nhìn Giang Nhượng Tĩnh, nhẹ nhàng thổi một cái khí, hần dùng tràn ngập xem thường âm thanh nói rằng :

"Con tiện nhân kia có điều chỉnh là ta một đồ chơi mà thôi, cũng vèn vèn Bồn thiếu chủ có vui vẻ hay không dùng để phát tiết công cụ, người muốn dẫn đi liền mang đi đi!"

Con người của hần hơi co lại, nhìn Giang Nhượng Tĩnh trầm thấp nói rằng :

"Nói cho ta muốn biết, sau đó mang theo con tiện nhân kia rút đi, nếu để cho ta biết người có nửa cái tự gạt ta, Bồn thiếu chủ sẽ làm cho cả Giang gia vì người chôn cùng, còn người, ha ha ha, Bồn thiếu chủ sẽ cho người biết, cái gì gọi là muốn chết cũng khó khăn."

Giang Nhượng Tĩnh trên mặt khẽ mỉm cười, sau đó sâu sắc cúi đầu, Ô Tầm Phương không thấy, Giang Nhượng Tĩnh trong mắt, né qua một tia cực kỳ mệt mỏi sát cơ.

"Được, ta vậy thì nói cho ngài, Đỗ Phong xác thực là từ Thiên cung đi ra người, thế nhưng, hần không phải Thiên cung đệ tử, hần kỳ thực là từ Thiên cung chạy trốn kẻ bị ruồng bỏ!"

"Kẻ bị ruồng bỏ?"

Ô Tầm Phương ngờ ngác đứng tại chỗ, trong mắt Hoả Tinh ứa ra, sau đó hần cả người đều kích động đến vì bắt đầu run rẩy.

"Chết tiệt! Đồ đáng chết, kẻ bị ruồng bỏ? Thiên cung kẻ bị ruồng bỏ? Ha ha ha! Tốt, rất tốt! Quá tốt rồi!"

Ô Tầm Phương căn bản không có lại phản ứng Giang Nhược Tĩnh, trực tiếp xoay người ở trong phòng bước nhanh loanh quanh lên, trong miệng không ngừng nói rằng :

"Nếu như ta có thể tóm lại hắn, sau đó đi tranh công, đến thời điểm, ta liền có thể trở thành Thiên cung đệ tử, "

"Vào lúc ấy, ta ta nhất định có thể trở thành là Ô Y môn đời kế tiếp của chủ!"

"Đỗ Phong, ngươi cái này rác rưởi, ngươi lại làm ta sợ, vậy ta liền không khách khí, ngươi chết chắc rồi!"

()

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Bình Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Lệnh bài

Đỗ Phong ở Trác Ngạo Thiên trong tứ hợp viện đầy đủ sướng sờ hai ngày.

Mãi đến tận ngày thứ hai ban đêm mười giờ rưỡi, Trác Ngạo Thiên mới trở về.

"Cái này cho ngươi!"

Trác Ngạo Thiên đưa cho Đỗ Phong một đặc chủng hộp kim rèn đúc nhân hiệu, vào tay : bắt đầu cực kỳ trầm trọng, là phổ thông vật liệu thép gấp mười lần trọng lượng.

Nhân hiệu so với bài pu-kho tiểu một vòng, đen thui toả sáng, chính diện là một màu đỏ quốc huy, mặt trái nhưng là một dùng ngư Long Văn cổ triện thể điều khắc phồn thể Long tự.

Long tự phía dưới, là một loạt con số đánh số.

Nhìn trên tay này tấm bảng, Đỗ Phong trong lòng đột nhiên có chút mờ mịt cùng nhân nhạ sợ sệt.

Này tấm bảng đại biểu cái gì?

Gần như không bị pháp luật khống chế quyền hạn! !

Còn có, chính là một phần thủ hộ này cái quốc gia thiên đại trách nhiệm.

Phía trên thế giới này chín mươi chín phần trăm người, kỳ thực cũng không biết, bọn họ sinh tồn thế giới này, đến cùng là một cái gì dạng thế giới.

Bọn họ nhìn thấy người có tiền là cái gì đáng về?

Bill Gates?

Mã Văn ba ba?

Những người này, là trong mắt bọn họ cự phú.

Bọn họ nhận thức cao thủ là cái gì đáng về?

Thế giới quyền vương?

Đánh lộn quán quân?

Những người này, đại biểu thân thể thể năng cực hạn.

Những người này bọn họ tuyệt đối không tin, phía trên thế giới này lại sẽ tồn tại loại kia chỉ có ở trong tivi phim ảnh mới có thể nhìn thấy cái gọi là cao thủ.

Sự thực chính là như vậy.

Nói thí dụ như bọn họ nghe nhiều nên thuộc thể giới quyền vương, nếu như đến lòng đất hắc quyền thì đấu tràng đá thi đấu, phỏng chừng liền sức lực chống đỡ lại đều không có, trực tiếp liền bị người một quyền đâm chết.

Giết người đoạt mệnh cùng thi đấu, hoàn toàn là hai cái thể giới khác nhau.

Hoa Quốc chân chính công phu, không phải là loại kia ông lão lão thái thái mỗi ngày ở trong công viên tập thể hình trò mèo.

Liên giống với Long Tổ tồn tại, toàn bộ thể giới gần trăm triệu nhân khẩu, biết Long Tổ tồn tại người, sẽ không vượt qua hơn ngàn người.

Phía trên thể giới này mỗi cái đại quốc, trên tay người nào, không có chân chính là bài tẩy?

Cái gì sự tình chân chính là bài tẩy?

Ngọc đá cùng vỡ hạch uy hiếp là một trong số đó.

Mà thần bí khó lường các loại tổ chức, càng là một trong số đó.

Ở Châu Á.

Hoa Quốc có Long Tổ.

Nhật Bản có Thần Đạo Giáo.

Ấn Độ có Mật Tông.

Ở Âu Mỹ.

Anh quốc có đội kỵ sĩ Thánh điện.

Nước Pháp có Gaul đoàn kỵ sĩ.

Nước Đức có thứ chín bộ đội.

Mà trong bóng tối, Âu Châu còn có thần bí Hắc Ám sức mạnh.

Ở Bắc Mỹ nước Mỹ có thần bí năm mươi một khu, càng là ngự trị ở Tây Phương các tổ chức lớn bên trên.

Hoa Quốc Long Tổ, nhưng là Đông Phương Thế giới thần bí nhất, mạnh mẽ nhất, cũng là biết điều nhất tổ chức.

Long Tổ có bao nhiêu người, đều là do cái gì người tạo thành, hoàn toàn chính là tuyệt mật.

Trong đồn đãi, Long Tổ thành viên, hầu như không gì không làm được, thế nhưng Đỗ Phong biết, Long Tổ thành viên vẫn liền không nhiều.

Mỗi một người bọn hắn, đều là thực lực khủng bố Cổ Võ Giả, hơn nữa, gia nhập Long Tổ cơ bản nhất điều kiện, chính là thực lực nhất định phải đạt đến Tiên Thiên tam phẩm.

Đây chỉ là cơ bản nhất điều kiện một trong.

Cái khác như là xuất thân, môn phái, tâm tính, phẩm cách, càng là không có chỗ nào mà không phải là phải trải qua nghiêm khắc nhất, tối nghiêm khắc sàng lọc, dù cho là cuối cùng lưu lại, cũng có thể bị đào thải đi.

Mà Long Tổ thành viên gia nhập, nhất định phải trải qua này cái quốc gia cao nhất ủy viên hội ủy viên thường vụ bảy cái thành viên nhất trí toàn vé thông qua, nếu như có bất cứ người nào bỏ quyền hoặc là phản đối, này đều là vô hiệu.

Mà này bảy cái thành viên bên trong, Trung Kinh nội thành Hồ gia, Thẩm gia, Mễ gia, liền chiếm cứ ba cái ghế.

Còn lại bốn cái ghế, nhưng là đến từ chính quân đội hai cái, cùng đến từ chính cao nhất ủy viên hội đề cử.

Này một khối nặng trình trình nhãn hiệu, đại biểu nắm giữ này tám bảng người, ở này cái quốc gia, gần như nắm giữ không thể hạn chế quyền hạn.

Từ đại cầm địa người nhìn thấy khối này nhãn hiệu, đều phải muốn vô điều kiện phối hợp, thậm chí ở lúc cần thiết, khối này nhãn hiệu chủ nhân, còn có thể điều động tứ đại môn phái cao thủ vì đó sử dụng.

Bởi vì, Long Tổ Thiên cung thành lập.

Vì lẽ đó Long Tổ thủ lĩnh, vẫn chính là Thiên cung người thừa kế ở không chế.

Thế nhưng, Trác Ngạo Thiên nắm giữ không chế Long Tổ tất cả quyền hạn, chính là không có ai gia nhập quyền hạn.

Này, cũng là vì cân bằng Long Tổ thực lực quá mức to lớn, ảnh hưởng đến này cái ổn định của quốc gia.

Vì lẽ đó, Trác Ngạo Thiên mới sẽ làm Đỗ Phong ở nhà chờ đợi đầy đủ hai ngày.

Trong hai ngày này, Trác Ngạo Thiên vì được này một khối nhân hiệu, trả giá bao nhiêu nỗ lực, lại làm ra bao nhiêu trao đổi, e sợ chỉ có hần biết rồi.

Đỗ Phong cũng biết. Vì lẽ đó tâm tình của hần cực kỳ phức tạp.

Trọng yếu như vậy một khối nhân hiệu, Trác Ngạo Thiên ném cho Đỗ Phong thời điểm, vốn là không quan trọng gì.

E sợ tất cả những thứ này, liền ngay cả một người cung chiêu rất nhiều chân chính phụ thân, cũng không nhất định biết cái này mà làm chứ?

Sư huynh đối với mình tốt, đã không thể dùng chữ để hình dung.

Nghĩ tới đây, Đỗ Phong mạnh mẽ lắc lắc đầu!

Hần một mực cung kính tiếp nhận đại biểu Long Tổ thành viên thân phận nhân hiệu, trình trọng giấu kỹ trong người, rồi mới hướng Trác Ngạo Thiên nói rằng :

"Vậy ta đi rồi!"

"Người thực lực bây giờ, còn chưa đủ lấy nắm giữ khối này nhân hiệu, vì lẽ đó, có thể không dùng thời điểm, tận lực không cần! Ta hi vọng gặp lại được người thời điểm, người xứng với khối này nhân hiệu đại biểu thân phận."

Trác Ngạo Thiên nhìn Đỗ Phong, trong ánh mắt thâm trầm rõ ràng :

"Làm chuyện người muốn làm đi thôi, sư huynh đưa người cuối cùng một câu nói, đối xử kẻ địch nhân từ, chính là tàn nhẫn với chính mình! Diệt cỏ tận gốc!"

Đỗ Phong khe khẽ gật đầu, sau đó trong mắt bắn ra hai đạo nóng lòng muốn thử ánh mắt.

Trác Ngạo Thiên sửng sờ, cười nhạt :

"Người muốn cùng ta giao thủ?"

Đỗ Phong suy nghĩ một chút, nói thật :

"Ta muốn nhìn một chút, ta theo sư huynh chênh lệch đến cùng lớn bao nhiêu!"

Trác Ngạo Thiên nhất thời nở nụ cười.

Ngay ở khoe miệng hần nứt ra trong nháy mắt, hần khí tức trên người liền thay đổi.

Phảng phất vô biên trong hoang dã núi lửa phun trào, một Đoàn Đoàn dung nham phóng lên trời, trong chớp mắt, Trác Ngạo Thiên khí tức liền trở nên cực kỳ cuồng bạo.

Đỗ Phong sắc mặt trong nháy mắt nhất bạch, cả người nhưng là sắc bén như đao, đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích.

Trác Ngạo Thiên trên người, phảng phất bao phủ một lớp hào quang mờ lung, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Đỗ Phong nhưng y nhưng bất động như núi!

Trác Ngạo Thiên không hề động thủ, Đỗ Phong cũng không hề động thủ.

Hai người liền như vậy đối lập, thời gian phảng phất động lại.

Thế nhưng trong phòng không khí, nhưng trở nên như từng chuỗi sắc bén tiểu đao như thế, khắp nơi tàn phá.

Trên tường, trên đất, lại bị không khí ngưng tụ thành khí nhận, cắt ra từng đao từng đao hỗn tạp vết cắt.

Mười phút!

20 phút!

Đỗ Phong rút cục động.

Tĩnh như xử nữ!

Động như thỏ chạy!

Sau đó. . . !

Sau đó chính là không có sau đó.

Đỗ Phong quả nhiên lại như là một con thỏ như thế bị Trắc Ngao Thiên một phát bắt được đỉnh góc ghếch, tứ chi loạn đạp, nhưng căn bản triêm không tới Trắc Ngao Thiên nửa điểm.

"Ha ha, cảnh giới thấp điểm, thực lực miễn cưỡng được rồi, rút đi!"

Theo hai người kia, Đỗ Phong lại như là một viên đạn pháo như thế, gào thét từ tĩnh trong phòng bay ra ngoài.

Trên tường cửa sổ phẳng phát bị người khổng chế, tự động khép mở, Đỗ Phong ngay cả mình sao vậy bay ra ngoài cũng không biết.

Mạnh mẽ quăng một hồi chóng mặt đầu, Đỗ Phong cố nén trong lòng kinh hãi, sau đó biến mất ở trong bóng đêm.

Hắn không biết, Bắc Sơn đã đại loạn.

Bạn đang đọc truyện *Lạt Thủ Binh Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.